

Giới thiệu Người Giám Hộ Vô Lại

Người Giám Hộ Vô Lại kể về mười hai tuổi: “Các cô ấy đều gọi người là darling, vì sao muốn Bối Bối gọi người là cha! Bối Bối có thể gọi người là darling được không?” Trong phòng khách, đứa bé gái mười hai tuổi, vẻ mặt ngây thơ hồn nhiên chỉ vào người phụ nữ trong ngực người đàn ông hai mươi hai tuổi, khó hiểu hỏi hần! Truyện càng hay hơn nữa khi người phụ nữ dựa trong ngực người đàn ông, cô vội vàng cũng không chịu yếu thế chui vào trong ngực hần, thế nhưng cổ rất ‘vô tội’ liền trùng hợp ngó vào háng bộ của hần Mười lăm tuổi: “Cha, rất khó chịu sao?”

“ Đáng chết, con rốt cuộc cho ta ăn cái gì?” Về mặt người đàn ông ửng hồng, hô hấp càng ngày càng dồn dập, lý trí còn sót lại nói cho hần biết, hần rốt cuộc ăn cái gì Hơn nữa nha đầu chết tiệt kia biết điều như vậy gọi hần là ‘cha’? Tuyệt đối có quỷ! “Cha, con cũng không biết là cái gì nha, con thấy một cô muốn cho cha ăn cái này, con liền trộm được của cô ấy, cho cha ăn trước xem có hiệu quả gì!” Mười sáu tuổi: “Cha, con có thể ngủ cùng cha không?”

“Không được!”

“Cha, con sợ. Có sấm đánh.”

Là tựa truyện ngôn tình có những tình khúc rất khác so với Hôn Trộm 55 Lần, mời các bạn cùng theo dõi truyện.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 1: Người Ta Muốn

Ban đêm, bóng đêm sáng tỏ, sao lốm đốm đầy trời! Tất cả nhà cao tầng san sát nối tiếp nhau, ở trong bóng đêm có vẻ thần bí khác thường, phảng phất như một cái mạng che mặt thần bí!

Ban đêm, đó là nguyên nhân vì sao hết thảy những chuyện ban ngày không cách nào xảy ra, cũng sẽ phát sinh ở thời điểm tuyệt vời này!

Trong club, âm nhạc đỉnh tai nhức óc vẫn chưa ngừng nghỉ. Trong club, tựa hồ đều đắm chìm trong men rượu không cách nào tự kiềm chế, tất cả mọi người điên cuồng vui chơi, điên cuồng thể hiện chính mình!

Góc trên ghế sa lon, một chàng trai ánh mắt thoát nhìn lười biếng cực điểm, áo cởi ra một nửa nút cài, lộ ra cơ bụng trước ngực hoàn mỹ!

Hơn nữa ngũ quan tinh xảo không ngừng lúc ẩn lúc hiện, làn da màu nâu gợi cảm, ánh mắt thâm thúy mê ly làm cho người ta không nhận được căn cái môi mỏng! Trên người hần còn có một loại cảm giác thần bí!

Hần cái gì cũng chưa làm, nhưng một cô gái lác lác thân hình như rắn nước bên cạnh hần đã không nhận được, hơn nữa từ từ leo lên đùi hần, móng tay đỏ từ từ xoa trước ngực hần.

“Ai. Dục, tối hôm nay, có thể không?”

cô gái liếm liếm cái lưỡi dính hương của chính mình, hơn nữa mị nhãn như tơ càng làm cho cô ta thoát nhìn đúng là mị hoặc đến cực điểm!

Bàn tay dao động trước ngực chàng trai đối với cô ta còn giống như không đủ, cô ta từ từ nâng lên phần đùi không có tất chân của mình, bắt đầu nhẹ nhàng ma sát ở hạ thân chàng trai, ý đồ gợi lên phản ứng tự nhiên của đàn ông!

“Dục, người ta. Người ta muốn.”

Chàng trai thoát nhìn vốn lười biếng đến cực điểm, nhưng từ khi cô gái dần dần khơi mào dục vọng của hần, cánh tay vốn khoác trên ghế sa lon của hần đột nhiên bắt được cánh tay mềm mại dao động trước ngực của cô gái!

“Annie, tối hôm nay, chúng ta.”

Hần còn chưa nói hết, đột nhiên môi mỏng tuyệt tình trực tiếp dính vào môi của cô gái, chỉ bất quá lần này đổi thành hần chủ động! Hần không thích bị phụ nữ cưỡng! Trong từ điển của hần, đàn ông ở bất cứ phương diện nào, vĩnh viễn cũng không thể bị động!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 2: Hấn Không Thích Bị Phụ Nữ Cường

Môi cùng môi trực tiếp tiếp xúc!

Lưỡi cùng lưỡi trực tiếp dây dưa!

Răng cùng răng ngang ngược va chạm!

Một tay hấn nắm lấy bàn tay mềm mại của cô gái, tay còn lại đồng dạng, đã không chịu không chế chạy qua chạy lại trên người cô gái!

Những người nhiệt tình ca hát nhảy múa chung quanh tựa hồ không có chút quan hệ nào với bọn họ. Lúc này, trong thế giới của hấn chỉ có Yêu Cơ trước mắt. Mà trong mắt Yêu Cơ tự nhiên cũng chỉ có hấn, không thể nào có người khác!

“Dục. Dục. Đó.”

Cô gái có chút không nhìn được bắt đầu thấp thòe gấp, kỹ thuật hôn của hấn đúng là rất tốt, chẳng qua là không biết kỹ thuật trên giường của hấn. Như thế nào?

Phía dưới hấn dần dần nóng lên, hai người từ kích hôn đến vành tai và tóc mai chạm vào nhau, cũng đã mập mờ tới cực điểm! Chàng trai ôm cô gái đã chôn ở trước ngực mình thở dốc, khỏe môi hấn giống như dương lên một nụ cười!

Gần một năm không phóng túng như vậy rồi, lần này hấn cố ý. Chọn lúc tiểu gia hỏa kia theo trường học ra ngoài đã ngoại liên ra ngoài vui đùa một chút!

Cũng không thể trách hấn, dù sao hấn mới 21 tuổi, hấn còn trẻ, hấn thích chơi. Hấn không thích bị trói buộc!

18 tuổi năm ấy gặp phải tiểu gia hỏa kia, vừa bắt đầu hấn cảm thấy mới lạ, nhưng sau lại. Cũng đã hiểu được, cô quả thực là khác tính! Là khác tính trong đời hấn!

“Dục? Chúng ta đi?”

“. Ủ! Được!”

Phong Thiên Dục khẽ nhắc lên đôi con ngươi đen như mực. Mặc dù bên trong người ta không hiểu hấn đang suy nghĩ gì, nhưng nhìn qua đôi mắt này của hấn, ai cũng sẽ tán dương hấn xinh đẹp!

Hấn đi theo cô gái, cùng nhau đứng dậy, chỉ là còn chưa đi tới cửa, cửa đột nhiên bị mở, hơn nữa phía sau tựa hồ còn có rất nhiều thanh âm ngổn ngang!

“Tiểu thư, đừng làm rộn, mau trở về cùng tôi, thiếu gia sẽ tức giận!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 3: Không Phải Là Cô

“. Vị tiền sinh kia, phiền anh mau mang cô bé này rời đi, nơi này là nơi cấm trẻ con vào.”

“Không muốn, không muốn, tôi chính là muốn vào, tôi chính là muốn vào.”

Cái thanh âm này. Thời điểm Phong Thiên Dục nghe được thanh âm quen thuộc này, lông mày đẹp của hấn bắt đầu hơi nhăn lại! Làm sao có thể? Cô không thể xuất hiện ở nơi này mới đúng!

Mà mặc dù hấn rất muốn an ủi mình không phải là cô, nhưng là. Theo tiếng cửa bị đụng vỡ, hơn nữa lại lần tới một cái cục tròn tròn gì đó, hấn như thế nào cũng không thể lạc quan rồi!

“Hàn Bối Bối!”

Hắn giận dữ nhìn cục tròn tròn trên mặt đất, trực tiếp đẩy Annie đang ôm ra, ngồi xổm xuống bế cái cục đang ngã nhào trên mặt đất lên!

“.....”

Hàn Bối Bối bị ôm, có chút ủy khuất nhìn Phong Thiên Dục, vẻ mặt giống như là bị người ta chà đạp. Nha, đáng chết, sao hắn lại có thể tưởng tượng như vậy!

“Hàn Bối Bối! Giải thích cho ta!”

“..... Muốn giải thích cái gì?”

“Con không phải là đi dã ngoại sao? Tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Hơn nữa! Làm sao con có thể đến nơi như thế này?”

Hắn có chút nhức đầu, người này thật không biết cái gì gọi là làm cho người ta tỉnh tâm sao? 3 năm. 3 năm qua, hắn không biết đã bị Ma vương này quấy phá đến nhường nào!

“Đúng vậy a, con là đi dã ngoại, nhưng con nhớ người, không nhận được, cho nên kêu thầy giáo gọi điện thoại cho Trương thúc thúc, để cho Trương thúc thúc đón con trở lại a!”

Nhìn Phong Thiên Dục ôm mình, cô cười cơ hồ hép cả mắt lại!

Làm sao bây giờ đây? Giống như càng ngày càng không thể rời bỏ hắn, chưa đến một ngày đã cảm thấy thật là nhớ, thật là nhớ đó!

Chính là bởi vì thật là nhớ, thật là nhớ, cho nên cô một chút cũng không kiêng kị, cũng không để ý sắc mặt hắn có phải rất thú vị hay không, trực tiếp ôm cánh tay hắn, ở trên mặt hắn, ấn hạ vài con dấu thuộc loại cô dành riêng cho hắn — dấu hôn nước miếng!

“..... Sau đó? Con trở về nhà, làm sao tới nơi này? Còn có, lão Trương, chú có phải không muốn làm việc nữa hay không? Làm sao mang Bối Bối tới chỗ như thế này?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 4: Hồ Ly Tinh Muốn Câu Dẫn Hắn

Hai bên trán nổi gân xanh, âm nhạc bên tai không biết lúc nào thì đã ngưng xuống, Phong Thiên Dục tự nhiên cũng hiểu được, hiện tại mọi người cơ hồ đều đã vậy rồi, trong lòng là muốn xem trò hay đây!

“..... Thiếu gia, không phải vậy, không phải vậy. Là tiểu thư sau khi về nhà vẫn khóc, vẫn khóc. Nói không thấy được cậu, sẽ muốn khóc mù cặp mắt. Tôi không nhớ mới mang cô ấy tới tìm cậu.”

Lão Trương lái xe, người ta thật là chính là gương mặt ủy khuất, ai ~~~ rõ ràng là vì ý định của Ma vương, nhưng Ma vương hiện tại chỉ biết nương nhờ trong ngực người khác, hấp thụ mùi thơm cơ thể quen thuộc cùng cảm giác an toàn, làm sao còn quản được nhiều như vậy?

Phong Thiên Dục nghe xong lão Trương nói, tự nhiên cũng hiểu lão Trương không nói láo, nói đều là sự thật. Cho nên hắn cũng không tiện làm khó lão Trương, dù sao lão Trương ở Phong gia đã nhiều năm như vậy! Hơn nữa cá tính Ma vương này, hắn càng hiểu rõ, không có gì cô không làm được!

“Lão Trương, chú về trước đi, tôi đưa Bối Bối về sau!”

“Dạ, thiếu gia!”

Cung kính gật đầu một cái sau, lão Trương lập tức lui ra!

Mà Annie vừa mới bị đẩy ra, tự nhiên bắt nắn Phong Thiên Dục đột nhiên trở nên lãnh đạm, cô nhìn ánh mắt mọi người tới tới lui lui trên người mình và Phong Thiên Dục, còn có tiểu quý kia. Cô không nhận được lại bước lên!

“Dục? Nó là ai? Không quan trọng, để xuống là tốt rồi, để cho người làm đó dẫn nó đi trước, không để cho nó làm trễ chuyện của chúng ta. . . . Hẹn hò a!”

Nói đến hẹn hò, Annie cố ý giả bộ thẹn thùng, quả thực quyến rũ động lòng người! Làm cho không ít đàn ông trong club nhận không được muốn cháy

nước miếng!

Chính là nguyên bản còn một hồi hưng phấn ôm cổ Phong Thiên Dục, Hàn Bối Bối nhìn người phụ nữ hóa hồ ly tinh này, toàn thân cô lập tức vang dội cảnh báo!

“Đó. Annie, tối hôm nay, chúng ta vẫn là.”

“Cha ? Cô này là ai? Sao con chưa từng thấy qua?”

Lau mồ hôi! Cha!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 5: Cha Thật Là Đau!

Lau mồ hôi! Cha!

Một tiếng cha này, cơ hồ khiến cho sự sáng tạo ở mỗi người không nhận được đều sụp đổ. Cái gì cùng cái gì? Phong Thiên Dục? Phong Thiên Dục tuổi còn trẻ, vẫn còn đang học đại học có con gái? Nhìn qua ít nhất cũng 7, 8 tuổi. Khụ khụ, cái đó gì, Phong Thiên Dục có phải phát dục thật quá tốt hay không?

“. Bối Bối!

Phong Thiên Dục hiển nhiên không ngờ tới, người này thế nhưng lại đột nhiên gọi hắn là ‘cha’! Cho nên hắn cũng không nhận được sùng sốt một chút, dù sao tiểu nha đầu này dường như thời điểm từ 1 năm trước sẽ sống chết cũng không chịu gọi hắn là cha!

“Cha? Cô này hắn không phải là cô mà cha rất coi trọng? Dường như những cô cha tương đối coi trọng, cha đều cho con thấy qua. Còn cô này, cha lại chuẩn bị cho con gặp sao?”

Bàn tay mập mập của cô chỉ về phía Annie! Mà một tiếng cô kia ít nhiều cũng đã khiến cho Annie cảm thấy khó chịu, dù sao cô mới 20 tuổi. Không nghĩ tới điều này còn chưa đủ, nha đầu chết tiệt kia lại còn ‘yêu sách’!

Đáng chết, sao còn mặt mũi cho cô sống đây?

“Phong Thiên Dục!”

“. Ách.”

Phong Thiên Dục cũng ngây ngẩn cả người, làm sao còn muốn đứng lên giải thích cái gì?

“Anh là tên khốn kiếp!”

Annie lấy túi xách trong tay đập về phía Phong Thiên Dục, Phong Thiên Dục theo bản năng né tránh, nhưng không nghĩ tới trùng hợp như vậy, hắn tránh khỏi bị đập nhưng túi xách kia đập trúng Bối Bối!

Cánh tay mang theo một cái túi hung hăng xẹt qua gương mặt Bối Bối!

Đại khái là bởi vì Bối Bối còn nhỏ, da rất non, cho nên mới xẹt qua, hơn nữa túi xách cũng còn không có rơi xuống đất, trên mặt Bối Bối đã phỉm to máu!

. Thượng Đế!

Cũng chính là ở một khắc đó, trong đôi mắt Phong Thiên Dục đột nhiên tràn đầy sát khí. 3 năm qua, mặc dù hắn rất đau đầu với nha đầu này, nhưng bất kể như thế nào, vẫn chưa có người nào dám ở trước mặt hắn động thủ với “con gái” của hắn như vậy!

Hắn đau lòng lấy khăn tay ra, lau đi chút máu trên mặt con mèo nhỏ. Nhân lúc con mèo nhỏ còn chưa có khóc hết sức, hắn vội vàng thổi thổi khuôn mặt nhỏ nhắn của cô!

“Bối Bối, đau không?”

“..... Cha Thật là đau.....”

Ô ô, hào uly khuất nha..... Ủy khuất cái rầm, mặc dù có chút ít đau, nhưng cũng chỉ một hiệp mà thôi, cô cũng đã có thể hiểu, người phụ nữ lấy túi xách đập cô nhất định là muốn cướp cha đi! Hừ, làm sao có thể? Cô tuyệt đối sẽ không cho phép, bất luận kẻ nào cướp cha đi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 6: Muốn Câu Dẫn Hửn? Có Cô Liền Nằm Mơ Đi!

Cho nên phải diễn trò, phải ủy khuất, như vậy cha khẳng định sẽ không thích người phụ nữ kia, hừ! Bởi vì cô có kinh nghiệm, bất kể là người phụ nữ nào, dù sao chỉ cần đối nghịch với cô, hoặc là thương tổn đến cô, cha cũng tuyệt đối không tha thứ!

“Đi, cha mang con về nhà, giúp con bôi thuốc!”

“Vâng..... Cha, đau đau..... Giúp Bối Bối thôi nữa!”

Cô làm nũng, có như vậy trong nháy mắt, làm cho Phong Thiên Dục cảm thấy, giống như trở lại 3 năm trước.....

3 năm trước Bối Bối, so với bây giờ còn muốn đáng thương hơn..... Ai!

Ôm cô cũng không quay đầu lại rời khỏi club, phía sau Annie lập tức giậm chân đứng lên!

“Phong Thiên Dục! Phong Thiên Dục!”

“Phong Thiên Dục, anh cứ như vậy bỏ em lại? Phong Thiên Dục, anh không nên hối hận! Hôm nay anh bỏ em lại, về sau liền đừng mơ tưởng em để ý anh nữa!”

Cô ta vẫn gằm thét, hoàn toàn không có bộ dạng quyến rũ vừa rồi, hơn nữa giậm chân cái gì, quả thực không khác người đàn bà chanh chua là mấy! Nhưng mặc kệ cô ta gọi thế nào, giậm chân thế nào Phong Thiên Dục cũng có quay đầu lại!

Chẳng qua là sắp tới chỗ ngoặt, ngược lại Bối Bối đột nhiên nhô đầu ra, hướng Annie làm một cái mặt quỷ! Cô xấu xa lè lưỡi một cái, cả người nơi nào còn có thần sắc ủy khuất vừa rồi?

Sau khi Annie hiểu được thiếu chút nữa muốn rút giày cao gót đập Bối Bối.....

Nhưng cho dù suy nghĩ này mãnh liệt hơn nữa, cô ta làm sao dám?

Mà Hàn Bối Bối bị Phong Thiên Dục ôm lên xe, trong lòng cô lại luôn luôn len lén cười!

Hừ, ghê tởm! Những thứ hồ ly tinh này, người nào không muốn câu dẫn cha? Không muốn leo lên trên giường cha, sinh con cho cha, dùng tiền của cha.....

Nằm mơ! Cứ nằm mơ đi!

Có Hàn Bối Bối cô ở đây, bọn họ ai cũng đừng nghĩ được như ý, hơn nữa đòi này..... Cha chỉ có thể là của cô! Chỉ có thể thuộc về Hàn Bối Bối cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 7: Người Có Thể Thật Cùng Cô Gái Kia Hẹn Hò Hay Không?

“Không đau? Thế nào đột nhiên cười?”

Sau khi thắt dây an toàn cho cô, Phong Thiên Dục mới định lái xe, nhưng lại phát hiện tiểu gia hòa này đang khoa trương cười trộm!

“..... Không, thật là đau, vẫn thật là đau.”

Đau? Có một chút, nhưng chút đau này so với trước kia thật không tính là gì. Cô có thể thừa nhận đau, nhưng so với cái này phải cường đại hơn nhiều lần!

“Ừ, không có chuyện gì, hiện tại ta mang con trở về thoa thuốc, sẽ không để cho khuôn mặt nhỏ nhắn béo mập này của con lưu lại sẹo!”

Nếu quả thật có sẹo, hẳn nhất định sẽ cho cô giải phẫu thẩm mỹ, chỉ bất quá. Chuyện không thể nào đơn giản như vậy, trên mặt Annie cũng phải có thêm một cái gì mới được!

Hắn nghĩ như vậy, hung quang trong mắt thật may là Hàn Bối Bối không nhìn thấy! Chỉ là hung quang như vậy sẽ không thường xuất hiện trong đôi mắt xinh đẹp của Phong Thiên Dục, không thích hợp!

“Dục. Nếu Bối Bối không tới, người có thể thật cùng cô gái kia đi hẹn hò hay không?”

Đi! Nhất định sẽ đi! Hơn nữa tuyệt đối không phải là cái loại hẹn hò đơn giản cô tưởng tượng. Hẹn hò kia, sẽ có một chút ‘vận động đặc thù’!

Chẳng qua là hiện tại hắn rối rắm không phải là cái này, mà là người này vừa xưng hô với mình! Thế nào? Mới vừa ở trong club còn gọi cha? Còn làm cho hắn kích động một chút, dù sao một năm không nghe thấy, nhưng hạnh phúc cảm thấy thực ngắn ngủi như vậy? Tại sao lại bắt đầu không lớn không nhỏ rồi?

“Bối Bối, con còn nhỏ, những chuyện này con không nên quan tâm, con hảo hảo học tập cho ta. Còn có Bối Bối, chúng ta không phải là nên hảo hảo nói một chút? Vì sao con đã một năm không chịu gọi ta là cha? Thế nào? Chẳng lẽ giận ta? Nhưng ta nhớ đồ con muốn, ta không có không cho con!”

“Dục, người đối với Bối Bối rất tốt, cho nên Bối Bối cũng muốn đối tốt với Dục, như vậy liền tự nhiên muốn quan tâm Dục nha, cho nên hỏi một chút cũng không có gì. Người liền tố giác người ta. Còn có người ta mới không cần gọi người là cha, người cũng chỉ lớn hơn Bối Bối 10 tuổi mà thôi!”

Cô không muốn gọi cha, vĩnh viễn cũng không muốn gọi!

10 tuổi. Khoảng cách giữa bọn họ chỉ có 10 tuổi mà thôi, cho nên cô tin chắc, sẽ vượt qua, một ngày nào đó, sẽ vượt qua!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 8: Bối Bối, Ta Nuôi Dưỡng Con Đã 3 Năm

Đồng dạng, từ thời điểm 10 tuổi tình yêu đầu tiên, trong mắt cô chưa từng có người khác, chỉ có hắn. Cũng chỉ có hắn mà thôi!

“Bối Bối, ta nuôi con đã 3 năm!”

“Người ta biết!”

“Cho nên bắt kể như thế nào, về sau nhất định tiếp tục gọi cha! Dục không phải là tên con kêu!”

Quái dị, mỗi lần tiểu nha đầu này gọi hắn là Dục, hắn đều có loại cảm giác rất kỳ quái, mà cảm giác kia rốt cuộc là cái gì. Hắn cũng bắt không được!

“Không muốn, không muốn, người ta không muốn, chính là muốn gọi người là Dục, chính là muốn gọi người là Dục!”

Cô không ngừng ở chỗ tay lái phụ lắc lư thân thể mình, bày tỏ kháng nghị của mình, hơn nữa cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, nước mắt kia đã nhanh chóng tụ trong hốc mắt. Thượng Đế, cô không làm ngôi sao nhỏ tuổi, thật là lãng phí, siêu cấp lãng phí!

“.....”

Dục? Cô bắt chước học ở đâu? Nghĩ đến cái này, Phong Thiên Dục mỗi lần đều rất buồn bực, làm sao có thể chứ? Trong nhà dường như không có bất kỳ người nào gọi hắn là Dục a!

“Còn có Dục, người cũng chưa trả lời người ta, nếu lúc này Bối Bối không đến., người có phải muốn cùng cô gái kia đi hẹn hò hay không?”

“Tiểu quý, con để ý quá nhiều, cha có thể không trả lời trẻ con những vấn đề sâu sắc như vậy!”

Phong Thiên Dục cũng chiều vờn tay xoa xoa đầu cô, rồi sau đó lại nhéo nhéo một bên mặt không bị thương của cô.

Bất quá hấn ánh mắt lại gắt gao khóa lại trên khuôn mặt bị thương, hơn nữa con người dưới tình huống Bối Bối không để ý trở nên càng ngày càng sâu, Annie có phải đáng đánh đòn hay không? Cũng dám động vào cô? Muốn chết!

“Dục, Dục.”

“Ừ, nếu như con nhất định muốn biết . . . , như vậy bắt đầu từ bây giờ, con gọi ta là cha, ta có lẽ sẽ hảo tâm nói cho con biết!”

Xe chạy rất chậm, mỗi lần chỉ cần cô ngồi trên xe của hấn, hấn chưa bao giờ để tốc độ xe lên đến 100, bình thường chỉ dừng lại ở 90!

Bởi vì hấn rất hiểu nha đầu này, hấn biết nha đầu này thích ghé vào cửa kính xe nhìn ra phía ngoài!

Hơn nữa dù sao cô vẫn là đứa bé, hấn không muốn cho cô biết, cái gì là đua xe!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 9: Sớm Trên Giường Lớn Ở Khách Sạn

“ Dục!”

“Hả?”

Hấn cố ý điều cao âm điệu, cả lòng mày cũng rướn cao rồi chú ý nhìn cô một chút. Hấn phát hiện môi nha đầu này đang vênh lên rất là bất mãn, thật là, tại sao có thể bướng bỉnh đồng thời lại đáng yêu như vậy? Đối với nha đầu này hấn cảm thấy hấn thật không có chút lực chống đỡ nào!

Tươi cười trên mặt hấn chậm rãi mờ ra, hấn cười, nụ cười này là vì cô! Vì “con gái nuôi” hấn đã nhận nuôi ba năm!

“ Cha thật xấu!”

Không cam lòng lại lần nữa gọi hấn là cha sao, muốn biết đáp án sao? Không được! Hấn cũng không thể để cho nha đầu 11 tuổi này biết quá nhiều chuyện của người lớn được!

Đến biệt thự bọn họ cùng sống trong 3 năm, Phong Thiên Dục đem tiểu công chúa từ trên xe ôm xuống, ai ~~~ không có biện pháp, cô lại làm nũng hấn đỡ không nổi a!

Phong trạch là một nơi tràn đầy phong cách Châu Âu cổ điển. Trong nhà chỗ nào cũng đều hiện ra hương vị phục cổ, nhưng không hề có vẻ nhạt nhẽo!

Bởi vì trong nhà chỗ nào cũng có thể thấy được những đồ vật đáng yêu của trẻ con, tỷ như quần Lace màu hồng, tỷ như búp bê, tỷ như những món đồ chơi tràn đầy màu sắc mơ mộng.

“Được rồi, Bối Bối, đừng làm rộn, ta đi kêu Vương tẩu giúp con tắm, sau đó thuận tiện giúp con thoa thuốc. Hôm nay con từ chỗ dã ngoại trở về cũng rất mệt mỏi, vẫn là nghỉ ngơi sớm một chút đi!”

Mệt! Mệt chết đi được! Hấn càng mệt hơn!

Bởi vì hôm nay nếu như không phải cô đột nhiên xuất hiện, giờ khắc này hấn hấn là đang ôm Annie trên giường lớn ở khách sạn, lăn lộn qua lại, mây mưa thất thường! Vận động kịch liệt!

Đói! Rất đói! Hấn rất đói!

Nha đầu đến bên cạnh 3 năm, hấn cũng đói bụng 3 năm. 18 tuổi, hấn tiếp nhận tình yêu của tất cả những cô gái theo đuổi hấn, nhưng lại tình cờ gặp được cô. Gặp được cô trong tiệc rượu của bạn học, hấn ù ụ cạc cạc ôm một đứa trẻ trở về!

Q.1 - Chương 10: Nên Dạy Cô Mặc Áo Lót

Toàn bộ thế giới của hần đều đảo điên rồi, hần ít gần nữ sắc đã ba năm

“Không muốn, không muốn, ta muốn người, ta muốn người giúp ta thoa thuốc! Ta cũng muốn người giúp ta tắm!”

“. Bối Bối, con lớn rồi, ngoan, thoa thuốc ta có thể giúp con, nhưng việc tắm rửa, đi tìm Vương tẩu!”

Cảm giác vô lực từ trong lòng hần dâng lên, tắm Giúp cô tắm? Tiểu nha đầu này mặc dù mới 11 tuổi, nhưng bây giờ đã dậy thì rồi. Trước kia không có phát hiện, hôm nay lúc ôm cô mới cảm nhận được ngực của cô. Cũng có dấu hiệu dậy thì rồi!

Ai Xem ra phải tìm thời gian để Vương tẩu bắt đầu dạy cô mặc áo lót mới được!

“Vi sao? Thế nào? Chẳng lẽ cha còn không dám xem thân thể của ta? Nói cho người biết nha, cha, mặc dù hiện tại vóc người của ta có thể không tốt như những hồ ly tinh kia, nhưng sau này ta cũng sẽ không kém bọn họ!”

Phong Thiên Dục hoài nghi Hàn Bối Bối không che giấu nói ra suy nghĩ của mình liền cảm thấy rất vĩ đại . . . , Phong Thiên Dục lần nữa đau đầu. ! Người này thật sự là khắc tinh trong đời hần!

Bất quá đều không phải do hần quá mức sủng ái cô sao? Cho nên làm cho nha đầu này không có giới hạn rồi? 8 tuổi cô theo hần về nhà, bởi vì cô đã chịu khổ rất nhiều cho nên hần cưng chiều cô, sủng ái cô, cho tới bây giờ cũng không nỡ đánh mắng, ngay cả một câu trách móc cũng không nỡ, xem ra cách cưng chiều này, nên dừng lại rồi!

Phong Thiên dục gọi Vương tẩu tới!

“Vương tẩu, giúp tiểu thư đi tắm, sau đó mặt của nó chị cẩn thận xử lý một chút, đừng làm đau nó, rửa sạch miệng vết thương rồi giúp nó thoa thuốc!”

“Dạ, thiếu gia!”

Nhận lấy Hàn Bối Bối, Vương tẩu nhìn vết thương trên mặt cô, cũng không nhìn được cau lông mày lại, sau đó ôm Hàn Bối Bối đi tới phòng tắm!

Mặc dù tiểu gia hòa gia có giấy giữa, mặc dù có kháng nghị, nhưng Phong Thiên Dục thực sự quyết định chuyện gì, không ai có thể phản kháng! Cho nên cuối cùng cô cũng chỉ có thể bị Vương tẩu kéo vào phòng tắm!

Q.1 - Chương 11: Có Thể Cùng Ngủ Với Người Không

Mà hần một mỗi ngồi trên ghế sa lon, nghĩ tới 3 năm qua, cùng nha đầu này từng ly từng tý, không thể phủ nhận, cô từ bắt đầu sợ hãi, đến từ từ thích ứng hần, đến bắt đầu trêu chọc hần, không hề cho hần bớt lo lắng, cũng tỏ vẻ là một đứa nhỏ cực kỳ chân thật! Bối Bối là một đứa trẻ rất không có cảm giác an toàn!

Trước năm cô 8 tuổi, tất cả cơ hồ đều là con ác mộng của cô. Hơn nửa năm ấy 8 tuổi, nếu như không có hần có lẽ cô đã chết dưới chân bác gái mình.

Nghĩ tới những thứ này, hần không nhìn được hơi nhắm mắt lại, đứa nhỏ này thật làm cho người ta đau lòng! Cho nên hần như thế nào có thể quyết tâm hung dữ với cô?

3 năm qua, hần vẫn cưng chiều cô, yêu thương cô, chính tay mình nuôi lớn cô, cẩn thận che chở. Cho nên, Bối Bối, vết thương trong lòng kia đã khỏi chưa? Có phải hay không còn đau đây?

Bối Bối Thật ra thì không cần lần nào cũng dùng những trò đùa dai, không cần dùng phương thức này để thu hút sự chú ý của ta đối với con. Ta

sẽ không quên con, 3 năm trước cũng đã nói rồi, sẽ không quên con

Phòng ngủ của Phong Thiên Dục

“Cha , cha !”

“ Làm sao con lại vào đây?”

Khuya lắm rồi, hân cũng đã tắm xong, đem máy tính lên giường để xem xét thị trường chứng khoán hôm nay, hơn nữa còn chuẩn bị ngủ, trể như thế sao cô còn chưa ngủ? Thậm chí còn chạy đến phòng của hân?

Bất quá cái này không phải là trọng điểm, trọng điểm là cô bây giờ ngoan ngoãn gọi hân là cha, thật là dễ nghe! Hân thật sự cảm thấy, đây là thanh âm hay nhất trên đời này!

“Cha, tối hôm nay Bối Bối có thể cùng ngủ với người được ko?”

“Tại sao?”

Trước kia mới vừa tới Phong gia, cô cũng rất sợ, cũng không có cảm giác an toàn, đều là hân phụng bồi cô cùng nhau ngủ, cho nên về điểm này, hân sẽ không cảm thấy không thích ứng. Dù sao hân dường như đã ngủ cùng cô gần một năm, sau đó tiểu nha đầu này mới dần dần dám ngủ một mình, hơn nữa cũng giống như đã không đưa ra loại yêu cầu này với hân nữa rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 12: Hân Cho Cô Cảm Giác An Toàn

“Cha, không tại sao cả. Chỉ là hôm nay lúc người ta ở bên ngoài, đột nhiên cảm thấy thật là nhớ, thật là nhớ cha, hận không được lập tức bay đến bên cạnh cha. Sau đó hiện tại coi như ngủ ở cách vách, nhưng người ta vẫn cảm thấy cách rất xa cha, cho nên người ta muốn ngủ cùng cha!”

Gọi cha, tỷ lệ hân đáp ứng cô để cho cô ngủ cùng hân: 90%!

Gọi Dục. Khụ khụ, tỷ lệ hân đáp ứng cô để cho cô ngủ cùng hân: có thể là 10% cũng không chừng, cho nên đối với phương diện này, cô nắm chắc vô cùng!

Ai ~ ai bảo bên cạnh cha của cô có quá nhiều hồ ly, ai bảo ‘cha’ là một đại hồ ly thông minh, cho nên 3 năm theo bên cạnh hân muốn không quen thuộc một chút, cũng không thể a!

“Tiểu quý, miệng ngọt như vậy làm cái gì? Có chuyện cầu ta?”

Cái này không giống tác phong của cô, cô làm sao có thể đột nhiên ngoan như vậy gọi hân là cha? Hân cảm thấy giao dịch vừa rồi ở trên xe với cô, bây giờ cô vẫn đề trong lòng, hơn nữa. Nha đầu này mỗi lần miệng ngọt, tuyệt đối không có chuyện tốt mà!

“Hx, cha, tại sao có thể nghĩ người ta như vậy, người ta chính là đột nhiên thật nhớ thời gian trước cùng cha ngủ, đột nhiên muốn ngủ cùng cha thôi mà!”

Cô đáng thương đứng trên sàn nhà, hơn nữa không biết có phải giả bộ hay không, cả người giống như rất lạnh, Phong Thiên Dục hơi liếc mắt nhìn, phát hiện nha đầu này chân không đứng trên mặt đất, hân bắt đặc đi lác đầu một cái, vén chăn lên cho cô chui vào!

“Yeahhhhh, thật thoải mái, vẫn là ngủ cùng cha thoải mái, có cha bên cạnh luôn luôn ấm áp!”

Không chỉ có ấm, trên chân, trên gối, đều có mùi vị của cha, có mùi thơm cơ thể cha, cha cho cô cảm giác an toàn! Đối với cha Cô không muốn buông tay!

“Đưa gối, nếu như lạnh, phòng của con không phải cũng có máy sưởi sao!”

Mặc dù hân không cảm thấy lạnh, nhưng lời nói của nha đầu này. . . , làm cho hân lo lắng, cho nên Phong Thiên Dục vẫn bật máy sưởi, hơn nữa hân còn lập tức tắt máy vì tính, xuống giường đem máy tính để ở một nơi cách xa giường nhất!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 13: Rốt Cục Cũng Được Ngủ Bên Cạnh Người

Hắn chẳng quản thị trường chứng khoán phát triển như thế nào? Hắn cũng chẳng để ý giá cả tăng hay giảm? Hắn không quan tâm đến số tiền kia, cái mà hắn quan tâm là nha đầu này có bị ảnh hưởng bởi tia phóng xạ máy tính không! Cho nên nhất định phải tắt máy!

“Cha, cho dù có máy sưởi, cho dù ấm, nhưng cũng không ấm bằng khi nằm bên cạnh cha!”

Nhìn hắn cắt xong máy tính đi tới trên giường lớn nằm xuống, cô vội vàng tám ngón tay, một chút cũng không khách khí dính chặt lấy tay hắn!

Cô ôm lấy cánh tay hắn, Phong Thiên Dục chú ý tới động tác này của cô, mặc dù đã xoay người một cái, nhưng nhìn cô giống như con mèo nhỏ, dùng khuôn mặt nhỏ bé thỏa mãn cọt cọt lui trên cánh tay hắn, hắn ngưng ý niệm muốn thu tay về!

Cũng được, cho cô thỏa mãn, dù gì cô cũng chỉ là một đứa bé!

Chỉ là bởi vì cánh tay bị cô ôm, hơn nữa vị trí lại ở trước ngực cô khiến cho Phong Thiên Dục có chút xấu hổ!

Nhờ cái hành động này, hắn càng chân thật cảm giác được tiểu nha đầu này đã bắt đầu dậy thì, đã có điểm nhớ ra.Xem ra chuyện mua áo lót cho cô không thể trì hoãn thêm được nữa!

“Bối Bối, ngủ đi, không còn sớm, trẻ con không nên thức đêm!”

Cuối cùng hắn vẫn có chút lúng túng rút cánh tay của mình ra, nhưng hắn giả bộ giúp cô đắp kín chăn cho nên Bối Bối cũng không cảm thấy có gì khác biệt.

“Vâng, được, cha, ngủ ngon! Còn có, cha, không nên quên chúng ta đã nói gì trước đó!”

Đột nhiên, Bối Bối mở mắt, mắt to lấp lánh hữu thần nhìn Phong Thiên Dục, làm cho Phong Thiên Dục không nhận được nở nụ cười!

“Ngủ ngon!”

Giống như lúc trước, theo yêu cầu của cô, hắn nhẹ nhàng cúi người, ôn nhu đặt một nụ hôn lên trán cô!

Nụ hôn ngủ ngon! Đã lâu lắm rồi cô mới được hắn hôn trước khi ngủ!

Chẳng qua là thời điểm hắn cúi đầu, lại không chú ý tới, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô xẹt lên một tia giao hoạt!

Cha ChaRốt cục cũng được ngủ bên cạnh người rồi, mặc dù hiện tại ta chỉ có lấy thân phận làm con, người mới đặc biệt có thể cho ta ngủ bên cạnh người, nhưng bất kể như thế nào, bây giờ ta đang rất thỏa mãn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 14: Ta Phải Làm Người Phụ Nữ Của Người

Còn có, cha, người cảm thấy sao? Thân thể này, đã từ từ lớn lên, từ từ biến hoá, ta nhất định sẽ không kém những hồ ly tinh kia, ta nhất định sẽ xinh đẹp hơn bọn họ, còn phải phong tình vạn chủng hơn, cho nên cha, trước khi Bối Bối trưởng thành, người ngàn vạn lần không thể thích người khác, ngàn vạn lần không thể cùng người khác kết hôn, người phải chờ Bối Bối, chờ Bối Bối lớn lên, được không?

Ban đêm, bóng đêm càng thêm thần bí!

Phong Thiên Dục tựa hồ đã ngủ, mà Bối Bối dựa vào trong ngực hắn lại đột nhiên mở mắt!

Cha, phải nhớ thật kỹ, cho dù người đang ngủ, cũng phải nhớ thật kỹ, Bối Bối sẽ lớn lên nhanh thôi, Bối Bối phải làmngười phụ nữ đứng bên cạnh người! Một ngày nào đó, Bối Bối sẽ không gọi người là cha nữa!

Cửa hàng áo lót.

“Vương tẩu, tại sao lại dẫn cháu đến nơi này?”

Bởi vì trường học tổ chức cho các bạn đi dã ngoại rồi, cho nên hôm nay không phải là chủ nhật, cô cũng không cần đi học, tiêu sái tự do đi dạo ở bên ngoài!

Mà sáng hôm nay, lúc cô tỉnh dậy thì Phong Thiên Dục đã sớm rời đi, không có ở trên giường nữa rồi!

Mặc dù trong lòng cô vô cùng tiếc nuối, nhưng bởi vì bọn họ đã cùng nhau đắp chung một cái chăn, bởi vì giường là của hắn, bởi vì tất cả trong phòng là của hắn cho nên, toàn bộ nơi này đều là mùi vị của hắn!

Nghĩ tới những thứ này, cô không nhịn được thỏa mãn nở nụ cười, cuối cùng lại ôm cái chăn có mùi vị của hắn ngủ say sưa một lát nữa mới rời giường!

Lúc cô thức dậy, hắn cũng đã không có ở nhà. Nghe Vương tẩu nói hắn đến trường học, dù sao hắn cũng là sinh viên đại học, cho dù việc học có nhẹ nhàng hơn nhưng vẫn phải đến trường đầy đủ. Cho nên được rồi, cô thông cảm cho hắn, cô không khó chịu chút nào! Cô chịu được, cô sẽ không vì sáng sớm không thấy hắn mà buồn bực!

“Tiểu thư, xem một chút, cô có thích kiểu này hay không?”

Bởi vì Hàn Bối Bối vừa mới dậy thì, cho nên Vương tẩu trực tiếp mang cô tới cửa hàng bán áo lót, trẻ con mặc loại áo này là được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 15: Chọn Lựa Áo Lót

“ Hả?”

“Ha ha, tiểu thư, tôi phát hiện thiếu gia còn tí mỉ hơn cả tôi, tôi cũng không nghĩ đến, cô lớn như vậy, cũng nên mua áo lót mới phải. Sáng sớm hôm nay. . . , thiếu gia rời giường rất sớm, phân phó tôi mang tiểu thư ra ngoài mua áo lót a, như thế nào? Có cảm thấy rất hạnh phúc không? Thiếu gia rất thương cô có phải không?”

Vương tẩu nheo nheo cái mũi vênh lên của cô, cười nhẹ nhàng nhìn cô, từ sau khi đứa nhỏ này tới Phong gia, mình cũng tới Phong gia, trở thành bảo mẫu của đứa nhỏ này. Thiếu gia đối với Bối Bối thật là tốt, tốt đến nỗi nếu mình không biết Bối Bối là do thiếu gia nhận nuôi thì sẽ cảm thấy Bối Bối chính là người thân của thiếu gia rồi!

“A? Là hắn? Là hắn kêu bác dẫn cháu tới mua áo lót sao?”

Hắn phát hiện rồi! Động tác tối hôm qua của cô, nhất định khiến hắn có cảm giác rồi! Trong lòng của cô rốt cục chậm chạp dâng lên một cỗ nung nung!

“Đúng vậy a, cho nên tiểu thư, cô thật hạnh phúc đó, có một người cha nuôi tốt với cô như vậy!”

“ Ách, hắn không phải là cha nuôi!”

Cha nuôi? Thật là khó nghe, cô một chút cũng không thích! Bởi vì không thích, cho nên cô chưa bao giờ gọi hắn là ba ba, chỉ gọi là cha! Gọi cha sẽ làm cho cô thấy không quá khó chịu! (Phong: theo như ta tra nghĩa được thì ba ba = cha ruột, còn lại ta chỉ dịch theo cv @@)

“A? Tiểu thư, làm sao cô có thể nói như vậy? Thiếu gia cậu ấy đối tốt với cô như vậy!”

“Không phải, Vương tẩu, bác không nên nghĩ quá nhiều, cháu đã nói nhiều lần, hắn là người giám hộ của cháu, là người giám hộ của cháu! Không phải là cha nuôi!”

Người giám hộ? Được rồi, cái này cô có thể chấp nhận một chút, tra qua tài liệu, người giám hộ. Quan hệ đối với người giám hộ, kéo dài đến 18 tuổi, sau 18 tuổi, cô liền tự do, cô không muốn có quan hệ cha nuôi con nuôi gì với hắn. Khó nghe!

“Ách? Người giám hộ? Cùng cha nuôi có điểm khác nhau sao? Tôi cảm giác giống nhau.”

“Vương tẩu, bác không phải đến đây giúp cháu chọn áo lót sao, cho nên không cần nói nhiều nữa, chọn y phục cho cháu đi!”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô xị xuống, hơn nữa thoát nhìn thật giống như không vui vẻ, làm cho Vương tẩu vội vàng ngậm miệng lại, chuyên tâm chọn áo lót cho cô, bất quá ánh mắt thích thú của cô không thể hiện trước mặt Vương tẩu là được!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 16: Thực Gọi Cảm, Thực Gọi Cảm A!

Làm ơn, kiểu áo lót Vương tẩu đưa cho cô. Không phải là kiểu cô muốn.

Nhìn chiếc áo lót bảo thủ Vương tẩu chọn cho cô, ánh mắt của cô không nhìn được nhìn vào cửa hàng áo lót dành cho người đã trưởng thành!

Thật gọi cảm. Thật gọi cảm a!

Đủ mọi màu sắc, đủ mọi mẫu mã, đủ mọi kiểu dáng, đủ mọi size, cảm giác thật khác biệt. Thật là xinh đẹp, thật là rất xinh đẹp! Hơn nữa còn có cả bộ, không chỉ có áo lót mà ở phía dưới, còn có quần lót mỏng như cánh ve, còn có quần Lace dây gọi cảm. Những cái quần chữ T xấu muốn chết. Trong ánh mắt của cô tràn đầy sự hâm mộ!

Lúc nào thì có thể? Lúc nào thì cô mới có thể mặc được những thứ kia đây? Đợi cô có thể mặc những thứ kia, phải là thời điểm thật trưởng thành, chính là lúc trở thành người phụ nữ đứng bên cạnh hắn?

Cuối cùng, cô tạm thời mua năm cái áo lót, bất quá đều là một tay Vương tẩu giúp cô chọn lựa, hơn nữa còn là màu đỏ, màu hồng, màu vàng, màu xanh da trời, tóm lại đều trẻ con, rất trẻ con!

Cô không nhìn kỹ, bởi vì cô không thích. Nhưng chung quy cũng vẫn phải mặc, tạm thời mặc đi. Sẽ không mặc lâu đâu, cô nhất định sẽ dạy thì nhanh thôi. Bởi vì trong lòng cô có tình yêu!

Trường học.

“Hàn Bối Bối, làm ơn, coi như em không thích giờ học của tôi, nhưng cũng mong em chừa cho tôi một chút mặt mũi được không?”

Muốn khóc, lão thầy toán thật sự là muốn khóc! Tại sao có thể có học sinh trình độ như cô thế này? Gọi cô trả lời, tuyệt đối cô sẽ không đứng lên, gọi cô lên bảng giải bài, tuyệt đối sẽ không thấy bóng dáng, bảo cô cái gì, cô đều không làm theo!

“ Bối Bối, Bối Bối, thầy giáo đang gọi cậu kia!”

Bạn học cùng bàn với cô, cũng là người bạn tốt nhất ở trường học nhìn Hàn Bối Bối đang thất thần, sau đó nhìn thầy giáo đang nổi đóa liền lập tức lay cánh tay của Bối Bối!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 17: Không Thể Rời Xa Hắn

“Ách, mình biết rồi!”

Cô lười biếng đứng lên, nhìn về phía thầy giáo trên bục giảng, ánh mắt vô thần. Nhưng lại làm cho thầy giáo có chút phòng bị nhìn cô!

Khụ khụ, người này là con gái của Phong Thiên Dục, mọi người tự nhiên cũng không dám đắc tội, dù sao không chỉ là Phong Thiên Dục, cha của Phong Thiên Dục còn là đồng sự trưởng của trường học, cho nên bất kể là Phong Thiên Dục, hay cha của Phong Thiên Dục, nhân viên nhà trường đều không muốn đắc tội!

Mà cũng vì như vậy, tiểu nha đầu ác ma kia trong trường học bất kể có làm gì sai trái . . . , cũng tuyệt đối không ai dám quở trách!

“Bối Bối? Em làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?”

“..... Thầy giáo? Thầy gọi em làm gì vậy?”

“Em Em học hành chuyên tâm một chút, nếu không lần này em không muốn thi rớt môn toán cũng không được đâu?”

Hàn Bối Bối không ngu ngốc, nhưng cô không chú tâm. Hơn nữa không phải cô học không hiểu gì, cô rất hiểu là đằng khác, thành tích môn toán của Hàn Bối Bối không tệ, nhưng hết lần này đến lần khác điểm thi đều kém, lão thầy khẳng định, Hàn Bối Bối chính là cố ý!

“Thi rớt? Lại một kì thi nữa sao?”

Kì thi! Mỗi lần chỉ cần trước kì thi, Phong Thiên Dục sẽ phụ đạo cho cô. Cô không thể đạt điểm max được, nếu không Phong Thiên Dục sẽ không phụ đạo cho cô nữa...., thật xin lỗi, cô không muốn chú tâm vào kì thi này, bởi vì Phong Thiên Dục không chú ý đến, như vậy điểm thi có kém, cô cũng tuyệt đối không coi trọng!

Hơn nữa chỉ cần thi rớt..., lúc nào cũng có thể nhìn thấy hắn. Mà kể từ sau khi đi mua đồ lót, một tuần rồi cô không được nhìn thấy hắn, ô ô, hắn đang ở đâu?! Rõ ràng cô không thể rời xa hắn a! Rõ ràng, cô đi dã ngoại hai ngày một đêm thôi cũng đã không chịu nổi.

“..... em, quên đi, em ngồi xuống cho tôi, ngồi xuống!”

Thật là hết thuốc chữa, thầy giáo dạy toán sớm đã có sức miễn dịch với cô rồi. Cho nên nhìn cô như vậy, tốt nhất không nên nói cái gì, chỉ cần cố gắng không để cho mình tăng huyết áp mới là lựa chọn khôn ngoan nhất!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 18: Trẻ Con Bây Giờ Trưởng Thành Cũng Thật Sớm

Hàn Bối Bối nghe được lời nói của thầy giáo, cả người lại mềm nhũn, xụi lơ ngồi xuống, nhìn qua thật sự là rất đáng thương!

Tò Hiểu Hiểu thấy Hàn Bối Bối như vậy, không nhịn được viết một tờ giấy ném tới!

“Thế nào? Bối Bối? Cái tinh thần mạnh mẽ của cậu biến mất rồi sao?”

Mỗi lần chỉ cần Phong Thiên Dục không có ở nhà, hoặc chỉ cần Hàn Bối Bối một ngày không nhìn thấy hắn, cả người cô nhất định không thoải mái. Nếu như liên tục mấy ngày không thấy, cô sẽ càng trở nên bất thường hơn, cho nên Hàn Bối Bối hiện tại đang trong thời kỳ nguy kịch rồi. Nhất định là đã mấy ngày nay cô không gặp hắn!

“..... Người ta cũng không biết hắn đi nơi nào rồi, rõ ràng hôm đó chúng ta ngủ chung trên giường, nhưng hôm sau thức dậy không nhìn thấy hắn nữa! Ô ô!”

Viết còn chưa đủ, khi viết xong, Hàn Bối Bối ở cuối câu vẽ một cái mặt khóc lớn!

“Trời ạ, cái gì? Các người ngủ cùng nhau a? Tinh thần cậu thật là mạnh mẽ, cậu nhỏ như vậy, đối với cậu. Hắn cũng có hứng thú sao?”

Hiểu Hiểu là một cô gái rất ‘buru hân’, giáo hoạt cũng tuyệt đối không kém Bối Bối, hơn nữa ở phương diện này, cô còn cường hãn hơn Bối Bối nha! Sau khi tờ giấy truyền tới tay của Hàn Bối Bối, Hàn Bối Bối cảm giác con người mình thiếu chút nữa rơi ra ngoài!

“Cái gì, cái gì, không phải như cậu nghĩ, sau khi mình gọi là cha hắn mới để cho mình ngủ bên cạnh hắn, hơn nữa chính là ngủ giống như lúc còn bé, cậu lại đem đầu óc đen tối của mình suy diễn linh tinh!”

..... Khụ khụ, bây giờ trẻ con xem phim thần tượng nhiều, mức độ ảnh hưởng của phim thần tượng càng ngày càng cao nha, cho nên có một số việc, không nhất định tận mắt chứng kiến vẫn có thể hiểu rõ!

“Ách~~ mình còn tưởng rằng cậu nhanh như vậy..., bắt quá Bối Bối, vậy cũng không được. Cậu còn quá nhỏ, cậu ngủ bên cạnh hắn, hắn cũng chỉ có thể coi cậu là một đứa trẻ con thôi, tuyệt đối không cách nào có thể liên tưởng cậu với một cô nàng gọi cảm!”

Q.1 - Chương 19: Lập Chí Muốn Chinh Phục Nam Nhân

“Đi tìm chết đi, cậu còn bỏ đá xuống giếng!”

“Nói thật, gần đây, mẹ mình giúp mình đăng kí một lớp học nhảy, cậu có muốn cùng đi hay không? Học nhảy, tu thân dưỡng tính, hơn nữa hiện tại chúng ta học nhảy, nghe nói rất tốt cho vóc dáng đó, là rất tốt đó!”

“Hà?”

“Dù cậu không đi mình cũng phải đi, hừ hừ, mẹ mình nói, muốn làm cho đàn ông trực tiếp có cảm giác với mình, chính là phải thật hấp dẫn, phải thật xinh đẹp không gì sánh được, về sau mình cũng nhất định phải làm cho đàn ông đều quỳ gối ở dưới váy mình van xin!”

Viết xong, Tô Hiểu Hiểu vẽ thêm một nụ cười gian ở phía trên! Để cho Hàn Bối Bối nhìn thấy tóc gáy dựng ngược! Khụ khụ, Hiểu Hiểu là con người táo bạo như vậy đó, thật không hổ là một. đưa con gái do tình nhân sinh ra, còn được dạy nhiều phương thức tình cảm, còn là theo kiểu tình nhân.

“Lý tưởng rất rất cường đại để theo đuổi và phát huy.”

“Uy, có ý gì, cậu kích mình có đúng hay không? Cậu không chịu nghe thì thôi, người ta cũng là vì tốt cho cậu, hừ, hãy chờ xem, không đến 3 năm, mình nhất định sẽ trở nên xinh đẹp để cho tất cả đàn ông nhìn thấy mình đều chảy nước miếng!”

“. Ách! Hiểu Hiểu. Cậu thật táo bạo!”

“Đập cậu đó, được rồi, cậu đã suy nghĩ kĩ chưa, có học cùng mình không? Chờ học xong những thứ kia sẽ làm cho phụ nữ càng thêm mị lực đó, đàn ông sẽ có cảm giác cậu có kinh nghiệm, tin tưởng mình đi!”

“.”

“Thế nào? Không muốn làm cho đại thúc của cậu nhìn cậu với ánh mắt khác, không muốn hấn đối xử với cậu như một người phụ nữ trưởng thành sao?”

Điều kiện thực hấp dẫn. A a a a a, cô đã không thể điều khiển được nhịp tim nữa rồi? Tô Hiểu Hiểu nói cái gì đó? Vô sỉ, đại thúc cái gì, Thiên Dục rất là trẻ tuổi nha!

“Hiểu Hiểu, mình có thể. mình có thể trở nên như vậy không?”

“Dĩ nhiên, cho nên chó phiền muộn, ngay hôm nay sau khi tan học, mình dẫn cậu đi xem một chút, nếu cậu muốn học, ngày mai bắt đầu, chúng ta liền học cùng nhau, hiện tại a, cái gì đều nên học, lớn lên sẽ trẻ đó!”

Q.1 - Chương 20: Bồi Dưỡng Khí Chất Hồ Ly Tinh

Khí chất hồ ly tinh là phải được bồi dưỡng từ nhỏ, mới có thể khắc vào trong xương tủy được!

“. Tốt! Học!”

Biểu hiện một loại thấy chết không sờn, đột nhiên, Hàn Bối Bối siết quả đấm, bất chợt đấm xuống bàn đồng thời lần nữa đứng lên, cái ghế băng rớt cuộn nện vào chân bạn học phía sau, làm cho bạn học phía sau thét lên một tiếng như chọc tiết heo! Lão thầy toán cho rằng Hàn Bối Bối hồi tâm chuyển ý, muốn hảo hảo học tập!

Cho nên không chỉ có không phê bình cô mà còn... biểu dương.

Khụ khụ, Tô Hiểu hiểu ở dưới lớp cơ hồ ôm bụng cười đến hồng mắt, trên mặt Hàn Bối Bối tựa hồ cũng có vết nứt!

Ô ô ô, Phong Thiên Dục, người ta vì người, hiện tại bắt đầu muốn cố gắng, cố gắng trở nên phong tình vạn chủng, hướng tới mục tiêu người phụ nữ vạn người mê mà cố gắng!

Phong gia.

Sau buổi sáng Phong Thiên Dục đến trường học, ừ ừ cạc cạc bị trở thành sinh viên trao đổi, phải đi nước ngoài một chuyến, hơn nữa còn đi đến 20 ngày, trong vòng 20 ngày, trừ một tuần đầu tiên hẳn quá bận rộn nên không gọi điện được cho nhà đầu, còn lại cơ hồ mỗi ngày một cuộc!

Nhưng làm cho Phong Thiên Dục ngạc nhiên một phen chính là, mỗi lần gọi cô không nhất định đều có ở nhà, nếu mà có ở nhà..., thì lúc nghe điện thoại, cô cũng không giống trước kia, không khóc sụt sùi hay làm nũng, thật khiến Phong Thiên Dục không thể nào thích ứng kịp!

Hắn mới vừa từ nước ngoài trở lại, cũng không đến trường học hỏi báo kết quả, trực tiếp về nhà, nhà đầu này gần đây rất không bình thường, hẳn không yên lòng, phải tìm hiểu thêm mới được!

“Vương tẩu, Vương tẩu!”

“Nha? Thiếu gia? Cậu trở lại?”

Vương tẩu nhìn thấy Phong Thiên Dục xách hành lý trở về, trên mặt tự nhiên vô cùng kinh ngạc, nhưng cũng nhanh chóng bước ra ngoài hàng lang, cô cho rằng thiếu gia ít nhất sáng ngày mai mới trở về a!

“À, đúng rồi, Vương tẩu, mỗi lần tôi gọi điện thoại về, Bối Bối nghe điện thoại giống như đang rất bận rộn, giống như chỉ mong sao cúp điện thoại thật nhanh, tôi cũng đã hỏi các người, nhưng, các người cũng che che giấu giấu, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 21: Đặt Cô Lên Đùi

“..... Ách, thiếu gia. Tiểu thư không cho chúng tôi nói!”

“Nói!”

Đáng chết, nha đầu này làm cái trò quỷ gì nữa? Nếu hẳn bắt được..., tuyệt đối sẽ không để cho cô đẹp mắt, thật là, gần đây nha đầu này có phải lại ngứa da bắt đầu gây chuyện rồi hay không? Dù sao nếu hẳn không ở nhà, như vậy cô có thể xưng đại vương!

“..... Ách, thiếu gia. Không thể nói!”

“Vương tẩu! Chị rút cuộc có ý gì? Chị không muốn làm việc nữa sao?”

Nhìn đồng hồ đeo tay một cái, hẳn biết nha đầu này cũng chuẩn bị về đến nhà rồi, nghĩ đến cô lại có ý đồ xấu, còn làm cho Vương tẩu thuần phục như vậy, hẳn có chút nóng giận!

“Thiếu gia, thật xin lỗi, thật xin lỗi, tôi đã đáp ứng tiểu thư, tôi không thể nuốt lời với cô ấy!”

“..... Vậy chị đi gọi lão Trương cùng mấy người làm tới đây.”

“Ồ, ơ, làm gì vậy? Vừa mới về đến nhà, đã muốn chinh đồn tất cả mọi người sao?”

Hàn Bối Bối vừa mới tham gia cuộc thi vũ đạo nhỏ trở về, thấy Phong Thiên Dục đưa lưng về phía cô cơ hồ kích động tới cực điểm, cả người cô thiếu chút nữa liền nhào tới, nhưng thời điểm nghe được hẳn uy hiếp Vương tẩu, cô lại không nhịn được nhú nhú mày!

“Bối Bối? Đáng chết, trên mặt con có cái quỷ gì vậy? Thời gian ta không ở nhà, con làm những thứ này?”

Nhìn một chút, nhìn một chút, mới 11 tuổi, trên mặt đã đánh phấn, đánh mắt, tô môi, má hồng, ... đầy đủ mọi thứ!

Xoay người nhìn thấy cô như vậy, Phong Thiên Dục thật sự có một loại cảm giác hồng mắt! Thực sự làm cho hắn cảm thấy. Quá đáng rồi! Không phải là phản đối cô trang điểm, chẳng qua bây giờ còn chưa tới tuổi!

“..... Cái gì. A, thật là đau, buông ta ra!”

Cô còn chưa nói hết, Phong Thiên Dục cũng đã quăng hành lý đi, hơn nữa trực tiếp đi tới trước mặt cô, một phen ôm lấy cô, sau đó đi tới ngồi xuống trên ghế sa lon, một tay đem cô đặt lên đùi, một tay lấy khăn giấy trong hộp ra, động tác ban đầu thô lỗ, nhưng rồi lại trở nên nhẹ nhàng vô cùng, lực đạo cẩn thận giúp cô lau sạch những thứ quý trên mặt đi.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 22: Trở Lại Liên Khi Để Người Ta

“Ồ ô. Đáng ghét, Dục trở lại liên khi để người ta. Ô ô.”

Mascara hẳn là không thấm nước, cho nên có chút khó lau, nhưng cũng có thể bởi vì chất lượng không tốt, nên sau khi nước mắt cô chảy ra, mascara từ từ lem nhem đầy mắt!

Vương tẩu ở một bên nhìn cô như vậy, khóc cũng không được, cười cũng không xong. Hơn nữa thấy Phong Thiên Dục có chút không biết phải làm sao, cô mỉm cười đi đến bên cạnh hắn!

“Thiếu gia, để tôi mang tissue đi rửa mặt!”

“..... Ừ, được, làm phiền chị!”

Sau khi đem Hàn Bối Bối giao cho Vương tẩu, Phong Thiên Dục nhìn theo hai người đi về phía phòng tắm, lông mày đẹp không nhịn được nhíu lên. Cô mới 11 tuổi, thế nhưng đã trang điểm.

Đáng chết, mới 20 ngày. Hắn mới 20 ngày không thấy cô, bên cạnh không có một người quần áo, hẳn cũng cảm giác không thích ứng tới cực điểm, hẳn đó, không lẽ hắn có khuynh hướng thích bị ngược đãi?

Mà Hàn Bối Bối sau khi được Vương tẩu rửa mặt cho xong, cô tựa như giận dữ, trực tiếp chạy về phòng. Mặc cho ai kêu đều không mở cửa, hơn nữa cho dù là Phong Thiên Dục đích thân đến, cô cũng đều không ra!

Phong Thiên Dục biết người này lại cáu kỉnh rồi, cho nên thật cũng không muốn đi dụ dỗ quá nhiều, dù sao hắn cũng nghĩ không nên quá mức sủng ái cô!

Nhưng đến lúc ăn tối, cuối cùng nghe được từ trong miệng người dưới, nha đầu này gần đây nghe điện thoại đều giống như không yên lòng, hơn nữa còn bảo người làm giữ bí mật với hắn, là vì gần đây cô tham gia học một lớp vũ đạo và lớp Piano, chuẩn bị khi hắn trở về sẽ biểu diễn cho hắn xem. Hắn lập tức thấy hối hận!

Đáng chết, tiểu gia hòa nhất định rất khó chịu, hơn nữa hắn còn biết, thì ra cô trang điểm không phải là làm loạn mà là hôm nay có một cuộc thi vũ đạo, nhất định phải trang điểm. Hắn lại càng muốn bóp chết sự kích động của mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 23: Người Là Thật Lòng Sao?

Thật là, tính tình tiểu gia hòa này cũng càng ngày càng cố chấp rồi, căn bản đều không nói rõ ràng!

Quên đi, quên đi, lần này coi như hắn sai rồi, cho nên nên nói xin lỗi, vẫn là phải nói xin lỗi!

Sau khi suy nghĩ một chút, Phong Thiên Dục trực tiếp lái xe đến Bách Vị Trai mua cho tiểu gia hòa chút đồ cô thích ăn..., sau đó lại nhanh chóng lái xe chạy trở lại!

“Bối Bối, là ngỗng tằm mật ong và cánh gà kho, còn có trứng bát tiên, ăn rất ngon, cha vừa mới đặc biệt đi ra ngoài mua cho Bối Bối, như thế nào? Ăn một chút nhé?”

“.....”

Bên trong phòng một mảnh im ắng!

“Bối Bối, vừa rồi cha không biết rõ tình huống, thấy con nhỏ như vậy lại trang điểm thành như thế, cho nên rất tức giận, bắt quá cha cũng là vì tốt cho con, cho nên đừng nóng giận, mở cửa cho cha được không?”

“.....”

Vẫn không có phản ứng, Phong Thiên Dục có chút bất đắc dĩ cau mày, thế nào? Chẳng lẽ bây giờ đồ ăn của Bách Vĩ Trai cũng không có chút hấp dẫn nào với cô sao?

“Nào, Bối Bối, mau mở cửa, cha vừa về rất mệt mỏi. Bất quá bây giờ thật muốn nhìn một chút vũ đạo của Bối Bối, rất muốn xem Bối Bối nhà ta khiêu vũ như thế nào, cho nên Bối Bối ra ngoài khiêu vũ cho cha xem có được hay không?”

“..... Người là thật tâm nói xin lỗi sao?”

Rất tốt, rốt cục nói chuyện, bất quá là giọng mũi, xem ra người này đã khóc lâu rồi! Nghĩ đến bộ dạng cô khóc, hẳn có chút đau lòng! Nhưng lại cũng có chút hơi vui mừng!

Hiện tại Bối Bối, mặc dù có chút ngang ngạnh, mặc dù có chút làm cho người ta lo lắng nhưng cuối cùng cũng biết khóc rồi, cuối cùng biết khóc để thả lỏng tâm tình của mình rồi. Ba năm trước, cô căn bản sẽ không khóc. Ba năm trước cô không khóc, càng làm cho người ta đau lòng!

“Là thật, cha sẽ lừa gạt Bối Bối sao? Bối Bối có người thấy không? Là món kho ngon nhất của Bách Vĩ Trai đó, cha là thành tâm mà! Cho nên, Bối Bối, mau mở cửa!”

“Hừ. Cha xấu, đi ra ngoài lâu như vậy đều không nói trước với người ta, người ta ghét cha!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 24: Người Phải Đút Cho Người Ta Ăn Mới Được!

“Đúng đúng đúng, đáng ghét, đáng ghét, nhưng ta cũng đã giải thích trong điện thoại, không có biện pháp a, ta bị đột kích, một chút cũng không biết trước!”

“Hừ, cha xấu, lần sau còn đột nhiên biến mất không giải thích như vậy, Bối Bối sẽ không để ý đến người!”

Làm sao lại không để ý tới được, thật là nhớ, thật là nhớ thật là nhớ. Bất quá tưởng niệm của cô đối với hắn, toàn bộ đều gửi gắm vào điệu nhảy này. Vẫn muốn chờ hắn trở lại, cô liền khiêu vũ cho hắn xem, cho nên hành động của hắn mới làm cho cô đau lòng mà thôi!

“Được, không thành vấn đề, nếu có lần sau nữa, cho phép Bối Bối không để ý tới ta!”

Hắn buồn cười, dù dỗ cô, logic của trẻ con đều là như vậy. Cho nên rất dễ ứng phó. Cuối cùng, sau khi hắn nói xong câu này, cửa phòng ngủ cũng mở ra!

Cô mở cửa, đôi mắt khóc sắp thành tiểu hột đào rồi, hắn lập tức khom lưng ôm lấy cô, hơn nữa còn cẩn thận tránh món kho đang cầm trong tay không làm bẩn y phục của cô, sau đó ôm cô đi vào trong phòng!

“Bối Bối, muộn như thế mới về nhà, cũng còn chưa ăn gì phải không? Đây đều là những thứ con thích ăn, không cần khách khí!”

“Hừ, ai muốn khách khí!”

Cô bĩu môi, còn chưa muốn nhìn hắn. Đương nhiên đây chỉ là mặt ngoài, thật ra thì rất muốn rất muốn nhìn. Thật nhiều ngày không nhìn thấy hắn rồi!

“Được, không khách khí, Bối Bối ăn mau đi!”

“Không muốn!”

“..... Ách?”

Hắn cùng cô ngồi ở bên trên giường, nhưng bất chợt cô lại cổ chui vào trong ngực hắn, hơn nữa còn ngồi trên đùi hắn, làm cho hắn dở khóc dở cười!

“Nếu Dục thật muốn nói xin lỗi... , như vậy sẽ phải dứt cho Bối Bối ăn!”

“Dứt cho Bối Bối ăn sao?”

Hắn nhéo nhéo khuôn mặt cô, biết tiểu gia hỏa này mỗi lần đều thích làm như vậy, mỗi lần đều nghĩ biện pháp làm nũng hắn!

Quả thật lần này vẫn là muốn làm nũng! Không có biện pháp a, rõ ràng là thủ đoạn làm nũng nhưng hắn lại nguyện ý sa vào bẫy.

“Thế nào? Không muốn sao? Nếu không muốn... , Dục mau ra khỏi phòng người ta đi, người ta không muốn ăn nữa!”

“Được, được, dứt cho Bối Bối ăn, dứt cho Bối Bối ăn, ai bảo Bối Bối là tâm can bảo bối của ta, là con gái ngoan ngoãn của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 25: Em Là Người Phụ Nữ Đầu Tiên?

Con gái? Hắn thương cô, cưng chiều cô như vậy, có đúng với ranh giới tình cảm giữa cha và con gái không? Phong Thiên Dục cam tâm tình nguyện dứt thức ăn cho Bối Bối đang rúc trong ngực mình, nhưng hắn không hề biết, đáy mắt mình toát lên một vẻ sùng nịch không giống như cha giành cho con gái!

Hắn Bối Bối vui vẻ ăn thức ăn Phong Thiên Dục đưa đến, cô khẽ ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông hoàn mĩ đến tận cùng này, ý niệm trong lòng càng thêm sâu sắc, cô! Hàn Bối Bối! Nhất định phải làm người phụ nữ của Phong Thiên Dục !

Mà bây giờ, Hàn Bối Bối mới 11 tuổi! Phong Thiên Dục 21 tuổi!

Năm Bối Bối mười hai tuổi!

Phong Thiên Dục dù sao cũng đang thời trai trẻ khoẻ mạnh, cho nên về phương diện phụ nữ, dĩ nhiên không thể nào không có, huống chi bên cạnh luôn có một đám phụ nữ theo đuổi hắn?

“Darling, không nghĩ tới anh sẽ đưa em tới nhà của anh, thật vui vẻ, cảm ơn anh!”

Cô gái da trắng như tuyết quán lấy Phong Thiên Dục, trên mặt cô giống như một bảng pha màu, rực rỡ đủ mọi màu sắc. Phong Thiên Dục nhìn cô gái bên cạnh, giả tạo cười với cô ta một tiếng. Không biết tại sao, trong lòng hắn dâng lên một cỗ chán ghét!

“Darling, em có phải là người phụ nữ đầu tiên anh đưa về nhà không?”

Đái An Thiên nở một nụ cười xinh đẹp, hư vinh mà phù phiếm, cầu dẫn được người đàn ông như vậy dĩ nhiên đời này cô rất tốt số, bởi vậy chỉ cần có thể háo hảo nắm chặt hắn, như vậy đời này cô cũng không cần dùng những loại nước hoa rẻ tiền, y phục xấu xí, túi xách nhái....

Bởi vì Phong Thiên Dục, ai ai cũng biết, là đại gia trong các đại gia!

“..... Hả? Cho là vậy đi!”

Hắn cho tới bây giờ đều không mang phụ nữ về nhà, bởi vì hắn biết Bối Bối không thích. Hôm nay phá lệ mang phụ nữ về. Thật ra thì hắn cũng không biết tại sao, đại khái cảm thấy, Bối Bối đối với hắn tham lam muốn giữ lấy, làm cho hắn có chút cảm giác hít thở không thông? Dù sao một đứa trẻ. Quá mức bá đạo không phải là một chuyện tốt!

Hắn phải làm cho cô hiểu, hắn cưng chiều cô, thương yêu cô, thậm chí có thể đem cả thế giới tới cho cô, nhưng hắn cuối cùng không phải chỉ có một mình cô! Thế giới của cô cũng không nên chỉ có hắn mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 30: Chen Vào Trong Ngực Hắn

Từ chương 26-29 là tác giả giới thiệu truyện nên chương 30 mới là chương có nội dung kể tiếp các nàng nhá ^^.

Ngày hôm qua thầy giáo của Bối Bối gọi điện thoại đến, đứa trẻ này không chỉ có bướng bỉnh, hơn nữa càng ngày càng có khuynh hướng trầm tính, cần bản cô không làm bạn với bất kỳ ai, câu cửa miệng của cô, vĩnh viễn đều là ‘Dục’!

Nghĩ đến Bối Bối, mày kiêu xinh đẹp tự nhiên không nhịn được nhẹ nhàng nhủ lại, nếu hỏi trên thế giới này, cái gì có thể ảnh hưởng tới tâm tình của hân nhất? Ài, người hiểu rõ hân đều sẽ nói là đứa con gái hân nuôi dưỡng.

“Darling, rất cảm ơn anh, em thật quá yêu anh.”

Đái An Thiên còn chưa nói xong, cửa phòng khách không biết lúc nào, đã xuất hiện một bóng người nho nhỏ. Đứa trẻ này tuy còn nhỏ nhưng trong mắt đã bắn ra hàn quang đủ làm cho một người trưởng thành hít thở không thông!

“Cha!”

“. Hà?”

Đái An Thiên xinh đẹp có chút kinh ngạc nhìn Phong Thiên Dục! Cha? Cô có nghe lầm hay không?

“Cha!”

“Ừ! Bối Bối, khuya lắm rồi, thế nào còn chưa ngủ?”

Đối diện với ánh mắt sắc bén như một con báo nhỏ của Bối Bối, trong lòng Phong Thiên Dục thoáng qua một tia khác thường, bất quá cũng rất mau bình phục, hân ngẩng đầu, nhìn tiểu nha đầu đứng trước cửa phòng khách! Rồi sau đó hân dùng tay ôm lấy vòng eo xinh đẹp của Đái An Thiên, nhẹ nhàng cùng ngồi xuống ghế salon!

Hân Bối Bối nhìn một màn này, làm sao có thể không phát hỏa? Nhìn ánh mắt kiêu ngạo giống như con gà dùng đuôi giả làm phượng hoàng của người đàn bà kia, cô mở to mắt, trên mặt hiện một tia giảo hoạt!

Cô bước vào phòng khách, thật nhanh vọt tới đứng bên cạnh Phong Thiên Dục.

“Cha, cô ấy gọi cha là darling, vì sao ta phải gọi là cha! Vì sao ta không thể gọi người là darling?”

— Sụp đổ, hân có chút kinh ngạc quay đầu lại nhìn cô. Nha đầu chết tiệt kia, mỗi lần đều tùy tình huống mà biểu hiện theo những cách khác nhau, mỗi lần đều làm cho hân cảm thấy ứng phó không kịp!

Đái An Thiên xinh đẹp càng thêm có chút khó tin nhìn Bối Bối, nhìn vào mắt Bối Bối, là một người phụ nữ, cô dĩ nhiên thấy được đứa nhỏ này đối với Phong Thiên Dục cũng tham muốn giữ lấy! Có chút khó chịu, cô ngẩng đầu nhìn Bối Bối, sau đó đơn giản chen vào trong lòng ngực Phong Thiên Dục!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 31: “Đại Di Mục” Là Hân Xử Lý

Bé gái mười hai tuổi vẻ mặt hồn nhiên thơ ngây nhìn người phụ nữ trong ngực Phong Thiên Dục, rồi sau đó, cô vội vàng cũng không cam chịu yếu thế tiến vào ngực hân, nhưng vô cùng đáng chết, cô rất ‘vô tội’ trùng hợp ngồi luôn chỗ giữa hai chân hân.

“Cha, nếu như cha có thể ôm cô như vậy, có phải cũng có thể ôm Bối Bối hay không? Người thật lâu rồi không có ôm Bối Bối!”

. Người phụ nữ kinh ngạc! Người đàn ông sụp đổ, được rồi, Phong Thiên Dục tuyên bố! Kế hoạch thất bại.

Năm Bối Bối mười ba tuổi!

Phong Thiên Dục chính thức có một bạn gái bằng tuổi với hân. Hân Bối Bối nhìn ra, Phong Thiên Dục lần này thật tâm đối với người phụ nữ kia, nhưng cô làm sao có thể tiếp nhận? Không phá hư mà nói. . . , như vậy cô còn là Hân Bối Bối sao?

Kết quả cuối cùng, Hân Bối Bối kiên trì không ngừng, cố gắng không ngừng, rốt cục đoạn tình yêu này rất nhanh liền chết non. Phong Thiên Dục ngoài mặt không nói gì, nhưng đã có một chút thất vọng đối với Bối Bối! Hân không phải đã quá mức sùng ái cô chứ?

Năm Bối Bối mười bốn tuổi!

Lần đầu tiên có kinh nguyệt, dù sao bên cạnh cô cơ hồ không có phụ nữ, cho nên Bối Bối còn chưa hiểu được. Thấy trên chiếc váy trắng tinh của mình có một mảng lớn bị máu tươi nhuộm đỏ, cô trốn vào trong ngực Phong Thiên Dục, ra sức khóc lớn!

Bụng căng đau, còn có máu tươi chảy ra làm cho cô không ngừng hỏi Phong Thiên Dục, cô có phải hay không sắp chết, sắp phải rời khỏi hắn.

Đồng thời làm cho Phong Thiên Dục khốn cùng, cho nên một năm Hàn Bối Bối lần đầu có kinh nguyệt này cho cô đi học một khóa sinh lý. Dĩ nhiên, lần đầu tiên cô dùng băng vệ sinh, cũng là do một người đàn ông 24 tuổi như hắn ra tay giải quyết. Loại chuyện như vậy làm cho Phong Thiên Dục suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy nhức đầu, dù sao hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, mình sẽ gặp phải loại chuyện như vậy!

Năm Bối Bối mười lăm tuổi!

“Đau. Thật là đau. Chết tiệt.”

Nằm ở trên giường, sắc mặt đã trắng bệch thảm thiết, hơn nữa cả người đều co quắp lại! Thật là, mỗi tháng đều có vài ngày như vậy, làm cô đau đến chết đi sống lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 32: Thấy Hắn Và Người Phụ Nữ Khác Ooxx

Bất quá cũng hoàn hảo. Đau thì đau đi, không cần gấp gáp, cô sẽ đem mấy ngày đau đớn mỗi tháng này trở thành ân điển trời cho. Bởi vì mấy ngày nay, Dục sẽ rất đau lòng, sẽ cho phép cô ngủ ở bên cạnh hắn, ngủ trên giường lớn của hắn!

Nghĩ tới đây, nằm ở trên giường, tâm tình cô tựa hồ có một chút chuyển biến tốt! Cô lật người xuống giường, rồi sau đó đi về phía phòng ngủ của Phong Thiên Dục!

Trên đường đến phòng của hắn, trong đầu cô đã hiện ra. Sau đó mình giống như cô gái nhỏ hạnh phúc nằm trong ngực hắn, hơn nữa tay của hắn còn có thể giúp cô xoa bóp bụng, giảm bớt đau đớn cho cô. Dục, hắn chính là một người đàn ông tinh tế tỉ mỉ như vậy, làm cho cô không cách nào tự kiềm chế!

15 tuổi. Nàng mới 15 tuổi, nhưng so với ý định năm 11 tuổi, cô càng kiên định hơn mà thôi, càng thêm tin chắc, mình phải làm người phụ nữ của hắn, phải làm người phụ nữ của Phong Thiên Dục!

Cô hạnh phúc mỉm cười.

Mà giờ khắc này, bên trong phòng của Phong Thiên Dục. Trên giường lớn, hai cổ thân thể xích lõa trắng như tuyết không ngừng quần quít chung một chỗ, cô gái kiều mỵ rên rỉ, người đàn ông hết sức gặm nhẹ. Hai loại thanh âm quần quít chung một chỗ này tự nhiên tạo thành một chương nhạc ái!

Phong Thiên Dục dù sao cũng là người đàn ông 25 tuổi, cho nên có người trên giường của mình cũng là chuyện bình thường. Trên phương diện kia của đàn ông, hắn cư nhiên cũng phải phát tiết!

Cho nên bởi vì như vậy, Hàn Bối Bối mang theo mỉm cười, dưới tình huống này không có gõ cửa liền mở cửa phòng Phong Thiên Dục, để cho Hàn Bối Bối thấy được. cái hình ảnh cô không muốn thấy nhất!

. Dơ bẩn mắt của cô, cũng làm tổn thương trái tim cô. Dục. Dục của cô.

Lòng rất đau. Nhìn cô gái đầy đà nờ nang trên giường kia, nhìn vòng eo mảnh khảnh của cô ta, bộ ngực đầy đặn, Hàn Bối Bối rốt cuộc hiểu rõ, mình thua kém cô ta. Cô muốn lớn lên. Cô muốn lớn lên. Dục. Không được.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.1 - Chương 33: Tại Sao Có Thể Lên Giường Cùng Người Phụ Nữ Khác

Phong Thiên Dục hiển nhiên cũng rất ngoài ý muốn, thế nhưng. Thế nhưng tình huống này. Đáng chết, cô không gõ cửa. Hơn nữa hán cũng đột nhiên nhớ ra, cô ở bên cạnh hán 7 năm. Hán chưa từng dạy cô loại lễ nghĩa gõ cửa này!

“ Đi ra ngoài!”

“”

“Bối Bối! Đi ra ngoài!”

Hán có chút phiền não lập tức dùng chân, đem thân thể xích lửa của mình cùng người phụ nữ phía dưới che lại. Hơn nữa bên trong đôi mắt vừa rồi còn dục vọng mong lung cũng đã sớm phủ một lớp hàn quang vô tận!

“ Cha Tại sao? Tại sao?”

“Đây là chuyện của người lớn, chờ con lớn lên sau, con sẽ hiểu, ngoan. Bối Bối, trở về phòng của mình đi, đóng cửa lại, hảo hảo ngủ, quên tất cả những gì con mới vừa nhìn thấy!”

Hán rất rõ ràng, mình ở trong lòng của cô rất hoàn mỹ. Hán cũng rất hiểu, tối nay, hán hoàn mỹ đã không còn tồn tại, ở trong lòng của cô cũng đã dần dần có vết rạn nứt. Được rồi, có vết rạn nứt cũng là một chuyện tốt mà, ít nhất. Cô cũng sẽ không mê luyến hán như vậy?

Bối Bối 15 tuổi, tình yêu đầu tiên, Phong Thiên Dục rất rõ ràng, đứa nhỏ này đã đem tất cả sùng bái, yêu thương, ánh mắt thương thức, đặt trên người của hán, điều này không được phép. Cho nên cần thận suy nghĩ một chút, có lẽ để cho cô thấy những hình ảnh hôm nay cũng không phải là một chuyện xấu!

“ Cha”

Khi bên người hán có người phụ nữ khác tồn tại, cô vĩnh viễn đều khéo léo gọi là cha, không có người phụ nữ khác, vĩnh viễn đều gọi là Dục! Cái này cũng làm cho Phong Thiên Dục có chút nhức đầu, hơn nữa hán đã uốn nắn nhiều năm như vậy nhưng vẫn không có ích lợi gì, hán cũng lười uốn nắn tiếp!

Trên trán cô mồ hôi lạnh tựa hồ đổ ra nhiều hơn, sắc mặt càng thêm tái nhợt, chân tựa hồ cũng bắt đầu dần dần như nhũn ra, cả người đều muốn ngã xuống đất!

Phong Thiên Dục nâng lên trông mắt mê người kia nhìn cô một chút, trong lòng thoáng qua một tia lo lắng. Loại vẻ mặt này. Hán cũng sớm đã quen thuộc, không phải là lần đầu tiên thấy được. Chẳng lẽ. Tính toán ngày một chút, chết tiệt, không sai biệt lắm, cũng vừa lúc.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 34: Người Phụ Nữ Trên Giường Hán

“Mặc xong y phục của cô, đi về trước đi!”

“ Dục?”

Người phụ nữ trên giường, nhìn Phong Thiên Dục cúi đầu rất rành mạch nói những lời này với mình. Cô ta vốn vẫn đang hết sức dương dương tự đắc, hiện tại cả mặt đều đen lại!

Cái gì vậy? Con mẹ nó, chẳng lẽ tin đồn bên ngoài lại là thật? Cô lại thua kém một tiểu nha đầu miệng còn hơi sữa? Bên ngoài nói Phong Thiên Dục nuôi một tiểu lão bà ở bên cạnh. Chẳng lẽ là thật? Chính là người trước mắt này sao?

“Đi ra ngoài! Chi phiếu ngày mai tôi sẽ cho thư ký đưa đến cho cô, cho nên đừng để tôi nhắc lại lần thứ hai!”

Hàn quang trên mặt đủ để cho người phụ nữ nằm bên cạnh không nhìn được run lên, ranh giới nhẫn nại cuối cùng của hán. Đã tới rồi!

Cô ta phần hân nhìn Hán Bối Bối vẫn đứng ở cửa, nhìn xuống cảm giác xấu hổ, thân thể trần truồng từ trên giường bò xuống, rồi sau đó ở một bên yên lặng mặc y phục!

Sau khi mặc quần áo tử tế, cô ta lại nhìn Phong Thiên Dục đang nằm dưới cái chăn một cái, có chút không cam lòng rồi đi!

Đi tới bên người Hán Bối Bối, cô ta tức giận nhẹ nhàng uy hiếp bên tai cô!

“Đừng tưởng rằng mình là thứ gì, mày đối với hán mà nói, đơn giản chính là một đứa con ghê mà thôi, hoặc chỉ là một món đồ chơi, chờ hán chán ngấy mày rồi, hán sẽ không nhớ mày nữa! Tao chờ xem mày ngày đó!”

“.....”

Bụng truyền tới căng đau, làm cho Bối Bối không cách nào mở miệng, bất quá cô đột nhiên nâng mắt lên nhìn người phụ nữ kia, một ánh mắt giễu cợt!

Khiêu khích sao? Mặc dù cô mới 15 tuổi, nhưng cô luyện tập so bất kỳ người phụ nữ đều mạnh hơn! Đã nhiều năm như vậy. Cô ở bên cạnh hắn đuổi đi bao nhiêu con ruồi? Loại bản lĩnh này nếu cũng không có, cô làm sao có thể thành công nhiều lần như vậy?

Bất quá cái này không trọng yếu, càng thêm không cần thiết để cho Phong Thiên Dục biết, ở trước mặt của hắn, cô chỉ cần giả bộ rất khả ái, làm cho hắn đau lòng là đủ rồi! Bởi vì chỉ cần như vậy, hắn mới không thể buông tay cô ra, ít nhất như vậy, trong mắt hắn, cô còn rất bé!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 35: Người Có Phải Không Quan Tâm Ta Nữa Hay Không

Cuối cùng người phụ nữ cũng đi ra ngoài, cô ngẩng đầu lên nhìn hắn, bên trong đôi mắt tràn đầy trách cứ, nhưng lại cũng có một chút điềm đạm đáng yêu! Làm cho Phong Thiên Dục không tự chủ được mềm lòng!

“Lại đau sao?”

“Vâng, thật là đau, Dục ~ mỗi lần đều đau đến sắp chết, thật là loại cảm giác đáng ghét!”

Cô nhìn chiếc giường lớn, mặc dù có chút chán ghét, dù sao vừa rồi mới có người phụ nữ khác nằm qua! Nhưng Nhưng được nằm trong ngực Dục. Ai, quên đi, cô nhện! Chút nhỏ nhỏ không thoải mái này cô có thể nhện được!

Đi tới, cô như bình thường bò vào trong ngực của hắn, bá đạo tựa đầu vào khuỷu tay của hắn, rồi sau đó hung hăng hít hít vài hơi thở trên người hắn!

. Không tốt, có mùi vị của phụ nữ!

“Bối Bối, về sau. đau liền uống thuốc đi!”

“..... Hả?”

Cánh tay của hắn tuy vẫn để cho cô gối lên, nhưng lần này, tay của hắn không giống như mọi khi đặt trên bụng của cô, xoa bụng cho cô!

“Bối Bối trưởng thành, nam nữ khác biệt, về sau thời điểm Bối Bối vào phòng của ta không thể không gõ cửa!”

“.....”

Cô không nói lời nào, nhìn vẻ nghiêm túc chưa bao giờ có trên mặt hắn, một chút bất an lướt qua tim của cô, tại sao có thể như vậy. Tại sao sẽ như vậy chứ? Là bởi vì người phụ nữ kia? Hắn quan tâm cô ta cho nên nhắc nhở cô điều này?

“Thuốc giảm đau của Bối Bối, ngày mai ta sẽ bảo Vương tẩu giúp Bối Bối chuẩn bị, mỗi tháng thời điểm Bối Bối đau có thể nói với Vương tẩu. Bối Bối, hôm nay, là lần cuối cùng! Lần cuối cùng con có thể nằm trên giường này, hiểu chưa?”

“..... Dục. Người không quan tâm Bối Bối sao?”

Cô nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, xem ra khuôn mặt vốn làm cho người ta triu mến cũng đã tràn đầy nước mắt, làm cho người ta lo lắng!

“Bối Bối.”

“Trước kia cũng sẽ không có nhiều quy định như vậy, trước kia người cũng sẽ không máu lạnh vô tình với Bối Bối như vậy, người. Người có phải không quan tâm Bối Bối nữa hay không. Người có phải không muốn Bối Bối nữa hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 36: Ý Lại Vào Hấn

Bên trong đôi mắt cô cũng sớm đã nước mắt liên liên, hơn nữa không ngừng chảy xuống, ô ô, hấn không quan tâm cô nữa sao? Trong lòng hấn có phải xuất hiện người quan trọng hơn so với cô rồi hay không? Cho nên cô không còn quan trọng với hấn nữa?

“Bối Bối, không phải như con nghĩ, ta không có không cần con, ta nói rồi, sẽ không không cần con!”

Bỗng nhiên nhìn cô, nhìn thấy ánh mắt không có cảm giác an toàn của cô làm cho hấn lập tức nghĩ tới cô 7 năm trước. Trong lòng vẫn là không nhận được nhẹ nhàng đau đớn!

Hấn không thích cô như vậy, không thích Bối Bối không có cảm giác an toàn!

“Vậy người. Vậy người tại sao thoáng cái có nhiều quy định với ta như vậy?”

“ Chúng ta đều đã lớn, ta là một người đàn ông trưởng thành, con cũng mau trở thành một cô gái rồi. Bối Bối, giữa chúng ta cũng phải có sự riêng tư!”

Phong Thiên Dục thật ra có bao nhiêu bất đắc dĩ, bởi vì đối với cô, hấn vẫn luôn không thể hung dữ được!

“Không muốn, không muốn, nói như vậy, giữa ta với người sẽ càng ngày càng có khoảng cách, sau đó người sẽ từ từ quên ta, người ta không muốn.”

Cô bắt an gậy dựa trong ngực hấn, nước mắt cũng sớm đã làm ướt vai hấn, nước mắt nóng hổi kia cũng nóng đến tim của hấn!

Ai ~ đối với Bối Bối, hấn nên làm cái gì bây giờ? Trẻ con, cô đúng là vẫn là một đứa trẻ a!

Nhìn nước mắt của cô, bàn tay không thể khống chế nhẹ nhàng đặt lên bụng cô, hơn nữa bắt đầu giúp cô từ từ xoa bóp!

“Ngủ đi, ngày mai còn phải đi học, hảo hảo ngủ!”

“ Vâng, cảm ơn, Dục!”

Nhìn cái tay trên bụng, nước mắt của cô cuối cùng thu hồi, hơn nữa ôm thật chặt hông của hấn, vùi vào ngực của hấn, bắt đầu nhắm mắt lại ngủ! Cô mới không cần, không muốn hấn nói những quy củ đáng chết kia!

Cô bây giờ, chính là muốn không tiếc bất kỳ tất cả biện pháp ý lại vào hấn!

Bởi vì ở trong ngực hấn, bởi vì ở bên người hấn, cô không bao lâu cũng đã bắt đầu ngủ thiếp đi, hơn nữa cả người vẫn luôn không buông ra, ôm chặt eo hấn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 37: Có Phải Nên Dừng Lại Sự Nuông Chiều Với Con Hay Không

Đêm đã khuya, Phong Thiên Dục không giống cô, hiển nhiên vẫn chưa có ngủ. Hấn nhìn Bối Bối trong ngực, suy nghĩ đã không khỏi bay xa, Bối Bối. Bối Bối. Con coi như đã trưởng thành, có phải nên dừng lại phương thức cưng chiều con rồi hay không?

Nếu không, con không độc lập được, hơn nữa con cũng không cách nào thích ứng với xã hội này! Càng thêm quan trọng là, tâm tư của con. Không nên ở trên người của ta!

Bây giờ con còn nhỏ, còn không biết cái gì là thích, cái gì là tình yêu, người đối với ta đơn giản là một loại ký thác mà thôi! Con không hiểu, không có nghĩa là ta không hiểu, ta không thể nào để cho con bị loại ký thác này hại chết!

“Dục, đi thôi, chúng ta đi học!”

Bởi vì là tỉnh lại từ trong ngực hấn cho nên hôm nay, cô tựa hồ phá lệ có tinh thần! Cả người thoát nhìn, đặc biệt làm cho ánh mắt người ta sáng lên!

“Ừ, hôm nay ta để cho Tuấn Kiệt đưa con đi! Nhanh chút, không nên tới trễ!”

“..... Tại sao? Không phải là người đưa ta đi sao?”

Mỗi lần cô đi học, đều là hấn lái xe đưa cô đi, mặc dù không thuận đường, nhưng từ khi cô đi học chưa từng có ngoại lệ!

“Bối Bối, về sau đi học, đều là Tuấn Kiệt đưa con đi. Còn có, sau này con phải học cách độc lập một chút, không nên luôn giống những hài tử chưa lớn lên, luôn lệ thuộc vào người khác như vậy!”

Thời điểm Phong Thiên Dục nói đến đây, ánh mắt hấn không nhìn về phía cô, chẳng qua là tùy ý liếc nhìn tờ báo, hơn nữa chậm rãi uống sữa tươi, nhìn qua nhàn nhai tới cực điểm, nhưng thật ra thì hấn không hề nhàn nhai, trong lòng hấn có bao nhiêu đấu tranh vật lộn!

Trải qua tới qua thức trắng đêm không ngủ, hấn vẫn quyết định phải đẩy cô ra một chút, như vậy, sẽ tốt hơn cho cô phải không? Lúc đầu cô cũng sẽ không đem hấn trở thành tất cả thế giới của cô!

“..... Dục?”

Cô mở to mắt, tràn ngập không hiểu, hơn nữa tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể khóc lên!

Tại sao? Rõ ràng tối qua cô còn ngủ bên cạnh hấn, rõ ràng ngày hôm qua dưới tình huống đó cô còn rất thành công đuổi đi người phụ nữ bên cạnh hấn! Rõ ràng hấn vẫn giống như bình thường, thời điểm cô đau bụng kinh, hấn còn dùng bàn tay kia giúp cô giảm bớt đau đớn mà!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 38: Cô Phải Làm Người Phụ Nữ Của Hấn

“Bối Bối, con bao nhiêu tuổi?”

“15 tuổi!”

Cô 15 tuổi, khá lớn rồi, cô phải nhanh một chút lớn lên, nhanh một chút làm người phụ nữ bên cạnh hấn!

“15 tuổi mặc dù còn chưa trưởng thành, nhưng đó cũng là độ tuổi đã biết nhận thức, nên độc lập được rồi. Bối Bối, về sau không cho phép lệ thuộc vào ta như vậy, hiểu chưa? Còn có, tối hôm qua đã nói cho con chút quy định, con nhớ kỹ toàn bộ cho ta, ta không muốn sau này con ra ngoài xã hội làm cho người khác cảm thấy con là một đứa trẻ không có giáo dục!”

Lật tờ báo, hấn vẫn như cũ cất lực đem chú ý của mình đặt trên tờ báo, vẫn như cũ không nhìn cô một cái, chỉ sợ mình sẽ mềm lòng. Sợ lúc mình thấy cặp mắt to tròn mê người kia, mình sẽ thỏa hiệp với cô tất cả!

“..... Không có giáo dục. Không thể lệ thuộc vào người.”

“Ừ, Bối Bối của ta nên trưởng thành, hơn nữa cha cần không gian riêng, Bối Bối, nghe lời ta nói, không nên để cho ta thất vọng!”

“.....”

Cần không gian riêng? Cô ngẩn người, không phải đã cảm thấy cô cản trở rồi chứ? Cảm thấy cô gây trở ngại hấn của gái? A, hay là tình huống tối hôm qua... hấn hấn là chưa thỏa mãn dục vọng?

“Ăn xong rồi sao? Ăn xong rồi liền mau đến trường học đi!”

“..... Vâng, ta ăn no, người từ từ ăn, hôm nay tự ta đi học! Không cần người đưa, cũng không cần chú Tuấn Kiệt đưa đi!”

Lão Trương mấy năm trước về hưu, vừa lúc con trai lão Trương cũng tốt nghiệp trung học. Vì hấn học không giỏi lắm, cho nên cũng không học đại học mà đi học lái xe, vừa vận tiếp nhận vị trí lão Trương, lái xe cho Phong gia!

“Được!”

“..... Ta đi xe buýt!”

“Tốt! Trên đường cẩn thận!”

Đôi mắt cô mở to, không thể tưởng tượng nổi nhìn người đàn ông vẫn đang chăm chú vào tờ báo. Đây là tình huống gì? Cô là giận dữ, hấn không thể

nào không biết. Nếu như trước kia mà nói... , hẳn không thể nào như vậy. Không thể nào nghe cô nói muốn đi xe buýt, lại hoàn toàn không có chút phản ứng gì hết!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 39: Cô Bị Hấn Hù

Chuyện gì xảy ra? Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Trái tim bé nhỏ của cô tràn đầy hốt hoảng!

Rõ ràng mới qua một đêm thôi, rõ ràng. Rõ ràng trước lúc mở mắt hôm nay, tất cả đều bình thường mà!

Hắn không nhìn cô, hẳn mặc kệ cô. Trong lòng hốt hoảng, cô rất mau phát hoảng rồi. Những năm này sống bên cạnh hắn, cái khác cô không học được, ngược lại lòng tự ái học được vô cùng đến nơi!

Lòng tự ái của Phong Thiên Dục rất mạnh, mà cô cũng giống như vậy, cô trừng mắt liếc hắn một cái, bánh bao trong tay đã bị cô bóp chặt đến biến dạng, thẳng tay ném xuống, rồi sau đó cô trực tiếp đứng dậy, một mình chạy ra ngoài!

Nước mắt một chút cũng không khống chế được, càng lau càng nhiều. Cô không muốn khóc, cô thật sự một chút cũng không muốn khóc. Nhưng không nhịn được, thật sự không nhịn được.

Bóng lưng của cô thoát nhìn như vậy làm cho người ta đau lòng. Vương tẩu đứng một bên, nhìn cô chạy ra ngoài, lại nhìn một chút Phong Thiên Dục đã để tờ báo xuống! Không nhịn được lắc mồm mấy câu!

“Thiếu gia, hôm nay. Hôm nay cậu làm sao vậy? Tại sao lại đối với tiểu như vậy?”

“Thế nào?”

“. Tiểu thư khóc!”

“Ừ, tôi biết!”

Bảy năm, cô sống bên cạnh hắn bảy năm rồi, nhất cử nhất động của cô, hắn cơ hồ cũng khám đến tận tâm can, động tác lau nước mắt mới vừa rồi kia như thế nào có thể thoát khỏi ánh mắt của hắn?

“Thiếu gia, cậu thương tiểu thư là thế, tại sao hôm nay lại lạnh lùng như vậy? Không chỉ tiểu thư chịu không nổi, tôi cũng bị hù rồi!”

“Vương tẩu, tôi ăn xong rồi, dọn bàn đi!”

“. Dạ!”

Vương tẩu nhìn Phong Thiên Dục để ly sữa tươi xuống, trong lòng không nhịn được rung mình một cái. Ở Phong gia đã nhiều năm, hơn nữa cơ hồ cũng là nhìn hắn lớn lên, cho nên động tác của hắn, cô tự nhiên hiểu được đại biểu ý gì!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 40: Hắn Không Cần Cậu Rồi?

Hắn không muốn tiếp tục nói gì nữa, nếu nói thêm... hẳn sẽ nổi giận. Cô chỉ là một người làm mà thôi, dĩ nhiên cũng không cần phải lắm mồm như vậy, quên đi, chuyện của chủ nhân, cô nha, không quản được nhiều như vậy!

Vương tẩu không vội dọn bàn, mà Phong Thiên Dục cả người thoáng chút đăm chiêu cũng đứng lên rồi đi

Bối Bối, sau này có lẽ con sẽ cảm ơn ta.

“Ô ô. Ô ô ô.”

Sau khi vào lớp học, bắt chấp tất cả, Hàn Bối Bối trực tiếp chạy tới chỗ ngồi của mình, đem cặp sách ném xuống, sau đó gục xuống khóc!

Thấy Hàn Bối Bối kỳ lạ như vậy, bạn học ngồi cùng bàn bảy năm Tô Hiểu Hiểu có chút không nhận được mớ mớ lỗi tai của mình! Tô Hiểu Hiểu cũng đã 15 tuổi, chỉ hơn vài tháng nhưng giờ phút này, cô nhìn qua đã yêu mị hơn so với Hàn Bối Bối!

Hàn Bối Bối nếu như là bách hợp ngây thơ, như vậy Tô Hiểu Hiểu phải là hoa hồng rực lửa!

“Uy, uy, đại tiểu thư, van cậu, mới sáng sớm, cậu gào thét cái gì?”

“. Ô ô ô. Hiểu Hiểu. Hiểu Hiểu.”

“Van cậu, mình còn chưa chết, cậu không cần thể hiện như vậy được không?”

Cầm chiếc giũa ưu nhã sửa lại móng tay mình, ánh mắt Tô Hiểu Hiểu yêu mị nhìn cô, trong lòng không nhận được thờ dài, ai ~~~ thật là không chịu nổi, mới sáng sớm đã khóc, đại khái là vì người kia sao?

Không biết nên nói thế nào, dù sao cô cũng cảm thấy Hàn Bối Bối rất BC thêm NC, khẩu vị quá nặng, làm sao lại thích đại thúc lớn hơn mình 10 tuổi đây?

“Hiểu Hiểu. Hiểu Hiểu. Hấn không phải là không cần mình rồi chứ?”

“. Được rồi, được rồi. Bây giờ cũng chưa vào giờ học, đi thôi, đi ra ngoài nói chuyện, bên trong phòng học quá nhiều người, người khác nghe được cũng không tốt!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 41: Cậu Hướn Hấn Hiến Thân

Tô Hiểu Hiểu nhìn thấy vài bạn học đã có chút nghi ngờ, trong mắt thoáng hiện qua một tia không kiên nhẫn! Ở trong lớp này, đại khái cũng chỉ có cô và Bối Bối xem như tương đối trưởng thành. Những bạn học khác, đối với bọn họ mà nói, quá mức chưa dứt sữa, cho nên hai bọn họ không cảm thấy cùng các bạn học này nói chuyện có cái gì tốt.

Lôi kéo Hàn Bối Bối không quay đầu lại chạy ra khỏi phòng học. Tô Hiểu Hiểu mặc váy cực ngắn, mép váy còn hơi hất lên, tuy chỉ mới 15 tuổi nhưng dáng người đã vô cùng hấp dẫn, gợi cảm khiến cho không biết bao nhiêu người nhìn cô mà chảy nước miếng! Mà cô cũng tự nhiên một mực coi như không thấy. Dù sao, cô như vậy, sau này có thể làm nhân tình cao cấp của người nhiều tiền a ~~~ hiện tại chỉ cần luyện tập thật tốt chiêu thức quyến rũ là được rồi!

Trên sân vận động, hai cô bé như rất tin tưởng lẫn nhau, nằm cạnh nhau, dựa đầu vào nhau, cảm thụ được hô hấp của nhau. Nước mắt của Hàn Bối Bối cuối cùng cũng ngừng, nhưng gương mặt cô vẫn còn vương chút ẩm ướt, nước nớc.

“Hiểu Hiểu, hấn luôn luôn yêu thương mình, nhưng mà sáng hôm nay, hấn lại để mình một mình đến trường!”

“Ừ? Sau đó?”

“Sau đó hấn còn nói sau này sẽ không đưa mình tới trường nữa, còn muốn mình học cái gì mà độc lập, nhắc nhở mình phải có quy củ, về sau vào phòng của hấn trước hết phải gõ cửa, còn muốn mình cho hấn không gian riêng, không thể cứ dựa vào hấn. . . . Ô ô. . . Quan trọng nhất là, sáng sớm nay, mình bức mình nói sẽ đi xe bus tới trường học, thế nhưng hấn nhìn cũng không thèm nhìn mình một cái, liền trực tiếp nói được!”

“Cho nên cậu cảm thấy có phải hấn không thương cậu nữa rồi? Có phải cảm giác mình sắp mất đi hấn rồi hay không? Cho nên trong lòng hoảng sợ? Cho nên liền không nhận được mà khóc lên?”

“Đúng vậy, đúng vậy a. Chính là loại cảm giác này. Hiểu Hiểu, mình nên làm gì bây giờ?” Cô vươn tay ra, giờ qua đầu mình, thì bắt được tay của Hiểu Hiểu cũng đang đưa tới. Hai người, hai bàn tay nhỏ bé nắm lấy nhau thật chặt, thật thân thiết.

“Bối Bối, cậu nghĩ quá nhiều rồi, đại thúc của cậu dù gì cũng đã 25 tuổi, cũng có những nhu cầu, đòi hỏi bình thường của tuổi này rồi, hấn cần không gian riêng cũng là bình thường chứ sao. . . . Uhm, hiện tại cậu vẫn không thể hiến thân, còn quá sớm. Cho nên cậu trước hết chịu đựng một chút, làm bộ như không biết mà cho hấn chút không gian đi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 42: Hiến Thân A Hiến Thân

.... Hiến thân... thời điểm Hàn Bối Bối nghĩ đến cái từ ngữ này mặt không nhin được mà hơi đỏ lên. Mỗi lần Hiểu Hiểu nói chuyện, giống như đều không đi qua não bộ, đều làm cho người ta thấy xấu hổ a!

“Còn có, Bối Bối, có phải cậu biểu hiện quá rõ ràng hay không? Để cho hần cảm giác được cậu thích hần? Minh xin cậu, cậu như vậy sẽ hù đến hần, đôi lại bất kỳ một người đàn ông bình thường nào đều không có cách nào tiếp nhận được chuyện đó. Cho nên nếu cậu muốn hần không giữ khoảng cách với cậu, cậu cũng phải học cách che giấu tình cảm của mình nữa, nếu không hần sẽ lập tức đem cậu từ bên cạnh hần mà đẩy ra xa. Như vậy tình cảm của cậu còn chưa kịp nở hoa đã chết non!”

Năng lực học tập của Tô Hiểu Hiểu cũng chỉ bình thường, nhưng năng lực phân tích tình yêu, phân tích mỹ phẩm, phân tích thời trang, phân tích đàn ông... bất luận năng lực gì đều thuộc hạng nhất, đều hơn hẳn Hàn Bối Bối...

“Hiểu Hiểu, cậu rất lợi hại.”

“Ngủ giấc, mình không lợi hại, đoạn tình cảm này của cậu làm sao có thể nở hoa được hả.... Chắc chắc, cẩn thận nghĩ kĩ lại, có thể đúng như lời mình nói, hần là cậu biểu hiện quá rõ ràng, làm cho hần cảm giác được tình cảm của cậu. Bất kể như thế nào, vì vẫn hỏi, vì để cho hần bỏ xuống phòng bị, cảnh giác đối với cậu, cậu phải ngoan ngoãn một chút. Hào hạo kiềm chế tình cảm của mình, hiểu chưa?”

“..... Kiềm chế sao?” Thật là khó nha, mỗi lần nhìn thấy hần, mình đều cảm thấy hưng phấn, làm thế nào kiềm chế đây? Hần cảm thấy sao? Hần bởi vì cảm nhận được tình cảm của cô, cho nên mới như vậy sao?

“Bối Bối, cố gắng lên, cũng đã thích nhiều năm như vậy, cậu không nên quá khản trương, nếu không hù dọa đại thúc chạy mất, cậu sẽ thương tiếc cả đời. Cứ nghĩ như vậy, cậu liền có thể kiềm chế!”

“..... Nói thì dễ a.....”

“Ừm, nếu như quả thật không kiềm chế được. Như vậy liền thay đổi sự chú ý đi!” Tô Hiểu Hiểu cắn môi dưới, não bộ vì Hàn Bối Bối mà nhanh chóng chuyển động, cô từ trên sân vận động chậm rãi ngồi dậy, sau đó lại nhìn Hàn Bối Bối một chút, đột nhiên búng tay một cái!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 43: Hạn Chế, Hạn Chế A...

“Bối Bối, chỉ bằng từ nay về sau.” Dem miệng kẻ vào bên tai Hàn Bối, nhẹ nhàng nói mấy câu, chân mày của Hàn Bối Bối đang nhíu lại cũng từ từ giãn ra, hơn nữa khóe môi cũng nhanh chóng xuất hiện một nụ cười thần nhiên! Hiểu Hiểu, không hổ là Hiểu Hiểu, không hổ là từ khi còn bé đã lập chí phải làm một “tình nhân” thông minh nhất, Hiểu Hiểu a, quả thật cường đại!

Tập đoàn điện ảnh và truyền hình England

Tập đoàn điện ảnh và truyền hình England, không chỉ là tập đoàn chuyên về sản xuất điện ảnh và truyền hình lớn nhất thành phố A, mà còn kinh doanh ở nhiều hạng mục khác, có quản lý công ty, có ký hợp đồng với diễn viên, có đại minh tinh, có người mẫu nổi tiếng nhất..... Nói chung là tập trung của một khối hoàn mỹ nhất.

Mà giờ khắc này, trong văn phòng của tổng tài England đang trình diễn một màn câu dẫn ác liệt khiến người khác phải mặt đỏ tai hồng.

Bộ y phục hàng hiệu của cô gái từ từ từng món một rơi trên mặt đất, đồng thời ánh mắt đã càng ngày càng mơ màng. Cô vội vàng hôn, từng cái một rơi trên khuôn mặt người đàn ông, trên môi, trên sống mũi.... Ngược lại với nhiệt tình đang dâng trào của cô gái, người đàn ông lại lộ vẻ hứng thú hơi hột, lạnh nhạt. Hơn nữa, thời điểm trên người cô cơ hồ không còn mảnh vải che thân, vậy mà y phục trên người hần một món cũng không thiếu, chẳng qua trên cổ áo chỉ là có thêm vài dấu son môi làm người ta chói mắt mà thôi!

“Ngô. Tổng tài. Nghe nói. Nghe nói tối ngày hôm qua, Annie rất bi thảm a.” Cô gái nhiệt tình nóng bỏng hôn người đàn ông đang ngồi trên ghế, đôi môi dần dần di chuyển, hàm răng nhẹ nhàng cắn lấy chiếc nút cài áo ở cổ!

“A!”

Hắn cái gì cũng không nói, mà chỉ phát ra một âm thanh đơn tiết, hơn nữa khóe môi đã hiện lên một nụ cười giễu cợt. Bàn tay hắn siết chặt phần trước tròn trĩnh của cô gái như muốn trừng phạt, gần như đã bị đè ép đến biến dạng! Cô gái dù có chút đau nhưng tuyệt đối sẽ không cự tuyệt, vì người đàn ông này không chỉ là tổng tài của England, không chỉ là người có thể nắm trong tay quyền sinh sát sự nghiệp diễn viên của cô, mà hơn thế nữa, cô thật sự rất trầm mê người đàn ông này.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 44: Mặc Quần Áo Tử Tế, Cút Ra Ngoài

“Tổng tài Người ta thật lâu không có.”

“Ngang Ti, cô hẳn nên biết, giữa tôi với cô, đơn thuần chỉ là quan hệ nam nữ mà thôi, chứ có ngu ngốc vọng tưởng trời chạt tôi, bằng không tai họa của cô cũng bắt đầu!” Đột nhiên, hắn một tay đẩy cô gái mới đang không ngừng đốt lửa trên người hắn ra, bàn tay vốn đang nắm lấy phần ngực đầy đặn giờ phút này đã hung hăng siết lấy chiếc cúc của cô ta, lực đạo cơ hồ muốn bóp chết cô.

Buổi sáng khi tiến vào văn phòng, thấy Tất Ngang Ti đã ở trong phòng làm việc đợi mình, hắn đã có một chút chán ghét, chẳng qua là hắn che giấu vô cùng tốt, không biểu hiện ra mà thôi. Hơn nữa, dù sao Tất Ngang Ti đã qua lại với hắn một thời gian, cho nên hắn sẽ không quá tuyệt tình, kỹ thuật của cô không phải rất tốt sao? Nếu như cô nguyện ý phục vụ, hắn cư nhiên cũng vui vẻ hưởng thụ!

Nhưng mà cô sai lầm rồi! Cô sai ở câu nói kia, cô vốn dĩ không nên thăm dò, điều tra chuyện của hắn, hơn nữa lại còn ở cái phương diện kia. Phụ nữ như vậy quá không thông minh, quá không an phận, hắn không cách nào tiếp tục ưa thích nữa!

“... Tổng... tổng tài...”

“Tất Ngang Ti, hạn cho cô trong vòng một phút mặc xong quần áo, rồi cút ra khỏi phòng làm việc của tôi. Từ nay về sau không cho phép tới tìm tôi nữa!”

“... Dạ!” Tất Ngang Ti cắn cắn môi của mình, mặc dù trong lòng rất không cam tâm, nhưng nhìn hắn như vậy, nhất là nhìn đến cặp mắt một chút nhu tình cũng không có, cô còn có thể nói gì đây? Có chút khuất nhục, từ trên đùi hắn đứng dậy, đem y phục vừa cởi xuống từng cái mặc trở lại, cả người tràn đầy cảm giác chán nản, túng quẫn. Mà từ lúc cô bắt đầu mặc quần áo mãi cho đến lúc cô rời đi, đóng cửa lại, hắn cũng không có lấy nửa điểm chú ý!

Nhìn cánh cửa khép chặt có chút oán hận, trong lòng Tất Ngang Ti có biết bao không cam lòng, rốt cuộc tâm của người đàn ông này làm bằng gì vậy? Vì sao vẫn như vậy không thể chạm tới? Hơn nữa trong công ty có bao nhiêu người mẫu, diễn viên, nhưng hắn thật sự không để mắt đến bất kỳ người nào!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.1 - Chương 45: Ngày Hôm Qua Tôi Chính Qua Đêm Cùng Hắn

Tất Ngang Ti còn chưa kịp oán hận xong, lập tức cảm giác có người nắm lấy tay mình, còn đem cô kéo đi, đến khi cô phản ứng lại thì đã bị kéo vào bên trong phòng hóa trang.

“Thế nào? Thế nào? Ngang Ti, trong mấy người chúng ta, kỹ thuật giường chiếu của cô cùng Annie là tốt nhất, tối qua Annie đã thất bại, còn cô, cô như thế nào?”

“Còn hỏi à? Xem sắc mặt là cũng biết rồi. Căn bản là không câu dẫn được tổng tài phải không? Hừ, so với tôi? Ngày hôm qua tôi ít nhiều gì cũng được ở trên giường của tổng tài, hơn nữa chúng tôi cũng đã làm a!”

Trong phòng hóa trang hiển nhiên cũng có mặt Annie, tối qua thời điểm trở về ký túc xá của công ty cô có chút mệt mỏi, hẳn là đã cùng đại gia hoan ái; mọi người tự nhiên cũng không muốn ngủ tiếp, liền lôi kéo hỏi thăm cô cùng Tổng tài tiến triển thế nào. Kết quả khi biết cô cùng tổng tài thật sự đã làm qua chuyện kia, những cô gái khác dĩ nhiên là vừa ghen tị vừa hâm mộ. Thế mà lại nghe được chuyện tốt như thế lại bị một cô bé con tính toán đúng thời điểm xen vào, tự nhiên có vài người âm thầm vui vẻ, vài người cảm thấy tiếc hận... Bất quá, cũng xác nhận được tin đồn bên ngoài, xem ra bên người tổng tài thật sự tồn tại một bé gái kỳ quái sao?

“Annie, cô cảm ơn cho tôi, không cần thiết phải chế giễu tôi, cô không phải cũng như vậy, không đầu lại một đứa bé gái sao? Hừ, người ta cái gì cũng không cần làm, chỉ là đơn thuần xuất hiện mà thôi, tổng tài liền đá cô từ trên giường xuống, cho nên cô cũng không có gì tốt mà đắc ý!”

“...Cô...”

“Được rồi, được rồi, mấy người chúng ta không phải đều là chị em tốt sao, không cần phải đầu lẫn nhau a, tóm lại bất kể trong chúng ta ai câu dẫn được tổng tài đều không thể quên những người khác là được!”

“Hừ! Ai muốn âm ỉ cùng cô ta!” Tất Ngang Ti nhún cao chân mày, nhìn chằm chằm Annie, chính là không nghĩ ra được, người phụ nữ này rõ ràng không xinh đẹp bằng mình, vì sao lại có thể đẩy mình xuống, khiến mình thất sủng, mà cô ta lại được sủng ái!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 46: Cho Dù Là Ooxx Cũng Không Sánh Bằng Cô!

“Dừng, ai muốn gây gỗ với cô? Cô bắt quá là bị tổng tài đào thải, là đồ bỏ đi mà thôi!” Annie hiển nhiên cũng rất không thích Tất Ngang Ti, hai người đều ngấm lên lún đầu đá sau lưng nhau.

“Cô..... hồ ly tinh đáng chết, dựa vào cái gì mà nói tôi? Chính cô xem lại mình một chút, không có tiền đồ, bị một tiểu nha đầu chưa lớn đánh bại trong nháy mắt, tôi là đồ bỏ đi ư? Như vậy cô ngay cả đồ bỏ đi cũng không bằng!”

“Cô....”

“Được rồi! Được rồi! Hai người thật là, không phải đã từng là chị em tốt sao? Hiện tại như thế nào trở thành như vậy? Có thể bớt tranh cãi một chút hay không? Còn có, phòng làm việc của tổng tài cách nơi này cũng không xa, cận thận một chút. Tổng tài mà nghe được, hai người đều không cần tranh nhau nữa. Nếu đã biết rõ tổng tài coi trọng đứa bé kia, vì sao vẫn còn đụng đến chuyện cảm kị đây chứ?” Nhìn hai người phụ nữ vì tổng tài “vạn người mê” của bọn họ mà gây gỗ, một người còn chút lý trí lập tức ngăn hai người lại, đồng thời kéo các cô ra khỏi phạm vi mà tổng tài có thể nghe được!

Hai cô mặc dù biết rất rõ đó là điều cấm kị, nhưng kia cũng là cơ hội tốt để công kích lẫn nhau, cho nên dĩ nhiên không có khả năng không lợi dụng! Chẳng qua là thời điểm nói ra những lời đó, hai người đều không tưởng tượng nổi sẽ phải trả giá cao như thế nào! England, sớm muộn gì các cô cũng sẽ không trụ lại được nữa. Bởi vì Phong Thiên Dục sẽ không cho phép loại người như vậy tồn tại trong công ty của hắn. Hắn không cho phép, cho tới bây giờ cũng không bỏ qua cho bất kỳ nhân viên nào của mình nghị luận đến sự tồn tại của Bối Bối. Bởi vì các cô không đủ tư cách!

Sau khi tan học, đứng ở cổng trường đợi nửa ngày, Hàn Bối Bối mới bị phần phát hiện, sáng hôm nay mình mạnh mẽ nói không cần người đưa đón, mình đón xe bus là được rồi~~ cho nên hôm nay dường như thật không có người đến đón cô! NND, tại sao có thể tuyệt tình như vậy chứ? Cô là tiểu nữ sinh nha, có một số việc thật ra nói cũng chỉ là nói vậy thôi, so đo cùng cô làm chi?

“Bối Bối? Hôm nay không có xe đến đón cậu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 47: Mang Mình Đến Quán Bar, Được Không

“Hiểu Hiểu... không sao, chúng ta cùng đi xe bus đi.”

“Được rồi. Xem ra đại thúc của cậu lần này thật quyết tâm a. Cận thận một chút, đối với đại thúc nhà cậu, cần phải hảo hảo duy trì khoảng cách nhất định, chớ tạo thêm áp lực cho hắn!” Tô Hiểu Hiểu vừa nói vừa cười cười với Hàn Bối Bối.

Đi xe bus? So với Hàn Bối Bối, cô dĩ nhiên quen thuộc hơn. Dù sao cô không có được vận khí tốt như Hàn Bối Bối. Là đứa trẻ do một tình nhân sinh hạ, cũng thật đáng buồn không biết cha của mình là người nào, như vậy cũng đã biết hoàn cảnh gia đình cô thế nào!

“Mình biết, cảm ơn cậu, Hiểu Hiểu, không có cậu, mình thật sự không biết nên làm gì bây giờ!”

“Đưa ghế. Được rồi, xe tới kìa, lên xe đi, sau đó mình sẽ xuống xe trước, mình còn phải đi làm, cậu có thể tự về nhà một mình không?” Tô Hiểu Hiểu có chút lo lắng nhìn Hàn Bối Bối, mệnh cô ấy thật tốt, Phong Thiên Dục cơ hồ bảo hộ cô đến một giọt nước cũng không lọt, gió thổi cũng không tới, giống như một nàng công chúa không vương thế tục. Cho nên cô có chút lo lắng, Bối Bối chưa bao giờ ngồi qua xe bus, liệu có ổn không? Cô còn hoài nghi, buổi sáng Bối Bối thế nào có thể an toàn tới trường học!

“Hiểu Hiểu, cậu đi làm?”

“Đúng a!”

“...Cái đó...Hôm nay cậu nói mình nên cố gắng giữ một chút khoảng cách với hần... vậy cậu có thể dẫn mình cùng đi làm được không?”

“Cậu?”

“Đừng vậy, có được không?” Cô không muốn trở về sớm như vậy ~ sau khi trở về, cô chẳng có chuyện gì khác để làm, cũng chỉ có thể là nhớ hần, nhớ hần, nhớ hần... Không muốn, không muốn a!

“Không phải là không được, mà là chỗ mình làm thêm không thích hợp với cậu. Hơn nữa nếu để thúc thúc chân dài của cậu biết được, mình đoán chừng không chỉ có cậu xong đời, mà mình cũng sẽ xong đời!” Trong đầu Tô Hiểu Hiểu thoáng qua khuôn mặt tươi cười, tuấn tú của người đàn ông kia, không nhìn được rùng mình một cái. Bởi vì sớm hiểu được nhân tình thế thái, cô rất rõ ràng rằng là loại người như vậy, kì thực càng nguy hiểm!

“Thật sao? Thật sao? Van cầu cậu dẫn mình đi cùng đi!”

“...Dẫn cậu đi cùng không phải là không thể được, nhưng phải đáp ứng mình, không cho phép bán đứng mình. Nếu như cậu bị thúc thúc chân dài đó bắt được, cậu phải nói là cậu tự đến một mình, không quan hệ tới mình nha!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 48: Không Cho Phép Bán Đứng Mình!

“Được!” Sau khi nghe Tô Hiểu Hiểu đáp ứng, Hàn Bối Bối lập tức nở nụ cười. Thành thật mà nói, chỗ làm thêm của Tô Hiểu Hiểu khiến cho cô cảm thấy rất tò mò, rất có tính khiêu chiến nha! Hắc hắc, lớn như vậy rồi, cô căn bản chưa bao giờ đến những nơi như vậy, lần này chính là lần đầu tiên a! Mặc dù cô cũng hiểu, nếu như để hần phát hiện ra, cái mộng nhỏ của cô khó mà giữ được! Hừ, nhưng quan nhiều làm gì, chỉ cần có thể thu hút sự chú ý của hần là đủ rồi! Bởi vì chỉ cần được như vậy, cô không tiếc bất cứ giá nào!

Phòng thay đồ.

Tô Hiểu Hiểu mang theo Hàn Bối Bối đến chỗ làm, từ cửa sau đi vào rồi trực tiếp tiến vào phòng thay đồ. Bởi vì ở quán bar cô có hai bộ đồng phục, cho nên cô rất hào phóng đưa cho Hàn Bối Bối một bộ, rồi chính mình cũng nhanh chóng thay đổi quần áo. Mặc dù nơi này thông thường không nhận người vị thành niên, nhưng bởi vì cô chỉ làm vài tiếng đồng hồ, tiền lương không cao lắm, chỉ là kiếm thêm một chút tiền tiêu vặt mà thôi.

Quan trọng nhất là, dáng người của Tô Hiểu Hiểu rất yêu mị, hơn nữa còn dễ dàng hấp dẫn khách hàng đến, chỉ cần đã từng là khách của cô ai cũng sẽ quay lại. Khách quen của cô tương đối nhiều, đây cũng là nguyên nhân mà quán bar này phá lệ thu dụng cô. Đối với quán bar này, cô coi như rất đặc biệt, cho nên dù cô có dẫn người tới chơi, ông chủ cũng sẽ không nói gì!

Mà Hàn Bối Bối ở một bên, nhìn cô đã nhanh nhẹn thay xong đồng phục làm việc vừa mê người vừa đáng yêu. Tô Hiểu Hiểu, rõ ràng mới 15 tuổi, nhưng dáng người đã tiền đột hậu kiều [1] ~~~ cô thật rất ghen tỵ!

[1]: ý nói “trước công sau thủ”, mình ko tìm được cụm từ nào để diễn đạt lại cả

“Bối Bối? Còn chưa thay đồ sao? Nhanh lên một chút, mình không có thời gian phụng bồi cậu đâu!”

“...Ách, được!”

Chờ Hàn Bối Bối thay đổi xong y phục, Tô Hiểu Hiểu dẫn cô đến một góc nhỏ, kéo cô ngồi xuống.

“Cậu mặc đồng phục làm việc, nếu như trong quán rượu có một số khách hàng côn đồ, vô lại, bình thường cũng không dám động tay động chân với cậu đâu, bởi vì quán bar của chúng ta cực kỳ nề nếp nha. Ha ha, tóm lại, cậu phải nhớ, nếu người lạ mời cậu uống rượu, hay cho dù là đồ uống thông thường cũng không thể nhận, hiểu chưa?”

“Được rồi, được rồi, mình làm sao có thể không hiểu, những thứ này trên ti vi không phải đều xem qua rồi sao? Chẳng qua là vừa mới đến, có chút không thích ứng được, cho nên mới có chút mơ mơ hồ hồ mà thôi. Bây giờ cậu mau đi lo công việc đi, mình có thể tự chiêu cố tốt bản thân!”

Q.1 - Chương 49: Sàn Nhảy Thêm Một Cô Gái Hấp Dẫn

“Được, vậy cậu tự mình cẩn thận. Nếu thấy không thoải mái, lập tức gọi mình ngay, biết không?”

“Dạ! Tuyệt đối không thành vấn đề” Hướng Tô Hiểu Hiểu cười cười, Hàn Bối Bối ngồi trên ghế cao trong một góc, vui vẻ thích thú ngó nghiêng khắp quán bar đầy mới lạ. Trước kia chỉ nhìn thấy trên tivi, phim truyền hình, hiện tại rốt cuộc cô cũng vào được chỗ này rồi sao? Quả thực giống hệt như trên tivi miêu tả, ánh đèn nhấp nháy đủ mọi màu sắc, còn không ngừng xoay tròn, DJ chơi nhạc âm lượng cực lớn, sàn nhảy nóng bỏng, mọi người đều đang khiêu vũ. ...

Gần như cái gì cần có đều có, uhm, đây xem như một nơi làm người ta thích thú nha. Hiểu Hiểu thật có bản lĩnh, có thể đi làm tại nơi này, nếu là cô tuyệt đối không được! Hưng phấn bước theo tiếng nhạc, cùng hòa vào đám đông, lắc lư thân hình... Hàn Bối Bối 15 tuổi, mặc dù không có được khí tức yêu nị như Tô Hiểu Hiểu, nhưng cô cũng thanh tân [1] động lòng người, thu hút không ít chàng trai, mà chính cô hồn nhiên không phát hiện ra...

[1]: trong sáng, tươi mát

Tám giờ tối!

Bình thường vào giờ này, Hàn Bối Bối đã sớm về đến nhà, thế mà giờ phút này đến bóng người cũng không thấy. Bấy giờ Phong Thiên Dục về đến nhà, phát hiện cô còn chưa trở về, chút độ ẩm trên mặt sớm đã đông lại, hơn nữa không nói một lời liền ngồi đợi ở salon! Chuyện gì đã xảy ra? Đi nhầm xe bus? Dù sao cô cũng chưa từng đi xe bus a! Bất quá cho dù là cái lý do thối nát như thế hần cũng sẽ không chấp nhận, dù sao cô cũng đã 15 tuổi! Chẳng lẽ bởi vì không biết làm thế nào để trở về nhà thế nào nên giờ này vẫn còn ở trong trường đợi xe đến đón? Không, không có khả năng, tính cách của cô hần biết rất rõ, dù là ở tình huống đã thua thật, nhưng cô cũng sẽ không nhận thua nhanh như vậy!

“Tuấn Kiệt, mấy giờ rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 50: Cô Trở Nên Thật Cuồng Dã

“Thiếu gia, đã 8h15’, theo như ghi chép, trước kia tiểu thư về nhà muộn nhất là 7h, hơn nữa là bởi vì kẹt xe, nhưng mà hôm nay.... Hơn nữa dù cho kẹt xe, cũng đã trở về mới phải!”

“Vô pháp vô thiên!”

Trương Tuấn Kiệt vừa nói xong, Phong Thiên Dục tức giận hung hăng đâm mạnh vào ghế salon. Tiểu nha đầu này luôn luôn là một tiểu yêu tinh, có khi nào lại đang diễn trò với hần?

“... Thiếu gia”

“Tuấn Kiệt, phái người ra ngoài tìm cho ta, chậm nhất là nửa giờ sau, tôi muốn biết nha đầu kia rốt cuộc đang ở nơi nào!”

“Dạ, thiếu gia”

Trương Tuấn Kiệt nhìn sắc mặt cực kém của Phong Thiên Dục sao còn dám nói thêm lời nào, lập tức ra ngoài làm việc. Còn Vương tẩu cũng bị dọa đến run rẩy, cho tới bây giờ chưa từng thấy thiếu gia giận dữ như vậy a, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì đây? Ai ~~~ Bối Bối cũng thật là, đùa có chút hơi quá, khó trách thiếu gia giận dữ như vậy, dù sao từ trước tới giờ cô cũng chưa từng về muộn như thế... Xem ra vì tiểu nha đầu này mà phải đổ một tầng mồ hôi lạnh rồi!

Trong khi Phong Thiên Dục tức giận thì ở trong quán bar, một nha đầu đang rất hí hửng đắc ý! Từ nhỏ đã cùng Tô Hiểu Hiểu học khiêu vũ nên khi nhìn thấy trên sàn nhảy từng tốp người thân thể không ngừng lắc lư, cô không nhịn được mà bước xuống sàn nhảy, cùng mọi người không ngừng nhảy nhót. Hơn nữa kĩ thuật nhảy của cô, mặc dù là chính quy, nhưng cũng bắt đầu làm nhiều trò vui vẻ cuồng dã khác!

Tô Hiểu Hiểu tới tới lui lui như con thoi giữa đám khách hàng, bận rộn nhưng cũng vui vẻ, hơn nữa còn luôn chú ý đến Hàn Bối Bối, nhìn đáng vẻ hưng phấn của nha đầu kia ở giữa sàn nhảy, khỏe mỗi cô cũng không nhận được mà hơi cong lên.

Bối Bối à Bối Bối, mặc dù bây giờ cậu rất vui vẻ, cười vô cùng vui vẻ, nhưng mà đợi lát nữa thôi cậu sẽ không cười được nữa a ~ cũng hơn 8h rồi, chính cậu cũng không chú ý sao? Cậu nha ~~~ đánh giá quá thấp chính mình, thúc thúc chân dài của cậu không nổi điên lên tìm cậu mới là lạ!

Mà cô cũng tính toán qua, từ lúc Bối Bối buông lỏng lá gan mà chơi đùa, ít nhất đã có 12 người đàn ông lại gần bắt chuyện với Bối Bối! Mấy tên biến thái này, muốn trâu già gặm cỏ non sao? Cho nên đến gần Bối Bối? Thế nhưng Bối Bối không để ý tới một người nào!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 51: Mê Người A Mê Người!

“Bối Bối, cậu đã từng bị thúc thúc chân dài đó đánh bao giờ chưa?”

“..... Cái gì? Mình nghe không rõ!”

Hàn Bối Bối thả sức lắc lư thân mình trong sàn nhảy, thả sức buông thả cảm xúc của bản thân. Cô chưa từng nghĩ tới mình cũng có thể cuồng dã đến thế, hơn nữa cuồng dã cũng có mị lực, có cá tính như vậy!

“Mình nói, cậu – đã – từng – bị – thúc thúc chân dài – đó – đánh – bao – giờ – chưa?”

“Cái đó, không có ..., hẳn sẽ không đánh mình, cũng không nỡ đánh mình!”

Chuyện khác cô không tự tin, nhưng về điều này cô tin, kỳ thực cô biết Phong Thiên Dục thương cô còn không kịp, sao có thể đánh cô chứ?

“Ha ha, hi vọng lát nữa cậu vẫn có thể cười như thế này, vẫn có thể tự tin như thế này!”

Từ thời điểm khoảng tám giờ Tô Hiểu Hiểu vẫn đều chú ý đến động tĩnh ở cửa quán bar, Phong Thiên Dục này, bình thường có bao nhiêu năng lực, vẫn nghe Bối Bối bên nói qua. Nếu cô phân tích không sai, hẳn cưng chiều Bối Bối như vậy, hẳn là nên xuất hiện rồi mới phải!

“Hiểu Hiểu, yên tâm, không cần lo lắng cho mình, không có chuyện gì đâu!”

“Ha ha, được, vậy cậu tiếp tục chơi, mình đi làm việc, hắc hắc...! Còn nữa..., nhớ ước định của chúng ta đó!”

Thấy cửa quầy bar bị người đá văng ra, sau khi thấy rõ ràng người đi tới là ai, kỳ thực Tô Hiểu Hiểu không thể không thừa nhận, trong lòng mình có chút thích thú, có chút vui sướng khi người gặp họa!

“Biết, biết, mình sẽ không bán đứng cậu, yên tâm đi!”

Cô dùng sức hướng Tô Hiểu Hiểu gật đầu một cái, sau khi nhìn Tô Hiểu Hiểu rời đi, cô lại bắt đầu tiếp tục nhảy múa, tóc đuôi ngựa buộc cao xinh đẹp không ngừng lắc lư trong không trung, càng thêm mê hoặc lòng người!

Nhưng mà..... Không đúng, cô không phải đang nhảy trên mặt đất sao, không phải là đi tới đi lui sao? Thế nào lại có cảm giác chân không nhúc nhích được? Thế nào lại có cảm giác mình dường như không phải đang đứng trên mặt đất?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 52: A A A..... Bị Hấn Phát Hiện!

Hoang mang mở mắt, sau khi nhìn thấy người đứng trước mặt mình rốt cuộc là ai, cô thiếu chút nữa cảm giác mình xuất hiện ảo giác!

“..... Dục?”

“.....”

Hắn không nói gì, chỉ hung hăng nhìn chăm chăm cô, ban đầu nhận được tin cô đang ở quán bar, hắn còn không cách nào tin được, thế nhưng thời điểm mình chạy tới quầy rượu, thấy cô đang bên trong sàn nhảy, lửa giận trong hắn sớm đã bốc lên rồi! Không thể tưởng tượng nổi, đáng ghét! Thật không thể tưởng tượng nổi!

Hắn nắm lấy tay cô, không ngừng dùng sức, giống như muốn bóp nát cô! Hơn nữa ánh mắt tràn đầy lửa giận của hắn chính là nguyên nhân khiến lòng cô thoáng qua một tia khiếp đảm!

“Cái đó Dục. Người ta. Người ta.”

“Thế nào? Có phải còn chưa kiếm được lý do tốt phải không? Hiện tại cùng ta về nhà! Trên đường trở về, con có thể kiếm một lý do tốt cho ta, sau khi về nhà, ta muốn nghe giải thích. Nếu như không phải lý do ta có thể tiếp nhận được, như vậy, Hàn Bối Bối, tối nay con quỳ xuống đất cho ta!”

Quá mức vô pháp vô thiên rồi! Cô đang khiêu chiến giới hạn nhẫn nại của hắn sao? Cho nên một đứa trẻ 15 tuổi chạy tới nơi quý quái này? Quá đáng!

“. Vậy trước tiên thả ta xuống đã được không?”

Chung quanh không cần thận liếc một cái, ai ~~~~ thật là nhiều người nhìn . . . ! Mất thể diện quá, trở về nhà tương đối tốt hơn mất thể diện chứ? Trước mặt người khác, cấp cho cô một chút mặt mũi đi mà!

“Nằm mơ!”

Hắn hung hăng trợn mắt nhìn cô một cái, vốn là đang ôm cô, sau khi cô kháng nghị, dứt khoát vác cô lên vai, sau đó đi ra phía ngoài. Trên đường, bàn tay to của hắn rất không khách khí vỗ lên cái mông nhỏ của cô!

Cô có chút mất mặt đem mặt mình vùi vào phía sau lưng hắn, xem đi, xem đi, dù sao cũng không thấy được mặt, không sao!

Mà thời điểm Phong Thiên Dục vừa bước vào quán bar, Tô Hiểu Hiểu kỳ thực đã biết hắn tới, cho nên sớm đã ôm khay đứng một bên xem cuộc vui!

Thời điểm thấy hắn rất không khách khí vỗ vào mông Hàn Bối Bối, cô cơ hồ cười đến mau bị nội thương!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 53: Khiêng Cô Về Nhà

Chắc chắn, lần này chết chắc rồi, trở về sẽ bị hung ác chinh đốn một phen sao? Chỉ có điều bất kể như thế nào, chỉnh sửa, ngược lại là một chuyện tốt, không chỉnh sửa mới không phải là việc tốt!

“Bối Bối, tự cầu nhiều phúc đi!”

Khỏe mới thoáng hiện lên nụ cười mê hoặc, cô rõ ràng mới 15 tuổi, nhưng cũng đã có vẻ nghi thái vạn thiên [2]! Làm cho người ta không dòi nòi hai tròng mắt!

[2]: nhiều dáng vẻ, nhiều sắc thái biểu cảm (ta đoán thế TT_TT)

Trái lại Phong Thiên Dục bên này, sau khi khiêng Bối Bối từ trong quầy rượu đi ra, Trương Tuấn kiệt vội vàng lái xe tới, Phong Thiên Dục một chút cũng không khách khí vút cô vào chỗ ngồi phía sau xe, sau đó mình cũng ngồi vào!

Thời kỳ làm loạn sao? Mặc dù 15 tuổi, chắc cũng đến thời kỳ làm loạn rồi, nhưng nha đầu này, có phải làm loạn quá mức hay không?

“. Dục.”

“.”

“. Cha!”

Được rồi, cô thức thoi một chút, lúc này, gọi Dục mà hắn để ý tới cô mới không phải là chuyện bình thường. Thật là, tốc độ hắn tới cũng có chút quá nhanh mà ~~~~ kì thực cô còn chơi chưa đủ! (Ặc ặc, chết đến nơi rồi nằng oi =3=)

Rất mới mẻ, rất kích thích!

“Hàn Bối Bối, chỉ có lúc này, con mới biết gọi ta là cha sao?”

Hắn bắt đầu nhìn cô một cái, hiển nhiên mình cũng không có biện pháp đối với cô, hoặc là có thể nói bây giờ không biết nên làm sao đây!

“..... Cha, đừng nóng giận mà! Người ta chính là lần đầu tiên tới nơi này, hơn nữa Bối Bối bảo đảm, sau này cũng sẽ không trở lại, như vậy được không?”

“Hàn Bối Bối, từ nhỏ đến lớn, con từng đảm bảo với ta bao nhiêu chuyện?”

“.....”

“Nhưng có bao nhiêu chuyện có thể làm được?”

Hắn đưa một tay ra gõ đầu cô, nha đầu này thật càng ngày càng không hiểu đạo lý rồi, thật không biết phải tiếp tục dạy dỗ như thế nào đây!

“.....”

“Không nói được gì sao? Không nói được gì cũng không quan trọng, Tuấn Kiệt, về sau chuyện tiểu thư đi học cùng tan học đều giao cho cậu, hành trình của nó, cậu toàn quyền phụ trách. Nếu như lại xuất hiện loại chuyện như hôm nay một lần nữa, đừng nói là tôi không cho cậu cơ hội, hơn nữa cùng đừng nói tôi không nể mặt lão Trương, cậu có thể không cần đi làm nữa!”

Nhìn nha đầu đang cúi đầu, giả bộ trầm tư, hắn dứt khoát không đem trọng tâm đặt trên người cô, mà đột nhiên lên tiếng nói với Tuấn Kiệt!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 54: Làm Nũng? Vô Dụng!

Trương Tuấn Kiệt thật ra cũng hiểu, ông chủ căn bản không phải thật muốn làm khó hắn, chỉ là vì giáo dục tiểu thư mà thôi, cho nên vội vàng cung kính gật đầu phối hợp!

“Này, cha, tại sao có thể? Tuấn Kiệt ca ca làm việc rất tốt, việc này sao lại liên quan đến Tuấn Kiệt ca ca?”

“Phải không? Có vẻ như chuyện không liên quan đến Tuấn Kiệt, chỉ bất quá hôm nay Tuấn Kiệt một ngày không đưa con đi học, không đón con tan học, con liền làm ra loại chuyện này? Hàn Bối Bối, như vậy con nói xem, chuyện này, có quan hệ cùng Tuấn Kiệt hay không?”

“..... Hừ!”

“Bối Bối, ta không phải là quá cưng chiều con rồi chứ?”

Thoáng chút dăm chiêu, mặc dù bàn tay của hắn như cũ đang sờ đầu cô, nhưng giờ phút này trên mặt hắn không có bất kỳ một tia biểu tình nào, làm cho người ta nhìn qua sẽ cảm thấy không thoải mái!

“Cha.”

“Tình huống như thế, không cần thêm xuất hiện lần thứ hai, ta hiểu biết rõ bây giờ con đến thời kỳ làm loạn, ta có thể không so đo với con, nhưng sau khi về đến nhà, không chỉ phải làm hết bài tập cho ta xem mà còn phải viết một bản kiểm điểm 3000 chữ, hiểu chưa?”

“Cái gì? 3000 chữ?”

Lần này Hàn Bối Bối vẫn cúi thấp đầu, rốt cuộc cũng ngẩng đầu lên, hơn nữa trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn mang theo khiếp sợ! Hắn cũng không phải không biết, từ huyết của cô chính là viết văn, mỗi lần viết một bài văn ngắn 500 chữ đã muốn mạng của cô rồi, huống chi 3000 chữ?

“Không muốn? Hay là chê ít? Nếu như cảm thấy ít, như vậy thêm vào đến 5000!”

“Cha ~~~~”

Mặc dù vừa rồi còn ngồi cách xa hắn, giờ phút này vẫn là nhanh chóng nhào tới, bàn tay nhỏ bé gắt gao lôi kéo bàn tay hắn, thái độ cũng giống như sắp khóc lên, thanh âm càng thêm lạc đến không được! Thể hiện rõ là đang làm nũng, hơn nữa căn cứ vào kinh nghiệm bình thường, một chiêu này tuyệt đối trăm phát trăm trúng!

“Làm nũng? Vô dụng, Hàn Bối Bối, về sau ta sẽ không cưng chiều con như vậy nữa, con quá vô pháp vô thiên!”

Hắn rút tay ra khỏi bàn tay nhỏ bé của cô, lần này hắn cũng cố ý không nhìn cô, không bị vẻ mặt ủy khuất của cô ảnh hưởng!

Q.2 - Chương 1: Ôm Cô? Xem Ra Là Không Có Cửa Đâu!

Trương Tuấn Kiệt từ kính bên trong xe, nhìn thấy những việc này. Ủ, coi như là quan hệ giữa cha và con gái, trên mặt của hắn cũng nhìn không được chứa đầy nụ cười! Kỳ thực thiếu gia rất thương tiểu thư, chẳng qua tiểu thư lần này thật sự có điểm quá đáng, cũng khó trách thiếu gia muốn trừng phạt!

Mặc dù cô rất khó chịu, mặc dù nước mắt đã giấu ở trong mắt, bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống, nhưng mà bởi vì hắn vẫn không nhìn về phía cô, cho nên cô vẫn chịu đựng, không để cho nước mắt rơi xuống!

Hắn tức giận! Hiện tại cô rút cuộc chậm chạp hiểu được, hắn giận thật sự!

Sau khi về đến nhà, kỳ thực cô dự định cứ ngồi trong xe, chờ hắn bế cô ra ngoài, nhưng nhìn hắn đã xuống xe trước tiên, cô biết hôm nay làm nũng tuyệt đối không có ích lợi gì, cho nên chép miệng, cuối cùng vẫn tự mình từ trong xe bò ra ngoài!

Hắn đã dẫn đầu đi vào trong biệt thự, nhìn bóng lưng hắn phía trước, trong lòng cô mặt mặc dù có điểm khó chịu, nhưng nhiều hơn là thương thức, nhiều hơn là ái mộ ~~~ Dục của cô a, không hổ là Dục của cô! Ngay cả một bóng lưng, đều anh tuấn như vậy!

Được rồi, mặc dù hôm nay dường như đã chọc Dục tức giận, nhưng lại không phải hoàn toàn không có thu hoạch nha, Dục tự mình đến tìm cô không phải sao?

Sau chút lác quan đó, cô vội vã chạy chậm đuổi theo bóng lưng hắn, vẫn chạy đến bên cạnh hắn, rồi sau đó đem bàn tay nhỏ bé, đơn giản chỉ cần nhét vào trong bàn tay của hắn, đơn giản chỉ cần bắt tay hắn lại, không để cho hắn tránh thoát!

Hắn vốn còn hơi kinh ngạc, nhưng nhìn nha đầu này chấp nhất như thế, thật cũng không từ chối, cứ để cho cô nắm như vậy đi theo!

“Vương tẩu, bữa ăn tối hâm nóng lại đi, còn có, nếu như các người hôm nay chưa ăn, cũng cùng ăn một lúc đi!”

“Vâng, thiếu gia!”

Sau khi thấy thiếu gia cùng tiểu thư đồng thời trở về, trên mặt Vương tẩu cuối cùng xuất hiện một tia cười nhàn nhạt vui mừng! Cuối cùng đã trở lại, tiểu thư hẳn là lạc đường chứ? Đứa nhỏ này nha, quả thật là được thiếu gia chiều cõ quá tốt!

“. Thế nào? Tất cả mọi người còn chưa ăn cơm sao?”

“Con không trở lại, ai dám ăn cơm? Bối Bối, nhớ, chỉ cần con không trở lại, tất cả mọi người không có cơm ăn!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 2: Con Không Trở Lại Tất Cả Mọi Người Chịu Phạt

Đột nhiên, hắn xoay người, nhẹ nhàng điểm một cái lên mũi của cô, thái độ cũng là tà ác tới cực điểm, cá tính của Bối Bối có chút trời không sợ, đất không sợ, nhưng cô lại rất có tình nghĩa, bình thường tuyệt đối sẽ không liên lụy đến người bên cạnh, cẩn thận suy nghĩ một chút, đây cũng là một biện pháp tốt để kiềm chế cô!

“Như vậy. Cha, sau này ta chưa về đến nhà, cha quy định mọi người có thể ăn cơm trước đi.”

“Không được!”

Hắn Bối Bối vẫn chưa nói hết, người khác sắc mặt đã lạnh xuống, một mực phủ quyết sạch!

“Thiếu gia, tiểu thư, bữa ăn tối tới, xin dừng đi!”

“Ủ, Vương tẩu, gọi những người khác chưa ăn cơm lại đây ăn đi!”

“..... Thiếu gia?”

Bình thường Phong gia mặc dù không có ý kỳ thị người, nhưng chủ nhân cùng hạ nhân tuyệt đối không thể cùng dùng cơm trên một bàn! Như vậy sao có thể nha?

“Vương tẩu, đi đi, gọi mọi người tới cùng nhau ăn, để cho mọi người xem thật kỹ, hôm nay là tiểu thư làm hại bọn họ đến bây giờ cũng không có cơm ăn, hôm nay rốt cuộc đi nơi nào, tới chỗ quý nào, làm hại tất cả mọi người đói bụng!”

Lúng túng! Trong nháy mắt không khí trở nên gượng gạo, Hàn Bối Bối quần bách nhìn Vương tẩu, vừa liếc nhìn Trương Tuấn Kiệt biết nội tình! Cô lập tức từ trên bàn ăn xuống! Áo nào chuẩn bị trở về phòng!

“Bối Bối, đứng lại! Chuẩn bị đi đâu?”

“..... Ách, ta không đói bụng, không cần ăn cơm, các người ăn là tốt rồi! Ta trở về thư phòng làm bài tập!”

Thư phòng Phong gia, không chỉ có mình Phong Thiên Dục có thể dùng, Hàn Bối Bối cũng có thể!

Thời điểm bình thường, Phong Thiên Dục ở bên trong làm việc, Hàn Bối Bối ở bên trong làm bài tập, hai người ngồi đối diện với nhau!

Dưới tình huống bình thường sẽ không quấy rầy lẫn nhau, nhưng khi Hàn Bối Bối gặp phải bài tập khó, Phong Thiên Dục sẽ bỏ tất cả công việc trong tay tới giúp cô!

“Thế nào? Chẳng lẽ tới hôm nay con đã ăn rồi?”

“Đó ~~~ coi như vậy đi, cha, các người ăn trước á..., ta đi làm bài tập. Sau đó. Sau đó ta sẽ viết kiểm điểm cho người.”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 3: Thật Đói A Thật Đói!

Hừ, để cho mọi người cùng ăn cơm một bàn, căn bản không phải là thông cảm cho mọi người, mà chính là trả hình trừng phạt cô nha, cô mới không cần, thay vì như vậy, chi bằng đi viết kiểm điểm!

“Phải không? 3000 chữ nhiều không?”

“Không nhiều lắm, không nhiều lắm, một chút cũng không nhiều lắm!”

Cô đã chạy tới cầu thang, khi hắn hỏi những lời này, kỳ thực cô rất rõ ràng, sự tình có thể xoay chuyển, cho nên vội vàng lác lác cái đầu nhỏ của mình! Để cho cô vẫn nhìn bóng lưng Phong Thiên Dục, trên mặt rốt cuộc hiện lên nụ cười!

Nha đầu này chính là phải dùng thủ đoạn như vậy đối phó với cô, nếu không, mỗi lần cô sẽ không nghe lời như vậy!

Mà Vương tẩu mặc dù buồn bực nhìn một màn này, không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn nụ cười trên mặt thiếu gia cùng Tuấn Kiệt. Hắn không phải là chuyện xấu chứ?

Làm xong bài tập, thật ra thì bụng đã mau đói xẹp lép rồi, lúc ở trong quán rượu, cơ hồ thứ gì cũng không ăn a, chẳng qua là uống hai cốc nước chanh Hiếu Hiếu đưa mà thôi!

Ô ô ~~~ cha thôi, cha hừ, người ta thích người như vậy, người lại như vậy giầy vò người ta ~~~~

Nhìn giấy trắng trên bàn đã chuẩn bị xong, da đầu cô một hồi tê dại, trời ạ, 3000 chữ, làm như thế nào viết? Có thể viết được 500 chữ cũng rất không dễ dàng rồi? Còn để cho cô viết ra 3000~~~ điên rồi!

Cô xoay qua xoay lại cây bút trong tay nhiều lần, cũng buồn bực xẹt qua xẹt lại trên giấy ~~~ chẳng qua thật không biết nên viết cái gì, chính là mới có ba chữ Bản kiểm điểm trên mặt mà thôi!

Ba chữ bản kiểm điểm đơn giản..., nhưng mấu chốt là, cô dường như không biết mình nên kiểm điểm cái gì, dường như cô cũng không có cảm giác mình sai ở đâu, sai duy nhất. Ủ, được rồi, sai lầm duy nhất, chính là vị thành niên lại tiến vào quán bar. Với một điểm này, muốn viết 3000 chữ? Thượng Đế a, tha cho cô đi!

“Nha ~ thật đói!”

“Cha thôi, có làm hay không? 3000? Sẽ chết người đó!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 4: Thật Là Đau! Thật Sự Rất Đau!

“Bản kiểm điểm Bản kiểm điểm”

Phiền não gỡ loạn mái tóc dài xinh đẹp như tảo biển, chính cô cũng đã chán ghét tới cực điểm rồi! Mái tóc xinh đẹp dưới sự hành hạ của cô đã bắt đầu rối tung rối mù ~

“A a a ~~~”

Hướng về phía tờ giấy trắng ngăn người một lát, cô rút cuộc không nhịn được, len lén mở cửa thư phòng ra, chuẩn bị chạy về phòng mình nghỉ ngơi! Dù sao bài tập đã làm xong, bản kiểm điểm Chờ sau đi!

Bất quá trước khi ngủ, nên tìm cho mình chút gì ăn mới được, không thể bạc đãi bản thân!

Len lén lút lút từ thư phòng đi tới phòng bếp dưới lầu! Ai, bi ai a, rõ ràng là trong nhà mình, thế nhưng lúc này lại giống như kẻ trộm, loại cảm giác này thật không tốt một chút nào!

Sau khi đến phòng bếp, cô mới phát hiện đèn chỉ thị của lò giữ nhiệt thức ăn giống như vẫn luôn sáng! Hơn nữa cô còn mơ hồ ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, là com chân vịt hoa quế cô thích ăn! !

Vui mừng mở lò giữ nhiệt ra, ánh sáng từ cửa sổ lớn phía trên chiếu xuống, cô rất rõ ràng nhìn thấy trong lò giữ nhiệt quả nhiên là com chân vịt hoa quế, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức tràn ngập vui mừng!

Không thể chờ đợi được trực tiếp lấy tay đưa vào trong lò, len lén lấy một miếng com chân vịt bỏ vào trong miệng!

Kích động có thừa, mùi thơm từ trong miệng tràn ra, cho nên cô không nhịn được lần nữa cho tay vào trong lò giữ nhiệt!

Bởi vì nóng lòng, bởi vì không bật đèn, bởi vì không rút phích điện, cho nên thời điểm lần thứ hai đưa tay vào, cô không cẩn thận chạm tay vào mặt lò.

“A ~ thật là nóng. Thật là nóng.”

Lò giữ nhiệt đã cấm được một khoảng thời gian rồi, cho dù ở trạng thái giữ ấm cũng sẽ làm cho người ta bị phỏng tay. Cô dù sao cũng là một đứa bé, da trên tay còn non, bóng qua không tới ba giây, trên tay cô lập tức nổi lên một vết nước phỏng!

Nước mắt rào rào rơi xuống, nhưng mà bởi vì tới phòng bếp tới ăn trộm đồ, cho nên cô không dám lớn tiếng! Không thể làm gì khác hơn là che miệng trộm khóc! Thật là đau ~ thật sự rất đau.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 5: Dù Sao Không Phải Là Lần Đầu Tiên

Thời điểm cô đang khóc nức nở, đèn phòng bếp đột nhiên sáng lên, hơn nữa một bóng người vội vàng đi vào trong phòng bếp, Hàn Bối Bối còn chưa ý thức được xảy ra chuyện gì, cả người đã lập tức bị bẻ lên!

“Thế nào? Bối Bối? Thế nào?” (Vâng, siêu như xuất hiện rồi =]])

“ Ô ô, cha. Đau quá.”

Sau khi thấy là hấn, nước mắt ứa khuất càng thêm không khống chế được rơi xuống, thậm chí cô rất dứt khoát, toàn bộ nước mắt nước mũi đều bôi loạn

lên trên người Phong Thiên Dục!

Phong Thiên Dục hiện tại nào sẽ chú ý những thứ này? Hắn trực tiếp ôm cô vào lòng, hơn nữa dùng một cái tay không ngừng tra xét cô rốt cuộc nơi nào bị thương!

Kỳ thực hắn căn bản không có ngủ, sau khi dùng cơm liền lên lầu tắm một cái, sau đó mặc dù ở trong phòng, nhưng cửa phòng của hắn vẫn luôn không khóa, hắn vẫn luôn chú ý đến động tĩnh của cô!

Từ thời điểm cô len lén chuồn khỏi phòng, hắn cũng đã biết, thậm chí càng thêm hiểu, cô hắn là đói bụng, cho nên nhất định sẽ xuống lầu, nhất định sẽ làm con mèo ăn vụng!

Bởi vì dù sao không phải là lần đầu tiên! Bởi vì dù sao loại chuyện như vậy, khi cô còn bé cũng đã từng làm! Cho nên buổi tối sau khi hắn ăn xong, cũng đã phân phó Vương tẩu làm cơm chân vịt hoa quế cô thích ăn đặt trong lò giữ nhiệt.

“Bối Bối? Rốt cuộc thế nào? Bị thương ở đâu?”

Nhìn toàn thân một chút cũng không tìm được vết thương, hắn có chút lo lắng quơ quơ cánh tay cô đang ôm cổ hắn, sau đó một hồi lâu, cô mới chìa chìa ngón tay bị thương cho hắn xem!

Thời điểm Phong Thiên Dục thấy vết nước phỏng trên tay cô, thật là vừa bức mình vừa buồn cười! Dưới gầm trời này, chỉ có tiểu gia hỏa cô mới mơ hồ như vậy, làm cho người ta lo lắng!

Nhìn vết nước phỏng kia, hắn lại lập tức ôm cô đến bên vòi nước, mở nước xối lên tay cô, để cho cô giảm bớt cảm giác đau đớn! Sau đó lại ôm cô đi tới phòng khách! Sau khi bật đèn liền đặt cô trên ghế sofa!

“Được rồi, an vị ở chỗ này, ta đi lấy hộp thuốc tới!”

“. Vâng!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 6: Van Cầu Người Không Nên Ép Người Ta

Cô dùng một loại ánh mắt đáng thương của con chó nhỏ nhìn hắn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy ủy khuất! Phong Thiên Dục cũng nhìn cô, sau khi xoa xoa tóc của cô vội vàng đi lấy hộp thuốc!

Chờ lấy hộp thuốc tới, tỉ mỉ sát trùng cho cô, bôi thuốc, cuối cùng dán băng, xác định sẽ không có có vấn đề gì lớn, hắn mới đem tảng đá đè chặt trong lòng bỏ xuống!

“Có lẽ khắp thiên hạ này cũng chỉ có con thiên tài như vậy, có thể khi đang ăn trộm cơm làm bỏng tay mình!”

“. Người ta cũng không phải là cố ý! Ta cũng không muốn vậy có được hay không!”

A, hình như bị bỏng ở bên tay phải? Nha? Cũng xem như là chuyện tốt đi, 3000 chữ kiểm điểm cô còn chưa viết, hiện tại bị thương rồi, có thể hay không vô sự một chút? Thừa nước đục thả câu nha?

“Ngu ngốc, như thế nào? Hiện tại xuống ăn trộm đồ, là bởi vì đã viết xong bản kiểm điểm?”

“Ách. Cha, tay Bối Bối thật là đau, người thôi giúp ta một chút!”

“Phải không? Ta xem một chút. Ta nhớ ta vừa rồi không chỉ có bôi thuốc mà còn thoa một lớp dầu bạc hà, chẳng lẽ không có hiệu quả sao? Ta mở ra xem một chút.”

Phong Thiên Dục dầu gì cũng là một đại nhân 25 tuổi, hơn nữa bây giờ còn là lão tổng của công ty, cho nên làm sao có thể không biết nha đầu này lại chơi trò quỷ gì? Hắn đã lấy nắm tay cô, giả bộ muốn mở cái băng vừa mới dán ra xem! Làm hại cô vội vã khẩn trương rút tay về!

“Tốt lắm, tốt lắm, không phải là đau như vậy. Nhưng chỉ cần động, nhất định sẽ đau á!”

“Kiểm điểm đâu?”

“. Tay người ta đau!”

“Vừa rồi một chữ cũng chưa viết?”

Hắn nhú mày, cả người thoát nhìn có chút mệt mỏi, nhưng hết lần này tới lần khác bên trong đôi mắt lại tràn đầy tinh quang! Một tiểu nha đầu cùng chơi tâm cơ với hắn? Thật là, còn chưa tới trình độ đó, hơn nữa còn chưa tu luyện tới nơi!

“..... Cha, người ta thật sự biết sai rồi, cho nên van cầu người, không cần bắt người ta viết kiểm điểm nữa có được hay không? Người cũng biết đó, nhược điểm lớn nhất của Bối Bối là viết văn nha, 500 chữ ta cũng muốn chết rồi, hướng chỉ là 3000?”

“Cái này không phải là lấy cớ!”

“..... Cha. Tay đau, tay thật sự có chút đau, người thương yêu Bối Bối như vậy, cho nên bỏ qua có được hay không? Lần này coi như xong nha!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 7: Chui Vào Phòng Của Hắn Cùng Hắn Ngủ

“Hắn Bối Bối! Lúc trước ta đã nói với con rồi, làm nũng vô dụng!”

Hắn tự tay nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, mặc dù không nói thêm gì thừa thãi, thế nhưng hắn cũng đã đứng dậy, giúp cô lấy com chân vịt hoa quế trong bếp ra!

“Oa ~~~ cha, người tốt nhất!”

Nhìn com chân vịt đã bung tới, đôi mắt to của cô đã bắt đầu sáng lên, quả thật cùng hình tượng của cô một chút cũng không phù hợp!

“Kiểm điểm lần này không phải là không thể miễn trừ, nhưng Bối Bối, đáp ứng ta, không phải vì có trách nhiệm với ta mà là có trách nhiệm với chính con một chút, nếu con có chuyện gì xảy ra, ta sẽ không xen vào nữa con hiểu chưa?”

“Vâng. Hiểu, hiểu!”

Vừa nói, cô vừa cầm chiếc thìa Phong Thiên Dục đặt trong tay cô, rất không khách khí cầm đầu ăn com, hơn nữa thời điểm được ăn rất vui vẻ, cô trực tiếp dùng thìa của mình, múc một thìa canh thật to, đưa đến bên miệng hắn!

“Cha, com thơm quá, người cũng ăn một miếng đi!”

“.....”

Hắn không nói gì! Nhìn chiếc thìa trước mặt, chỉ đành nhắm mắt, đem một ít com nuốt xuống, xem ra mức độ nghiêm nghị của hắn còn chưa đủ a, giống như ở trên người cô căn bản không có tác dụng!

Nên làm gì bây giờ? Thật sự việc đánh chửi cô hắn không làm được, như vậy vẫn là xa lánh một chút xem sao!

Cuối cùng, một đêm kia, kiểm điểm? Miễn!

Cuối cùng, một đêm kia, một nữ sinh mặt dày mày dạn lại lấy danh nghĩa bụng không thoải mái, giống như Tiểu Cường đánh không chết, nương nhờ bên trong phòng của hắn!

Nằm ở bên cạnh hắn, hấp thu bất luận đồ vật gì có mùi thơm của hắn đối với cô mà nói, đều là một loại hạnh phúc!

“Thiếu gia? Cậu muốn dọn ra ngoài ở?”

“Ừ, Vương tẩu, ba mẹ tôi hàng năm hầu như sẽ không tới đây, bình thường bọn họ đều sống trong căn nhà gỗ kiểu Nhật ở phía Đông, cho nên nơi này, lúc tôi không có mặt, xin nhờ chị!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 8: Lén Lén Lút Lút Cũng Không Phải Là Biện Pháp

Một cao ốc bên cạnh công ty điện ảnh và truyền hình England, vừa kịp lúc bắt đầu phiên giao dịch, hân đang ở bên trong mua một căn hộ, không chỉ vì thuận tiện đi làm, xác thực cũng nên dọn ra ngoài ở, lúc trước hân cùng Bối Bối quy ước ba điều, căn bản là một điều đều không có hiệu quả, cho nên dọn ra ngoài hân là biện pháp tốt nhất!

“ Thiếu gia? Cậu dọn ra ngoài, vậy tiểu thư. ”

“Chị chiều có! Vương tẩu, sau khi tôi rời đi sẽ tăng lương cho chị! Cho nên không chỉ có ngôi nhà này phò thác cho chị, ngay cả Bối Bối cũng phò thác cho chị!”

Cô đi học rồi, cho nên việc chuyển nhà, hân coi như là lén lén lút lút tiến hành. A, thật ra thì chính hân cũng không dám tin tưởng, mình tại sao lại có cái loại hành động lén lén lút lút này, nhưng không có biện pháp, dù sao hân cũng sợ, sợ mình sẽ mềm lòng, sợ mình không chịu nổi nước mắt của cô!

“Như vậy Tiểu thư sẽ náo loạn!”

“Vương tẩu, cũng bởi vì nó sẽ náo loạn, cho nên tôi mới cần dọn ra ngoài. Bối Bối bị làm hư rồi, một chút tính độc lập tự chủ cũng không có, hơn nữa chỉ cần có tôi ở đây, nó sẽ chỉ biết làm nũng, chỉ biết lệ thuộc vào tôi mà thôi. Như vậy đối với nó sau này, tuyệt đối không phải chuyện tốt. Cho nên phải làm cho nó độc lập đứng lên! Không cần nói nhiều như vậy, hơn nữa tạm thời, cũng không cần đem chuyện tôi ở nơi nào nói cho nó biết, nếu nó hỏi thì nói tôi ra nước ngoài công tác, thuận tiện đi điều tra thực tế, rất lâu mới có thể trở về, hiểu chưa?”

“Dạ, tốt, hiểu! Thiếu gia yên tâm, tôi nhất định sẽ chiều có tiểu thư thật tốt!”

Vương tẩu hướng về phía Phong Thiên Dục thận trọng gật đầu một cái, hiển nhiên, cô cũng rất rõ ràng, Phong Thiên Dục phân tích những thứ này hoàn toàn có lý, hơn nữa hân thương yêu Bối Bối như vậy, việc làm lần này đương nhiên vẫn là vì tốt cho Bối Bối! Thiếu gia làm như thế nào cô liền ủng hộ. . . !

Đưa mắt nhìn Phong Thiên Dục rời đi, giúp hân mang theo một ít đồ vật thường dùng, Vương tẩu nhìn gian phòng trống không của hân một chút, trong lòng ít nhiều có chút phiền muộn! Mặc dù không thể nhìn rõ việc hân dọn khỏi nhà, thế nhưng nhìn kỹ, kỳ thực vẫn có thể phát giác, những đồ hân thích toàn bộ đều không có ở đây!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 9: Dính Vào Trên Giường Lớn Của Hân

Ai! Cái nhà này, căn biệt thự này, cơ hồ là nơi thiếu gia từ nhỏ lớn lên. Hiện tại đột nhiên muốn dọn ra ngoài làm cho cô cảm thấy rất không thích ứng! Bất quá không sao, chờ tiểu thư có thể thay đổi thì thiếu gia cũng sẽ trở lại chứ?

Trên thế giới này, có lẽ tìm không ra người có cá tính tốt như thiếu gia, đối với một đứa trẻ không hề có liên hệ máu mủ với mình có thể tốt đến mức độ này, cho dù là ba mẹ ruột cũng chưa chắc có thể làm được!

Hân dọn đi rồi, ngày thứ nhất, bởi vì từ trong miệng Vương tẩu nghe được là hân đi công tác, cho nên Hàn Bối Bối dĩ nhiên cũng không có hoài nghi gì, cô còn cười khanh khách, buổi tối sau khi làm xong bài tập liền chui vào phòng của hân, trốn vào trong chăn của hân mà ngủ!

Đây là phòng của hân, giường lớn của hân a! Hơn nữa ga trải giường lần này tuyệt đối là sạch sẽ!

Hết thấy tất cả, đều là của hân, trong phòng này, mỗi nơi đều có mùi vị của hân! Cô giống như một kẻ điên, sau khi bò đến trên giường lớn, liền ôm chiếc gối vùi đầu vào, tham lam hấp thu không khí bên trong! Mùi vị trên gối đầu là mùi vị nhẹ nhàng khoan khoái thuộc về hân!

Rồi sau đó lúc ngủ, cô lại đem chăn có mùi vị của hân tưởng tượng thành chính hân, tưởng tượng thành hân đang nằm bên cạnh, ôm lấy cô cùng nhau ngủ!

Đồng dạng, cũng bởi vì biết hân đi công tác, thuận tiện điều tra thực tế, cho nên cô dĩ nhiên hiểu hân không thể ngày một ngày hai trở lại được! Vì vậy cô bắt đầu mong đợi!

Giống như ngày thứ nhất, ngày thứ hai, ngày thứ ba, ngày thứ tư. Vẫn tiếp tục như vậy, vẫn duy trì hơn nửa tháng, cô đều là vui vẻ ngủ trên giường lớn của hân! Mãi cho đến khi mùi vị trên giường của hân không còn là của hân nữa mà từ từ biến thành của cô. Cô mới bắt đầu từ từ phiền não, từ từ bất mãn!

“Vương tẩu! Hân đâu?”

“Người nào?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 10: Nhớ Hấn, Nhớ Hấn

Trên bàn ăn, miệng của cô nhô thật cao, thậm chí còn dính chút dầu mỡ, Vương tẩu nhìn cô đáng yêu, đem trứng ốp lếp nóng hổi bỏ vào trong đĩa của cô, lại vội vàng rút cho cô một ly sữa tươi.

“Thiếu gia cũng không nhanh trở về như vậy, tiểu thư, thế nào? Nhớ thiếu gia rồi hả?”

Vương tẩu cười nhìn cô, nghiêm túc nhớ lại đoạn đối thoại với Phong Thiên Dục, dường như Bối Bối thật không thể nào xa rời thiếu gia, thời gian xa rời lâu nhất Cũng là khi Bối Bối còn bé, khi thiếu gia làm thủ tục nhận nuôi! Một năm kia Bối Bối 11 tuổi.

“Hừ, ai nhớ hấn, nhưng Vương tẩu, người ta coi như không nhớ hấn, hấn cũng không thể không nhớ tới sự đáng yêu của cháu nha, đi công tác lâu như vậy, tại sao một cuộc điện thoại đều không gọi cho cháu?”

Đáng ghét, đáng ghét, thời điểm phải đi công tác cũng không nói với cô coi như bỏ qua, tại sao có thể. Tại sao có thể lâu như vậy, thậm chí ngay cả một cuộc điện thoại cũng không có! Cô tức giận, cô thật rất tức giận!

Nói không nhớ hấn tuyệt đối là giả, hiện tại cô mỗi ngày đều chỉ biết không phải ăn cơm, ăn cơm, không phải đi học, đi học, không phải tan học, tan học! Vẫn không ngừng nghĩ một chuyện, là nhớ hấn, nhớ hấn.

“Ừ. Cái đó. Tiểu thư, thiếu gia có thể tương đối bận rộn, hơn nữa dù sao cũng là đi công tác nha, là ra nước ngoài đó, điện thoại đường dài quốc tế rất đắt nha!”

Lời nói dối của Vương tẩu có thiện ý, trên thực tế, trán của cô cũng đã toát mồ hôi lạnh, bởi vì Bối Bối mặc dù thoát nhìn giống như một người rất mơ màng màng, kỳ thực rất sắc sảo, cô tuyệt đối sẽ không bại bởi bất cứ người nào!

Thiếu gia a thiếu gia ~~~ thật đúng là làm khó cho cô rồi! Bất kể như thế nào, cho dù dọn ra ngoài ở cũng có thể gọi điện theo định kỳ nha, nếu không tiếp tục như vậy, cô cũng không biết cô có thể chống đỡ bao lâu, mà không để cho Bối Bối phát hiện a!

“Thôi đi, rất đắt? Hấn không thiếu một chút tiền như vậy chứ? Toàn thân hấn từ trên xuống dưới cũng chính là thừa tiền!”

Phần hận cắn một miếng trứng trong đĩa, đáng ghét, hấn rút cuộc lúc nào thì mới có thể trở lại? Đáng ghét, đáng ghét, hấn vẫn luôn không gọi điện về nhà, chứng minh rằng hấn căn bản một chút cũng không nhớ cô sao!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 11: Phụ Nữ Đưa Tới Cửa, Ai Đến Cũng Không Cự Tuyệt

Không công bằng! Một chút cũng không công bằng a! Ô ô, tại sao cô nhớ hấn đến thống khổ như vậy, nhưng hấn một chút cũng không nhớ cô? Cho dù tạm thời không yêu cô, coi cô như con gái cũng có thể nhớ, cũng có thể gọi điện thoại quan tâm cô mà!

“ Ách, cái đó nha, tiểu thư, thiếu gia giống như thật lâu không đi công tác rồi, bất kể như thế nào, cô cũng tha thứ một chút đi ~~~”

“Cháu không phải là không tha thứ cho hấn, chỉ là không hiểu cách làm của hấn mà thôi, thôi, thôi, Vương tẩu, cháu ăn no, cháu đi học đây!”

Phiền! Phiền! Phiền!

Hiện tại cô cái gì cũng không muốn, hiện tại cô chính là vô cùng phiền muộn, vô cùng như đưa đám! Không được thấy hấn, quả thật có một loại cảm giác

trời long đất lở!

“Nha, được rồi, tiểu thư, chờ một chút, Tuấn Kiệt hình như đi lấy thứ gì đó rồi, cô chờ cậu ấy xuống, cậu ấy đưa cô tới trường!”

“Không cần, hôm nay tự cháu đi học, để Tuấn Kiệt ca ca nghỉ ngơi một ngày đi!”

“. Tiểu thư!”

“Vương tẩu, không cần tiếp tục làm phiền cháu, tự cháu đi học, cứ như vậy đi, tạm biệt!”

Cô hướng Vương tẩu phát phát tay, rồi sau đó trực tiếp tự mình cầm tiền lẻ, đi ra ngoài phòng, Vương tẩu nhìn ra được hiện tại cô rất phiền lòng, cho nên cũng không dám nói quá nhiều, dù sao cô cũng không thể áp chế được tính khí của đại tiểu thư này!

Quên đi, cái này không phải là chuyện cô nên quản, thiếu gia từng nói nếu tiểu thư có biểu hiện gì khác thường thì gọi điện cho hắn, như vậy hiện tại tiểu thư cũng đi học rồi, liền gọi điện cho hắn báo có tình huống một chút!

“Vương tẩu, mới sáng sớm, làm sao vậy?”

Phong Thiên Dục có chút mệt mỏi nhận điện thoại, thời gian hắn đi làm bình thường cũng muộn hơn một chút so với Hàn Bối Bối, cho nên hiện tại sau khi chuyển ra, hắn ngược lại mỗi ngày tỉnh dậy tương đối trẻ. Thời điểm nhận điện thoại của Vương tẩu, trong giọng nói của hắn có chút uể oải!

Không có biện pháp, thời gian gần đây công ty mới lắp xe một ngôi sao mới, người này vẫn cứ quẩn quýt lấy hắn. Dù sao ai đến hắn cũng không cự tuyệt, chỉ cần đối phương không có quá nhiều chuyện không sạch sẽ . . . hắn cũng sẽ tiếp nhận!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 12: Mặt Đỏ Tai Hồng

Cho nên tối hôm qua, trong phòng ngủ có thể nói là lại trình diễn một màn diễn luyện người thật việc thật làm cho người ta mặt đỏ tai hồng!

“Thiếu gia, hôm nay tiểu thư nổi giận, mới vừa nháo chính mình tự đi học, không để cho Tuấn Kiệt đưa đi!”

“Nha! Loại chuyện nhỏ này về sau chị xử lý là được rồi, không cần gọi điện cho ta!”

. Là Bối Bối! Quả thật lại là chuyện của cô!

Kỳ thật hắn cho rằng sau khi chuyển ra ngoài ở, cuộc sống của hắn sẽ phải mỹ mãn một chút, sẽ phải rảnh rỗi một chút. Hơ nữa thời điểm vừa bắt đầu, xác thực rất mỹ mãn, rất rảnh rỗi!

Bên cạnh không có người quẩn lấy hắn, thời điểm cùng phụ nữ OOX có thể không phải lo lắng đột nhiên có người tới gõ cửa, không phải lo lắng đột nhiên có người xông vào, còn có chính là cũng không cần đột nhiên sợ hãi cái gì, mỗi ngày sẽ phiền lòng vì chuyện của cô!

Một tuần đầu, thật rất thoải mái, nhưng từ tuần thứ hai trở đi. Liền bắt đầu sợ, sợ tiểu gia hóa kia sống không tốt, sợ tiểu gia hóa sẽ không chiếu cố được mình, sợ. Hắn bắt đầu sợ tất cả về cô!

NND, hắn thật đúng là xứng đáng với chức vú em, mỗi một việc liên quan đến tiểu nha đầu này đều đã đặt trong lòng của mình rồi, đây cũng là thân tình chứ? Là một phần thân tình khiến cho hắn cảm thấy mình thật vĩ đại!

“. Không phải, thiếu gia, tiểu thư giống như bắt đầu sốt ruột, bởi vì mỗi ngày trở về, cô ấy đều không nhìn thấy thiếu gia, hơn nữa quan trọng nhất là, thiếu gia một cuộc điện thoại quan tâm cũng không có, cho nên cô ấy.”

“Tốt, tôi hiểu rõ rồi, Vương tẩu, tôi cúp máy đây, tôi nay tôi sẽ gọi điện về!”

“Vâng! Tốt, thiếu gia!”

Sau khi cúp điện thoại, trong lòng Vương tẩu dĩ nhiên thư thái không ít, nhưng Phong Thiên Dục bên đầu điện thoại kia, hắn không được tốt như vậy!

Sau khi cúp điện thoại, hắn nằm trên giường một hồi lâu, nhìn người phụ nữ bên cạnh một chút, cuối cùng cũng không có chút lưu luyến nào từ trên giường bò dậy!

Hắn xem như là một người tương đối lý trí, công việc cùng cuộc sống, hắn phân biệt rất rõ ràng!

Q.2 - Chương 13: Cho Dù Không Mạnh Vải Che Thân Cũng Không Giữ Được Hắn

Phụ nữ, là phải cần! Bởi vì dù sao cũng là đàn ông, cho nên bất kể như thế nào, một ngày còn sống hắn cũng sẽ không bạc đãi mình! Nhưng không bạc đãi, tuyệt đối không đại biểu hắn sẽ phóng túng, mặc dù mỗi ngày phụ nữ muốn leo lên giường hắn rất nhiều, nhưng chân chính có thể được hắn cưng chiều sẽ không có mấy! Nhất là cái loại cô gần hang đó! Ăn cũng phải tính cách đuổi đi, tránh nỗi lo về sau!

Sau khi mặc quần áo tử tế, hắn còn chưa kịp ra khỏi phòng, cô gái nằm trên giường không biết từ lúc nào đã tỉnh, hơn nữa nhẹ nhàng từ sau lưng ôm lấy hắn!

Trên người hắn, y phục cũng sớm bị cởi ra, mà cô ta. vẫn như cũ không mảnh vải che thân!

“Nhanh như vậy đã rời giường? Sao không ngủ thêm một lát? Em nhớ 8.30 mới tới giờ làm mà!”

Trên mặt Cát Văn Huệ mang theo một tia lười biếng, mang theo một tia thỏa mãn, quả thật là một người đàn ông không dễ cho người ta thất vọng! Nhẹ nhàng đem mặt tựa vào trên lưng hắn, lắng nghe nhịp tim của hắn, quả thật hắn là một người đàn ông rất khỏe khoắn, cứng cáp, thời điểm ở trên giường, tráng kiện mà mạnh mẽ! Hắn không chỉ là một phái hành động thực tế, hơn nữa thân thể của hắn cũng làm cho bạn giường vô cùng thỏa mãn. Diễn hình David! (Tượng David đó =]])

“Ừ, nên tỉnh dậy rồi, nếu em mệt thì ở đây ngủ thêm một lát, tôi muốn đến công ty trước, có chút chuyện cần phải làm! Nơi này cách công ty cũng rất gần, không cần ngồi xe, chính em để ý thời gian một chút!”

Có thể để cho cô ta ngủ thêm một lát, nhưng không thể nào dễ dàng tha thứ nếu cô ta đến trễ!

Hắn không thể bởi vì cô ta cùng hắn có cái quan hệ kia mà cho cô ta đặc quyền, đặc quyền là từ không có trong từ điển cuộc sống của hắn, cho tới bây giờ cũng không có!

Đặc quyền của hắn. Đặc quyền của hắn cũng chỉ cho một người!

Bởi vì hắn phá lệ vô số lần đều vì một người, phá lệ tất cả. Thật không phải một triệu chứng tốt a, lại nghĩ đến nha đầu kia rồi!

“..... Phong.....”

“Văn Huệ, em nên hiểu.”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 14: Không Muốn Trên Giường Của Anh Lại Có Những Người Phụ Nữ Khác

“Hừ, cái gì cũng đừng nói, yên tâm, em hiểu quy tắc trò chơi của anh, em sẽ không làm cho anh khó xử, dù sao em cũng muốn sau này trên giường của anh, sẽ không xuất hiện những người phụ nữ khác!”

Cát Văn Huệ đột nhiên giống như một con rắn nước, đi vòng qua trước mặt hắn, hai tay ôm thật chặt cái eo không một chút thịt dư thừa của hắn, mà đôi môi kêu gọi của cô cũng đã dán lên môi hắn như chuồn chuồn lướt nước, không xâm nhập, trước khi hắn đẩy cô ra thì cô đã buông hắn ra!

Bởi vì cô rất rõ ràng, chỉ có cách làm như thế, mới có thể khiến cho hắn có một tia hứng thú, mà không phải chán ghét!

“Được rồi, việc em nên làm cũng đều làm xong, cả vật bị lệch em cũng giúp người sửa sang lại rồi, hiện tại anh đi làm đi, em sẽ không quấy rầy đến anh, em sẽ đến công ty sau!”

“Ừ!”

Hắn nhìn Cát Văn Huệ một chút, mặc dù giờ phút này cô ta không mảnh vải che thân, nhưng hắn ngược lại không có quá nhiều sắc dục cần phát tiết, chẳng qua là nhàn nhạt liếc mắt nhìn, rồi sau đó từ từ lướt qua người cô, quả thật một chút cũng không lưu luyến!

Cát Văn Huệ nhìn bóng lưng hắn rồi đi, si ngốc ngẩn người một hồi, trên mặt toàn bộ đều là nụ cười hạnh phúc!

Đi tới bên cạnh hắn rồi sao! Dùng nhiều năm cố gắng như vậy, rốt cuộc đi tới bên cạnh hắn, không biết có thể hay không thuận lợi đi vào trong lòng của hắn? (Phong: hơ, ở đó mà mơ đi *lắc lắc mông*)

Khóe môi nở rộ ra chính là một nụ cười hoàn mỹ không tỳ vết, tựa như hình ảnh của cô trên màn ảnh lớn, tinh xảo tuyệt luân!

Sau khi Hàn Bối Bối từ trong nhà đi ra, nhìn đồng hồ trên tay một chút, cảm thấy thời gian vẫn còn vô cùng dư thừa cho nên trực tiếp đi bộ. Dĩ nhiên không phải là ngốc đến mức quyết định đi bộ tới trường học, mà là đi đến nhà của Hiểu Hiểu, sau đó cùng Hiểu Hiểu ngồi xe buýt! Như vậy sẽ khiến cô cảm thấy tương đối có ý nghĩa!

Hơn nữa tối hôm qua Hiểu Hiểu làm thêm đến rất khuya mới trở về, sáng nay hẳn là ngủ dậy rất trễ? Hắc hắc, cô vừa vận thuận tiện qua gọi cô ấy rời giường!

Trong lòng mặc dù vẫn nhớ người kia, nhưng bước chân không chịu bất kỳ một tia ảnh hưởng nào, vẫn nhẹ nhàng như vậy, làm cho người ta cảm thấy cô giống như một con chim nhỏ vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 15: Câu Hồn Nhìn Cô

Sau khi ra khỏi khu biệt thự, lại qua một đường lớn, sau đó quẹo vào một lối đi bộ khác là có thể đến được nhà của Hiểu Hiểu rồi. Nàng nghĩ như vậy, cũng tính toán như vậy! Vẫn là cảm giác mình có thể thuận lợi tới nhà của Hiểu Hiểu.

Thế nhưng không biết cô là quá mức xui xẻo hay bởi vì chuyện cô sáng sớm hôm nay ra cửa đã nguyên rủa Thượng Đế, tại sao còn không mang hắn trở về? Cho nên mới gặp phải bảo ứng, khiến cho cô gặp phải chuyện như vậy?

Tại lối rẽ cô muốn quành trên đường lớn có mấy chiếc xe thể thao thoát nhìn cũng cao cấp chen chúc chung một chỗ, hơn nữa còn vây thành vòng, bên trong không ngừng truyền đến tiếng người nào đó gào thét. Giống như có người đang đánh nhau?

“!@#%\$#@, cho mày đi rửa bô cho tao, cũng không nhìn một chút nhân phẩm của mình! Dạ Huyền Phi, muốn chết, mày đã nói thế, tao tiền mày một đoạn đường!”

“Con bà nó, Trương Chính Nhất, mày cảm thấy mày nhiều người có thể đánh thắng tao sao? Đừng có nằm mộng, chó ngoan không chắn đường, cút cho tao! Tao còn muốn đến trường học, không có thời gian dây dưa với mày!”

Ách? Dạ Huyền Phi? Cái tên dường như rất quen, ngược lại cái tên Trương Chính Nhất, cô không có ấn tượng gì! Được rồi, kỳ thực cô cũng không có chút tò mò nào với trận ẩu đả này, cô rất muốn đi đường vòng, nhưng là. Nhưng là TMD, người nào không có đạo đức như vậy? Đánh nhau liền đánh nhau, con bà nó, tại sao phải có một chiếc giày đá bóng rất lớn bay về phía cô?

“. A. Thật là đau! Người nào a, thất đức như vậy?”

Bay tới thì cũng thôi đi, không phải là chuyện lớn, nhưng tại sao phải chuẩn như vậy nên trúng đầu cô? Mẹ kiếp ~~~

“Ách? Cái đó. Có thể ném giày tới đây cho tôi không?”

Trong đám đánh nhau lộn xộn kia, một người hướng cô vẫy tay, có chút xấu hổ nhìn cô, bên trong đôi mắt tựa hồ còn đang phóng điện, tóm lại rất câu hồn nhìn cô!

“Anh?”

“Ừ! Đúng vậy, em gái nhỏ, nhờ cậu, ném giày tới đây cho tôi, cảm ơn!”

Hàn Bối Bối có chút không thoải mái nhìn của hắn, em gái nhỏ? Hừ, cô cùng hắn không quen không biết, dựa vào cái gì giúp hắn ném giày qua đó!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 16: Trục Tiếp Nháy Mắt Giết Người A!

“Thật xin lỗi, không rảnh!”

Mới vừa muốn đi, nhưng cô thoáng nhìn thấy phía sau người muốn cô ném giày cho. Cả người bị dọa cho sợ đến thiếu chút nữa thét chói tai!

“Cẩn thận.”

Thượng Đế a, không có lầm chứ? Một cái gậy bóng chày thật to thiếu chút nữa nện lên lưng người kia ~~~

Thành thật mà nói, lớn như vậy, lần đầu tiên thấy người ta kéo bè kéo lũ đánh nhau, hơn nữa nhìn bộ dáng kia còn là một nhóm người đánh một người chứ? Cô cảm thấy có chút bị kịch ở thời điểm gậy bóng chày nện xuống, nhanh chóng nhắm mắt lại! Hi vọng một gậy kia sẽ không đánh chết hẳn!

Cũng quả nhiên, cô nhắm mắt lại không bao lâu, lập tức truyền đến tiếng người nào đó gào thét! Ai ~~~ cô có chút vô lực lắc đầu một cái, bị kịch. . . .

Một gậy này sau khi đánh xong, cũng không biết thành cái dạng gì?

Từ từ mở mắt, thời điểm nhìn rõ ràng lại càng làm cho cô cảm thấy, xảy ra một màn không thể tin được? Hẳn không bị đánh trúng? Tiếng kêu thảm thiết vừa rồi? Đó ~~~ xem ra hẳn tránh được một gậy? Hơn nữa tình hình hiện tại thế nào? Rất đẹp trai! Nam sinh chỉ còn đi một giày đó vậy mà nổi đóa, trực tiếp đánh nhau với mấy người kia, hơn nữa còn chiếm thế thượng phong? Mạnh mẽ a, quá mạnh mẽ!

Đặc sắc! Thật là hảo đặc sắc!

Chờ thời điểm nam sinh kia đứng trước mặt cô, cô cũng không sao phản ứng kịp, hẳn rồi cuộc như thế nào làm được, như thế nào an ổn lập tức xuất hiện trước mặt cô?

“Uy! Quý hẹp hòi, vừa rồi bảo em ném chiếc giày cho tôi, không nghe thấy?”

“.”

“Quý hẹp hòi?”

“. Anh nói cái gì?”

Nháy mắt giết người a, quả thật là nháy mắt giết người!

Nam sinh có chút không chịu được gãi gãi tóc của mình, rồi sau đó nhìn tiểu nữ sinh trước mặt, có chút không tin nhéo nhéo cằm của cô

“Này, thấy rõ chưa? Tôi đang nói chuyện cùng em, em cứ nhiên không nghe thấy?”

“Anh nói chuyện tôi liền phải nghe được sao? Xin hỏi đây là logic gì?”

“. Em Em được! Tên gì?”

Nam sinh cũng không quản chiếc tất trắng của mình có phải hay không đã trở thành màu đen, trực tiếp nhặt giày lên, rồi sau đó hào phóng đi vào trước mặt cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 17: Là Bạn Gái Mà Ngã Vào Tao

“Anh tên gì?”

“Tôi? Chắc chắn, ngay cả tôi cũng không nhận ra, em quả thật out rồi!”

Hàn Bối Bối cẩn thận nhìn nam sinh này, thành thật mà nói, mặc dù trên mặt có vết tích bị đánh, có chút ảnh hưởng tới toàn thân hắn, nhưng không thể không nói, nam sinh này nhìn qua vẫn rất thoải mái, mắt thật to, thần sắc trong mắt rất thâm thúy, làm cho người ta không thấy rõ hắn đang nghĩ gì, chính là thần bí!

Sống mũi cao thẳng, càng thêm làm nổi bật ngũ quan hoàn mỹ của hắn! Toàn bộ đường cong trên khuôn mặt chắc nịch! Mà bạc môi uh, mang theo một chút tia máu nhàn nhạt làm cho người ta cảm thấy rất buồn cười!

Da trắng trắng, mịn màng không tỳ vết khiến cho người ta cảm thấy hâm mộ, đồng dạng, mái tóc mang theo một ít mồ hôi dưới sự soi sáng của ánh mặt trời trở thành màu nâu nhàn nhạt. Uhm, thật là đẹp mắt!

“Mặc kệ anh là ai, bất quá tôi cũng không có thời gian phụng bồi anh, tôi phải đến trường rồi, nếu không sẽ muộn học!”

Cô khẽ liếc mắt nhìn mấy người đang nằm gục xuống, trong lòng không nhịn được than thở, chắc chắn, mới một hồi như vậy nhưng lại đem mấy người toàn bộ giải quyết, thật đúng là một người không đơn giản . . . !

“Tôi cũng muốn đến trường, em học trường nào? Tôi đưa em đi. Nói không chừng thuận đường!”

“Làm ơn, nếu như đây là muốn bắt chuyện với tôi, như vậy xin lỗi nha, rất không cao minh! Dạ Huyền Phi!”

“ Dĩ? Biết tên của tôi?”

“Muốn không biết cũng khó, người bị người quật ngã kia gọi Trương Chính Nhất sao? Xem anh cũng không giống người tốt, cướp bạn gái nhà người ta, lên xe anh mới là lạ!”

Vừa rồi nhìn toàn bộ quá trình bọn họ đánh nhau, cũng đã nghe hết đối thoại của bọn họ, cho nên kỳ thực không muốn biết tên của hắn cũng khó! Chẳng qua vừa rồi hỏi hắn là bởi vì không muốn nói cho hắn biết tên của cô mà thôi!

“Nghe được không? Khốn kiếp, Dạ Huyền Phi, mày là đồ bỏ đi!”

“Câm miệng! Là bạn gái mày ngã vào tao, muốn trách thì trách chính mày không có bản lĩnh!”

Đột nhiên, Dạ Huyền Phi nhìn về phía Trương Chính Nhất nằm gục giữa trên mặt đất, trong mắt bắn ra tán loạn kinh hãi! Loại phú nhị đại chỉ dựa vào ba mẹ này, chỉ biết sống phóng túng này lưu được nỗi phụ nữ của mình mới là lạ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 18: Phụ Nữ Chủ Động, Làm Gì Cự Tuyệt?

Hướng chỉ hắn vốn chính là kẻ thù không đội trời chung của hắn, cho nên cho dù không thích người phụ nữ của hắn, nhưng chỉ cần cô ta dính sát, như vậy hắn dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt!

“Mây Mây. Dạ Huyền Phi, thế nào? Lại đổi khẩu vị? Mây quăng bạn gái của tao đi? Muốn đổi ấu xì [1]?”

[1]: chỉ những bé gái tầm 13, 14 tuổi, thơ ngây trong sáng không biết gì =]]

“Oanh!” (sét đánh =]])

Cái khác Hàn Bối Bối không có hứng thú, nhưng câu này. Con bà nó, mặc dù cô mới 15 tuổi, nhưng không có nghĩa là cô nghe không hiểu, cho nên lão đại cô cực kỳ khó chịu!

Cô vốn đã buồn bực vì người nào đó, hiện tại lại bị người vũ nhục, cho nên cô càng khó chịu!

Sau khi lấy kẹp tóc từ trên đầu xuống, cô nhắm ngay miệng Trương Chính Nhất, rồi sau đó đem kẹp tóc trở thành phi tiêu, hung hăng ném tới! Sau khi trúng đích, khỏe mỗi cô nâng lên một nụ cười nhạt!

“Trương Chính Nhất, sau này trước khi ra cửa nhớ xem hoàng lịch, hơn nữa tốt nhất đem bàn chải đánh răng sạch sẽ, nếu không, không phải ai cũng có tâm tình tốt chỉ cho anh một chút dạy dỗ nho nhỏ như vậy mà thôi!”

Hàn Bối Bối dùng sức nhìn chăm chăm Trương Chính Nhất, cô không chấp nhận bất luận kẻ nào vũ nhục cô, đặc biệt là ấu xì. Con bà nó, cô mới không phải ấu xì gì đó, sau này cô chính là yêu cơ hấp dẫn đứng bên cạnh Phong Thiên Dục!

“Oa nha, tàn bạo!”

Dạ Huyền Phi nhìn Hàn Bối Bối vậy mà có lực bộc phát cường đại như thế, tự nhiên cũng không nhịn được huyết sát trợ uy cho cô, nhất là thấy kẹp tóc của cô dĩ nhiên không chênh lệch trực tiếp đánh trúng miệng Trương Chính Nhất, hân cang thêm cảm thấy thoải mái!

“Mày. đồ hèn nhát, Dạ Huyền Phi, mày chính là một kẻ hèn nhát chỉ biết núp sau lưng phụ nữ mà thôi!”

Trương Chính Nhất nhìn thấy Dạ Huyền Phi vui sướng khi người khác gặp họa, dĩ nhiên sẽ tức giận. Nhưng sau cùng không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là tức giận mắng chửi người, hơn nữa còn là dùng từ ngữ thấp hèn như vậy đi mắng!

Dạ Huyền Phi bình sinh không thích nhất người khác mắng hân là đồ hèn nhát, cho nên thời điểm Trương Chính Nhất mắng ra một câu này, sắc mặt hân hơi trầm xuống một chút, đồng thời trực tiếp dùng chân đá gãy bóng chày trên đất lên, trực tiếp hướng về phía mấy tên kia, bao gồm cả Trương Chính Nhất, hung hăng đánh một trận, chờ sau khi đánh đủ, hân trực tiếp đi tới bên cạnh Hàn Bối Bối đang há hốc mồm nhìn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 19: Để Cho Em Hưởng Thụ Một Chút Đi

“Em gái nhỏ, kỳ thực tôi yêu thích xe, bình thường chưa bao giờ chở phụ nữ, bởi vì tôi cảm thấy bọn họ không có tư cách lên xe của tôi, nhưng còn em, bởi vì chút giáo huấn người mới vừa cho Trương Chính Nhất, ta quyết định, để cho em trở thành người phụ nữ đầu tiên có thể lên chiếc xe tôi yêu thích!”

Sau khi nói xong, Dạ Huyền Phi căn bản cũng không cho Hàn Bối Bối cơ hội phản ứng, trực tiếp dùng một tay ôm lấy Hàn Bối Bối đi về phía xe của mình!

“Buông tôi ra, cái tên sắc ma này, buông tôi ra, ai mà thèm cái xe ròm của anh!”

“Tai điếc rồi sao? Này, này, tôi bảo anh buông tôi ra, anh rốt cuộc có nghe hay không hả?”

Dạ Huyền Phi nhìn Hàn Bối Bối trên vai không ngừng vặn vẹo, khóe môi nâng lên một nụ cười như ác ma, rồi sau đó bàn tay một chút cũng không khách khí trực tiếp rơi trên cái mông của Bối Bối!

“Được rồi, đại tiểu thư, không cho phép kêu nữa, nếu như còn kêu, trừng phạt so với cái này sẽ nghiêm trọng hơn, tuyệt đối không đơn giản chỉ là vỗ vỗ cái mông của em đâu!”

“. Sắc ma!”

Tại sao có thể! Tại sao có thể vỗ cái mông của cô? Lớn như vậy, người duy nhất từng đánh mông cô cũng chỉ có Phong Thiên Dục mà thôi! Dạ Huyền Phi này dựa vào cái gì mà đánh?

“Yên lặng rồi? Thế này không phải rất tốt sao?”

Sau khi mở cửa xe nhét cô vào, sợ cô không an phận, hân thuận tiện giúp cô cài dây an toàn! Rồi sau đó mình cũng rất nhanh trở lại chỗ ngồi của tài xế! Hàn Bối Bối dứt khoát tức giận không nhìn hân một cái, người này. Cô cùng hân không cách nào giao tiếp!

“Như thế nào? Xe của tôi có phải rất thoải mái hay không? Nói cho tôi biết, em học ở trường nào? Tôi đưa em đi, thuận tiện để cho em hưởng thụ một chút cái gì gọi là chân chính thuận gió, cái gì gọi là tốc độ chân chính!”

“Đủ? Anh? Xem bộ dáng anh như vậy, cũng đều không giống!”

“Được rồi, không tin, sau đó cũng đừng kêu cha gọi mẹ! Trường học nào?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 20: Cô Thế Nhưng Thật Hưởng Thụ

“Thượng Nghĩa!”

Tức giận nhìn đồng hồ một cái, cô khẳng định nếu như bây giờ mình vẫn giằng co với hắn, như vậy hôm nay nhất định sẽ đi học muộn, được rồi, vì lợi ích không bị muộn học, hừ, để cho hắn đưa đi một đoạn đường tốt lắm!

“Thượng Nghĩa? Trung học cơ sở? Oa, nguyên lai là học muội, trước kia tôi cũng tốt nghiệp trung học cơ sở Thượng Nghĩa, hơn nữa học muội, quan trọng hơn là, bây giờ tôi đang học đại học Thượng Nghĩa, như thế nào? Khó không? Liên thăng đấy!”

“Được rồi, được rồi, tôi không có thời gian nhận thân với anh, lái xe đi, nếu không để cho tôi bị muộn học, anh nhất định phải chết!”

“Được!”

Dạ Huyền Phi nhìn nha đầu này trưởng thành giống như vượt quá với số tuổi, khóe môi dâng lên một nụ cười vẫn luôn không biến mất, nhìn ra, đây là một nha đầu rất đặc biệt, một nha đầu già dặn trước tuổi!

Xe rất nhanh bắt đầu chuyển bánh. Thời điểm vừa mới bắt đầu, hắn sợ cô không thể thích nghi, cho nên mới đi rất chậm, sau đó dần dần tăng tốc, dần dần phóng vun vút trên đường. Hơn nữa xe thể thao của hắn là xe mui trần, cho nên sau khi chuyển động, gió cũng giống như càng lúc càng lớn!

Từ lúc mới bắt đầu, gió nhẹ, dần dần biến thành gió mạnh liệt, cảm giác thổi vào trên mặt, ban đầu thì mềm mại, dần dần biến thành tàn bạo, cả khuôn mặt cảm giác như bị dao cắt!

“Thật thoải mái.”

Hắn nhìn cô ngồi bên cạnh, vậy mà không thét chói tai, hơi hơi có chút ngạc nhiên. Thời điểm nhìn về phía cô cũng mới phát hiện, thì ra không biết từ lúc nào, nha đầu mở ra hai cánh tay, cả người nhắm mắt lại hưởng thụ loại tốc độ này!

Kỳ thực thời điểm vừa bắt đầu, hắn cho rằng cô sợ, nhưng hiện tại nhìn nụ cười trên mặt cô, Dạ Huyền Phi không nhận được càng thêm tán thưởng tiểu nha đầu này!

Rất lợi hại, dưới tình huống như thế, nữ sinh còn có bình tĩnh ung dung như vậy cũng không nhiều!

“Ừ, rất thoải mái, có một loại cảm giác theo gió vượt sóng, Dạ Huyền Phi, anh có thể đi nhanh thêm một chút!”

“Nha? Có thể chịu đựng được?”

“Nói nhảm!”

Cô đột nhiên xoay đầu lại, trừng mắt liếc hắn một cái, nhưng trong biểu lộ kia rõ ràng tràn đầy tính khí tức giận của trẻ con, làm hại Dạ Huyền Phi phá lên cười ha ha, hơn nữa hắn đồng thời cũng đạp chân ga, tăng thêm tốc độ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 21: Là Anh Ép Buộc

Xe lao nhanh như gió, cô ở trong gió dứt khoát gào lớn!

“A a a! A a a! Mau trở lại. Mau trở lại!”

Dục! Đã đi thật lâu rồi, nên trở lại, nhớ người, nhớ người!

Nghĩ tới Phong Thiên Dục, khuôn mặt vốn treo nụ cười từ từ biến sắc, hơn nữa một giọt lệ trong lơ đãng theo con gió chảy xuống. Dưới tình huống Dạ Huyền Phi không có bất kỳ sự chuẩn bị nào tạt vào trên mặt của hắn!

Hắn nghi hồ quay đầu, để ý một chút tâm trạng của nha đầu này, thời điểm nhìn khóe mắt cô ướt ướt hắn rất muốn hỏi cái gì, nhưng vừa nghĩ đến những lời cô vừa kêu, vẫn là quyết định thôi!

Trong lòng mỗi người đều có một bí mật thuộc về mình. Nha đầu này xem như là một người già dặn trước tuổi, mà càng những người như vậy thì càng sẽ có bí mật thuộc về mình, có những bí mật thậm chí không chịu được một nửa sự đụng chạm của người khác, cô vừa mới khóc, nói rõ bí mật kia, hẳn là làm cho cô rất đau, hẳn là rất hành hạ cô!

“Đến rồi! Nha đầu!”

“Ách?”

“Đến trường học rồi. Em không muốn xuống xe? Không ngờ em đã thích xe của tôi rồi? Không nỡ xuống xe?”

Hàn Bối Bối mở mắt, rất không khách khí trừng mắt liếc hắt hủ một cái!

“Đi tìm chết đi! Ba tám!”

“Này, tôi hảo tâm đưa em đến trường học, một tiếng cảm ơn không có coi như xong, lại còn nặng lời với tôi như vậy? Em không có lỗi chứ?”

“Vừa rồi tôi không nhờ anh đưa tôi đi, là anh ép buộc tôi!”

Cởi dây an toàn ra, cô tiêu sái nhảy xuống xe, thậm chí lười phải nói tạm biệt với hắn!

Dạ Huyền Phi nhìn bóng lưng cô, lại nhìn một chút băng tên trên ngực của cô rút trên xe mình! Sau khi nhặt lên nhìn, sờ sờ cái cảm, sau đó nghiêng ngửa cười cười, lái xe rồi đi!

Hàn Bối Bối? Gọi Hàn Bối Bối sao? A, tin tưởng chúng ta còn có thể gặp lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 22: Cậu Thế Nhưng Biết Hắn?

“Oa, Bối Bối, đi nơi quỷ nào vậy? Kiểu tóc gì đây? Quá khốc đi?”

“Cái gì?”

Hàn Bối Bối mới vừa vào phòng học, liền nghe đến thanh âm sánh ngang cùng giọng nữ cao của Tô Hiểu Hiểu, thật cảm giác mình mau không chịu nổi!

“Chính cậu nhìn đi!”

Tô Hiểu Hiểu quảng cho cô cái gương, sau khi Hàn Bối Bối mất không chút thay đổi cảm gương lên nhìn một chút, trong giây lát liền biến sắc.
Đáng chết, cuối cùng cũng hiểu tại sao sau khi xuống xe Dạ Huyền Phi, lập tức nhiều người quay đầu lại nhìn như vậy rồi!

Mẹ kiếp ~ có làm hay không, cô còn tưởng rằng bởi vì chính mình từ trên một chiếc xe thể thao cực kỳ lóa mắt xuống, những người đó hâm mộ cô. . .
. . . Bây giờ nhìn xem, căn bản không phải như vậy nha, phần lớn nguyên nhân hẳn là do kiểu tóc dựng ngược lên trời này?

“. Dạ Huyền Phi! Tôi giết chết anh!”

Thanh âm tức giận gầm thét của cô vang dội cả lớp học, mọi người cũng đều theo tiếng hét của cô mà rồi rít dừng lại hoạt động của mình!

Điểm tâm sáng đã sớm ném sang một bên, chai đầu tạo dáng, cũng sớm đem gương, lược, keo vuốt tóc gì đó ném đi! Tất cả mọi người ở đây đều dùng tốc độ nhảy mất giết người nhanh chóng kẻ sát đến bên người Hàn Bối Bối!

“Bối Bối, Bối Bối, cậu mới vừa nói gì?”

“Bối Bối, chúng mình không nghe lắm chứ? Cậu mới vừa nói. Mới vừa nói Dạ Huyền Phi?”

“Bối Bối? Cậu biết Dạ Huyền Phi?”

“Bối Bối.”

Tức khắc, Hàn Bối Bối thoáng cái bị nhiều người như vậy bao vây, hơn nữa nhiều cái miệng há ra cùng nhau hướng cô hỏi thăm, làm hại Hàn Bối Bối thiếu chút nữa cảm thấy đầu của mình cũng mau muốn nổ tung!

“A a a. Các cậu đều an tĩnh một chút! Như thế này!”

“. Bối Bối.”

Những người vây quanh phía bên ngoài cửa sổ phòng học, toàn bộ đều dùng loại ánh mắt thương hại nhìn Hàn Bối Bối!

“Thế này rốt cuộc là thế nào? Biết Dạ Huyền Phi rất giỏi sao? Vì sao một đám người lại có dạng đức hạnh như thế này?”

“Đó là đương nhiên nha, cậu không biết, Dạ Huyền Phi là học sinh đại học năm thứ hai của Thượng Nghĩa chúng ta, quả thực là một thần thoại! Bất quá bình thường anh ấy thần long kiến thủ bất kiến vĩ [1], cho dù chúng mình len lén đến đại học cũng đều rất ít nhìn thấy anh ấy!”

[1]: rỗng không thấy đuôi, ý nói anh này khó gặp như sao trên trời, hoặc có thể nói anh này trốn học nhiều =]]

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 23: Toàn Bộ Cút Xa Một Chút

“..... Cái gì nha.....”

Dạ Huyền Phi nhân khí cao như vậy? Hàn Bối Bối có chút nghi ngờ, lại lấy gương ra soi, tạo hình cả người nhìn qua quả thật giống một a ngốc!

“Trời ạ, Hàn Bối Bối, cậu muốn gặp phải sét đánh sao? Cậu đừng nói với chúng mình câu không biết Dạ Huyền Phi?”

“Mình cần phải biết sao?”

Cô tiếp tục chải tóc, sau khi giải quyết xong kiểu tóc chống ngược lên trời của mình, biểu tình trên mặt càng thêm vô tội, nhưng cũng khiến cho nhiều bạn học ghen tỵ hơn!

“..... Cậu thật nên bị sét đánh, cậu không biết, thời điểm Dạ Huyền Phi đại học năm thứ nhất đã cạnh tranh với đám học trưởng, ngồi lên ghế chủ tịch hội học sinh. Hơn nữa, bởi vì gương mặt anh ấy lớn lên sánh ngang với các minh tinh, cho nên con người anh ấy ở thành phố A chúng ta được bầu là học sinh ưu tú nhất, nam sinh được hoan nghênh nhất! Nhất.....”

“Dừng một chút! Các cậu nói với mình những thứ này có ích lợi gì? Thật là nhàm chán, cùng mình lại không quan hệ!”

Nguyên lai người này trâu bò như vậy? Thảo nào thời điểm hôm nay nghe tên hắn cô cảm thấy quen tai.

“Hàn Bối Bối!”

“..... Lại sao thế? Các vị?”

“Cậu có biết Dạ Huyền Phi hay không?”

“Cậu có phương thức liên lạc với anh ấy hay không?”

“QQ cũng được!”

“MSN?”

“Thông qua mua bán?”

Đồ điên! Hàn Bối Bối nhìn nhóm người vây quanh mình, có chút phiền não gãi gãi mái tóc vừa mới chải ổn thỏa! Rồi sau đó tại thời điểm tất cả mọi người không chuẩn bị tâm lý đột nhiên từ trên ghế đứng dậy!

“Không có, không có, không có! Toàn bộ không có! Cút, toàn bộ cách xa mình một chút!”

“.....”

Hàn Bối Bối rất ít nổi giận, nhưng đáng về nổi giận rất là dọa người, mọi người cho dù có hứng thú với Dạ Huyền Phi nữa, nhìn thấy Hàn Bối Bối như vậy, làm sao có thể không cảm thấy sợ? Không cảm thấy khiếp đảm? Cho nên cũng chỉ trong thời gian vài giây, toàn bộ lập tức giải tán!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 24: Tại Sao Bỏ Cô Lại Một Mình

Tô Hiểu Hiểu sau khi xem một hồi náo kịch từ đầu tới cuối như vậy cũng nhin không được nữa, vỗ vỗ bả vai Hàn Bối Bối nở nụ cười!

Chắc chắn, phụ nữ nha, chính là phải như vậy, có cá tính một chút! Mạnh! Thật mạnh!

“Bối Bối! Cậu được lắm, bạn học chúng mình lâu như vậy mới thấy cậu nổi giận đấy! Thế nào? Mình xem lửa giận lần này cũng không phải đơn thuần bởi vì Dạ Huyền Phi chứ? Bối căn cứ theo sự hiểu biết của mình, người có thể khiến cho cậu hứng thú không có mấy người, mà có thể có tâm tình như vậy Chắc chắn, sợ rằng, cũng chỉ có người kia?”

“ Đừng nói nữa! Phiền lòng!”

Người kia! Người kia! Người kia! Người kia nếu vẫn không xuất hiện, sợ rằng cô thật sẽ muốn điên mất, hơn nữa còn là điên khùng đến cực điểm!

Đáng ghét! Đáng ghét! Đáng ghét! Làm sao đột nhiên đi công tác? Làm sao đột nhiên cứ như vậy biến mất khỏi cuộc sống của cô? Làm sao cứ như vậy bỏ cô lại một mình?

“Thế nào? Chẳng lẽ đi công tác lâu như vậy chưa trở lại?”

“”

“Bối Bối, cậu xác định hẳn thật sự đi công tác sao?”

“Vương tẩu nói, bình thường sẽ không sai!”

Hàn Bối Bối trên miệng nói như vậy, nhưng trong lòng lại không nhin được thoáng kinh ngạc, nếu như không có lời nói của Hiểu Hiểu, kỳ thực cô còn không nghĩ tới nhiều như vậy, ít nhất không hoài nghi chút nào!

Cô vẫn thật cho rằng hẳn đi công tác, vẫn luôn như vậy! Nhưng đi đâu? Chỉ nghe Vương tẩu nói là nước ngoài, nhưng rốt cuộc là nơi nào, cô cũng không biết. Cái gì cũng không biết. Trời ạ, cô không phải là ngu quá mức rồi chứ?

“A, quên đi, Bối Bối, mình cũng không nói nhiều, cậu là người rất nhạy cảm, nếu mình nói quá nhiều, cậu sẽ nghĩ quá nhiều, mình nha, còn không muốn tạo thành gánh nặng tâm lý cho cậu đâu!”

Tô Hiểu Hiểu suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định ngậm miệng! Cũng không muốn đem chuyện hôm qua mình thấy Phong Thiên Dục mang theo một người phụ nữ lái xe hóng gió nói ra!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 25: Nhìn Thấy Hẳn Cùng Người Phụ Nữ Khác

Ai ~ Bối Bối thật ra thì mới 15 tuổi, mà Phong Thiên Dục đó cũng đã 25 tuổi, người trưởng thành 25 tuổi, dĩ nhiên là có cuộc sống của riêng mình, cho dù cô có thể hiểu được, nhưng không có nghĩa là Bối Bối cũng có thể hiểu!

Hơn nữa Bối Bối là một người có chấp. Rất nhiều chuyện còn không nên để cho cô ấy biết thì tốt hơn, như vậy, có lẽ tổn thương sẽ ít đi một chút! Cứ như vậy đi, mặc dù cô không biết Phong Thiên Dục nghĩ như thế nào, nhưng ít nhất cô sẽ đứng bên cạnh Bối Bối, hơn nữa nỗ lực đem sự tổn thương của Bối Bối giảm đến thấp nhất mới được!

Bối Bối. Tha thứ cho mình biết mà không báo! Thúc thúc chân dài của cậu có lẽ đang trốn cậu cũng không chừng nha.

Hàn Bối Bối vẫn nằm ở trên bàn, trong đầu cũng bởi vì câu nói của Tô Hiểu Hiểu bắt đầu không ngừng suy nghĩ. Nghĩ đến đủ loại khả năng, chẳng qua là thời điểm nghĩ đến một loại khả năng, lòng của cô không kiềm chế được lạnh hơn mấy phần.

Hắn. Hắn chẳng lẽ căn bản không đi công tác? Nếu quả thật như vậy. Như vậy cô bắt đầu có chút không dám tưởng tượng. Không được! Không được!

Càng suy nghĩ, trong lòng càng luống cuống! Cô không thể như vậy, không thể để cho mình tùy tiện loạn tưởng, cô phải chờ đợi, chờ sau khi tan học chính mình tự đi xác nhận một cái mới được.

(Sau khi tan học)

Hàn Bối Bối bỏ rơi Tô Hiểu Hiểu, thời điểm tiếng chuông tan học mới vừa vang lên, liền trực tiếp lao ra cửa phòng học!

“Này, Bối Bối, chờ mình một chút!”

“Hiểu Hiểu, hôm nay mình phải đi trước, mình có chuyện!”

“ Minh cũng phải đi làm, không phụng bồi cậu được, bắt quá ngày mai lúc đi học, đừng quên mang biển tên nha, hôm nay cậu bị thầy giáo phê bình, cho nên ngày mai ngàn vạn đừng quên mất!”

“Minh biết rồi!”

Vừa nói, Hàn Bối Bối vừa chạy!

Nhưng bằng tên cái quỷ gì, bây giờ cô một chút cũng không thêm để ý chuyện bằng tên. OK? Bị phê bình liền bị phê bình, có gì đặc biệt hơn người, hiện tại cô muốn đi tìm hân, cô hiện tại sẽ phải đi!

Thời điểm vọt tới cửa trường học, cửa lớn trường học đã tắc nghẽn nghiêm trọng. Mặc dù cô không biết có chuyện gì xảy ra, nhưng cô cũng không muốn biết, cho nên cô dứt khoát quyết định, từ cửa nhỏ bên cạnh đi ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 26: Muốn Đi Nơi Nào? Đưa Em Đi!

Dạ Huyền Phi cũng đã sớm đợi cô ở trước cửa lớn trường học, chẳng qua không nghĩ tới sẽ làm giao thông tắc nghẽn mà thôi, cho nên hân cũng sớm đã đứng trên mui xe thể thao của mình nhìn về phía xa!

Rốt cuộc thấy cô ra ngoài, hân nữa còn chuẩn bị rời đi từ cửa nhỏ bên cạnh, hân vội vàng nhảy từ trên mui xe xuống, chạy về phía Hàn Bối Bối!

“Nhường một chút, nhường một chút!”

Đáng chết, giao thông tắc nghẽn nghiêm trọng! Ai, cũng không có biện pháp, nhân khí quá cao đường như cũng không phải là chuyện tốt!

“Hi, Bối Bối, Hàn Bối Bối!”

“ Sao lại là anh? Anh tới đây có chuyện gì sao?”

Hàn Bối Bối kinh ngạc nhìn Dạ Huyền Phi nhảy đến trước mặt mình, không hiểu người này tại sao lại xuất hiện ở đây!

“Tôi đón em tan học!”

“Xôn xao.”

Thời điểm đồng học vây chung quanh nghe được lời này của Dạ Huyền Phi, không nhịn được thống nhất cùng hít một hơi khí, mà Hàn Bối Bối càng thêm có chút không giải thích được!

“Làm ơn, tôi với anh lại không quen, anh tới đón tôi tan học làm cái gì? Còn nữa, phiền anh tránh ra, hiện tại tôi có chuyện rất quan trọng phải làm, không có thời gian ở đây phụng bồi anh!”

Nghĩ đến Phong Thiên Dục, biểu tình trên mặt cô liền có chút không kiên nhẫn, hân nữa có chút giống như không khách khí!

Đúng vậy, không có biện pháp khách khí, hiện tại nàng đang nóng giận vô cùng!

“Làm sao vậy? Nhìn vẻ mặt em, giống như rất gấp?”

“Chuyện không liên quan đến anh, tránh ra cho tôi!”

Dạ Huyền Phi này là đàn độn sao? Nghe không hiểu tiếng người sao? Muốn hân rút ngay, nghe không hiểu sao?

“Bối Bối, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Gấp gấp đi nơi nào, lên xe, tôi đưa em đi, em cũng biết tốc độ lái xe của ta là hạng nhất!”

“”

Lần này Hàn Bối Bối ngược lại không nói gì, trong lòng cân nhắc trước sau, cô không nói hai lời đẩy đám đồng học đang chặn đường cô ra, đi về hướng xe thể thao của Dạ Huyền Phi!

Bởi vì cô tính toán một chút, hiện tại cho dù cô chạy đi, sau đó thuê xe đến England, như vậy chưa chắc đuổi kịp, bởi vì hiện tại cách lúc England tan sở chỉ có chừng nửa canh giờ, bởi vì England là công ty điện ảnh và truyền hình, cho nên bình thường không có chuyện tan sở đúng giờ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 27: Hết Lần này Tới Lần Khác Muốn Cầu Cạnh Hẳn

Nhưng cho dù như vậy, coo cũng không thể mạo hiểm, nửa giờ. Thuê xe chưa chắc đến kịp, nhưng Dạ Huyền Phi lái xe, nửa giờ khẳng định không thành vấn đề. Mà đã như vậy, coo hà tất từ chối? Đi xe của hẳn thật tốt, dù sao người này cũng là cam tâm tình nguyện!

Dạ Huyền Phi nhìn coo đã lên xe trước, không nhịn được cười cười, rồi sau đó cũng gạt mọi người ra, lập tức nhảy lên xe, không bao lâu chiếc xe tựa như một tia chớp biến mất trước cửa trường học!

Tô Hiểu Hiểu vừa lúc chạy tới nơi này, thấy Hàn Bối Bối lên xe của Dạ Huyền Phi, mặc dù trong mâu quang rất nhiều điều không thể hiểu, nhưng lại cũng rất mau bình tĩnh, sau khi lắc đầu một cái liền đi về hướng quầy rượu!

Bất kể như thế nào, Bối Bối đều có tự do của Bối Bối, Bối Bối cũng sẽ có bí mật của mình, không có khả năng đều chia sẻ cùng coo!

(Trên xe)

“Gấp gấp như vậy đi nơi nào?”

“Điện ảnh và truyền hình England! Biết đi như thế nào không?”

Coo lười phải nói lời vô ích với hẳn, nhưng lúc này, hết lần này tới lần khác muốn cầu cạnh hẳn!

“England? Ờ hèm, rất nổi danh, dĩ nhiên biết đi như thế nào!”

England? Công ty điện ảnh và truyền hình lãng xê nhiều mình tinh thành công nhất thành phố A, hơn nữa còn là công ty duy nhất có thể làm tốt như vậy, làm sao có thể không biết đây? Cho dù muốn không biết, cũng không có khả năng, số lần công ty này xuất hiện trên báo chí quả thật nhiều không đếm xuê!

“Trong vòng nửa giờ, chạy đến England đối với anh không phải là một chuyện khó chứ?”

“Ha. Nửa giờ.”

“Thế nào? Anh cũng cảm thấy không thể nào?”

NND, nếu như hẳn không làm được, như vậy lên xe của hẳn thật sự là một lựa chọn thất sách!

“Hàn Bối Bối tiểu thư, làm ơn, chớ vũ nhục kỹ thuật lái xe của tooi được không? Nửa giờ. Ha ha, làm tôi cười chết rồi, cho tôi nửa giờ quá khoa trương, em ngồi xong, tôi chỉ cần 15 phút! Bất quá đường đi của tôi, em có thể không có biện pháp tiếp nhận, cho nên có thể nhắm mắt lại!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 28: Vì Cô Ngoại Lệ Một Lần Đi

“Nơi nào?”

“Đường hầm dưới đất, tuy rằng một mảnh tối đen, nhưng cũng chính bởi vì như vậy, bên trong không có xe cộ, cơ hồ thông suốt, một chút cũng không kẹt xe. Cho nên tôi nói mười lăm phút khẳng định đủ rồi! Tốt lắm, trước mặt chính là đoạn đầu đường hầm, nếu sợ, xin mời nhắm mắt lại. Mặc dù tôi không biết em đến điện ảnh và truyền hình England làm gì, nhưng có thể hộ tống em đến đó là vinh hạnh của tôi!”

Vừa phân tích tình huống, vừa đặc ý khoe khoang, loại chuyện như vậy, đại khái chỉ có người này mới có thể làm ra được! Hàn Bối Bối bất đắc dĩ trừng

mất liếc hần một cái, bởi vì đột nhiên không thích ứng được với bóng tối, cho nên cũng không thể không nhắm mắt lại!

Thời điểm tới cửa chính công ty điện ảnh và truyền hình England, Hàn Bối Bối nhìn đồng hồ trên tay một chút, kinh ngạc phát hiện, chưa đến 15 phút. Đáng tiếc lòng tự trọng của cô rất mạnh, bình thường từ ‘cám ơn’ cô rất khó nói ra ngoài miệng, cho nên lần này, cô cũng chỉ dùng ánh mắt cảm kích nhìn hần một chút, sau đó nhanh chóng nhảy xuống xe!

“Này, chờ chút, Hàn Bối Bối, em”

Hai chữ bảng tên còn chưa nói ra, Hàn Bối Bối đã trực tiếp chạy vào trong công ty England, làm hại Dạ Huyền Phi không nhịn được cười cười!

Thật là, chuyện gì đây?

Làm cho nha đầu này gấp gấp như vậy? Hơn nửa kỳ thực tới nay, hần là đến trả bảng tên cho cô, kết quả vẫn không hoàn thành? Như vậy có muốn chờ cô ở đây một lát hay không?

Do dự một chút, lại nhìn qua lịch trình của mình một lần, sau khi xác định hôm nay không có quá nhiều chuyện cần xử lý, Dạ Huyền Phi cũng không rời đi, trực tiếp dừng xe ở một chỗ đậu xe cách cửa công ty England không xa!

. Dạ Huyền Phi hần chưa bao giờ chờ phụ nữ, lần này. Được rồi, vì cô ngoại lệ một lần cũng không sao! Bởi vì tiểu gia hỏa kia cùng lắm cũng chỉ là một tiểu nữ sinh, không phải một phụ nữ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 29: Đứa Bé Gái Tìm Tổng Tài?

“Tiểu thư. Tiểu thư. Cô làm cái gì vậy?”

“Tránh ra cho tôi!”

“. Nơi này là công ty của chúng tôi, không phải là nơi cho học sinh các cô chơi đùa, cho nên xin không cần quấy nhiễu công việc của chúng tôi được không?”

Tiểu thư ở đại sảnh thấy Hàn Bối Bối hung hăng tiến vào, thiếu chút nữa bị hù dọa ra mồ hôi lạnh toàn thân, bởi vì thiếu chút nữa cứ như vậy để cho cô lên vào rồi, Thượng Đế a, thật đúng là một kỳ thi tâm lý nha!

“Ai muốn quấy nhiễu công việc của cô, cô làm việc của cô, tôi đi tìm người tôi muốn tìm, chúng ta không liên quan lẫn nhau!”

“. Đừng làm khó dễ tôi! Mời rời đi!”

Tiểu thư ở đại sảnh nhìn Hàn Bối Bối, dù sao cũng là một học sinh tiểu học nha, chẳng có gì đặc biệt hơn người, cho nên cô ta trực tiếp túm lấy cánh tay Hàn Bối Bối, muốn đẩy cô ra ngoài!

“Cô buông tôi ra, cô không muốn công việc này nữa phải không?”

“. Bé con, cô còn chưa tới trình độ uy hiếp tôi!”

Thật là, nha đầu nhìn qua nhỏ như vậy, thế nhưng chạy đến đây uy hiếp mình? Thật là cười chết người rồi!

“Hừ, cô buông tôi ra có nghe thấy không? Nếu trên người tôi xuất hiện vết thương gì, tôi bảo đảm cô chết vô cùng khó coi!”

“Tôi không có thời gian chơi đùa với cô, đi thôi, đi ra ngoài cho tôi! Học sinh thời nay thật làm cho người chán ghét, vì truy đuổi mình tình duyên như không muốn sống nữa. Tôi biết trong công ty chúng tôi có rất nhiều đại minh tinh, hơn nữa đều là những người học sinh các cô thích, nhưng làm ơn, nơi này là công ty, không phải là sân vận động, không phải là nơi các cô có thể tùy tiện tiến vào!”

“Thôi đi, buông tay! Ai muốn gặp nấy mình tình đáng ghét kia, tôi tới tìm tổng tài của các người!”

Bối Bối không vì điệu bộ của tiểu thư trước mặt mà có bất kỳ lùi bước nào, ngược lại, cô càng thêm buh hần, khiến cho người trước mặt cảm thấy có chút không nhịn được!

“. Cô tìm tổng tài? Tìm tổng tài của chúng tôi có chuyện gì?”

“Ai cần cô lo! Buông tay cho tôi!”

Q.2 - Chương 30: Tâm Can Bảo Bối!

“Ai cần cô lo! Buông tay cho tôi!”

“..... Đồ khó bảo!”

“Cô mới là đồ khó bảo, bây giờ cô gọi điện thông báo đi, nói với tổng tài của các người, tâm can bảo bối của hắn đến tìm!”

“Ha ha ha, tâm can bảo bối, không biết bao nhiêu cô gái cũng tự xưng là tâm can bảo bối của tổng tài chúng tôi, tiểu thư, xin hỏi cô là ai? Những người nói câu này, có thể xếp thành một đại đội, cho nên làm ơn, có chút sáng tạo một chút được không? Bảo vệ! Kéo cô bé này ra ngoài, thật là, có chút không chịu nổi nữa rồi!”

“Cô.....”

Tâm can bảo bối..... Hắn có rất nhiều tâm can bảo bối sao? Những lời này khiến cho cô cảm thấy có chút đau lòng, hơn nữa câu nói kia, kỳ thực cô cố ý nói, cố ý dò xét thử rốt cuộc hắn có trong công ty không, nghe khẩu khí của cô ta, mặc dù không chắc chắn hắn đang trong công ty, nhưng ít nhất cũng có 80% khả năng!

Cô còn chưa phân tích xong đã bị hai nhân viên bảo vệ lôi ra, hơn nữa một chút cũng không khách khí ném ra ngoài!

Vuốt vuốt cái mũi nhỏ của mình, cô phần hận cắn răng!

Đáng ghét, đều do trước kia cô không muốn tới công ty cùng hắn, hiện tại cho dù cô tỏ rõ thân phận, nói mình là con gái của hắn hắn cũng sẽ bị những người này cười nhạo, sẽ không có người nào tin cô.

Dù sao hắn mới 25 tuổi, ở đâu ra con gái lớn như vậy chứ..... Đáng giận! Đáng giận! Nên làm gì bây giờ?

Dạ Huyền Phi vẫn ngồi ở bên trong xe, nhìn tình huống ở bên này, mới đầu có chút sốt ruột không kiên nhẫn, nhưng khi thấy cô bị người lôi ra ngoài, hơn nữa một chút cũng không khách khí ném xuống đất, lại nhìn không được ha ha cười to!

Chờ sau khi xác định sẽ không bật cười trước mặt cô, hắn rút cục mới ôm bụng, xuống xe!

“Này, làm sao vậy?”

“..... Anh còn chưa đi?”

“Ề hèm, dù sao cũng là tôi đưa em tới đây, chưa xác định được em an toàn, tôi dĩ nhiên không thể đi rồi, cho nên tôi đang đợi em, có chuyện gì xảy ra vậy? Làm sao lại bị người bên trong ném ra ngoài?”

“..... Không cần anh lo!”

“Ồ, thế nào? Cũng đã chật vật như thế, còn ngang ngược?”

“Hừ!”

Giùng giăng bò dậy từ dưới đất, Hàn Bối Bối làm một cái mặt quỷ với Dạ Huyền Phi, sau đó do dự một chút, lại tiếp tục vọt vào!

Q.2 - Chương 31: Hắn Lại Dám Gạt Cô!

“Tôi có thể không đi lên tìm tổng tài của các người, cô cũng không cần tìm người trực tiếp ném tôi ra ngoài, tôi hỏi xong rồi đi, thế nào?”

Vọt tới trước đại sảnh, Hàn Bối Bối rất không khách khí vỗ bàn một cái, hơn nữa rất hào phóng lấy mấy trăm ngàn Vương Tẩu để trong ví ném lên trên bàn!

“Trả lời tôi một câu hỏi, toàn bộ số tiền này là của cô!”

“.....”

Nhân viên lễ tân ngây ngẩn cả người! Dạ Huyền Phi đi theo phía sau cô cũng ngây ngẩn cả người! Một nữ sinh 15 tuổi, mà lại có hành động kinh thiên như vậy, Thượng Đế a. Xã hội này rõ là.

“Như thế nào? Có đồng ý hay không?”

“..... Cô. Cô muốn biết vấn đề gì! Nếu như có thể trả lời cô, tất dĩ nhiên sẽ trả lời!”

“Rất tốt, nghe cho kỹ, tôi muốn biết tổng tài của các người hơn nửa tháng này có đi công tác nước ngoài hay không, hiện tại người đang ở đâu!”

“..... Chuyện này?”

Nhân viên lễ tân quả thật có chút không tin nổi trên thế giới này sẽ có chuyện tốt như vậy, chỉ phải trả lời một vấn đề mà mọi người trong công ty ai cũng biết, là có thể lấy được 600 trước mặt? Bằng 8 ngày tiền lương của cô nha.

“Như thế nào? Không cần? Vậy thôi, tôi đi hỏi người khác!”

“Đừng, đừng, tôi trả lời, trả lời, tổng tài gần đây không đi công tác, hơn nửa bây giờ đang ở phía trên!”

“..... Không gạt tôi chứ?”

Thời điểm Hàn Bối Bối nghe được câu trả lời, tâm không nhịn được dần dần chìm xuống!

Không đi công tác sao? Như vậy không chỉ có hấn lừa gạt cô! Vương tẩu cũng gạt cô! Chuyện này có ý tứ gì?

“Dĩ nhiên không lừa cô, vấn đề này, cô tùy tiện hỏi bất kỳ người nào trong công ty, ai cũng biết, tôi lừa cô làm gì?”

“.....”

“Này, cô sẽ không ăn quỵ? Không muốn đưa tiền chứ?”

“Cầm!”

Cô rất tức giận, trực tiếp đem 600 trong tay ném lên người nhân viên lễ tân, sau đó nhanh chóng chạy ra ngoài!

Thời điểm lướt qua bên người Dạ Huyền Phi, hấn mặc dù không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng khi thấy khoe mắt tiểu nha đầu rung rung, hấn hơi sững sốt một chút, lập tức đuổi theo!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 32: Có Thể Đừng Đi Theo Tôi Nữa Hay Không?

“Hàn Bối Bối, Hàn Bối Bối!”

“Không cần lo cho tôi, hơn nữa anh có thể đừng bám theo tôi nữa được không?”

Hất bàn tay bị Dạ Huyền Phi nắm, Hàn Bối Bối cúi đầu, không muốn quá chật vật trước mặt hấn!

“Em rốt cuộc làm sao vậy? Tại sao lại khóc? Một cô bé đáng yêu như vậy, nếu cứ khóc suốt, mắt hư rồi nhìn sẽ không đẹp, hơn nữa tôi nghe nói, nữ sinh thích khóc, nhất là loại mất hai mí, không những sẽ khóc thành mất một mí, hơn nữa còn khóc thành mất cả vàng nha!”

“..... Anh đi tìm chết đi!”

“Rốt cuộc làm sao vậy?”

Nha đầu này. Cảm giác trên người cô có thật nhiều bí mật!

Điện ảnh và truyền hình England lớn như vậy, cô cũng dám xông vào, điều này chứng tỏ cô không phải là một người bình thường. Hơn nữa ngẫm lại vấn đề cô mới vừa hỏi. Hẳn càng có chút không rõ, vì sao cô hỏi tổng tài của người ta đang làm gì? Nếu tới đây là vì theo đuổi mình tình, như vậy phải hỏi về mình tình mình thích chứ?

“ Không sao cả! Dạ Huyền Phi, anh có chuyện gì hay không?”

“Hả? Cái gì?”

“Tôi hỏi anh có chuyện gì hay không?”

Hừ! Gạt cô! Gạt cô! Bọn họ đều lừa gạt cô! Thật sự nghĩ cô là đứa bé chứ gì? Xem ra tất cả đều cho rằng cô dễ gạt chứ gì? Tốt thôi, dễ gạt!

“Tôi? Tôi không có chuyện gì!”

“Được, vậy anh đưa tôi đi hóng gió, anh đưa tôi đi chơi, hôm nay tôi muốn đi chơi suốt đêm với anh!”

“ Hả?”

Lần này càng làm cho Dạ Huyền Phi kinh hãi rồi, nha đầu này làm sao vậy? Thay đổi thất thường? Tinh thần phân liệt sao?

“Rốt cuộc anh có muốn đưa tôi đi chơi không? Có hay không? Nếu không, tôi đi tìm người khác, tôi cũng không tin, người như tôi không tìm được người đi cùng!”

Lừa gạt cô! Lừa gạt cô! Lừa gạt cô!

Hắn dám gạt cô! Hừ! Cô vẫn rất biết điều ngày ngày ngoan ngoãn chờ hắn trở về, kết quả hắn thế nhưng lừa gạt sự tin tưởng của cô đối với hắn? Hắn căn bản không ra nước ngoài công tác. Đáng ghét!

“Hàn Bối Bối, em rốt cuộc làm sao vậy? Có phải bị cái gì kích thích hay không? Vậy thì em. Bất kể như thế nào, có chuyện gì, em nói ra biết đâu sẽ khá hơn?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 33: Cái Gì? Tùy Tiện Tìm Đàn Ông?

“Rốt cuộc anh có đi hay không? Không cần quan tâm đến tôi!”

“ Được rồi, nhìn em kiên trì như vậy, lại thấy em là một bé gái đáng yêu, đi thôi, hôm nay tôi hảo tâm đưa em đi chơi!”

Bất kể như thế nào, cho dù nha đầu kia lộ vẻ trưởng thành, nhưng ở một số phương diện, căn bản vẫn còn là một đứa bé, thuần khiết giống như tờ giấy trắng, nếu hôm nay hắn mặc kệ cô, để cho cô tùy tiện tìm một người đàn ông ở trên đường đưa cô đi chơi, nha đầu này có thể hoàn toàn bị hủy. Như vậy cũng thật là một việc tán tận lương tâm.

A a a, thôi, ai bảo hắn biết cô? Ai bảo Dạ Huyền Phi hắn là một người tốt bụng chứ?

Sau khi đưa cô trở lại xe, không bao lâu, xe lại một lần nữa xuất phát, tới hôm nay. Sẽ để cho nha đầu này hảo hảo trải nghiệm một chút, cái gì gọi là thế giới của người trưởng thành! Miễn cho cô lần sau lại có suy nghĩ tùy tiện tìm một người đàn ông đưa cô đi chơi! Dù sao không phải người đàn ông nào cũng giống hắn, đều là người tốt nha!

“Vương tâu! Bối Bối về chưa? Đưa điện thoại cho nó!”

Theo hứa hẹn buổi sáng cùng Vương tâu, Phong Thiên Dục quả thật gọi điện thoại về nhà!

Ngồi trên ghế làm việc xoa xoa huyết thái dương, hắn buồn bực phát hiện, khi mình gọi điện thoại về nhà thế nhưng cũng có một tia mơ hồ chờ mong!

Đã lâu không được nghe tiếng của nha đầu kia rồi, đã lâu không nhìn thấy nha đầu kia rồi. Cho nên có thể nghe được tiếng của nàng, nguyên lai cũng là một chuyện tốt đẹp như vậy.

“ Thiếu Thiếu gia. ”

Vương tẩu nhìn đồng hồ, cũng đã gần đến 7h, nhưng vẫn không thấy bóng dáng Hàn Bối Bối, cô nhận điện thoại của Phong Thiện Dục mà cả người nhìn không được run rẩy!

Trước kia chưa bao giờ xuất hiện tình huống như thế này. Thế nhưng hôm nay, thời điểm thiếu gia gọi điện thoại về, tiểu thư vẫn chưa trở lại! Thiếu gia mà biết, không lột da các cô mới là lạ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 34: Hấn Trở Nên Thật Lạnh Như Băng

“Làm sao vậy? Vương tẩu, thanh âm chị nói chuyện sao lại run như vậy?”

“Không có. Không có chuyện gì, thiếu gia!”

“Ừ, Bối Bối đâu? Bảo nó tới nghe điện đi chứ!”

Theo cá tính của Bối Bối, lâu như vậy không thấy hấn thế nhưng đến tận bây giờ vẫn chưa bạo phát, thật làm hấn cũng cảm thấy rất khá! Nghĩ đến thời điểm mỗi lần cô không thấy được hấn, bộ dạng nhón nhác kia, Phong Ngàn Dục mím môi, càng thêm nghiêm túc ngẫm nghĩ!

“Thiếu gia. Thiếu gia. Tiểu thư cô ấy.”

“Vương tẩu? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi. Thiếu gia, tiểu thư còn chưa về nhà!”

Không thể giấu diếm được! Không thể giấu diếm được! Giấy không gói được lửa! Vương tẩu nhìn cửa lớn trống trải không bóng người, cho nên vẫn là nói thật đi!

“Chuyện gì xảy ra?”

Tươi cười đọng tại khóe môi lúc trước bởi vì lời nói của Vương tẩu mà đột nhiên đông lại, hai tròng mắt vốn tràn đầy tình cảm ấm áp cũng nháy mắt lạnh như băng, chẳng qua là càng lộ ra vẻ lung linh rạn rỡ!

“Thiếu gia, thật xin lỗi, tôi cũng không biết, sáng nay tiểu thư cầu kinh rồi sau đó tự mình lên xe bus đi học, buổi tối Tuấn Kiệt đến đón cô ấy nhưng không thấy người, hiện giờ tiểu thư vẫn chưa về tới nhà!”

“Điện thoại di động đâu? Gọi điện thoại di động cho nó chưa?”

Thời điểm hấn chuyển ra khỏi nhà, bởi vì vẫn không thực sự yên tâm, cho nên bảo Vương tẩu mua cho cô một cái điện thoại di động! Chỉ là điện thoại di động của cô cho tới bây giờ hấn chưa từng gọi qua.

“Thiếu gia, tiểu thư căn bản không chịu dùng di động, cậu mới vừa đi, tôi liền mua di động cho cô ấy, nhưng cô ấy không chịu dùng!”

“Cho nên ý của chị là, bây giờ căn bản là không liên lạc được với nó?”

“. Vâng!”

Thượng Đế a! Thanh âm thật lạnh như băng!

Bình thường thiếu gia rất ít tức giận, nếu như tức giận cũng là bởi vì chuyện của Bối Bối! Giống như người có thể làm cho thiếu gia tức giận cũng chỉ có Bối Bối mà thôi!

“Đã cho người đi tìm nó chưa?”

“Tuấn Kiệt đã lái xe ra ngoài tìm rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 35: Đi Quán Bar? Quán Ăn Đêm? Sàn Nhảy?

“Những người khác đâu?”

Mười đầu ngón tay nắm điện thoại cũng bắt đầu trở nên có chút trắng bệch, mà một tay vốn cầm bút đã sớm nắm thành quả đấm Hung hăng đập vào trên bàn làm việc!

Đáng chết, nha đầu này rốt cuộc có thể để cho hắn bớt lo một chút hay không? Ai ~ không có biện pháp a, giống như thật sự không có biện pháp không chế cảm xúc của mình bị cô tùy tiện làm ảnh hưởng!

“Những người có thể phải đi, phải toàn bộ ra ngoài tìm cho tôi!”

“Được lắm! Bất cứ lúc nào cũng giữ liên lạc, tôi sẽ trở về ngay lập tức, tôi muốn nhìn xem Hàn Bối Bối có thể vô pháp vô thiên tới mức nào!”

5h tan học, bình thường 5.30 sẽ về đến nhà, hiện tại đã 7h lại vẫn không thấy bóng dáng, thậm chí một chút tin tức cũng không có! Chỉ cần nghĩ tới những thứ này, hắn đã cảm thấy máu nóng lên tận não! (Phong: cẩn thận anh ơi, đứt dây thần kinh giờ =))

“..... Thiếu gia..... Tút TUT TUT!”

Vương tẩu còn chưa nói hết, Phong Thiên Dục đã cực kỳ khó chịu cúp điện thoại! Điện thoại treo máy, lòng Vương tẩu cũng không nhận được treo lên!

Xong đời ~ thiếu gia trở lại, tiểu thư hôm nay hẳn là xong đời!

“Mặc dù tôi đưa em đi chơi, nhưng Bối Bối, em vẫn còn nhỏ, cho nên tôi nay tôn trọng ý kiến của em, thế nào? Muốn đi đâu?”

“..... Cái gì?”

“Không phải nói muốn ra ngoài chơi sao? Muốn đi đâu? Quán Bar? Sàn nhảy? KTV? Hội giao dịch? Câu lạc bộ đêm?”

Những nơi này cũng coi như là thế giới của người lớn, tiểu nha đầu chắc cũng chưa từng đến.

Mà kỳ thực bây giờ hắn đã thấy hối hận, không biết rốt cuộc có nên đưa cô đi hay không! Một đứa trẻ mới 15 tuổi ~ nếu thật sự đưa cô đến những chỗ này. . . như vậy không phải là tạo nghiệp chướng hay sao?

“Thôi đi! Quán bar cũng không có gì lạ, tôi cũng đến rồi. KTV? Ca hát? Không có hứng thú, cho trẻ con chơi sao? Sàn nhảy. Ừ, chưa từng đi, có thể xem xét! Còn hội giao dịch là gì? Lần đầu tiên tôi nghe thấy nha! Câu lạc bộ đêm, không có hứng thú, nơi có nhiều tiểu thư, tôi thấy đây là nơi anh có vẻ muốn đến nhất phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 36: Đàn Ông Có Thể, Phụ Nữ Cũng Có Thể

Lau mồ hôi! Sau khi Dạ Huyền Phi nghe cô phân tích xong, không nhận được quái dị nhìn cô một cái!

Làm sao hắn lại cảm thấy ở chung một chỗ với đứa trẻ con này, hắn dường như trở nên giống kẻ chưa từng trải chuyện đời? Hơn nữa cô mới 15 tuổi, vậy mà hiểu rõ những thứ này như vậy, nhất là khi nói về câu lạc bộ đêm. . . Càng làm cho Dạ Huyền Phi cảm thấy phun máu!

“Hàn Bối Bối, em”

“Tôi làm sao?”

“Em là quái thai!”

Lấy ra một tay đang cầm tay lái nhéo nhéo khuôn mặt của tiểu gia hòa, chắc chắn, cảm giác thật tốt, so với mấy mỹ nữ nhân tạo kia đáng yêu hơn nhiều!

“Anh mới là quái thai, Dạ Huyền Phi, anh rốt cuộc có đưa tôi đi chơi không? Nếu không đưa tôi đi, hiện tại tôi muốn xuống xe, tùy tiện tìm một người đưa tôi đi là được! Tôi cũng không tin, tôi không thể tìm được người đưa tôi đi chơi!”

Nghĩ đến chuyện Phong Thiên Dục lừa gạt cô, sự tức giận của cô liền không nhịn được lên cao, ccho dù muốn tránh cô cũng không thể như vậy chứ? Làm cho cô rất đau lòng, hiểu không?

“ Được, được, đại tiểu thư, như vậy ngoài những chỗ này, em rốt cuộc muốn đi đâu? Nói đi nói lại, em cũng chỉ cảm thấy hứng thú với sàn nhảy?”

“Không phải, anh giải thích một chút, cái gì gọi là hội giao dịch? Tôi muốn biết nó là cái gì, tôi chưa từng nghe qua!”

“Hội giao dịch Đừng nghĩ đến, không thích hợp với em!”

Lau mồ hôi! Được rồi, Dạ Huyền Phi cảm thấy muốn bóp chết chính mình, làm sao lại lỗ mồm như vậy, nhắc đến cả hội giao dịch? Sẽ bị khinh bỉ đến chết mất? Trẻ con 15 tuổi thật sự không cần biết nhiều như vậy!

“Rốt cuộc là cái gì, anh đừng đàn bà như vậy, nói thẳng đi!”

“Nhất định phải biết sao?”

“Ừ!”

Cô nói rồi, tối hôm nay muốn phóng túng bản thân mình, cô nói rồi, hôm nay muốn trải qua một ngày không có Phong Thiên Dục trong đầu! Hừ hừ!

“Được rồi, nói cho em biết, chớ bị dọa khốc! Hội giao dịch thật ra là một từ gọi cho hoa mỹ thôi, ý tứ chính là ở nơi này có thể làm bất kỳ giao dịch gì! Đàn ông có thể chơi, phụ nữ cũng có thể chơi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 37: Cô Cũng Có “Rãnh”

“ Làm sao tôi lại cảm thấy anh nói dối tôi? Dạ Huyền Phi, cái tên khôn kiếp này, chớ ý đồ dạy hư tôi!”

Phụt! Dạ Huyền Phi lần nữa quai dị nhìn cô một cái, không thể không nói, rốt cuộc là người nào dạy hư người nào? Là ai mới vừa giả bộ thành thực như vậy?

“Tôi cho em biết, tiểu tử, không cần khua môi múa mép theo tôi, câm miệng cho tôi, tôi chưa bao giờ nghĩ muốn dạy hư em, hơn nữa chớ đem chuyện kia suy nghĩ đơn giản như vậy, nói cho em biết, hội giao dịch chính là nơi có thể giao dịch tất cả những suy nghĩ tà ác đang lơ lửng trong đầu em bây giờ! Hơn nữa nam nữ đi vào hội giao dịch hội đều phải thay trang phục chuyên dụng bên trong!”

Nghĩ đến sau một lần tham gia hội giao dịch, Dạ Huyền Phi thật sự không biết nên khóc hay nên cười, không biết ai nghĩ ra cách chơi thiếu đạo đức này, ha ha!

“Có ý tứ gì? Xem vẻ mặt anh giống như rất thống khổ!”

“È hèm, người tham gia hội giao dịch, đàn ông phải mặc quần tam giác dạo chơi bên trong, phụ nữ chỉ có thể mặc bikini! Như thế nào? Biến thái không?”

“ Ách. Có chút!”

Bikini? CUP. A a a, mặc bikini, vóc người không đẹp sẽ rất ghê tởm, còn nhớ rõ thời điểm 11 tuổi, Vương tẩu đưa mình đi mua áo lót, cô nhìn mấy bộ nội y trong cửa hàng. Thượng Đế a, không biết đã chảy bao nhiêu nước miếng!

Thật cẩn thận len lén nhìn bộ ngực vẫn còn đang phát triển của mình ~ ừ, không thể không vui mừng, khá tốt, xem như không thua kém ai, cũng không đến nỗi giống cái sân bay. Còn có cả “rãnh”, như vậy mặc bikini hẳn là cũng không có vấn đề gì lớn!

“Như thế nào? Sợ rồi sao? Sợ thì đi thôi, hiện tại tôi liền quay đầu xe, đưa em về nhà, em gái nhỏ mới 15 tuổi nha, xác thực không thể thích hợp đến những chỗ đó, cho nên ngoan một chút, đi thôi! Trở về được không?”

Lúc này, Dạ Huyền Phi kỳ thực có chút bội phục cha mẹ của cô rồi. Thật mạnh mẽ! Có thể dạy dỗ ra một đứa con gái buru hăn như vậy!

“Không cần, không cần! Phải đến hội giao dịch! Phải đến chỗ đó!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 38: Cô Bây Giờ Thật Không Có Phép Tắc

Hừ, cô chẳng những muốn đi, cô còn phải chụp thật nhiều ảnh, sau đó đem về, chờ thời điểm hần trở lại, để cho hần nhìn học mầu!

“ Em không làm chứ?”

Ông trời, nếu không thất dây an toàn, Dạ Huyền Phi rất hoài nghi mình có phải bất cứ lúc nào cũng có thể ngã vào tay lái hay không!

“Không có! Thế nào? Anh có phải không có tiền hay không? Nếu không có tiền đưa tôi đi chơi sao anh không nói sớm!”

Hàn Bối Bối không chịu được dùng ánh mắt xem thường nhìn chằm chằm Dạ Huyền Phi, quả thật làm cho một đại nam sinh 20 tuổi chào thua ánh mắt này, đồng thời cắn răng một cái, trực tiếp tăng ga đưa cô đến hội giao dịch!

“Hàn Bối Bối, đi cũng đừng hối hận, sau khi vào trong chợ bị dọa khóc, hơn nữa hiện tại em cũng không có đường hối hận rồi!”

“Hừ, yên tâm, tuyệt đối sẽ không!”

Quạt cường hất cao cầm với Dạ Huyền Phi, sau đó ánh mắt cô trực tiếp nhìn về phía trước, một tia kiên định trong ánh mắt kia cũng làm cho người ta không thể coi thường!

Quái dị Đứa nhỏ này rốt cuộc suy tính cái quỷ gì đây? Dạ Huyền Phi không biết! Hơn nữa cũng lần đầu tiên cảm thấy, mình vậy mà không hiểu, không đoán ra một tiểu nữ sinh 15 tuổi muốn gì!

(Phong gia)

“ Thiếu gia, cậu đã trở lại!”

Bởi vì biết Phong Thiên Dục sẽ trở về, hơn nữa hần là rất tức giận trở về cho nên Vương tẩu làm sao dám chậm trễ? Cũng sớm đã chuẩn bị một chút đồ ăn Phong Thiên Dục thích, sau đó lại pha cả phê hần thích, ở trong nhà chờ hần!

“Ừ, như thế nào? Vẫn không có tin tức?”

Cơ hồ một đường chạy như bay trở lại, thậm chí quãng luôn cuộc hẹn hôm nay với Cát Văn Huệ, trực tiếp về nhà, mà cũng như đã đoán trước, hần trở về, sắc mặt cực kỳ không tốt!

“Vâng, tạm thời vẫn chưa tìm được, mấy người Tuấn Kiệt ra ngoài tìm tiểu thư chưa trở lại, hiện tại cũng không có tin tức!”

“Đáng chết! Hiện tại quả thật không có trên có dưới, không biết hai chữ phép tắc viết như thế nào rồi!”

“ Thiếu gia, tiểu thư chỉ là một lúc buống bình, cậu đừng so đo với cô ấy, cậu nghỉ ngơi một lát đi. Nói không chừng tiểu thư sắp trở về rồi, tôi lấy cho cậu ly cà phê!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 39: Chưa Thỏa Mãn Dục Vọng. Chưa Thỏa Mãn Dục Vọng

“Vương tẩu! Không cần để ý đến tôi, tôi cũng không thể ở nhà chờ nó được, càng chờ ngược lại sẽ càng nóng lòng, tôi ra ngoài tìm nó!”

Từ sau khi nghe được nàng không trở về nhà, trong lòng hần vẫn nóng như lửa đốt, hơn nữa tựa hồ còn có một tia bất an! Hần không biết đây là cảm giác gì!

Dù sao từ khi hần 18 tuổi, Bối Bối và hần cơ hồ như hình với bóng, hai người cùng chưa bao giờ mất liên lạc với nhau. Cảm giác không tìm được cô, hần thật sự rất chán ghét, vô cùng chán ghét!

“Như vậy a. Cũng tốt, bất quá thiếu gia, sau khi tìm được tiểu thư, nhớ ngàn vạn đừng đánh mất cô ấy, dù sao cô ấy vẫn là trẻ con, tính tình thích náo loạn hiện tại cũng là bình thường!”

“Tôi biết!”

Phong Thiên Dục vừa mới về đến nhà, cái mông còn ngồi chưa ấm chỗ lại cầm lấy chìa khóa xe thể thao, chuẩn bị ra cửa! Dù sao không nhìn thấy cô, hẳn làm sao có thể yên tâm đây?

(Hội giao dịch)

“. Oa, Dạ Huyền Phi, anh thường xuyên đến nơi này sao?”

“. Lần thứ hai!”

Làm ơn, thường xuyên đến địa phương quý quái này, vậy phương diện tinh thần cũng nhất định phải chống chịu tốt với áp lực mới được? Nếu như thường xuyên đến, không chết sớm mới là lạ! Bởi vì tới chỗ như thế, không chỉ sẽ dễ dàng phun máu mũi, hơn nữa còn dễ dàng làm hoóc-môn tăng cao, sớm muộn gì cũng suy kiệt mà chết, bởi vì thông thường những phụ nữ tới nơi này đều là những kẻ không ra gì, không hiểu được cái gì gọi là tiết chế, cái gì gọi là liêm sỉ!

“Oa, xem ra anh cũng là một chính nhân quân tử, người thường xuyên đến nơi này, không phải là sắc ma thì cũng chính là chưa thỏa mãn dục vọng!”

Lần nữa sụp đổ! Nha nha, tại sao mỗi lời nói phun ra từ miệng nha đầu này đều cường đại, nhất định phải cường đại như vậy?

Chưa thỏa mãn dục vọng. Chưa thỏa mãn dục vọng! Cô biết hàm nghĩa của bốn chữ chưa thỏa mãn dục vọng này sao? Đau đầu! Dạ Huyền Phi cảm giác đầu mình muốn nổ tung!

“. Hàn Bối Bối, cảnh cáo em, không cần để cho tôi hối hận vì đưa em tới đây, hiện tại ruột gan tôi cũng mau đứt thành từng khúc rồi!”

Nhìn chiếc quần tam giác làm lộ rõ bộ phận sinh dục trên người mình, lại nhìn bộ bikini trên người tiểu nha đầu, hẳn càng thêm muốn đập đầu vào tường!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 40: Chụp Ảnh Ướt Át?

Được rồi, hẳn thừa nhận, thời đại thật sự tiến bộ, thật có cảm giác vượt thời đại, hiện tại trẻ con 15 tuổi cũng có thể phát triển tốt như vậy!

B! Cô ít nhất cũng là cup B! Lau mồ hôi~~ hẳn thật biến thái, nhìn một cô bé 15 tuổi, bất kể cô có phải cup B hay không?

“Được rồi! Tôi có thể không nói nữa, nhưng Dạ Huyền Phi, làm người tốt phải làm đến cùng, đưa Phật phải đưa đến Tây Thiên, hiện tại anh sẽ giúp tôi một chuyện chứ?”

Nghe âm nhạc tuyệt hảo trong hội giao dịch, nhìn những thân ảnh dâm mỹ đứng đưa qua lại, trong đôi mắt Hàn Bối Bối thoáng qua một tia giao hoạt!

Đu rồi! Tuyệt đối đủ rồi, nếu để cho hắn thấy những thứ này, không nổi giận chết hẳn, không giậm chân, không nhanh chóng trở lại mới là lạ! Hừ, nếu liều thuốc lần này không đủ mạnh, cô sẽ chạy đến câu lạc bộ đêm làm “tiểu thư”, xem hắn có dám tùy tiện để cô ở nhà một mình như vậy nữa hay không!

“Cái gì?”

“Ừ. Anh giúp tôi chụp ảnh!”

“Chụp ảnh? Chụp ảnh gì? Ở chỗ này?”

Thời điểm thấy hai người ánh mắt dâm đãng, có ý đi qua đi lại bên người Hàn Bối Bối, Dạ Huyền Phi có chút nhức đầu xoa trán, sau đó lúi cô đến bên cạnh mình!

“Hàn Bối Bối, hiện tại cảnh cáo em, nếu không muốn bị người sở sàng, lại vẫn muốn chơi ở đây, như vậy em nhất định phải bám sát tôi, không được cách xa một bước hiểu chưa?”

“Không cần! Sở sàng? Tốt, liền sở sàng đi! Dạ Huyền Phi, sau đó anh dùng đi động chụp vài tấm ảnh tôi bị người ta sở sàng cho tôi, như vậy, tôi liền không bám lấy anh nữa, như thế nào?”

Nha nha! Thật tốt, vốn còn đang suy nghĩ ở trong này tự chụp mấy tấm ảnh bikini, không biết có thể kích thích hần đến đây được hay không, nếu như có thể chụp mấy tấm ảnh bị số sáng, như vậy dĩ nhiên không thể tốt hơn!

“..... Đầu em không có vấn đề gì chứ?”

“Shit, đầu anh mới có vấn đề ! Tôi cảnh cáo anh, nếu anh không giúp tôi, hừ, anh chờ xem!”

“Nhàm chán, uy hiếp của em không có tác dụng với tôi. Nhưng mà Hàn Bối Bối, em lại muốn tôi giúp em làm chuyện như vậy, khiến tôi cảm thấy rất bất ngờ. Bất quá tôi cũng chưa nói không giúp, cho nên em càng không cần như vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 41: Chẳng Lễ Em. Sản Xuất Cái Đó Sao?

Nhìn Hàn Bối Bối đã cố ý đi về phía đám người, Dạ Huyền Phi mặc dù thật sự một chút cũng không biết cô rốt cuộc muốn làm gì, nhưng vẫn đi đến chỗ tủ đồ đồ lấy điện thoại di động của mình ra!

Lúc trở lại, vừa vặn thấy hai tên đàn ông đang vây quanh cô, hơn nữa hai tên kia còn đang giở trò với cô!

Trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, vừa định qua cứu giúp cô một phen, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt cùng nụ cười dối trá trên mặt cô, hần lập tức hiểu được, không phản kháng là cố ý, cho nên hần cũng không hàm hồ, lập tức hướng về phía cô chụp vài tấm ảnh!

Sau khi Hàn Bối Bối xác định đã chụp được ảnh, cả người lập tức vui vẻ như con chim nhỏ sổ lồng chạy nhanh về phía Dạ Huyền Phi, hơn nữa một chút cũng không khách khí hung hăng hất bay tay heo của hai tên đàn ông kia!

“Như thế nào? Như thế nào? Dạ Huyền Phi? Có phải chụp được rồi hay không?”

“Đúng, đúng, đúng, đại tiểu thư, em đến cùng có phải bị bệnh hay không? Chụp ảnh như vậy để làm gì? Có thể xem sao? Hay là em định nói tôi biết, kỳ thực em sản xuất AV?”

..... Ách! Hần là heo sao, sao có thể nói những lời như vậy với một đứa nhỏ? Nhất định sẽ bị sét đánh đấy!

“NND, nếu như không phải tối nay anh đưa tôi đi chơi, chỉ bằng câu nói kia, ta cảm thấy tôi có thể cho anh một quả đấm!”

“.....”

“Đưa điện thoại đây!”

“Làm gì?”

“Nói nhảm, đương nhiên là xem ảnh rồi, lấy ra cho tôi xem một chút ảnh chụp như thế nào!”

Nhìn Hàn Bối Bối giống như tiểu nữ bá vương, Dạ Huyền Phi rất không tình nguyện đưa điện thoại di động đặt trong lòng bàn tay cô!

Mặc dù Hàn Bối Bối không dùng di động, nhưng Dạ Huyền Phi cũng có thể nhìn ra cô không hề xa lạ với vật này!

“È hèm, chụp không tệ nha, hiệu quả tựa hồ tốt hơn một chút so với suy nghĩ của tôi, tư thế của yppo kỳ thật cũng không đúng lắm, nhưng anh có thể chụp tự nhiên như vậy, thật đúng là rất lợi hại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 42: Gửi Ảnh Ướt Át Cho Hần

Nụ cười giảo hoạt trên mặt cô càng ngày càng lan rộng ra, hơn nữa Dạ Huyền Phi còn chưa thoát khỏi những câu tán thưởng của cô, thời điểm thấy nha đầu kia đột nhiên bấm phím gửi đi, cả người hần há hốc mồm.

Vừa rồi. nha đầu này vừa mới làm trò gì thế?

“Hàn Bối Bối!”

“Hà?”

“Em vừa mới làm gì?”

“Nha! Không có gì, chỉ là gửi mấy tấm ảnh này cho một người, được rồi, mặc dù tối nay không chơi đến cùng, nhưng tôi cảm thấy rất vui vẻ, mục đích của tôi hôm nay đã đạt được, Dạ Huyền Phi, cảm ơn anh, anh đúng là người tốt. Chúng ta đi thôi, có thể trở về nhà rồi.”

Nhìn điện thoại trong tay, sau khi tin nhắn gửi đi thành công, nụ cười giảo hoạt trên mặt được thay thế bởi một nụ cười hồn nhiên! Dạ Huyền Phi nhìn thấy mà sững sờ

“. Hàn Bối Bối! Mặc dù tôi rất cảm ơn em vì đã chịu đi về, nhưng tôi có thể hỏi em một câu được không, em vừa mới gửi những tấm ảnh biến thái đó cho người nào vậy?”

“Hừ! Anh không cần biết!”

Kỳ thật cô cũng không thích những nơi như thế này một chút nào, thậm chí có thể nói là chán ghét, nhưng không sao, chỉ cần có thể nghe qua nơi này, bức hấn trở về, như vậy cũng đáng giá!

Cho dù có phá hư hình tượng của mình, cho dù làm cho hấn cảm thấy mình không ngoan ngoãn, cô vẫn cảm thấy rất có giá trị!

Bởi vì đã đạt được mục đích của mình, cho nên cô nhanh chóng ra khỏi hội giao dịch, hơn nữa còn thay y phục rất nhanh, lúc này tốc độ rời đi của cô còn nhanh hơn so với Dạ Huyền Phi.

Dạ Huyền Phi cũng phải thừa nhận, mình cần phải lau mắt mà nhìn đứa trẻ 15 tuổi này.

Mạnh mẽ! Quá mạnh mẽ!

“Này, Dạ Huyền Phi, tiếp tục làm người tốt chứ? Như thế nào?”

“Cái gì?”

“Kỳ thực hôm nay anh cũng thấy đó, trên người tôi cơ hồ không có đồng nào, hiện tại thuê xe trở về thực không dễ dàng gì, vì thế anh đưa tôi một đoạn đi.”

Tội nghiệp nhìn Dạ Huyền Phi, ánh mắt kia, ừm, không thể không thừa nhận khiến cho người triu mến a! Dạ Huyền Phi nhìn Hàn Bối Bối như vậy, thật sự không liên hệ cô với người vừa mới ở trong hội giao dịch.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 43: Cô Thế Nhưng Cùng Hai Người Đàn Ông

Nhìn cô như vậy, hấn không tiếng động thở dài, rồi sau đó cũng chỉ có thể quyết định làm người tốt phải làm đến cùng, ngày hôm nay quen được một tiểu nha đầu tình quái, cũng rút ra được bài học kinh nghiệm cho mình!

“Được, được, được! Đưa em trở về! Ma vương tiểu thư!”

Thời điểm nghe được Dạ Huyền Phi nói như vậy, hai má lúm đồng tiền đầy sức hấp dẫn của Hàn Bối Bối tràn ra, ung dung nhảy lên xe của Dạ Huyền Phi.

Hấn thề! Hấn thật sự thề, không phải có ý muốn dừng xe ở phần đường dành cho người đi bộ này.

Nhưng thời điểm hấn nhận được một tin nhắn vô cùng cường đại, hấn thật sự không cẩn thận run tay một chút, sau đó phải dừng xe lại ngay bên lề đường.

Thời điểm có cảnh sát giao thông đến xử lý tình huống, mời hấn xuống xe và vân vân, Phong Thiên Dục đều giống như hoàn toàn không có cảm giác gì, hấn chỉ biết nhìn chằm chằm điện thoại di động!

Ai có thể nói cho hần biết, hần đang nhìn thấy cái gì đây? Hà? Người nào có thể tốt bụng giải thích cho hần một chút?

Người trong ảnh là ai? Uhm? Là ai? Mắt hần không phải bị mờ chứ? Có phải bởi vì không tìm được người, cho nên mới xuất hiện ảo giác như vậy hay không?

Mặc bikini mát mẻ như thế, hơn nữa còn giống như một “tiểu thư” cùng hai tên đàn ông. . . .

Hừ! Nếu như không nhìn thấy một cái bốt hình con bướm gần vị trí trước ngực cô, hần thật sự không dám nghĩ cô gái trong ảnh là Bối Bối của hần!

Hần có thể hỏi đây là cái quái gì không? Nếu hiện tại hần có thể nhanh chóng xuất hiện trước mặt cô, Phong Thiên Dục không hề nghi ngờ mình sẽ hung hăng đánh vào cái mũi nhỏ của cô.

Sau khi khống chế được tâm trạng, hần mới hít thật sâu mấy hơi, sau đó quăng điện thoại sang một bên, vội vàng lại bắt đầu tìm cô! Mới một khoảng thời gian ngắn trôi qua, Bối Bối của hần lại biến thành như vậy. . . . Hần làm sao có thể chịu đựng được chuyện này?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 44: Cũng Không Phải Bị Ép Buộc?

Quanh đi quẩn lại trên đường cái giống như một con ruồi nhưng vẫn tìm không thấy người. Hần thật sự đau đầu, lại đột nhiên nhớ tới số điện thoại vừa nhắn tin cho mình.

Có được ảnh chụp của Bối Bối rõ ràng như vậy, hơn nữa thời điểm chụp ảnh, ánh mắt của Bối Bối còn nhìn vào ống kính, điều đó chứng tỏ Bối Bối không phải bị ép buộc. Chắc chắn Bối Bối đang ở cùng một chỗ với người kia.

Sau khi cố đè xuống tâm trạng không thoải mái trong lòng, Phong Thiên Dục cơ hồ cùng đường phải gọi cho số điện thoại kia! Hần cũng muốn xem rốt cuộc là ai dám to gan bắt cóc cô như vậy!

Ở bên này, khi Dạ Huyền Phi đang thực buồn bực chuẩn bị lái xe đưa Hần Bối Bối về nhà thì điện thoại di động của hần thức riết reo lên! Hần cau mày cầm điện thoại lên nhìn, là một số xa lạ nên định không nhận, nhưng dường như Hần Bối Bối lại rất để ý rốt cuộc là ai gọi đến! Khi hần còn chưa kịp nhấn phím từ chối thì điện thoại đã nhanh chóng bị đoạt mất.

Hần tươi cười dần dần lan tỏa trên gương mặt Hần Bối Bối, trong lòng không nhịn không được từ từ sợ hãi. Từ khi biết nha đầu này, đầu tiên cảm thấy cô thực đặc biệt, kể tiếp ở chung với cô, cô quả thật không phụ sự kỳ vọng của hần một chút nào, “đặc biệt” tới cực điểm!

“Hần Bối Bối. Ánh mắt của em như vậy là sao? Làm sao tôi lại cảm thấy em đang YD điện thoại của tôi?”

“Đi đi đi, cái gì mà YD điện thoại của anh, điện thoại của anh còn chưa đủ sức hấp dẫn tôi đâu. Nghe điện thoại đi, nhanh lên một chút!”

“. . . . Em biết?”

“Ừ! Anh nhận mau đi!”

Cô đoán không lầm, mặc dù thời gian chậm hơn so với dự tính của cô một chút, nhưng hoàn hảo là hần vẫn gọi điện tới như suy nghĩ của cô! Ha ha ha!.

“Này, này, này, xem bộ dạng dung tục của em, không phải là người em vừa mới gửi tin nhắn kia chứ? Em gửi tin nhắn cho ai vậy?”

“Anh đừng nhiều chuyện, nhận điện thoại trước đi!”

Hừ, hần còn dám tránh mặt cô, lần sau còn dám bỏ mặc cô đi không một lời giải thích như thế, cô sẽ tiếp tục hù chết hần, lần này hần cũng đủ khiến hần cảm thấy đòi mạng rồi, chuyện hôm nay khẳng định còn nghiêm trọng hơn so với chuyện đến quán bar lần trước.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 45: Tức Giận? Hay Là Ghen?

“Nhanh chút!”

Nhìn hấn chậm chạp không chịu nhận điện thoại, sắc mặt Hàn Bối Bối nhợt không được lạnh xuống! Hơn nữa rất không khách khí trừng mắt nhìn Dạ Huyền Phi, quả thật làm cho Dạ Huyền Phi khúm núm trước ánh mắt ấy!

“Alô! Xin chào! Xin hỏi anh tìm ai?”

Được rồi, hấn thừa nhận, hấn không có can đảm nên nhận điện thoại, cho nên muốn giả ngu một chút. Biết rất rõ là đối phương muốn tìm tiểu nha đầu này, nhưng hấn không muốn trực tiếp tự mình thừa nhận!

“Nó đâu?”

“. Ai?”

Thanh âm thật thấp làm người ta cảm thấy. Cảm thấy toàn thân muốn đóng băng. Dạ Huyền Phi quả thực cảm thấy rợn cả người.

“Đừng giả bộ với tôi. Nó đâu!”

Phong Thiên Dục găm thét ở đầu dây bên kia! Đàn ông! Quả nhiên là giọng đàn ông nhận điện thoại. Mặc dù trước khi gọi cuộc điện thoại này, hấn cũng đã chuẩn bị tinh thần thật tốt, biết rõ đối phương hấn là một người đàn ông, nhưng sau khi đích xác nghe được thì lại là một chuyện khác!

“Anh muốn tìm Bối Bối phải không?”

“Nó đâu!?”

“. Hàn Bối Bối! Con nhận điện thoại ngay cho ta!”

OMG, áp suất cực kỳ thấp, tuyệt đối có thể làm con người ta chết rét, làm ơn, tình hình không tốt chút nào, chỉ là thanh âm của đối phương cũng đã làm cho hấn cảm thấy áp lực. Hơn nữa hấn cũng không xác định được đối phương là gì của Hàn Bối Bối, cho nên vẫn là không cần nhúng tay vào chuyện của cô thì tốt hơn!

Hàn Bối Bối sáng khoái khẽ cười một tiếng, cầm lấy điện thoại! Dù sao mục đích đã đạt được, bây giờ cô nghe điện thoại cũng không sao!

“Uy?”

“Hàn Bối Bối!”

“. Cha? Làm sao vậy? Thanh âm của cha nghe giống như đang rất tức giận?”

Tức giận đi, ra sức tức giận đi, để cho hấn tức đến học máu đi! Cô không sợ, bởi vì nếu đã dám làm như thế thì cô cũng chuẩn bị tinh thần trở về sẽ bị hấn phạt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 46: Có Bạn Trai?

“Hàn Bối Bối! Bây giờ con đang ở đâu? Người đàn ông vừa mới nghe điện thoại là ai?”

“Nha, bây giờ con chuẩn bị về nhà, khoảng 20' nữa là có thể về đến nhà rồi, người mới nghe điện thoại là bạn của con!”

“Bạn? Bạn gì chứ?”

Về nhà? Sắp đến nhà rồi sao? Vậy cũng tốt, hấn cũng không cần đi lung tung tìm cô, gọi đám người tìm cô trở về được rồi! Chẳng qua là khi nào hấn dạy cô kết giao bạn bè như vậy? Muốn hấn tức chết phải không?

“Bạn gì a. Bạn trai, đúng, coi như là bạn trai đi!”

Loảng xoảng!

Có vật gì đó rơi xuống, trong nháy mắt mất ổn định! Dạ Huyền Phi vốn đang hạo hạo lái xe, còn vênh tai lên nghe bọn họ nói chuyện, nhưng thời điểm nghe thấy Hàn Bối Bối nói hấn là bạn trai của cô, chân ga mất ổn định thiếu chút lái xe đâm vào hàng rào.

Mà Phong Thiên Dục cũng giống như vậy, thời điểm nghe được hai từ bạn trai phát ra từ trong miệng cô, cả người thiếu chút nữa hôn mê! Bạn trai! Tiểu nha đầu 15 tuổi bắt đầu tìm bạn trai? Sao? Bày ra trò đùa gì đây?

“Hàn Bối Bối, con mới vừa nói 20’ sau có mặt tại nhà, như vậy 20 phút sau, bắt kể như thế nào nhất định phải để ta nhìn thấy con tại nhà!”

Sau khi cúp điện thoại, Phong Thiên Dục nhanh chóng quay đầu xe về nhà! Không biết là không khí trong xe quá thấp hay do khí trời hôm nay trầm thấp, hẳn thật sự cảm thấy có chút không thở nổi! Cuối cùng nhịn không được, hẳn dứt khoát cởi nút áo sơ mi trên cùng, hơn nữa còn trực tiếp giặt caravat xuống, ném qua một bên!

Dạ Huyền Phi nhìn Hàn Bối Bối đã trả điện thoại di động trả lại cho mình, trực tiếp dùng ánh mắt nhìn quái thai để nhìn cô.

“Hàn Bối Bối, cha của em sao?”

“Ai cần anh lo?”

Cha? Không đúng, không đúng! Hẳn không phải là cha của cô!

“Này, Hàn Bối Bối, tôi có thể hiểu được, hiện tại em đã đến tuổi làm loạn, nhưng em không cảm thấy em làm loạn có chút quá mức sao? Em vào hội giao dịch chụp những tấm ảnh này cho cha em xem sao? Em muốn hại chết ông ấy, muốn ông ấy tăng huyết áp sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 47: Hình Ướt Át Cho “Cha” Em Xem?

“Tôi đã nói rồi, ai cần anh lo? Dạ Huyền Phi, anh hảo hảo lái xe của anh cho tôi, tăng nhanh tốc độ một chút, 20 phút sau, đưa tôi đến cửa nhà!”

“.....”

Quái thai! Tuyệt đối là quái thai!

Dưới tình huống này, Dạ Huyền Phi lại còn có thể nhìn thấy nụ cười trên mặt cô, thật không rõ cô rốt cuộc nghĩ như thế nào! Hơn nữa thành thật mà nói, đây là lần đầu tiên hẳn đối diện với một đứa nhỏ “cường đại” như vậy, thật sự không biết mình nên nói gì! Cho nên hẳn vẫn là sáng suốt một chút lựa chọn trầm mặc! Trầm mặc!

Sau khi Phong Thiên Dục lái xe vào gara, kỳ thực muốn trực tiếp vào nhà đợi cô, nhưng bởi vì không xác định được cụ thể khi nào cô mới trở về, cho nên cuối cùng không có cách nào không chờ được mình ra đứng ở cửa lớn đợi cô!

Thời điểm xe thể thao của Dạ Huyền Phi dừng tại cổng Phong gia, vừa vặn trong thời gian 20’, nói đúng hơn là 18’ đi, mà trong 18’ này, Phong Thiên Dục rõ ràng cảm thấy mỗi một giây như một năm trời!

Thời điểm Hàn Bối Bối xuống xe chưa nhìn thấy Phong Thiên Dục ở phía đối diện, quay đầu lại mới thấy Phong thiên Dục đang đứng trước cửa lớn, ánh mắt cô thoáng qua một tia giáo hoạt! Rồi sau đó đi tới trước mặt của hắn, trên mặt cô toàn bộ đều là sạch sẽ, thuần khiết!

Chạy đến trước mặt Phong Thiên Dục, cô còn lúi kúi kéo Dạ Huyền Phi cùng đi đến bên cạnh hắn! Rồi sau đó ngọt ngào cười với hắn!

“Cha!”

Một tiếng cha này..... Làm hại Dạ Huyền Phi cảm giác mình sắp phát điên!

Hàn Bối Bối rõ ràng cũng đã 15 tuổi, mà người đàn ông trước mắt cũng không hơn hẳn bao nhiêu tuổi, thế nào lại là cha của cô? Trời cao! Điên rồi! Thật đúng là điên rồi!

“..... Ừ! Bối Bối! Đây chính bạn trai của con?”

Hắn đè nén xuống lửa giận của mình, nghiêm túc quan sát nam sinh trước mặt, thoạt nhìn mặc dù không phải loại lưu manh du côn, thế nhưng..... Thế nhưng hẳn vẫn không cách nào tiếp nhận!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.2 - Chương 48: Khó Coi A

“Vâng! Đúng vậy a, như thế nào? Cha, rất tuần tú có đúng không?”

“..... Ách. Cái đó, cháu. Cháu không biết nên xưng hô như thế nào, gọi bác trai được không ạ? Hiển nhiên không thế nào, bác căn bản không hơn cháu bao nhiêu tuổi. Tóm lại cái đó, hi vọng bác đừng hiểu lầm, cháu cùng Hàn Bối Bối mới quen nhau.”

“Đúng vậy a, cha, chúng con mới lui tới không bao lâu!”

Sau khi ý thức được Dạ Huyền Phi muốn nói gì, Hàn Bối Bối lập tức tà ác đem toàn bộ những lời Dạ Huyền Phi còn chưa nói hết ngăn trong cổ họng hắt, hơn nữa cả người còn giống như ngai lửa cháy chưa đủ lớn, lập tức ôm lấy cánh tay Dạ Huyền Phi!

Phong Thiên Dục cũng có chút nhúc nhủ đầu với tình huống hiện tại, căn bản không biết nên phản ứng như thế nào, chẳng qua là hung hăng nhìn chằm chằm Hàn Bối Bối, hơn nữa sau khi cố gắng tìm được ý thức của mình, hấn trực tiếp xách Hàn Bối Bối lên quăng vào trong nhà! Trước khi cô còn chưa kịp phản kháng, trực tiếp đóng luôn cửa lại!

Rồi sau đó hấn chỉ chỉ Dạ Huyền Phi, toàn bộ lông mày nhũn chặt lại với nhau!

“Cậu. Cậu tên gì?”

“Dạ Huyền Phi! Cái đó. Cha của Bối Bối, hi vọng bác đừng hiểu lầm, quan hệ giữa cháu và Bối Bối không phải giống như Bối Bối nói, chính xác mà nói, hôm nay chúng cháu mới quen nhau!”

“Búp!”

Một quyền cứng rắn trực tiếp nện vào trên mặt Dạ Huyền Phi, hấn không phải là không tránh được, mà từ đầu đến cuối còn không kịp phản ứng, con bà nó, đây có tính là đánh lên không? Hấn có chút không giải thích được nhìn Phong Thiên Dục! Trong mắt cũng từ từ dâng lên một tia lửa giận!

Con bà nó, tên gay chết tiết này cũng có một đứa con gái 15 tuổi, rốt cuộc uống thuốc gì mà còn có thể bảo trì nét trẻ trung như vậy? Hơn nữa khí lực này. Thật sự mạnh đấy!

“Tại sao đánh tôi?”

“Đánh cậu? Một quyền này coi như là nhẹ, Dạ Huyền Phi? Đúng không? Gọi Dạ Huyền Phi? Cậu muốn chết sao? Hả? Hôm nay mới quen biết? Như vậy đây là cái gì?”

Một tay níu lấy cổ áo Dạ Huyền Phi, Phong Thiên Dục trực tiếp ép vẩy Dạ Huyền Phi vào tường, hơn nữa rất dữ tợn nhìn chằm chằm Dạ Huyền Phi, cái tay còn lại lấy điện thoại di động ra, khiến cho một màn trên điện thoại đập vào tầm mắt Dạ Huyền Phi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 49: Cô Bị Ngã Đau

“Hôm nay mới quen biết, cậu liền đưa một đứa nhỏ mới 15 tuổi đến nơi căn bã này? Hôm nay mới quen biết, cậu liền xui khiến nó mặc loại y phục này? Thậm chí còn chụp cho nó loại ảnh này? Hôm nay mới quen biết, thấy nó còn là một đứa nhỏ, mà có thể lợi dụng lòng hiếu kỳ của một đứa nhỏ làm ra những chuyện khiến cho người ta cảm thấy vô cùng phẫn nộ?”

“Làm ơn, xin ông rõ ràng một chút! Trước khi dạy dỗ người khác, trước tiên hãy xem lại sự dạy dỗ của mình có vấn đề hay không, dạy ra một đứa con gái như vậy, nhà các người thật là cường đại, khó trách có dạng con gái như thế, nguyên lai có người cha không biết chịu trách nhiệm!”

Kỳ thực hôm nay Dạ Huyền Phi đủ buồn bực rồi, hiện tại không hiểu sao bị Phong Thiên Dục lên án như vậy, đỉnh đầu càng thêm rất nhiều mây đen!

Sau khi cương quyết vụn bụn cánh tay Phong Thiên Dục ra, trước khi Phong Thiên Dục còn chưa kịp bắt hấn lại, hấn đã nhanh chóng nhảy ra, hơn nữa nhảy ra rất xa!

“Đồ điên! Mẹ nó, cả nhà các người đều là đồ điên! Còn em nữa, Hàn Bối Bối, mặc dù tôi không biết những điều em làm hôm nay có dụng ý gì. Nhưng em. Có bệnh!”

Trước khi lên xe, nhìn thấy Hàn Bối Bối vẫn ghé vào cửa lớn, Dạ Huyền Phi một chút cũng không khách khí la mắng cô, sau đó trước khi Hàn Bối Bối cùng Phong Thiên Dục chưa kịp nói gì, hắn đã nhảy lên xe, nhanh chóng rời khỏi nơi này!

Vù vù. Hôm nay coi như Dạ Huyền Phi hần xui xẻo, coi như hần gặp hạn được rồi! Loại con gái. đặc biệt hơi quá này, Dạ Huyền Phi hần không thể trâu vào, cũng không muốn trâu vào! Chạy, hần chạy!

May bay! Hết thấy đều là mây bay!

Sau khi Dạ Huyền Phi rời đi, toàn bộ lửa giận của Phong Thiên Dục không có chỗ phát tiết, toàn bộ bức bối kia sao mà khó chịu, cho nên không có có biện pháp, hần đành phải giật mạnh cửa, nhìn thấy cô đang đứng sát cạnh cửa, sau khi hít thật sâu mấy cái liền xóc cô lên, đi vào trong nhà!

Sau khi đến đại sảnh, Phong Thiên Dục trực tiếp vứt cô xuống sàn nhà trong phòng khách, không có ôn nhu, không có đau lòng, cứ như vậy vứt cô xuống, làm hại Hàn Bối Bối lăn lông lốc vài vòng, mặc dù trên sàn nhà có trải thảm nhưng cũng bị ngã đau!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 50: Cha, Đau!

“ Cha. Đau!”

Cô vừa nói, vừa muốn giùng giàng bò dậy!

Phù, mặc dù thủ đoạn lần này thật sự có điểm quá khích, nhưng hoàn hảo nhận được hiệu quả, rốt cuộc hần cũng xuất hiện rồi, rốt cuộc cô cũng nhìn thấy hần rồi!

“Quý xuống cho ta!”

“ Cha!”

Nguyên bản còn muốn làm nũng cho xong chuyện, nhưng mà sau khi nhìn thấy thần sắc hần như vậy, như thế nào còn dám làm nũng? Cô chỉ có thể hơi sững sốt, nhưng không biết phản ứng như thế nào!

“Quý xuống!”

Phong Thiên Dục nhìn Hàn Bối Bối đang một mực xoa chân, không như thường ngày lập tức quan tâm cô, chính là đang tàn nhẫn hạ quyết tâm với cô! Nha đầu này càng ngày càng tệ rồi, hơn nữa mới 15 tuổi cũng đã biết có bạn trai, nếu không mau dạy dỗ sẽ không còn hình người nữa!

“ Tại sao phải quý.”

“Quý xuống!”

Trong đôi mắt luôn luôn ôn hòa của Phong Thiên Dục lần đầu tiên xuất hiện hàn quang với Hàn Bối Bối làm cho cô cảm thấy hoảng hốt, làm hại cô không bị khống chế cứ như vậy quý xuống!

“Vương tẩu, tìm cái roi tới đây cho tôi!”

“ Hả?”

Vương tẩu vẫn không rõ chuyện gì xảy ra nhìn Phong Thiên Dục cùng Hàn Bối Bối, sau khi nghe Phong Thiên Dục cư nhiên bảo mình đi tìm roi, cả người sững sờ một chút! Roi? Làm cái gì?

“Vương tẩu! Nghe không hiểu sao? Roi!”

Điên rồi! Hôm nay đúng là điên rồi! Ít nhất Phong Thiên Dục cảm giác mình không nhìn được nữa, nếu không bộc phát, cỗ lửa giận nhen ở trong lòng kia không đốt chết mình mới là lạ! Cho nên hiện tại Phong Thiên Dục nói chuyện đã không phải như bình thường, nói chuyện bằng lý trí mà là gầm thét, trực tiếp gầm thét!

“Thiếu gia. roi. Trong nhà hình như không có roi.”

“Vậy thì ra ngoài tìm cho tôi! Nhanh lên một chút!”

“ Thiếu gia. ”

Muốn roi làm cái gì? Muốn roi. Chẳng lẽ đánh tiểu thư? Không phải chứ? Cô mới không muốn nhìn thấy bi kịch như vậy, cho nên cô trực tiếp cự tuyệt, hơn nữa còn giả bộ không tìm được roi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 51: Bò Đến Trước Mặt Ta

Hàn Bối Bối quỳ trên mặt đất, bởi vì lần đầu tiên thấy Phong Thiên Dục như vậy, kỳ thực cũng đã sợ tới mức không biết nên phản ứng như thế nào, trò đùa lần này để hấp dẫn sự chú ý của hần hình như có chút hơi quá rồi.

“Nhanh lên!”

“ Dạ, dạ. ”

Vương tẩu nhìn thấy Phong Thiên Dục áp suất thấp như thế, rốt cuộc cả người nhìn không được không khí như vậy, vội vàng chạy ra ngoài! Mà Hàn Bối Bối thì vẫn quỳ như vậy, chẳng qua cô thỉnh thoảng vẫn dùng khóe mắt liếc nhìn Phong Thiên Dục!

“Tới đây!”

“ Hà?”

“Ta kêu con tới đây!”

“Nha!”

Gọi cô đến bên cạnh hần nhanh như vậy sao? Có phải hết tức giận rồi hay không? Sau khi nghĩ như vậy, trong lòng Hàn Bối Bối cũng không còn sợ như trước, trên mặt từ từ xuất hiện nụ cười, hơn nữa chuẩn bị đứng lên từ dưới đất!

Nhưng cô còn chưa kịp đứng lên, thanh âm lạnh như băng kia lại nhẹ nhàng vang lên!

“Ai bảo con đứng lên? Hàn Bối Bối, cứ quỳ như vậy bò đến trước mặt ta!”

“ Ách!”

Quỳ gối bò đến trước mặt của hần? Lời này nghe qua làm sao cảm thấy chói tai như vậy? Tại sao?

“Như thế nào? Có phải nghe không hiểu tiếng Trung Quốc hay không? Hay là ta nói chuyện thật sự khó hiểu? Hàn Bối Bối, nếu thức thời liền bò qua đây cho ta!”

“Được. ”

Bò qua! Được rồi, không phải là bò qua sao? Không thành vấn đề! Bò liền bò, chỉ cần tạm thời có thể làm cho hần nguôi giận là tốt rồi, nghĩ như vậy, trong lòng cũng thoải mái hơn! Cũng chính bởi nghĩ như vậy, cô cũng không do dự nữa, bò thẳng về phía Phong Thiên Dục. Không vấn đề gì, dù sao thì khoảng cách cũng rất ngắn!

Quá trình cô cúi đầu bò về phía hần, bởi vì cô cúi đầu, cho nên không nhìn thấy, trong đôi mắt hần có một tia đau xót, thực sự không đành lòng nhìn cô như vậy.

Bối Bối. Bối Bối, tuy rằng như vậy có vẻ thực quá đáng, thế nhưng không còn cách nào! Bắt đầu từ hôm nay, thật sự không thể cưng chiều con nữa, nếu làm chuyện sai lầm tất nhiên phải chịu sự trừng phạt!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 52: Không Phải Là Không Cho Phép Con Yêu Sớm

“..... Cha.....”

“Câm mồm, còn biết ta là cha con, còn biết thân phận của ta sao? Còn đặt ta ở trong mắt sao? Hàn Bối Bối? Con rút cuộc mượn lá gan của ai hả?”

Nhìn cô đã bò đến bên chân mình, bắt lấy ống quần mình, hấn thu hồi lại những suy nghĩ lung tung, sắc mặt nghiêm nghị một chút cũng không chút khách khí nhìn cô.

“Cha, người đừng tức giận nữa, đó cũng chỉ là đùa giỡn. Người ta chính là quá nhớ người. Người vẫn luôn tránh mặt, cho nên Bối Bối chỉ có thể dùng phương thức này bức người xuất hiện!”

“..... Hàn Bối Bối!”

“Cha. Người không phải đã nói, sẽ không bao giờ không cần Bối Bối, sẽ không bao giờ không quan tâm tới Bối Bối hay sao? Nhưng người đột nhiên rồi đi như vậy cùng không quan tâm đến Bối Bối thì có khác gì nhau?”

Ách! Đáng chết, rõ ràng là hấn đang dạy dỗ cô, hiện tại như thế nào lại cảm thấy dường như tình huống bị đảo ngược? Có làm hay không? Những lời cô mới vừa nói có ý gì? Là đùa giỡn. Mức độ đùa giỡn như vậy. cũng thật nhức đầu!

“Hàn Bối Bối, con đừng lảng sang chuyện khác, còn nữa, hiện tại con quỳ xuống cho ta, lần này bản kiểm điểm 5000 chữ, không cần thử lại chộc giận ta, nếu không, ta không biết có nhận được hay không mà đánh con. Hiện tại ta đã cho Vương tâu đi tìm roi đến rồi.”

“..... Cha!”

“Ta đã nói với con rồi, làm nũng vô dụng! Còn có. Hàn Bối Bối. Mặc dù có bạn trai bạn gái coi như là chuyện bình thường, nhưng hiện tại con mới 15 tuổi đầu, cho nên không cho phép yêu sớm như vậy, muốn yêu ta không phản đối, nhưng chờ con ít nhất 18 tuổi hãy nói, hiểu chưa?”

Không chỉ phạt cô bản kiểm điểm 5000 chữ, điểm này hấn nhất định cũng phải nhấn mạnh, dù sao cô vẫn còn là một đứa trẻ, bất kể nam sinh hôm nay có phải bạn trai cô hay không, hấn cũng phải nói rõ! Không thể, tuyệt đối không thể!

“Hừ. Cha, làm ơn, hủy bỏ trừng phạt, hủy bỏ trừng phạt có được hay không?”

“Con cảm thấy có khả năng sao? Hôm nay ta có thể không đánh con, hơn nữa cũng có thể không mắng con, nhưng Hàn Bối Bối, phiền con kể lại cặn kẽ chi tiết mọi chuyện, thực sự nghiêm túc kiểm điểm! Cái này, nhất là cái này!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 53: Đùa Giỡn Quá Mức

Lấy điện thoại di động bật những tấm ảnh lộ liễu kia lên, từ khi nhận được những tấm ảnh này, Phong Thiên Dục cố gắng không để ánh mắt mình đặt trên màn hình, bởi vì hấn rất rõ ràng, nếu như hấn nhìn, lửa giận đã được ép xuống sẽ lại lần nữa lên cao!

“..... Mọi người đều nói a, chỉ là vui đùa một chút thôi mà, chính là. Chính là một trò đùa dai thôi!”

“Trò đùa dai. Có trò đùa dai như vậy sao? Hàn Bối Bối, mặc dù con 15 tuổi, không phải là người trưởng thành, nhưng cũng coi như gần trưởng thành, tại sao có thể làm ra chuyện ngu ngốc như vậy? Há? Đùa giỡn đúng không? Có phải rất vui vẻ không? Được! Đùa giỡn. Bắt đầu từ ngày mai, con không cần đến trường nữa, ta giúp con xin nghỉ 2 ngày, con ở nhà úp mặt vào tường sám hối, sau đó đem 5000 chữ kiểm điểm nộp lại cho ta.”

Nhìn khuôn mặt đáng thương của cô, trong lòng Phong Thiên Dục âm thầm thở dài, thật không biết nên nhẫn tâm như thế nào với cô đây? Cho nên không thể làm gì khác hơn, xem như trừng phạt này cũng tra tấn cô rồi. Hơn nữa sau khi nói xong những thứ này, hấn nhìn cũng không nhìn cô một cái mà trực tiếp đi đến thư phòng.

Hiện tại hấn còn chưa bình tĩnh trở lại. Cô mang cho hấn khiếp sợ cường hấn như thế, cho nên hôm nay. cứ như vậy đi. Hiện tại hấn phớt lờ cô, cho nên cũng không thích hợp nói cái gì, cũng chính bởi vì không biết nên nói cái gì, hấn dứt khoát để lại cho cô một bóng lưng! Mà xem ra, bóng lưng này có phần gay go.

Bởi vì lần này Hàn Bối Bối phát hỏa náo loạn quá mức, triệt triệt để để kích thích Phong Thiên Dục, cho nên hấn không có biện pháp, chỉ có thể từ nhà trọ chuyển về nhà. Mà hấn tuyệt đối không thất hứa với cô, quả thật xin nghỉ hai ngày cho cô, để cho cô không đi được nơi nào, nơi nào cũng không được đi, chỉ ở nhà viết bản kiểm điểm mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 54: Dự Định Mặc Kệ Cô?

Bất kể như thế nào, cô cũng cảm thấy lần dạy dỗ này thực đủ thả lỏng! Nhưng cũng vì buông lỏng như vậy nên khiến Hàn Bối cảm thấy bất an.

Nếu như hắn có thể mặc cô rống cô, nếu như hắn có thể bắt cô lại, đặt ở trên đùi nhả mảy cau mặt hung hăng đánh cô một trận, như vậy trong lòng của cô sẽ dễ chịu hơn một chút, sẽ cảm thấy hắn thật sự quan tâm, rất quan tâm đến cô, sẽ cảm thấy có cảm giác an toàn. Nhưng hết lần này tới lần khác cũng không có, sau đó lại thái độ lãnh đạm với cô. Xem như chuyện này dường như chưa hề phát sinh, càng làm cho cô có cảm giác không an toàn!

Nên làm gì bây giờ? Nên làm gì bây giờ? Hắn thực sự có ý định mặc kệ cô sao?

Nên làm gì bây giờ? Nên làm gì bây giờ? Dục rút cuộc nghĩ như thế nào? Cô muốn biết, cô thật sự muốn biết! Nhưng vì sao khó khăn như vậy. . . Thật khó a, thật sự rất khó khăn!

5000 chữ kiểm điểm, gần như một chữ vẫn chưa viết, mà cô cũng bị nhốt trong thư phòng rồi, chính là mặc kệ cô có bị nhốt trong thư phòng hay không, cô không quan tâm, cô quan tâm là một ngày nay hắn vẫn chưa hề xuất hiện, cũng không đến xem cô nha!

“Vương tẩu! Vương tẩu!”

“ Hà? Tôi đây, tới đây, tiểu thư!”

Vương tẩu nghe được tiếng kêu của cô trong thư phòng, vội vàng chạy tới, thiếu gia đã căn dặn, cô muốn cái gì, đều làm theo ý cô, nhưng duy nhất một chuyện chính là không thể để cô ra ngoài. 2 ngày sau mới được bước chân ra ngoài với điều kiện phải viết xong kiểm điểm!

“Vương tẩu! Cháu. . . .”

“ Chớ hại tôi, tiểu thư, tôi không thể thả cô ra ngoài được, cô cũng biết tôi không có cái quyền ấy.”

Bởi vì sợ nhìn thấy biểu tình ủy khuất của cô, Vương tẩu phải kiềm chế lắm mới không mở cửa thư phòng ra, cứ như vậy nói chuyện cùng cô,

“Ai muốn bác thả cháu ra ngoài đâu, cháu chỉ là có chuyện muốn hỏi bác thôi!”

“Chuyện gì?”

“ Cái đó. Hắn vẫn còn tức giận sao?”

“Tôi cũng không biết, tiểu thư, rốt cuộc cô đã làm gì? Chưa từng thấy thiếu gia như vậy bao giờ, giống như bị cô làm cho phát bực!”

“Ha ha, không sao. Không sao, Vương tẩu, hắn đang ở nhà sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 55: Đi Đón Phụ Nữ? Cảm Giác Nguy Hiểm!

5000 chữ a, ngẫm lại đều cảm thấy 5000 chữ sẽ lấy mạng người, hơn nữa quan trọng nhất là cô thật không thể viết được nha, có lẽ tìm được Phong Thiên Dục, sau đó dựa vào làm nũng để xử lý là tốt nhất!

“Thiếu gia hả? Thiếu gia mới đi ra ngoài, tạm thời không có ở nhà, nghe cậu ấy nói hình như là đi đón một người bạn thân đến đây!”

“ Hà? Bạn? Người nào?”

Bên trong Phong gia bình thường không thể tùy tiện cho người lạ đến. Bạn của hắn? Là ai vậy? Mặt mũi lớn như vậy sao? Không chỉ để cho hắn tự mình đi đón, còn có thể ở lại đây?

“Cụ thể ta cũng không biết, hình như bọn họ là thanh mai trúc mã, từ mẫu giáo đã là bạn học, sau đó lên đại học hai người không còn học chung chỗ, cho

nên mới tách ra. Hiện tại người đó đã trở về, thiếu gia đi đón người đó cũng là bình thường thôi! Quan hệ của hai người rất tốt!”

“..... Nam hay nữ vậy?”

Hàn Bối Bối ở trong thư phòng, nghe miêu tả hoàn mỹ của Vương tẩu, trái tim nhin không được cảm thấy muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, mặc dù cô đã nỗ lực tự nhủ, nam, nam..... Nhưng rất rõ ràng, căn bản không có biện pháp thuyết phục mình, nữ, nhất định là nữ! Oh, no, cô không muốn, cô thật sự không muốn, van cầu ông trời a, người tới, không cần là mỹ nữ a.....

“Hình như là phụ nữ! Lần này cô ấy vừa tốt nghiệp, sau đó về nước!”

“Cái gì! Nếu là bạn học của Dục, Dục cũng đã sớm tốt nghiệp đại học, hơn nữa cũng làm tổng tài hơn 2 năm, cô gái đó làm sao mới vừa tốt nghiệp được?”

Mẹ kiếp..... Nữ..... Nữ. Vẫn là có nguyên nhân sâu xa khác, cảm giác nguy hiểm, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt đánh úp tới!

“Cháu nói sai rồi, tiểu thư, không phải ai cũng thông minh như thiếu gia, hơn nữa tiểu thư, hình như trái tim của bạn học nữ đó không tốt lắm, cho nên nghỉ học một năm, như vậy tính thời gian, cũng vừa vặn năm nay tốt nghiệp, không có gì! Thế nào..... Tiểu thư, cô gọi tôi, còn có chuyện gì không?”

Vương tẩu có chút buồn bực sờ sờ cái mũi của mình, đến bây giờ mới phát hiện, nói chuyện lâu với Hàn Bối Bối như vậy toàn là nói nhảm. Cô thật cũng đã đến thời kỳ mãn kinh, bắt đầu bà tám rồi, cùng tiểu thư một chỗ nhiều chuyện như vậy làm gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 56: Hấn Nhất Định Phải Là Của Cô

“Không có chuyện gì rồi, chỉ là muốn hỏi một chút hấn rốt cuộc có ở nhà hay không, nếu như không có ở nhà, như vậy thì thôi, Vương tẩu..... đã làm phiền bác!”

“Tốt, tiểu thư, nếu cô có chuyện gì hay là đối bụng thì liền gọi tôi, tôi giúp cô chuẩn bị!”

“Được!”

Vương tẩu đứng ở ngoài cửa, mà Hàn Bối Bối đứng ở bên trong, trong lòng Vương tẩu thẳng thẳng vô tư, mà trong lòng Hàn Bối lại có chút chú ý quái thai từ từ dâng lên.

Mặc dù cô là một người rất nhạy cảm, nhưng thực sự không có cảm giác an toàn, Phong Thiên Dục chưa bao giờ đặc biệt quan tâm người nào, hấn cũng chưa bao giờ đi đón một cô gái, lần này lại làm vậy, thậm chí còn muốn đưa cô gái kia về nhà ở. Xem ra cô gái kia ở trong lòng hấn ít nhiều cũng có chút địa vị!

Không được! Không được!

Càng nghĩ tới những thứ này, cô lại càng nóng lòng, càng sợ hãi, cuối cùng do dự một hồi, cô quyết định nỗ lực viết ra 5000 chữ kiểm điểm, bởi vì chỉ có như vậy mới có thể trực tiếp ra khỏi thư phòng, mới có thể..... Thăm dò tình địch, vạch ra kế hoạch chiến lược!

Ừm, không sai, cô đã cố gắng lâu như vậy, lần này nhất định cũng phải cố gắng, mặc kệ cô gái kia là ai đi nữa, nhất định không thể để cho Phong Thiên Dục lọt vào tay của cô ta, hấn là của cô, hấn chỉ là của cô thôi!

5000 chữ kiểm điểm này..... 5000 chữ, dù thế nào đi nữa hấn cũng không quy định 5000 chữ phải viết cái gì, viết như thế nào, nhưng 5000 chữ lại nhiều như vậy, cho nên..... Hắc hắc..... để có thể ra ngoài, để có thể nhanh chút tra rõ thân phận của cô gái kia, để bảo vệ vị trí của cô..... cái gì cô cũng có thể làm.....

“Vương tẩu, Vương tẩu!”

“..... Làm sao thế? Tiểu thư?”

Lần trước Hàn Bối Bối gọi mình hình như vẫn chưa qua 1 giờ, cho nên trong lòng Vương tẩu vẫn đang ai oán!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 57: Bản Kiểm Điểm U Âm Trời Đất

“Vương tẩu, cháu đã viết xong kiểm điểm. Dục đã nói với bác rồi, 5000 chữ kiểm điểm phải không? Chỉ cần cháu viết xong 5000 chữ là có thể thả cháu ra ngoài.”

“..... Ừ, đúng a!”

Vương tẩu đứng ở ngoài cửa, mặc dù không nhìn thấy Hàn Bối Bối, nhưng toàn bộ thần sắc trên mặt đều là nghi ngờ! Không làm chứ? Tiểu thư chán ghét viết văn như vậy, lần trước bắt cô viết 3000 chữ thực muốn lấy mạng cô, cuối cùng vì tay bị thương nên miễn cho cô không cần viết nữa, lần này nhanh như vậy đã xong 5000 chữ?

Mà Hàn Bối Bối hiển nhiên đang đợi những lời này của Vương tẩu, sau khi Vương tẩu gật đầu khẳng định, cô có chút không khống chế không được cúi đầu cười nhẹ một tiếng. Sau khi xác định mình không nhìn ra cái gì bất thường, vội vàng mở cửa, ngẩng đầu nhìn về phía Vương tẩu!

“Vương tẩu! Đây là bản kiểm điểm cháu đã viết xong, toàn bộ là 5025 chữ, bác có thể đếm xem một chút!”

“..... Tiểu thư?”

Vương tẩu có chút không thể tin nhìn tờ giấy chằng chịt chữ viết, chắc chắn, chẳng lẽ trời đổ mưa hồng sao?

“Đúng vậy không? Vương tẩu, có phải rất lợi hại không? Hắc hắc, vậy bác có thể cho cháu ra ngoài chưa? Bác mau tránh ra, cháu đói sắp chết rồi, cháu muốn xuống lầu ăn chút gì đó?”

Ăn cái gì? Ăn cái rắm a, cô muốn đi tìm hiểu tình huống! Muốn nhìn cô gái chuẩn bị tới ở một chút, rốt cuộc là người nào! Có quan hệ gì với hắn!

Mà thời điểm Vương tẩu kiểm tra bản kiểm điểm, Hàn Bối Bối tìm được cơ hội lập tức phóng xuống lầu, mà khi Vương tẩu nghiêm túc xem bản kiểm điểm thì cả người cảm thấy trời đất u ám.

5025 chữ! Đúng vậy, là 5025 chữ, không sai, nhưng làm ơn, có loại kiểm điểm như vậy sao?

Cha, thật xin lỗi, con sai lầm rồi, lần sau tuyệt đối sẽ không như vậy nữa, cha, thật xin lỗi, con sai lầm rồi, lần sau tuyệt đối sẽ không như vậy nữa, cha, thật xin lỗi, con sai lầm rồi, lần sau tuyệt đối sẽ không như vậy nữa..... Hồng mắt, toàn bộ đều là lặp lại như thế.....!

Hơn nữa nếu nhìn kỹ chữ viết phía trên, rõ ràng là một tay cầm hai cây bút viết ra, viết một lần mà có thể biến thành 2 lần, ông trời ơi, không biết sau khi thiếu gia nhìn thấy có thể sụp đổ hay không?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 58: Tình Định Từ Trên Trời Rơi Xuống?

Mặc dù có chút hồng mắt, nhưng ngay sau khi nghĩ đến tính cách của Hàn Bối Bối, Vương tẩu cũng “xì” một tiếng phì cười, đây mới là Hàn Bối Bối nha, nếu như cô có thể viết xong 5000 chữ kiểm điểm, như vậy không phải là Hàn Bối Bối rồi!

Quên đi, quên đi, căn cứ theo cô nói xác thực không sai, cô rất biết cách bắt bẻ lời của thiếu gia, thiếu gia đích thực không quy định nội dung trong bản kiểm điểm phải viết cái gì, hơn nữa cũng không nói không thể lặp lại, cho nên bản kiểm điểm này xem như rất bình thường. Đúng, rất bình thường!

Cho dù thiếu gia có kiểm tra, cho dù thiếu gia có bị tức chết, cô cũng có thể bình tĩnh giải thích với thiếu gia

Hàn Bối Bối có chút buồn bực, sau khi trốn ra được từ thư phòng, cô hỏi rất nhiều người giúp việc, cô gái được hắn đón tiếp đó rốt cuộc có thân phận gì, nhưng vẫn không thu hoạch được chút tin tức nào, những người đó còn không biết bằng Vương tẩu.

Chết tiệt, quy tắc của Phong gia. Người làm không thể biết nhiều chuyện của chủ nhân. Những người này thực tốt, tất cả đều tuân thủ hoàn toàn như vậy! Hừ!

Một người phải có chút lai lịch chứ? Không thể từ trên trời rơi xuống được?

Con bà nó, bởi vì những lời Vương tẩu nói ít nhiều đã tạo thành một bóng ma trong lòng cô, cho nên hiện tại cô thực phiền não đem mái tóc dài đen nhánh vò thành đồng rom.

Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ!

Cô đứng ở cửa lớn Phong gia, vẫn không ngừng giậm chân, không ngừng gọi hấn trở về!

Nếu không hỏi thăm được tin tức gì, như vậy trước hết cứ gấp đã, xem cô gái kia rốt cuộc là loại người như thế nào!

Cuối cùng, cô không ngại cực khổ đứng dưới ánh mặt trời đợi gần một tiếng đồng hồ.

Từ xa xa, cô liền nhìn thấy một chiếc xe thể thao Porsche màu xám bạc!

Đã trở lại, rốt cuộc đã trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 59: Cô Gái Thật Là Đẹp

Sau khi Phong Thiên Dục lái xe đến cửa mới nhìn thấy cô đứng trước cửa lớn đầy nắng, cả người đỏ đầy mồ hôi, thậm chí da còn hơi đỏ lên một chút, trong lòng có chút không đành, nhưng cũng có chút buồn bực, thật hay, cô không ở trong phòng ra trước cửa lớn đứng làm gì?

Không đứng, không đứng, cô cũng không phải ở trong phòng mà phải bị nhốt trong thư phòng mới đúng chứ? Làm sao có thể chạy đến đây? Rõ ràng rất muốn quan tâm hỏi cô rốt cuộc tại sao phải đứng dưới mặt trời chói chang, rõ ràng rất muốn quan tâm cô gương mặt phơi nắng đến đỏ bừng có đau hay không. . . . Nhưng lại nghĩ đến phương thức hai ngày trước tiểu nha đầu này làm cho hấn học máu, hấn lại cứng rắn đè xuống tất cả quan tâm!

Dừng xe ở trước mặt cô, sau khi hạ cửa kính xe xuống, hấn lạnh nhạt nhìn cô! Mà cô cũng có chút kích động nhìn hấn! Nhưng sau khi nhìn thấy biểu tình lạnh nhạt của hấn, trong lúc nhất thời lại không biết nên nói cái gì, cho nên chỉ có thể lúng túng đem ánh mắt từ trên người hấn dời đi, đặt trên người cô gái ngồi ở vị trí ghế phụ!

.Chi vừa liếc mắt một cái, cô không thể không thừa nhận, cho dù cô là một nữ sinh cũng có chút trầm mê, làn da nõn nà, khuôn mặt trắng trẻo làm cho người ta ghen tị, lỗ chân lông thật nhỏ, đều nhìn không thấy, sống mũi cao, đôi môi không son mà đỏ mọng, giống như được bôi mật ngọt, làm cho người ta cảm thấy thật muốn cắn một cái. Mà mái tóc quăn như tảo biển kia càng tăng lên mấy phần khí chất, mấy phần mê người!

Mỹ nữ! Thật sự là một cô gái đẹp! Cô không thể không thừa nhận, bản thân mình nhìn cũng có chút say mê! Cho nên mới không chú ý Phong Thiên Dục đang nói chuyện với cô.

“Bối Bối? Bối Bối? Ta đang nói chuyện với con, con rốt cuộc có nghe hay không? Con đi vào cõi thần tiên rồi hả?”

Phong Thiên Dục gọi cô tới 3 lần, nhưng cô vẫn không trả lời hấn, làm cho hấn có chút căm tức, cho nên thời điểm hấn gọi cô lần thứ ba mà cô vẫn không có phản ứng gì, hấn dứt khoát vươn tay từ trong xe ra, trực tiếp cốc đầu cô một cái!

“. A, đau!”

“Đau? Con cũng biết đau? Hấn Bối Bối, ta đang nói chuyện với con, tại con điếc rồi hả?”

“Ha ha!”

Phong Thiên Dục vừa mới nói xong, mỹ nữ ngồi bên cạnh hấn cũng nhìn Hấn Bối Bối nở một nụ cười rất thực nữ! Vừa cười, vừa dùng tay lôi kéo Phong Thiên Dục!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 60: Cô Gái Này Muốn Làm Mẹ Cô?

“Phong? Đây chính là đứa con gái anh hay nhắc tới khi chat webcam với em phải không? Thật đáng yêu!”

“.....Ừ, là nó!”

Con gái..... Hân thường nhắc tới cô với mỹ nữ này sao? Bất quá lại giới thiệu cô là con gái? Ha ha..... Biết rõ như vậy kỳ thực rất bình thường, nhưng khi nghe chính miệng hân nói ra, nhất là thời điểm còn có người khác, trong lòng nhin không được có chút nhói đau!

Hơn nữa cô gái này, ông trời có phải quá tốt với cô ta hay không? Bộ dạng xinh đẹp như vậy còn chưa tính, nhưng mà tại sao? Tại sao thanh âm cũng dễ nghe như vậy? Dịu dàng mà tao nhã, ngọt mà không ngán..... Đáng ghét! Làm cho cô cảm thấy bị ám bách!

“Đó, xem ra em đoán không sai, người có thể làm cho Phong động tâm nhận nuôi, nhất định phải có chỗ hơn người. Bộ dáng tiểu công chúa này thực xinh đẹp ~ cho nên Phong, đừng hung ác với đứa nhỏ. Đi thôi, trước tiên lái xe vào đi! Còn cháu nữa, um..... Cô nhớ Phong đã nói với cô, cháu tên là Hàn Bối Bối phải không? Như vậy không ngại cô gọi cháu là Bối Bối chứ? Cháu đó, cũng vào nhà thôi, đa phôi nắng đến ứng hồng rồi. Sau đó cô với cha cháu cũng vào nhà, cô cho cháu quà, lần này trở về, đặc biệt nghĩ đến công chúa nhỏ nha.

Cô gái tỏ vẻ tự nhiên hào phóng, hơn nữa thời điểm nói những lời này, rõ ràng..... Rõ ràng làm cho Hàn Bối Bối có một loại ảo giác, giống như cô ta chính là người phụ nữ bên cạnh Phong Thiên Dục. Dựa vào cái gì..... Cô? Cô ta còn trẻ như vậy, tự xưng là cô với một nữ sinh 15 tuổi..... Là rắp tâm gì đây?

Bình thường cô gọi những cô gái kia là cô, không ai trong số họ có thể chịu đựng được! Mà người này..... cư nhiên tự xưng là cô, hơn nữa cũng biết quan hệ của Dục và mình, như vậy..... Như vậy lòng dạ “Tur Mã Chiêu” của cô ta người ngoài đường cũng đều biết đi? [1]

[1]: lòng dạ Tur Mã Chiêu, người qua đường cũng biết. Cái này liên quan đến nhân vật Tur Mã Chiêu trong thời Tam Quốc. Đại ý nói rằng đã tâm của một người bộc lộ ra ngoài khiến cho ai ai cũng nhận thấy.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 61

Như thế nào? Xem ra muốn làm mẹ của Hàn Bối Bối cô sao? Ha ha.... Buồn cười, thật là buồn cười!

Cô còn chưa kịp nói gì, cả người đều ở trạng thái ngây ngốc, trong lòng có chút đau, không biết Phong Thiên Dục có phải là cố ý hay không, quả nhiên đã mặc kệ cô lái xe vào trước! Mang theo cô gái kia.....

Hàn Bối Bối có chút kinh ngạc nhìn chiếc xe đã từ từ tiến vào gara, chút khác thường trong lòng rất nhanh đã bị cô áp chế xuống, sau đó cô cũng rất nhanh chạy vào trong nhà!

“Bối Bối, tới xem một chút, đây là búp bê SD loại mới nhất số lượng có hạn mà cô đã mua ở nước ngoài, còn đây là~~ váy khiêu vũ đăng-ten [1] đáng yêu, như thế nào? Có thích không? Nghe Phong nói, cháu học khiêu vũ, cho nên cô cũng không biết mua cái gì thì tốt, sau đó vừa vận nhìn thấy chiếc váy đăng-ten màu hồng phấn này, cô nghĩ nhất định sẽ hợp với cháu, cho nên mua cho cháu!”

[1]: hình ảnh

MBD..... đăng-ten, cô ghét nhất là đăng-ten, một năm 13 tuổi mua áo lót kia, cô liền bắt đầu không thích đăng-ten, không thích màu hồng, con mắt nào của cô ta thấy cô hợp với váy khiêu vũ màu hồng?

Cô muốn màu đen, cô muốn màu đen khiêu gọi!

Hàn Bối Bối nhìn chiếc váy cô ta đưa tới, trong lòng kêu gào, nhưng vì có Phong Thiên Dục ở đây, cô không dám nói không, dù sao đây cũng là khách của hân, cô không cần thất lễ với người ta ở trước mặt hân.

“.....A, cảm ơn chị, rất đẹp!”

MBD, cô có thể gọi những cô gái khác là cô, nhưng không muốn gọi cô ta là cô, nhìn bộ dạng muốn làm mẹ mình của cô ta, cô liền giận dữ sợ!

“Ách, Bối Bối, cái miệng nhỏ thật ngọt nha, ha ha, dĩ nhiên gọi cô là chị!”

“Đó là đương nhiên rồi, chị nhìn rất trẻ, hoàn toàn không có dáng vẻ của một cô, cho nên đương nhiên em phải gọi là chị!”

Sau khi gọi cô là chị chị, cô có thể suy nghĩ kỹ một chút tại sao tôi muốn gọi cô là chị hay không? Hừ, nếu như không hiểu được, như vậy nên chết đi, không cần có ý đồ với hân nữa!

Q.2 - Chương 62: Không Có Biện Pháp Làm Nũng

Tức giận a tức giận! Hung hăng nắm cái váy đăng-ten trong tay, cô cố gắng khiến cho mình trông có vẻ bình thường.

Ngược lại Phong Thiên Dục, từ đầu tới đuôi, một câu cũng không nói, chẳng qua là nhàn nhạt nhìn hai người bọn họ, bên trong ánh mắt thâm thúy kia không biết rốt cuộc chứa đựng điều gì!

Thời điểm Hàn Bối Bối liếc mắt nhìn hắn, phát hiện hắn cũng đang nhìn cô, làm hại cô vừa vội vàng vừa khẩn trương dời ánh mắt đi! Ai ~ hôm nay hắn làm sao vậy? Cứ như vậy khiến cho cô cảm thấy áp bách? Hơn nữa còn không nói gì với cô? Làm hại cô cũng không biết làm nũng như thế nào! Bởi vì cô cảm thấy Phong Thiên Dục đang tạo một bức tường ngăn cách ngay bên cạnh hắn, một bức tường mà Hàn Bối Bối cô không vượt qua được.

“Ừ, rất ngoan, Bối Bối, cháu thật nghe lời, đi thôi, vào phòng thử váy cho cô cùng cha cháu xem một chút?”

Vừa nói, Diêm Thiên Hoa vừa đi đến bên người Phong Thiên Dục, trực tiếp không hề kiêng kị khoác tay hắn, sau đó ngẩng đầu cười ngọt ngào với hắn. Phong Thiên Dục cũng đồng dạng xoay đầu lại nhìn cô, hơn nữa một chút cũng không keo kiệt cười với cô ta.

Không khí giữa hai người này. có phải có phần quá hài hòa hay không? Hàn Bối Bối có chút khiếp sợ nhìn hai người không coi ai ra gì mà diễn những tiết mục ngọt ngào, lửa giận trong lòng không ngừng tăng lên, không ngừng lên cao.

Cô gái này thực sự là tình địch của cô sao? Trái tim cô đau quá, rất đau! Dục, đừng cười với cô gái khác như vậy, đừng.

Gắt gao nắm chặt chiếc váy, các đốt ngón tay cũng đều trở nên trắng bệch rồi, nhưng cô lại không có bất kỳ biện pháp nào!

“Bối Bối? Sao còn chưa đi?”

Sau khi Diêm Thiên Hoa thể hiện sự thân mật với Phong Thiên Dục, lại nhìn thấy Bối Bối vẫn đứng ở chỗ cũ, trên mặt lộ ra một tia không hiểu, thông thường, những cô bé nhìn thấy quần áo mới, nhất là nhìn thấy màu hồng cùng đăng-ten, không phải đều rất hưng phấn sao?

“. Chị. chị, tuy chiếc váy này rất đẹp, nhưng thật xin lỗi, em cũng không muốn lừa dối chị, em không thích màu hồng, càng không thích đăng-ten. Hơn nữa em đã 15 tuổi, đã qua tuổi chơi búp bê rồi. Thời điểm em 9 tuổi, cha mua cho em một đồng búp bê số lượng có hạn, hiện tại đều nằm trong nhà kho! Em không muốn làm việc xấu, làm nhà kho có thêm hai con búp bê nữa! Cho nên nếu như chị có người bạn nào nhà có trẻ con thích những thứ này thì phiền chị tặng cho nó đi.

Q.2 - Chương 63: ‘Hồng Phấn Tri Kỷ’ Của Hắn

Ổn định tâm trạng, Hàn Bối Bối để chiếc váy trong tay xuống, búp bê SD Diêm Thiên Hoa vừa mới lấy ra cô cũng chưa từng chạm vào!

Cô khinh thường! Cô không muốn! Cô cũng không cần!

“Ách.”

Diêm Thiên Hoa nghe xong những lời cô nói, cả người có chút lúng túng, hơn nữa cũng không biết phản ứng như thế nào, biểu tình ôn nhả trên mặt cũng dần dần cứng ngắc!

Toàn bộ ý tốt đều bị người ta không chút khách khí ném trả lại, hơn nữa còn tự nhiên như vậy, khác nào bị người ta cho 1 cái tát ngay trước mặt mọi người? Cũng chính bởi vì như vậy, thần sắc trên mặt Diêm Thiên Hoa càng ngày càng trở nên khó coi.

Phong Thiên Dục cũng càng không nghĩ tới Hàn Bối Bối sẽ nói như vậy! Hắn tức giận trừng mắt nhìn cô, ánh mắt kia dường như muốn ăn tươi nuốt sống cô!

“Hàn Bối Bối!”

“.....”

“Hàn Bối Bối, nói xin lỗi chị Thiên Hoa!”

“Không muốn!”

“Hàn Bối Bối!”

“Không phải cha đã nói, làm người phải thành thực sao? Con chẳng qua cũng là nói thật mà thôi, mấy thứ này nếu cho con thì cũng bị con ném vào nhà kho mà thôi, thế nhưng những đồ mới như vậy bị ném vào nhà kho chẳng phải rất đáng tiếc sao? Con để cho chị ấy tặng người khác, con sai ở đâu? Tại sao muốn con xin lỗi?”

Nói xin lỗi? Hừ, nằm mơ, trước kia cô có thể làm những chuyện còn quá đáng hơn đối với mấy “hồng phấn tri kỷ” của hân, nhưng cũng chưa thấy hân bắt cô xin lỗi người nào. Lần này bởi vì một chuyện nhỏ nhỏ mà muốn cô nói xin lỗi sao? Như vậy cô gái này, rốt cuộc có địa vị như thế nào trong lòng hân?

Cô không dám nghĩ, cũng không biết suy nghĩ như thế nào! Tóm lại càng suy nghĩ thì cô càng hiểu, sẽ đem khoảng cách của cô và hân kéo ra càng ngày càng xa, cho nên nghĩ cái gì? Có cái gì tốt mà nghĩ?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 64: Hân Thế Nhưng Đánh Cô?

Hàn Bối Bối, rốt cuộc gần đây con làm sao vậy? Không cần thử khiêu chiến tính nhẫn nại của ta! Nói xin lỗi cho ta!”

“Con không muốn!”

“Hàn Bối Bối!”

Lần này Phong Thiên Dục đã vô cùng nổi giận, đứng lên từ trên ghế salon, sau đó trực tiếp đi tới trước mặt cô, loại cảm giác đó, giống như nếu cô thực sự không nói xin lỗi, hân nhất định sẽ không khách khí đánh nàng một trận!

Nhưng hân không hề biết, hân càng như vậy sẽ làm sự ngang ngược của Hàn Bối Bối với hân càng tăng lên, càng không có khả năng nói xin lỗi.

Cho dù hân đến trước mặt mình rồi, cô cũng không sợ hãi chút nào ngẩng đầu lên nhìn hân, nhìn thẳng vào mắt hân! Rồi sau đó mở miệng, làm cho Phong Thiên Dục nhìn được toàn bộ khuôn hình của cô!

“Con nói không muốn là không muốn, con không cần phải nói xin lỗi, con chỉ nói chuyện mà thôi, con cũng chỉ nói những lời trong lòng muốn nói, chỉ đơn giản như vậy!”

“.....”

Phong Thiên Dục nhìn cô, nhìn vẻ dù có chết cũng không hối cải của Hàn Bối Bối bên trong đôi mắt kia, hân cố gắng hít sâu vài hơi, rồi sau đó làm ra chuyện mà 7 năm nay hân chưa từng làm với cô!

“Ba!”

Một cái tát hung hăng đánh vào trên mặt Hàn Bối Bối, bởi vì da Hàn Bối Bối vốn rất trắng, hơn nữa dù sao mới 15 tuổi, da càng thêm non, cho nên không bao lâu sau trên mặt cô xuất hiện đủ 5 dấu tay đỏ bưng, hơn nữa khóe miệng cô còn rịn ra một chút máu!

Hàn Bối Bối không thể tin nhìn hân, nhìn cái tay đã đánh cô! Nhất thời trong đôi mắt tràn đầy oán hận.

Mà Diêm Thiên Hoa cũng thật sự hoàn toàn kinh hãi rồi, sự việc làm sao có thể phát triển thành như vậy. tại sao sự việc lại trở thành như vậy. Trời ạ, cô muốn bắt đầu một mối quan hệ tốt với tiểu nha đầu này nha.

Bởi vì mỗi lần chat webcam cùng Phong Thiên Dục, hân đều nhắc đến tiểu nha đầu này nhiều nhất. Mà cô cũng không phải kẻ ngu, tự nhiên rất rõ ràng, tiểu nha đầu này có bao nhiêu quan trọng, có bao nhiêu yêu thương đối với hân! Cho nên cô mới ra sức lấy lòng như vậy, thật không nghĩ đến. Bởi vì cô mà mọi chuyện dường như biến khéo thành vụng như hiện tại.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 65: Lần Đầu Tiên Trong Bảy Năm Nay.

Người đánh con?”

Hàn Bối Bối lau đi vết máu chảy xuống từ khóe miệng, mặc dù vị tanh trong miệng làm cô rất muốn ói, nhưng cô vẫn nhịn xuống, dùng ánh mắt oán hận nhìn hần cùng Diêm Thiên Hoa đang ngồi trên sô pha!

Diêm Thiên Hoa nhìn thấy ánh mắt của cô liền cảm thấy như ngồi trên đồng lửa, cảm thấy đứng ngồi không xong.

Mà Vương tẩu ở một bên đã chuẩn bị xong khay hoa quả, chuẩn bị đem lên cho bọn họ ăn, mắt thấy một màn này, cả người ít nhiều cũng bị dọa sợ, trong lúc nhất thời không dám đi vào phòng khách! Dù sao 7 năm

7 năm qua, chưa từng thấy thiếu gia động một ngón tay đối với tiểu thư, ngay cả ngày hôm trước bảo mình ra ngoài tìm roi, cũng chỉ là hù dọa tiểu thư một chút, đến cuối cùng cũng không đánh cô, huống chi là một cái tát.

“Ta đánh con, là hy vọng nhờ cái tát này con suy nghĩ lại thật tốt cho ta, không chỉ bởi vì vừa rồi không lễ phép với chị Thiên Hoa mà còn vì sự tùy hứng của con bấy lâu nay.

“A. Tùy hứng! Con tùy hứng thì người cũng đã phạt con viết bản kiểm điểm rồi, con tùy hứng là vì sao? Người không phải không biết chứ? Phong Thiên Dục! Người cần gì phải kiểm soát? Người không phải vì cô ta sao? Cái tát này, là tư tâm, chứ không phải vì sự tùy hứng của con!”

. Phong Thiên Dục! 7 năm qua, đây là lần đầu tiên cô thẳng thắn gọi cả họ lẫn tên của hần! Không biết vì sao, thời điểm Phong Thiên Dục nghe cô gọi như vậy, toàn bộ sự tàn nhẫn đều chìm xuống đáy tim, theo tên của mình hung hăng rung động!

“Hàn Bối Bối, đừng ấu trĩ nữa, chính con cũng vừa mới nói, con cũng 15 tuổi rồi, như vậy làm ơn giống một đứa trẻ 15 tuổi, làm chuyện một người 15 tuổi nên làm, không cần tiếp tục hồ đồ nữa! 7 năm qua, tất cả sự giáo dục ta dành cho con đều là sự giáo dục tốt nhất, cho nên sau này con tốt nhất đừng làm ra những chuyện có lỗi với sự giáo dục đó, đừng để cho ta thất vọng thêm với con nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 66: Cô Đau Quá. Đau Quá

“ Nói xong rồi sao?”

Thất vọng, hồ đồ, ấu trĩ!

Đây đều là cảm nhận của hần đối với cô sao? Đây đều là ấn tượng cô lưu lại cho hần sao?

Trong giờ khắc này toàn bộ trái tim như vỡ thành từng mảnh vụn! Cô đau quá, đau quá.

Khi những lời này vừa nói ra, kỳ thực cả cô và hần đều hiểu được, hần không phải không biết mà là vẫn luôn biết, biết sự mê luyến của cô đối với hần, biết tình cảm mà cô dành cho hần!

Nhưng phần tình cảm trong sáng đó của cô ở trong mắt hần chẳng qua là ngây thơ, chẳng qua là thói quen, chẳng qua là hồ đồ đi? Phong Thiên Dục. Phong Thiên Dục! Làm sao người có thể tàn nhẫn như vậy!

“Bối Bối.”

“Đã nói xong hết chưa, con có thể trở về phòng của mình được chứ?”

“Hàn Bối Bối!”

“”

Cô nhìn chăm chăm hần, oán hận nhìn chăm chăm hần, dùng ánh mắt chân thành nhất của mình nói cho hần biết, cô không phải là ngây thơ, không phải là hồ đồ, cô nghiêm túc, cô thật sự nghiêm túc!

Mà hần đương nhiên cũng hiểu rõ cuộc cô muốn biểu đạt điều gì, nhưng không phải như vậy, chung quy cô cũng chỉ là một đứa trẻ, một nha đầu mới 15 tuổi mà thôi, biết cái gì là tình cảm sao? Chẳng qua là nhất thời mê luyến, hần là cha nuôi của cô. Hần nuôi cô 7 năm. Hần. chết tiệt, ánh mắt của cô. hần vậy mà có chút muốn trốn tránh!

Mà trong nháy mắt hần quay đầu đi, toàn bộ lý trí của Hàn Bối Bối cũng hồng mắt, cô giống như nổi điên chạy lên trên lầu, giống như nổi điên chạy về phòng mình!

Cái tát đau đớn trên mặt luôn luôn nhắc nhở cô, nguyên lai hần vẫn luôn hiểu phần tình cảm của cô dành cho hần, chẳng qua phần tình cảm đó trong mắt hần chỉ giống như một chuyện cười, chẳng qua là không được phép, chẳng qua chỉ là ấu trĩ!

Hơn nữa hiện tại cô cũng hiểu được một cái tát này kỳ thật không chỉ bởi vì Diêm Thiên Hoa mà còn bởi vì hần và cô, hần muốn dùng cái tát này đánh tỉnh cô sao? Muốn cho cô thấy rõ ràng, cô đối với hần chỉ là mê luyến, không phải là tình yêu?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 67: Đều Do Hồ Ly Tinh Kia Làm Hại

Ha ha. Buồn cười, thật sự rất buồn cười, một người 15 tuổi lại không thể có tình cảm yêu mến sao? Một người 15 tuổi lại không thể trưởng thành sớm sao? Một người 15 tuổi lại không thể yêu sao?

Rõ ràng muốn mĩa mai cười to, nhưng sau khi trở về phòng, bất kể như thế nào, nước mắt chính là không nghe lời cứ như vậy từ trong hốc mắt cô chảy ra!

Ô ô ô, cô muốn nói cho hần biết, không phải như vậy, thật sự không phải là như vậy, cô không phải là ấu trĩ, không phải là mê luyến, cô là thật lòng. Thật lòng!

Ngã nhào lên chiếc trên giường công chúa, sau đó đem đầu vùi vào trong chăn dùng sức khóc, khóc trong im lặng!

Cô không khóc ra tiếng, không để cho hần cảm thấy cô tủ thân, càng không thể để cô gái kia vụng trộm vui mừng, cô ta nghĩ cô không nhìn ra được sao? Mua cho cô những kia kỳ thực chỉ vì lấy lòng hần. Hừ! Hồ ly! Đều là một đám hồ ly! Cô không lạ gì, cô cũng không muốn để cho bọn họ thấy được sự yếu đuối của cô.

Cô là Hàn Bối Bối, là Hàn Bối Bối kiên cường.

“Phong. Làm sao anh có thể ra tay đánh đứa nhỏ? Hơn nữa còn ra tay nặng như vậy?”

Phong Thiên Dục ngăn người nhìn về phía Hàn Bối Bối rồi đi, Diêm Thiên Hoa đành phải đứng dậy kéo hần ngồi vào ghế sa lon!

Mặc dù không biết lạ ở chỗ nào, nhưng không biết tại sao cô lại cảm thấy không khí giữa Hàn Bối Bối và Phong Thiên Dục có một chút là lạ!

Cũng chính bởi vì không rõ rốt cuộc là lạ ở chỗ nào, cho nên tạm thời cô không cần lo lắng nhiều, dù sao Phong Thiên Dục cũng không thích người khác nhúng tay vào chuyện của hần. Tạm thời cô chỉ cần diễn tốt vai diễn của mình, giảm bớt sự chán ghét của hần đối với cô!

“ Anh không không chế được, bất quá cũng nên đánh nha đầu kia, thật là quá đáng!”

“Ha ha. Không sao, nó quả thực nói rất đúng, nếu như nó không thích, cho nó cũng lăng phí! Hơn nữa cũng trách em không thông minh, lúc trước thời điểm mua quà chuẩn bị về nước, em nên hỏi anh một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 68: Cũng Chỉ Có Nhớ Anh. Nhớ Anh!

“Quên đi, em có tâm là đủ rồi, Thiên Hoa, ngại quá, hôm nay đã làm em ủy khuất, anh dạy dỗ nó không tốt!”

Phong Thiên Dục nhìn chiếc váy khiêu vũ và búp bê SD bị Hàn Bối Bối vứt trên bàn trà, trên mặt hiện lên một chút cười khổ!

“Không có gì, Phong, chuyện này không thể trách anh, đứa nhỏ không thích mà thôi!”

Vừa nói, Diêm Thiên Hoa vừa dính chặt vào Phong Thiên Dục, thân thiết tựa đầu vào trên bả vai của hắn, mà trên mặt tựa hồ mang theo một tia hạnh phúc!

“Ừ, như vậy những thứ này. Em xử lý đi, không phải là sở trường của anh!”

“Ừ, được, ngày mai em liền gửi những thứ này cho hội Chữ Thập Đỏ, quyên tặng cho những đứa trẻ cần chúng!”

“Tốt!”

Nhàn nhật đáp lại một câu, kế tiếp Phong Thiên Dục cũng không nói gì nữa, trong hơi thở đều là mùi nước hoa trên người Diêm Thiên Hoa, rất thanh nhã, đều không phải khó ngửi, nhưng không biết vì sao lại không thích!

Hơn nữa toàn bộ suy nghĩ dường như dần dần bay xa. cái tát lúc nãy, chính hắn cũng biết rõ cuộc mạnh cỡ nào, bởi vì sau khi đánh xong, lòng bàn tay hắn đến giờ vẫn đau âm ỷ hướng chỉ là gương mặt của cô.

Đáng chết. vừa nãy nên không chế lực đạo một chút, không nên dùng nhiều khí lực như vậy. hình như cô bị chảy máu, bất kể như thế nào cũng phải bảo Vương tẩu mau lấy đá chườm lạnh mới được

“Phong. Đã nhiều năm như vậy. Rốt cuộc đã trở lại, rốt cuộc trở lại bên cạnh anh rồi!”

“Phong, anh biết tất cả? Mặc dù những năm qua em ở nước ngoài, nhưng dường như việc duy nhất mỗi ngày em đều làm mỗi ngày, cũng chỉ có nhớ anh, nhớ anh!”

“. Sao?”

Phong Thiên Dục một mực nghĩ nên xử lý chuyện của Hàn Bối Bối như thế nào, sau khi Diêm Thiên Hoa đã nói rất nhiều, hắn rốt cuộc cũng tìm về tâm trí của mình, nhưng lại không biết rốt cuộc cô nói những gì!

“Phong, chúng ta quen biết nhau từ nhỏ, hiện tại nghĩ lại, thật sự cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, như thế nào trong nháy mắt chúng ta đã trưởng thành!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 69: Rốt Cuộc Bay Đến Bên Cạnh Anh

“. Ừ, Đúng vậy, rất nhanh, có một số việc, ngấm lại thật giống như vẫn còn ở ngày hôm qua!”

“Phong, để anh chờ thật lâu, năm em 16 tuổi nếu không phải vì bệnh tim tái phát, như vậy chúng ta sẽ không tách ra lâu như vậy!”

Trước kia Phong gia cùng Diêm gia xem như mấy đời thân nhau, bất quá bởi vì Diêm gia chỉ có một cô con gái bảo bối, hơn nữa trái tim không được tốt, cho nên dĩ nhiên tất cả tâm tư của người nhà Diêm gia đều đặt trên người cô con gái bảo bối này, ngược lại sự nghiệp đặt ở vị trí thứ hai, cho nên hiện tại xí nghiệp của Diêm gia bắt đầu dần dần nhỏ đi, không hề mở rộng, nhưng bởi vì rất tinh thông nên cũng không phải đóng cửa!

“. Đứa ngốc, không sao, thân thể em khỏe mạnh mới là tốt nhất, Thiên Hoa, tuy rằng em đã làm giải phẫu tim, có lẽ sẽ không xuất hiện vấn đề gì lớn, nhưng nhớ rõ phải chăm sóc bản thân mình thật tốt!”

“Em biết, em biết, toàn bộ em đều biết, chỉ có anh, mỗi lần cũng chỉ có Phong đối với em tốt nhất, cho nên lần này sau khi tốt nghiệp, em không để ý đến sự phản đối của cha mẹ mà lập tức bay đến bên cạnh anh.”

“Ha ha.”

Bay đến bên cạnh hắn? Làm cái gì? Làm người phụ nữ của hắn sao?

Thời điểm ý thức được điểm này, sắc mặt của Phong Thiên Dục có phần thay đổi một chút, hơn nữa cả người nhìn qua giống như có một tia suy nghĩ sâu xa, hắn đã thay đổi, không phải là cậu bé cùng lớn lên với cô trước đây nữa, cô cũng thay đổi. Mặc dù khi còn nhỏ, hai người đã từng ước hẹn khi trưởng thành sẽ ở chung một chỗ với nhau.

Nhưng ngẫm lại, chung quy những điều đó cũng chỉ là hứa hẹn lúc còn bé mà thôi, làm sao có thể xem là thật? Dĩ nhiên, hắn cũng không phủ nhận, nếu

như trong cuộc đời nhất định phải xuất hiện một người bạn đời, như vậy Diêm Thiên Hoa cũng là một lựa chọn không tồi A, cho nên thật sự không thể không nói, con người đúng là mâu thuẫn!

“Phong, lần này chúng ta cũng không cần lại tách ra nữa!”

“. Thiên Hoa, hôm nay em vừa mới xuống máy bay, ngồi liên tục mười mấy tiếng rồi, đi tắm một cái rồi nghỉ ngơi thật tốt đi!”

Không xa rời nhau nữa sao? Người như hắn, hiện tại ít nhất không thể hứa hẹn điều đó, tương lai có quá nhiều biến số, mà cho tới bây giờ hắn cũng không cảm thấy có thể cùng cô vượt qua cả đời, cả đời không xa rời nhau, có thể cầm tay nhau cả đời không buông ra!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 70: Bối Bối. Cô Nên Buông Tha Đi

“Ừ, như vậy cũng tốt, anh không nói em cũng không phát hiện, anh vừa nói xong, em liền cảm thấy dường như thật sự mệt mỏi!”

“Đúng vậy, dù sao mười mấy giờ bay! Vương tẩu? Đưa Diêm tiểu thư đến phòng dành cho khách, sau đó giúp cô ấy chuẩn bị nước tắm!”

“. Vâng. . . . thừa thiếu gia!”

Wang tẩu ở một bên sững sờ nửa ngày, rốt cuộc đã mang trái cây bùng lên, mặc dù giờ phút này có phần dư thừa!

Phong Thiên Dục dĩ nhiên cũng rất nhạy cảm cảm thấy ánh mắt Vương tẩu nhìn mình có điểm lạ, suy tư một chút, đoán chừng bởi vì vừa rồi Vương tẩu nhìn thấy một màn hắn đánh Bối Bối, cho nên có chút không lý giải được sao?

Kỳ thực hiện tại nhận ra cái tát lúc nãy rất nặng, hắn không thể không thừa nhận, mình thật sự có chút hối hận!

Quá nặng! Thật quá nặng! Nhưng dĩ nhiên hắn cũng không thể đi nói xin lỗi được!

Wang tẩu mang Diêm Thiên Hoa đến phòng dành cho khách nghỉ ngơi, bên trong phòng khách to như thế, cũng chỉ còn lại một mình hắn, hắn buông cả người ngã lên trên ghế sa lon bằng da thật, làm cho cả thân thể đều rơi vào trên ghế, mà đồng dạng, trái tim? Trái tim cũng dần dần rơi vào một mảnh đầm lầy làm cho hắn mau nhìn không rõ.

Hắn Bối Bối. . . . Tiểu Hân Bối Bối của hắn! Thật làm cho hắn có chút nhức đầu, không biết nên đối mặt như thế nào, nhất là qua tới hôm nay, giữa hắn và cô cơ hồ đều rõ ràng rồi!

Hắn đã nói cho cô biết, giữa bọn họ không có khả năng!

Như vậy cô thì sao? Tiểu Bối Bối cũng có thể lý trí mà buông tay chứ?

Ai ~

Là ai đang thờ dài, là ai đang gào thét, là ai đang phiền muộn? Loại phiền muộn này rất khó coi bỏ sao?

Sáng sớm hôm sau trên bàn ăn, có ba người ngồi!

Bàn ăn thật dài. . . . Phong Thiên Dục ngồi ở đầu bên này, mà Hân Bối Bối ngồi ở rất xa đối diện với hắn! Diêm Thiên Hoa lại ngồi ở vị trí bên cạnh Phong Thiên Dục.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 71: Không Thể Bạc Đãi Em

Kỳ quái, không khí bữa ăn sáng nay thật làm cho người ta cảm thấy kỳ quái tới cực điểm!

Người dưới đều rất rõ ràng, vị trí bên cạnh Phong Thiên Dục kia phải là của Bối Bối, bình thường đều là Bối Bối ngồi, mọi người cũng tự nhiên xem vị trí kia như thuộc về Bối Bối.

Mà sáng hôm nay, thời điểm Bối Bối xuống lầu chuẩn bị ăn điểm tâm, Phong Thiên Dục theo thói quen nhìn về phía cô, theo thói quen cảm thấy cô hẳn là sẽ đi tới bên cạnh hắn, theo thói quen cảm thấy cô sẽ vừa ăn vừa lú lú trên bàn!

. Nhưng làm cho tất cả mọi người cảm thấy kinh ngạc là lần này Hàn Bối Bối không hề đi tới bên cạnh hắn, mà lại ngồi ở vị trí cách hắn xa nhất, ngồi đối diện hắn!

Cô rất im lặng! im lặng ăn bữa sáng Vương tẩu đưa tới!

Wang tẩu vẫn đứng ở bên cạnh cô, đầu lòng nhìn má phải của cô sưng lên, một cái tát ngày hôm qua của thiếu gia thật sự là quá nặng, hôm nay vẫn còn có thể thấy dấu 5 ngón tay trên mặt cô!

Hơn nữa từ ánh mắt sưng như hột đào của cô cũng có thể nhìn ra rốt cuộc ngày hôm qua cô đã khóc bao lâu, ai ~ thiếu gia thật là, rõ ràng luôn cưng chiều cô như vậy, làm sao đột nhiên lại như thế? Không chỉ làm cho tiểu thư thương tâm mà còn làm cho bọn họ cũng không quen!

Bình thường lúc ăn cơm, tiểu thư đều quán lấy thiếu gia lú lú, nhưng hôm nay là ngoại lệ, tiểu thư một câu cũng không nói, dĩ nhiên trên bàn ăn hôm nay cũng không phải là không có ai nói chuyện! Chẳng qua là đối người mà thôi, đối thành một người mà tất cả mọi người còn chưa kịp quen!

“Ừ, Phong, vẫn là bữa ăn sáng trong nhà ăn ngon, mặc dù cũng là kiểu tây nhưng lại mang một ít mùi vị kiểu Trung Quốc, so với kiểu tây ăn ngon hơn nhiều, trứng ốp la 8 phần chín, mà không phải nửa chín kiểu tây! Rán cũng vừa tới. Bánh mì cũng vậy!”

“Đúng vậy, thích thì ăn nhiều một chút, cha mẹ em đem em giao phó cho anh, anh không thể bạc đãi em. Trong khoảng thời gian ở nhà anh, em phải ra sức ăn, không thể gầy đi, nếu không cha mẹ em không làm thịt anh mới là lạ!”

Thực bình thường giống như hàng ngày, xem báo tài chính và kinh tế mỗi sáng sớm đưa đến, phân tích một chút tin tức, Phong Thiên Dục cũng đang ăn cơm nhưng tiếng lật báo vẫn soạt soạt!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 72: Vĩnh Viễn Không Cách Nào Kháng Cự!

Nhưng kỳ thực tâm trí của hắn đã sớm không đặt trên tờ báo, không đặt trên bữa ăn sáng, ánh mắt hắn rõ ràng xuyên thấu qua tờ báo, hung hăng khóa lại trên người cô đang im lặng ăn sáng!

Cô quá yên lặng! Yên lặng làm cho hắn cảm thấy không chân thật, yên lặng làm cho hắn cảm thấy sợ hãi!

“Ha ha, anh đó, yên tâm đi, cha mẹ em mới không nỡ làm thịt anh.

Tiếp theo Diêm Thiên Hoa lại nói cái gì, hắn cũng không có quá nhiều tâm trí đi chú ý, bởi vì người ngồi đối diện với hắn đã đẩy ghế đứng dậy!

“Wang tẩu, cháu ăn no, cảm ơn bác, bữa sáng hôm nay rất ngon, cháu đi học đây!”

“. Tiểu thư, cô Thời gian vẫn còn sớm, tôi đi chuẩn bị cho cô một chút nước đá để chườm?”

“Không cần, cháu không sao, Vương tẩu, cháu đi đây!”

Cô rời khỏi bàn ăn, đi tới kệ sách bên kia, lấy cặp sách của mình, sau khi thay xong giày, chuẩn bị đi học!

Thời điểm đi qua bên người hắn, lắc người một cái, cô thực sự không mở miệng.

Mà Phong Thiên Dục tuy cũng đã ngờ tới việc cô sẽ không mở miệng nói chuyện với mình, nhưng thực sự tới thời điểm như vậy, nhìn cô đi qua bên người hắn, nhìn cũng không nhìn hắn một cái, trực tiếp rời đi, lại thấy Tuấn Kiệt đi theo cô cùng ra ngoài, lần này đối thành hắn không quen!

Đúng vậy, không quen, thật sự một chút cũng không quen!

Tất cả mọi thứ hôm nay đều không giống bình thường! Hoàn toàn không theo khuôn mẫu bình thường!

“Tuấn kiệt. Đợi chút!”

“Thiếu gia?”

Tuấn Kiệt đi theo Hàn Bối Bối đã đến cửa lớn phải dừng bước, có chút không hiểu nhìn Phong Thiên Dục!

“Hôm nay cậu nghỉ ngơi đi, tôi đưa nó đi học!”

“ Vâng, thiếu gia!”

Mệnh lệnh của ông chủ, vĩnh viễn đều là lớn nhất, vĩnh viễn đều không thể kháng cự, hơn nữa còn có thể nghỉ ngơi nửa ngày, như vậy Trương Tuấn Kiệt làm sao mà không vui đây?

Mà thời điểm Diêm Thiên Hoa nghe Phong Thiên Dục nói như vậy, cả người hơi giật mình, bất quá ngay sau đó lại cúi đầu, bắt đầu ăn bữa sáng của mình!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 73: Như Thế Không Đạo Lí

Phong Thiên Dục. Phong Thiên Dục không phải là người thích nhân nhượng, mà bây giờ làm như vậy là ý gì đây?

Ngày hôm qua sau khi hắn đánh con gái nuôi, Hàn Bối Bối kia vẫn chưa khuất phục hắn, thời điểm buổi sáng ăn điểm tâm thậm chí nhìn thấy hắn và cô cũng đều làm bộ như không thấy! Thật là, nó căn bản còn chưa khuất phục, tại sao Phong Thiên Dục muốn đưa nó đi học?

Đưa nó đi, như vậy không phải đại biểu hắn khuất phục trước sao? Một người lớn cần gì phải nhân nhượng một đứa nhỏ? Bất quá cũng khó trách, đại khái vì hắn cưng chiều như vậy mới khiến cho đứa nhỏ này không có đạo lí như thế? Hừ, tạm thời cứ tùy vậy đi!

Đợi sau khi cô cùng Phong kết hôn, cô không hảo hảo dập tắt nhuệ khí của nó mới là lạ. Người lớn chính là người lớn, đứa nhỏ chính là đứa nhỏ, dám đối đầu với người lớn sao?

Hàn Bối Bối ở gara bên kia đợi Trương Tuấn Kiệt tới đưa mình đi học, thời điểm chờ đến mất kiên nhẫn, trong lòng không nhịn được chửi thề, vừa rồi cô nghe thấy hắn gọi anh Tuấn Kiệt, như vậy chẳng lẽ Chẳng lẽ hắn bảo anh Tuấn Kiệt không được phép đưa cô đi học hay sao?

Càng nghĩ như vậy, trong lòng của cô lại càng bất an, càng khó chịu, cũng càng hù dọa chính mình, nhưng cho dù như vậy thì cô cũng không có ý định cúi đầu! Một cái tát ngày hôm qua kia, hắn đánh không chỉ là một cái tát, còn đánh vỡ trái tim cô, là trái tim yêu hắn của cô!

Hừ! Không để cho Tuấn Kiệt đưa cô đi? Có thể a! Như vậy tự cô đi, dù sao cũng không phải là lần đầu tiên đi xe bus đi học, cũng không có gì là không được!

Nhưng cô còn chưa đi mấy bước lại nhìn thấy hắn mặc quần áo tề tể đi về phía gara, trong lòng một trận buồn bực cùng với không được tự nhiên!

Dù sao vừa mới ở trong phòng khách có thể làm như không nhìn thấy hắn, hơn nữa hoàn toàn không nhìn, là bởi vì có khách người đang ở đó, nhưng thời điểm chỉ có hai người bọn họ. Cô không biết nên làm sao làm được!

Hơn nữa sớm như vậy hắn tới gara làm gì? Đi làm? Không thể nào? Bình thường hắn đi làm cũng muộn so với cô đi học nửa tiếng. Đáng ghét, đối với chuyện của hắn. Cô thật sự hoàn toàn hiểu rõ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 74: Không Chỉ Có Tay Đau, Tim Cũng Đau

Những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là bây giờ nên làm gì? Hiện tại khoảng cách của cô và hắn càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, hai người cũng sắp phải mặt đối mặt rồi, cô nên trực tiếp làm như không thấy hắn mà tiêu sái đi qua? Hay là nên. Nha ~~ thật là khó, thời điểm chỉ có cô cùng hắn, thật sự rất khó khăn!

. Được rồi, trái tim tan nát rồi, tâm cũng đau, vì hấn mà đau, như vậy lần này hấn không chủ động lấy lòng thì đừng mơ tưởng cô có thể cúi đầu trước! Như vậy liền trực tiếp tiêu sái đi qua đi!

Sau khi hạ quyết tâm, cô cũng không hề bối rối khi hai người đi cùng trên một đường thẳng, cô trực tiếp bước qua, chuẩn bị thực hiện một cái lướt qua hoàn mỹ. Làm bộ như không nhìn thấy

Chẳng qua thời điểm còn chưa kịp lướt qua, cánh tay cô đã lập tức bị hấn giữ chặt, hơn nữa bởi vì lực của hấn khá lớn, cô liền bị hấn kéo đến trước mặt.

Có chút không biết làm sao nhìn về phía hấn, Hàn Bối Bối thật sợ mình trầm luân. Cũng quả thật, liếc mắt một cái, cô lập tức trầm luân trong thần sắc có chút lo lắng của hấn, đáng chết, tại sao có thể. Cô cứ dễ dàng bị hấn ảnh hưởng như vậy!

“Bối Bối, đau không?”

Ngón tay hấn xẹt qua má phải sưng to của cô, dấu năm ngón tay thực rõ ràng, qua một buổi tối cũng không hết, có thể thấy được cái tát ngày hôm qua thật sự đủ nặng!

Đánh vào trên mặt của cô, mặc dù tay hấn đau, nhưng lần này hấn lại phát hiện ra, nguyên lai không chỉ là tay đau, tâm càng đau hơn!

Cũng 7 năm rồi, hấn cẩn thận hồi tưởng, cho tới bây giờ mình cũng không động qua cô. Một ngón tay, một sợi tóc đều không!

“. Hừ, không cần người làm bộ hào tâm! Người tới làm gì? Cười nhạo ta sao? Sao không ở phòng khách cùng Thiên Hoa của người ăn điểm tâm? Còn nữa, có phải tính toán đuổi tận giết tuyệt ta hay không? Có phải cảm thấy ta là gánh nặng của các người? Cho nên chèn ép ta như vậy? Đi học cũng không cho anh Tuấn Kiệt đưa ta đi sao? A, có lẽ người có thể đoạn tuyệt hơn một chút nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 75: Âm Hiệu Tốt Nhất

“. Bối Bối!”

“Ta nói sai rồi sao?”

Nếu hiểu, nếu đã sớm hiểu tâm tư của cô, vì sao đến cái lông cũng không biểu hiện? Vì sao làm cho cô cảm thấy mình giống như một thằng hề?

Quá xấu! Thật sự rất xấu, cũng chỉ có một mình cô diễn trò hề, bọn họ đều là người xem!

“Bối Bối, con nghĩ đi đâu vậy, ta không phải là không cho Tuấn Kiệt đưa con đi học mà hôm nay ta sẽ đưa con đi học, còn mặt của con nữa. trước khi đi học đến bệnh viện một chút đi? Như thế nào? Sưng vô cùng lợi hại!”

“. Ách Không cần!”

Hấn đưa cô đi học? Đáp án này, ngược lại thật sự ít nhiều làm cho cô cảm thấy ngoài ý muốn, hơn nữa làm cô cảm thấy miệng núi lửa đang bốc lên trong lòng lập tức bị ngăn lại!

Đáng chết, hấn đang làm cái gì? Hấn rốt cuộc lại làm cái gì đây? Nếu cho rằng cô ấu trĩ, nếu cho rằng cô chưa trưởng thành, nếu cảm thấy cô cùng hấn không có khả năng Cũng không cần như có như không để cho cô lại thấy một tia hi vọng nha, như vậy rất độc ác, không phải sao?

“Bối Bối, ngày hôm qua ta đánh con, hơn nữa ra tay rất nặng, mặc dù hôm nay ta đưa con đi học, nhưng đây không có nghĩa là ta muốn nói xin lỗi với con, đây chỉ là sự quan tâm của một người cha đối với con gái thôi! Đi thôi, lên xe, ta đưa con đến bệnh viện trước, xử lý khuôn mặt chút rồi sẽ tới trường!”

Có mấy lời, tuy rằng hiện tại không thích hợp để nói ra khỏi miệng, thế nhưng hấn không thể không thừa nhận, có lẽ nói rõ tốt hơn. Dù sao sau khi hấn hiểu được phản tình cảm mê luyến của cô đối với hấn, hấn đã muốn làm như vậy, đã sớm muốn cắt đứt vọng tưởng của cô!

Cha cùng con gái! Như vậy đã là âm hiệu tốt nhất! Tư tưởng của Bối Bối có chút trưởng thành sớm, so với bất kỳ ai hấn đều biết, cho nên hấn cũng tin tưởng, cô nghe hiểu được!

Sau khi nhìn thấy một chút châm biếm trên mặt cô, hấn càng thêm xác định, cô hấn là hiểu rõ, cho nên sau một lúc thở dài trong lòng, cả người lại như cũ mặt không chút thay đổi kéo cô lên xe, chuẩn bị rời đi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 76: Sẽ Không Thích Người Nữa!

Kỳ thật Hàn Bối Bối đang chuẩn bị phản kháng, nhưng cô lại cũng rất rõ ràng, có thể có được cơ hội để hắn đưa cô đi cũng không nhiều, như vậy lần này. Coi như xong, cũng không có gì phải cự tuyệt!

Chẳng qua là sau khi lên xe thể thao của hắn, cô vẫn không giống như thường ngày, trực tiếp leo lên ghế lái phụ mà là bò đến chỗ ngồi phía sau xe!

Mặc dù không cự tuyệt hắn đưa cô đi, nhưng không có nghĩa là cái gì cô cũng không cự tuyệt, một động tác như vậy cũng đã xem như chứng minh tốt nhất!

Phong Thiên Dục buồn cười nhìn cô một chút, cũng không ép buộc cô nhất định phải ngồi ở vị trí kế bên hắn, trực tiếp lái xe rồi đi!

Mặc dù lên xe của hắn, nhưng cuối cùng hắn không bắt ép được cô, bởi vì cô không chịu đến bệnh viện, cho nên hắn trực tiếp lái xe đưa cô tới cửa trường học!

“Bối Bối, nghe lời một chút, đừng gây khó khăn cho ta nữa được không?”

“ ”

Lúc xuống xe, hắn cũng cùng theo xuống một lúc, hơn nữa thời điểm cô muốn rời đi, hắn kéo cô lại, gần như dùng giọng điệu thương lượng nói với cô, quả thực làm cho cô một câu cũng nói không được!

“Bối Bối, ta sẽ không ngăn cản con yêu, nhưng phải đợi 2, 3 năm nữa được không? Bắt đầu từ bây giờ, bên cạnh con, ta cho phép. Cho phép xuất hiện con trai, bây giờ có thể làm bạn, chờ đến sau khi trưởng thành có thể làm bạn trai!”

“ A!”

Cô vốn vẫn cúi thấp đầu, đột nhiên ngẩng lên, dùng ánh mắt hết sức chăm chọc nhìn hắn, hơn nữa bên trong còn nhiều thêm một tia xa lạ, khiến cho Phong Thiên Dục rất không thích ứng!

“Bối Bối. ”

“Đừng nói nữa! Ta sẽ theo ý người muốn, yên tâm, ta sẽ không lại trở thành gánh nặng của người, sẽ không không biết trời cao đất rộng tiếp tục thích người, người cũng biết đúng không? Kỳ thật người căn bản đã sớm biết ta thích người, nhưng trong mắt của người, yêu thích này, tình cảm này căn bản chỉ như những trò trẻ con mà thôi! Được rồi, như vậy ta cũng coi những thứ kia là ngây thơ, đơn giản là nhất thời mơ hồ đối với người mà thôi! Ta sẽ cố gắng khiến cho nó dừng lại, ta sẽ nỗ lực không tiếp tục giống như trước kia, tạo thành phiền phức cho người nữa, như vậy người hài lòng chứ? Như vậy người có phải có thể yên tâm hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.2 - Chương 77: Không Quay Đầu Lại. Cô Không Quay Đầu Lại!

Bởi vì thời gian coi như còn sớm, cho nên học sinh cũng chỉ tập nam tập ba, hơn nữa hai người bọn họ đứng cách cửa trường học một khoảng cách, cho nên cũng không có người đến vây xem! Cho dù có người muốn tới vây xem cũng không có gan, bởi vì kỳ thực mọi người đều có thể nhận ra Phong Thiên Dục tới!

Mà giờ phút này, Hàn Bối Bối giống như một con thú bị thương, vươn móng vuốt sắc bén ra nỗ lực bảo vệ mình, nỗ lực không để cho mình bị thương nặng hơn! Cho nên cô cúi đầu, cho nên cô gằm mặt! Cho nên trước mặt hắn, cô từ từ che giấu mình!

“ Bối Bối! Con còn nhỏ, hơn nữa đang đến thời kỳ thanh xuân nảy mầm, rất nhiều thứ kỳ thực con không hiểu, Bối Bối sẽ lớn lên!”

Nghe cô nói như vậy, rõ ràng tất cả những lời này đều là lúc trước hắn muốn nghe được từ trong miệng cô, nhưng thời điểm thực sự nghe được những lời này, không biết vì sao, trong lòng hắn giống như có chỗ nào bị chặn lại!

Bất quá hần là người lớn, hần rất biết che giấu cảm xúc của mình, hần không biểu hiện gì cả, chẳng qua là vờn tay giống như một người cha xoa đầu con mình, vờ rối mái tóc dài của cô! Để cho không khí giữa mình và cô có thể trở nên thoải mái một chút!

“ Người trở về đi, còn phải đi làm, ta cũng phải vào lớp học!”

“Được! Hào hạo học tập! Ta đi đây!”

“Vâng!”

Cô gạt đầu một cái, sau khi nhìn hần lên xe, cô cũng đi về phía cổng trường, tuy vẫn không quay đầu lại, nhưng cô biết hần luôn luôn nhìn cô!

Có chút khó chịu hít vài ngụm không khí trong lành sáng sớm, đem tất cả ủy khuất đè nén vào trong lòng, tiếp tục đi về phía trước, không quay đầu lại. Cô không quay đầu lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 78: Cô Đối Với Hần Chẳng Qua Là Mê Luyện

Mà Phong Thiên Dục nhìn cô nhanh chóng đi vào trong trường, lại nhìn đồng hồ của mình một chút, biết sau đó sẽ bị kẹt xe, hần không muốn đi làm muộn nên cũng lập tức lái xe rời đi!

Hôm nay không khí giữa hần cùng Bối Bối cơ hồ có chút quái dị, đã nói ra tất cả, như vậy sau này hần là sẽ tốt hơn một chút. Theo thời gian, Bối Bối hần sẽ hiểu được, cô đối với hần chỉ là mê luyện mà thôi. Đúng, chẳng qua là mê luyện.

Sau này Tiểu Bối Bối của hần cũng sẽ có cuộc đời của riêng cô, có người nắm tay cô, có người bảo vệ cô, có người phụng bồi cô cả đời, mà người kia. Tuyệt đối không phải là hần!

Đi rồi sao? Nghe tiếng động cơ khởi động của xe thể thao sau lưng, Hàn Bối Bối cơ hồ đã đứng giữa cổng trường đột nhiên dừng bước, trong lòng một trận chua xót! Nước mắt cứ như vậy đọng ở trong mắt, chết cũng không chịu rơi xuống!

Đi rồi, hần hần là đi rồi. Keo kiệt không chịu lưu lại một tia dấu vết!

Hôm nay hào tâm đưa cô đi học, cũng không phải là hần muốn, chỉ là vì nói rõ ràng với cô, chỉ là vì để cho cô có thể mở rộng mối quan hệ xã giao của mình, quen biết những thằng con trai khác sao? Đừng đem ánh mắt đặt trên người của hần nữa sao?

A. Ha ha! Phong Thiên Dục ơi Phong Thiên Dục! Người quá mức không tự tin đối với người mị lực của mình? Cho rằng mình không hấp dẫn được một nữ sinh 15 tuổi? Như vậy người thật sự sai lầm rồi, người mười phần sai rồi!

Không phải là mê luyện, không phải! Là tâm! Là chân tâm rất thuần khiết, rất sạch sẽ, rất trong sáng mà thôi!

Nước mắt đảo quanh hốc mắt, hô hấp nghẹn trong cổ họng, không lên không xuống, cơ hồ làm cho cô cảm thấy, mình mau bị lấp chết rồi.

Vờn tay sờ sờ má phải bị sưng lên của mình, vừa rồi trong gara, độ ẩm của ngón tay hần xẹt qua tựa hồ vẫn còn, trái tim bởi vì chút này mà không ngừng run rẩy! Thật sự có thể quên? Thật sự có thể chôn cất? Thật sự có thể buông tay hần ra?

Hàn Bối Bối. Nói dối! Mày nói dối! Mày nói dối hần! Mày cũng nói dối chính bản thân mình!

Đột nhiên, cô xoay người nhanh chóng chạy ngược hướng trường học! Hôm nay cô không có bất kỳ tâm tình nào để học, không có bất kỳ tâm tình nào khóa mình ở sân trường trống trải không có hần!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 79: Để Cho Cô Buông Thả Một Lần Đi!

Hôm nay. Được rồi, chính là hôm nay, để cho cô hoàn toàn buông thả một lần được không?

Hắn không cho cô thích hắn, hắn không cho. Nhưng cô biết bản thân cô không làm được, như vậy, nếu như vậy, để cho cô đi tìm một chút hồi ức giữa cô và hắn để tế lễ được không?

Chạy, cô liều mạng chạy, cô cố gắng chạy đua cùng gió, cô để cho nước mắt muốn chảy xuống theo gió từ từ biến mất. Cô không khóc, không khóc!

Chạy đến thờ hồn hèn, chạy đến trái tim cũng mau không chịu nổi rồi, cô cũng vẫn không chịu dừng lại! Chỉ có không dừng lại, mới không có quá nhiều tâm tư nghĩ đến hắn, mới không có quá nhiều tâm tư để cảm thấy đau!

Rốt cuộc trong nháy mắt toàn bộ thể lực cạn kiệt, cả người cô té ngã xuống đất!

Kỳ thực cô có thể tránh cú ngã này, nhưng trong một thoáng cô ý thức được mình sắp ngã xuống mặt đất, cô lại lựa chọn phương thức chấp nhận, từ từ nhắm mắt lại, lựa chọn hưởng thụ một ít đau đớn!

Một khắc ngã xuống, đau đớn quả thật lũ lượt kéo tới, cô té ngã xuống đất, người đi đường tới tới lui lui nhiều nhất chính là ghé mắt một cái mà thôi, rất nhanh đi lướt qua cô, không có một người dừng lại!

Không liên quan! Đúng vậy, bởi vì cô không liên quan với bọn họ! Kỳ thật giữa cô cùng Phong Thiên Dục có quan hệ gì đâu? A.

Dứt khoát cứ như vậy nằm trên mặt đất nằm một hồi, sau khi chờ cảm giác đau đớn từ từ chết lặng, cô mới vươn tay nhìn đồng hồ! Hắn là đến lúc điểm danh trong lớp. Hôm nay cô coi như trốn học rồi!

Ha ha, trốn học rồi. Muốn gọi điện thoại cho Tô Hiểu Hiểu để Hiểu Hiểu xin nghỉ giúp cô, cuối cùng cũng bởi trên người không có điện thoại di động, cô cũng lười không gọi nữa!

Đứng dậy, vỗ vỗ bụi đất dính vào trên người, nhìn đầu gối chảy máu, cô lựa chọn không nhìn, sau khi tìm được xe điện ngầm mình muốn ngồi, cô trực tiếp không chút do dự đi về hướng trạm xe điện ngầm!

Đám người tới tới lui lui, bận rộn, qua lại như thoi đưa, không bởi vì có thêm cô mà có bất kỳ thay đổi nào, tất cả mọi người đều bận rộn với công việc của mình mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 80: Thỏa Mãn Tất Cả Nhu Cầu Của Em

Mà trước đây, thế giới của Hàn Bối Bối cô, trung tâm của cô đều chỉ có Phong Thiên Dục, như vậy hôm nay, hãy để cho Hàn Bối Bối có một ngày thuộc về Hàn Bối Bối, hãy để cho thế giới của cô, không có thân ảnh của hắn đi!

Nghĩ như vậy, một thoáng bước lên xe điện ngầm, đôi môi vốn mím chặt rốt cuộc cũng hơi giương lên, một nụ cười đẹp mắt mê người cuối cùng cũng nở rộ ở khóe môi cô!

Có một số tổn thương liên miên không dứt, như vậy hãy để cho nó đóng vảy ở ngoài mặt, khiến cho mặt ngoài của nó tốt nhất có thể, không lừa được bản thân mình, vậy liền lừa gạt người khác đi!

Bởi vì Diêm Thiên Hoa mới vừa trở về nước, đối với rất nhiều nơi, rất nhiều thứ còn chưa quen thuộc, hơn nữa còn có rất nhiều thứ cần mua, cho nên Phong Thiên Dục cũng không có biện pháp, buổi sáng chỉ đến làm nửa ngày, buổi chiều trở về đưa Diêm Thiên Hoa đi mua sắm!

Hai người đều rất ưu tú, tướng mạo cũng thực nổi bật, hướng chỉ lại tay trong tay đi cùng một chỗ? Dĩ nhiên kiếm được không ít ánh mắt, so với Phong Thiên Dục lạnh nhạt, Diêm Thiên Hoa vẫn là vẻ mặt mỉm cười!

Cô không thể không thừa nhận, mình rất hưởng thụ, hưởng thụ ánh mắt người khác nhìn cô cùng hắn. Cô rất rõ ràng, hiện tại trong mắt người khác, hắn cùng cô là một đôi tình nhân, một đôi tình nhân khiến cho người khác hâm mộ đỏ mắt!

“Phong, rất cảm ơn anh hôm nay có thể bớt chút thời gian theo em đi dạo phố, nếu không có anh, một mình em đứng ở nơi sầm uất này thật sự có điểm không biết nên chạy đi đâu, dù sao vừa mới trở về, nơi nào cũng thấy xa lạ, có chút sợ hãi, ha ha!”

Cô đem tay mình gút gao đặt trong khuỷu tay hắn, giống như rất sợ hắn bỏ cô lại, cô liền không tìm được đường về nhà!

“Đưa nước, khách khí cái gì, anh đáp ứng cha mẹ em phải chăm sóc em thật tốt, như vậy cũng rất tự nhiên thỏa mãn tất cả nhu cầu của em!”

“Wey wey Wey, Phong, anh nói như vậy em rất tức giận. Chẳng lẽ anh bỏ công việc qua một bên để đi cùng em cũng chỉ bởi vì đáp ứng cha mẹ em phải chăm sóc em thật tốt thôi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 81: Lau Mồ Hôi, Để Cho Hấn Theo Cô Mua Áo Lót?

Diêm Thiên Hoa chép miệng, làm ra bộ có vẻ rất tức giận, hiển nhiên có chút không thể tiếp nhận Phong Thiên Dục nói như vậy, dù sao cô trở lại, không phải một chút mục đích cũng không có! Mà nếu như mục đích của cô, chỉ bởi vì lời của cha mẹ Như vậy coi như không có bất kỳ ý nghĩa gì!

“Ha ha ha, được rồi, được rồi, mỹ nữ cau mày sẽ rất khó coi, Thiên Hoa, đi thôi, xem xem em còn có gì muốn mua, một lần mua đủ tốt hơn!”

“Nha, được!”

Cô nhìn hấn, rõ ràng là đang cười, nhưng lại cũng rất rõ ràng, nụ cười kia của Phong Thiên Dục căn bản cũng không đạt tới đáy mắt, là vì sao? Rốt cuộc là vì sao? Hấn không vui! Từ trong ánh mắt của hấn, rõ ràng có thể thấy được, hấn không vui!

Thôi, thôi, dù sao cùng Phong Thiên Dục tách ra thời gian dài như vậy rồi, không thể nào chuyện gì một chút cũng không thay đổi. Hiện tại cho dù cô đoán không ra ý nghĩ của hấn cũng là bình thường, sau này sẽ hiểu, sẽ đoán được thôi!

Lôi kéo hấn tiếp tục đi về phía một dãy cửa hàng, cô muốn mua thật nhiều, đương nhiên là có gì đó. Cô còn phải tin tưởng ánh mắt của hấn mới được!

“Phong, tới nơi này!”

“Ách. Thiên Hoa, nơi này. Thôi, vẫn là quên đi, anh cảm thấy anh ở ngoài cửa chờ em là tốt rồi!”

“Không sao, sợ cái gì nha, anh thấy không, bên kia cũng có đàn ông cùng nhau tiến vào!”

Phong Thiên Dục đứng trước cửa hàng bán đồ lót ngăn người, da đầu quả thực có một chút không chế không được run lên, Thượng Đế a, không làm chứ? Như vậy thật sự có điểm quá khảo nghiệm trái tim con người!

Mua áo lót sao? Loại chuyện như vậy hấn là không cần hấn phụng bồi chứ? Nhìn thế nào cũng thấy quái dị, một người đàn ông.

“Thôi, Thiên Hoa, anh ở bên ngoài chờ em là tốt rồi!”

“. Phong!”

Diêm Thiên Hoa rõ ràng rất muốn làm nũng, rõ ràng muốn làm cho hấn hoàn toàn quỵ gối trước cô, nhưng khi ngẩng đầu nhìn hấn, thấy đôi mắt vốn không có độ ấm của hấn càng thêm có vẻ lạnh, cô đành ngậm miệng lại, sau đó một mình đi vào trong cửa hàng bán đồ lót, mặc dù như vậy, cứ ba bước liền quay đầu lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.2 - Chương 82: Nói Tình Cảm Còn Quá Sớm

“Phong, anh đừng rời đi đó, ở đây chờ em, em mua xong sẽ ra ngay!”

“. Ừ!”

Hấn gật đầu với cô, sau đó không nói thêm gì, đi sang bên cạnh, một người đàn ông cứ như vậy nghênh ngang đứng trước cửa hàng bán đồ lót phụ nữ, hấn thật sự có điểm không thể tiếp nhận!

Đi tới khu nghỉ ngơi, sau khi nhìn mỗi chiếc ghế đều có người ngồi lại đành phải thôi, đi về hướng khác!

Kỳ thực hẳn thật không phải người có khiếu đi dạo phố, thậm chí có thể nói là rất ghét, bởi vì người đến người đi, thật rất làm cho hắn cảm thấy chán ghét, thậm chí cảm thấy rất phiền chán!

Nhưng Diêm Thiên Hoa là bạn học lâu năm của mình, quan hệ của hai nhà cũng rất tốt, hơn nữa khi còn cùng học, cha mẹ hai nhà kỳ thật vẫn luôn rất hi vọng bọn họ ở chung một chỗ!

Trước khi Diêm Thiên Hoa còn chưa ra nước ngoài, thật ra Phong Thiên Dục cũng cho rằng cuộc sống của mình phải buộc chặt một chỗ cùng Diêm Thiên Hoa Lại hết lần này tới lần khác. Hết lần này tới lần khác sau khi cô nước ngoài đã xảy ra rất nhiều việc làm cho hắn cảm thấy mọi chuyện chệch khỏi đường ray!

Bối Bối, là sự gấp gờ xinh đẹp nhất, không chán thật nhất trong cuộc đời hắn. Là gánh nặng, nhưng là một gánh nặng ngọt ngào!

Nghĩ đến nha đầu này, ánh mắt hắn rốt cuộc nhu hòa một chút, cũng không biết hiện tại nha đầu này như thế nào rồi? Buổi sáng lúc đưa cô đi học, kỳ thực rất nhiều chuyện hắn cũng gần như đều nói rõ ràng, cũng đoạn tuyệt tất cả niệm tưởng của cô rồi, như vậy hắn là thành công chứ? Nha đầu sẽ không nghĩ loạn nữa chứ?

Ha ha, nha đầu ngốc, thật sự là một nha đầu làm cho hắn cảm thấy rất ngốc, lại khiến cho người ta rất đau lòng! Mới 15 tuổi, biết cái gì tình cảm? Mặc dù đối với hắn biểu hiện rất rõ ràng, nhưng trong mắt của hắn, cũng bất quá chỉ đơn giản là một loại mê luyến mà thôi! Tình cảm? Nói tình cảm thật sự quá sớm.

Thôi, quên đi, có thể trong lúc nhất thời cô còn không có biện pháp tiếp nhận, không có năng lực thừa nhận loại vỡ mộng này, nhưng cũng bởi vì là trẻ con cho nên năng lực hồi phục hắn là rất tốt, nói không chừng một tháng, hai tháng, cô liền lại sẽ thích người khác cũng không chừng!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 83: Là Không Thích? Hay Là Không Thể Thích?

Nghĩ như vậy, trong lòng dường như nhẹ nhõm không ít, nhưng lại tựa hồ có thêm một tia buồn bực. Không muốn, không muốn, cuối cùng nha đầu cũng sẽ lớn lên đấy! Sau này suy nghĩ của cô sẽ trưởng thành, ánh mắt cũng không thể nào luôn luôn dừng lại trên người hắn!

Hắn cũng giống vậy. Hắn chung quy cũng không thể nào thích cô, chung quy không thể.

Tùy tiện đi dạo một chút, trong lúc vô tình thấy một cửa hàng đồ trang sức, hơn nữa cho dù đứng ở ngoài cửa, hắn liếc mắt cũng liền thấy được bên trong có một chiếc kẹp tóc bằng thủy tinh tinh xảo!

Đúng vậy, thật sự chính là liếc trúng, không phải vì nó là một chiếc kẹp tóc thủy tinh cho nên coi trọng, không phải vì nó rất sáng cho nên dễ coi! Mà là nó rất giống.

Chiếc kẹp tóc đó thật sự rất giống chiếc bốt hình con bướm trước ngực cô! Xinh đẹp! Xinh đẹp làm cho hắn cảm thấy lóa mắt!

Không do dự chút nào, hắn lập tức bước vào cửa hàng đồ trang sức, sau đó hỏi giá chiếc kẹp tóc thủy tinh hình con bướm, sau đó mua luôn!

“Tiên sinh, ngài thật rất tinh tường, chiếc kẹp tóc này cơ hồ là chi bảo của cửa hàng chúng tôi đấy, mỗi ngày đều có rất nhiều người hỏi giá tiền của nó, nhất là mấy em học sinh, đáng tiếc đều mua không nổi, còn trường hợp có khả năng mua được thì sau khi cô chủ của chúng tôi nhìn người muốn mua lại không muốn bán!”

“ Nha? Phải không? Còn có loại chuyện như vậy?”

Mua không nổi không hiếm lạ, nhưng mua được cũng không bán? Chuyện này rất hiếm lạ nha!

“Đĩ nhiên a, thực làm cho người ta cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi đúng không? Mặc dù tôi cũng không biết tại sao cô chủ làm như vậy, nhưng thời điểm ngài mới vừa đứng trước cửa hàng, cô chủ liền chú ý tới ngài, hơn nữa lúc ngài tiến vào, cô chủ cũng nói, kẹp tóc có thể bán cho ngài, bởi vì thời điểm ngài nhìn chiếc kẹp tóc này, không phải bị kinh diễm vì tạo hình của nó mà là có tình cảm, bởi vì có tình cảm mới mua nó!”

“ ”

Tình cảm? Mua một chiếc kẹp tóc còn trông nom người ta có tình cảm hay không sao? Như vậy không thể không nói, thật sự là một cửa hàng rất kỳ quái! Sau khi Phong Thiên Dục nghe nhân viên bán hàng nói xong, nhủ nhủ chân mày, cũng không nói lời nào, trực tiếp cầm chiếc hộp được đóng gói vô cùng tinh xảo rời khỏi nơi này!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 84: Thần. Anh Thật Sự Rất Tàn Nhẫn!

Mà trong nháy mắt hắn rồi đi, bên trong cửa hàng đồ trang sức đột nhiên đi ra một người, nhìn qua không lớn, khoảng hai mươi mấy tuổi, hơn nữa rất có khí chất, rất phong cách, xem như là mỹ nữ, hơn nữa trong lòng bàn tay của cô, còn nắm một quả cầu thủy tinh!

“Cô chủ!”

Sau khi nhân viên bán hàng thấy cô đi ra, vội vàng cung kính chào hỏi!

“Ừ, người kia đi rồi?”

“Đúng vậy, đi rồi, cô chủ, cái kẹp tóc thủy tinh này là đồ vật mà cô thích nhất, cứ tùy tiện bán đi như thế sao.”

“Ừ, đúng vậy, bán đi, tôi có thể tìm được người kéo dài câu chuyện về chiếc kẹp tóc bướm bướm, đương nhiên muốn bán, ha ha, Tiểu Tư, tin tưởng tôi, tôi không nhìn lầm đâu, chiếc kẹp tóc bướm bướm này, về sau nhất định sẽ có một chủ nhân rất hạnh phúc!”

Thời điểm cô chủ trẻ tuổi nói những lời này, nụ cười trên mặt rõ ràng có mấy phần thâm sâu khó lường, đồng thời, trong lòng nhin không được cũng đau vài phần!

Có ích lợi gì? Rốt cuộc có ích lợi gì? Cô có thể có chút thông linh, cô có thể thấy được trái tim một người, cô có thể dựa vào quả cầu thủy tinh trong tay để đoán trước một chút tương lai, như vậy. Như vậy vì sao lại không đoán trước được tương lai của mình, không đoán trước được hạnh phúc của mình, thậm chí nhìn người mình yêu, cứ như vậy. Cứ như vậy.

Chết tiệt, lại nhớ rồi, cô lại nhớ đến đoạn chuyện kia rồi. Thần! Thần. Nhớ anh, thật sự rất nhớ anh. chiếc kẹp tóc bướm bướm đó, là anh tự mình làm ra, anh còn nhớ rõ sao? Hay là anh đã quên? Hắn là anh đã sớm quên.

Thần. Anh thực tàn nhẫn, anh thật sự rất tàn nhẫn! Chiếc kẹp tóc bướm bướm này, kỳ thực không phải đồ giành cho em, a, em lại lấy trộm. cho rằng em có thể phá hư hạnh phúc của các người, nhưng khi đó chúng ta còn nhỏ như vậy, anh mới mười mấy tuổi nhưng đối với chuyện tình cảm cứ như vậy kiên trì không đổi, kiên định như bàn thạch, như vậy. hiện tại các người nhất định rất hạnh phúc rồi?

Thần. Đã 18 năm!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 85: Có Phải Lại Nhớ Người Kia Hay Không

“Cô chủ? Cô chủ?”

“. Ừ? Làm sao vậy? Tiểu Tư?”

“Ha ha, không có chuyện gì, chẳng qua là thấy cô lại ngẩn người, cô chủ, cô có phải lại nhớ người kia hay không?”

“Nhiều chuyện!”

Chu Dao Dao trừng mắt nhìn Tiểu Tư một cái, toàn bộ trong đôi mắt rõ ràng chứa một tia tức giận do bị người ta nói trúng tim đen! Đúng vậy, nhớ hắn, thật sự lại nhớ rồi! Đáng ghét, rõ ràng cũng đã qua 18 năm, nhưng vẫn không cách nào quên được!

Đây là số mệnh của tộc người người có thể thông linh như cô phải không? Bất kể là bao nhiêu tuổi, chỉ cần nhận định một người, như vậy cả đời cũng chỉ sẽ chấp nhận một mình người đó thôi sao? Có phải bởi vì như vậy, cô mới khổ sở 18 năm, đau đớn 18 năm? 10 năm trước người thiếu niên kia. lại hiện lên trong đầu rõ rệt như cũ.

“Cô chủ, thật là, vẫn không sẵn lòng nói người kia là ai sao, em với cô đã ở cùng nhau lâu như vậy, cô hãy nói cho em nghe đi, nói ra tất cả trong lòng có lẽ sẽ thoải mái hơn một chút a!”

“. Tiểu Tư, tôi đi vào, nếu hôm nay có người đến nhờ tôi dùng cầu thủy tinh tìm một mèo nhỏ thì nói tôi không giúp được đâu! Em trông cửa hàng

đi!”

Trong lòng Chu Dao Dao khẽ thở dài một tiếng, lập tức đi vào phòng phía trong.

Sau cánh cửa một thoáng đóng lại, nước mắt rớt cuộc nhỏ xuống quả cầu thủy tinh trong tay. Bởi vì giọt nước mắt này, quả cầu thủy tinh trong suốt lại đột nhiên phát ra ánh sáng màu tím u ám!

“Ai. Không thể nói, tại sao có thể nói ra chứ? Sau khi nói ra lại là một phen đau triệt nội tâm mà thôi! Tà Thần. Có khỏe không? 18 năm, anh có khỏe không? Cùng Vi Vi tỷ hân là tu thành chính quả rồi!”

Bên trong nội sảnh vốn đã không sáng sủa, giờ phút này bởi vì cô thở dài mà càng lộ ra vẻ thần bí, càng thêm làm cho người ta cảm thấy không đoán được! Mà bởi vì tránh né tư vị đau lòng kia, mấy ngày trước cô vừa mới trở về từ một thị trấn nhỏ thuộc Anh quốc, cũng giống như vậy. thần sắc trên mặt, cũng làm cho người ta không đoán được!

“Phong, Phong, Phong!”

Diêm Thiên Hoa ra khỏi cửa hàng bán đồ lót, bởi vì không nhìn thấy Phong Thiên Dục, cả người đều lo đến giậm chân. A a a, chẳng lẽ cô bị leo cây rồi? Không đâu? Phong Thiên Dục không phải là người đàn ông như vậy, không phải!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 86: Em Cho Rằng Anh Bỏ Rơi Em Rồi!

“Phong, Phong, anh đang ở đâu?”

“Chọn xong rồi sao? Thiên Hoa? Chọn xong rồi thì chúng ta đến nơi khác xem một chút!”

Sau khi đem hộp trang sức xinh đẹp đặt vào trong túi áo, hân hê mỉm cười, đi tới bên cạnh Diêm Thiên Hoa đang gần như rất khẩn trương tìm hân! Không biết có phải vì mua được một món quà cho cô hay không, tâm tình hân cũng trở nên tốt hơn!

Cho nên ngay cả một khắc Diêm Thiên Hoa nhìn thấy hân, trực tiếp nhào vào trong ngực hân, hân cũng không để ý! Chẳng qua là mỉm cười vỗ vỗ bả vai cô! Dùng ánh mắt ra hiệu cho cô biết có thể buông ra hay không!

“Phong, rốt cuộc anh đi đâu vậy? Anh làm em sợ muốn chết, em cho rằng anh cứ như vậy bỏ rơi em rồi!”

“Làm sao có thể, là anh đưa em ra ngoài, như vậy đương nhiên phải đưa em về nhà, vừa nãy chẳng qua nhầm chán, tùy tiện đi dạo thôi!”

“Nha ~ bị anh hù sợ!”

Cô cười ngọt ngào, sau đó lôi kéo Phong Thiên Dục tiếp tục đi về phía trước! Mà không biết từ lúc nào đám paparazzi nhạy bén cũng đã lặng lẽ xuất hiện!

Bắt đầu chụp ảnh từ lúc bọn họ ở trong cửa hàng đồ lót. đến lúc Phong Thiên Dục đưa cô đến một cửa hàng bán quần áo, chọn một ít quần áo giày dép, cuối cùng lại đưa cô đến cửa hàng mỹ phẩm mua rất nhiều mỹ phẩm dưỡng da, sau khi xác định cô không còn thiếu thứ gì nữa, hai người tay trong tay ôm một đồng đồ chuẩn bị rời đi!

Đồng dạng, những thứ này. Những thứ này dĩ nhiên đều bị chụp lại!

Chính là thời điểm bọn họ chuẩn bị rời đi, đi ngang qua một cửa hàng quần áo nam giới, Diêm Thiên Hoa nhìn thấy một chiếc cà vạt rất đẹp mắt màu lam đậm, liền muốn tiến vào mua cho Phong Thiên Dục! Làm hại Phong Thiên Dục không thể làm gì khác hơn là cùng đi vào!

Thời điểm thử cà vạt khó tránh khỏi sẽ có một chút cử chỉ thân mật . . . Đám chó săn dĩ nhiên không thể buông tha một màn đặc sắc như vậy.

Khi Diêm Thiên Hoa đeo cà vạt cho Phong Thiên Dục cảm giác nghe thấy một tiếng gì đó, nhưng cô cũng không nói gì, đột nhiên cười cười với Phong Thiên Dục, sau đó kéo thấp đầu Phong Thiên Dục xuống!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 87: Hôn Em Một Cái Được Không?

“Phong, chiếc cà vạt này rất hợp với anh! Rất đẹp trai!”

“..... Ha ha, phải không? Nếu đẹp mắt liền mua, anh đi trả tiền, mua xong chúng ta lập tức về nhà thôi, rất nhiều đồ, cũng không biết đi về như thế nào đây.”

“Không cần, không cần, đây là đồ em mua cho anh, đương nhiên là để em đi trả tiền!”

Cô không đồng ý lôi kéo cà vạt trên cổ hần, cả người trung ra bộ dạng của một cô gái nhỏ đang làm nũng.

“..... Được, được, em trả tiền!”

Phong Thiên Dục thề! Sau này..... Sau này không bao giờ đi dạo phố cùng phụ nữ nữa, thật mệt mỏi, mệt chết đi, mệt chết đi!

“Ừ, chờ em đi tính tiền, bắt quả Phong, người ta tặng anh một cái cà vạt đẹp như vậy, anh tặng lại người ta một phần thưởng như thế nào đây?”

Diêm Thiên Hoa giao hoạt dùng khoe mắt liếc nhìn đám sản ảnh ở bên ngoài, xem ra hần là đã đi theo lâu rồi? Bắt quả những tấm ảnh này tự nhiên không đủ, giống như cho tới bây giờ, cô và hần tay trong tay đều do cô chủ động. . . Được rồi, khó khăn như vậy, để cô tốt bụng một lần đi! Cho đám chó sản này một chút bất ngờ đi!

“Hả? Em muốn cái gì?”

“.....Phong, hôn em một cái đi? Có được hay không?”

“..... Thiên Hoa!”

Phong Thiên Dục có chút khó xử nhìn cô, trong con ngươi chột lóe lên một tia không muốn!

Mặc dù bình thường là ai đến hần cũng không cự tuyệt, nhưng một vài người có thể đụng, một vài người không thể Cha mẹ Diêm Thiên Hoa cùng cha mẹ hần quan hệ tốt như vậy. Hần chưa bao giờ nghĩ tới việc chạm vào cô! Cho dù trước kia, cũng tối đa nghĩ rằng sẽ cùng cô cả đời ở chung một chỗ mà thôi!

“Phong, liền hôn người ta một cái thôi, liền hôn một cái nha, hôn xong em đi tính tiền, sau đó chúng ta về nhà, có được hay không?”

“..... Sợ em rồi!”

Phong Thiên Dục nhìn cô làm nũng giống như đứa bé gái, cho nên hơi cúi người, nghĩ muốn nhẹ nhàng đặt một cái hôn lên má cô là được!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 88: Ảnh Thân Mật Của Phong Thiên Dục

Nhưng hiển nhiên, động tác của Diêm Thiên Hoa so với hần nhanh hơn nhiều, khi môi hần sắp chạm vào má cô, cô lại đột nhiên quay đầu, làm cho cái hôn của hần rơi vào trên môi cô!

“Tách tách!”

Đám chó sản dĩ nhiên không thể bỏ qua một màn nóng bỏng này, sau khi nhìn ảnh bọn họ hôn nhau rõ ràng trong máy ảnh, đều kích động muốn chết!

“TMD, rốt cuộc đã đào được ảnh thân mật của Phong Thiên Dục, người này quá vô danh rồi, bình thường cũng không thấy hần có vụ scandal nào, đừng nói chỉ là ảnh hôn môi. Hiện tại coi như là chừng mực lớn nhất của hần, bắt quả cũng rất quý hiếm, lần này báo của chúng ta nhất định đắt khách!”

“Đúng vậy a, đúng vậy a, thật kích động lòng người, đi theo bọn họ đã lâu, đến lúc cuối cùng chúng ta cũng có thu hoạch lớn nhất, đi thôi, muốn rút lui hay không?”

“Rút lui cái gì mà rút lui? Tiếp tục theo dõi đi, dù sao chưa từng thấy hần đưa một cô gái nào đi dạo phố như vậy, chứng tỏ cô gái này nhất định rất quan trọng, tại sao có thể không tiếp tục theo dõi? Nếu hôm nay còn có thể chụp được tấm ảnh nóng bỏng hơn thì sao? Như vậy, chúng ta có thể phân làm

hai kỳ, đảm bảo phát tài!”

“Anh nói đúng, anh nói đúng!”

. Đám săn ảnh tiếp tục theo dõi, mà Phong Thiên Dục đối với hành động ấu trĩ vừa rồi của Diêm Thiên Hoa có chút im lặng, cũng không biết nên nói gì, chỉ có thể hơi trừng mắt liếc nhìn cô một cái, nói cô nghịch ngợm, sau đó nhìn cô đi tính tiền!

Chờ tính tiền xong, xác định không cần mua thêm gì nữa, Phong Thiên Dục thật sự không thể không thừa nhận mình hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, bởi vì rốt cuộc có thể trở về nhà, rốt cuộc có thể buông lỏng.

Sau khi lên xe, nhìn nhìn đồng hồ, gần 5 rưỡi rồi, Phong Thiên Dục nhú nhú mày nghĩ đến cái gì đó, vừa khởi động xe, vừa gọi điện thoại cho Trương Tuấn Kiệt!

“Thiếu gia sao? Chào cậu!”

Trương Tuấn Kiệt nhìn điện thoại gọi tới, vội vàng lên tiếng trước!

“Ừ, đúng vậy, Tuấn Kiệt, tôi đang ở bên ngoài, buổi sáng chưa nói rõ với cậu, chiều nay Bối Bối tan giờ học, cậu đi đón nó, biết chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 89: Có Phải Anh Rất Yêu Thích Nó Hay Không!

Buổi sáng là hán đưa cô đi, bắt quá buổi tối. Bởi vì không cần, hơn nữa hán cũng không thể, hiện tại nha đầu mới có thể bình bình thần thần trước mặt hán, cho nên vẫn là để cho Tuấn Kiệt đi đi, để cho nha đầu trở lại bình thường đã! Trong lòng có thể thả lỏng một chút càng thêm tốt hơn!

“Vâng, thiếu gia, tôi biết rồi, hiện tại tôi chuẩn bị lái xe đi đón tiểu thư!”

“Được, làm phiền cậu, một lát nữa tôi cũng sẽ trở về, Bối Bối liền nhờ cậu!”

“Thiếu gia, cậu quá khách khí, chiếu cố tiểu thư vốn chính là việc chúng tôi nên làm!”

Trương Tuấn Kiệt thật thà cười cười, mà Phong Thiên Dục suy nghĩ một chút, sau khi xác định không còn chuyện gì muốn giao phó liền cúp điện thoại, rồi sau đó lái xe ra ngoài!

Trên xe, về mặt Diêm Thiên Hoa có chút thú vị, cô không để tâm, cũng không muốn để tâm! Nhưng Diêm Thiên Hoa bởi vì cuộc điện thoại hán vừa gọi mà gất gao nắm chặt quả đấm!

“Phong, có phải anh rất thích đưa con gái nhỏ của anh hay không?”

“. Ừ? Làm sao vậy?”

“Nha, không sao, chính là em thấy anh thật sự rất quan tâm đến nó, thật sự tốt tới mức làm cho em có chút ghen tỵ, đứa nhỏ này, thật làm cho người ta quá ghen tỵ, gặp được anh cũng là hạnh phúc và may mắn lớn nhất đời nó!”

Phong Thiên Dục nghe Diêm Thiên Hoa nói như vậy, không nhịn được nhú nhú mày, phải không? Hán rất tốt với Bối Bối? Tốt đến làm cho người ta ghen tỵ? A. Đúng không, hán giống như vẫn luôn rất cưng chiều cô, từ 7 năm trước mang theo cô trở lại liền cam kết với cô, đúng vậy, một năm kia cô 8 tuổi hán cam kết với cô, tại sao có thể không cưng chiều cô?

Đồng dạng, nghĩ tới thời điểm 7 năm trước mang Bối Bối rời khỏi Diệp gia, gặp phải những tình huống kia, Phong Thiên Dục lại có điểm không chịu đựng nổi gất gao siết chặt nắm tay!

Diệp gia. A, Diệp gia sao! 7 năm! Bối Bối có thể đã quên rồi, nhưng hán lại thủy chung đều không thể quên. Hình ảnh Bối Bối 7 năm trước làm cho người ta đau lòng đến chết. vẫn luôn quanh quẩn, phiêu đảng trong đầu hán! Chờ sau khi Bối Bối chính thức trưởng thành, hán sẽ giúp cô triệt triệt để để phá hủy Diệp gia!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 90: A. Em Ghen Ty Với Nó?

. Lạnh quá! Thần sắc làm người ta sợ hãi!

Diêm Thiên Hoa nhìn người bên cạnh đột nhiên thay đổi thành một người khác, cả người đều không nhận được run lên, cô nói sai gì rồi sao?

“Phong. Phong. Anh làm sao vậy sao? Anh rốt cuộc làm sao vậy?”

“. Hả? Không sao, chỉ là đang nghĩ tới chuyện em hâm mộ Bối Bối, a, đừng hâm mộ, cũng không có gì đáng hâm mộ. Nếu em biết được hoàn cảnh trước đây của Bối Bối, em sẽ biết, không có gì đáng hâm mộ, em hạnh phúc hơn rất nhiều so với Bối Bối!”

“.”

Lời này của Phong Thiên Dục làm cho Diêm Thiên Hoa đột nhiên không biết nên làm sao, cô cũng sờ nhìn hắn, cũng không biết tại sao trong phút chốc cô hoang đường cảm thấy, người đàn ông trước mặt tựa hồ đem đứa bé gái 15 tuổi đó đặt ở trong tim. Không, là trong đáy tim!

Phong. Phong. So với 7 năm trước anh càng thêm khó có thể nắm bắt rồi, nhưng so với 7 năm trước, anh càng thêm làm cho người ta yêu thích, càng thêm mê người. Cho nên bắt kể như thế nào, đối với anh, em sẽ không buông tay!

Cô đi tới công viên trò chơi lần đầu tiên bọn họ cùng nhau chơi đùa, ngồi xe cáp treo bọn họ đã từng cùng nhau ngồi, chơi những trò chơi bọn họ đã từng cùng nhau chơi.

Cô đi tới vườn thú, một mình ngắm nhìn con chim công trắng bọn họ đã từng chụp ảnh cùng, tấm ảnh thuộc về một mình cô! Đi qua chiếc cầu vượt bên dưới có rất nhiều hà mã hắn từng ôm cô đi qua.

Cô lại đi tới Hạc Thành trước kia hàng năm hắn đều mang cô tới chơi, bởi vì mỗi năm Hạc Thành đều có thêm những trò chơi mới. Hạc Thành. Địa phương mới nhất trong ký ức? Dù sao thời điểm năm ngoái, hắn còn đưa cô đến đây! Năm nay. Còn chưa tới thời gian!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 91: Không Cần Không Cho Phép Ta Thích Người

Cô lại đi đến Đào Hoa Am xinh đẹp! Diện tích nơi đó vài trăm mét vuông, là nơi có rất nhiều rất nhiều loại hoa đào, lại một mình xông vào Bát Quái trận bên trong Đào Hoa Am. Nơi đó là nơi hắn đã từng mang theo cô cùng vào, rồi mang theo cô cùng ra. Nhưng hôm nay bởi vì không có hắn đi bên cạnh, cho nên tựa hồ tiến vào cũng không thuận lợi!

Cô đi vào Bát quái trận không được bao lâu, liền bị vây ở bên trong, cô nghĩ tới lúc trước khi cô đi cùng hắn, cô sẽ đi không đi nhanh như vậy, thời điểm cô bật khóc vẫn có hắn đi phía sau cô, hắn khẽ cười, sau đó ôm lấy cô, để cô dựa vào đầu vai hắn, an ủi cô, hơn nữa còn từng bước từng bước mang cô ra ngoài.

Thời điểm tìm không thấy lối ra, bên cạnh có hắn, có hắn an ủi, có hắn dẫn dắt. Nhưng bây giờ?

Hiện tại cô lại tìm không thấy lối ra, làm sao bây giờ? Cô vẫn ngốc như vậy! Không có hắn bên cạnh, cái gì cô cũng làm không được sao? Không đi ra được, cô không đi ra được.

Bị vây bên trong Bát quái trận, nghĩ tới lúc trước cô và hắn, nước mắt không chế không được tí tách rơi xuống, nhân viên làm việc chú ý tới sự khác lạ của cô, nghĩ rằng cô sợ hãi, cho nên có người vội vàng vào Bát quái trận, dẫn cô ra ngoài!

“Được rồi, được rồi, người bạn nhỏ, ra ngoài rồi, bây giờ đã ra ngoài rồi, cho nên đừng khóc nữa có được hay không?”

Cô gần như không nghe được những lời nhân viên kia nói, hai mắt nhắm lệ ngừng đầu nhìn Bát quái trận một chút, sau đó thờ ơ rời đi!

Lần này cũng đi ra, đi ra từ bên trong Bát quái trận của Đào Hoa Am rồi, không có hắn.

Dục! Đáp ứng người, sẽ không gây phiền phức cho người. Sau này ta sẽ không ấu trĩ nữa, sau này. Ta sẽ không để cho người thấy được cảm tình của ta, nhưng ngàn vạn lần đừng không cho ta thích người có được hay không? Dục. Thật là sợ. Rõ ràng mới một mình cô đơn ở bên ngoài một ngày, rõ ràng mới chuẩn bị buông tha cho người một ngày mà thôi. Tại sao vậy chứ? Tại sao đã cảm thấy giống như trời đất u ám?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 92: Bồi Bồi Té Xỉu Rồi!

Sau khi ra khỏi Đào Hoa Am, từ lối ra rồi đi, nhìn đồng hồ, cũng đã sắp 5h, ừ. Nên đi về thôi, đừng để cho hán phát hiện mới được, nếu không sẽ lo lắng! Nói không chừng sẽ lại phạt cô viết kiểm điểm

Nghĩ tới bản kiểm điểm lần trước, trên mặt lại xuất hiện nụ cười khổ, lại nhìn một chút tuyến đường của xe bus mới phát hiện ra còn phải đi về phía trước một đoạn đường ngắn mới có thể có xe bus, cho nên không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là lại đi về phía trước!

Trời. cảm giác có chút tối! Đi từng bước một, chẳng biết tại sao bước chân lại càng ngày càng chậm, đầu tựa hồ càng ngày càng nặng, tâm cũng càng ngày càng loạn, làm sao vậy? Là bởi vì từ buổi sáng cho tới giờ vẫn chưa ăn cái gì sao?

Nặng nề. cảm giác tối quá. Thật sự bởi vì không có ăn cái gì sao? Hay là bởi vì hôm nay thương tâm quá độ? Dẫn đến không có tinh thần?

A, không biết, cái gì cũng không biết, chẳng qua khi cô đi đến vạch kẻ dành cho người đi bộ, thời điểm chuẩn bị qua đường, đột nhiên cả người ngã xuống đất.

Tối rồi, cô mệt nhọc. Đúng không? Hán là mệt nhọc, buồn ngủ quá, buồn ngủ quá, bụng cũng đau quá. Muốn ngủ rồi, cô muốn ngủ như vậy một hồi, muốn ngủ bên trong một giấc mộng tạm thời không có hán, có thể chứ?

Cô té xỉu ở trên đường, nguyện vọng cuối cùng trước khi nhắm mắt lại chính là hi vọng trong đầu của mình có thể tạm thời không có hán. Đúng vậy, chính là đơn giản như vậy!

Bởi vì cô té xỉu, cho dù là đèn đỏ rồi, nhưng cũng không có chiếc xe nào dám tiến về phía trước, người không có lương tâm, không muốn gây chuyện thị phi, đương nhiên vẫn là không muốn người khác đi nhờ xe của mình, muốn đợi cảnh sát giao thông tới xử lý rồi tiếp tục đi là tốt nhất.

Mà một vài người vẫn là không có lương tâm, nhưng vẫn muốn xem náo nhiệt, mặc dù xuống xe, nhưng cũng chỉ vây xem mà thôi. Bên trong đám người, có người không ngừng đề nghị đưa cô vào bệnh viện, nhưng cũng chỉ có người nói mà thôi, vẫn không có một người ra tay giúp đỡ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 93: Mb. Gặp May!

Dạ Huyền Phi nhìn mấy chiếc xe chặn phía trước, sau khi thật sự không chịu nổi, hán xuống xe đem cửa xe đóng sầm lại, chạy nhanh tới trước xem một chút rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra!

Kỳ thực hán không muốn trông nom, chẳng qua mấy ngày nay tâm tình không tốt mà thôi. Hán vốn muốn xuống xe xem một chút có người có thể mắng hay không.Giống như bệnh thần kinh, xỉu ngay trên đường mà không ai giúp một tay.

Dĩ nhiên, thật ra hán cũng không muốn xen vào loại chuyện như vậy, bởi vì xã hội ngày nay, người nào xen vào loại chuyện như vậy, người đó chính là ngu ngốc, nhưng khi thấy người ngã ở trên đường rốt cuộc là ai, hán không nhìn được cau mày! Hơn nữa trong mắt tràn đầy không thể tin!

. Đây rốt cuộc là duyên phận đáng chết gì? Có lầm lẫn không? Thế nhưng lại là cô! Mẹ kiếp! Mấy ngày nay. Mấy ngày nay làm cho tâm tình hán khó chịu rồi rầm cũng là cô, thật sự không nghĩ tới lại gặp ở chỗ này!

“Này, này, Hán Bồi Bối? Hán Bồi Bối? Em làm sao vậy?”

Cúi thấp thân thể đẩy cô mấy cái, sau khi thấy cô không có phản ứng gì, Dạ Huyền Phi không chút do dự vội vàng một tay bế cô lên xe!

“Shit, tránh ra cho tôi nhanh lên, tất cả đều tránh ra cho tôi!”

Sau khi ôm cô chạy về phía xe của mình, trong lúc không chú ý, cánh tay ôm cô tựa hồ cảm thấy một chút ướt át.

Sau khi đặt cô ở trong xe, Dạ Huyền Phi cũng nhanh chóng chuẩn bị lái xe lại phát hiện không biết từ lúc nào trên cánh tay mình có máu.

Mới đầu hán bị hù dọa, nhưng hơi suy nghĩ một chút, vừa mới ôm cô, cảm giác được ướt át. Lại nhìn trên quần của cô một chút màu đỏ, da đầu

Dạ Huyền Phi có chút tê dại.

Trách không được ướt át. Đò! MB, chính là cái kia của nữ sinh.

Hắn có chút rối rắm nhìn nhìn ghế ngồi bằng da thật của mình, lại nhìn cô đang hôn mê vẫn nhũn chặt lông mày, sau đó lại nhìn dòng xe phía trước đã tản đi, hắn cắn răng một cái rồi liền đạp chân ga, nhanh chóng lái xe rời đi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 94: Cũng Không Cho Phép Đi Tìm Cô!

Không sao! Ghế da có thể đem đi rửa sạch, nếu không được thì có thể đổi cái khác, nhưng hiện tại Hàn Bối Bối. Hiện tại nhất định phải lập tức đi bệnh viện!

“ Rốt cuộc sao lại thế này? Ai có thể nói cho tôi biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Không để ý Diêm Thiên Hoa ngồi ở trên ghế sa lon, Vương tẩu ở một bên đã sợ đến có chút run run, càng không để ý tới Trương Tuấn Kiệt bởi vì không đón được người bị dọa đến sắc mặt có chút xanh, Phong Thiên Dục trực tiếp gào thét trong phòng khách!

Điên rồi! Đúng là điên rồi! Hàn Bối Bối cô không thể để cho hắn bớt lo một chút sao?

“Thiếu gia. Thiếu gia, không có cách nào, bởi vì không đón được tiểu thư, cho nên tôi cũng đi tìm chủ nhiệm lớp của tiểu thư hỏi, hôm nay tiểu thư căn bản không đi học!”

“Không thể nào! Buổi sáng là tôi đưa nó đến trường học, hơn nữa tôi cũng nhìn thấy nó vào cổng trường.”

Phong Thiên Dục phiên nào đi qua đi lại, đột nhiên cả người dừng bước lại, sau đó vuốt cằm của mình. Đúng vậy, là nhìn thấy cô vào cổng trường, thậm chí hiện tại hắn cũng không xác định cô có thật sự đi vào hay không! Đáng chết!

“Thiếu gia, vậy.”

“Không sao! Hôm nay tất cả mọi người đi nghỉ ngơi, nên ăn cơm thì ăn cơm, cũng không cần đi tìm nó!”

Là vì không biết nên làm sao đối mặt với hắn? Cho nên khó chịu náo loạn sao? A, hắn cũng không cảm thấy Hàn Bối Bối cô da mòng như vậy, cho nên nhất định không phải bởi vì không biết nên làm sao đối mặt với hắn mà một ngày không đi học, đến bây giờ vẫn chưa về nhà!

Như vậy hắn là. Hắn là đang đánh cuộc đi? Đánh cuộc xem có phải vì cô chưa về nhà mà hắn sẽ đi tìm cô trở lại? Mà tức giận nổi trận lôi đình? A, cô còn muốn khảo nghiệm hắn có phải sẽ bị cô ảnh hưởng hay không?

Bối Bối. Bối Bối, không thể không thừa nhận, con thật rất hẹp hòi, nhưng thật xin lỗi, so với ta, cuối cùng con vẫn chỉ là một đứa trẻ, so chỉ số thông minh, ta không cảm thấy con là đối thủ của ta!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 95: Bối Bối, Con Không Phải Là Đối Thủ Của Ta!

Con đang đánh cuộc sao? Con đánh cuộc ta thật sự sẽ đi tìm con, được! Lần này! Ta tuyệt đối sẽ không đi tìm con, tùy con ở lại bên ngoài bao lâu!

“Thiếu gia.”

“Ăn cơm! Vương tẩu, chuẩn bị xong thức ăn chưa? Nếu chuẩn bị xong, hôm nay mọi người cùng nhau ăn cơm!”

“ Vâng, thiếu gia!”

Vương tẩu run rẩy vội vàng đi tới phòng bếp, Trương Tuấn kiệt cũng đứng sờ mấy phút, sau đó giả vờ muốn đi vệ sinh, nhanh chóng lách người, mà duy chỉ có Diêm Thiên Hoa, tựa hồ rất hài lòng cách xử lý lần này của Phong Thiên Dục.

Thấy bên trong phòng khách cũng chỉ còn lại cô và hắn, cô từ trên ghế salon đứng dậy, nhẹ nhàng kéo hắn ngồi xuống, rồi sau đó cô đi tới phía sau hắn, nhẹ nhàng mát xa cho hắn! Để cho hắn thả lỏng một chút!

“Phong, anh biết không? Kỳ thực em cảm thấy được, đối với phương diện giáo dục đứa nhỏ, anh hẳn là nên sớm làm như vậy, nếu không, tiểu nha đầu kia thật sự sẽ làm cho không người nào có thể chống đỡ, thật làm cho người ta một chút cũng không có cách nào uốn nắn, mỗi lần đều là dùng một chiêu này hấp dẫn sự chú ý của anh, thứ nhất ngây thơ, thứ hai, anh vẫn đi tìm nó, sẽ làm nó cảm thấy một chiêu này rất có tác dụng với anh, về sau sẽ làm không biết mệt đấy!” (Phong: ta muốn cắt lưỡi con mụ này @@)

“..... Ừ!”

Phong Thiên Dục trên miệng nói như vậy, nhưng thân thể lại không bởi vì được Diêm Thiên Hoa mát xa mà buông lỏng xuống, trái tim sau khi nghe được không đón được cô vẫn đang treo ở nơi đó!

“Phong, được rồi, đừng cảm thấy tự trách, như vậy không phải là quyết định rất chính xác sao? Nó cuối cùng chỉ là một đứa trẻ, cũng đã muộn rồi, sau khi phát hiện anh không cho người đi tìm nó, nó đói bụng, lạnh, dĩ nhiên sẽ tự mình trở lại, trẻ con bây giờ thật sự một chút cũng không thể nuông chiều!”

“Được rồi, Thiên Hoa, không cần giúp anh mát xa nữa, anh không mệt, chuẩn bị rửa tay ăn cơm đi!”

“..... Nha, được!”

Lại là thanh âm lạnh lùng và lãnh khốc, thật là, Phong hiện tại cùng trước kia thật kém rất nhiều, hắn trước kia, rõ ràng sẽ dễ cười! Nhưng bây giờ. Ai!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lợi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 96: Cô Không Có Ở Đây Chính Là Thế Giới Hai Người!

Đứa nhỏ chết tiết kia, rốt cuộc có ma lực gì? Mỗi lần đều dễ dàng ảnh hưởng đến tâm tình của hắn như vậy? Hừ! Bất quá lần này Phong đã ra lệnh cho tất cả mọi người không được phép ra ngoài tìm nó, cũng coi như là một sự thay đổi tốt, có phải bởi vì cô hay không? Ha. A, nếu như bởi vì cô, như vậy cũng là một chuyện tốt!

Nghĩ như vậy, trong lòng cũng thấy thoải mái hơn một chút, không còn nhiều không cam tâm nữa, không còn quá mức khó chịu nữa. Bởi vì cô xuất hiện ở bên cạnh hắn, cho nên Phong đã từ từ đem lực chú ý đặt ở trên người cô rồi sao? Như vậy đây cũng là một chuyện tốt!

Trên bàn cơm, Diêm Thiên Hoa có chút quái dị nhìn mọi người ngồi trên bàn, trong lòng không nhịn được nói thầm! Có làm hay không? Toàn bộ người làm dĩ nhiên dùng cơm cùng bọn họ?

“..... Phong, Vương tẩu bọn họ, sẽ cùng ăn với chúng ta sao?”

Đáng chết, thật vất vả nha đầu chết tiết kia mới không có ở nhà, như vậy bữa cơm này có thể là bữa tối của cô và hắn rồi, sẽ là một thế giới thật hoàn mỹ của hai người! Nhưng bây giờ lại nhiều người như vậy, làm sao có thể cam tâm đây?

“Ừ, đúng vậy, có vấn đề gì sao?”

Ăn cơm? Hắn không có cảm giác mình đang ăn cơm, chẳng qua chỉ đang phản ứng thôi, bởi vì hiện tại cơm trong miệng một chút hương vị cũng không có!

“..... Ách, Không phải, chỉ là có chút kỳ quái, hơn nữa có chút không thích ứng mà thôi.”

“Cái đó. Nếu Diêm tiểu thư nói như vậy, chúng tôi vẫn là đem cơm của chúng tôi đến phòng người giúp việc dùng đi!”

Vương tẩu có chút lúng túng nhìn Diêm Thiên Hoa, cô dĩ nhiên cũng chú ý tới ánh mắt bất mãn của Diêm Thiên Hoa, ai, không có biện pháp, ai bảo người ta là tiểu thư từ nước ngoài trở về, ai bảo người ta là khách!

“Nha, Vương tẩu, tôi không có ý này, tôi không có.”

Diêm Thiên Hoa nhìn Vương tẩu và những người khác cũng đã thu thập bát đĩa của mình chuẩn bị rời đi, cả người cười đến cơ hồ mắt cũng híp lại.

Nhưng trên miệng vẫn thực ghê tởm nói mình không có ý đó, thực sự làm cho Vương tẩu cảm thấy bản thân vừa lạnh vừa buồn nôn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 97: Có Bối Bối Ăn Com Cùng Mới Ngon!

“Không, vẫn là thiếu gia cùng Diêm tiểu thư dùng com tốt hơn.”

“Vương tẩu, còn có mọi người, tất cả đều ngồi xuống cho tôi!”

Đang thời điểm hai người phụ nữ hư tình giả ý, đột nhiên Phong Thiên Dục ném chiếc đũa trong tay xuống, hơn nữa còn một chút cũng không khách khí nhìn Vương tẩu!

“ Thiếu gia!”

“Vương tẩu, mệnh lệnh của tôi, chị cũng không nghe hay sao? Tôi nói chị ngồi xuống, hôm nay không phải nói mọi người cùng nhau ăn com sao? Trước kia mọi người không phải đều như vậy sao?”

Đúng vậy, trước kia dường như tất cả mọi người đều như vậy, bởi vì Hàn Bối Bối từng nói, mọi người cùng nhau ăn com sẽ phát triển tình cảm hai bên, sẽ không thấy cô đơn cùng sợ hãi mà còn cảm thấy ăn rất ngon!

Trước kia Phong gia cũng tuyệt đối không tồn tại tình huống như thế, đều bởi vì Hàn Bối Bối tới nơi này, mới thay đổi. Chẳng qua nếu tiểu thư ở nhà, như vậy mọi người cùng nhau ăn com mới vui vẻ, tiểu thư không ở nhà, cùng những chủ nhân này cùng ăn com, hơn nữa còn có một Diêm tiểu thư làm người ta cảm thấy đối trá, làm sao có thể vui vẻ? Làm sao có thể nuốt trôi?

Vương tẩu có chút do dự nhìn Phong Thiên Dục, nhìn đến lửa giận trong mắt hắn, mới lại nhịn xuống, ngồi xuống tiếp tục ăn.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 98: Cô Không Phải Là Người Ngoài!

“Được rồi, tôi ăn no, tôi đến thư phòng trước, Vương tẩu, mọi người tiếp tục ăn đi, tôi không coi mọi người là người hầu. Hơn nữa Thiển Hoa cũng không phải là người ngoài, cho nên không cần khách khí, không có gì!”

“ Vâng, đúng vậy, thiếu gia!”

Vương tẩu cung kính gập đầu một cái, sau đó im lặng không lên tiếng tiếp tục ăn com!

Mặc dù Diêm Thiển Hoa còn chưa ăn xong, mặc dù có chút không cam tâm, hẳn cứ như vậy chuẩn bị lên lầu, nhưng hiện tại không còn quan trọng nữa, bởi vì câu nói vừa rồi của hắn.

— Thiển Hoa cô cũng không phải là người ngoài!

A, không phải là người ngoài, đối với hắn mà nói, cô không phải là người ngoài có đúng hay không? Thật vui vẻ, thật sự rất vui vẻ đó!

Đám người làm trên bàn này, bây giờ nhìn lại, thật sự dường như cũng không chừng mất nữa! Ngược lại, bây giờ nhìn có chút đáng yêu! Hơn nữa cảm giác ngon miệng cũng lập tức tăng nhiều lên!

Mà Phong Thiên Dục trong thư phòng, tâm tình lại không tốt như vậy.

Ngồi ở trước bàn đọc sách, xu hướng của thị trường chứng khoán, toàn bộ đều ở đây, nhưng hắn không có tâm tư nhìn, thật sự một chút tâm tư nhìn cũng không có!

Tiểu nha đầu đang ở đâu? Tiểu nha đầu đi nơi nào? Cô tự mình chạy đi hay sao? Hay là bởi vì Hay là bởi vì bị người bắt cóc rồi? Bởi vì thân phận của hắn? Hoặc thực sự chỉ bởi muốn thử dò xét hắn?

Oh, đáng chết! Hắn phiền não vô vô đầu của mình, phát hiện mình ở chỗ này càng nghĩ càng loạn, càng nghĩ càng làm cho bản thân sợ hãi!

Đáng ghét, đáng ghét, đáng ghét!

Hàn Bối Bối đáng ghét, vì sao mỗi lần tâm tình của hắn đều dễ dàng dao động vì cô.

Vì sao mỗi lần chỉ cần là chuyện của cô, hắn đều không có cách nào bình tĩnh được?!

Con gái. Đúng, con gái! Là con gái của hắn a! Một người cha, dưới tình huống không thấy bóng dáng con gái của mình sẽ lo lắng đến mau giậm chân?

Nghĩ như vậy, tâm tình có thể bình tĩnh lại một chút xíu, tuy nhiên nó vẫn như cũ không thể chìm đến đáy, vẫn như cũ rối loạn đoán mò.

Số liệu về thị trường chứng khoán đang không ngừng hiện ra trong máy tính, mà bên trong thư phòng yên tĩnh tới cực điểm, yên tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng tim đập cùng với tiếng hô hấp của mình!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 99: Ăn Vụng Còn Không Biết Lau Sạch Miệng Sao

. . . . Chính là khi thần kinh của hắn căng thẳng nhất, điện thoại di động bị hắn ném ở trên bàn cứ thế không hề báo trước vang lên!

Ít nhiều có chút bị dọa, bất quá hắn cũng rất nhanh bình phục tâm trạng, nhìn màn hình di động, xác định số điện thoại kia không có trong danh bạ của mình, nhưng lại có chút quen mắt, cuối cùng vẫn nhận!

“A lô! Xin chào!”

“Tôi không chào!” [1]

[1]: nguyên lai đoạn này là – “Uy! Nhĩ hảo!” – “Ta bất hảo!”

Thanh âm đầu dây bên kia có chút tức giận, hơn nữa nghe giống như rất không bình tĩnh, càng thêm có chút xúc động, là ai? Người hắn quen biết có thói quen xúc động này sao? Bất quá mặc kệ như thế nào, thanh âm này tựa hồ cũng rất quen tai, nghe qua ở đâu rồi nhỉ?

“Tôi không biết cậu đang nói gì!”

“Anh đương nhiên không biết tôi đang nói gì? Tôi muốn hỏi một chút, cũng đã gần 7 rưỡi tối rồi, anh có phát hiện ra con gái của mình còn chưa về nhà không?”

Chết tiệt, Dạ Huyền Phi thật sự cảm giác mình rất rảnh rỗi. Hàn Bối Bối đối với hắn có quan hệ gì đâu? Tại sao mỗi lần gặp phải cô đều không có một chuyện nào tốt đẹp cả? Hôm nay gặp phải. Càng làm cho hắn cảm thấy có chút hổng mắt!

“ Có ý tứ gì? Bối Bối ở trong tay cậu? Cậu rốt cuộc là ai? Có ý đồ gì?”

Bối Bối. Là chuyện của Bối Bối!

Đúng là như vậy, haiz, dù sao chỉ cần là chuyện liên quan đến Hàn Bối Bối. trong nháy mắt hắn đều trở nên giống như mấy thằng con trai mới lớn, không có chút bình tĩnh cũng tỉnh táo nào (囧), dường như sau khi vào thư phòng, “đại thúc” ngài đã không bình tĩnh rồi!

“Thôi đi, tôi có thể có ý đồ gì? Mặc dù tôi rất buồn bực, tại sao Hàn Bối Bối phải như vậy, hơn nữa tại sao phải có người cha trẻ tuổi như vậy, nhưng hiện tại tôi nghĩ tôi đã hiểu, thứ nhất, anh đại khái là có nằm móng phong lưu, ăn mà không biết sử dụng các biện pháp bảo vệ, không biết lau sạch miệng, cho nên anh còn trẻ mà đã có một cô con gái lớn như vậy.

“ Rốt cuộc cậu muốn nói gì!”

Gân xanh trên trán Phong Thiên Dục đã vì nổi giận mà muốn nhảy lên, thậm chí đã lòi ra toàn bộ! Đáng vẻ thật là dọa người!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 100: Hấn Không Phải Là Cha Của Tôi!

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, tôi còn chưa nói xong, bởi vì có một người cha thiếu trách nhiệm, cho nên đối với con gái cũng chỉ giáo dục sơ sài, làm cho hiện tại cô với vấn đề của con gái cũng không biết hảo hảo chăm sóc mình. Hấn tiên sinh, tôi rất muốn hỏi một chút, anh thực sự rất quan tâm tới đứa con gái này sao? Cô ấy té xỉu ở trên đường cái, cũng không có người đến trông nom? Như vậy tôi còn muốn hỏi một chút, cô ấy có chết anh cũng không quan tâm?”

“Cậu có ý tứ gì? Cậu nói Bối Bối té xỉu ở trên đường sao? Có phải như vậy hay không? Phải hay không?”

So với Dạ Huyền Phi đang khó chịu ở trong điện thoại, Phong Thiên Dục nghe Dạ Huyền Phi nói xong cả người càng thêm hồng mắt!

Té xỉu? Té xỉu ở trên đường? Tại sao hấn không biết? Tại sao? Bối Bối. Bối Bối của hấn! Trái tim trong giây phút đó lập tức xiết chặt!

“Ha ha, coi như có chút lương tâm, Hấn Bối Bối có xem như còn có chút may mắn hay không đây? May mắn là anh còn không vứt bỏ cô ấy? May mắn là thời điểm anh nghe tin cô ấy ngã xỉu còn có thể khẩn trương? Cha sao? Người cha như anh, thật làm cho người ta cảm thấy thất bại!”

Từ lần đầu tiên nhìn thấy Phong Thiên Dục, hấn cũng rất khó chịu, cho nên lần này nói chuyện, tự nhiên cũng không khách khí!

“Câm miệng cho tôi, Bối Bối ở đâu? Nói cho tôi biết Bối Bối ở đâu?”

“Gấp cái gì? Cũng không nói sẽ không nói cho anh biết, hiện tại cô ấy. A. Hấn Bối Bối? Đã tỉnh rồi hả? Em làm gì vậy?”

Bên đầu kia điện thoại giống như đang âm ỉ, Phong Thiên Dục còn chưa kịp nghe rõ cái gì, đầu dây bên kia giống như xuất hiện vấn đề gì đó!

Thằng bé kia nói gì? Hấn Bối Bối? Đã tỉnh rồi hả? Bối Bối đã tỉnh rồi sao?

“Bối Bối? Bối Bối? Đã tỉnh chưa? Bối Bối? Nếu như đã tỉnh, nghe điện thoại cho ta!”

“Hấn Bối Bối? Em làm gì vậy? Không cần cúp, không cần cúp a, tôi gọi điện thoại cho cha của em a.”

“Câm miệng, hấn không phải là cha của tôi!”

. Đột ngột đầu dây bên kia hung hăng làm đau đến trái tim Phong Thiên Dục!

Hấn không phải là cha của tôi! Hấn không phải là cha của tôi!

Ở trong lòng Bối Bối, hấn không phải là cha sao? A.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 101: Ta Nuôi Con Suốt Bảy Năm!

Còn chưa kịp nói gì, đầu dây bên kia đã bị người ta cúp, Phong Thiên Dục có chút su sụp tinh thần ném điện thoại di động lên trên bàn, sau đó vò vò đầu của mình!

Bối Bối đã tỉnh, lo lắng đã giảm bớt một chút, nhưng trái tim lại đang kịch liệt bị xé rách, không phải là cha cô. Không phải là cha cô! Hấn Bối Bối, làm sao con có thể nói ra những lời tàn nhẫn như vậy?

Bảy năm! Ta nuôi con suốt bảy năm!

Gắt gao nắm chặt cạnh bàn, sau khi cố gắng đè xuống cảm xúc không thoải mái trong lòng, hấn trấn định tinh thần của mình, suy nghĩ sơ qua một chút, sau đó lập tức mở laptop ra, đem điện thoại di động của mình kết nối với máy tính, sau đó tiến hành theo dõi, truy tìm vị trí của người vừa mới gọi điện cho hấn.

Quên đi, dù sao Bối Bối đang nổi giận, so đo cùng một đứa nhỏ làm gì? Hiện tại chuyện gì cũng không quan trọng, quan trọng là có thể tìm được cô rốt cuộc đang ở đâu, xác định cô ở chung một chỗ với ai, cô có an toàn hay không!

Khi hệ thống tìm được tín hiệu kia ở bệnh viện Nhân Ái, hấn không suy nghĩ nhiều trực tiếp lấy ví tiền, điện thoại di động cùng chìa khóa xe, chạy xuống dưới lầu!

Thời điểm đi qua đại sảnh, Diêm Thiên Hoa vẫn còn đang ăn cơm, mà đám người Vương tẩu không biết là thực sự ăn rồi, hay là giả vờ ăn rồi, dù sao cũng sớm đã không có ở nơi này!

“Phong? Đã trễ thế này? Đi đâu vậy?”

“..... Đi tìm Bối Bối!”

“Ách..... Không phải nói không đi tìm nó sao?”

Bên trong đôi mắt của Diêm Thiên Hoa thoáng qua một tia kinh ngạc, đồng thời trong lòng không nhịn được dâng lên một tia phẫn hận!

Có làm hay không? Tại sao hắn luôn dung túng đứa nhỏ này như vậy, luôn khuất phục trước nó như vậy? Rốt cuộc ai là chủ nhà? Ai là người sống nhờ nhà của hắn, nó rốt cuộc có không phân rõ ràng hay không?

Nói không đi tìm nó, làm sao mới một hồi như vậy đã thay đổi. Vì sao hắn phải đem toàn bộ tâm tư của mình đặt trên người đứa nhỏ này?

“Ừ, nhưng Bối Bối ngất xỉu trên đường cái, hiện tại đã được người ta đưa đến bệnh viện, anh phải đi xem một chút xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì! Nếu không, không yên lòng!”

“..... Phong!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 102: Thứ Tình Yêu Thật Làm Cho Người Ta Buồn Nôn!

“Không cần nói, em ăn cơm đi, anh đi trước!”

Sau khi Phong Thiên Dục nói xong, nhìn cũng không nhìn cô một cái, trực tiếp vội càng đẩy cửa ra, hắn không cách nào chịu đựng được, cũng không biết làm thế nào để chịu đựng được, hắn không thể nhìn cô gặp chuyện không may, không thể chịu đựng hậu quả của việc cô gặp chuyện không may!

“Phong.....”

Diêm Thiên Hoa đuổi ra cửa, nhìn tốc độ chạy kia, trong lòng phát lạnh một hồi..... Cô là phụ nữ, cô có trực giác riêng của phụ nữ..... Sẽ không sai! Lo lắng hơi quá! Là tình thương của cha sao? Vẫn là tình thương của cha sao? Cô lựa chọn tin tưởng, đó là tình thương của cha, là tình thương sâu lắng của một người cha, không thể nào..... Không thể nào là loại ý tưởng mơ hồ trong đầu cô được, bởi vì bất kể như thế nào, đều thật sự làm cho người ta cảm thấy buồn nôn!

Cho nên khi Phong Thiên Dục lái xe từ gara đi ra, cô nhanh chóng chạy tới trước cổng chính, chắn trước mặt xe! Làm hại Phong Thiên Dục vội vàng phanh gấp lại!

“..... Thiên Hoa, em điên rồi sao? Nếu vừa rồi anh không phanh kịp, hiện tại em đã té ngã rồi!”

Kinh hồn! Hoàn toàn kinh hồn!

Còn kém mấy cm..... Mấy cm nữa liền đụng phải!

“Phong, dẫn em cùng đi đi. Đứa nhỏ ngất xỉu, em cũng rất lo lắng, nếu anh để cho em ngồi ở nhà chờ anh, em sẽ đứng ngồi không yên!”

Về lo lắng trên mặt Diêm Thiên Hoa, cũng không lừa được người, từ lúc mở cửa kính xe Phong Thiên Dục nhìn cô, do dự mấy giây, sau đó lập tức mở cửa xe cho cô lên xe!

“Này, Hàn Bối Bối, em điên rồi sao? Đang truyền nước, em làm gì kích động từ trên giường leo xuống như vậy? Không thấy máu đều đã chảy ngược rồi hay sao? Em muốn chết à?”

“.....”

Bối Bối xác định điện thoại đã cúp, biểu tình lo lắng trên mặt lập tức được gỡ xuống, thay vào đó là một loại tái nhợt!

Đáng chết, hôm nay vậy mà cô quên mất. Là ngày đại di mộ đến thăm. Không, là đến trước 2 ngày, cô nhớ rõ là còn 2 ngày nữa mới tới! Trước hết bởi vì không chuẩn bị, lại bởi vì hôm nay đi bộ rất nhiều, cho nên cuối cùng cơ thể cô không chống đỡ nổi trực tiếp ngã xui trên đường cái. . .

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 103: Không Có Hấn, Thật Sự Rất Lạnh.

Ngắm lại tuy rằng cảm thấy 囧. Nhưng lại cũng cảm thấy bị kịch, ông trời đang đối đầu với cô phải không!

Rốt cuộc cái quái gì đang diễn ra đây? Sau khi cô cãi nhau với hấn lại là ngày đại di mộ tới?

Cô là thể chất hàn tính, mỗi lần đại di mộ tới đều đau chết đi sống lại, mà mỗi lúc như thế này, hấn đều ở bên cạnh cô, có bàn tay mềm mại của hấn. đau nữa. Cũng có thể chịu đựng! Hiện tại. Không có. Không có gì cả, lạnh quá, ngay cả chân răng cũng thấy lạnh, đều từ từ co rút lại một chỗ!

“Hàn Bối Bối? Hàn Bối Bối?”

“Câm miệng, anh không biết bệnh nhân cần nghỉ ngơi sao?”

Cô trừng hấn, hung hăng trừng mắt nhìn hấn, tại sao lại gặp phải người này? Lần trước sau khi lợi dụng hấn, hấn không phải mắng cô xong rồi rời đi sao? Hơn nữa còn nói tốt nhất không nên gặp lại?

“Thôi đi, em cũng coi như bệnh nhân sao? Chỉ bất quá đau sinh lý, hơn nữa cơ thể có chút yếu ớt, cho nên mới té xui trên đường cái!”

“.”

Đau sinh lý!

Ít nhiều có điểm xấu hổ, nhất là trước mặt Dạ Huyền Phi một đại nam sinh 20 tuổi! Cô tức giận bởi vì câu nói kia của Dạ Huyền Phi mà sắc mặt có chút đỏ lên!

“Ha ha, đỏ mặt? Cuối cùng cũng thấy được em đỏ mặt, chắc chắn, tiểu nha đầu mặc bikini cũng không đỏ mặt, còn có thể bình tĩnh để cho tôi chụp hình, hiện tại đỏ mặt cái gì?”

“.Còn nói tôi xé rách miệng của anh!”

“Được, được, không nói, không nói, ha ha, vậy tôi muốn hỏi em một chút, mới vừa kích động như vậy làm gì? Bất quá tôi chỉ gọi điện thoại cho cha em, nói cho hấn biết tình hình của em mà thôi, làm sao em kích động như vậy? Bộ dạng giành điện thoại kia giống như muốn đem tôi ra lăng trì!”

“Nhiều chuyện!”

Không nói đến chuyện này thì không thấy tức, sau khi nói đến cô thật sự có chút tức giận, dù sao cho tới bây giờ cô cũng chưa từng nghĩ tìm hấn vào thời điểm này, sau đó cứ như vậy lúng túng nhìn hấn. Hiện tại không thể làm nũng với hấn! Như vậy tới có ích lợi gì?

“Này, em có làm hay không? Anh giúp em như vậy, em một câu cảm ơn cũng không nói, trả lại cho anh sắc mặt này hả? Với tính tình của cha em, các người đúng là một cặp cha con quái thai, thật là không chịu nổi em!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 104: Giữa Cô Và Hấn. Cứ Như Vậy Sao?

“Câm miệng cho tôi, không phải tôi đã nói? Hấn không phải là cha tôi sao?”

“..... Không phải là cha em em cãi nhau với hấn sao? Lần trước còn nghe em gọi hấn là cha, cái này anh sẽ không làm!”

“A. Ai cần anh lo? Nói không phải là cha thì không phải là cha!”

“..... Thật là kỳ quái!”

“Mất anh mù sao? Anh thấy bộ dạng tôi có chỗ nào giống hấn? Hấn lại trẻ tuổi như thế, mới 25 tuổi mà thôi, từ đâu có một đứa con gái lớn như tôi?”

Cô chán ghét! Rất chán ghét người khác xem bọn họ thành một đôi cha con, mặc dù rất rõ ràng, áo giắc này là cô cho Dạ Huyền Phi, dù sao ban đầu là cô giới thiệu quan hệ giữa cô và hấn như vậy. Nhưng hiện tại hấn không có ở đây, cô không cần. Không cần người khác cho rằng như vậy!

“Thôi, quên đi, thật có chút không chịu nổi các người, tôi mới không muốn quản quan hệ của các người là thế nào, tôi cũng không muốn biết, giữa em và hấn, rốt cuộc có loại mờ ám gì, tóm lại hôm nay ở trên đường gặp phải em xem như tôi xui xẻo, tôi đưa em đến bệnh viện, như vậy tôi cũng coi như đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, đừng hy vọng tôi sẽ lưu lại đây với em, tôi đi!”

“Đi đi, đi đi, đều đi đi, cho tới bây giờ tôi cũng chưa bao giờ nghĩ đến chuyện anh sẽ ở đây cùng tôi, tôi cũng không cần anh bên cạnh tôi, đi đi! Đi đi, các người đều đi hết đi!”

Đều đi đi. Hàn Bối Bối cô mệnh hèn, vận mạng của cô, cũng sớm đã định trước rồi, nhiều nhất cũng như thế thôi không phải sao? Bảy năm gặp được Phong Thiên Dục, là quãng thời gian hạnh phúc nhất, mà hạnh phúc là ngắn ngủi, cho nên may mắn của cô cũng chấm dứt, cho nên nghĩa là cô lại phải giống như trước đây đi?

Không có ai, bên cạnh Hàn Bối Bối cô, cho tới bây giờ vốn không có ai, không có ai quan tâm, không có ai cần!

Cô ngồi trên giường bệnh, dần dần cuộn mình lại, dùng hai tay ôm thật chặt lấy mình! Một ít tóc xõa xuống, cũng hoàn toàn che đi khuôn mặt cô, làm cho người ta không thấy được cảm xúc trên mặt cô giờ phút này.

Dạ Huyền Phi vốn muốn cứ như vậy lập tức rời đi, nhưng khi nghe được những lời nói của cô, chú ý tới giọng cô nói chuyện lại quay đầu nhìn nhìn Hàn Bối Bối đang che giấu chính mình, không hiểu sao trong lòng dâng lên một tia không nỡ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 105: Người Nào Sẽ Nỡ Không Muốn Em?

..... Cô làm sao vậy? Hàn Bối Bối. Hàn Bối Bối rốt cuộc làm sao vậy? Bắt đầu từ khi quen biết cô, cô rõ ràng thoải mái như vậy, thoải mái đến làm cho hấn cảm thấy cô là người có vấn đề, hiện tại toàn thân lại để lộ ra vẻ cô đơn. Cơ hồ cũng mau nhún chìm cô, là chuyện gì xảy ra?

“..... Hàn Bối Bối?”

Nhẹ nhàng đi tới bên cạnh cô, hấn vỗ vỗ bả vai của cô! Trần đầy đau lòng! Một đứa nhỏ 15 tuổi, cư nhiên lại có thần sắc như vậy? Thật làm cho người ta cảm giác không thể tưởng tượng nổi! Cũng có chút khiếp sợ!

“Cút đi, cút! Không phải muốn đi sao? Còn ở lại chỗ này làm gì? Muốn chê cười tôi?”

“Tôi không có ý đó! Rốt cuộc em làm sao vậy? Em có phải em có chuyện gì vẫn giấu ở trong lòng hay không, nếu như có thể thì hãy nói cho tôi nghe một chút, sau khi nói ra trong lòng sẽ dễ chịu hơn!”

“..... Không cần, tôi không cần. Các người đều không cần tôi, cũng không muốn tôi. Ta không cần các người, không cần.”

“Ách.”

Cô khóc? Giọng mũi rất rõ ràng!

Lông mày đẹp của Dạ Huyền Phi cau lại, cuối cùng hấn nhẹ nhàng đem cô đang vui đầu khóc ôm vào trong ngực mình, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai cô, an ủi cô!

“Được rồi, được rồi, cô bé ngốc! Không khóc, không khóc, ai lại không muốn em? Sẽ không ai không muốn em, em đáng yêu như vậy, em hài hước như vậy, người nào sẽ nỡ không muốn em? Không khóc, không khóc nữa!”

Đồ mờ mờ ~ hấn đang làm cái gì? Sau khi ý thức được mình vậy mà đang dỗ một tiểu nữ sinh 15 tuổi, ít nhiều da đầu hấn cũng có chút tê dại, bất quá không có biện pháp, ha ha, nếu đã làm, như vậy liền làm đến cùng đi!

“Ô ô ô, bại hoại Đều là bại hoại.”

Vốn cho rằng mình có thể đem hân hào hào cất giấu ở trong lòng, nhưng tại sao. Tại sao sau khi đến qua nhiều nơi như vậy lại càng nhớ hơn. Rõ ràng buổi sáng hai người còn gặp mặt, nhưng bây giờ không thấy được hân trái tim lại đau đớn?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 106: Cô Cư Nhiên Bị Người Đàn Ông Khác Ôm

Dục! Dục! Không phải là mê luyện! Không phải! Là thật! Là thật tâm! Tại sao người thầy không được? Tại sao người phải tàn nhẫn đẩy ra ta như vậy?

“ Được, được, là tôi bại hoại, là tôi khi dễ Hàn Bối Bối, không khóc, không khóc!”

Oan uổng a, hân là người tốt, hân thật sự là người tốt! Chẳng qua hiện tại đứa nhỏ này khóc lợi hại như vậy, cho nên miễn cưỡng một chút. Thừa nhận mình là bại hoại cũng được, dù sao cũng sẽ không thiếu một miếng thịt!

“Ô ô ô. Hân mới không phải là cha của tôi, hân không phải.”

“Ách.”

Lại là vấn đề này? Dạ Huyền Phi có chút ghen hờn, không biết mình nên nói gì, chỉ có thể nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai cô! Mặc cho cô khóc trong ngực hân, mặc cho nước mắt của cô từ từ ướt nhẹp áo hân. Nha ~~~ chiếc áo sơ mi hàng hiệu của hân. Rõ ràng hân mặc mới lần thứ hai mà thôi.

Phong Thiên Dục cùng Diêm Thiên Hoa chạy tới Nhân Ái, hơn nữa thời điểm hỏi ra được phòng bệnh của Hàn Bối Bối ở đâu, Phong Thiên Dục dẫn đầu trực tiếp chạy về phía trước, bởi vì Diêm Thiên Hoa mang giày cao gót, cho nên di chuyển khó tránh khỏi có phần bất tiện, nhưng lại cũng miễn cưỡng đi theo phía sau hân!

— Tức giận! Cách cánh cửa thủy tinh phòng bệnh, khi nhìn thấy người ở đó, nhất là khi nhìn thấy nam sinh kia đang ôm Bối Bối, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai cô, hân rất tức giận, thậm chí cảm thấy cả người giống như sắp bốc lửa!

Tay gắt gao nắm tay nắm cửa, chậm chạp cũng không mở ra, cứ như vậy lẳng lặng nhìn! Ánh mắt kia tựa hồ không chỉ muốn trừng vờ thủy tinh mà còn muốn trừng thùng lưng nam sinh kia!

Thời điểm Diêm Thiên Hoa chạy tới, mặc dù có chút khiếp sợ vì lửa giận phát ra từ trên người hân, thậm chí không hiểu lửa giận của hân từ đâu tới, cô cũng trừng hờn thấy được cảnh tượng bên trong phòng bệnh.

Có chút khó tin, Hàn Bối Bối nhỏ như vậy, thế nhưng lại cùng nam sinh ôm ấp một chỗ, trong lòng cô cũng khiếp sợ cho rằng. Phải chăng lửa giận của hân cũng bởi vì một màn này?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 107: Sẽ Không, Chắc Chắn Sẽ Không!

Là bởi vì con gái của mình cùng nam sinh ôm ấp mà tức giận? Hay là bởi vì. Bởi vì. Nha, không, không phải vậy, chắc chắn sẽ không phải như vậy! Cô không cho phép, tuyệt đối không cho phép mình loạn tưởng như vậy!

Cho nên. cuối cùng cô cũng không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng hân!

“Phong? Làm sao vậy? Còn không đi vào?”

“ Hà? Không sao, chờ em tới cùng nhau vào!”

Nhìn cô theo kịp bên cạnh, Phong Thiên Dục nỗ lực đè xuống lửa giận, sau đó quay đầu khẽ cười cười với cô, rồi nhẹ nhàng mở cửa phòng bệnh ra!

So sánh với Phong Thiên Dục bỗng nhiên tiến vào phòng bệnh, biểu hiện của Diêm Thiên Hoa có vẻ khoa trương hơn nhiều, vừa vào phòng bệnh, Diêm

Thiên Hoa đã bay thẳng đến bên cạnh Hàn Bối Bối cùng Dạ Huyền Phi!

“Bối Bối, Bối Bối? Em làm sao vậy? Dọa chết chị với cha em rồi, nghe nói em té xỉu ở đường cái, em rốt cuộc làm sao vậy?”

“..... Ách. A. cô!”

Dạ Huyền Phi vội vàng nhảy ra, sững sốt một hồi lâu, cuối cùng vẫn quyết định buồn cười gọi Diêm Thiên Hoa là cô!

Mà bởi vì Dạ Huyền Phi đột nhiên đứng dậy, cả người Hàn Bối Bối lập tức không có điểm tựa, thân mình không nhận được lão đảo một chút, muốn ngã nhào trên giường bệnh!

Phong Thiên Dục thấy thế, vội vàng đi lên phía trước, một phen đỡ lấy cô! Mà Hàn Bối Bối cứ như vậy ngã vào đôi mắt lo lắng của hắn!

Có lo lắng, lo lắng rất nồng đậm!

Không thôi! Mãnh liệt không thôi!

“Bối Bối? Chuyện gì xảy ra? Làm sao lại té xỉu ở trên đường?”

“.....”

Kỳ thực trong lòng Hàn Bối Bối có một chút cảm động!

Dù sao sau khi Dạ Huyền Phi gọi điện thoại, căn bản còn chưa kịp nói với hắn cô rốt cuộc đang ở đâu, nhưng hắn lại tra ra được, hơn nữa còn dùng tốc độ nhanh như thể chạy tới!

Nếu như không phải. Nếu như không phải vì người phụ nữ này cũng cùng theo tới, như vậy Hàn Bối Bối rất rõ ràng mình nhất định sẽ nhào vào trong ngực của hắn, làm nũng giống như trước đây, nói cho hắn biết, bụng của cô thật là đau thật là đau, nhưng hiện tại. A, miễn đi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 108: Kỹ Xảo Biểu Diễn Của Cô So Ra Còn Kém Người Phụ Nữ Này

Sau khi vùng vẫy khiến cho hắn buông cô ra, cô nhìn nhìn hắn, lại nhìn nhìn Diêm Thiên Hoa đang đứng bên cạnh, trong lòng không nhận được một trận cười lạnh!

Là thật sự quan tâm sao? Tại sao cảm thấy người phụ nữ này giống như đang diễn trò? Chắc chắn, diễn thực tốt! Ít nhất đã nhiều năm như vậy, thói quen diễn trò, thói quen cường chế đi dòi tất cả những con ruồi bên cạnh hắn, cô còn diễn không ra trình độ như vậy!

Sau khi rời khỏi hắn, cô dứt khoát trực tiếp nằm trên giường, dùng chăn che đầu của mình lại, không nhìn thấy, cô cái gì cũng không nhìn thấy!

“..... Bối Bối.”

Phong Thiên Dục nhìn cô, biết cô không nói gì như vậy là đang kháng nghị cái gì, nhưng rốt cuộc có cái gì tốt để kháng nghị sao?

Dạ Huyền Phi thấy người nhà của cô cũng chạy tới rồi, mặc dù có chút bội phục năng lực cùng tốc độ của bọn họ, nhưng bất kể như thế nào, vấn đề gai góc hiện tại này hắn cũng muốn trả lại cho bọn họ mới phải!

“Cha của Hàn Bối Bối!”

“..... Ủ?”

Cha của Hàn Bối Bối? Đây là một cách xưng hô thực mới mẻ, đối với hắn, vẫn là lần đầu tiên nghe được có người gọi hắn như vậy, cho nên tự nhiên có chút không nhận được hơi sững sốt!

“Các người đã tới, như vậy cũng không có chuyện của tôi nữa, Hàn Bối Bối liền giao cho các người, tôi đi!”

“Ủ, được, cảm ơn cậu đã đưa Bối Bối tới bệnh viện!”

Khách khí cùng xa lánh, kỳ thực sự khác biệt giữa hai người này không chỉ có 5 tuổi, mà là cảm giác, khí chất giữa hai người, chênh lệch quá nhiều!

Nếu như nói Dạ Huyền Phi là một đại nam sinh nóng nảy, cá tính thích chơi đùa!

Như vậy Phong Thiên Dục so với hần, vẫn là nội liễm hơn nhiều, hơn nữa cũng thành thực hơn nhiều, không chỉ có nội liễm thành thực, hần càng thêm chừng chặc, càng thêm làm cho người ta có cảm giác an toàn!

“..... Vậy. Tạm biệt!”

“Tạm biệt!”

Không nói được cảm giác của mình đối với đứa bé trai này rốt cuộc là gì, sau khi nhìn thấy hần, Phong Thiên Dục liền khẳng định đây là lần thứ hai gặp mặt, mặc dù khoảng cách với lần gặp mặt đầu tiên xác thực có chút xa, nhưng bất kể như thế nào cũng không quên, bởi vì thời điểm lần đầu tiên gặp mặt..... Những chuyện đó, đời này có lẽ hần vĩnh viễn cũng đều không cách nào quên được!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 109: Tại Sao Lại Không Tự Trọng Theo Tới?

Dạ Huyền Phi nhìn Hàn Bối Bối đang giấu mặt trong chăn một chút, khoe miệng giật giật, rõ ràng rất muốn nói gì, nhưng cuối cùng một câu cũng không nói ra, trực tiếp mở cửa phòng bệnh, chuẩn bị rời đi!

“Dạ Huyền Phi!”

“..... Ủ?”

Dạ Huyền Phi đã ra khỏi phòng bệnh, thời điểm muốn đóng cửa phòng lại, Hàn Bối Bối đột nhiên từ trong chăn chui ra!

“Cám ơn anh! Nếu như không có anh, nói không chừng hôm nay tôi đã chết!”

Cho dù không phải là đau chết, cũng sẽ cô độc chết đi, hôm nay là lần cô cô độc nhất từ trước tới nay, bởi vì không có hần, bởi vì cho dù hần đang ở bên cạnh, vẫn như cũ không cách nào cảm giác được.....

“..... Ha ha, đứa ngốc, em quá khách khí, có còn, em không được nói nghiêm trọng như vậy, tự chăm sóc mình thật tốt đi!”

“Ủ, cám ơn, thật sự cám ơn anh! Chờ tôi khỏe rồi, tôi mời anh ăn cơm!”

..... Quái dị! Rõ ràng không nói gì quá đáng, thế nhưng trong chốc lát đó, Dạ Huyền Phi lại cảm thấy, cho dù mình đứng ở cửa phòng bệnh, không khí dưới mũi lại lập tức nồng nàn không ít!

Hàn Bối Bối, em cười quá mức ngọt rồi! Cười đến mức có chút làm cho người ta cảm thấy tâm tình bị ảnh hưởng! (Nói nhảm, không phải bị ảnh hưởng bởi đáng về hôn hờ của người ta, rõ ràng là lạnh khí trên người Phong Thiên Dục tản mát ra)

“A, được, được, tôi đi đây!”

Đóng cửa phòng bệnh, Dạ Huyền Phi cũng không biết tại sao, thế nhưng cảm giác mình tựa hồ đang dùng tốc độ chạy trốn để rời đi!

— Yên lặng! Yên lặng đến ngay cả hô hấp của ba người bọn họ, tựa hồ cũng có thể nghe được!

Trong hoàn cảnh như vậy, Diêm Thiên Hoa kỳ thực đã có chút hối hận, tại sao mình lại không tự trọng theo tới đây.....

Phong Thiên Dục vẫn dùng ánh mắt khóa lại trên người đang nằm trên giường! Bên trong thâm thúy rốt cuộc lại bao hàm bao nhiêu mị mị, dù là ai cũng không cách nào thấy rõ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.2 - Chương 110: Cô Thật Sự Không Muốn.....

Bối Bối cũng không nguyên ý nói chuyện nữa, sau khi tiễn Dạ Huyền Phi, cô trực tiếp đem chăn cuộn mình thành một con nhộng, hoàn toàn bảo trì trầm mặc!

Ba người! Ba loại tâm tình! Hoặc là nói là mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được? A!

Cuối cùng Phong Thiên Dục cũng không nói gì, kéo cửa phòng bệnh, nhẹ nhàng đi ra ngoài!

Diêm Thiên Hoa nhìn thấy Phong Thiên Dục đi ra ngoài, như vậy làm sao còn có thể ở bên cạnh cô? Lập tức cũng theo ra ngoài!

Chẳng qua là thời điểm cô rời khỏi phòng bệnh, có chút làm cho người ta không biết là vô tình hay cố ý, thời điểm đóng cửa phòng bệnh, thế nhưng dùng sức như vậy, tiếng đóng cửa kia đồng thời làm kinh sợ trái tim của Hàn Bối Bối cùng Phong Thiên Dục!

Phong Thiên Dục có chút trách cứ quay đầu lại nhìn cô, mà cô còn lập tức làm ra dáng vẻ vô tội, hướng hân lè lưỡi một cái, sau khi nói một tiếng xin lỗi liền cùng nhau đi về phía trước!

Mà Hàn Bối Bối làm sao lại không nghe được!

Sau khi xác định hân và cô đều đi rồi, cô mới chui ra khỏi chăn, nhìn bình truyền dịch trên tay, trái tim tựa như những giọt nước không ngừng chảy vào trong cơ thể mình, lạnh như băng!

Đi rồi sao? Cứ như vậy đi rồi sao? Chẳng quan tâm? Phong Thiên Dục! Người là tên lừa gạt! Người này là một tên lừa gạt!

Cam kết trước kia, người đều quên hết rồi sao? Tất cả trước kia, người đều trắng trợn quên mất như vậy? Có làm lần không? Người đã nói, sẽ không bao giờ không quan tâm ta, người đã nói, sẽ không bỏ rơi ta. Người đã nói, sẽ nâng niu ta trong lòng bàn tay, ta chính là công chúa của người. . . .

Tại sao? Tại sao nhanh như vậy liền thay đổi rồi? Tại sao. Tại sao.

Phong Thiên Dục! Hận người! Hận người! Không. Nếu như có thể đem một phần tâm tình yêu người chuyển thành hận người thì sẽ tốt biết bao? Có phải nếu hận được, sẽ không đau đớn như vậy nữa hay không?

. Phong Thiên Dục. Nhớ người! Nhớ người! Cho dù người ở bên cạnh, cũng vẫn như cũ sẽ nhớ, nhớ người như trước đây! Nhớ người trước đây cùng chiều Bối Bối, Bối Bối muốn cái gì, người sẽ cho cái đó!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 111: Mỗi Lần Cô Đau, Hân Đầu Sẽ Phụng Bồi!

Mà không phải giống như bây giờ, cho dù người vẫn ở bên cạnh Bối Bối như cũ, nhưng Bối Bối lại không cảm giác được người, cho dù có thể nhìn thấy người, nhưng bên cạnh người lại có một người phụ nữ khác.

Đúng vậy, cô để ý! Cô vô cùng để ý người phụ nữ bên cạnh hân. Ngay cả lần này đến xem cô, cứ như vậy lạnh nhạt nhìn cô một chút, cũng mang theo người phụ nữ kia cùng đi. Ha! Người phụ nữ kia có phải rất quan trọng với hân không?

A a a! Phien! Phien nào! Cô không muốn suy nghĩ, cô thật sự không muốn suy nghĩ nữa, đầu đau quá! Đau quá!

Bụng cũng đau! Đau giống như dao đâm vậy!

Tim càng đau! Đau đến mức làm cho cô sắp chết lặng!

(Phòng quản lý)

Kỳ thực Diêm Thiên Hoa cho rằng Phong Thiên Dục cứ như vậy chuẩn bị mang theo cô rời đi, nhưng khi theo hân cùng đi đến đây, hơn nữa dĩ nhiên còn hỏi thăm tình hình thân thể của Hàn Bối Bối, cô ít nhiều có chút cảm tức!

Coi trọng! Quá mức coi trọng rồi! Nhìn bộ dạng nha đầu nằm trên giường, rõ ràng không có việc gì! Cũng không biết có phải giả vờ hay không!

“Bác sĩ, xin hỏi Hàn Bối Bối phòng bệnh 305 rốt cuộc bị làm sao? Hiện tại tôi vẫn không biết tại sao nó té xỉu, cho nên phiền bác sĩ nói cho tôi biết một chút, cảm ơn!”

“À, Hàn Bối Bối phòng bệnh 305 sao, không có gì đáng ngại, chính là kỳ sinh lý dẫn đến không thoải mái, thể chất của cô bé vô cùng hàn tính, cho nên mỗi lần đến kỳ sinh lý cũng sẽ đặc biệt đau đớn khó chịu phải không?”

“..... Dạ!”

Phong Thiên Dục có chút cứng ngắc gật gật đầu, đồng thời nhớ lại thời gian kỳ sinh lý của Bối Bối. Thực kinh ngạc, cho dù Bối Bối đau bụng kinh, mỗi lần kỳ sinh lý đều đến rất đúng ngày, nhưng lần này lại đến trước 2 ngày?

Đáng ghét Mỗi lần cô đau sinh lý, hần đều ở bên cạnh cô! Lần này hần không có Hơn nữa cô còn đau nghiêm trọng đến ngắt đi?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 112: Có Cần Phải Lo Lắng Cho Cô Như Vậy Không

Trong lòng cảm giác tự trách không ngừng dâng lên, hơn nữa sắc mặt nhìn qua thật sự không tốt lắm. Mà Diêm Thiên Hoa đứng ở một bên sau khi nghe được nguyên nhân, nhin không được khóe miệng hơi hơi run rẩy!

Đau sinh lý! Chỉ là đau sinh lý thôi sao? Chuyện nhỏ như vậy? Lại cơ hồ làm cho hần người ngả ngửa đổ như vậy? Hơn nữa còn lộ ra dáng vẻ đau lòng như thế? Hừ! Không thể nói, thật sự là không thể nói!

“Khó trách, có một số người bởi vì trước đây không điều dưỡng tốt thể chất, mà thể chất của bé gái lại tương đối nhạy cảm, cho nên cô bé đau bụng kinh cơ hồ là bẩm sinh rồi, rất khó trị tận gốc, mỗi lần đến mấy ngày kia đều phải cực kỳ cẩn thận, những thứ kiêng không nên ăn đều không cho cô bé ăn chứ?”

“Có, không hề cho phép nó ăn đồ cay đồ lạnh!”

Những thứ này, cho tới bây giờ Bối Bối đều không có chú ý qua, nhưng hần lại chú ý tất cả, hơn nữa mấy ngày đó của cô hần đều đặc biệt dặn dò Vương tẩu, cho nên mấy ngày kia cơ hồ đã trở thành thói quen của hần!

“Ừ, vậy thì tốt, lần này có thể do tâm tính của cô bé không được tốt, cho nên dẫn đến hậu quả như vậy. Cũng may mắn đưa đến đúng lúc, không có gì đáng ngại nữa, hai người không cần quá lo lắng, đợi cô bé truyền nước xong là có thể về nhà!”

“Được, cảm ơn bác sĩ!”

“Không cần phải khách khí, đương nhiên, tốt nhất nên mang một ít thuốc điều trị về cho cô bé uống!”

Nhìn Phong Thiên Dục cùng Diêm Thiên Hoa chuẩn bị rời đi, bác sĩ lại vội vàng gọi bọn họ lại!

“Uống thuốc? Thuốc giảm đau?”

“Không phải, dĩ nhiên không phải uống thuốc giảm đau rồi, thời điểm kỳ sinh lý của phụ nữ đến căn bản không thể uống thuốc giảm đau, nếu không sau này sẽ lưu lại tính ý lại cùng một số tác hại, chúng tôi chỉ là đưa một ít thuốc điều trị cho các người thôi, để các người mang về cho cô bé hào hào điều dưỡng, thân thể đứa nhỏ này không thể tùy tiện ép buộc!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 113: Trưởng Thành Quá Sớm Rồi!

Bác sĩ cũng không nói thêm gì nữa, nhìn nhìn bọn họ, sau đó trực tiếp cho bọn họ đơn thuốc, để bọn họ đến phòng thuốc mua thuốc!

Phong Thiên Dục nhận lấy đơn thuốc, nhúu nhúu mày, sau đó lại đi đến phòng thuốc! Kỳ thực Diêm Thiên Hoa đã không muốn đi theo rồi, nhưng lại không có biện pháp, ai bảo cô tới đây? Hiện tại nếu tránh đi thì thật khó coi!

Bọn họ đi thật xa thật xa, hai bác sĩ quản lý cũng không nhin được khẽ cười cười!

“Ai, cậu nha, làm sao không nói rõ tình hình cho bọn họ biết?”

“Có cái gì tốt để nói? Đứa nhỏ này thật sự có điểm quá đi, trưởng thành quá nhanh, rõ ràng mới 15 tuổi lại ít nhất có tâm tính cùng thân thể của người 20 tuổi. Chậc chậc, trẻ con bây giờ có lẽ đều trưởng thành sớm như vậy!”

“Ha ha, ai biết.”

Sau khi có bệnh nhân đi vào thì tiếng nghị luận cũng chấm dứt. Phong Thiên Dục giúp cô mua thuốc, trả tiền, sau đó lại đi tới phòng bệnh của cô!

Khi cửa phòng bệnh lần nữa bị người mở ra, Hàn Bối Bối cơ hồ cho rằng y tá tiến vào, hoàn toàn không nghĩ tới hắn còn có thể trở lại, cho nên dứt khoát không quay đầu lại, cũng không mở mắt! Vẫn như vậy giả vờ ngủ say!

Hắn cũng không nói gì, ở bên trong tủ phòng bệnh tìm được một cái ly sạch sẽ duy nhất cùng chiếc bình đựng nước nóng, hắn lấy ra một viên thuốc thả vào ly nước!

Chất lỏng màu nâu đỏ, thoát nhìn ít nhiều có chút làm cho người ta không thoải mái, cộng thêm mùi vị của thuốc, làm cho Phong Thiên Dục cũng nhận không được nhứ nhứ này! Cũng không biết Bối Bối có thể uống hay không. Cô không thích nhất mùi vị này! Nhưng bất kể như thế nào, so với sự thống khổ của cô, nỗi khổ nhất thời này tương đối tốt hơn, sau khi uống thuốc này thì có thể đỡ đau rồi!

“Bối Bối? Ngồi dậy uống thuốc đi!”

“. Hả?”

Hàn Bối Bối có chút nghi ngờ mở mắt, thật sự thiếu chút nữa cho rằng mình xuất hiện ảo giác, tại sao là hắn. Tại sao có thể là hắn? Hắn vừa trở lại sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 114: Hấn Cho Cô Ôn Nhu

“Người. Làm sao người lại tới nữa? Người không phải đã đi rồi sao?”

“Đưa ngọc, cho dù đi cũng phải mang theo con cùng đi, không có khả năng ta đi trước a, đến đây đi, Bối Bối, mặc dù mùi vị của thuốc này không tốt lắm, nhưng uống xong, bụng con hắn là sẽ không đau như vậy nữa!”

“. Ách? Người biết?”

Cô giùng giàng từ trên giường ngồi dậy, mặc dù khóe mắt nhìn thấy Diêm Thiên Hoa cũng tiến vào, nhưng bởi vì hấn đang ở đây, bởi vì hấn vì cô, cho nên lần này cô rất thông minh lựa chọn không nhìn! Chỉ cần cô không nhìn nữa, như vậy tâm tình của cô sẽ rất tốt, rất tốt!

Tốt, như vậy đi, liền dung túng chính mình một lần, hiện tại cô cần hấn, rất cần rất cần, cho nên cứ như vậy lừa mình dối người một lần đi, cô ta không tồn tại, không tồn tại là tốt rồi!

“Ừ, con vẫn luôn không nói, ta không có cách nào đành phải đi tìm bác sĩ vừa khám cho con để hỏi thăm tình hình! Đến đây đi, Bối Bối, ngoan, uống thuốc, thừa lúc còn nóng mau uống đi!”

Hắn đi tới bên giường, nhìn thấy cô cau mày, biết hiện tại thân thể cô rất không tốt, cho nên trực tiếp cũng ngồi trên giường, rồi sau đó để cho cô tựa vào trong ngực mình, vừa ôm lấy cô, vừa đem cái ly đưa đến bên miệng cô!

. Hấn rất rõ ràng, hấn căn bản chính là hiểu cô như vậy a! Nếu như cái ly này để ở một bên, chờ cô đến uống, vậy cô chắc chắn sẽ không uống, nhưng hấn đưa đến bên môi cô, vậy cô căn bản sẽ không cự tuyệt, cũng không biết nên cự tuyệt như thế nào!

Nghĩ tới những thứ này, cô đột nhiên nhếch môi cười, dứt khoát tựa đầu vào trên bả vai của hấn, sau đó làm nũng chếp miệng với hấn!

“. Thật là đau! Mới vừa đau không muốn nói chuyện!”

“Ta biết!”

Thanh âm của hấn ôn nhu như thế, ôn nhu đến có thể tan thành nước.

Mà mỗi lần. Mỗi một lần thời điểm cô như thế này, cơ hồ cũng là lúc hấn ôn nhu nhất, cô hưởng thụ giờ khắc này!

Tất cả buồn bực trong lòng, tất cả giận dữ trong lòng, tất cả không vui trong lòng, cũng đều bởi vì biểu hiện bây giờ của hấn, toàn bộ đều bị tiêu trừ

trong không khí!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 115: Mỗi Lần Bị Hành Hạ Đến Chết Đi Sống Lại

Buông tay? Buông tay cái rắm! Cô làm sao cam lòng? Làm sao có thể buông tay? Phong Thiên Dục, Phong Thiên Dục như vậy, làm cho cô cả đời cũng không buông ra được!

“Dục. Đau! Thật đáng ghét! Mỗi lần đều có thể hành hạ ta đến chết đi đi sống! Không có người ở bên cạnh càng đau hơn!”

Bởi vì lần này là hấn chủ động ngồi trên giường bệnh, chủ động để cho cô tựa vào trong ngực của hấn, cho nên cô dứt khoát trực tiếp nâng lên hai tay nhỏ bé của mình ôm hấn, đem khuôn mặt nhỏ nhắn của mình tựa vào trong ngực hấn, cảm thụ lồng ngực ấm áp của hấn, cảm thụ hương vị sữa tắm nhẹ nhàng khoan khoái trên người hấn!

Động tác này. Đã lâu rồi!

“Ta biết, ta đều biết, cho nên không phải đã cho con uống thuốc sao? Mặc dù không phải là thuốc giảm đau, nhưng hấn cũng có chút tác dụng! Hơn nữa vừa rồi bác sĩ cũng nói, thời điểm cái đó tới, không thể uống thuốc giảm đau, may là trước kia không cho con uống!”

Hấn cũng nhẹ nhàng ôm cô, nói không rõ một cổ cảm giác thỏa mãn trong lòng mình, một cổ an tâm, rốt cuộc từ đâu đến!

Diêm Thiên Hoa vẫn đứng ở một bên, nhìn một màn ấm áp này! Cả người cơ hồ cũng mau bất tỉnh!

Cái gì cùng cái gì? Dục. Đứa nhỏ này gọi hấn Dục! Hấn không chỉ không phản đối, hơn nữa còn ôn nhu như vậy.

Trên giường bệnh hai người tựa vào nhau, rõ ràng không có quá nhiều ngôn ngữ, nhưng lại có một loại thần giao cách cảm, một loại ngầm hiểu lẫn nhau, làm cho những người khác không thể chen vào.

. Cha và con gái? Thử hỏi đây thực sự là tình cảm giữa cha và con gái sao? Có thể sao? Đáng chết, có thể sao?

Nếu như tình cảm giữa cha và con gái đều như vậy, như vậy. Như vậy không phải toàn bộ thế giới đều biến thái sao? A a a! Điên rồi, thật là nhanh phát điên rồi! Cái gì cùng cái gì đây?

Mà cô! Cô cũng không tin, mình cứ như vậy không chiến mà bại, thua trên tay một đứa nhỏ chưa dứt sữa? Không thể nào tin nổi! Mà cô, cũng tuyệt đối không thối lui!

Nghĩ tới những thứ này, cô vội vã không im lặng đứng ở một bên nữa, không thể vẫn không nói câu nào, sau khi cô giả bộ ra vẻ quan tâm cũng liền vội đi tới bên giường bệnh!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 116: Nha Đầu Chết Tiệt Không Có Đạo Lý!

“Nha, Tiểu Bối bối đáng thương, còn nhỏ mà mỗi lần kỳ sinh lý đều đau như vậy! Đáng thương! Được rồi, sau khi em truyền nước xong, trên đường về chúng ta đến siêu thị, chị mua cho em một ít socola được không?”

“.”

Nhìn cô ta cũng đã chen đến trên giường bệnh, Hàn Bối Bối hơi quay đầu lại nhìn cô ta một chút, cuối cùng chính là cái gì cũng không nói, vẫn cứ tựa đầu chôn trước ngực hấn!

Mặc dù Phong Thiên Dục biết lần này Bối Bối có chút thất lễ, nhưng cũng không lên tiếng trách cứ cô, mà là giải vây giúp hai người!

“Thiên Hoa, Bối Bối từ nhỏ đến lớn đều không thích ăn socola lắm, hơn nữa mấy ngày này, Bối Bối sẽ giống như không hiểu chuyện, em cũng đừng chấp nhặt với một đứa nhỏ!”

“Ách. A, ha ha, làm sao lại như vậy được? Phong, anh nghĩ quá nhiều, làm sao em có thể chấp nhận với một đứa nhỏ? Hơn nữa, em cũng là con gái, đương nhiên hiểu được cảm giác đau sinh lý của Bối Bối!”

Đáng chết, tiểu quỷ không có đạo lý! Một người phụ nữ nào đó, trong lòng cắn răng!

“Ừ, hiểu là tốt rồi, vất vả cho em, Bối Bối truyền nước xem ra cũng còn phải mất chừng 2 tiếng nữa mới xong, Thiên Hoa, nếu không được, em về trước đi!”

Nhìn tốc độ truyền nước chậm rãi kia, Phong Thiên Dục hơi suy nghĩ một chút, vẫn cảm thấy quyết định như vậy tương đối tốt!

Mà Hàn Bối Bối đang ở trong ngực hắn, sau khi nghe được đề nghị này của hắn, cả người cũng không nhận được khê vui vẻ!

Chính là muốn như vậy, chính là muốn như vậy đó ~ bà cô già, mau cút đi! Về nhà đi! Ghê tởm đến chết rồi, ngày ngày giống như một cái đuôi, ngày ngày dính lấy Dục của tôi làm gì?

“Hà? Không cần, chỉ hai tiếng mà thôi, không sao, cùng nhau ở bên Bối Bối tốt lắm!”

“. Ách, như vậy cũng tốt! Bất quá có chút nhàm chán!”

“Không sao a, ba người chúng ta có thể nói chuyện phiếm!”

Nói chuyện phiếm? Đi tìm chết đi, bà cô già, ai muốn nói chuyện phiếm với bà? MB, mau cút, mau cút a!

Trong lòng Hàn Bối Bối từng lần một nguyên rủa, nhưng mà hiển nhiên ông trời đã ngủ thiếp đi, không nghe được lời khẩn cầu của cô, cuối cùng người phụ nữ kia vẫn mặt dày lưu lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 117: Lăn Nửa Chen Lên Giường Của Hắn

Mặc dù nói là nói chuyện phiếm, nhưng nói cái rắm, Hàn Bối Bối cô mới không có hứng thú nói chuyện phiếm với cô ta, bởi vì cô rất rõ ràng, cơ hội có thể dính vào hắn giống như vậy kỳ thực càng ngày càng ít, cho nên cô dứt khoát cái gì cũng không nói, trực tiếp nương nhờ trong ngực của hắn, cho dù khuôn mặt nhỏ nhắn cũng chọc đồ bùng rỗi, nhưng tuyệt đối sẽ không buông tay!

Bà cô già đi tìm chết đi! Bà cô già thôi tha, bà cô già biến mất, bà cô già biến mất, bà cô già không tồn tại, bà cô già không tồn tại. Thôi miên, cô không ngừng thôi miên!

Vừa ở một bên thôi miên, kỳ thực trong lòng cô cũng vừa len lén không nhận được vui sướng!

Được rồi ~ mặc dù lần này đại di mục tới trước hai ngày, mặc dù cô có mắng qua nó không đúng thời điểm như vậy, nhưng hiện tại ~ cô cảm tạ, cảm tạ bởi vì có đại di mục đến, mà kéo gần lại khoảng cách giữa cô và hắn, mà để cho những ngăn cách giữa hắn và cô cũng lập tức không còn tồn tại nữa!

Tối hôm đó, bọn họ từ bệnh viện trở về nhà cũng phải 11 giờ rồi!

Tối hôm đó, lúc trở về, cô chính là chen lên vị trí ghế lái phụ, để cho bà cô già đó ngồi ở vị trí phía sau xe!

Tối hôm đó, lúc về đến nhà, tất cả đám người Vương tẩu đều cho cô một cái ôm an ủi, mà nhìn cũng không hề nhìn bà cô già kia một cái ~

Tối hôm đó, bởi vì nguyên nhân đại di mục, một tiểu nữ sinh mặt dày mảy dạn lại chen lên giường của một người đàn ông trưởng thành!

Hơn nữa không biết có phải cô ý hay không, chuyện tối hôm đó cô ngủ lại trên giường của hắn, cơ hồ tất cả người đều biết, mặc dù chuyện này đối với mọi người sống ở Phong trạch mà nói, đều không phải là một bí mật, nhưng đối với Diêm Thiên Hoa mà nói. Là bí mật! Là bí mật lần đầu tiên biết!

Ghê tởm! Thật là ghê tởm, đều là nữ sinh 15 tuổi rồi lại vẫn ngủ cùng một giường với Phong Thiên Dục? Ngấm lại toàn thân cô đều nổi da gà, ngấm lại liền cảm thấy ghê tởm! Cảm thấy có chút không cách nào tiếp nhận!

Bất quá tối hôm đó. Uhm, chuyện tốt nhất phát sinh chính là khoảng cách giữa Phong Thiên Dục cùng Hàn Bối Bối giống như đã biến mất, giữa hai người đã yên ổn không ít, không còn sự quái dị như thời gian trước nữa!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 118: Cô Lại Dậy Thì

Mặc dù đối với vài người, đây đích xác là chuyện tốt, nhưng đối với vài người khác, đây cũng là một chuyện xấu!

Đồng dạng, cũng chính bởi như vậy, khổ tâm của Diêm Thiên Hoa ở cửa hàng tổng hợp cổ ý để cho đám săn ảnh chụp được mấy tấm ảnh mập mờ kia, cũng không tạo thành ảnh hưởng kịch liệt gì với Hàn Bối Bối!

Nếu như còn chưa hòa hảo với Dục, như vậy những tấm ảnh kia đối với cô, có thể nói là thật sự là hung hăng đả kích, bởi vì không chỉ có ảnh đi dạo phố, hơn nữa còn có ảnh hôn môi ~~~

Thời điểm ra báo, mặc dù trở thành đề tài bàn tán của không ít người, mặc dù khiến cho không ít người có chút giật mình, nhưng đối với Hàn Bối Bối lại nhạt nhẽo không ít! Bởi vì thời điểm hần thấy được tờ báo, cũng là thời điểm đang thấy cô nhìn những tấm ảnh trên báo, hần cơ hồ giải thích rõ ràng chuyện này ngay tại trước mặt mọi người trên bàn cơm!

A ~ hần giải thích, hơn nữa còn giải thích trước mặt nhiều người như thế, vậy cô còn có gì phải để ở trong lòng hay sao? Có còn gì phải khó chịu hay sao? Không có gì nha, đều là người phụ nữ kia chủ động mà thôi! (Mặc dù Phong Thiên Dục không hề nói cô ta chủ động, nhưng tự Hàn Bối Bối đã hiểu như vậy tốt lắm)

Mà một lần kia ~ sắc mặt thối nhất, không tự nhiên nhất dĩ nhiên là Diêm Thiên Hoa khổ tâm một phen rồi!

Hàn Bối Bối sắp được nghỉ hè rồi, cũng có nghĩa là cô sắp lên cấp ba rồi!

Mà bây giờ lúc ăn cơm, Hàn Bối Bối tự nhiên cũng cùng ngồi bên cạnh hần, cũng vị trí như bình thường! Thậm chí cũng cùng một dạng như bình thường, lúu rúu!

“Dục, Dục, chúng ta sắp được nghỉ hè rồi, năm nay người có thể dẫn Bối Bối đi chơi hay không?”

“Ừ? Nhanh như vậy à?”

Phong Thiên Dục buông tờ báo trong tay xuống, cách chuyện lần trước vừa nhanh 2 tháng, trong vòng hai tháng này, không biết bản thân Bối Bối có phát hiện hay không, thế nhưng mình lại thấy cô cao lên không ít, quả thật đến thời điểm dậy thì chân chính rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 119: Phụ Nữ Trong Lúc Chiến Tranh!

“Đúng vậy a, đúng vậy a, vậy mà người không chú ý sao? Dục ~”

Làm nũng! Làm nũng siêu cấp vô địch! Ha ha, bởi vì chuyện lần trước, Phong Thiên Dục không biết làm sao, cũng không đặc biệt sửa cách cô gọi hần nữa rồi. Cho dù mỗi lần cô đều gọi hần là “Dục”, hần thế nhưng cũng không hề sửa lại, đây thật sự là một chuyện khiến cho cô thập phần vui vẻ!

“Ha ha, xin lỗi, gần đây công ty đang lằng xê một đám người mới, hơn nữa chị Thiên Hoa của con cũng vừa mới đến England làm việc, rất nhiều chuyện còn chưa quen, đều là ta đang dạy, cho nên có chút bê đầu sút trán, quên chú ý!”

Chuyên ngành của Diêm Thiên Hoa rõ ràng là tài vụ, nhưng để gần gũi với Phong Thiên Dục, cho nên hơn nửa tháng trước, sau khi cô từ từ quen thuộc hoàn cảnh ở đây, dưới sự công kích của cô cộng thêm sự nhờ cậy của cha mẹ cô, cuối cùng Phong Thiên Dục đành phải để cho cô đến England làm việc!

Mà thời điểm Phong Thiên Dục nói đến đây, trong mắt Hàn Bối Bối rõ ràng chột lóe lên một tia hàn quang!

MBD, người phụ nữ đề tiện, dùng chiêu này sao! Cho rằng gần quan sẽ được ban lộc sao? A, nghĩ thực hay!

“Chị Thiên Hoa không phải là tốt nghiệp loại giỏi ở nước Anh sao? Sao lại ngốc như thế? Cư nhiên dạy lâu như vậy cũng còn chưa quen việc?”

“ A, đúng vậy, chị Thiên Hoa thật là quá ngu ngốc, không thông minh như Bối Bối, thật sự đáng tiếc a!”

Diêm Thiên Hoa dĩ nhiên nghe ra ý châm chọc của Hàn Bối Bối đối với mình, nhưng cô cũng không giận ngược lại cười cười! Ưu nhã ăn bánh mỳ, nếu như phương diện giả bộ còn bại bởi một đứa con nít, như vậy cô còn sống làm gì?

“Cũng may, Bối Bối hẳn là không thông minh như chị Thiên Hoa, dù sao Bối Bối cũng không có lòng tin, cảm thấy bản thân mình có thể thi vào đại học Anh quốc!”

Một tới một đi, hai người phụ nữ cô tới tôi đi, đều đang công kích lẫn nhau! Ai cũng không chịu nhường bước! Mà gió tanh mưa máu trong đó, Phong Thiên Dục làm sao có thể hiểu được?

“Bối Bối quá khiêm tốn rồi, em có người cha lợi hại như Phong dạy dỗ, làm sao em có thể thi không đỗ đây? Chị nghĩ nếu có Phong hỗ trợ, như vậy cho dù em đến Havard cũng không phải là vấn đề!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 120: Phụ Nữ Nhạy Cảm Hơn Đàn Ông!

Bởi vì vấn đề thời gian, hơn nữa bình thường phụ nữ nhạy cảm hơn so với đàn ông, trong hai tháng này, Diêm Thiên Hoa dĩ nhiên cũng đã hiểu, Hàn Bối Bối có ý với Phong Thiên Dục, sau khi hung hăng khinh bỉ nhìn cô một cái, Diêm Thiên Hoa dĩ nhiên cũng hoàn toàn xóc lại tinh thần, bắt đầu cùng cô ngấm ngấm đầu đá nhau, hừ, cô cũng không tin cô sẽ không đầu lại một đứa con nít!

Cho nên cũng chính bởi như vậy, mỗi lần Diêm Thiên Hoa đều rất thích đập vào nỗi đau của cô, biết cô không thích có người nói cô là con gái của hắn, nói hắn và cô là quan hệ cha con, cho nên mỗi lần đều cố ý nói những lời này! Giẫm chết cô! Giẫm đến Hàn Bối Bối kêu oa oa mới tốt!

“Nha? Có lẽ vậy, có lẽ có Dục chỉ bảo, xác thực có thể đến Havard, không sai, nhưng Bối Bối mới không thích gì, ta không muốn đi đến nơi xa như vậy, bởi vì nơi đó không có Dục!”

Cô quật cường cắn một cái bánh bao, tròn mắt nhìn Diêm Thiên Hoa một cái, rồi sau đó cũng không nói thêm gì!

Hiện tại, Phong Thiên Dục tựa hồ đã bình tĩnh không ít đối với những lời này của Hàn Bối Bối, hắn không nói gì, chỉ là nhàn nhạt nghe!

Đối với Bối Bối. Hắn là quý trọng, quý trọng phần tình cảm tựa như cha và con gái, phần tình cảm tựa như bạn bè! Hắn là người, là một người có máu có thịt, cho nên cũng sẽ ích kỷ! Cho nên như thường, hắn không muốn mất đi phần tình cảm giữa mình và Bối Bối!

Chính bởi vì như vậy, chỉ cần mỗi lần Bối Bối không thể hiện quá mức rõ ràng phần mê luyến của cô đối với mình, hắn đều lựa chọn lặng im, lựa chọn cái gì cũng không nói, chính là lẳng lặng nhìn, lẳng lặng khiến cho mình lẳng động, lẳng lặng trong lòng tự nói với mình, Bối Bối đối với hắn, chẳng qua là mê luyến, chẳng qua là một loại ý lại với người khác phái trước khi chưa tìm được bạn trai mà thôi!

Diêm Thiên Hoa là có chút cảm tức Phong Thiên Dục mỗi lần đều không phản ứng gì, nhưng vậy thì có thể như thế nào? Phong Thiên Dục mới thật sự là người trong cuộc, hắn đều không có phản ứng gì, cô có thể có phản ứng gì?

“Người ta ăn xong rồi, Dục, hôm nay sau khi thi xong sẽ chờ kết quả, sau đó sẽ được nghỉ hè! Người rút cuộc có nghĩ tới đưa người ta đến nơi nào chơi hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 121: Nương Nhờ Trên Đùi Của Hắn

“Ta ăn xong rồi, Dục, hôm nay thi xong, sau đó là chờ kết quả, sau đó sẽ được nghỉ hè! Rốt cuộc người có nghĩ đưa ta đến chỗ nào chơi hay không?”

“ Ừ, tạm thời còn chưa nghĩ ra, ta sẽ xem kế hoạch một chút, nhưng bất kể như thế nào, ta không bảo đảm nhất định sẽ có thời gian đưa con đi chơi!”

“Dục ~”

Không đưa cô đi chơi? Ô ô, như vậy không phải đại biểu năm nay không có hồi ức gì hay sao? Không cần! Cô mới không cần, cô muốn hấn lại đưa cô đến Bát quái trận trong Đào Hoa Am một lần nữa!

Lần trước lúc đi một mình, bởi vì không có hấn, bởi vì không đi qua, cho nên chuyện này vẫn luôn canh cánh trong lòng cô!

“Được rồi, được rồi, đừng làm nũng nữa, sắp đến giờ rồi, mau chuẩn bị lên đường thôi, hảo hảo thi tốt, năm nay nếu thi lên cấp ba tốt, chia lớp cùng chia ban tốt, như vậy ta sẽ tặng cho con một món quà!”

Nghĩ đến lần trước ở cửa hàng trang sức, mua cho cô chiếc kẹp tóc con bướm, vẫn chưa có cơ hội tặng cho cô, khỏe môi hấn liền nhin không được hơi giương lên!

Hấn dám cam đoan, cô nhất định sẽ thích chiếc kẹp tóc con bướm đó, bởi vì thật sự rất giống! Vô cùng giống chiếc bốt hình con bướm trên ngực cô, giống như thế lần đầu tiên thấy được!

“Quà? Còn có quà sao?”

“Ừ đúng!”

“A nha ~ nghe qua dường như không tệ (*^__^*) hi hi!”

Cô đi tới bên cạnh hấn làm nũng một chút! Làm cho nụ cười nơi khỏe môi Phong Thiên Dục càng không ngừng tăng lên!

“Dĩ nhiên, quà tặng xác thực không tệ, tin tưởng con nhất định sẽ thích!”

“Oa, đã mua rồi sao?”

“Ừ, mua xong rồi!”

“Muốn xem, muốn xem, ta muốn xem!”

Cô dứt khoát ôm cổ hấn, cả người ngồi lên trên đùi của hấn, quả thực giống như một tiểu vô lại! Bát quái không vấn đề gì! Dám người Vương cho dù nhìn thấy cũng chỉ ở một bên cười trộm mà thôi!

Mặc dù Diêm Thiên Hoa có chút xanh cả mặt, nhưng ai sẽ để ý tới cô ta? Mặc cho cô gắt gao nắm miếng bánh mỳ trong tay đến biến hình, cũng không có ai để ý!

“Không được, bây giờ chưa thể cho con xem, hơn nữa rốt cuộc có thể thấy được món quà này hay không thì phải xem thành tích cuộc thi lần này của con, rốt cuộc có tư cách thấy được hay không! Cho nên Hấn Bối Bối, cố gắng lên, đừng làm cho ta thất vọng, như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 122: Hấn Hôn Cô!

“Được! Được! Không thành vấn đề, tuyệt đối không vấn đề, Bối Bối nhất định thi được điểm cao nhất cho người xem!”

Cô gắt gao ôm cổ hấn, siết đến hấn mau tắt thở, nhưng khuôn mặt hấn vẫn như cũ tràn đầy ý cười!

Hấn cảm thấy phương thức ở chung với Bối Bối như vậy tương đối tốt, hai người đều không có gánh nặng, hai người đều không hề không vui vẻ!

“Được, cố lên, đi thôi! Hôm nay Tuần Kiệt đưa con đi học, lúc này ta không thể phân thân!”

“... Có thể có thể, bất quá Dục ~ cuộc thi hôm nay của người ta, người có thể cho Bối Bối một cái hôn cổ vũ không? Như vậy Bối Bối mới có thể càng thêm tự tin nha ~”

Ách! Vô si! Con nhóc vô si!

Phong Thiên Dục ngây ngẩn cả người một chút, Diêm Thiên Hoa càng thêm trừng mắt nhìn cô đến không còn đường sống, nhưng cô làm như không nhìn thấy gì hết, toàn bộ không hề ảnh hưởng tới cô!

“... Ừ, được! Cho con một cái hôn cổ vũ, như vậy nhất định phải đạt điểm cao nhất!”

“OK, chỉ cần có cái hôn cổ vũ của người, Bối Bối nhất định đạt điểm cao nhất cho người xem!”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tràn đầy ý cười cùng sức sống, hân cười cười, kéo cô đến từ trước mặt mình, rồi sau đó thực tình đặt một nụ hôn lên trán của cô!

“Tiểu công chúa của ta, ta đem tất cả may mắn của ta hôm nay cất giấu bên trong nụ hôn này, cho nên cố gắng lên, cố lên!”

“Được, không thành vấn đề, chờ tin tức tốt của Bối Bối!”

Cô cười khanh khách, mặc dù nụ hôn này không phải rơi vào trên môi, nhưng cũng đủ rồi. Cười và vẫy tay chào hân, cuối cùng cô ra cửa, lên xe Trương Tuấn Kiệt, sau đó rời đi! Bắt đầu vì nụ hôn cổ vũ của hân mà chiến đấu, bắt đầu vì món quà hân chuẩn bị mà chiến đấu!

Sau khi cô đi, bên trong phòng khách to như thế lập tức yên tĩnh lại, Phong Thiên Dục như gió quét mây tan ăn sạch bữa ăn sáng, sau đó nhanh chóng lên lầu thay quần áo chuẩn bị đi làm!

Diêm Thiên Hoa cũng không do dự, trực tiếp ăn sạch trứng ốp trong đĩa, cũng cùng lên lầu đi thay quần áo!

Những ngày đi làm này đều cùng hân đi công ty, cho nên ở phương diện thời gian, cô đương nhiên thích hợp với thời gian của hân rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 123: Không Cảm Thấy Dị Thường Giữa Anh Và Nó Sao?

Chờ sau khi hai người thay quần áo xong, rất ăn ý cùng nhau đi tới gara, sau khi lên xe, Phong Thiên Dục lái xe ra ngoài! Không bao lâu liền ra bên ngoài đường vòng!

Mà hôm nay, khỏe miệng Diêm Thiên Hoa động đập nhiều lần, tựa hồ luôn tục có lời muốn nói!

Phong Thiên Dục đương nhiên chú ý tới tình huống như thế, nhưng nếu cô không mở miệng, như vậy hân cần gì phải hỏi?

Diêm Thiên Hoa không ngừng nhìn gương mặt nghiêng của hân nhiều lần, cuối cùng cũng hạ quyết tâm, quyết định mở miệng!

“Phong”

“Ừ?”

“Em ở nhà anh cũng sắp được ba tháng, nếu vẫn ở nhà anh thì có phiền toái hay không?”

“Ha ha, sẽ không, nhà anh nhiều phòng khách như vậy, không có gì phiền toái, hướng chỉ ăn cơm cũng bắt quá là nhiều hơn một đôi đũa mà thôi!”

Đây là chủ đề cô muốn nói sao? Không phải vậy, khẳng định không phải vậy, ít nhất tiềm thức của hân nói cho hân biết, hân sẽ không đơn giản như vậy mới đúng!

“Nha, vậy thì tốt, bắt quá em đã ở ba tháng, như vậy có một số việc xem ở trong mắt, em cũng thật sự không biết mình có nên nói hay không!”

Cô mím môi miệng, cuối cùng quyết định không nhin nữa!

“A? Em muốn nói gì?”

“.Phong, anh cùng Hân Bối Bối. Giữa các người, anh không cảm thấy có chút dị thường hay sao?”

“Dị thường? Sao lại nói như thế?”

Bởi vì nói đến chuyện của hân cùng Bối Bối, bởi vì Diêm Thiên Hoa dùng tới hai chữ “dị thường” này, cho nên Phong Thiên Dục không nhịn được hơi nhú nhú mày, nhưng trên mặt cũng không lộ ra thần sắc gì khác thường!

Dị thường sao? Giữa hân cùng Bối Bối là dị thường sao. A, đây là vấn đề cho tới bây giờ hân chưa bao giờ nghĩ tới!

“.Em không biết em nói vậy anh có tức giận hay không!”

“A, phải không? Cũng đã nói rồi, như vậy cần gì phải quan tâm anh có tức giận hay không? Nếu như em lo lắng đến điểm này, như vậy vừa rồi căn bản

sẽ không mở miệng, cho nên Thiên Hoa, không có gì phải lo lắng, có cái gì thì nói cái đó đi!”

Nhìn Diêm Thiên Hoa trên ghế lại phụ, Phong Thiên Dục hơi cười cười, chẳng qua nụ cười kia cũng không phải từ đáy lòng của hắn, chỉ là có lệ, chỉ là một loại khách khí!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 124: Anh Cùng Nó. Không Phải Là Xấu Xa

“Ừ, Phong, em rất hiểu, có thể những lời em nói ra anh không thích nghe, nhưng em lại cảm thấy em vẫn cần phải nói. Bởi vì hiện tại em thật sự nhìn không được, em cảm thấy nếu em tiếp tục nhìn, như vậy có thể làm cho tâm lý của em có chút sai lệch.”

Suy nghĩ một chút, cuối cùng Diêm Thiên Hoa vẫn gất gao nắm chặt tay mình, giống như hạ quyết tâm, sau đó trực tiếp mở miệng nói ra toàn bộ những điều muốn nói!

“Phong, Hàn Bối Bối là con gái của anh, không phải là tình nhân của anh! Giữa anh và nó. Quá mập mờ! Các người. Tình cảm của các người rõ ràng vượt qua tình cảm của cha và con gái cần có! Anh. Nó là một đứa nhỏ, có lẽ cái gì cũng không hiểu, nhưng xin anh phải tỉnh táo, xinh anh phải giữ vững đầu óc thanh tỉnh!”

“. Có ý gì!”

Trong con người hung ác nham hiểm, hàn khí từ từ tụ lại! Cả người hắn đều lộ ra hơi thở rõ ràng làm cho người ta cảm thấy khủng bố!

“Phong. Anh hẳn là hiểu được, anh hẳn là hiểu được em đang nói gì!”

“A, đa tâm, Thiên Hoa, em nghĩ quá nhiều, có thể em nói không sai, Bối Bối có lẽ có một phần mê luyến đối với anh, nhưng tình cảm kia có thể chỉ là tình cảm của một tiểu nữ sinh đối với một thần tượng! Dù sao nó biết anh không phải là cha ruột của nó, nói như vậy, em có thể hiểu được chứ?”

Hạ cửa sổ xe xuống, Phong Thiên Dục hít thở thật sâu vài ngụm không khí trong lành, đem lửa giận vừa mới tăng lên trong lòng toàn bộ đều ép xuống!

Bởi vì kỳ thực trong lòng hắn rất rõ ràng, cô cũng không nói sai cái gì! Như vậy hắn lấy cái gì để trách cứ cô?

“Phong.”

“Được rồi, Thiên Hoa, chuyện giữa anh và Bối Bối, phiền em bớt can thiệp vào một chút, tính khí của Bối Bối quật cường, bình thường đều là không đụng vào tường thì không quay đầu, hơn nữa điều em mới vừa nói. ! Có thể nói một lần trước mặt anh, đừng nói trước mặt Bối Bối, nó là một đứa bé, là một đứa bé nhạy cảm, phiền em cố kỵ tới tâm lý của nó!”

Phong Thiên Dục vừa nói vừa ngăn cản Diêm Thiên Hoa nói tiếp, mà khi liếc mắt nhìn về phía Diêm Thiên Hoa, dĩ nhiên cũng thấy được rất nhiều bất ổn trong mắt cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 125: Anh Có Thể Dung Túng Cho Nó!

“Thiên Hoa, em là người lớn, chớ ấu trĩ giống như một đứa nhỏ, tình cảm giữa Bối Bối và anh không phải nói một câu em liền có thể hiểu được, nó không thể rời bỏ anh, đồng dạng, bên cạnh anh cũng đã quen có Bối Bối, anh rất quý trọng! Anh quý trọng tình cảm giữa anh và nó! Cho nên anh có thể dung túng, có thể dọi bản thân nó tỉnh táo lại!”

Ngụ ý rất rõ ràng! Bất kể là ai, đều không thể nhúng tay vào chuyện giữa hắn và cô! Vấn đề giữa hắn và cô, hắn sẽ xử lý thật tốt, hắn sẽ cố gắng duy trì một phần cân bằng?

Hừ! Xấu xa? Đúng không? Trong mắt người khác, đó có lẽ là một phần xấu xa! Nhưng mà đối với hắn, không phải! Chẳng qua là thói quen! Tự như Bối Bối quen có hắn ở bên cạnh, mà hắn cũng quen có Bối Bối ở bên cạnh mà thôi, chỉ đơn giản như vậy!

Từ lúc nhìn thấy Bối Bối núp trong lòng Dạ Huyền Phi khóc, một khắc đó cảm nhận được sự tuyệt vọng của Bối Bối, cảm nhận được Bối Bối cố ý xa

lính mình, hẳn liền phát hiện đó cũng không phải điều hắn muốn!

Cho nên hẳn lại cố gắng làm cho tất cả mọi thứ trở lại ban đầu, cho nên hẳn lại làm cho mình và Bối Bối giống như trước đây, hẳn cưng chiều cô, yêu thương cô, nâng niu cô trong lòng bàn tay!

Dĩ nhiên, cũng giống như mình nói với Diêm Thiên Hoa, tình cảm của Bối Bối đối với hắn. Hắn sẽ không can dự vào nữa, hắn sẽ cố gắng đợi cô tỉnh táo lại.

Sau này, có lẽ hẳn sẽ chân chính yêu một người, hẳn sẽ kết hôn, hẳn sẽ có con cùng người phụ nữ khác, những hành động thực tế này có thể khai thông Bối Bối hiệu quả hơn so với việc dùng lời nói!

“ Phong. Anh không nên cố chấp như vậy, không nên suy nghĩ vì nó như thế, bởi vì đó không nhất định là một chuyện tốt, ngược lại, có thể sẽ hại nó!”

Diêm Thiên Hoa nhìn khuôn mặt nghiêng của hắn, do dự một chút, vẫn nhịn không được nói thêm một câu!

Không có cách nào, cô thật không có biện pháp cứ tùy cho hắn và Hàn Bối Bối. Mập mờ không chịu nổi như vậy! Thật ghê tởm, thật sự rất ghê tởm!

Rõ ràng không phải là người yêu, nhưng so với người yêu còn thân thiết hơn!

Rõ ràng không phải là người yêu, nhưng so với người yêu, càng có thêm một phần ăn ý thuộc về bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 126: Đừng Làm Cho Anh Chán Ghét Em!!

Rõ ràng không phải là người yêu, nhưng giữa bọn họ, lại làm cho những người khác, không thể xen vào!

Như vậy. Không phải là dị thường? Không phải là xấu xa?

“Thiên Hoa!”

“ Vâng, em hiểu, yên tâm đi. Muốn nói em cũng sẽ nói lúc này, sẽ không nói lần thứ hai. Nói ra những điều này, em cũng chẳng qua là đứng trên lập trường một người bạn tốt để phân tích, hơn nữa giữa chúng ta. Phong, nói không chừng sau này chúng ta sẽ ở cùng nhau, em muốn làm cho giữa em và anh không cần có quá nhiều vấn đề mới tốt!”

Không phải là không chừng! Là nhất định! Là nhất định!

Dù sao từ khi cô còn nhỏ, không chỉ người nhà của cô, cơ hồ người của Phong gia cũng đều cho rằng đời này cô và hắn sẽ ở cùng một chỗ, cho nên nếu quả thật phải so sánh với Hàn Bối Bối, như vậy bất kể như thế nào, cô hẳn là sẽ chiếm nhiều ưu thế hơn đứa trẻ không rõ lai lịch này!

“Ừ, sau này cũng đừng nói nữa, đừng làm cho anh sinh ra chán ghét!”

. A, chán ghét!

Trong lòng cô không nhịn được cười lạnh, chán ghét sao? Từ này thật là nặng!

Phong! Xem ra tâm tư của người khác trước mặt anh, tựa hồ một chút cũng không quan trọng, anh vĩnh viễn lo lắng đều chỉ có Hàn Bối Bối thôi sao?

Trong xe hoàn toàn yên lặng, Diêm Thiên Hoa không tìm được đề tài gì tiếp tục nói, mà Phong Thiên Dục càng thêm không có tâm tình nói, cho nên hai người đều chỉ là tự nghĩ tới chuyện của mình, không nói chuyện với nhau nữa!

Diêm Thiên Hoa thật sự có chút sợ sự yên lặng này, cho nên bị bức đến cuối cùng, dưới tình huống không còn biện pháp nào nữa, cô chỉ có thể giả bộ lấy một ít tài liệu từ trong cặp tài liệu ra đọc!

Còn lần này đến công ty, cũng bình an vô sự, cũng giống như bình thường!

Phong Thiên Dục trực tiếp tiến vào phòng làm việc của tổng tài, Diêm Thiên Hoa cũng đến vị trí trợ lý của mình!

Sau khi cô đến phòng làm việc, cô cảm giác không khí có điểm lạ, không giống như bình thường, nhưng rốt cuộc là lạ ở chỗ nào, cô lại không cách nào nói được!

Bởi vì công việc của cô là trợ lý, cho nên phòng làm việc trực tiếp được đặt trong khu vực của nghệ sĩ, trong phạm vi công việc của cô có thể thấy một đồng nghệ sĩ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 127: Một Đám Gái Điếm Không Biết Xấu Hổ

“Hừm, bà chủ tới?”

“Đúng vậy a, thật đúng là hậu sinh khả úy a, không biết bà chủ có ưu điểm gì? Dĩ nhiên có thể buộc ông chủ lại như vậy?”

“Là bởi vì giường kỹ tốt hơn so với chúng ta? Hay là vóc người đẹp hơn so với chúng ta?”

Mới sáng sớm, trong công ty thể nhưng thoáng cái đã có nhiều nghệ sĩ chen chúc cùng một chỗ, hơn nữa sau khi nhìn thấy Diêm Thiên Hoa đi vào đều rồi rít dùm ánh mắt độc hại nhìn cô!

Ghê tởm, thật là ghê tởm! Vừa mới đến chính là một sắc mặt cao ngạo, rõ ràng chỉ là một trợ lý mà thôi, có cái gì tốt mà chảnh chứ? Hơn nữa không phải dựa vào quan hệ với ông chủ mà tiến vào sao, dựa vào cái gì mà chảnh?

Dĩ nhiên, đây cũng không phải là trọng điểm lớn nhất, trọng điểm lớn nhất chính là, sau khi cô tới công ty, ông chủ dĩ nhiên không động vào bất kỳ nghệ sĩ nào trong công ty nữa, hơn nữa Diêm Thiên Hoa này mỗi lần đều cùng đến cùng đi với ông chủ! Ai mà có phúc khí như vậy?

Cho nên lần này phải nắm lấy cơ hội, không hung hăng chưa cô một chút mới là lạ!

“..... Mọi người sớm!”

Diêm Thiên Hoa nhìn mấy nghệ sĩ ngồi đối diện đang cúi đầu trang điểm, nhú nhú mày, cuối cùng vẫn mỉm cười chào hỏi bọn họ! Không cần cùng các cô chơi cứng, ít nhất bây giờ còn chưa phải lúc!

Họ gọi cô là “bà chủ”, cô dĩ nhiên rất rõ ràng họ không phải là thật tâm, chẳng qua là kích thích cô mà thôi!

A, kích thích đi, hiện tại cô có thể chịu được kích thích nhất thời như vậy, không có gì, nhưng sau này sẽ không!

Sau này..... Đợi sau này cô chân chính trở thành bà chủ, cô sẽ đem toàn bộ đám gái điếm không biết xấu hổ này giẫm dưới lòng bàn chân!

“Sớm? Đúng vậy a, thật là sớm, lại đi cùng ông chủ? Chắc chắc, thật có mị lực! Trước đây chúng tôi còn tưởng rằng, kẻ địch của chúng tôi là đứa bé kia! Tất cả đều không phục, tại sao mình liền bại bởi một đứa trẻ con! Bây giờ nhìn thấy cô..... A, chúng tôi có tính là đã thua bởi người trước mặt hay không đây?”

Tất Ngang Tì, Annie đều đi về phía Diêm Thiên Hoa, khinh thường trong đôi mắt kia, khi dễ trong đôi mắt kia làm sao có thể khiến cho người ta xem nhẹ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 128: Tình Định Mới Xuất Hiện

Họ hận! Họ thật sự rất hận!

“..... Các cô..... Các cô muốn làm gì?”

“Làm gì? Có giỏi liền PK với chúng tôi, có dũng khí, cũng đừng tìm ông chủ mà tố cáo!”

“Các cô.....”

“Tốt lắm, Ngang Tì, Annie, đừng làm rộn nữa, sắp phải đến phòng chụp ảnh rồi, hôm nay hai người làm người mẫu, còn ở đây chậm trễ cái gì?”

Thời điểm giữa ba người phụ nữ kia dâng lên mùi thuốc súng. Cát Văn Huệ đang an tĩnh ngồi một bên đột nhiên đứng dậy, trên mặt cô đều là cao nhả, đều là một loại mỹ lệ làm cho người ta không thể không nhìn thẳng!

“ Văn Tuệ? Trở về từ lúc nào? Mau nửa năm không thấy cô rồi!”

Sau khi Tất Ngang Ti cùng Annie thấy Cát Văn Huệ, tự nhiên cũng không nhịn được kinh hãi một phen! Dù sao trong thời gian này, Cát Văn Huệ ở bên cạnh ông chủ coi như là người nổi tiếng nhất, nán lại thời gian dài nhất, đồng dạng, hiện tại tốc độ được hoan nghênh của Cát Văn Huệ cũng là nhanh nhất, thời điểm cần thiết, bọn họ tự nhiên cần hảo hảo nhìn bọ một phen!

“A, vừa tới một lúc, xuống phi cơ không bao lâu, muốn đợi đến giờ làm việc đi tìm ông chủ báo cáo tình hình công việc! Ở đây nhằm chán chờ, vừa lúc thấy được lịch trình của các cô! Các cô còn không đi? Nếu tới muộn, không nên trách Daniel chửi mắng các cô nha, hẳn là nhiếp ảnh gia hàng đầu, đặc tội với hẳn không tốt chút nào!”

“Được, được, được, cảm ơn Văn Tuệ, cảm ơn!”

“Không cần phải khách khí!”

Cát Văn Huệ vừa nói, vừa mỉm cười với họ, gật đầu một cái, cả người biết rõ đạo lý làm cho người ta không thể không nói, cô quả thật có chút làm cho người ta cảm thấy không thành thật!

Diêm Thiên Hoa có chút sững sờ nhìn cô, sau khi chờ hai người kia rời đi, cô còn chưa phục hồi lại tinh thần, Cát Văn Huệ đã chạy tới trước mặt cô, ưu nhã vươn tay về phía cô!

“Xin chào, tên tôi là Cát Văn Huệ, mặc dù trước kia ra nước ngoài quay phim, chưa từng thấy qua cô, nhưng bây giờ rất vui khi có thể biết cô!”

“Xin chào. Tên tôi là Diêm Thiên Hoa, là trợ lý mới tới không lâu!”

“A, tốt, như vậy lần sau chúng ta tán gẫu tiếp, hiện tại tôi đi tìm ông chủ báo cáo công việc một chút, trở về chúng ta sẽ tán gẫu được không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 129: Đây Cũng Là Hồng Phấn Tri Kỷ Của Hẳn?

“Ừ, được, cô làm việc của cô đi!”

Diêm Thiên Hoa thấy Cát Văn Huệ gật đầu với cô một cái, cô cũng vội vàng gật gật đầu, đưa mắt nhìn cô ta rời đi! Mà thời điểm nhìn bóng lưng Cát Văn Huệ, nghe được vài lời thảo luận từ phía sau, đôi mắt hạnh của cô không khỏi từ từ híp lại!

“Nha, Văn Tuệ đã trở lại rồi, lần này nha, ông chủ khẳng định lại muốn cưng chiều cô ta!”

“Đúng đúng, Văn Tuệ thực sự may mắn, đi theo bên cạnh ông chủ gần một năm rưỡi rồi, nhưng cho tới bây giờ cũng không bị ông chủ nói không muốn cô!”

“Văn Tuệ người ta có bản lĩnh, cô xem người ta rõ ràng là một đại minh tinh rồi, nhưng không có đáng về kiêu ngạo của minh tinh không nói, hơn nữa khi chất tốt như vậy, nếu tôi có một nửa của cô ta, tôi nghĩ tôi cũng sẽ.”

Nắm tay quả đấm, trong mắt Diêm Thiên Hoa bắn ra tán loạn hàn quang!

Không làm? Ừ? Đây cũng là?

Sau khi tới công ty không bao lâu, cô loáng thoáng biết được, bên cạnh hẳn, bình thường có bạn giường cố định, hơn nữa trong 10 nữ nghệ sĩ của công ty, ít nhất có 4 người đã leo lên giường của hẳn.

Mặc dù đều là những người phụ nữ dễ tiện kia tự đưa tới cửa, mặc dù cho tới bây giờ đều không phải là hẳn chủ động muốn, nhưng kỳ thực cô vẫn cảm thấy ít nhiều có chút lưu tâm rồi!

Nhưng lưu tâm thì có tác dụng gì? Cô có thể làm được, vĩnh viễn không để ý, vĩnh viễn rộng lượng, mỗi lần lại như có như không ở một bên bắt chẹt hẳn. Cho nên sau khi cô tới công ty không bao lâu, hẳn thật sự có cơ không cho gọi người phụ nữ nào nữa. Cũng không có người nào dám chủ động đưa đến nữa!

Nhìn bóng lưng Cát Văn Huệ đi về phía phòng làm việc của hẳn, lòng cô lại không nhịn được rối loạn lên! Người phụ nữ này cũng là hồng phấn tri kỷ

của hấn sao? Nếu là người phụ nữ như vậy. Cô sẽ cảm thấy rất có áp lực, rất có cảm giác uy hiếp đấy! Trước không thèm để ý, chủ yếu vẫn là cảm thấy những người phụ nữ trong công ty không thể so sánh với cô. Nhưng người này.

Đáng ghét! Đáng ghét! Đáng ghét!

Trong lòng run rẩy nhiều lần, cuối cùng cũng nhịn không được nữa, cô chạy ra khỏi phòng làm việc, chạy tới trên một ban công hít vào từng ngụm từng ngụm không khí trong lành! Nỗ lực làm cho mình trấn định lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 130: Có Hấn! Sống Liền Dễ Chịu

Bên cạnh hấn, có một Hàn Bối Bối đã khiến cho cô rất khó chịu, hiện tại làm sao có thể chịu đựng còn có một người phụ nữ hoàn mỹ như vậy tồn tại?

. Không được, không được! Cô phải nghĩ nghĩ biện pháp! Cô phải hảo hảo tính toán một chút, cô hi vọng có thể chắc chắn! Cô hi vọng người nắm chặt hấn, chính là cô.

Có thể nghĩ, Hàn Bối Bối vốn rất thông minh, gần đây lại hoàn thuận với Phong Thiên Dục, trạng thái cả người khẳng định sẽ không kém cỏi, như vậy cuộc thi này đối với cô tự nhiên cũng chỉ là một case nhỏ!

Thời điểm nhận được phiếu điểm, sau khi cô nhìn thấy quả thực giống như mình dự liệu, toàn bộ đều là điểm cao nhất, nụ cười hoàn toàn treo đầy mặt, ý cười càng thêm không chút kiêng kỵ nở rộ!

Tô Hiểu Hiểu đi theo cô cùng xem thành tích, sau khi nhìn thấy dáng vẻ này của cô, trong lòng tự nhiên cũng hiểu một chút!

“Này, Hàn Bối Bối, nhìn bộ dạng đắc ý của cậu, hấn là điểm cao nhất đi?”

“Đúng vậy a, đúng vậy a, Hiểu Hiểu thật là giỏi! Thật sự tuyệt quá!”

“Thôi đi, với tính tình của cậu, người đại thúc kia xem ra thực sự rất quan trọng đối với cậu a, một câu nói của hấn mà thôi, Hàn Bối Bối cậu liền phản chấn! Một cái hứa hẹn của hấn có thể làm cho Hàn Bối Bối cậu bỏ ra toàn lực! Bối Bối. Đây không phải là hiện tượng tốt!”

“. Cái gì?”

“Cậu biết không? Trong tình yêu, giữa nam và nữ, phụ nữ a, ngàn vạn lần đừng yêu nhiều hơn so với người ta yêu mình, nếu không, rất dễ dàng rơi vào vạn kiếp bất phục đấy!”

Tô Hiểu Hiểu dùng phiếu điểm của mình vỗ vỗ đầu Hàn Bối Bối, dáng vẻ nói chuyện rõ ràng giống như một người từng trải, thật sự làm cho người ta có đủ im lặng, nhưng xác thực, cho dù không phải là người từng trải, không thể không thừa nhận, Tô Hiểu Hiểu phân tích rất đúng, rất hợp lý!

“Hiểu Hiểu, được rồi, cậu nha, suốt ngày đều nói những lời như thế dọa mình, tóm lại không tranh cãi với cậu, mình về trước, mình muốn dùng phiếu điểm đổi lấy món quà hấn chuẩn bị cho mình!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 131: Là Hấn! Là Hấn!

“. Ai! Hết thuốc chữa, mình xem cậu a, tuyệt đối là hết thuốc chữa!”

Tô Hiểu Hiểu còn chưa kịp nói gì, hơn nữa Hàn Bối Bối cũng chưa nghe cô nói xong, cả người trực tiếp đã chạy xa thật xa!

Lòng của cô, làm sao có thể còn ở đây? Món quà! Hiện tại trong lòng cô cũng chỉ có món quà đó mà thôi!

Trương Tuấn Kiệt vốn chính là đưa cô tới trường học lấy phiếu điểm, cho nên khi đứng trước cổng trường đợi cô, thời điểm nhìn cô mỉm cười lao ra từ

công trường, Trương Tuấn Kiệt cũng không nhận được cười cười, xem ra lần này tiểu thư thì không tệ!

“Hi, anh Tuấn Kiệt, anh Tuấn Kiệt!”

“Tiểu thư!”

“Điểm cao nhất, lần này toàn bộ đều là điểm cao nhất đó!”

“Ha ha, biết biết, nhìn vẻ mặt đó của tiểu thư là có thể biết, nhất định là điểm cao nhất, tiểu thư nhà chúng ta lợi hại nhất. Đi thôi, lên xe, tôi đưa cô trở về!”

“Vâng, được, chúng ta trở về!”

Cô hưng phấn nhảy lên, chiếc nơ con bướm trên đầu theo sự nhảy lên của cô mà phát phồng trong gió, cả người thoạt nhìn liền giống như một con bướm bướm nhẹ nhàng nhảy múa, vỗ cánh bay cao!

Một chiếc Porsche màu bạc cách đó không xa rất đáng chú ý đang dừng dưới bóng râm, người trong xe, thời điểm nhìn thấy nụ cười trên mặt cô, khoe môi cũng không nhận được nâng lên một nụ cười rất ôn nhu!

Hơn nữa thời điểm cô sắp nhảy lên xe của Trương Tuấn Kiệt, hần liền ấn còi xe của mình, cũng lái xe từ trong bóng râm đi ra ngoài, từ từ đi về phía chiếc xe Benz còn chưa kịp khởi động máy của Trương Tuấn Kiệt!

“. Anh Tuấn Kiệt, tiếng còi này giống như rất quen thuộc nha!”

“Ừ, đúng vậy a, tiếng còi này dường như rất quen thuộc!”

Sau khi Trương Tuấn Kiệt nghe được tiếng còi xe cũng không nhận được cau lông mày lại, mà sau khi nhìn thấy chiếc xe lái đến bên cạnh xe của hắn, chân mày đang nhíu lại lập tức giãn ra, hơn nữa hắn cũng lập tức gọi Hàn Bối Bối chú ý đến chiếc xe con bên cạnh!

Là hắn! Là hắn!

Hàn Bối Bối dưới sự chỉ dẫn của Trương Tuấn Kiệt, sau khi thấy chiếc xe thể thao dừng ở một bên, cả người càng thêm hưng phấn nhảy lên, cuối cùng đầu đụng phải mũi xe, rõ ràng đau như vậy lại vẫn mỉm cười toe toét!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 132: Con Còn Muốn Cái Gì?

Hắn ở trong xe nhìn thấy cô như vậy, bất đắc dĩ cười cười, đồng thời cũng vẫy tay với cô, để cho cô đến xe của hắn!

“Anh Tuấn Kiệt, anh lái xe về nhà trước đi, em em qua xe của hắn!”

“Được, tiểu thư, không thành vấn đề, nếu thiếu gia tới đón cô, như vậy tôi dĩ nhiên là yên tâm!”

“Được, anh Tuấn Kiệt đi đường cẩn thận!”

Nắm chặt phiếu điểm trong tay, cô cười cười, cuối cùng một chút do dự cũng không có trực tiếp nhảy xuống xe của Trương Tuấn Kiệt, sau đó chạy về phía xe thể thao của Phong Thiên Dục!

“Dục, Dục!”

“Thế nào? Tiểu công chúa? Hôm nay xem ra cũng không giống bình thường, cười rất vui vẻ đó?”

Nhìn cô mở cửa xe, ngồi vào trên ghế lái phụ, hần nhẹ nhàng vươn tay nhéo nhéo khuôn mặt cô, rõ ràng hần không có chuyện gì vui vẻ, nhưng không thể không thừa nhận, mình cứ như vậy bị cô lấy nhảm, cảm thấy giống như thật vui vẻ, cảm thấy thật vui vẻ!

“Người xem, người xem!”

“È hèm?”

Kết quả phiếu điểm cô đưa tới, rõ ràng cũng đoán được toàn bộ là điểm cao nhất, nhưng thời điểm chân chính nhìn thấy, tuyệt đối lại là một loại cảm động cùng với tâm tình khác!

Hắn một chút cũng không keo kiệt khen cô một phen, dĩ nhiên còn bảo cô tiếp tục cố gắng, cũng từ từ khởi động xe, lái xe ra ngoài!

Xe Porsche của bọn họ hấp dẫn thật nhiều ánh nhìn, nụ cười của cô càng làm cho người ta lóa mắt!

“Dục, điểm cao nhất đó, điểm cao nhất! Người ta không phải muốn người cho người ta những khách lễ này là đủ rồi đâu!”

“Ừ? Vậy con còn muốn cái gì?”

Bởi vì biết hôm nay cô có thể lấy được phiếu điểm rồi, cho nên hắn nghĩ vẫn cứ bỏ công việc trong tay xuống, sau đó chạy tới trường học bên này!

Không có quá nhiều nguyên nhân, bởi vì hàng năm đều như vậy, ngày cô lấy được phiếu điểm kia, chuyện gì hắn cũng sẽ không làm! Hắn sẽ phụng bồi cô cùng nhau xem thành tích của cô!

“Này, này, Dục, tại sao có thể như vậy? Không phải người đã nói, chỉ cần được điểm cao nhất, như vậy sẽ có quà sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 133: Nhanh Chút Lớn Lên Đi!!

Làm ơn, cô chính là vì món quà của hắn mới càng thêm liều mạng thi được điểm cao nhất, nếu không có quà, như vậy cô sẽ trở mặt với hắn!

“Ha ha, xem bộ dạng nóng nảy của con kìa, ta cũng không nói hủy bỏ món quà a! Không vội, sau khi trở về sẽ đưa cho con.”

Chiếc kẹp tóc con bướm đó đã sớm chuẩn bị xong, vẫn luôn chưa từng đưa ra ngoài, lần này nếu như có thể trở thành một món quà tặng cho cô làm phần thưởng cũng không có gì không tốt!

“Được! Nói phải lời giữ lời, sau khi trở về sẽ cho người ta!”

“Ừ, cho con! Yên tâm đi!”

Bởi vì nguyên nhân đèn xanh đèn đỏ, xe dừng lại một hồi, mà một hồi xe dừng lại này, hắn đem lực chú ý đều đặt lên trên người của cô! A, nha đầu này ~ đại khái là bởi vì hôm nay bắt đầu được nghỉ hè sao? Cho nên ăn mặc cực kỳ xinh đẹp! Mới 15 tuổi, nhìn qua, thể nhưng cũng rất xinh đẹp rồi!

Bối Bối Mau trưởng thành! Lớn lên một chút nữa, lớn lên một chút xíu nữa, hắn là có thể phân biệt rõ ràng cái gì là thích, cái gì là yêu, cái gì chẳng qua chỉ là sùng bái thần tượng phải không?

Hắn mang theo cô đi vào thư phòng, sau đó lấy chiếc hộp đóng gói vô cùng tinh xảo trong ngăn kéo ra đưa cho Bối Bối, mặc dù trên mặt cô có chút sắc không hiểu, nhưng dưới ánh mắt ra hiệu của hắn, cô vẫn từ từ mở chiếc hộp ra, xem một chút bên trong hộp rốt cuộc có cái gì!

Mà thời điểm lấy chiếc kẹp tóc từ trong hộp ra, sau khi nhìn kỹ hình dáng của nó, Hàn Bối Bối không thể không thừa nhận, mình thiếu chút nữa cứ như vậy không có hình tượng kêu loạn!

Thật là xinh đẹp! Thật là tinh xảo!

“. Dục!”

“Làm sao vậy? Con không thích? Nếu thực sự không thích có thể bỏ lại trong hộp, ta sẽ cảm tạ cho chị Thiên Hoa của con!”

“Cái gì a, làm sao có thể không thích? Hơn nữa rõ ràng là tặng cho người ta, như vậy tại sao có thể tùy tiện nói một câu như thế, sau đó lấy đi tặng cho người khác? Như vậy thật là một chút cũng không thể tha thứ!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.2 - Chương 134: Hưởng Thụ Thời Điểm Cô Ta Không Có Ở Đây!

Sau khi nghe hấn nói muốn đem chiếc kẹp tóc con bướm này tặng cho Diêm Thiên Hoa, trong lòng cô đương nhiên có không cam lòng, hơn nữa còn cực kỳ khó chịu! Nếu rõ ràng là đồ của cô rồi, như vậy làm sao có thể tặng cho người phụ nữ đối trá kia? Thật đúng là không có ý tứ, cô tuyệt đối không thể chịu đựng được sẽ có chuyện như vậy phát sinh!

“Ha ha, được rồi, bé ngốc, tặng cho con, nếu con thích thì đeo thử lên đi!”

“..... Thư phòng không có gương, người đeo giúp ta!”

Quên đi, hừ, hôm nay kỳ thực xem như một ngày rất vui vẻ, cô không cần nhớ đến người phụ nữ kia, ảnh hưởng đến tâm tình của mình! Hiện tại cô rất hưởng thụ, hưởng thụ thời điểm người phụ nữ kia không có ở đây, nếu không, chỉ cần ở nhà, cô liền có một loại cảm giác rất rõ ràng, người phụ nữ kia..... Sẽ nhìn chăm chăm cô!

“Được! Giúp con!”

Nhìn cô chạy tới bên cạnh mình, khóe môi hấn khẽ nâng lên, cầm chiếc kẹp tóc từ trong lòng bàn tay cô, sau đó nhẹ nhàng cài lên tóc cô!

Rất đẹp! Thật sự rất đẹp! Chiếc kẹp tóc này cơ hồ được đặt làm vì cô, thật sự rất thích hợp!

“Dục, có đẹp không? Có đẹp không?”

“Rất đẹp, rất đẹp, Bối Bối mang chiếc kẹp tóc này rất đẹp!”

Hấn mỉm cười, hấn vỗ vỗ bả vai của cô, để cho cô an lòng một chút! Mà hiện tại hấn cũng an lòng, cuộc thi đã qua, quà cũng đã tặng, rất thuận lợi! Tiểu Bối Bối của hấn, muốn dùng thành tích xuất sắc như vậy để lên cấp ba rồi sao!

Chờ đến thời điểm Bối Bối tròn 16 tuổi, hấn nên hảo hảo nói một chút chuyện của Diệp gia với cô, cũng không biết cô rốt cuộc có ý kiến gì hay không đây! Nếu như muốn diệt Diệp gia, như vậy chỉ cần là ý của cô, hấn liền tuyệt đối không sẽ nương tay!

“Phải không? Vậy người ta phải về xem một chút, người ta muốn trở về phòng soi gương!”

“Được, đi đi!”

Nhìn đồng hồ một chút, bây giờ trở về công ty làm việc đã không có tác dụng gì nữa, cho nên coi như xong đi!

“Di ~~ không đúng, chờ chút, chờ chút, người ta còn có chuyện muốn hỏi a, lát nữa nhìn kẹp tóc cũng sẽ không ảnh hưởng gì!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 135: Là Cô Trân Quý Nhất!

Kẹp tóc đẹp, cô tuyệt đối sẽ không để ý, sau này cô có thể ngày ngày ngắm nhìn, nhưng bây giờ thì sao, không phải là vấn đề này! Cô quan tâm hơn là hấn sẽ đưa cô đi nơi nào chơi! Bởi vì thời điểm này hàng năm cơ hồ đều như vậy!

“Ừ? Bối Bối muốn hỏi ta cái gì?”

“Năm nay đã quyết định chưa? Chúng ta sẽ đi đâu chơi?”

“..... Năm nay a..... Bối Bối..... Năm nay có thể hoãn một chút không? Năm nay thật sự rất bận.....”

A ~~ xem ra kẹp tóc không thể hoàn toàn hấp dẫn sự chú ý của nha đầu này, xem ra cô vẫn quan tâm năm nay hấn sẽ đưa cô đi chỗ nào chơi hơn!

“Không được! Không được, không phải là hàng năm đều có sao? Tại sao muốn hoãn một chút?”

“Trong khoảng thời gian này, công ty đang đào tạo người mới! Nếu như ta tự tiện rời đi, không chỉ có không nắm giữ được động thái của người mới trong công ty, hơn nữa sẽ có những lời ong tiếng ve không tốt, có thể gần đây thật sự không có biện pháp rời đi, cho nên.....”

“Cho nên ý của người là, năm nay không thể nào? Người không đưa ta đi chơi được?”

Thời điểm nói tới đây, trên mặt của cô, nơi nào còn có thần sắc vui mừng? Chiếc kẹp tóc con bướm vừa rồi cũng không an ủi cô được, cô lại lần nữa quay trở về, đứng đối diện với bàn đọc sách của hân, cứ như vậy nghênh ngang nhìn hân!

“..... Bối Bối, không phải là không đưa con đi chơi, chẳng qua là có thể phải hoãn lại!”

“Hừ, ta biết ngay, nguyên lai hôm nay người có lòng tốt như vậy tới trường học đón ta, là có nguyên nhân! Dục ~ hàng năm đều như vậy, cho dù bận rộn nữa, cũng sẽ không hoãn lại hoặc hủy bỏ, năm nay cũng không cần ~”

Đó là hồi ức tốt đẹp nhất giữa cô và hân trong một năm, là khoảng thời gian cô trân quý nhất. Cho nên cô thật sự có chút không cách nào nhượng bộ!

Dù sao loại chuyện như vậy, sau khi nhượng bộ một lần, nói không chừng sẽ có lần thứ hai!

“Bối Bối, nghe lời, sẽ không hủy bỏ, chẳng qua là hoãn lại, được không?”

“.....”

“Nếu không như vậy đi. Lần này con thi tốt, trước hết làm một bữa tiệc chúc mừng con? Coi như bồi thường cho sự trì hoãn lần này? Như thế nào? Hơn nữa nếu con sợ ta không đưa con đi chơi, như vậy lần này cũng vừa tốt, những người tới tiệc chúc mừng đều có thể làm nhân chứng cho con!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 136: Cô Muốn, Hân Liên Cho!

Cho tới bây giờ hân đều biết cô lo lắng điều gì!

Cho tới bây giờ hân đều biết làm như thế nào để cho cô an tâm!

Cho tới bây giờ. Hân đều biết, cô muốn điều gì, cho nên chỉ cần hân có thể cấp nổi, hân cũng tuyệt đối sẽ không không thôi, cố gắng hết sức cấp cho cô!

Quả thật thời điểm cô nghe được hân nói như vậy, chân mày đang nhíu lại cuối cùng cũng giãn ra, sau đó từ đối diện với hân, trực tiếp chạy đến bên cạnh hân!

“Thật sao? Có thể làm một bữa tiệc chúc mừng? Giống như bồi thường cho sự trì hoãn lần này?”

“Thật!”

A, nhìn cô vui vẻ, nhìn nụ cười của cô, hân phát hiện mình cũng rất thỏa mãn nở nụ cười! Chỉ cần cô vui vẻ, hân liền vui vẻ a! Đây cơ hồ là định luật vĩnh viễn cũng không thay đổi giữa hai người bọn họ!

“Hừ, thấy người lần này bận rộn như vậy, đáp ứng người là được, bất quá tiệc chúc mừng không thể trì hoãn, cuối tuần được không? Thứ bảy liền tổ chức được không? Hơn nữa người nhất định phải tham gia!”

Bữa tiệc chúc mừng của cô người khác có tới hay không kỳ thực không quan trọng, chỉ cần có hân, chỉ cần có hân là tốt rồi!

“Được, không thành vấn đề, nhưng. Buổi tối được không?”

“Được được, người nói buổi tối, như vậy liền buổi tối!”

“Ừ, được, vậy ta đáp ứng con!”

Nhìn nụ cười tinh khiết như thiên sứ của cô, tất cả mọi thứ so với nụ cười này đều mất đi màu sắc, vui vẻ, thực sự chỉ có vui vẻ! Sự mệt mỏi của nửa ngày hôm nay cũng bởi vì nụ cười của cô mà quét sạch!

“Nha! Tốt quá, tốt quá! Chắc chắn là tối thứ bảy?”

Cô tròn to hai mắt nhìn hân, xác nhận cùng hân lần cuối, thần sắc mong đợi trong đôi mắt to tròn kia thật là không cách nào phai mờ, không cách nào chống đỡ!

“Được, được, được!”

“Ngó tay!”

“.....”

Đưa tay, vỗ vỗ đầu của tiểu nha đầu, cuối cùng hấn vẫn cung chiều vờn tay ra!

Rõ ràng là một người đàn ông 25 tuổi rồi, rõ ràng không cần ước định điều gì cùng một đứa trẻ, nhưng đối mặt với cô. Như vậy tất cả đều có thể nhân nhượng!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 137: Mập Mờ Nảy Sinh

“Ngó tay treo ngược, một trăm năm không cho phép thay đổi!”

“..... Không thay đổi!”

“Rất tốt, đóng dấu!”

Khi ngón tay cái của cô nhẹ nhàng chạm vào ngón tay cái của hấn, trong lòng rõ ràng có thứ gì đó dần dần mềm ra, đó là một loại tình cảm như thế nào đang nảy sinh? Là một loại mập mờ như thế nào đang nảy sinh?

Không có ai chú ý tới, nhưng hai người bọn họ đều hiểu được, bắt đầu từ giờ khắc này, không khí trở nên vô hạn tốt đẹp!

Cô vì hấn mà nở rộ nụ cười!

Hấn! Vì cô mà bỏ xuống tất cả tâm cơ, dùng trái tim thuần chân nhất bao dung cô, cung chiều cô!

Giờ khắc này, cũng tựa hồ vĩnh viễn dừng lại!

Một màn này. Bất kể như thế nào đều rõ ràng không có người thứ ba xen vào!

Trong phòng nhà trọ

Căn phòng này là lần trước vì tránh né cô mà hấn đã mua, nhưng kể từ sau khi dọn đi, căn phòng này liền chuyển cho Cát Văn Huệ, cô bỏ biệt thự của mình, hoàn toàn chuyển tới nơi đây, mỗi ngày đều chờ đợi, mỗi ngày đều đang đợi cái gì đó!

Từ lần trước ra nước ngoài quay phim trở về, không sai biệt lắm đã 1 tháng rồi, đây là lần đầu tiên hấn bước vào nơi này!

Cộng thêm nửa năm trước, cô tính toán một chút. Hấn và cô đã đến 7 tháng.

A, 7 tháng này, mỗi một ngày cô đều dành thời gian để nhớ hấn!

Nhưng hấn thì không thể nào? Cát Văn Huệ theo bên cạnh hấn đã hơn một năm, nhưng cho dù cô có theo hấn cả đời, hấn hấn là cũng sẽ không có bất kỳ cảm giác gì với cô!

Nhưng có thể có biện pháp gì? Đây chính là hấn!

Từ một khắc hấn tiến vào, cô cuống quýt thỏa hiệp với hấn, xin hấn cởi áo khoác ra, đem áo khoác treo lên giá áo, lại nhanh chóng rửa sạch bình cà phê, chuẩn bị cho hấn một tách cà phê hương nồng thuần hậu nhất, chuẩn bị cho hấn những thứ hấn thích nhất.

Hết thấy tất cả, cũng chỉ là vì hấn, cũng là vì xoay tròn chung quanh hấn! Thế giới của cô, không có bản thân mình, chỉ có hấn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 138: Tối Hôm Nay Là Lần Đầu Tiên

“Phong? Đã trễ thế này, làm sao lại tới? Trước khi tới cũng nên cho em biết trước nha, như vậy em chuẩn bị những thứ này cũng sẽ không có vẻ bối rối như bây giờ!”

Sau khi chuẩn bị xong tất cả, nhìn hấn đang ngồi trên ghế sa lon, cô khẽ mỉm cười, cả người như cô gái nhỏ bỏ nhào vào trong ngực hấn, hưởng thụ nhiệt độ trong ngực hấn! Khi ở bên cạnh hấn, mọi thứ. đều tốt đẹp, đều bắt đầu có màu sắc!

“Ừ, mới vừa tan việc, sau đó đi ngang qua bên này, thuận tiện đi lên ngồi một chút, gần đây em cũng biết công ty đang lảng xê người mới, rất nhiều thứ còn cần trải qua sự sàng lọc của tôi, cho nên có chút mệt mỏi!”

Xoa xoa bả vai đau nhức của mình, hấn còn chưa kịp làm động tác thứ hai, cô đã đặt tay lên bả vai hấn, nhẹ nhàng xoa bóp giúp hấn!

“Phong, để em!”

“Ừ, được!”

Hấn khẽ nhắm mắt lại, trong không khí, toàn bộ đều là mùi trên người cô, mùi nước hoa Estee Lauder nhàn nhạt! Sẽ không quá nồng, nhưng thực hợp lòng người, so với Chanel N05 của Diêm Thiên Hoa, hấn thích sự thanh nhã này hơn!

“. Phong, cô ấy không đi theo sao?”

“Người nào?”

Trong vòng một tháng này, sau khi cô trở về công ty, một vài chuyện ít nhiều cũng có chút hiểu rõ, cũng rất hiểu, đối thủ lớn nhất hiện tại của mình hoàn toàn không phải là đứa nhỏ chưa từng gặp mặt trong nhà hấn, mà là Diêm Thiên Hoa vẫn đi theo bên cạnh hấn, một tắc cũng không rời!

Cũng chính bởi vì như vậy, cho nên thời điểm dò hỏi những việc liên quan đến Diêm Thiên Hoa, cô hết sức cẩn thận, chỉ sợ làm cho hấn cảm thấy không vui, chỉ sợ làm cho hấn chán ghét mình!

“Ừ, chính là chị Thiên Hoa gần đây vẫn đi theo bên cạnh anh đó! Hai người dường như vẫn cùng đến cùng đi.”

“Đó, cô ấy sao. A, hôm nay hình như cô ấy tan làm sớm hơn so với tôi, tôi không đề cho cô phải chờ tôi, đi về trước rồi!”

Thời điểm nói câu nói này, cũng không biết tại sao, Phong Thiên Dục rõ ràng cảm thấy mình có cảm giác thờ phào một cái! Thiên Hoa mặc dù giống như cũng không có ý, nhưng lại không thể không thừa nhận, xác thực ngày ngày đi theo bên cạnh mình!

Cô tới công ty ba tháng, hai người xác thực cùng đến cùng đi, hấn chưa từng tiếp xúc gần bất kỳ người phụ nữ nào khác. Tối hôm nay, chính là lần đầu tiên!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 139: Sự Ăn Khớp Của Đàn Ông Và Phụ Nữ

“. A, hoá ra là như vậy, em còn nói, Phong làm sao có thể chịu bỏ xuống đại mỹ nhân kia, tối hôm nay tới đây cùng em!”

Vừa xoa bóp cho Phong Thiên Dục, Cát Văn Huệ vừa nói chuyện có chút chua, phụ nữ nha, trước mặt đàn ông thỉnh thoảng có thể ghen, có thể làm tăng thêm cảm giác kiêu ngạo của đàn ông, nhưng nếu thường xuyên. Chính là oán phụ! Một điểm này, cô rõ ràng hơn so với bất kỳ ai khác!

“Văn Tuệ! Đừng so với Thiên Hoa.”

Suy nghĩ một chút, Phong Thiên Dục nói ra một câu như vậy! Rồi sau đó cũng không nói gì nữa!

Trong lòng hấn, vĩnh viễn cũng đều có cách chung sống với phụ nữ, cái gì nhẹ cái gì nặng, người nào có thể chơi đùa, người nào không, hấn tự nhận bản thân mình dẫn đo vô cùng tốt!

Cát Văn Huệ nhìn hai tay hấn đã nắm lại cũng một chỗ, kỳ thực cũng dần dần hiểu được. Hấn không muốn nghe gì nữa, cho nên cuối cùng cô đành phải trầm mặc, tận tâm giúp hấn xoa bóp!

Cho dù trong lòng có quá nhiều không cam lòng, cho dù có quá nhiều không tình nguyện, tuy nhiên cũng chẳng qua chết ở trong bụng, bởi vì hấn không thích. Mà cô còn không muốn mất đi hấn, không muốn kết thúc với hấn như vậy!

Trong căn hộ, cà phê thuần hương đan xen một chỗ với mùi trái cây, cộng thêm sự ăn khớp hoàn mỹ mê người nhất giữa phụ nữ và đàn ông, cho nên nơi này. Ấm áp tới cực điểm!

Mà bên ngoài nhà trọ, bởi vì sắp vào đông rồi, khí trời thật sự rất lạnh, ở tầng thấp nhất, một người phụ nữ vạt áo hơi rộng mở cứ như vậy đứng ở đó, đôi mắt u oán của cô cứ như vậy gắt gao nhìn chăm chăm về phía tầng lầu kia!

Hôm nay. Cô chưa về nhà! Cô rõ ràng luôn luôn chờ đợi.

Nhưng lại không biết vì sao, đợi đến lúc hần xuất hiện ở gara, cô lại không nhảy lên xe của hần, mà gọi một chiếc xe khác đi theo hần!

Cũng bởi như thế, mới phát hiện. Chỉ là một ngày mà thôi, chỉ là một ngày cô không đi theo hần, hần liền tiến vào trong lòng của người phụ nữ khác?

A! Nực cười! Thật đúng là nực cười! Trong nhà có một quái thai làm cho cô nhức đầu còn chưa đủ? Bên ngoài còn có một đám hồ ly tinh như vậy. . . .

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 140: Được Rồi. Có Giường Đùa Giỡn!

Phong! Nên nắm bắt anh như thế nào bây giờ? Rốt cuộc bây giờ nên làm gì mới được.

Quần áo của nam và nữ hỗn hợp lại với nhau, đều hỗn độn nằm trên mặt đất, trên giường là hai thân thể xích lửa quấn quít chung một chỗ, nỗ lực tìm kiếm khoái cảm từ trên người đối phương, cũng từ trên người đối phương tìm kiếm sự vuốt ve an ủi!

Khi khoái cảm của người đàn ông kết thúc liền lật người rời khỏi thân thể người phụ nữ, hần vẫn giống như mọi khi, không chút nào lưu luyến bước xuống đất, bắt đầu mặc quần áo!

Người phụ nữ khẽ thở dài, bò đến phía sau hần, nhẹ nhàng ôm lấy hần!

“Phong, hôm nay khuya lắm rồi, liền lưu lại nghỉ ngơi đi, hơn nữa nơi này cách công ty tương đối gần, ngày mai đi làm cũng có thể ngủ thêm một lát!”

“Không được!”

Hần biết rõ. Mặc dù Bối Bối mỗi lần đều giống như đi ngủ rất sớm, nhưng hần hiểu được, chỉ cần một ngày hần không về nhà, cô căn bản sẽ không an tâm ngủ, lúc nào thì phát hiện, nha đầu kia vậy mà chờ cửa mình? Giống như. Giống như đã thật lâu rồi, lâu đến hần cũng quên mất!

“. Phong!”

“Em háo hức nghỉ ngơi đi!”

Sau khi gỡ tay của người phụ nữ ra, trên mặt hần không tìm được thần sắc nào khác, có, chẳng qua chính là lạnh nhạt!

Không có lời ngon tiếng ngọt, không có lời nói dối hoàn mỹ sau khi kích tình. Chỉ có sự thật, chỉ có sự băng lãnh của hần mà thôi!

Nhìn hần mặc quần áo xong đi ra ngoài, trên mặt Cát Văn Huệ thoáng qua một tia mê lương, nhưng cũng rất nhanh chóng biến mất!

Bất chấp mình còn chưa mặc quần áo tử tế, cô trực tiếp xích lửa chạy xuống đất gọi hần!

“Phong! Phong!”

Một khắc hần đang mở cửa ra chợt dừng lại cước bộ, tuy nhiên cũng vẫn không quay đầu lại!

“Thứ bảy này là sinh nhật của em, anh. Có thể tới không?”

“. Thứ bảy?”

Mây kiếm đẹp đẽ, mặc dù đang trong bóng tối, lại như cũ nhú lên, trong lòng đang không ngừng tính toán xem thứ bảy này, mình rốt cuộc có những hành trình nào!

“Ừ, đúng vậy a, chính là thứ bảy này, Phong, có thể tới không?”

“Bình thường sinh nhật của các người, không phải đều cùng trải qua với đám fans hâm mộ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 141: Cho Dù Không Có Tình Cảm Cũng Có Thể Làm!

“..... Không cần, năm nay em không cần!”

Fan hâm mộ. Ngần vạn fans hâm mộ cũng không bằng được một Phong Thiên Dục!

“Thứ bảy này. có lẽ không được, tôi không thể hoàn toàn hứa hẹn với em, buổi tối nhà tôi có một bữa tiệc!”

“Một bữa tiệc? Tiệc gì vậy? Em có thể tham gia không?”

Cư nhiên có một bữa tiệc? Giúp ai làm hay sao? Là Diêm Thiên Hoa? Nghĩ đến cô ta. Chân mày xinh đẹp liền cau lại! Nếu như so với Diêm Thiên Hoa, cô có thể không hề bại bởi cô ta, chỉ rất là nhiều điểm cô không có được ưu thế của Diêm Thiên Hoa mà thôi!

“Thật ra cũng không có gì, chẳng qua là tiệc mừng đứa nhỏ trong nhà mà thôi, Văn Tuệ. Cùng trải qua với fans hâm mộ đi! Trải qua cùng tôi không có bất kỳ ý nghĩa nào! Khuya lắm rồi, em hảo hảo nghỉ ngơi đi!”

Xoay người, hơi hướng cô cười cười, rất mê người, rất dễ coi, hơn nữa sau khi hẩn xoay người, ánh đèn mờ nhạt trong nhà chiếu vào trên người hẩn nhuộm ra một vòng sáng xinh đẹp thần bí mà xa cách. Bất không được, hẩn khiến cô cảm thấy, căn bản không có biện pháp nắm bắt được!

Cuối cùng, khi cánh cửa đóng lại trước mặt cô, cô tháo xuống tất cả ngự trang, nụ cười trên mặt cũng sớm đã không còn tồn tại! Gắt gao nắm chặt quả đấm!

Một sinh nhật cũng đều lười phải cho sao? Phong Thiên Dục. Nắm bắt anh làm sao lại khó khăn như vậy. Tôi đối với anh, rốt cuộc là cái gì đây?

Rõ ràng có thể nhiệt tình như lửa ở trên giường, nhưng ngay tại một giây kế tiếp, lại có thể lạnh lùng như băng.

Ha! Có đại khái chính là tình dục? Có đại khái chính là ham muốn?

Đàn ông không giống phụ nữ, thời điểm đàn ông cùng phụ nữ quan hệ với nhau, đàn ông cho dù không có tình cảm cũng có thể, giống như có thể ở trên người người phụ nữ khác phát tiết thú tính của mình, sau khi thỏa mãn, an tâm mặc quần áo, tiêu sái rời đi!

Nhưng phụ nữ không giống như vậy, phụ nữ ở phương diện này. cùng người đàn ông mình thích làm mới thỏa mãn, nếu như cùng người mình không thích. như vậy cùng cường gian không có gì khác biệt, hơn nữa các cô không tự nhiên được.

Nhìn những vết xanh tím trên người, không biết là cười nhạo hay là châm chọc, cô rất rõ ràng. Không phải là minh chứng của tình yêu!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 142: Dấu Hôn Xanh Tím

Nụ cười khổ lan tràn trên mặt, nhưng lại không tìm được bất kỳ một người nào để phát tiết, đi trở về bên giường, cô cầm chiếc áo ngủ ren màu đen tùy tiện khoác lên người, vừa định nằm xuống vị trí vẫn còn lưu lại nhiệt độ của hẩn, hảo hảo ngủ một giấc thì chuông cửa lại một lần nữa vang lên!

..... Là hẩn sao? Hẩn quay trở lại rồi sao? Sau khi nghĩ như vậy, toàn bộ gương mặt đều không nhận được nhộn nhạo một nụ cười quyến rũ nhất!

Có phải là hẩn hay không? Nếu đã trở lại? Như vậy ít nhất đại biểu rằng cô ở trong lòng hẩn, không phải vị trí gì cũng không có?

Nghĩ như vậy, bước chân dưới lòng bàn chân cũng liền nhẹ nhàng không ít, nụ cười trên mặt càng thêm nộ rộ trong nháy mắt!

“Phong, Phong, anh trở lại.”

Cửa mở ra! Ngoài phòng, đứng chính là một người phụ nữ lạnh lùng!

Trong phòng, đứng chính là cô đang mặc áo ngủ!

Sau khi người phụ nữ ở ngoài phòng nhìn thấy những dấu hôn xanh tím trên người cô, cũng nhin không được ủy khuất cùng khuất nhục buổi tối nay nữa, vung tay liên hung hăng cho Cát Văn Huệ một cái tát! Hôn nữa bàn tay đánh cô ta cơ hồ cũng hung hăng tê dại!

“Đồ đê tiện!”

“. Sao cô lại đến đây?”

Cát Văn Huệ che mặt mình, một cái tát tùy tiện này bị đánh vô cùng vô tội, nhưng mà đối với cô. Hiện tại còn chưa phải thời điểm phản kích, trước tiên cô phải nhin xuống!

“Cô nói thử xem?”

Không mời mà tới không nói, Diêm Thiên Hoa nhìn nhìn căn phòng của cô, trực tiếp bước vào bên trong! Mà Cát Văn Huệ cũng nhún vai một cái, đi vào cũng tốt, cô không muốn mất mặt! Dù sao cô là một nhân vật của công chúng, không muốn bị người khác náo loạn gây nên chuyện cười!

“Mời ngồi, cà phê hay là?”

“Không cần, nếu tôi đã tới đây, như vậy sẽ nói thẳng vào chủ đề chính, cách xa hấn một chút!”

“A!”

Cách xa hấn một chút? Thật buồn cười, tham muốn giữ lấy bên trong năm chữ này làm cho Cát Văn Huệ cảm thấy buồn cười!

Bởi vì căn cứ vào sự hiểu biết của cô, hấn không thuộc về bất cứ người nào, cá tính của hấn giống như họ của hấn, như gió, làm cho không người nào có thể nắm bắt!

“Cười cái gì?”

“Tôi cười cô nói chuyện thật không có phân lượng, nếu đi theo bên cạnh hấn lâu như vậy, cơ hồ mỗi ngày đều cùng đến cùng đi, chẳng lẽ cô còn không hiểu hấn bằng tôi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 143: Hấn Ngủ Với Tôi, Cũng Không Chạm Vào Cô

“. Cát Văn Huệ! Nếu như cô còn muốn giữ được địa vị của mình, cách xa hấn một chút cho tôi!”

Trong đôi mắt của Diêm Thiên Hoa bốc lên lửa giận, toàn bộ trái tim cũng muốn cháy rụi rồi! Cô tức giận! Cô thật sự không thể không tức giận!

Trong nhà chính là tiểu yêu tinh kia, mỗi ngày đều dùng thân phận “con gái” không chút kiêng kỵ bám lấy hấn, hôn nữa cũng là hấn ngằm cho phép, cô không quản được, cũng không nói được gì, nhưng còn người này. Tại sao cô phải chịu đựng người trước mặt này?

“A, cô cảm thấy cô dựa vào cái gì mà nói như vậy? Cô lấy cái gì để đe dọa đến địa vị của tôi? Làm cho Phong bỏ rơi tôi? Cô cảm thấy có khả năng sao? Một năm, tôi có thể cho công ty doanh thu bao nhiêu? Mà cô có thể cho doanh thu bao nhiêu? Địa vị của chúng ta, người nào cao người nào nặng ai có giá trị lợi dụng hơn, tôi không tin hấn không phân biệt được, hay là nói cô phải dựa vào cha mẹ cô?”

Cát Văn Huệ chỉ chẳng qua là mặc đồ ngủ, mặc dù chỉ bị một cái tát nhưng cũng có chút chật vật!

Nhưng lúc này, cô lại một chút cũng không chật vật, từng câu từng chữ của cô như châu như ngọc, toàn bộ đều đâm trúng xương sườn mềm của Diêm Thiên Hoa!

Quả thực làm cho Diêm Thiên Hoa một câu cũng không thể nói được, làm cho tất cả những lời cô ta muốn nói chỉ có thể như nhện ở cổ họng!

“Diêm tiểu thư, tôi có thể không cần cô vì một cái tát vừa rồi nói lời xin lỗi với tôi, nhưng tôi cũng muốn qua một cái tát này nói cho cô biết, để cho cô thấy rõ ràng thân phận của mình, thấy rõ ràng phân lượng của cô, cô so với tôi, chẳng qua có chút ưu thế là ở tại trong nhà của hấn mà thôi, còn lại, cô

lấy cái gì so với tôi? Cô cảm thấy điểm nào cô có thể hơn được tôi? Trừ bỏ lớn tuổi hơn, trừ bỏ Diễm thị trần ngập nguy cơ, cô không có gì cả! Cô cái gì cũng không sánh bằng tôi!”

“Cô.”

“Tôi cái gì? Thấy không? Cô nhanh như vậy liền tới đây, tôi tin tưởng cô cũng có thể biết, hấn ở chỗ này của tôi bao lâu, cô nhìn thấy những dấu vết này trên người tôi, chúng tôi mới vừa làm cái gì! A, ít nhất hấn có hứng thú với tôi, còn với cô? Đường như không có đi! Tôi trở về nước một tháng, nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa tìm thấy dấu vết như vậy trên người cô!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 144: Chúng Tôi Mới Vừa Ở Trên Chiếc Giường Lớn Đây!

Cát Văn Huệ vốn là diễn viên, bất kể là thành thạo hào phóng, ưu nhã cao quý, hay là mỹ nhân rắn rết, cô đều có thể khống chế tốt hơn so với Diễm Thiên Hoa, ở phương diện này, cô tuyệt đối không thể nào thua cô ta!

Cho nên trước mặt Cát Văn Huệ, cô cơ hồ liên tiếp tháo chạy!

Nhìn cái miệng đóng rồi lại mở của Cát Văn Huệ, nghe từ trong miệng cô, phun ra mỗi một câu một lời đều ác độc, cô cũng không chịu nổi nữa vùng tay lên! Muốn lại cho cô ta một cái tát!

Nhưng Cát Văn Huệ làm sao có thể dễ khi dễ như vậy? Vừa rồi là dưới tình huống không phòng bị, cho nên cứng rắn ăn một cái tát kia, nhưng hiện tại cũng không đại biểu, cô vẫn như cũ cần chịu một cái tát này!

Chính là sau khi từ trên không trung bắt được cánh tay của Diễm Thiên Hoa, Cát Văn Huệ cau mày một chút, trực tiếp một tay kéo Diễm Thiên Hoa vào phòng ngủ, sau đó dùng cái tay còn lại chỉ vào chiếc giường lớn mới vừa lẫn lộn cùng Phong Thiên Dục!

“Đồ đàn bà điên! Nhìn thật kỹ, nhìn thật kỹ cho tôi! Vừa rồi trên chiếc giường lớn này, hấn đã yêu tôi, điên cuồng muốn tôi! Nhìn những dấu vết trên người tôi đi, đều là chứng minh hấn yêu tôi, cô thì sao? Cô có cái gì?”

“Câm mồm, câm mồm cho tôi!”

Dơ bẩn! Thật dơ bẩn!

“Nhìn nha, nhìn cẩn thận cho tôi, cũng háo hão nên biết rõ, chỉ bằng cô, lấy gì để tranh giành với tôi? Cô dựa vào cái gì? Nên rời khỏi hấn là cô, hay là tôi?”

Đáng ghét! Trong công ty, nể mặt của hấn, cô không thể đối phó với cô ta, nhưng hiện tại Diễm Thiên Hoa tự đưa tới cửa, không háo hão đối phó mà nói, như vậy thực có lỗi với chính mình?

“Diễm Thiên Hoa! Tôn trọng cô, không có nghĩa là sợ cô, hơn nữa tôn trọng cũng không nhất định là cô! Cô không có cách nào so với tôi, cho nên chớ tự rước nhục, rút! Rút ra khỏi nhà của tôi!”

“. Cát Văn Huệ, cô không được chết từ tế! Hơn nữa tôi đảm bảo với cô! Đây là lần cuối cùng cô có thể phát sinh quan hệ với hấn, sau này, tuyệt đối sẽ không cho cô cơ hội như vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 145: Quỷ Kế Đang Tiến Hành

“A, phải không? Như vậy có cần mỗi mắt mong chờ hay không?”

“Hừ! Cô nhìn xem, cô nhìn thật kỹ cho tôi!”

Hắt tay Cát Văn Huệ ra, Diêm Thiên Hoa cũng không quay đầu lại chạy ra khỏi căn phòng!

Nghĩ tới quái thai trong nhà, nghĩ tới những người phụ nữ ở bên ngoài của hắn! Tất cả lý trí, rốt cuộc trong nháy mắt bộc phát. Lần trước nói chuyện của Hàn Bối Bối với hắn, sau khi cứ như vậy bị hắn cự tuyệt, trong lòng cô cũng đã đang chuẩn bị một kế hoạch. Hiện tại không phải nên để cho kế hoạch này nổi trên mặt nước rồi sao?

Đi trên đường, gió lạnh thấu xương, cũng đặc biệt khiến cho Diêm Thiên Hoa cảm thấy thanh tỉnh, hơn nữa cô chưa từng có cảm giác mình thanh tỉnh như vậy!

Lấy điện thoại di động của mình ra, cô không chút do dự gọi một cú điện thoại.

“Uy, cô, là cháu. Vâng, cháu là Thiên Hoa. A, trở về nước đã lâu rồi. Đúng vậy a, hiện tại đang ở nhà của cô. Vâng. Vâng, cháu biết, cháu cùng Phong.”

Hắn làm tiệc mừng cho Hàn Bối Bối, đến tận thứ sáu cô mới biết, bởi vì từ đầu giờ chiều ngày thứ sáu hắn không đến công ty làm việc, trực tiếp mang theo nha đầu kia ra ngoài mua đồ!

Ngồi trong phòng làm việc, cô nhìn thấy ảnh của Cát Văn Huệ trên bìa của một tạp chí, trong tay nắm ly trà bất giác, càng thêm nắm chặt!

Đầu thôi. Bất kể là tiểu quái thai trong nhà hay là thiên biến nữ lang Cát Văn Huệ! Có thể để cho các người đặc ý, có thể để cho các người cảm thấy hắn có thể thuộc về các người. Nhưng đừng bước tại hôm nay!

Bắt đầu từ ngày mai. Ngày mai. Mọi thứ đều sẽ thay đổi

Ha! Tiệc chúc mừng sao? Đúng là vừa vặn, cô vốn còn đang suy nghĩ, có phải chỉ có những người trong Phong gia thì chưa đủ chấn động hay không. Như vậy nên hào hào mượn bữa tiệc ngày mai, hào hào chấn động một phen tốt lắm!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 146: Con Mới Là Nhân Vật Chính Ngày Hôm Nay!

Các người cứ vui vẻ đi, để cho tôi xem thời gian các người vui vẻ cứ như vậy đếm ngược tốt lắm!

(Tiệc mừng tối thứ sáu)

Trong nhà toàn bộ đều là Hàn Bối Bối trang trí, cho nên ít nhiều có vẻ có chút trẻ con, nhưng Phong Thiên Dục cũng chẳng qua là nhìn cô chuẩn bị, không hề can thiệp quá nhiều! Bởi vì hắn không thể không bội phục cô, bên trong sự trẻ con, trang trí trong nhà còn mang theo một hương vị khác!

“Được rồi, Bối Bối, đủ đẹp rồi, đừng phí tâm tư nữa, mau đi thay y phục đi, không phải nói 7 giờ tiệc mừng của con sẽ bắt đầu sao? Cũng sắp 6.30 rồi, cho nên con chỉ có nửa giờ để tạo dáng thôi!”

“Biết, biết, người cũng giống vậy, người không phải vẫn chưa thay y phục sao?”

Cô nhìn hắn, trong đôi mắt to có quá nhiều ngọt ngào! Tiệc chúc mừng. Hi, cô cùng hắn là chủ nhân! Loại cảm giác này thật tốt, trước kia cô làm sao lại không nghĩ tới cùng hắn mở một vài bữa tiệc gia đình chứ? Hắn là nam chủ nhân, mà cô là nữ chủ nhân.

“Ha ha, ta không quan trọng, hôm nay con mới là nhân vật chính!”

“. Người cũng vậy! Hai chúng ta đều là nhân vật chính, hơn nữa không phải là vì nóng nhiệt một chút, cũng mời mọi người trong công ty tới sao?”

Danh sách tiệc mời có thật nhiều, hắn vốn cho rằng chỉ tổ chức một bữa tiệc quy mô nhỏ, không nghĩ tới nha đầu này lại làm lớn như vậy, khiến cho hắn có chút thâm kinh hãi trong lòng! Bởi vì không biết cô dùng biện pháp nào viết ra một bản danh sách thật dài, mời được thật là nhiều người trong công ty!

“Thật là hết cách với con, Bối Bối! Đi thôi, cùng nhau thay y phục!”

“. Phong? Như thế nào? Bộ quần áo này nhìn được không?”

Diêm Thiên Hoa đã sớm thay xong y phục, vừa vặn từ trên lầu đi xuống, nhà thiết kế tạo hình cho cô cũng cùng đi xuống!

Thời điểm Hàn Bối Bối ngẩng đầu nhìn thấy Diêm Thiên Hoa đang đứng trên cầu thang, cả người ít nhiều bị chấn động!

Lau một hồi, có lầm hay không? Cô là nhân vật chính của bữa tiệc này, hay là cô ta? Bà cô già này tại sao xinh đẹp như vậy? Mặc dù cả người không phải hoàn toàn màu đỏ, nhưng nhìn qua, quả thật giống với một tân nương.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 147: Phong! Đau!

“Thiên Hoa?”

Phong Thiên Dục thấy cô ăn mặc như vậy, trong lòng cũng không nhận được bị quát một cái, cái này. Rốt cuộc coi là cái gì?

“Ha ha, như thế nào? Phong? Bối Bối? Có đẹp không? Nha ~ thiếu chút nữa quên mất, hôm nay là tiệc chúc mừng của tiểu công chúa, như vậy trước tiên chúc tiểu công chúa vui vẻ khoái hoạt, hơn nữa năm sau nâng cao một bước!”

“ ”

Cô nhìn Diêm Thiên Hoa, thực sự không biết nên nói gì!

“Bối Bối?”

“Ách?”

“Chị Thiên Hoa đang nói chuyện cùng con, cảm ơn chị ấy đi, sau đó mau đi lên thay y phục!”

“Ách? Được ~”

Hàn Bối Bối tròn mắt trừng Diêm Thiên Hoa, hai chữ cảm ơn nghĩ một đàng nói một nẻo từ trong miệng phun ra, cô không cam lòng! Cô thật sự không cam lòng như vậy. Đáng ghét! Rõ ràng là tiệc mừng của cô, thế nhưng cô ta lại tựa như nữ chính.

Không được, không được, không thể thua cô ta!

Sau khi cảm ơn xong, cô nhanh chóng vọt về phía phòng mình, Tô Hiểu Hiểu cũng vừa tới, vừa lúc thấy một màn như vậy, cho nên sau khi chào hỏi Phong Thiên Dục cũng liền vội vàng đi theo Hàn Bối Bối lên lầu!

Dĩ nhiên, cô cũng không nhận được nhìn Diêm Thiên Hoa mấy lần, rồi sau đó quái dị lên lầu.

Phong Thiên Dục vốn cũng muốn về phòng thay y phục, nhưng nhìn Bối Bối cùng Tô Hiểu Hiểu rời đi, lại nhìn Diêm Thiên Hoa đang đứng trước mặt mình, hần đầu đầu xoa xoa cái trán, sau đó không nói lời nào, trực tiếp lôi kéo Diêm Thiên Hoa đi về phía phòng mình!

Sau khi kéo Diêm Thiên Hoa vào phòng, hần không kịp để cho cô cảm giác được sợ hãi, trực tiếp đóng cửa lại!

“ Phong! Đau!”

“Thiên Hoa!”

“ Phong?”

“Hôm nay là bữa tiệc của ai, ai là nhân vật chính, anh không tin em không biết!”

“Có ý tứ gì?”

“Bữa tiệc hôm nay là làm cho Bối Bối!”

Hần nhìn chăm chăm cô, toàn bộ đôi mắt tràn đầy lửa giận! Hần cũng không tin, Diêm Thiên Hoa không hiểu mình đang nói gì!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.2 - Chương 148: Anh Thế Nhưng Vì Một Tiểu Nha Đầu.

“A, đúng vậy a, là làm cho Hàn Bối Bối, nhưng vậy thì thế nào? Là phụ nữ vốn không có tư cách theo đuổi cái đẹp sao? Huống chi hôm nay không phải cũng mời rất nhiều nhân viên trong công ty sao? Mọi người hẳn là cũng sẽ mặc đẹp, cho nên không có gì đi?”

“..... Em”

“Phong! Nếu như bởi vì chuyện này mà kéo em tới đây nói chuyện, như vậy coi như xong, em ra ngoài trước, một lát nữa khách sẽ tới, em giúp anh đón tiếp!”

Diêm Thiên Hoa tránh khỏi tay hắn, từ bên trong phòng đi ra ngoài!

Mà thời điểm lướt qua người hắn, trên mặt cô rõ ràng nhiều hơn một tia giễu cợt!

Thật là đáng ghét! Phong Thiên Dục, anh thế nhưng vì một tiểu nha đầu. A, rốt cuộc là nha đầu kia hồ đồ, anh cũng cùng hồ đồ theo?

Không cần gấp gáp, tiếp tục hồ đồ đi, nhân vật chính của bữa tiệc hôm nay không phải là cô! Hôm nay các người. Toàn bộ đều tỉnh mộng cho tôi!

Cô hoặc là không ra tay! Nếu cô đã ra tay. bách chiến bách thắng!

Phong Thiên Dục nhìn Diêm Thiên Hoa rời đi, sững sờ vài giây! Trong lòng mặc dù có chút không chế không được muốn nổi giận, nhưng cuối cùng cũng chỉ là nắm tay thật chặt, nỗ lực kiềm chế lửa giận của bản thân!

An tĩnh đi về phía tủ quần áo, nhìn y phục bên trong, hắn cố ý lựa chọn một bộ lễ phục có màu sắc cùng kiểu dáng khác xa y phục của Diêm Thiên Hoa. Hôm nay có rất nhiều người trong công ty tới đây, hắn không muốn tạo thành ảo giác cho người khác, làm cho bọn họ cảm thấy, giữa hắn cùng Diêm Thiên Hoa có quan hệ gì! Dù sao trong công ty, lời đồn đại về hắn và cô cũng quá nhiều rồi!

(Phòng của Hàn Bối Bối)

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Hiểu Hiểu, cứu mình với, thật mau điên rồi, vừa rồi cậu cũng thấy bà cô già kia ăn mặc đẹp đến cỡ nào chứ? Ô ô ~ rõ ràng mình mới là nhân vật chính của bữa tiệc, tiếp tục như vậy liên bị cô ta nổi bật hơn, đây coi là cái gì chứ?”

“..... Đừng nóng vội! Đừng nóng vội! Người phụ nữ kia xác thực ăn mặc đủ xinh đẹp! Nhưng quá mức truyền thống rồi! Hôm nay còn có rất nhiều bạn học cũng đến đây, đến lúc bữa tiệc bắt đầu, sẽ lộ rõ hai phong cách ăn mặc bất đồng, mà nếu cậu mặc quần áo phong cách có thể bao trùm giữa hai loại phong cách này, như vậy cho dù cô ta xinh đẹp, cũng kiếm không được bao nhiêu ánh mắt của mọi người!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 149: Cậu Sẽ Không Thua Cô Ta

“Thật sao?”

“Tin tưởng mình, bởi vì cậu mời rất nhiều người trong công ty của đại thúc kia, cho nên hôm nay sẽ có rất nhiều phụ nữ thành thực, ăn mặc không khác cô ta là mấy! Hiện tại chúng ta nhìn thấy cô ta như vậy, cảm thấy kinh thán, nhưng thời điểm mọi người đến đủ rồi, sẽ có rất nhiều giống cô ta đứng chung một chỗ, như vậy cũng không có gì kinh diễm!”

Về phương diện này, không thể không nói, Tô Hiểu Hiểu có thiên phú hơn so với Hàn Bối Bối! Hi!

Hàn Bối Bối nghe cô phân tích như vậy, không thừa nhận cũng không được, Tô Hiểu Hiểu phân tích rất có đạo lý! Gật đầu liên tục!

“Đúng vậy a, đúng vậy a, nói như vậy dường như cũng đúng! Bất quá Hiểu Hiểu, như vậy mình nên làm gì bây giờ?”

“..... Ừ, cô ta là sản phẩm của nhà thiết kế, mà mình luôn làm thêm trong quán bar, những mỹ nhân mình tiếp xúc cơ hồ đều là những mỹ nhân rất cuồng dã. Nếu như kết hợp hai trong một, thành công, có thể không chỉ có khác biệt với mọi người, hơn nữa còn là tiêu điểm chú ý của mọi người đó ~”

“A, nghe không tệ!”

“Ề hèm, cho nên tới hôm nay, công chúa Hàn Bối Bối, tin tưởng mình đi, nếu là bữa tiệc của cậu, cậu đã là nhân vật chính rồi, hơn nữa nếu Tô Hiểu Hiểu

vạn năng mình tới, như vậy sẽ không để cho cậu chặt vật bại bởi đại thẩm đó!”

Tô Hiểu Hiểu vừa nói, vừa biểu hiện một bộ dáng đã tính trước, vô cùng đáng yêu!

Cũng bởi vì có Tô Hiểu Hiểu ở đây, cả người Hàn Bối Bối đã an định lại, sau đó bắt đầu cùng Tô Hiểu Hiểu chọn lựa y phục trong tủ quần áo của mình! Sau đó tiến hành kết hợp với một vài phụ kiện!

Thời gian có hạn, cho nên hai người một chút cũng không lãng phí, trực tiếp nắm chắc thời gian, ngăn gọn giúp đỡ cô tạo nên hình tượng!

Thời điểm 7 giờ, toàn bộ trên dưới Phong gia cũng sớm đã náo nhiệt, hơn nữa cơ hồ qua lại không dứt! Bên trong phòng khách Phong gia lớn như vậy, thế nhưng cũng đứng đầy người! Quà tặng những người đó mang tới cơ hồ cũng mau chắt đầy cả phòng khách rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 150: Bối Bối Tỏa Ra Xinh Đẹp

Người ngoài đều biết Phong Thiên Dục nhận nuôi một đứa con gái, nhưng cơ hồ chưa từng xuất hiện trước mặt mọi người, cũng chưa từng có người có cơ hội nhìn bộ, đây là lần đầu tiên trong nhiều năm như vậy, cho nên có thể nhìn bộ, có thể lấy lòng, tự nhiên toàn bộ giống như ong mật, toàn bộ đều đổ vào!

Một vài bạn học bởi vì muốn gặp mình tinh, hoặc là muốn nhìn bộ Hàn Bối Bối, cải thiện quan hệ, cũng đã đến rồi!

Hỗn loạn! Có chút hỗn loạn!

Nhưng đúng thời điểm 7 giờ! Trong đại sảnh đều yên lặng! Hơn nữa toàn bộ đèn trong đại sảnh đều chợt tắt, trong nhà cố ý trang trí một chiếc đèn laser, là chiếu rọi vào cửa phòng của Hàn Bối Bối!

“ Hiểu Hiểu, như vậy thật sự không có vấn đề sao?”

“Tin tưởng mình, mặc dù cậu mới 15 tuổi, nhưng ăn mặc như thế này, xem ra quả thật còn xinh đẹp hơn so với những nữ sinh 20 tuổi, hấp dẫn mà mị hoặc, đẹp để mà mê người!”

“ Vậy mình mở cửa nhé?”

“Ừ, mở đi!”

Tô Hiểu Hiểu cười cười, thời điểm Hàn Bối Bối vẫn còn đang do dự, bất giác, cô trực tiếp thay Bối Bối mở cửa, sau đó một tay đẩy cô tới cửa!

Ánh đèn. Cũng trong giây lát đó, toàn bộ tụ tập trên người Hàn Bối Bối!

Khăn choàng ngọc trai đáng yêu, dưới ánh đèn, phát ra ánh sáng chói mắt! Mà cả ánh đèn nhanh chóng vây quanh cô, ở trên người của cô tạo thành một vòng sáng, giống như làm nền cho cô!

Cũng chính bởi vì như vậy, liền không thể không khen ngợi Tô Hiểu Hiểu rồi, đại khái là bởi vì cô làm ở quán bar, cho nên cô rất hiểu được cách lợi dụng ánh đèn! Khi thiết kế y phục cho Hàn Bối Bối, chọn dùng khăn choàng ngọc trai, kết hợp với sườn xám tơ lụa cách tân có thêu những sợi tơ vàng, sau đó phối hợp với một số trang sức làm nổi bật lên hơi thở thanh xuân!

Mà bởi vì sườn xám cách tân, cho nên Tô Hiểu Hiểu dứt khoát to gan xé đi phần vải che trước ngực Hàn Bối Bối, khiến cho Hàn Bối Bối còn nhỏ tuổi nhưng cũng đã có bộ ngực cup B, càng thêm lộ ra! Rồi sau đó phủ lên phía trên một tầng ren màu đen hấp dẫn, khiến cho tất cả có vẻ như ẩn như hiện! Đặc biệt câu hồn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Q.2 - Chương 151: Báu Vật A Báu Vật!

Màu vàng kim! Màu đen! Đều là hai loại màu sắc tương đối cực đoan!

Cộng thêm ánh sáng màu đen cùng màu trắng phối hợp, thành thật mà nói, vốn nhìn thế nào cũng thấy kỳ quái, nhưng giờ khắc này mặc ở trên người của Hàn Bối Bối làm sao nhìn thế nào cũng thấy hài hòa!

Đẹp! Đẹp đến cực hạn!

Mặc dù sườn xám được cách tân nhưng những ưu điểm cơ bản nhất của sườn xám vẫn được giữ nguyên! Hoàn toàn phô ra đường cong hình chữ S hoàn mỹ!

Mà chiếc cổ áo sau khi được Tô Hiểu Hiểu cải biến, kết hợp thêm lớp ren màu đen như ẩn như hiện, cộng thêm một chiếc dây chuyền dài rủ xuống trước ngực. Không thể không hấp dẫn ánh mắt của mọi người nhìn về hướng đó!

Chết tiệt, bất kể nói thế nào, cũng đều đã thành công!

So với rất nhiều dạ phục cùng một dạng với y phục của Diêm Thiên Hoa, so với lễ phục ngây ngô của những học sinh kia

Hàn Bối Bối đích thực khác biệt, đích thực đủ làm cho người ta kinh diễm!

Thanh lịch? Có!

Trang nhã? Có!

Chiếc sườn xám này hiển thị rõ không bỏ sót!

Hấp dẫn? Có!

Thần bí? Có!

Lớp ren màu đen vô cùng tinh tế!

Thanh thuần? Có!

Trong sáng? Có!

Những món đồ trang sức cùng chiếc áo choàng ngọc trai trên vai biểu lộ toàn bộ!

Ông trời, rõ ràng hẳn là một sự kết hợp kỳ quái. Thế nhưng lúc này nhìn thế nào cũng khiến cho người không thể dời đi tầm mắt!

Thời điểm Hàn Bối Bối bước từng bước một xuống lầu, đèn laser năm màu cũng vẫn đi theo bước chân của cô! Vẫn đi theo thân ảnh của cô!

Mà Hàn Bối Bối có chút khấn trương chân bước những bước trên sàn catwalk, giờ khắc này trong mắt mọi người mỗi bước chân như nở hoa sen, xinh đẹp không gì sánh được!

Tất cả mọi người bị chấn động rồi, trong thoáng chốc này, tất cả mọi người đều rơi vào trầm mê!

Các bạn học của Hàn Bối Bối chưa từng thấy qua Hàn Bối Bối đẹp như thế, cũng không nhìn được khoa trương che miệng mình! Si mê nhìn cô như bước ra từ trong tranh!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 152: Cô Có Tư Cách Làm Cho Đàn Ông Điên Cuồng

Những người trong công ty của Phong Thiên Dục cũng không sai biệt lắm, đều rồi rít tròn to hai mắt, nhìn đứa bé gái đang chậm rãi đi xuống lầu này!

Rõ ràng không phải là minh tinh, nhưng lại có vô số tiềm chất của minh tinh, rõ ràng không phải là người mẫu, nhưng lại bước đi như trên sàn catwalk, so với người mẫu còn khiến người ta kinh diễm tán thưởng hơn!

Trời ạ. Khó trách có tin đồn, Phong tổng cất giấu một bảo bối, khó trách Phong tổng. nhận nuôi kỳ thực không phải là con gái, mà là.

Mà Phong Thiên Dục vẫn cầm ly rượu đỏ ở bên kia nhẹ nhàng lay động, ánh mắt gắt gao khóa lại trên người cô, một thoáng này nhìn thấy cô cũng dời không mắt ra nữa!

Lo lắng không công cho nha đầu này, tinh thần cùng trang phục hiện tại của cô không chỉ không thua Thiên Hoa mà còn vượt lên Thiên Hoa rất nhiều. . .

A, Hàn Bối Bối! Tiểu nha đầu, không đơn giản!

Thế nhưng tiểu nha đầu, là tiểu nha đầu của hần, là hần bảy năm trước mang về.

Nhìn ánh mắt của mọi người thoáng chốc tập trung trên người cô, rõ ràng có rất nhiều kiêu ngạo cùng cùng tự hào ở bên trong! Hơn nữa lần đầu tiên cảm giác được. A, nguyên lai tiểu nha đầu của hần thế nhưng cũng bắt đầu có tư cách làm cho đàn ông điên cuồng rồi.

Hôm nay nam nhân viên trong công ty ít nhất có 30 người, trong 30 người đó, hần nhìn một chút, ít nhất có 25 người hoàn toàn trầm mê!

“ Dục!”

Rốt cuộc đi tới bên cạnh hần, sợ hãi ngẩng đầu lên nhìn hần, trong đôi mắt to của cô tràn đầy mong đợi, tràn đầy thần sắc mong đợi khích lệ!

Người như Phong Thiên Dục làm sao lại không nhìn ra đây? A!

Sau khi nâng bàn tay bé nhỏ của cô, hần dẫn cô ở bên cạnh mình! Sau đó nhẹ nhàng cúi đầu, ghé sát bên tai cô ~

Rõ ràng không có gì, nhưng giờ khắc này trong mắt người khác cũng đã mập mờ tới cực điểm!

Woa ~ thật là đẹp mắt, đẹp mắt a!

“Bối Bối! Hôm nay rất nhiều nhân viên ở đây, làm phiền con nể mặt ta, gọi cha!”

Thời điểm nói đến đây, trên mặt hần mang theo ý cười vô tận như cũ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 153: Cô Rốt Cuộc Bước Ra Ngoài Ánh Sáng

Bất đồng với nụ cười thường ngày, nụ cười lần này, là đạt tới đáy mắt!

Mọi người đã quen với nụ cười máy móc của ông chủ, cho nên thời điểm nhìn thấy nụ cười chân thật này của hần, suy nghĩ lúc trước trong lòng mọi người đều đồng thời bị quên lãng!

. Ông chủ đều không phải có quan hệ gì đó với Diêm Thiên Hoa? Người hần chân chính bảo vệ để ý chính là người kia? Vẫn là tiểu nha đầu trong truyền thuyết, hôm nay rốt cuộc bước ra ngoài ánh sáng?

“Không cần, không cần gọi người là cha mà! Ta muốn gọi là Dục ~”

“Bối Bối!”

“ Được rồi, có thể gọi cha ~”

Hàn Bối Bối rất rõ ràng, sự cân bằng giữa bọn họ cần cô và hần cùng duy trì mới không cảm thấy mệt mỏi, không cảm thấy chán nản! Cho nên lúc này, cô có thể lựa chọn nhượng bộ!

Trong nháy mắt nhận được sự cam kết của cô, nụ cười của Phong Thiên Dục càng thêm rực rỡ! Sau khi đưa cô đến trên khán đài được dựng lên tạm thời, hần bắt đầu tuyên bố bữa tiệc hôm nay chính thức bắt đầu!

“Ngượng ngùng, các vị, toàn bộ công việc trang trí đại sảnh hôm nay đều do con gái Bối Bối của tôi một mình ôm lấy mọi việc, cho nên con bé có chút bận, đến bây giờ mới xuất hiện, khiến bữa tiệc không thể bắt đầu đúng 7h, nhưng tôi nghĩ mọi người hần là sẽ không để ý chuyện đó! Đúng không?”

“Đúng! Đúng!”

Đám người phía dưới cùng nhau ồn ào! Mà thời điểm hần nói hai chữ “con gái”, Hàn Bối Bối rõ ràng bắt mắt néo néo cánh tay hần!

Không thích! Một chút cũng không thích giới thiệu như vậy! Nhưng lại không có biện pháp ~ ORZ!

“Ha ha, cảm ơn mọi người thông cảm, bữa tiệc hôm nay kỳ thực chính là một bữa tiệc chúc mừng, cuộc thi lần này Bối Bối đạt được thành tích cao, thậm chí viết văn cũng là điểm cao nhất!! Thực khiến cho tôi tự hào, phần vui vẻ này muốn cùng nhau chia sẻ với mọi người, hơn nữa tôi nghĩ rất nhiều người cũng chưa biết Bối Bối, hôm nay chính thức giới thiệu cho mọi người biết, về sau cũng xin mọi người chiếu cố nhiều hơn!”

“Ba ba ba ba!”

Dưới đài một mảnh tiếng vỗ tay, cơ hồ liên miên không dứt!

“Không nói nhiều nữa, cũng không làm chậm trễ thời gian vui vẻ của mọi người, phía dưới tôi thay mặt Bối Bối tuyên bố, bữa tiệc hôm nay chính thức bắt đầu!”

Phong Thiên Dục dùng tay ra hiệu, đèn laser vốn chiếu vào trên người hắn và Bối Bối từ từ tắt, sau đó đèn cầu xoay tròn bên trong phòng khách nhanh chóng sáng lên!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 154: Mỗi Người Đều Có Mục Riêng Phải Đạt Được

Tức khắc, không khí hoàn toàn biến chuyển!

Âm nhạc cũng đồng thời theo ánh đèn, từ từ vang lên!

Cảm xúc của mọi người tự nhiên cũng theo những thứ này từ từ dâng cao!

Phong Thiên Dục mang theo Bối Bối đi vào đám người, vui vẻ cùng mọi người ~ đồng thời cũng có thật là nhiều người đến gần Bối Bối, mới đầu cô cũng không để ý, chỉ muốn dính vào bên cạnh hắn, nhưng dưới sự khích lệ của hắn, cuối cùng cô cũng hòa mình cùng mọi người chơi đùa ~

Nói cho cùng vẫn còn con nít, tâm trí tuy thành thục, nhưng cuối cùng vẫn có một loại hành động của trẻ con, hưởng cho hôm nay có rất nhiều soái ca đến gần, ha ha, cô tự nhiên cũng ít nhiều muốn hảo hảo đặc ý một phen ~

Tô Hiểu Hiểu phụng bồi cô cùng nhau chơi đùa. Tất cả mọi người trong đại sảnh, bất kể là trẻ con hay là người lớn, toàn bộ cũng chơi thành một đoàn!

Hắn dần dần lui về trong một góc, nhìn cô bên trong đám người, trong ánh mắt tràn ra nhu hòa và cưng chiều mà mọi người cho tới bây giờ chưa từng thấy qua!

. Đồng dạng cũng trong một góc! Nhưng lại là góc chết ánh đèn không chiếu tới, hai người phụ nữ đang đứng cùng nhau! Nhưng mỗi người đều có mục riêng phải đạt được!

“Biết không? Thật ra thì hôm nay là sinh nhật tôi!”

“Có quan hệ gì tới tôi?”

Diêm Thiên Hoa không nhìn Cát Văn Huệ trước mắt đang nói chuyện với mình, ánh mắt của cô gắt gao nhìn chằm chằm quái thai đang được hoan nghênh bên trong đám người! Tất cả oán hận cũng toát ra trong giây lát đó!

Thật sự tính sai rồi! Cô cho rằng trang phục hôm nay của cô nhất định có thể đè ép nha đầu chết tiệt kia, nhưng không nghĩ tới nó thể nhưng xuất ra một chiều như vậy! Cướp đi ánh mắt của mọi người! Hơn nữa khiến cho cô vốn nên là hoa hồng trong giây lát biến thành lá xanh!

“Hôm đó ở phòng trọ, tôi từng nói với hắn, muốn hắn đến mừng sinh nhật cùng tôi!”

“ ”

“Nhưng hắn cự tuyệt, tôi cho rằng hắn cự tuyệt vì cô, nói trong nhà tổ chức một bữa tiệc!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 155: Cô Không Có Tư Cách Làm Đối Thủ Của Tôi

Cát Văn Huệ lắc lắc chất lỏng màu đỏ thắm trong ly rượu trong tay, nhưng giờ khắc này bởi vì không có ánh đèn chiều vào mà biến thành một màu đen tối làm cho lòng người run rẩy!

“..... Cô rốt cuộc tìm tôi muốn nói gì?”

“A, Diêm Thiên Hoa, vốn cho rằng, cô ở trong nhà của hắn, có thể có ưu thế hơn so với tôi, vốn cho rằng cô mới là kinh địch của tôi, nhưng sau khi tham gia bữa tiệc này, sau khi nhìn thấy ánh mắt hắn nhìn đứa bé kia, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, tôi lại hoàn toàn hiểu được, nguyên lai cô căn bản không có tư cách làm đối thủ của tôi! Kết cục của cô so với tôi thế thảm hơn nhiều!”

“Im miệng!”

Ghe tởm! Làm sao còn chưa tới? Không phải nói chừng 8h sẽ tới sao? Không phải nói sẽ đến sao? Cô chờ thật lâu. Cô không muốn bị Cát Văn Huệ giam dưới lòng bàn chân như vậy, phải là cô giam quai thai Hàn Bối Bối đó cùng Cát Văn Huệ dưới lòng bàn chân mới đúng!

“Thế nào? Cầm tức thành nổi giận? Diêm Thiên Hoa, cô và tôi căn bản không phải so.”

Cát Văn Huệ còn chưa nói hết, cửa lớn Phong gia tựa hồ truyền đến một hồi xôn xao, hơn nữa rất nhiều ánh mắt của mọi người tựa hồ bị hấp dẫn, mà thời điểm Diêm Thiên Hoa nhìn thấy người bước vào từ cửa lớn, lo âu trong lòng cô hoàn toàn an định xuống!

Sau khi xoay người lộ ra một nụ cười bí ẩn với Cát Văn Huệ, cô lập tức đi ra từ góc tối, đi về phía người vừa đến!

Phong Thiên Dục hiển nhiên cũng bị hù sợ, không, xác thực mà nói, là bị khiếp sợ! Hắn không nhìn lầm chứ? Là mẹ. Mẹ thế nhưng trở lại? Cùng cha định cư ở nước ngoài một thời gian dài, hơn nữa rõ ràng luôn luôn phát triển ở Hollywood làm sao lại chịu trở lại?

Nghi ngờ tiêu sái tiến lên, thời điểm nhận ra người tới rốt cuộc là ai đều rối rít nhường đường cho Phong Thiên Dục! Mà Hàn Bối Bối nhìn thấy người tới có một chút dờ dẫm!

“..... Mẹ!”

Thời điểm đi tới trước mặt vị quý phu nhân kia, Phong Thiên Dục có chút kích động kêu lên! Rất lâu không thấy, thật sự rất lâu rất lâu ~

“Ừ, tiểu tử, mấy năm không thấy, lại đẹp trai không ít, nhìn đẹp hơn so với ở trong video!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 156: Cô Thế Nhưng Tuyệt Không Bất Ngờ?

Lưu Thi Ny ôm con trai vào lòng, rõ ràng cũng sắp 55 tuổi rồi, mà đáng vẻ ngàn vạn tuổi cười ở trên người một phụ nữ 55 tuổi thật không thể không khiến người ta ghen tỵ, hoàn toàn không thấy được một chút xú dấu vết của năm tháng, bảo dường không khác biệt mấy so với phụ nữ 30 tuổi! Mẹ người đến cực hạn!

Diêm Thiên Hoa cũng chạy tới, có một chút thở dốc đi tới trước mặt Lưu Thi Ny, rồi sau đó ôn nhả kéo kéo khăn choàng của Lưu Thi Ny!

“Cô! cô!”

“Nha ~ Thân ái, thật sự là cháu, là thiên sứ Thiên Hoa khi còn nhỏ vẫn tới nhà của chúng ta phải không?”

“Vâng, cô, rất vui được gặp lại cô, cô rốt cuộc bảo dường như thế nào, giống như còn trẻ hơn so với trước đây!”

Diêm Thiên Hoa cũng nép vào trong ngực Lưu Thi Ny, sau khi bà xuất hiện, cả người cô cuối cùng cũng hoàn toàn an tâm! Hôm nay. Tất cả cục diện đều phải thay đổi!

Cô không phải là nhân vật chính của bữa tiệc này sao? A, không sao! Bắt đầu từ bây giờ, cô sẽ trở thành nhân vật chính của bữa tiệc này! Nhân vật chính hoàn toàn!

“Ha ha, miệng của tiểu nha đầu thật ngọt!”

Vỗ nhẹ bả vai Diêm Thiên Hoa, Lưu Thi Ny hài lòng nhìn cô, thật nhiều năm không thấy nha đầu này rồi, bắt quá cũng may, không có quá nhiều thay đổi!

Cá tính ôn nhả mà hiền lành, từ khi hai đứa còn nhỏ, cô cùng Diễm gia đã quyết định một chuyện. Chắc chắc, chạy không thoát! Ha ha!

“A, đâu có, cô, cháu nói thật mà!”

“ Mẹ, làm sao mẹ lại trở về? Hơn nữa mẹ trở lại tại sao cũng không báo cho con? Để con đi đón mẹ!”

Phong Thiên Dục nhủ nhủ mày ~ mặc dù rất kích động vì mẹ trở lại, hơn nữa nhìn thấy lão yêu tinh này bảo dưỡng tốt như vậy, không thể không thừa nhận, mình cũng rất kích động!

Nhưng kích động thuộc về kích động, trong đầu hẳn lại có chút nghi ngờ! Có chút quý dị Mẹ trở về giống như rất vội vàng, hơn nữa Thiên Hoa dường như tuyệt không bất ngờ khi nhìn thấy lão mẹ? Giống như đã sớm biết?

“Tiểu tử, hỏi nhiều như vậy làm gì? Đương nhiên là cho con một kinh hi rồi, thuận tiện tập kích con bất ngờ, xem xem con trai của ta có học tốt hay không!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 157: Mới Sẽ Không Để Cho Cô Ta Đắc Ý!

“ Con làm sao có thể không lo học!”

Rõ ràng mới vừa là bữa tiệc rất náo nhiệt ~ nhưng bây giờ liền biến thành tương phùng ~ mà mọi người cũng đã ở một bên cảm thấy hứng thú nhìn xem! Bối Bối cũng không biết lúc nào thì lặng lẽ đi đến bên cạnh Phong Thiên Dục, sau đó lôi kéo tay của hắn!

“Đi? Là Bối Bối? Bối Bối lúc trước cùng ta chat video?”

Lưu Thi Ný nhìn thấy Bối Bối trước tiên, buông Phong Thiên Dục cùng với Diễm Thiên Hoa ra, rồi sau đó kéo Bối Bối đến bên cạnh mình!

“ Vâng!”

Đáng ghét! Hàn Bối Bối vẫn sững sờ, đang suy nghĩ rốt cuộc gọi bà như thế nào!

“Thật là đáng yêu, lúc 8 tuổi được Dục mang về, rõ ràng kia mới hơi lớn, bây giờ đã lớn như vậy rồi, hơn nữa còn thật sự không thể tin được, năm đó Dục 18 tuổi, thế nhưng vẫn kiên nhẫn nuôi cháu 7 năm như vậy, Bối Bối, xinh hơn rất nhiều!”

“ Cảm ơn! Cảm ơn. Bác!”

Sau khi do dự xong, cô vẫn quyết định gọi là bác, gọi bà nội? Không gọi nội!

“Ha ha ha, Bối Bối, gọi ta là bác. Ha ha, mặc dù gọi bà nội có chút già, nhưng không thể không thừa nhận, cháu phải gọi ta là bà nội nha!”

. Tức khắc, không khí có chút cổ quái, Lưu Thi Ný không biết làm sao đột nhiên trở nên cổ quái như thế, bà vẫn nhìn Bối Bối, tựa hồ một mực chờ đợi cô gọi một tiếng “bà nội”!

Kỳ quái chết rồi, nha đầu này sau năm 13 tuổi cùng bà chat video đều không nguyện ý gọi bà nội, làm hại bà cho rằng mình không có duyên với trẻ con, không được trẻ con yêu thích!

“Không cần, không cần gọi là bà nội, rõ ràng trẻ tuổi như thế, nhìn qua không khác chị Thiên Hoa nhiều lắm, gọi bà nội cháu mới không gọi nội! Bác ~ Bối Bối gọi bác là tốt rồi!”

Khóe mắt Hàn Bối Bối chợt lóe, thấy ánh mắt như sói của Diễm Thiên Hoa, dĩ nhiên hiểu cô ta đang đắc ý cái gì! Hừ! Xin lỗi, cô mới sẽ không để cho cô ta đắc ý!

Mà sau khi Lưu Thi Ný nghe được cô như vậy, cả người lập tức không nhịn được nở nụ cười, hơn nữa cười cực kỳ thoải mái! Sau khi dặt tay Hàn Bối Bối, bà nhìn khách khứa trong đại sảnh! Trong lòng hiểu một chút!

“Được, vậy thì gọi bác, ha ha, miệng cháu so với chị Thiên Hoa của cháu còn ngọt hơn! Bữa tiệc hôm nay hình như là tổ chức vì cháu?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 158: Đẩy Cô Xuống Địa Ngục

“..... Vâng, bác!”

Sau khi Hàn Bối Bối nghe bà nói như vậy, đắc ý cười cười, sau đó trừng mắt liếc Diêm Thiên Hoa, một chút cũng không keo kiệt làm ra một cái mặt quỷ!

Sóng mắt lưu chuyển, hai người phụ nữ đang quyết đấu. Phong Thiên Dục tự nhiên cũng hiểu chuyện đang diễn ra, bất quá hắn cũng nhin không được cười cười!

Đồng dạng, hiện tại hắn đang suy nghĩ nguyên nhân lão mẹ xuất hiện ở đây!

“Như vậy a, Bối Bối, lần này bác trở về vừa vặn cũng muốn chuẩn bị một bữa tiệc, nhưng khả năng thời gian có hạn ~ như vậy hiện tại bác mượn dùng bữa tiệc của cháu, cháu không để ý chứ?”

Lần này trở về, bà đã liên hệ tốt với Diêm gia bên kia, hơn nữa hai nhà cũng đều nói nhất trí, chuyện lần này, tạm thời bà ra mặt xử lý trước, bà dĩ nhiên cũng lập tức không đắn đo trở lại!

“Dĩ nhiên không để ý!”

Mẹ của Dục muốn dùng bữa tiệc? Cô làm sao sẽ để ý? Ngọt ngào cười cười với Lưu Thi Ný, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy ngây thơ!

Thời điểm Diêm Thiên Hoa nghe được câu này, trên mặt cũng tràn đầy ý cười! Hi, không chỉ có cười thế cục phải bắt đầu thay đổi, cũng cười Hàn Bối Bối ngu ngốc!

Nguyên ý cho mượn bữa tiệc sao? A. Được, cái này đã có thể không trách được người khác rồi, đây là mày tự đẩy mình vào địa ngục đấy!

Cũng tốt ~ chết sớm siêu sinh sớm!

Lưu Thi Ný nghe Hàn Bối Bối nói như vậy, dĩ nhiên vẫn hơi cười cười, sau đó cao nhả cất bước, đi về phía khán đài!

Sự chú ý của mọi người, lần nữa bị tụ tập lại!

Lưu Thi Ný là minh tinh, là minh tinh nổi tiếng ở Hollywood, phong thái của bà làm sao có thể không hấp dẫn mọi người?

Đứng ở trên đài, bà khẽ mỉm cười, cao nhả xinh đẹp!

“Các vị, rất vui vì vừa trở về nước đã có thể thấy nhiều khuôn mặt như vậy, người trong nhà hoặc người quen biết tôi hẳn cũng biết, tôi thời gian dài định cư ở nước ngoài, bình thường không trở về nước, trở lại nhất định là có chuyện cần xử lý!”

“Vâng, chúng tôi đều biết, ngài là đại minh tinh!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 159: Không Còn Kịp Rồi!

“A, cảm ơn! Như vậy các vị có thể đoán được hôm nay tôi trở lại là muốn làm gì hay không?”

Lưu Thi Ný rất hiểu phải làm nóng bầu không khí như thế nào, lôi kéo tâm tình, ngăn ngừa trong mấy câu nói đã khơi dậy toàn bộ tính hiếu kỳ của mọi người!

“Chẳng lẽ Hollywood chuẩn bị quay phim ở đại lục?”

“Ha, không phải!”

“Chẳng lẽ ngài gia nhập vào England? Chuẩn bị tham gia một bộ phim của England?”

“No!”

Bà cười, bà lắc đầu! Tính hiếu kỳ của mọi người lại càng tăng lên!

Phong Thiên Dục không biết vì sao, vào lúc này lại tựa hồ như có một tia dự cảm xấu, từ từ dâng lên!

Mà khỏe môi Diêm Thiên Hoa, nụ cười dương dương đắc ý kia, lại càng thêm làm cho người ta chói mắt.

Bất an! Cảm giác nơi nào đó bất an!

Bối Bối lại cái gì cũng không cảm thấy, cô thậm chí còn theo mọi người ồn ào cùng Luru Thi Ny!

“Như vậy ngài trở lại rốt cuộc là vì cái gì nha? Thật là khó đoán ~~ ngài liền tiết lộ một chút đi!”

“Đúng, đúng, ha ha, tiền bối! Ngài liền tiết lộ một chút đi!”

“Hi, mọi người thật sự muốn biết sao? Xác định?”

“Xác định, xác định, vô cùng xác định!”

“Được, có thể tiết lộ cho mọi người, bất quá tôi cũng không xác định, sau khi tôi tiết lộ, ở đây có bao nhiêu phụ nữ sẽ tan nát cõi lòng!”

Luru Thi Ny rất rõ ràng mệnh lực của con trai mình, cho nên mới nói ra một câu như vậy! Thời điểm Phong Thiên Dục nghe được những lời này, trái tim . . .
. . Nhanh chóng bị treo lên. Chẳng lẽ có liên quan đến hắn?

“Ha ha, phải không? Như vậy tiền bối xin mời mau nói đi, hồi hồi sắp chết rồi a!”

“Được, có thể! Lần này trở về, là vì hôn lễ!”

“Hả? Hôn lễ? Có ý gì nha?”

. Hôn lễ? Đại não Phong Thiên Dục nhanh chóng xoay tròn, nhanh chóng nghĩ tới một khả năng!

Khỏe môi Bối Bối, nụ cười vẫn ở chỗ cũ, bất quá cô cũng đang suy nghĩ, hôn lễ Luru Thi Ny nói này, rốt cuộc đại biểu cái gì!

Mà toàn bộ quá trình, cũng chỉ có Diêm Thiên Hoa sau khi nghe hai chữ này từ trong miệng Luru Thi Ny phun ra, nụ cười kia chói mắt hơn.

Phong Thiên Dục nhìn về phía Diêm Thiên Hoa! Lại đem tất cả mọi chuyện xâu chuỗi chung một chỗ, suy nghĩ một lần! Sau đó hoàn toàn sáng tỏ, rất muốn tiến lên đài ngăn cản, tuy nhiên cũng đã không còn kịp nữa.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 160: Thật Tm Chấn Động

“Ha ha, xem ra thật rất khó đoán, như vậy tôi cũng vậy không úp úp mở mở nữa, trực tiếp tuyên bố đi, là vì hôn lễ của con tôi Phong Thiên Dục, chính là hôn lễ của nó cùng Thiên Hoa nha, khi còn bé chính là một đôi hai nhà công nhận, hiện tại rốt cuộc đã đến lúc, cho nên lần này trở về, tôi giúp hai đứa đính hôn trước!”

“Xôn xao —“

Một mảnh kinh ngạc!

Xác thực, đa số mọi người đều bị kinh hãi, thậm chí toàn bộ đều tròn mắt hốc mồm, tin tức này. Quả thật quá TM chấn động rồi!

Đầu tiên Phong Thiên Dục còn rất trẻ không nói, bất kể như thế nào, hắn cũng đều không giống một người muốn kết hôn, hơn nữa bất kể như thế nào. . .
. . . Mặc dù Diêm Thiên Hoa luôn luôn cùng đến cùng đi với hắn, nhưng căn bản không nhìn ra, hai người kia có kia một loại cảm giác muốn kết hôn!

Về phần đối với Hàn Bối Bối, không chỉ là hoàn toàn cứng ngắc, càng thêm hóa đá!

Cô có chút không dám tin tưởng vào lỗ tai của mình, hoài nghi mình có phải xuất hiện ảo giác gì hay không!

Ừ? Đính hôn? Kết hôn?

Dục?

Cùng Diễm Thiên Hoa?

Ha, chuyện cười, ha, tuyệt đối không thể nào!

Dục làm sao có thể? Không thể nào. Tuyệt đối không thể nào đấy!

Sau khi nghe Lưu Thi Ny nói, trong đôi mắt của Hàn Bối Bối đã ít nhiều lộ ra một loại trạng thái như đi vào cõi thần tiên, hơn nữa tựa hồ bất kể ai cũng không kéo trở lại được!

“Ha ha, như thế nào? Mọi người hẳn là đều bị hù sợ chứ? Hơn nữa tôi mới vừa cũng nói a, nhất định là có không ít cô gái vì tin tức này mà muốn tan nát cõi lòng mà chết nha, dù sao mị lực của con tôi như thế nào, tôi đây làm mẹ vẫn biết rõ ràng nhất đấy!”

Lưu Thi Ny vừa nói một tin tức có tính chất bạo tạc, trên mặt vẫn như cũ mang theo nụ cười nhàn nhạt!

Mọi người bên trong phòng khách cũng cơ hồ cùng như bị nổ tung, bắt đầu ồn ào huyên náo!

Sắc mặt của Phong Thiên Dục, từ sau khi Lưu Thi Ny phun ra những lời đó, căn bản chưa từng đẹp mắt, cả người nhìn qua, làm cho người ta cảm thấy kinh khủng tới cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 161: Con Át Chủ Bài Cao Nhất

Hắn đang ăn nhẩn, lúc này đây hẳn không thể nói gì!

Bởi vì bà là mẹ của hắn, bởi vì bà là siêu sao Hollywood! Bởi vì trong nhà có rất nhiều người. Hẳn thậm chí không thể xác định, rốt cuộc có đám sân ảnh lẫn vào hay không!

Hắn có scandal không sao cả, thế nhưng hắn lại không thể không cố kỵ mặt mũi lão mẹ, dù sao bà cũng là siêu sao rất được ưa chuộng, là mẹ của hắn, cho nên cho dù hiện tại bà tuyên bố hôn lễ. Hẳn cũng chỉ có thể im lặng! Nếu như hắn lập tức lên tiếng phủ nhận, lão mẹ còn mặt mũi nào mà tồn tại?

“Đúng vậy a, đúng vậy a. Đột ngột quá, ông chủ thực là kín miệng, căn bản chưa từng nghe thấy hắn đề cập tới chuyện kết hôn nha!”

“Đúng, đúng!”

“Bất quá trước đây, ông chủ cũng đã cùng Diễm tiểu thư cùng tiến cùng xuất rồi, điều này cũng khó nói!”

“ ”

Theo lời của Lưu Thi Ny, phía dưới tiếng nghị luận tự nhiên càng thêm lớn thêm không ít!

Diễm Thiên Hoa nhìn cục diện trước mắt đột nhiên nghịch chuyển, trên mặt từ từ tách ra một nụ cười xinh đẹp nhất!

Ha, cô từng nói, hôm nay! Cô mới là nhân vật chính!

Hôm nay! Cô mới là người chi phối tất cả mọi chuyện!

Bất kể là quái thai Hàn Bối Bối đó hay là hồ ly tinh Cát Văn Huệ, từ hôm nay đều đưa vào lịch sử, bởi vì cô có một con át chủ bài cao nhất, thậm chí cô chỉ gọi một cuộc điện thoại, con át chủ bài của cô cũng đã trở lại vì cô không phải sao?

“Thời gian trở về lần này thực sự rất gấp, tuyên bố chuyện này cũng rất vội vàng, nhưng cũng thật sự ngưng ngừng, tôi không thể ở lại trong nước quá lâu, hơn nữa thật là vui, cho nên không nhận được muốn chia sẻ tin tốt này cùng mọi người, cho nên tới hôm nay, bất kể như thế nào, xin thứ lỗi!”

Như cũ đang cười, lúm đồng tiền như hoa, nước mắt nhẹ nhàng trong mắt hạnh, tràn đầy tình yêu thương với con trai, cũng tràn đầy tình yêu với Diễm Thiên Hoa!

Rốt cuộc hai tiểu tử kia đều trưởng thành rồi, hơn nữa rốt cuộc cũng giống như dự đoán khi còn bé, hai người rốt cuộc đến với nhau, trở thành một nửa kia của nhau chứ? Ha ha, hạnh phúc, thật hạnh phúc nha!

Q.2 - Chương 162: Bữa Tiệc Đính Hôn? Có Thể Sao

“Sẽ không, sẽ không, có thể nhìn thấy ngài chính là vinh hạnh lớn nhất của chúng tôi, ngài quá khách khí!”

“Đúng vậy a, đúng vậy a, bất kể như thế nào, chúng ta ở đây chúc mừng ông chủ cùng Diễm tiểu thư đính hôn vui vẻ!”

“Đúng vậy, đúng vậy, xem ra hôm nay thoáng cái mời nhiều người như vậy, ông chủ tựa hồ đã tính trước nha, trước tiên không để cho mọi người đặt ánh mắt lên bữa tiệc đính hôn, mà là đặt ở bữa tiệc chúc mừng không có gì vui. Sau đó khi tất cả mọi người cảm thấy đơn thuần chỉ là một bữa tiệc chúc mừng lại đột nhiên ném ra một quả bom đính hôn! Ha ha, như vậy bữa tiệc hôm nay căn bản là bữa tiệc đính hôn đi!”

“Nha, nói như vậy cũng có chút giống!”

Tiếng nghị luận của mọi người vang lên không ngừng, mà sau khi Lưu Thi Ny nghe được những lời này dĩ nhiên cũng vui vẻ không thôi. Mặc dù bữa tiệc hôm nay không có trong kế hoạch của bà, nhưng lại cũng xác thực tiết kiệm cho bà không ít thời gian!

“ Đây không phải là thật. Không phải vậy. ”

Hàn Bối Bối vốn nên là nhân vật chính hôm nay không ngừng lắc đầu, không ngừng lui về phía sau, không ngừng giống như nổi điên, để cho mình lui về phía sau đám người!

Cô không tin! Tuyệt đối không tin!

Cô một chút ý tứ cũng không nghe được, Dục không hề nói, Dục một chút xíu cũng không hề nhắc tới!

Rõ ràng giữa cô và hấn, gần đây ăn ý như vậy Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Bỗng nhiên, lúc mau không còn đường có thể lui nữa, một đôi tay nắm thật chặt cô tay, làm cho cô ngay tại thời điểm cảm thấy sắp hít thở không thông, sắp không biết nên làm sao đây, giữ cô lại, giống như một tấm gỗ lúc cô sắp chết chìm!

“Hàn Bối Bối!”

“ ”

Có chút mờ mịt ngẩng đầu nhìn người bắt được mình, trong đôi mắt to của cô không tìm được bất kỳ một tia tiêu cự!

“Hàn Bối Bối!”

“ Dục!”

“Bữa tiệc này là của con, vẫn luôn là làm cho con, hơn nữa việc mẹ ta sẽ trở về, ta cũng không biết. Tóm lại, bữa tiệc này là của con!”

Sắc mặt Phong Thiên Dục có chút lo lắng, nhìn ra được hấn đang khổ chịu nhện cái gì, hấn khó chịu, cực kỳ khó chịu, cực kỳ khó chịu! Nhưng thời điểm thấy Hàn Bối Bối bị dọa đến không còn một chút sức sống nào, hấn đề xuống sự khó chịu của bản thân! Bay thẳng đến bên cạnh cô!

Q.2 - Chương 163: Không Phải Là Ở Chung?

Một thoáng cô muốn lui sắp đụng vào vách tường, hấn bắt được cô! Sau đó nắm chắc tay cô cùng đi về phía đài cao!

“Các vị! Phiền toái tất cả mọi người không nên quên, bữa tiệc hôm nay rốt cuộc là tổ chức cho ai, là cho cô, cho Hàn Bối Bối! Về phần tôi có đính hôn hay không cũng không phải là chủ đề tối hôm nay!”

“ Ách ”

Lại một sự nghịch chuyền! Mọi người còn chưa tỉnh lại từ trong sự khiếp sợ mà Luru Thi Ny mang tới, Phong Thiên Dục lại đột nhiên lôi kéo Hàn Bối Bối lên khán đài, điều này ít nhiều làm cho người ta có chút giật mình, cho dù Luru Thi Ny vẫn đứng trên khán đài cũng giống như vậy!

Không biết vì sao, giống như không hề cảm nhận được sự vui sướng từ trên người con trai, chỉ có lo lắng. lo lắng rất sâu mà thôi!

Thế nào? Chẳng lẽ bà hiểu lắm điều gì? Hẳn không phải là đã cùng Thiến Hoa ở cùng một chỗ? Hơn nữa Thiến Hoa cũng phụng bồi bên cạnh hẳn mấy tháng? Những thứ này. Hẳn là sẽ không sai lắm chứ?

“Kết hôn đương nhiên là chuyện sớm hay muộn, huống chi là đính hôn, bất quá phần lớn mọi người ở đây cũng đều biết, hiện tại tôi còn trẻ tuổi, tôi không thể nào nhanh như vậy khiến cho mình đi vào hôn nhân, những chuyện này đều đợi sau năm tôi 30 tuổi sẽ tính tiếp! Còn có mẹ! Cảm ơn mẹ trở lại, khiến cho con cảm nhận được vui mừng lớn như vậy, nhưng chuyện đính hôn, chính bản thân con cũng không biết nha, cho nên chuyện này, sau này hãy nói, như thế nào?”

. Cô kỵ không được, như vậy chỉ có thể hai bên đều lui một bước, hai bên đều cố gắng cân bằng là tốt rồi!

Đứng ở chỗ này nói như vậy, không đến nỗi hoàn toàn phủ nhận lời nói của lão mẹ, cho nên coi như là bảo toàn thể diện của bà!

Đứng ở chỗ này nói như vậy, hẳn là ít nhiều có thể khiến cho Bối Bối bị dọa cho sợ đến hoảng hốt tìm về một chút lý trí!

“ Tiểu tử thúì. ”

“Mẹ, mẹ mới vừa trở về nước, ngồi máy bay lâu như vậy, hảo hảo lên lầu nghỉ ngơi một chút đi, bữa tiệc hôm nay con sẽ kết thúc, không quấy rầy mẹ nghỉ ngơi!”

Bữa tiệc? Trải qua chuyện như vậy, đã không có chút ý nghĩa nào!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 164: Thiên Đường Cùng Địa Ngục

Cho dù đối với người khác, có lẽ còn có ý nghĩa ở bên trong, nhưng mà đối với hẳn, đối với Bối Bối đều đã không có bất kỳ ý nghĩa nào!

Hôm nay Bối Bối. Bị thương!

Hôm nay Diêm Thiến Hoa. khiến cho hẳn nhìn với cặp mắt khác xưa!

Hết thấy tất cả, vốn nên vận hành trên quỹ đạo của từng người, tốt nhất không liên quan gì đến nhau, nhưng lần này. Lại tựa hồ như toàn bộ đều chệch đường ray, đụng vào nhau, a, thật là thú vị. Nhân tính sao? Đây chính là sự tiện ích của tính người?

“Như vậy a. ”

“Mẹ, hôm nay là bữa tiệc con làm chúc mừng thành tích của Bối Bối, toàn bộ điểm thi đều đạt 100, bữa tiệc này là của Bối Bối, chúng ta như vậy, có chút khách đoạt ngôi chủ!”

“Ách, ha ha, như vậy a, Bối Bối, thật xin lỗi, ta đi lên nghỉ ngơi trước, các người tiếp tục chơi!”

Luru Thi Ny nhìn Phong Thiên Dục cùng Hàn Bối Bối gắt gao nắm tay nhau, trong lòng thoáng qua một tia khác thường, sau đó cuối cùng rời đi!

Như thế nào giống như. Như thế nào giống như có chút không giống như Thiến Hoa nói?

Cuối cùng bữa tiệc này trôi qua như vậy, coi như là hoàn toàn thất bại, coi như là hoàn toàn không thành công, bởi vì toàn bộ tiêu điểm của mọi người cũng đã sớm đặt vào sự việc Luru Thi Ny vừa mới tuyên bố!

Cuối cùng bữa tiệc này, diễn ra ngắn ngủn hơn 2 tiếng đồng hồ, liền giải tán! Chủ nhân không chiều dài nữa, như vậy cho dù còn muốn chơi tiếp, cũng tuyệt đối không chơi được!

Mà hôm nay đối với một số người mà nói, là tiến vào thiên đường!

Lại đối với một số người mà nói, chính là tiến vào địa ngục!

Diêm Thiên Hoa đứng ở cửa, mỉm cười giúp đỡ tiễn khách, nụ cười trên mặt kia, cơ hồ khuyên quốc khuyên thành!

Mặc dù hôm nay sự xuất hiện của con át chủ bài không đạt tới hiệu quả tốt như cô dự trù! Nhưng mà đủ rồi! Hoàn toàn đủ rồi!

Mọi người! Nhất là đám người trong công ty, lần này hoàn toàn xem như biết cô sẽ là bạn đồng hành cùng hắc cả đời này, như vậy còn chưa đủ sao?

Quái thai đó! Hôm nay rõ ràng cũng rất bị đả kích, như vậy còn chưa đủ sao?

Không! Đủ rồi! Hoàn toàn đủ rồi!

Cô không bắt cháp, cô biết cái gì là đủ! A, hôm nay như vậy thực sự tốt lắm, thực sự đủ rồi! Hơn nữa bất kể nói như thế nào, cô đã đánh nát toàn bộ, làm cho mình trở thành tiêu điểm của những người đó là được rồi! Không cầu gì khác!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 165: Buông Tha Cho Hắc, Như Thế Nào?

“Bối Bối! Lần này, cậu thua thực thê thảm!”

“..... A!”

Hàn Bối Bối lấy lý do thân thể không thoải mái, lôi kéo Tô Hiểu Hiểu vào phòng của mình trước!

Bởi vì cô không biết dưới tình huống như vậy, mình rốt cuộc còn có thể tỉnh táo bao lâu mà không bộc phát!

Bởi vì cô không biết, mình có thể chịu đựng được người phụ nữ dối trá kia bao lâu nữa! Cảm giác như vậy, thật một chút cũng không thoải mái, thậm chí có điểm hít thở không thông!

Hôm nay cô..... Cứ nhiên làm người mai mối cho người phụ nữ chết tiệt kia! Thật là khôi hài!

“Bối Bối!”

“..... Hiểu Hiểu, bây giờ mình rất loạn, mình không biết nên làm gì bây giờ!”

Thời điểm Lưu Thi Ny tuyên bố nói sẽ để Phong Thiên Dục đính hôn cùng Diêm Thiên Hoa, tất cả lý trí của cô đều bị nổ bay, hiện tại cho dù muốn tỉnh táo ổn định lại cũng hoàn toàn không có khả năng!

“Ngu ngốc, thật là có điểm không chịu nổi cậu! Làm sao nhất định phải hành hạ mình như vậy? Đi thích một đại thúc? Bối Bối, từ bỏ đi? Từ bỏ đi được không?”

Tô Hiểu Hiểu vừa nểng, vừa ngăm quan sát thần sắc Hàn Bối Bối!

Yêu sao? Như vậy Bối Bối, phần yêu đó của cậu có đủ kiên định hay không? Có đủ chống đỡ cậu đánh cuộc một lần hay không?

Nếu như đủ! Như vậy cô sẽ đứng ở phía Bối Bối, cùng cô chiến đấu!

Ngược lại, nếu như không đủ, bất kể như thế nào, cô đều sẽ kéo cô quay đầu lại, tránh cho cô thương tích khắp người, mọi công sức tan như bọt xà phòng!

“..... Từ bỏ..... Đã từng nghĩ từ bỏ! Nhưng Hiểu Hiểu, như vậy sẽ đau chết, thật không cách nào làm được!”

“A! Đứa ngốc!”

“Đúng vậy, đứa ngốc.....”

Chuyện đính hôn chuyện, vẫn luôn không ngừng phiêu diêu trong lòng cô, không ngừng rung chuyển! Khiến cho cô mất đi rất nhiều trấn định, mất đi rất nhiều ý tưởng!

“Chớ tự oán tự trách nữa, cậu nha, lần này người bên cạnh đại thúc nhà cậu làm cho cậu ngã một cú thật đau, khiến cho cậu không bò dậy nổi, Bối Bối, chớ nhụt chí, mình sẽ giúp cậu!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 166: Là Cô Ta Giỏi Trò Quỷ?

“..... Giúp mình? Giúp thế nào?”

Rốt cuộc Hàn Bối Bối nguyên ý ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tô Hiểu Hiểu, nhưng thần sắc trên mặt vẫn còn nhiều không xác định, Tô Hiểu Hiểu nhìn xem thật muốn đánh cô một cái!

“Không cần lo mình giúp thế nào, Bối Bối, mình hỏi cậu, có nguyên ý muốn mình giúp một tay hay không? Bởi vì mình hoặc là không ra tay, nếu đã ra tay, chính là vô cùng cực đoan!”

“Có ý tứ gì?”

“Hoặc là chiếm được, hoặc là hoàn toàn không chiếm được!”

Nhìn ánh mắt của Hàn Bối Bối, trong lòng Tô Hiểu Hiểu càng thêm kiên định!

Con người nên như vậy, không từ thủ đoạn nào, nếu như vẫn không chiếm được, như vậy liền buông tha mới là lựa chọn tốt nhất!

“Hiểu Hiểu, cậu muốn làm gì?”

“A..... Không muốn làm gì, người biết nội tình cho dù mù cũng nhìn ra được, lần này mẹ của đại thúc của cậu trở lại, tuyệt đối không phải là tình cờ, hơn nữa rõ ràng là bữa tiệc của cậu, nhưng cuối cùng lại bị người ta khách đoạt ngôi chủ, Bối Bối, mình nói như vậy, cậu vẫn chưa rõ sao?”

“..... Ý của cậu là..... Bác trở lại..... Là do Diêm Thiên Hoa giờ trò quỷ?”

Khách đoạt ngôi chủ? Dục không cần như vậy, mà người sau hôm nay chiếm được thể thượng phong tuyệt đối không phải là Lưu Thi Ný mới về nước, mà là..... Mà là Diêm Thiên Hoa!

Cô ta rõ ràng cái gì cũng không cần nói, rõ ràng chẳng qua là lảng lảng đứng ở đó, nhưng lại trở thành mục tiêu chú ý của mọi người, trở thành đối tượng cho mọi người bàn tán, ngay cả lần xuất hiện kinh điển này của cô cũng hoàn toàn bị ép xuống.....

“Yes, hoàn hảo cậu mặc dù mơ hồ, nhưng còn chưa đến mức dẫn động, chuyện này rõ ràng quá mức quỷ dị, không có người giỏi trò quỷ là không thể nào, hơn nữa rõ ràng là bữa tiệc của cậu, nhưng lại làm mai mối cho người khác, thành toàn cho dã tâm của người khác!”

“Hiểu Hiểu.....”

“Bối Bối, không có gì, như vậy cũng tốt, trải qua lần này, mục đích của Diêm Thiên Hoa càng rõ ràng không phải sao? Đối với đại thúc kia của cậu, tình thế của người ta tựa hồ còn bất buộc hơn so với cậu, nếu chúng ta không dùng thủ đoạn, cậu có thể sẽ thật sự xong đời!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Q.2 - Chương 167: Chúng Ta Cũng Lợi Dụng Cô Ta Một Lần

Ai~~ không có biện pháp, trẻ con nhà nghèo sớm biết lo liệu việc nhà, nhà Tô Hiểu Hiểu không chỉ nghèo, hơn nữa mình là con của tình nhân, không có cha~~ cho nên cô từ khi còn nhỏ, nhất định phải thông minh, nhất định phải va chạm với nhiều loại người, mới có thể triệt để bảo toàn mình!

“Hiểu Hiểu, cậu nói mình đều biết, nhưng mình nên làm như thế nào? Hiện tại đầu mình rất loạn!”

“Cũng hỏi cậu rồi, cậu có sợ hay không?”

“Sợ cái gì?”

“Có sợ nếu sau khi cậu ra tay, nói không chừng sẽ thất bại thảm hại hay không?”

Chỉ cần Bối Bối dám! Cô sẽ cố gắng đến cùng!

“ Không sợ! Bây giờ đã thất bại thảm hại rồi, cho dù thất bại nữa cũng có thể bại tới trình độ nào? Nhiều nhất là rơi vào địa ngục mà thôi!”

Hôm nay, cô đã rơi xuống địa ngục một lần, nếu như không phải cuối cùng Phong Thiên Dục ra mặt, cô thật không biết mình sẽ có bao nhiêu chát vật! Mà trải qua loại chuyện như ngày hôm nay một lần cũng liền đủ rồi, tuyệt đối không cần lần thứ hai!

“Rất tốt! Hàn Bối Bối, cậu nhận thức như vậy mới tốt! Cậu chờ đó, mình sẽ giúp cậu, a. Người phụ nữ kia không phải là triệt triệt để để lợi dụng bữa tiệc của cậu sao? Chúng ta cũng lợi dụng cô ta một lần, như thế nào?”

“Lợi dụng cô ta? Lợi dụng như thế nào?”

Cả đôi cô cùng Diêm Thiên Hoa cơ hồ không qua lại với nhau, đều nhìn nhau không vừa mắt, lợi dụng cô ta, nói dễ vậy sao?

“Cơ hội là do mình tạo ra, cậu sợ cái gì? Bối Bối, cậu ghét tai tới đây!”

Thời điểm nói tới chỗ này, trên mặt quý nha đầu Tô Hiểu Hiểu rõ ràng hiện ra một tia cười nịnh! Hi, cô từ nhỏ đã lập chí làm tình nhân, hơn nữa còn là loại tình nhân làm cho đàn ông muốn ngừng mà không được, chết cũng không muốn buông tay, như vậy những thủ đoạn hạ lưu cô học được dĩ nhiên rất nhiều! Dạy cho Bối Bối một hai chiêu, tuyệt đối không phải là vấn đề!

“Bối Bối, chúng ta như vậy.”

Tô Hiểu Hiểu thì thầm, sau khi không sai biệt lắm nói xong kế hoạch của cô, cô nhìn sắc mặt của Hàn Bối Bối, đã thấy toàn thân Hàn Bối Bối hoàn toàn cứng ngắt! Cho nên cô cũng không nhìn được lấy tay đây Bối Bối một cái!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 168: Vùng Vẫy Kế Hoạch Báo Thù

“Bối Bối? Hàn Bối Bối?”

“ A?”

“Như thế nào? Thực hiện theo kế hoạch mình nói chứ?”

“Ách. Hiểu Hiểu.”

“Sợ?”

“ Mình có thể thành thực nói, có chút sợ không?”

Hàn Bối Bối nhìn về mặt Tô Hiểu Hiểu, trên mặt đều là hoảng sợ!

Cô thật sự bị kế hoạch của Tô Hiểu Hiểu hù sợ, hơn nữa còn tuyệt đối là sợ hãi không nhẹ!

Trong đầu của Hiểu Hiểu rốt cuộc chưa cái gì thế? Dĩ nhiên. Dĩ nhiên có thể nghĩ ra thứ xằng bậy như vậy.

“Không có tiền đồ, được rồi, vậy mình đi về, cậu cứ ở đây từ từ tự oán tự trách đi, mối thù bị người ta lợi dụng này, cậu cũng liền làm con rùa đen rụt đầu như vậy đi, từ từ chịu đựng tốt lắm, mình không có hứng thú nghe cậu oán giận nữa!”

Tô Hiểu Hiểu đã đứng dậy, chuẩn bị rồi đi!

Cả người Hàn Bối Bối vùng vẫy giống như không biết trải qua bao nhiêu đáng thương, sau đó rốt cuộc ôm lấy bắp đùi Tô Hiểu Hiểu chuẩn bị rồi đi, trực tiếp không đề cho cô đi!

“Hiểu Hiểu! Hiểu Hiểu! Mặc dù biện pháp của cậu có chút. Có chút làm cho người ta kinh hãi, nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, cũng có thể nói là một biện pháp không tệ nha ~~ mặc dù mình vẫn có chút sợ sệt, nhưng mà mình nguyện ý thử một lần! Cho nên đừng đi. Giúp mình, nếu cậu bỏ đi, mình liền thật không biết nên làm sao đây!”

“Xác định? Nhất định muốn mình giúp?”

“Ừ, rất xác định!”

Tựa như quyết định, gập đầu một cái, trên mặt Hàn Bối Bối tràn đầy thấy chết không sờn!

“Rất tốt, Bối Bối, chúng ta sẽ tiếp tục bàn bạc, để cho kế hoạch của chúng ta phải tăng gia một chút tỷ lệ thành công mới được!”

“..... Được!”

Hàn Bối Bối nhắm mắt ngồi xuống, hơn nữa bắt đầu cùng Tô Hiểu Hiểu thảo luận “hạnh phúc” sau này của cô!

Dưới lâu, rốt cuộc cũng tiến xong toàn bộ mọi người, nụ cười trên mặt Diêm Thiên Hoa chưa từng tắt, nhất là thời điểm tiền Cát Văn Huệ rời đi, cô lại cố ý hàn huyên thêm mấy câu!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 169: Ném Cô Lên Giường

Mặc dù không tìm được cảm xúc gì trên mặt Cát Văn Huệ, nhưng Diêm Thiên Hoa cũng hiểu được, đủ rồi! Như vậy thật sự đủ rồi! Dù để bù lại nội thương lần trước Cát Văn Huệ khiến cho cô chật vật!

Một kích lần này! Hoàn mỹ! Xinh đẹp!

Hai tình địch mạnh hẳn là cũng có thể đi tìm chết rồi!

Mà so với sự vui vẻ tự mãn của cô, thần sắc của Phong Thiên Dục, mặc dù vẫn luôn giữ vững mỉm cười, nhưng chỉ cần cẩn thận nhìn một chút, cũng rất dễ dàng phát hiện, nụ cười kia không chỉ có không đạt tới đáy mắt hắc, hơn nữa trên người hắn còn tản mát ra lệ khí [1], đều đã vượt qua giới hạn người bình thường có thể chịu đựng!

[1]: lệ = tàn ác, độc ác

Chờ đến khi xác định không còn người ngoài ở đây, sau khi xác định trong nhà còn lại đều là người mình, Phong Thiên Dục lười kéo Diêm Thiên Hoa đang đứng đối diện với hắn, so với lần trước còn muốn thô lỗ hơn trực tiếp đi về một gian phòng khách lầu dưới!

Trên lầu. Không chỉ có mẹ, còn có Bối Bối cũng ở đây! Hắn không muốn kinh động họ!

“Phong. Anh kéo đau em!”

“..... Phong!”

Cảm giác thật là đáng sợ! Cùng cảm giác mới vừa cùng cô tiễn khách hoàn toàn bất đồng!

Trong lòng thoáng qua một tia bất an, cuối cùng Diêm Thiên Hoa cái gì cũng không dám nói nữa! Sợ hãi trong lòng chiếm cứ toàn bộ thần kinh của cô!

“Oanh!”

Đẩy cửa phòng khách ra, sau khi lười cô đi vào, Phong Thiên Dục có chút không khách khí đóng sầm cửa lại!

Người giúp việc bên trong phòng khách mặc dù có chút bị lệ khí của Phong Thiên Dục hù dọa, nhưng không bao lâu, bọn họ cũng đều trấn định lại giúp một tay dọn dẹp đại sảnh bữa bãi, yên tâm! Bất kể phát sinh chuyện gì! Bọn họ tuyệt đối sẽ không lên lầu gọi phu nhân!

Hi~~ tha thứ cho tư tưởng xấu của bọn họ, bởi vì bọn họ đã nhìn quen sự cao quý của Diêm Thiên Hoa, đã không muốn lại bị khi dễ nữa!

“..... A!”

Diêm Thiên Hoa bị một phen ném tới bên cạnh giường lớn, bởi vì dưới chân là giày cao gót 7, 8 phân, cho nên cô không đứng vững, cả người trực tiếp chật vật ngã lên giường!

Phong Thiên Dục hơi nheo mắt lại, nguy hiểm nhìn cô đang ở trên giường! Lửa giận trong lòng cũng trong nháy mắt dâng cao!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 170: Em Bây Giờ. Thật Xấu Xí

“Nói đi!”

“ Cái gì?”

“Diêm Thiên Hoa!”

Đột nhiên, thanh âm ấm áp đều thuận tiện đóng băng, làm cho người ta cảm thấy sợ hãi tới cực điểm, Diêm Thiên Hoa bởi vì hấn đột nhiên hét to như vậy mà trái tim cũng không nhận được nhẹ nhàng run rẩy!

“ Phong!”

“Không nên cho anh một lời giải thích sao?”

“Phong em”

“Không phải là anh quá mức khách khí đối với em rồi chứ? Em đem sự khách khí này trở thành một phúc khí? Thiên Hoa, rất nhiều chuyện em làm, anh không nói, không có nghĩa là anh không biết, làm một người hai mặt, em không cảm thấy rất mệt mỏi sao?”

“”

Diêm Thiên Hoa sững sờ trong giây lát, hơn nữa toàn bộ trái tim cô trong nháy mắt siết chặt lại, loại cảm giác đó. Loại cảm giác đó giống như trái tim bị hấn chộp vào trong lòng bàn tay, cảm giác càng nắm càng chặt. Sẽ chết! Loại khí ép này thật sẽ chết!

“Lần này mẹ anh trở về, là em giờ trò quý?”

“Chưa nói tới giờ trò quý, Phong, phiền anh không cần nói em quá quắt như vậy!”

“A, quá quắt? Là anh nói quá quắt? Vậy thì cũng là chuyện tự em làm quá quắt? Thiên Hoa, em có biết không, em bây giờ thay đổi, so với 7 năm trước, em bây giờ, làm cho người ta cảm thấy xấu xí không chịu nổi!”

Phong Thiên Dục một chút xú cũng không muốn có kỳ Diêm Thiên Hoa, đem tất cả những gì để trong lòng nói ra toàn bộ, hấn một chút cũng không muốn nghĩ tới khi mình nói ra những lời đó có thể làm cô bị thương khắp mình hay không!

Lửa giận như vậy. Chính hấn cũng không cách nào khống chế!

“ Phong!”

“Thiên Hoa, giữa chúng ta, có lẽ kỳ thực đã từng có một chút khả năng, nhưng hiện tại. Anh không xác định, em làm cho quan hệ giữa em và anh có chút cứng nhắc!”

“”

“Giữa chúng ta tỉnh táo một chút, chờ sau khi mẹ anh rời đi, em từ trong nhà của anh dọn ra ngoài đi!”

Hấn không phải quá mức dung túng cô? Cho nên mới cho cô ảo giác như vậy?

“ Phong!”

Sau khi nghe được hấn dĩ nhiên nói muốn cô dọn đi, bên trong đôi mắt nhẹ nhàng như làn nước mùa thu của Diêm Thiên Hoa tràn đầy không thể tin!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 171: Van Cầu Anh Đừng Đuổi Em Đi

Dọn đi? Dọn đi khỏi nơi này?

Như vậy sao được? Cô khổ cực ra hiệu ngầm cho Lư Thi Ný như vậy, nói mình cùng hấn ở chung cũng mau 4 tháng, ở Phong gia ở cũng mau 4 tháng a. Nhưng bây giờ đột nhiên muốn cô dọn đi, sẽ khiến cho Lư Thi Ný nghĩ như thế nào?

“Anh không có hứng thú nói lại lần thứ hai!”

Có lẽ ngay từ thời điểm đáp ứng ba mẹ cô chiều cổ cô, chính là một sai lầm!

Nheo neho cái trán có chút đau của mình, Phong Thiên Dục cũng không muốn nói thêm gì nữa, chuẩn bị rời đi!

Hấn phải đi xem xem nha đầu kia. Đáng chết, kỳ thực rõ ràng không cần để ý cô nghĩ như thế nào, thậm chí có thể may mắn có chuyện như vậy phát sinh, để cho nha đầu ý thức được, hấn sớm muộn gì sẽ kết hôn.

Nhưng không làm được, không làm được mặc cho nha đầu kia suy nghĩ lung tung, bởi vì cho dù có chuyện như vậy phát sinh, hấn cũng muốn tự mình làm, mà không phải mặc cho người khác điều khiển hấn!

“Phong! Phong!”

Diêm Thiên Hoa nhìn hấn muốn rời đi, cũng sớm đã hoảng sợ vạn phần, hơn nữa cả người nhanh chóng từ trên giường bò dậy, nhanh chóng vọt tới sau lưng của hấn, vươn tay ôm chặt lấy hấn!

“Phong, Phong! Không cần, em không muốn dọn đi.”

“Buông tay!”

“Phong, Phong lần này có lẽ em có chút cực đoan, anh không thích, như vậy em thay đổi được không? Vãn cầu anh, em thay đổi! Không nên đuổi em đi! Không cần!”

“.”

Phong Thiên Dục có chút nhúc nhích đầu!

Thiên Hoa, em rốt cuộc có hiểu hay hiểu?

Nếu như em kiêu ngạo ngẩng đầu, tiêu sái rời đi, như vậy về sau giữa chúng ta, gặp mặt cũng sẽ không lúng túng, bởi vì hai bên đều có một ít tự tôn!

Mà bây giờ. Em như vậy, chính là bỏ qua tự tôn của mình, mặc cho anh giẫm lên?

“Phong, xin anh, chuyện như vậy sẽ không phát sinh nữa, có được hay không? Phong.”

“. Thiên Hoa, anh.”

“Không cần bảo em dọn đi, không cần!”

Không đợi hấn nói xong, cô tự nhiên đem toàn bộ lời hấn còn chưa nói khỏi miệng chặn lại, hơn nữa từ từ đi tới trước mặt hấn, để cho hấn nhìn thật kỹ về mặt lê hoa đài vũ của cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 172: Em Kém Những Người Phụ Nữ Kia Ở Điểm Nào

“Phong! Em biết em không đúng, nhưng em không có biện pháp, em sợ hãi. Bên cạnh anh cũng không phải chỉ có một người phụ nữ là em, phụ nữ ngã vào lòng anh quá nhiều, quá nhiều, em không có cảm giác an toàn, một chút xíu cảm giác an toàn cũng không có!”

“.”

Đáng chết! Hấn muốn tránh thoát cô, cứ như vậy rời đi! Nhưng nhìn gương mặt tràn đầy nước mắt của cô, lại có một chút mềm lòng!

Đáng chết!

“Phong, em không biết bây giờ anh rốt cuộc nghĩ như thế nào về quan hệ giữa chúng ta, nhưng em không hiểu, tại sao em biểu hiện rõ ràng như vậy, anh có thể chạm vào những người phụ nữ ở bên ngoài mà không chạm vào em một chút!”

Nhẹ nhàng bắt được một bàn tay của Phong Thiên Dục, Diêm Thiên Hoa đem tay hấn đặt trên ngực của mình! Làm hại Phong Thiên Dục khẽ cau mày! Rút về không được, đặt trên cũng không xong!

“Thiên Hoa, em tỉnh táo một chút!”

“ Phong, không cần tỉnh táo, em không cần tỉnh táo, chính là quá tỉnh táo, em mới vẫn đau đớn như vậy nhìn anh cùng người khác. Nghe những lời đồn đại nhảm nhí có thể cắt thương em kia! Phong, một mối, chạy đuổi theo anh thật sự rất mệt mỏi, những người phụ nữ kia có thể, tại sao em không thể?”

Cô đang khấn cầu, đang lên án! Đang cố gắng truy tìm một phần tình yêu của mình!

“Anh đã sớm nói đừng so sánh mình với những người kia!”

Chuyện giống như có chút chệch đường ray! Cuối cùng Phong Thiên Dục đẩy Diêm Thiên Hoa ra, để tay ở trên tay nắm cửa, chuẩn bị rời đi!

“Tại sao không thể so sánh cùng những người phụ nữ kia? Tại sao? Em kém bọn họ ở điểm nào? Em kém bọn họ ở điểm nào? Hơn nữa ngay cả địa vị của em trong lòng anh cũng không bằng quái thai đó sao? Anh quan tâm quái thai đó đã sớm không bình thường, đã sớm bất thường rồi, Phong! Tình, anh tỉnh lại đi!”

Bàn tay cầm tay nắm cửa trong nháy mắt cứng ngắc! Bên trong đôi mắt cũng bắn ra tán loạn hàn quang!

Phong Thiên Dục buông tay nắm cửa ra, lần nữa xoay người lại, nhìn Diêm Thiên Hoa đang đứng trước mặt! Rồi sau đó vươn tay, hung hăng nắm lấy cằm của cô!

“Thiên Hoa, xem ra anh quá mức khách khí đối với em rồi! Quái thai? Thì ra trong lòng em, Bối Bối vẫn là một quái thai? Một đứa nhỏ 15 tuổi, em có thể ác độc dùng từ như vậy để hình dung?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 173: Kịch Tình Cuồng Dã!

“Ha. Diêm Thiên Hoa, em thật xấu xí, giờ khắc này, anh thật sự muốn mở trái tim em ra nhìn xem một chút, trái tim đó có bao nhiêu xấu xí! Giữa anh cùng Bối Bối có phải bất thường hay không còn không đến lượt người ngoài như em nhúng tay vào!”

“Anh. Anh rõ ràng từng nói em không phải là người ngoài!”

“Đúng, nhưng giữa anh và Bối Bối, em là người ngoài, là một người ngoài hoàn toàn! Diêm Thiên Hoa, cảnh cáo em, hi vọng đây là lần cuối cùng anh nghe được em công kích Bối Bối!”

“”

Diêm Thiên Hoa có chút hoảng sợ nhìn hấn, đôi chân bắt đầu từ từ phát run! Cô làm sai. Cô giống như thực sự chọc giận hấn!

Đáng chết. Cô cũng biết, đứa trẻ kia là tử huyệt của hấn! Quái thai đó. Chính là một quái thai!

“Nha, đúng rồi, còn có!”

Thời điểm nói tới chỗ này, Phong Thiên Dục càng tăng thêm lực đạo siết chặt cằm của cô, cả người nhìn qua tối tăm tới cực điểm! Ánh mắt trong nháy mắt cũng trở nên tà ác vô cùng!

“Thiên Hoa, anh rõ ràng luôn đặt em ở một vị trí đặc biệt, nhưng tại sao em nhất định mỗi lần đều phải so với những người phát sinh quan hệ cùng anh? Em luôn so như vậy, là hy vọng anh có thể đặt em ở vị trí như bọn họ? Là hy vọng anh cũng có thể chạm vào em?”

Thực tà mị? Thực yêu nghiệt?

Diêm Thiên Hoa rõ ràng biết những lời này tuyệt đối không phải là lời gì tốt, biết rất rõ ràng chạm bẫy trong những lời này, nhưng cô vẫn không nhịn được gật đầu một cái!

Một thoáng Phong Thiên Dục thấy cô gật đầu một cái kia, toàn bộ tà mị bên trong đôi mắt nở rộ đến cực hạn!

Bàn tay nguyên bản nắm cầm cô trực tiếp giữ chặt cổ cô, mà bàn tay còn lại cũng trực tiếp giữ chặt eo cô, một phen đẩy cô tới trên giường lớn, trực tiếp đè cô dưới thân thể của mình!

Nụ hôn nóng bỏng cũng theo đó ùn ùn kéo đến!

Cuồng dã mà kích tình! Nhưng không có ôn nhu, không có tình cảm!

Hắn hôn gương mặt của cô, hôn chóp mũi của cô, hôn cổ của cô, lại duy chỉ có không chạm vào môi của cô! Nhưng như vậy cũng đã đủ khiến cho cả người Diêm Thiên Hoa run rẩy, đủ khiến cho cô khiếp sợ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 174: Cùng Hắn Lên Giường Đều Là Gái Điếm

“..... Ách..... Phong..... Phong.....”

Hắn giữ chặt eo cô, bắt đầu xé rách y phục của cô, khiến cho cả người cô dần dần bắt đầu mơ màng!

“Đây chính là điều em muốn sao? Cho em, anh có thể cho em!”

Đề trên người của cô, Phong Thiên Dục nhìn Diêm Thiên Hoa phía dưới ánh mắt đã mơ màng, đột nhiên trong con ngươi của hắn tràn ngập châm chọc!

Chết cười rồi, thật là có điểm chết cười hắn rồi! Rõ ràng hắn lựa chọn tôn trọng cô, nhưng cô lại không cần, như vậy cũng đừng trách hắn!

“..... Phong.....”

So với cô ở dưới cơ thể hắn đang ý loạn tình mê, hắn lại tỉnh táo rất nhiều!

“Thiên Hoa, tại sao vậy chứ? Tại sao tôn trọng em, em cũng không cần? A.....”

Đầu ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua mỗi một tác da thịt của cô, thần sắc trên mặt hắn dần dần tà mị, dần dần biến hóa thất thường!

“Biết không? Kỳ thực phụ nữ theo anh lên giường, ở trong mắt của anh chẳng qua chỉ là gái điếm, chẳng qua đều là gái điếm để anh phát tiết tinh lực dư thừa mà thôi! Em không giống bọn họ, anh luôn đặt em ở một vị trí khác, anh muốn quý trọng em, muốn hảo hảo bảo vệ em, anh cũng nghĩ tới chúng ta sẽ kết hôn, anh muốn tôn trọng em, muốn đem lần đầu tiên của anh và em giành cho thời điểm chúng ta kết hôn, nhưng em lại không muốn!”

Bỗng nhiên, ngón tay lướt trên da thịt Diêm Thiên Hoa làm cho cô đau đớn tìm về tất cả lý trí, đồng dạng cũng bởi vì Phong Thiên Dục bắt đầu nói những lời này, mà cả người cô từ từ lạnh như băng!

Gái điếm..... Hiện tại phụ nữ lên giường cùng hắn, đều là gái điếm!

Mà lúc trước hắn không chạm vào cô, là bởi vì không xem cô như gái điếm, thậm chí xem như đối tượng kết hôn muốn bảo vệ.....

Thượng Đế..... Thế giới trong nháy mắt sụp đổ, cũng bất quá như thế! Cô đã không biết mình nên nói cái gì, chỉ có thể như vậy dờ dẫm nhìn hắn, nhìn hắn phun ra những lời ác độc như thế!

“Thiên Hoa! Phụ nữ lui tới cùng anh cũng đều bởi muốn có được tình yêu của anh, bởi vì thân phận của anh, nhưng bất kể như thế nào, họ đều có một đặc điểm, chỉ cần anh nói ngừng, họ cũng sẽ không quá đáng bám lấy anh không thả! Nói cách khác những người phụ nữ kia đều có thể cùng anh chơi đùa! Còn em? Em thì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 175: Không Làm Gái Điếm Cho Anh Phát Tiết!

Ngón giữa lại lần nữa di chuyển trên người cô!

Nhưng cảm giác mang tới lần này đã không còn là loại cảm giác giống như điện giật đó, mà là cảm giác đau đớn giống như bị kim đâm!

“ Phong, em ”

“Hừ! Nếu cũng đã nói toạc ra thế này rồi, để cho anh nói xong đi! Như thế nào?”

Nhéo néo gương mặt cô, hần cười, nụ cười lại lạnh như băng!

“Quên nói cho em biết, em cũng đã không còn giá trị để cho anh tôn trọng! Bởi vì anh chán ghét! Anh chán ghét bị một người phụ nữ tính kế, bị một người phụ nữ lừa bịp! Thiên Hoa, lúc này em đã chạm đến ranh giới cuối cùng của anh!”

Lễ phục trên người cô bị hần xé nát, lần này hần hoàn toàn mở ra nội y của cô, trong nháy mắt bộ ngực mềm mại của cô hiện ra ngoài, trong mắt hần cũng không có bất kỳ dục vọng nào đang nhảy nhót, có, như cũ chẳng qua là chăm chọc, có, như cũ chẳng qua là lạnh như băng!

Bàn tay cứ như vậy nhẹ nhàng vuốt ve! Nhưng cả hần và cô đều biết, đây chẳng qua là một loại khinh nhờn, đều không có dục hòa!

“ Dừng tay, van cầu anh dừng tay!”

Tĩnh, lần này rốt cuộc hoàn toàn tĩnh!

Nước mắt chảy xuống, rốt cuộc cũng không phải là nước mắt diễn trò nữa mà là nước mắt hối hận, là nước mắt vô cùng hối hận!

“Phong Cầu xin anh, dừng tay. Van cầu anh dừng tay. ”

“Không cần sao? Thiên Hoa? Xác định không cần? Đây không phải là điều em mong đợi?”

“ Không cần, không cần. Em không cần. Em không cần làm gái điếm. Không cần làm gái điếm chỉ có thể để cho anh phát tiết dục hòa. Phong, cầu xin anh, thả em, van cầu anh thả em!”

Sai lầm rồi, thật sự sai lầm rồi, nguyên lai người đàn ông này không phải là không nóng nảy, nguyên lai người đàn ông này cũng không phải là ảm áp như vậy!

Ác ma! Bên trong thân thể của hần, căn bản là bóng dáng của một ác ma, hần biết nên làm sao xé nát một người! Biết nên làm sao bóp nát tất cả tự tôn của một người!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 176: Cô Tan Vỡ Dưới Thân Thể Của Hần!

Giờ khắc này đây, cả người Diêm Thiên Hoa đang hoàn toàn tan vỡ dưới thân thể hần!

Nguyên lai thật sự trong lòng hần cô vẫn có một vị trí đặc biệt, trong suy nghĩ của hần vị trí đặc biệt này là dành cho cô, thậm chí hần cũng đã nghĩ đến hôn lễ giữa cô và hần.

Nhưng bây giờ đều bởi vì sự ngu xuẩn của cô, sự gấp gáp của cô mà tất cả đã sụp đổ trong nháy mắt! Thử hỏi như vậy làm sao cô có thể chịu đựng nổi? Làm sao mà chịu nổi!

Nghĩ tới đây nước mắt cô lại rơi nhiều hơn nữa, mặc dù không muốn quay đầu lại nhưng mọi chuyện tuyệt đối không thể tồi tệ hơn nữa Cô cứ thế này mà ở dưới hần sao?

“Ha ha. ”

Nhìn cô ở phía dưới không ngừng lắc đầu, lòng tự tin kia không ngừng tan rã, hần cười! Lần này rốt cuộc hoàn toàn cười một cách chân thật!

Từ trên người cô đứng dậy, hần dùng chân tờ tấm trắng muốt trên giường đắp lên cơ thể chỉ còn một chiếc quần lót của cô, rồi sau đó từ trên cao nhìn xuống cô:

“Thiên Hoa! Về sau. Đừng làm những việc ngu ngốc này nữa!”

“ Vâng!”

Hồng mắt! Làm tiếp? Cô không có tự tin như vậy, tuyệt đối không có!

Sẽ chết, nếu lại một lần nữa như thế, tuyệt đối sẽ chết!

“Như vậy chuyện đính hôn?”

“Em sẽ giải thích rõ lại với cô.”

“Được rồi! Vậy em nghỉ ngơi cho tốt!”

Che giấu ý cười mà khoe môi hân lại khẽ cong lên.

Thực xin lỗi, hân chưa bao giờ làm người xấu, cho tới bây giờ càng sẽ không làm đứa con bất hiếu! Loại chuyện như vậy dĩ nhiên hân không thể làm! Haizz~ hân là người tốt mà. Hân là đứa con có hiếu, tuyệt đối sẽ không làm tổn thương trái tim của cha mẹ!

Hon nữa chuyện này là ai khơi lên, dĩ nhiên người đó phải giải quyết, cho nên đây rõ ràng là phương thức giải quyết hoàn mỹ không phải sao?

Rời khỏi phòng khách, bước chân hân đã nhẹ nhàng không ít, toàn bộ nỗi lo lắng trong lòng giờ cũng tan biến. Tối hôm nay, có thể xem như đã giải quyết được một phiền toái lớn nhất?

(hehe, phúc hắc, phúc hắc! Phong đại thiếu siêu cấp phúc hắc ~ ôi ôi, thời điểm viết đoạn này, thật là kích động a ~ các bạn, nhìn xem Phong đại thiếu gia bảo vệ Bối Bối như vậy, cấp cho Phong đại thiếu thêm tình cảm nào ~)

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 177: Bối Bối, Ta Sẽ Bảo Vệ Con!

Đi tới trước cửa phòng ngủ của Hân Bối Bối! Hân do dự một chút rồi nhẹ nhàng gõ cửa.

“Bối Bối? Bối Bối?”

“.”

Bên trong phòng không có tiếng trả lời! Không biết cô đã ngủ hay là đang cúi kinh với hân? Chuyện tối hôm nay, dù sao cũng thật phiền lòng mà!

Hân do dự một chút, vẫn là đưa tay mở cửa phòng, bước vào nhìn nhìn!

Trên giường, cô giống như đã thực sự ngủ, hon nữa cũng không cau mày, cứ như vậy ngủ. Như vậy thật là tốt, cô không vì chuyện tối hôm nay, mà sinh ra con ác mộng nào cả?

Hân nhẹ nhàng ngồi xuống giường, đem bàn tay đặt ở bên ngoài chăn của cô bỏ vào bên trong chăn, sau đó giúp cô chỉnh lại chăn, vuốt ve đầu của cô, vén mấy sợi tóc con trên mặt sang một bên.

Nhìn cô ngủ yên lành như thế, ý cười dần dần hiện lên.

Bối Bối, hảo hảo ngủ, chỉ cần thời điểm con còn ở bên cạnh ta, ta liền sẽ bảo vệ con!

Bối Bối, giữa chúng ta. Không phải là bất thường! Cuối cùng sẽ có một ngày, con hiểu được, người con thích không phải là ta.

Bối Bối, con không phải là quái thai, chỉ cần có ta ở đây, bất kỳ một người nào cũng không thể công kích con như vậy!

Bối Bối.

Đúng vậy, chỉ cần có hân ở đây sẽ không ai có thể ức hiếp cô, chỉ cần có hân ở đây, như vậy hân liền vĩnh viễn dang rộng vòng tay để bảo vệ cô.

Thật lâu sau, hân mới đứng lên, sau khi giúp cô tắt đèn lớn lại đến bên cạnh giường bật chiếc đèn ngủ trên tường lên.

Hành động giống như cũng là sự ăn ý giữa cô và hân, chưa bao giờ thay đổi! Cũng trở thành thói quen của hân, bởi vì từ bảy năm trước, hân biết Bối Bối sợ tối. Trong bóng đêm, cô không có cảm giác an toàn!

Bên trong đại sảnh Phong gia

“Cái gì? Vậy con nói ở cùng một chỗ. Chỉ là con ở nhà chúng ta hơn ba tháng?”

“ Dạ, đúng vậy, thưa cô!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 178: Nghĩ Đến Các Con Ở Chung

“Không ở chung một phòng với nó?”

“Không có!”

Lúc này cô thật muốn chết đi cho xong!

Diêm Thiên Hoa chưa từng có cảm giác mất thể diện như thế, hơn nữa sau sáng nay, không cam tâm trong lòng cô. sắp thiếu sống cô rồi!

Đáng ghét! Đáng ghét! Mọi chuyện sao lại lộn xộn hết lên thế này? Tất cả thật không còn đường quay lại nữa hay sao?

“OMG, cô thật sự là cô thật sự là mau điên rồi, cô còn tưởng rằng hai đứa ở chung một phòng hơn ba tháng Cho nên cô mới hăng hái với vàng chạy về, nhanh chóng chuẩn bị giúp hai đứa tổ chức một bữa tiệc đính hôn. . . . cô . . .”

Lưu Thi Ný có chút nhức đầu bóp bóp trán, trong đôi mắt đẹp của bà không khỏi dâng lên một tia tức giận!

Bởi vì dù sao cô ta cũng là người có liên quan, cô ta rất rõ ràng, bà trở về là vì lời nói dối cố ý của Diêm Thiên Hoa! Chết tiệt. . . Bây giờ đứa con trai của bà hấn là. . . .

“Cô, cô, thật sự rất xin lỗi. cháu không phải cô ý, xin cô tha thứ cho cháu!”

Trực tiếp quỳ gối trước mặt Lưu Thi Ný, trong khóe mắt Diêm Thiên Hoa lúc này tức thì hiện lên một tia nước mắt.

Không cam lòng! Thật sự không cam lòng! Mất đi hấn, chẳng lẽ còn muốn mất đi con át chủ bài này sao?

Không được! Tuyệt đối không được! Nếu mất đi con át chủ bài này nữa, như vậy giữa cô và hấn liền thực sự không có cách nào quay đầu lại nữa!

“ Thiên Hoa.”

“Cô, cháu yêu anh ấy, cháu thực sự yêu anh ấy, nhưng. Nhưng anh ấy yêu người khác không phải là cháu, cho nên cháu lo sợ, lòng cháu nôn nóng thật xin lỗi. Xin cô tha thứ cho cháu!”

“Ài! Đứng lên đi!”

Nguyên lai là như vậy sao? Con trai mình yêu người khác?

Chắc chắn ~ rối rắm! Tình yêu tay ba rối rắm! Mặc dù trong ti vi mỗi ngày đều trình diễn loại chuyện này, thế nhưng khi đụng phải nó phát sinh ngay bên cạnh mình vẫn có chút đau đầu!

Hơn nữa Lưu Thi Ný cũng là phụ nữ, cũng biết tâm tình hiện tại của Diêm Thiên Hoa như thế nào, cũng chính bởi vì như vậy, sự trách cứ trong lòng cũng ít đi vài phần! Lại có thêm một chút thông cảm! Bị kịch a, loại chuyện này thật sự có chút bị kịch!

“Cô có thể tha thứ cho cháu không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 179: Có Thể Tha Thứ Cho Cháu Không?

“Không có gì là tha thứ hay không, được rồi, chuyện cũng đã xảy ra, coi như xong đi, hơn nữa cô cũng lâu rồi chưa được gặp con trai, cứ coi như lần này là về thăm con đi!”

“Cám ơn! Cô, cám ơn cô!”

Nói như vậy, rất rõ ràng chính là tha thứ! Nghe không hiểu là kẻ ngu!

Lưu Thi Ný kéo cô đang quỳ đứng lên, sau đó để cô đến ngồi bên cạnh bà, tuy không thêm gì nhiều, nhưng cũng không khỏi nhìn Diêm Thiên Hoa vài lần!

Đứa nhỏ này kỳ thực đã nhiều năm không gặp . . . dường như thay đổi một chút!

A, quên đi, lần này bà quá kích động rồi, còn có chút hồ đồ, quên mất con trai là một tiểu tử quật cường không thích người khác nhúng tay vào chuyện của mình!

Giống như 7 năm trước, 7 năm trước hần 18 tuổi, muốn nhận nuôi Bối Bối 8 tuổi, cả nhà trên dưới đều phản đối, thế nhưng hần lại khăng khăng làm theo ý mình, thậm chí không dùng đến một đồng tiền của cha mẹ, chỉ dùng tiền của mình kiếm được nuôi dưỡng đứa bé kia.

7 năm! Rõ ràng không phải cha và con gái, nhưng cũng hơn hẳn cha và con gái đi? Bởi vì bọn họ đã nương tựa vào nhau 7 năm

Lần này, tiểu tử thôi không biết có giận bà hay không đây? Nghĩ đến những lời nói trong bữa tiệc ngày hôm qua, hình như đã làm nó có điểm bức bối thì phải! Hum~~ bất quá hần là đứa con có hiếu, hần là sẽ tha thứ cho bà!

+++++

Cũng may tối hôm đó, người của Phong gia canh cửa nghiêm ngặt, không có đám săn ảnh trà trộn vào bữa tiệc, cho nên sự kiện đính hôn kia cũng không xuất hiện trên mặt báo, hoàn toàn bị ếm nhem xuống!

Trong công ty mặc dù mọi người đều bàn luận, nhưng cuối cùng cũng bị Phong Thiên Dục áp chế toàn bộ, hần không thừa nhận, như vậy còn ai dám nói ra nói vào?

Tiếp đó qua vài ngày, có vài người không biết nghe từ đâu, thế nhưng đào bới ra thông tin chính xác, thật sự là quá cường đại. Chung quy tất cả mọi chuyện là do Diêm Thiên Hoa bày! Cho nên người phụ nữ này cũng sẽ không ở lâu trong công ty được nữa.

“Phong!”

Giống như quyết định, Diêm Thiên Hoa cầm trong tay phong thư, đứng ở bên trong phòng làm việc của Phong Thiên Dục, mà Phong Thiên Dục lại đang có vẻ vội vàng chuyện gì, tựa hồ không có ý định để tâm đến cô.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 180: Vị Trí Kia Còn Có Thể Cho Em Không

“Ừ! Có chuyện gì sao?”

“Phong . . . đây là đơn từ chức của em!”

“Đơn từ chức?”

Lúc này, hần cuối cùng đã ngẩng đầu lên từ đồng văn kiện bên dưới, chính là trong đôi mắt thâm thúy có nhiều khó hiểu.

“Vâng, thực xin lỗi, trong khoảng thời gian này đã gây nhiều phiền phức cho anh, em nghĩ rồi, em quyết định từ chức!”

“Phải không? Đã tìm được công việc khác tốt?”

“. Tạm thời còn chưa, em muốn nghỉ ngơi một chút.”

Thật mệt mỏi! Trong vòng 4 tháng sau khi về nước, cô gần như kiệt sức, hơn nữa hiện tại hoàn cảnh giữa cô và hần thật sự rất xấu hổ. Cô suy nghĩ một chút, cảm thấy cần để mọi chuyện trầm xuống tốt hơn, đợi sau khi cô điều chỉnh tốt tâm thái lại trở về làm lại từ đầu!

Hiện tại Không chỉ có xấu hổ mà cô còn cảm thấy mình căn bản sắp không chịu nổi mọi chuyện nữa rồi!

“Chắc chắn rồi chứ?”

“Chắc chắn!”

“Vậy cũng tốt, em đến bộ phận tài vụ lấy tiền lương đi, cũng nên nghỉ ngơi một thời gian, dù sao tim của em cũng không được khỏe, gần đây lại xảy ra quá nhiều chuyện, đều không phải là chuyện gì tốt. A, nên nghỉ ngơi để cho trái tim em thoải mái một chút!”

Là mịa mai sao?

Không phải, hần không phải là loại người xấu xa như vậy!

Tuy rằng những chuyện cô làm xác thực có điểm không đúng, hơn nữa có điểm xấu hổ!

Nhưng hần thực sự quan tâm đến trái tim của cô mà thôi, bên trong không có ý tứ gì khác!

Diêm Thiên Hoa cũng biết hần không có ác ý gì, cho nên cuối cùng cũng chỉ cười khổ một phen, rồi lại nói nói mấy câu với hần, sau đó rời khỏi phòng làm việc của hần!

Trước khi đóng cửa, cô đột nhiên quay đầu lại!

“Phong!”

“..... Ừ?”

“Chúng ta còn có thể là bạn bè nữa không?”

Hần mỉm cười, gật gù đầu với cô!

“Dĩ nhiên!”

“Vậy. . . Phong, chờ tâm tính em điều chỉnh tốt hơn, không làm loạn như bây giờ nữa, không còn toan tính nữa, em có thể trở lại bên cạnh anh, tiếp tục thích anh được không?”

“... A! Có thể!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 181: Phong. Chờ Em!

Cô thích hần, đó là chuyện của cô, hần vốn không có quyền can thiệp!

“Phong! Cảm ơn! Cảm ơn anh!”

“Không cần phải khách sáo như vậy!”

“Phong. . . Chờ em! Hi vọng lúc em quay trở lại, vị trí tối hôm đó anh nói vẫn có thể trả lại cho em!”

Nói xong cô cười nhẹ một tiếng rồi lập tức quay người rời đi, không kịp để cho hần đáp lại lời nào.

Cô sẽ không buông tay! Tuyệt đối sẽ không!

Chính là cô không cần làm gái điếm, không cần làm người cho hần phát tiết tình lực dư thừa! Cô muốn một lần nữa được hần giành cho vị trí đặc biệt kia. Bởi vì chỉ cần còn có cơ hội, cô sẽ háo hảo quý trọng, tuyệt đối sẽ không tái phạm sai lầm như vậy nữa!

Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết chính là cô phải háo hảo thay đổi tính tình của mình một chút mới được!

Xấu xí! Cẩn thận ngấm lại, cô không thể không thừa nhận, lúc trước hần nói đúng!

Xấu xí, quá mức xấu xí!

Cô như vậy, sao có thể xứng đôi với hần?

Hì, bởi vì không xứng, cho nên cô muốn cố gắng, sau khi trở thành một người phụ nữ xứng đôi với hân mới quay trở về . . .

Cho nên, Phong . . . hãy đợi em, xin hãy đợi em

Xuyên qua cửa chớp, nhìn về phía cô rồi đi, ý cười nơi khóe môi hơi hơi giương lên!

Thiên Hoa . . . dường như thật sự ý thức được mình sai ở đâu, giống như có điểm bắt đầu thanh tỉnh, như vậy có phải chuyện tốt hay không?

Quên đi! Việc này không liên quan đến hân, công việc, phải làm tốt công việc của mình, không sai biệt lắm trong vòng hai tuần nữa sẽ xong công việc của người mới, hân sẽ đưa nha đầu kia đi chơi, bởi vì đã đáp ứng cô, đương nhiên phải thực hiện.

Việc đi chơi năm nay đã bị trì hoãn lại, hơn nữa còn làm ra bữa tiệc bức bối kia . . . cho nên năm nay càng phải hảo hảo bồi thường cho cô!

Nghĩ đến tiểu nha đầu kia, trái tim hân dần dần trở nên ấm áp, mà hiệu suất công việc cũng bắt đầu tăng lên, a, không bao lâu sau, toàn bộ tâm tư của hân đều đã vùi sâu trong đồng văn kiện lớn rồi!

+++++

Rốt cục lúc rảnh rồi, sau quá trình kịch liệt thảo luận với tiểu nha đầu, chính là quyết định đến bãi biển!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 182: Bikini! Bikini!

Cô nói muốn tắm nắng, muốn nhặt vỏ sò vỏ ốc, muốn xuống biển bơi lội. . . . Kế hoạch của cô thật là nhiều!

Di nhiên hân không biết là, kế hoạch lần trước bàn bạc cùng Tô Hiểu Hiểu bởi vì Diêm Thiên Hoa rời đi mà gặp trở ngại, nhưng cô vẫn muốn cố gắng đoạt được trái tim của hân, không muốn bỏ qua, cho nên lần này cô cùng Tô Hiểu Hiểu bàn bạc phương pháp khác!

Bikini! Bikini!

Hắc hắc! Đi biển. . . dĩ nhiên có thể mặc bikini!

Bởi vì hiện tại thân hình của cô cũng phát triển vô cùng kinh người rồi, cho nên không mặc bikini hảo hảo khoe khoang sao có thể được? Như vậy làm sao không làm Đảng cộng sản thất vọng đây?

“Bối Bối, mặc dù kế hoạch lần trước gặp trở ngại, nhưng kỳ thật cũng không phải không thể dùng nha ~”

Trước lúc xuất phát, Hàn Bối Bối hưng phấn gọi một cú điện thoại cho Tô Hiểu Hiểu, quân sư quạt mo Tô Hiểu Hiểu đương nhiên không quên truyền thụ mấy chiêu cho cô!

“. Hả? Không hiểu lắm nha!”

“Ài, ngu ngốc, cậu thật là ngu ngốc, đại thúc kia của cậu . . . mặc dù không phải khẩu vị của mình, nhưng mình vẫn không thể không thừa nhận, hân có tư chất làm phụ nữ điên cuồng, yên tâm đi, đi biển, phụ nữ muốn tán tỉnh đại thúc của cậu vẫn rất nhiều, cậu có thể nắm lấy cơ hội thử xem!”

“A?”

“Bà cô già họ Diêm đi rồi, kế hoạch cũng gặp phải trở ngại, nhưng không có nghĩa là không thể thực hiện nha, ngược lại, đi biển, như vậy khả năng kế hoạch lần trước của chúng ta được thực hiện càng lớn hơn! Tin tưởng mình!”

“Được rồi ~ Hiểu Hiểu đại nhân, có biện pháp gì, cậu trực tiếp nói rõ đi!”

“Heo a, xem ra cậu thực sự là đầu heo!”

Tô Hiểu Hiểu thật sự chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nếu giờ phút này Hàn Bối Bối ngồi bên cạnh cô, cô nhất định không chút do dự dùng điện thoại đập vào đầu Bối Bối!

“. Dạ, Hiểu Hiểu thông minh, xin chỉ thị!”

“Hừ, vậy cậu nhớ rõ, đợi sau khi hai người đến bãi biển, cậu phải nắm chặt cơ hội, dù sao chỉ cần có phụ nữ của hân, cậu liền có cơ hội. Những thứ cần chuẩn bị cho kế hoạch lần trước mình cũng đã sớm chuẩn bị xong, hơn nữa quên nói cho cậu biết, bởi vì biết cậu và đại thúc kia muốn ra ngoài chơi, thời

điểm hôm qua đến nhà đưa bikini cho cậu, mình cũng đã thuận tiện đem thứ đó nhét vào bên trong bikini rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 183: Đàn Ông Có Thể Đuà Bốn Phụ Nữ?

Hắc hắc, cười gian, cười gian!

Nghĩ đến thứ mình đưa cho Hàn Bối Bối, Tô Hiểu Hiểu thật sự không nhìn được. . . . Pháp bảo, là pháp bảo! Cô đắn đo nhiều lần, sau đó mới lên mạng tìm mua, nhưng đem đến chỗ làm giấu ~ nếu đem về nhà bị mẹ phát hiện, cô không thể không chết!

“ A? Không phải chứ? Cậu?”

“Hi, sau này cậu phải biết ơn mình! Đồ ngốc! Hàn Bối Bối, cậu đó ~ vẫn là nắm chắc cơ hội, hảo hảo cố gắng, nếu không đại thúc đó của cậu sẽ bay đi mất đấy! Được rồi, được rồi, dù sao trước đây mình đã dạy cậu làm sao dùng thứ kia, cho nên cậu cũng đừng rụt rè nữa, tự mình nghiên cứu lại một hồi đi, mình cúp máy đây! Ngày mai khởi hành, trong một tuần này, chúc cậu vui vẻ, hơn nữa tốt nhất trong một tuần này, thu phục đại thúc của cậu! Bye!”

Sau khi cúp điện thoại, Tô Hiểu Hiểu trực tiếp một chút cũng không khách khí ngã xuống giường lớn, không ngừng cười gian! Làm hại mẹ cô ở phòng bên cạnh, không nhìn được liền chạy qua xem cô thế nào.

“Hiểu Hiểu, con không sao chứ?”

“ . . . A? Mẹ, không có việc gì, con không sao!”

Thấy mẹ tự nhiên chạy vào, Tô Hiểu Hiểu vội vàng chấn tĩnh lại!

“Vậy thì tốt, mẹ cứ tưởng con bị làm sao, nếu không có chuyện gì thì đi ngủ sớm đi, sáng sớm mai 4h mẹ phải đến nhà xưởng, sẽ không có ai gọi con rời giường, cho nên đừng quên, không cần dậy muộn, biết không?”

“ Vâng, con biết, mẹ, yên tâm đi, bất quá mẹ cũng không cần để ảnh hưởng đến sức khỏe!”

Nghĩ đến lão mẹ đơn thân của mình, trái tim Tô Hiểu Hiểu không khỏi dâng lên một nỗi chua xót! Một người phụ nữ tốt như mẹ lại bị một gã đàn ông đã kết hôn lừa gạt, lừa thân, lừa tâm. . . .

Hừ! Khốn nạn, bại hoại! Đàn ông thì có thể đùa bốn phụ nữ sao? Cứ chờ đấy ~ toàn bộ các người cứ chờ đấy, đợi sau khi cô lớn lên, cô muốn đùa bốn lại đám đàn ông, rồi sau đó ung dung vỗ tay trên sự đau khổ của bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 184: Dĩ Nhiên Là Giường Nước!

Tình nhân! Đúng vậy, sau này cô phải làm tình nhân, bất quá cô phải làm một tình nhân làm cho đám đàn ông bị đùa bốn, đều không nở buông tay ~

+++++

Phong Thiên Dục lái chiếc xe thể thao Lamborghini màu vàng số lượng có hạn, mang theo Bối Bối đi vào khu du lịch “Lam Nguyệt Lộng”, đây là chỗ những khách VIP sẽ được thiết đãi đặc biệt, hẳn cũng không nằm ngoài danh sách này.

Khu du lịch “Lam Nguyệt Lộng” vẫn nằm trong thành phố A, lợi dụng vùng biển xây dựng nên một khu du lịch lớn và xa hoa, đắt đỏ nhất hiện nay!

Người có thể ra vào khu du lịch này, không phú tức quý! Phong Thiên Dục còn là cả hai loại này, đương nhiên sẽ nhận được đãi ngộ đặc biệt không giống bình thường!

Thời điểm Hàn Bối Bối tiến vào trong phòng nghỉ mà khu du lịch chuẩn bị cho bọn họ, thật sự cảm thấy cả người giống như bị vấy trong mơ!

Hết lên ~ thật đẹp!

Chưa từng gặp qua người nào có thể dùng màu lam nhuần nhuyễn tinh tế như thế này!

Cô cùng phòng với hân . . . Được rồi, cô thừa nhận, không phải một gian phòng, bởi vì phòng của bọn họ thực ra là phòng dành cho tổng thống, không chỉ có một gian phòng ~~ bất quá rất đẹp, thực sự đẹp đến mức khiến cho cảm thấy như đang nằm mơ!

Tường phòng được dán giấy màu lam nước biển, bao quanh toàn bộ vách tường, hơn nữa loại giấy dán tường này hình như được đặc biệt chế tạo, trên mặt còn có rất nhiều san hô, tôm, cá trông rất sống động ~~ có rất nhiều sinh vật trong nước, phối hợp với tấm thảm trải màu sắc như bùn ở đáy biển, toàn bộ căn phòng liền giống như một thế giới dưới đáy biển!

Tất cả đồ vật trong phòng đều màu lam, quả thực há hê lòng người!

Cô giống như nổi điên thét chói tai, giống như nổi điên chạy loạn xung quanh phòng, sau khi nhìn thấy chiếc giường tròn lớn tựa hồ rất thoải mái, cô liền nhào tới!

. Giường nước!

Ha ha ha! Thật sự quá hạnh phúc, dĩ nhiên là giường nước!

“Dục, Dục!”

Phong Thiên Dục kỳ thật vẫn luôn đi theo phía sau cô, mà giờ khắc này hân đang dựa vào cạnh cửa, nhìn cô hưng phấn ngã lên trên giường lớn, trên mặt hân ý cười đã sớm tràn ngập, thời điểm cô gọi hân, hân càng mỉm cười trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 185: Oán Giận Trắng Trợn

“Làm sao vậy?”

“Giường nước! Đây dĩ nhiên là giường nước!”

“Đưa gối, đương nhiên là giường nước rồi, một trong những điều nổi tiếng nhất của khu du lịch này chính là giường nước của bọn họ!”

“. Người ta không biết! Hơn nữa lần này không phải người ta kiên quyết muốn đi biển chơi, người cũng sẽ không dẫn người ta đến nơi tốt như vậy!”

Oán giận!!

Tuyệt đối là oán giận trắng trợn a ~~

“Không có biện pháp, quá xa, bởi vì lần này được nghỉ một tuần cho nên mới đáp ứng con tới, nếu không cũng không có khả năng nha!”

Hân cũng ngồi ở bên giường, nhìn cô quỳ gối ngồi lý trên giường, hân vươn tay cung chiều néo néo chớp mũi của cô.

Cũng không biết sao nha đầu này đột nhiên đồng ý vui vẻ như vậy, làm hại hân mỗi lần ở bên cạnh cô không ngừng nở nụ cười.

“Thôi đi! Keo kiệt!”

“Còn giận nữa a? Ta cũng đưa con tới đây rồi!”

“Người ta muốn tới bãi biển!”

“Lam Nguyệt Lượng này cũng có biển!”

“Hừ!!!”

“Đưa gối!”

Vò rối mái tóc dài của cô, nhìn chiếc kẹp tóc hình con bướm trên tóc hân tặng, trong lòng hân tràn đầy thỏa mãn!

“Đứng rồi, trước tiên chúng ta đến bữa tiệc đại dương đi, vừa rồi khi người ta đi qua nhà ăn của bọn họ có nhìn thấy tấm áp phích quảng cáo, thật sự rất

khá nha, lâu rồi không ăn một bữa tiệc hải sản lớn như vậy!”

“Muốn ăn sao?”

Hắn nhú mày, cả người thoát nhìn, tà mị đẹp trai tới cực điểm!

“Dĩ nhiên! Tôi nơi này, đương nhiên muốn ăn!”

“Được, con muốn, đương nhiên liền cho con. Trước tiên con đi rửa tay đã, ta gọi món giúp con!”

“Ách? Không đến nhà ăn sao?”

“Không, đây là ‘phòng tổng thống’, bình thường gọi món đem vào là được!”

“. Uhm ~ được rồi, vậy người tốt nhất chuẩn bị hai cây nến nha, bởi vì chỉ có hai người chúng ta ăn cơm không thú vị gì hết, cho nên bữa tối với ánh nến có lẽ sẽ thú vị một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 186: Rõ Ràng Là Tham Muốn Giữ Lấy

Cô nháy mắt với hắn, nhân lúc hắn còn chưa kịp phản ứng lại, cô lập tức chuồn đi ~ hắc hắc, bằng không hắn nổi giận sẽ không tốt!

Mà buổi tối đầu tiên ở nơi này trôi qua với bữa đại tiệc hải sản, nhưng về phần bữa tối với ánh nến? Cái rắm ~ mơ tưởng!

Ngày hôm sau, Hàn Bối Bối thật tràn đầy sinh lực, dĩ nhiên là chạy nhảy khắp nơi trong khu du lịch, cũng chụp thật nhiều ảnh để làm kỷ niệm!

Mãi cho đến ngày thứ ba, mới chính thức ra bãi biển chơi!

Thời điểm cô mặc bộ bikini hấp dẫn Hiểu Hiểu chuẩn bị cho cô xuất hiện Phong Thiên Dục thừa nhận chính mình có chút bị chấn động!

Khụ khụ, gì kia, đây thì thật quá tốt, một đứa nhỏ 15 tuổi, thế nhưng Thế nhưng đây thì nhanh như vậy?! Làm hại hắn thiếu chút nữa mất phương hướng! Đúng vậy, bị mất phương hướng!

“Hàn Bối Bối!”

“Sao?”

“. Đi thay quần áo!”

“Thay quần áo? Tại sao?”

Quần áo của cô có chỗ nào không đúng sao? Cạc cạc ~ già bộ nha ~ cô dĩ nhiên biết ăn mặc kiểu mát mẻ, thậm chí là kiểu xuyên thấu như thế này đứng trước mặt hắn không phù hợp với hình ảnh của cô, nhưng như thế thì có làm sao?

Sau khi nhìn thấy một chút chấn kinh chợt lóe rồi nhanh chóng biến mất trong mắt hắn, đối với cô mà nói, như thế là đủ rồi! Hô hô! Cho nên cô kiên quyết không đổi! Tuyệt đối không đổi!

“Không tại sao hết, đi thay quần áo cho ta!”

Một cô bé 15 tuổi mặc như vậy, kỳ thực cũng không có gì phải ngạc nhiên, hơn nữa bikini cũng không phải ai muốn mặc cũng mặc được, đáng người không đẹp thì đừng nghĩ tới!

“Không muốn, người ta mang ba bộ đồ tắm đều giống nhau, đổi tới đổi lui cũng đều như thế này, cho nên mới không cần thay!”

“. Con Quên đi, đi thôi, đến mấy cửa hàng trong khu này xem xem, hẳn là có bán kiểu áo tắm khác!”

“Không muốn, không muốn ~”

Cứ như vậy bị hắn kéo ra khỏi phòng. Thời tiết hôm nay đặc biệt đẹp, đám khách du lịch giống như hẹn trước đều cùng nhau ra khỏi phòng, chuẩn bị đến bãi biển, hơn nữa cơ hồ đều mặc áo tắm.

Q.2 - Chương 187: Rốt Cục Che Kín Ngực Cô

Phong Thiên Dục lớn lên vốn là một người rất đáng chú ý, cho nên mấy người phụ nữ đi lướt qua hai người bọn họ, tự nhiên đều mị nhãn như tơ, thậm chí không chút kiêng kỵ liếc mắt đưa tình với hân ~ làm Hàn Bối Bối nổi cả da gà!

Mà Bối Bối dĩ nhiên cũng như vậy, mặc dù mới 15 tuổi, nhưng bởi mặc bộ bikini khiêu gợi, hơn nữa dáng người dậy thì tốt như vậy, có nhìn cũng không nhìn ra mới 15 tuổi. Những người đàn ông lướt qua hai người bọn họ tự nhiên cũng không thiếu, cảnh tượng có chút cường đại, thời điểm đi lướt qua: trực tiếp huyết sáo ~ cuối cùng, tiếng huyết sáo bị diệt gọn dưới ánh mắt giết người của Phong Thiên Dục!

Đáng giận! Nha đầu chết tiệt này! Thật đúng là quá đáng mà!

Mới 15 tuổi, sao lại dậy thì tốt như vậy chứ!

Sau khi đưa cô vào cửa hàng bán đồ tắm, hân hơi quay đầu lại, lại không cẩn thận nhìn thấy bộ ngực ít nhất CUP B như ẩn như hiện của cô . . . một trận đau đầu!

Thật tra tấn người khác mà ~ bấu vật a, tuyệt đối là bấu vật! Cô rõ ràng mới 15 tuổi thôi ~

“Ông chủ! Anh nhanh lên một chút! Rốt cuộc có áo tắm kiểu liền hay không?”

“ Tiên sinh, thật xin lỗi, tôi nhớ là có, nhưng thực sự tìm mãi mà không thấy ~ đều thời đại nào rồi, bình thường con gái không ai mặc kiểu liền nữa, cho nên chúng tôi cũng không nhớ đã để ở đâu!”

Hàn Bối Bối nghe được ông chủ nói như vậy, nhìn không được hé miệng lên lên nở nụ cười, không tìm thấy, nói như vậy, hân không còn lý do nào buộc cô đổi bộ đồ tắm khác nữa! ~

“ ”

Sau khi Phong Thiên Dục nghe ông chủ cửa hàng trả lời xong, tự nhiên cũng có chút im lặng, cuối cùng nhìn nhìn Hàn Bối Bối, hân liền mua một chiếc khăn lụa màu trắng thắt lên trên vai của cô!

Chiếc khăn được thắt từ dưới nách trái kéo qua vai phải, trên vai phải còn thắt một chiếc nơ hình con bướm xinh đẹp ~

Không chỉ che được bộ ngực CUP B, cách thắt khăn như vậy còn tạo ra một cảm giác thần bí, cũng tăng thêm vài phần thanh thuần, nhìn qua thật đẹp mắt.

Cũng bởi như vậy, cả người Phong Thiên Dục rốt cuộc cũng giống như hải long, mang theo cô đi về phía bãi biển!

Q.2 - Chương 188: Cùng Cô Nhật Vô Ốc

Thật sự rất yêu rất yêu cảm giác hiện tại a ~ Hàn Bối Bối đi bên cạnh hân, hơn nữa bàn tay nhỏ bé của cô còn nhét vào trong lòng bàn tay của hân, nắm thật chặt!

Ở bờ biển, bọn họ đi dọc theo bãi cát, nhặt những vỏ ốc nhỏ nhắn mà tinh xảo trên bãi cát ~ vừa bắt đầu, Phong Thiên Dục cũng không nguyện ý nhặt, nhưng khi nhìn thấy rất nhiều cô bé đều lôi kéo bé trai cùng nhặt vỏ ốc, sau đó đến chỗ một người thợ làm đồ thủ công mỹ nghệ trên bờ biển gia công thành vòng cổ, vòng tay, lắc chân hoặc những vật phẩm trang sức khác, hân rốt cuộc bắt đầu nhặt cùng cô!

Hơn nữa khi nhặt, hân cẩn thận cẩn thận nhìn Bối Bối, xác định thích hợp với cô mới nhặt lên ~ mà Bối Bối cũng giống như vậy, hai người nhặt cực kỳ nghiêm túc!

Sau khi nhặt đủ số vỏ ốc không sai biệt lắm có thể làm được thành một chiếc vòng cổ, Bối Bối vội vàng kéo hân chạy đến chỗ người thợ làm đồ thủ công mỹ nghệ kia!

Phong Thiên Dục cười cười, tự nhiên cũng nhanh chóng đi theo, hơn nữa đúng như hấn nghĩ, cô gấp gấp nhặt mấy cái vỏ ốc này như vậy, thật sự chính là vì làm cái này!

“Sur phụ, sur phụ, tôi muốn làm một sợi dây chuyền bằng vỏ ốc!”

Bối Bối đem đồng vỏ ốc mình và Phong Thiên Dục nhặt được đưa cho lão sư phụ kia.

Sư phụ gật đầu mỉm cười rồi đưa mẫu cho Bối Bối lựa chọn kiểu vòng cổ mà cô thích.

“Oa ~ thật nhiều ~ mất muốn hoa lên rồi!”

Nhìn cuốn sách với thật nhiều mẫu trang sức bên trong, Hàn Bối Bối có chút lúng túng, cuối cùng đưa ánh mắt đến cầu cứu Phong Thiên Dục.

Phong Thiên Dục gỡ nhẹ đầu cô một cái, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là giúp cô chọn lựa kiểu vòng cổ!

Có kiểu quá lộng lẫy, có kiểu thì như đồ giả, có kiểu lại không đặc sắc ~ thật đúng là khó chọn!

Mà thời điểm lật đến trang thứ mười tám, hấn rốt cục nhìn thấy một kiểu vòng cổ thoát nhìn rất được, chính là màu sắc thật sự rất đặc biệt!

“Sư phụ, xin hỏi cái này cũng là ông làm sao?”

“..... Ừ, đúng vậy, như thế nào? Thích cái này?”

Lão sư phụ đeo mắt kính nhìn nhìn chiếc vòng cổ Phong Thiên Dục đang chỉ vào, trong đôi mắt đục ngầu lóe lên một tia tinh quang!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 189: Vòng Cổ Bằng Vỏ Ốc Thật Là Đắt

Có nhiều du khách bởi vì nóng vội đều không lật đến nhiều trang như vậy, đều chỉ nhìn vài trang phía trước liền quyết định kiểu dáng mình muốn làm, mà người chọn lựa kiểu dáng này là người duy nhất trong nhiều năm trở lại đây!

“Vâng, cảm giác rất nho nhã, không khoa trương, nhưng cũng không đơn điệu, không quá xinh đẹp, nhưng lại khiến người ta rung động, thoát nhìn chính là kiểu này, không sai!”

“A, đây là chiếc vòng cổ thủ công tôi tâm đắc nhất năm đó!”

“Hả? Nếu tâm đắc, như vậy vì sao không để ở trang đầu mà lại để ở trang gần cuối?”

Cái này Phong Thiên Dục cũng thực không hiểu! Bối Bối cũng ngheo đầu, tựa hồ đang đợi vị sư phụ giải thích!

“Xã hội hiện tại a, mọi người đều chạy theo tốc độ, chạy theo hiệu suất, chi phí chế tạo kiểu vòng cổ này cao, kỹ thuật gia công vỏ ốc cũng cao, rất nhiều người cho dù thích cũng chưa chắc có thể chấp nhận, hơn nữa kiểu vòng cổ này cũng không phải có thể làm xong trong ngày hôm nay, ít nhất phải đợi 3 ngày, anh cũng thấy đấy, màu của vỏ ốc này là màu tím nhạt, là cao cấp, đánh bóng cao cấp! Rất khó!”

“..... Cho nên đặt ở cuối cùng cũng là có đạo lý của nó!”

“Đúng, cho nên tôi mới hỏi anh như vậy, khẳng định thích cái này, muốn làm? Chi phí làm chiếc vòng này là 5 vạn, khẳng định thật sự thích, 3 ngày sau tới lấy!”

“Bối Bối, thích không?”

“Thích! Nhưng 5 vạn dường như thật sự có chút đắt ~”

Hàn Bối Bối nhủ nhủ mày, mặc dù biết hấn không thiếu một chút chút tiền như vậy, nhưng một chiếc vòng cổ vỏ ốc đơn giản lại muốn 5 vạn?

“Được rồi, không thành vấn đề, sư phụ, 3 ngày sau chúng tôi tới lấy!”

“Được, không thành vấn đề, bây giờ tôi liền thu dọn sạp hàng, trở về làm cho hai người, 3 hôm sau, vẫn chỗ này, chúng ta gặp mặt!”

“Tốt, như vậy sư phụ, cần bao nhiêu tiền đặt cọc?”

“Không cần!”

Lão sư phụ khẽ cười một tiếng, trên cả khuôn mặt tràn đầy hiền lành, khiến cho người ta vô cùng thoải mái!

Không cần tiền đặt cọc. thật khiến cho người ta có chút không ngờ!

“Sư phụ, tại sao không cần tiền đặt cọc? Chúng ta vốn không quen biết.”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 190: Đủ Tư Cách Làm Con Mồi Của Cậu Chứ?

“Tôi nói không cần là không cần, người coi trọng “Tứ Mĩ” [1], không phải là người xấu, 3 ngày sau mang theo 5 vạn tới nơi này, một tay giao tiền, một tay giao hàng là được!”

[1]: tên chiếc vòng cổ

Lão sư phụ cười cười, thu dọn xong sạp hàng của mình rồi nhét đồng vỏ ốc Bối Bối đưa tới vào trong rương, sau đó xoay người rời đi!

Mặc dù Phong Thiên Dục cùng Hàn Bối Bối cảm thấy có điểm cổ quái, nhưng bọn họ cũng đều không nhìn thấy trong một giây xoay người đi kia, bên trong đôi mắt đục ngầu của lão sư phụ toát ra sự thê lương cùng thương cảm!

“Mị Nhi. Mị Nhi! “Tứ Mĩ” được làm vì một người, nhưng người đã rời đi lâu như vậy, thậm chí khuôn mặt cũng keo kiệt xuất hiện trong mộng của ta rồi, như vậy lần này đây, ta liền phá lệ, ta nghĩ buông tha chính mình, “Tứ Mĩ” liền làm cho người khác đi, chặt đứt tương niệm có lẽ cũng có cái tốt.”

Ai!!

Nơi xa, tựa hồ có người thở dài, tựa hồ có người phiền muộn, vì sao lại như vậy? Là lẽ tẻ đi, a, là tẻ lẽ một phần già đi, nhưng vẫn không thể có được một tình yêu đã qua!

“Uy, Dục ~ lão sư phụ kia thật kỳ quái!”

“. Uhm?”

Phong Thiên Dục nhìn bóng lưng đã đi xa kia đến xuất thần, cho nên không nghe rõ Hàn Bối Bối đang nói cái gì, Bối Bối lập tức một chút cũng không lưu tình hung hăng nhéo nhéo hần!

“Uy, uy, sao không nghe người ta nói? Quả thật không thể tha thứ, người ta nói lão sư phụ kia nhìn qua thật kỳ quái!”

“Ừ, có chút đi, có điều đây cũng là chuyện của người ta, chúng ta không nên xen vào, quên đi, Bối Bối, không phải con muốn tắm nắng sao? Như thế nào? Chẳng lẽ không muốn nữa?”

“Muốn a, dĩ nhiên muốn ~ tới đây chính là muốn được tắm nắng mà, Hiểu Hiểu nói, tắm nắng tốt lắm nha!”

“Được rồi. Đi thôi, tìm một chỗ tốt tới tắm nắng một lát!”

Nắm lấy tay của cô, cùng cô tiêu sái tới tới lui lui trên bãi cát, ánh mặt trời cũng không quá chói chang nhưng chỉ có vài người đến phơi nắng, bọn họ cũng không để ý, cứ im lặng như vậy dắt tay nhau cùng đi, cứ như vậy hưởng thụ.

“Uy, như thế nào? Người đó đủ tư cách làm con mồi của cậu chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 191: Cao Minh Hơn So Với Tình Nhân

Cách đó không xa, hai cô gái đang nằm tắm nắng trên bãi cát kích động nhìn Phong Dục Thiên đang dắt Bối Bối đi tản bộ.

Với những “tiểu tam câu hồn” chuyên trách như các cô mà nói, bí quyết của các cô chính là tuyệt đối không làm tiểu tam vĩnh viễn của bất kỳ người đàn ông nào, thứ các cô muốn là một loại cảm giác mới mẻ, là tiền tài.

A, như vậy dĩ nhiên ánh mắt lựa chọn của các cô cao hơn so với những tình nhân bình thường.

Chỉ cần gặp được con mồi hoàn mỹ, đương nhiên khi nào cần ra tay sẽ ra tay. Mà ở phương diện này, Phong Thiên Dục rất phù hợp với tiêu chuẩn của các cô.

“A, như thế nào, khi nào lại quan tâm xem tôi có hứng thú hay không, đừng hỏi tôi, nhìn tình quang lóe lên trong mắt cô kia, chứng minh rằng cô rất hứng thú đi?”

“Cô cũng không kém!”

“Như cũ, dựa vào bản lĩnh, người nào cưa được, người đó thắng!”

Hai cô gái này nhìn qua mặc dù đối địch lẫn nhau, nhưng lúc quan trọng rõ ràng lại giúp đỡ lẫn nhau. Chẳng qua bây giờ, là thời gian giành giật!

Mỹ nữ A nhìn mỹ nữ B, mỹ nữ B cười cười, tạm thời để cô ta xuất thủ trước vậy.

“Chắc, lần này lại hào phóng như vậy, nếu tôi giành được cô đừng khóc nha.”

“Ha ha, chúng ta là ai? Người tuyệt vời thế chưa chắc dễ cưa, nhìn là biết, cô đừng mơ hồ ở đây nói không suy nghĩ, chờ cô cưa được hãy nói, tôi đợi xem kịch hay.”

“.....”

Lướt mỹ nữ B một cái, mỹ nữ A đứng dậy, bước về phía Phong Thiên Dục và Hàn Bối Bối, dáng vẻ tự nhiên, tuyệt đối nhìn không ra là cố ý.

“Dục, hôm nay đi nhà hàng ăn có được hay không? Hôm qua và hôm kia đều ăn trong phòng rồi, thật sự rất nhàm chán!”

“Ừ, vẫn là tiệc hải sản?”

“Không biết, người ta chưa nhìn xem nhà ăn có gì, cho nên mới muốn cùng người đến nhà ăn.”

“Được. . . . cần thận, Bối Bối!”

Thời điểm vừa mới muốn cung chiêu xoa đầu cô, đột nhiên lại thấy một cô gái loạng choạng sắp ngã vào hần và Bối Bối, với bản năng bảo vệ cô, rất tự nhiên, hần ôm lấy Hàn Bối Bối, hoàn toàn bảo hộ cô trong ngực mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 192: Cần Phải Thu Phục Hần?

“Ồi . . . thực xin lỗi, thật sự xin lỗi, có đụng vào hai người không?”

Mỹ nữ A khuôn mặt đầy áy náy, kỳ thực trong lòng đã hưng dữ nắm thành quyền. Đáng giận, rõ ràng tất sát kỹ – “cái ôm ngọt ngào” đã luyện tập rất lâu, vậy mà cứ thế bị tránh được? Bị phá giải?

“Không có!”

“Không có! Nhưng mà vì sao cô hốt hoảng như vậy?”

Bối Bối ôm cổ Phong Thiên Dục, sau đó dùng ánh mắt vô tội nhìn cô gái kia, bộ dạng người thấy người yêu, trên thực tế, cô đang không chút khách khí đánh giá cô gái này.

“A, xin lỗi, xin lỗi, vì vừa nãy gió thổi mạnh, tôi sợ trời sẽ mưa, nên vội trở về khu du lịch!”

“Có gió?”

Bối Bối nghi ngờ! Phong Thiên Dục cũng nghi ngờ!

Gió sao? Làm sao bọn họ không cảm giác được?

Chỉ cần trong mấy giây, Bối Bối nhìn ánh mắt đầy tính toán của cô gái kia liền hiểu được, chắc chắn, có gió? À đúng vậy, thật sự có gió . . . Dục của cô không phải là gió (Phong) sao? Là cơn gió hấp dẫn cô gái này.

Vẫn đang suy nghĩ, trong đầu đột nhiên vang lên lời nói của Tô Hiểu Hiểu!

— Đi biển cũng có cơ hội, hơn nữa có thể lợi dụng càng nhiều nguồn tài nguyên!

— Trong một tuần ở đây, thu phục đại thúc của cậu đi!

— Yên tâm, hảo hảo hưởng thụ đi, bên trong bikini chuẩn bị cho cậu, mình đã để sẵn pháp bảo nha ~

Pháp bảo . . . pháp bảo . . . đúng rồi, cô với hấn ở đây 3 ngày rồi, đều là đơn thuần chơi đùa. Pháp bảo Tô Hiểu Hiểu đưa, cô còn chưa động đến nha.

Chỉ nghĩ đến việc mình vẫn chưa động đến pháp bảo kia, chờ lúc trở về, không biết sẽ bị Tô Hiểu Hiểu chế nhạo như thế nào, cả người cô bắt đầu run rẩy!

“Ha ha, đúng vậy, đúng vậy, thiếu chút nữa đụng vào hai người rồi, thật ngại quá. Thế này nhé, để biểu hiện thành ý của tôi, mời hai người đến khu du lịch uống một chén, được chứ?”

“Không cần đâu . . . ”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 193: Chưa Biết Ai Chơi Đùa Ai!

Phong Thiên Dục khẽ nheo mắt lại, nhìn chăm chăm vào cô gái kia, trong lòng ít nhiều cũng hiểu ra mấy phần. Nhưng lời cự tuyệt hấn còn chưa nói ra, Hấn Bối Bối đã kiên quyết cắt ngang!

“Hay quá, hay quá, chị thật tốt, em cũng đang rất khát!”

Tốt quá, vừa lúc xuất hiện người chịu tội thay, nếu cô gái kia không xuất hiện, kỳ thực cô cũng quên mất “pháp bảo” kia rồi!

“Thật không? Tốt quá, vậy chúng ta đi thôi, tôi mời.”

Cô gái nhìn Hấn Bối Bối không chút đề phòng, lúc đầu vốn có chút phần nộ nay đã lập tức tươi tỉnh lại không ít, người đàn ông này xem ra rất quan tâm đứa nhỏ kia, vậy nếu chinh phục được đứa nhỏ đó mà nói. . . . , nói không chừng đứa nhỏ này cũng không khó chinh phục! Như vậy không cần ả B ra sân nữa rồi! (Cô à, yếu ớt nói một câu, đợi sau này không biết người nào chơi đùa người nào!)

“Thích quá, Dục, đi thôi, có người mời cũng không tồi!”

“. . . Ừ, được!”

Phong Thiên Dục mặc dù cau mày, nhưng cũng không nói thêm gì, chỉ có ánh mắt hấn luôn dao động nhìn mỹ nữ A và Bối Bối.

Bối Bối rốt cuộc sao thế? Bình thường nếu có phụ nữ đến gần hấn, cô trực tiếp liếc mắt một cái cũng có thể thấy được mục đích của bọn họ, hơn nữa còn kiên quyết không để người phụ nữ đó lại gần hấn, nhưng lần này . . . lại thân thiện với người này? Còn để cho cô mời bọn họ? Trong chuyện này có gì mờ ám?

Chờ khi bọn họ trở lại khu du lịch, tiến vào khu trung tâm ăn uống, Bối Bối liền lấy cớ về phòng thay đồ, nhanh chóng trở về phòng lấy pháp bảo trong bikini, lén lút nhét vào trong y phục đã đổi rồi nhanh chóng trở lại.

“Hi, em gái, mới quay lại?”

“Vâng, chị đã gọi đồ rồi?”

“Cha em giúp em gọi kem trái cây rồi, anh ấy nói em thích ăn cái này.”

Mỹ nữ A cười nịnh nọt, kỳ thực cô có chút cứng ngắc, không biết phải làm sao để nịnh bộ Phong Thiên Dục, bởi vì hấn quá lạnh lùng . . . thời điểm cô bé này không ở đây, cả người hấn khiến cho người ta cảm thấy lạnh như băng.

“ Kem trái cây hôm nay em không muốn ăn, chị mời em thứ khác nha?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 194: Kích Động A Kích Động

Đôi mắt to chớp chớp nhìn mỹ nữ A, trên khuôn mặt Hàn Bối Bối viết đầy chữ chờ mong.

Sau khi mỹ nữ A nhìn Phong Thiên Dục, lại nhìn Bối Bối một chút, lập tức mỉm cười dắt Bối Bối đến quầy bên kia.

“Em xem, thích ăn gì, lấy tự nhiên!”

“Vâng, chị thật tốt bụng!”

Gương mặt thiên thần, nụ cười thiên sứ . . . tâm hồn ác ma!

Sau khi thích thú gọi thêm hai chén “hải dương chi tâm” [1], Bối Bối làm bộ rất vui vẻ bụng “hải dương chi tâm” về chỗ Phong Thiên Dục.

[1]: trái tim của biển

Cũng vì nguyên nhân vui vẻ như vậy, cũng bởi vì xoay người quá nhanh, toàn bộ hai chén “hải dương chi tâm” đều không cẩn thận đổ lên trang phục của cô gái kia.

“ A em ”

“Á chị, thật xin lỗi, xin lỗi chị, chị mau về phong thay quần áo đi, em và cha ở đây đợi, em sẽ tự mua “hải dương chi tâm”, mua thêm cho chị nữa, lần này đến lượt em nói xin lỗi.”

“ ”

“Chị, rất xin lỗi, cha em không thích phụ nữ bần, em biết chị rất thích cha nên mới nói cho chị bí mật này. Chị và cha có thể thành thật tốt, cha vẫn luôn không để cho phụ nữ đến gần . . . đều tại em, thật đáng buồn, vì vậy . . . chị, em đã chuẩn bị pháp bảo giúp chị rồi!”

Nhìn khoảng cách giữa Phong Thiên Dục và các cô, căn bản không nghe được các cô đang nói gì, lá gan cô dần dần to ra.

Hắc hắc, những thứ khác cô có thể không biết, nhưng chiêu mọn đao giết người này, chắc chắn dùng rất tốt!

“Hả? Pháp bảo gì?”

Cô gái nghe Bối Bối nói, trong lòng không ngừng kích động!

Người đàn ông ưu tú kia là cha của cô bé này? Mặc dù không ngờ đến, nhưng không cần quan tâm nhiều như vậy, cô bé này chịu giúp một tay mới là quan trọng nhất!

Khoảng cách để sẵn được người đàn ông ưu tú kia còn xa nữa sao? Ha, chỉ ngẫm lại đã cảm thấy không tương xứng nổi! Đứa bé ngốc!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 195: Mị Dục

“Thứ này, chị cầm đi, đợi chị thay xong quần áo trở lại, hãy mời cha e một ly rượu, nói là để nhận lỗi nha!”

Sau khi đem pháp bảo Tô Hiểu Hiểu chuẩn bị cho cô nhét vào tay mỹ nữ A, trái tim vì hưng phấn khiến cô không nhận được mà run rẩy một chút.

“Cái này cái này là gì thế?”

“Chị, giữ bí mật nha! Lần đầu tiên thấy chị, em đã cảm thấy chị là người rất đáng tin, cho nên đột nhiên không nhận được muốn giúp chị! Nếu chị và cha thành đôi, em sẽ là người hạnh phúc nhất trên đời! Cái này là em lấy từ một cô, nghe nói nó là bảo bối khiến nam nữ vui vẻ, cụ thể thì em không rõ lắm, chị không biết dùng sao? Nếu vậy để em đi hỏi lại một chút nha?”

. A, kích động, kích động!

Mỹ nữ A cảm thấy hưng phấn muốn chết, cô bé này ngu ngốc! Quá ngu ngốc! Lại tùy tiện giúp đỡ cô gái lần đầu gặp, còn cho cha mình “mị được” ha ha ha

“Ha ha, được được, cảm ơn em, em gái nhỏ, vậy chị đi trước. Một lát sẽ quay lại, hai người đợi nha!”

“Vâng!”

Cười ngọt ngào với mỹ nữ kia, Hàn Bối Bối mỉm cười nhìn cô ta rời đi!

Ok, cô có thể tuyên bố kế hoạch đã thành công hơn phân nửa chưa? Đợi cô gái kia quay lại, đem pháp bảo đưa cho hân uống chuyện tiếp theo không phải của mỹ nữ kia rồi, sẽ là việc của cô – Hàn Bối Bối.

Ha ha được rồi, đừng trách cô gian xảo! Muốn trách . . . thì trách quân sư quạt mo Tô Hiểu Hiểu kia quá cường đại, cô bị dạy hư rồi! Kỳ thực cô rất thuần khiết! Cô thể, cô tuyệt đối là bị dạy hư!

Trở lại vị trí ngồi bên cạnh Phong Thiên Dục, phát hiện ánh mắt hồ nghi của hân, cô chột dạ trong lòng, nhưng lập tức nỗ lực lấy lại bình tĩnh.

“Bối Bối?”

Kì lạ! Phong Thiên Dục cảm thấy có chỗ nào không bình thường!

Bối Bối rõ ràng không thể nào có hảo cảm với phụ nữ có ý đồ với hân, lại còn mỉm cười, hôm nay rốt cuộc làm sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 196: Người Phụ Nữ Kia Muốn Tán Tỉnh Người

“Ủ? Làm sao vậy?” “Con biết cô ta sao?” “Nha, không biết a, hôm nay mới vừa quen! Không phải thiếu chút nữa đụng vào chúng ta sao?” “. Vậy con?” Hân còn chưa nói hết, Hàn Bối Bối đột nhiên dán tới hân, sau khi thần thần bí bí dùng tay ra hiệu với hân liền chậm chậm nói ở bên tai của hân để cho hân tiêu tan tất cả mọi nghi ngờ! “Dục, nói nhỏ người nghe, người phụ nữ kia a ~ nhất định có ý đồ với Dục, hắc, bất quá hôm nay bởi vì chiếc vòng cổ “Tử Mị” kia, tâm tình thật tốt nha, cho nên vừa rồi đùa với cô ta một hồi, hừ, vừa rồi Dục không thấy sao? Người ta có ý làm rệu rã khắp người cô ta đó!” “. Con.” Cho nên nói cô không phải thực sự đối xử tốt với cô ta? Chỉ là làm giảm bớt sự cảnh giác của cô ta? Sau đó thừa cơ trả thù. Ủ, được rồi, hân không thể không thừa nhận, đây mới chính là phong cách bên trong của Hàn Bối Bối! Tuy bởi vì những lời nói này mà nghi ngờ trong lòng vui đi không ít, nhưng cũng không biết có phải do hân bẩm sinh nhạy cảm hay không. Cảm giác, cảm thấy vẫn có chỗ nào đó không thích hợp! “Dục, chờ nha ~ kỳ thực thời điểm người ta trở về phòng đã nghe ngóng được, người phụ nữ kia đã một thời gian ở chỗ này câu kẻ ngốc, hơn nữa lần nào cũng trúng nha, lần này cô ta nhất định coi người trở thành thành kẻ ngốc rồi, cho nên hắc hắc, người sẽ giả bộ bị cô ta câu, sau đó chúng ta sẽ làm cho cô ta sụp đổ!” “Ách?” Không để cho Phong Ngần Dục quá nhiều thời gian suy nghĩ, Bối Bối tiếp tục ném bom tới quấy nhiễu suy nghĩ của hân! “Hắc hắc, người ta không chỉ thăm dò được chuyện đó đâu, kỳ thực cô ta cũng không phải có rất nhiều tiền, chẳng phải cô ta muốn mời chúng ta đồ uống để xin lỗi sao? Đây không phải là rất tốt sao? Sau khi cô ta trở lại, người ta muốn cô ta mời người Laffey năm 89!” “. Bối Bối!” “Yên tâm đi, loại phụ nữ này không cần nương tay, chúng ta làm thật cô ta một chút sợ cái gì?” “Bối Bối.” “Hừ, cô ta tới!” Sau khi Hàn Bối Bối trong lòng len lén cười một phen, cô lập tức vẫy tay với mỹ nữ A vừa mới thay xong một bộ y phục hấp dẫn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Q.2 - Chương 197: Mị Được Là Miễn Phí

“Chi ơi, chị ơi, bên này, cha em nói muốn uống rượu đó! Laffey năm 89, cảm ơn!”

Pháp bảo kia cũng không phải là không màu, xem hướng dẫn thì thấy sau khi hòa tan sẽ có một chút màu hồng nhạt, cho nên lựa chọn rượu đỏ làm môi trường, dĩ nhiên là không còn gì tốt hơn! Hắc hắc ~ hôm nay cô, thật sự là một kẻ xấu thông minh! Nếu như thuận lợi, cũng có nghĩa là đùa bốn hai người kia còn cô ở giữa vớ tay, phải không? Thoải mái! Thật sự sáng khoái! “. A?” Mỹ nữ A hơi hơi ngần ngại cả người một cái! Nhìn sang Phong Thiên Dục cùng Hàn Bối Bối bên này! Lại nắm chặt món đồ Hàn Bối Bối mới vừa đưa cho ở trong tay! Cuối cùng cô ta cười cười, sau đó đưa tay làm một cử chỉ OK với Bối Bối! “Laffey năm 89 đúng không? Không thành vấn đề, các người chờ chút!” Hừ, đối với cực phẩm mà nói, tiêu một chút vốn gốc cũng phải làm, cô ta mới không muốn thua mỹ nữ B! Hướng chỉ cô còn có trợ thủ, mì được này cũng được tặng miễn phí rồi, như vậy cơ hội thành công, nhất định là rất cao! “. Bối Bối, ta không có hứng thú chơi đùa, đi thôi!” Phong Thiên Dục nhìn người phụ nữ kia đã xoay người đi mua rượu, cũng không biết tại sao, trong lòng lại khẽ run lên. Luôn mơ hồ cảm thấy, sẽ phát sinh chuyện gì! “Đừng đi! Cô ta cũng mua rượu rồi, dù sao lúc người ở nhà, khi không có việc gì cũng thích nhâm nhi một ly rượu nho mà!” “Đi bây giờ? Không được, không được ~ mắt thấy đại kế sắp thành công! Tại sao có thể rời đi? Mà cuối cùng, Phong Thiên Dục quả thực đã bị Hàn Bối Bối giữ lại, giữ lại, mỹ nữ A nhìn hấn và Bối Bối, cảm xúc trong lòng dâng trào! Mặc dù tổn một chút vốn, nhưng có tính là lần thuận lợi nhất của kế hoạch câu được kẻ khổng hay không? Vậy mà được người của đối phương tới giúp một tay? Laffey năm 89 được từ từ rút vào ly cao cổ trong suốt, Bối Bối bởi vì chưa đến tuổi trưởng thành, nên không được phép uống rượu, rốt cục Phong Thiên Dục giúp một tay uống hết toàn bộ! Người phụ nữ kia. khụ khụ, xem ra bỏ ra thật nhiều vốn gốc, cư nhiên cùng Phong Thiên Dục uống chung ly rượu đỏ kia. Hàn Bối Bối nhìn đến sững sờ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 198: Quả Thực Không Phải Người Bình Thường A

Mạnh mẽ a, thật sự mạnh mẽ a, biết rõ bên trong. còn dám uống như vậy, quả thực không phải người bình thường! Mặc dù Phong Thiên Dục không muốn uống cùng cô ta, nhưng nghĩ tới kế hoạch “trả thù” Bối Bối nói, cuối cùng cũng dưới tình huống người phụ nữ kia không ngừng khuyên giải, không cần thận uống nhiều mấy ly! Một chai Laffey năm 89, không biết dưới tình huống quý dị gì được giải quyết. Tóm lại chờ đến lúc Phong Thiên Dục cùng người phụ nữ kia kịp hoàn hồn thì đã được uống cạn! Được rồi, Hàn Bối Bối cũng phải thừa nhận, mình có cười trộm! Cô ở một bên len lén buồn cười! Thật là đáng yêu, nhất là bà di này! Thật sự thuộc loại trâu bò rồi, biết rõ bên trong có thuốc, còn dám như vậy, dũng khí tuyệt đối không người nào có thể địch nổi! “Nắc ~” “Tiểu thư, cô uống nhiều rồi, cảm ơn cô đã chiêu đãi tôi cùng con tôi, hôm nay cứ như vậy đi! Tạm biệt!” Sau khi uống xong, Phong Thiên Dục lại rất lịch sự đứng dậy cáo biệt mỹ nữ A, hơn nữa cái tay còn lại, đã ôm qua Bối Bối! “. Ách, không cần khách khí, không biết. có thể mời tôi lên phòng hai người ngồi một chút không?” “Ách?” “Chị ơi, không cần đâu, cha không thích người khác đến không gian riêng tư của mình, hay là chị trở về phòng nghỉ ngơi trước đi! Hắc hắc!” “OK rồi, đại công cáo thành, đã lợi dụng xong bà di này, đương nhiên vẫn là quảng đi tốt hơn, cô phải thừa nhận, kế hoạch tiếp theo, bà di này không thể, tuyệt đối không thể tham gia!” “Ách?” “. Yên tâm nha, chị ở phòng nào? Lúc cần thiết, em sẽ làm cho cha đến tìm chị!” Bướng bỉnh trừng mắt nhìn, Hàn Bối Bối nói xong những lời chỉ có cô cùng người phụ nữ kia mới hiểu được! Phong Thiên Dục nghe qua, nhiều nhất cho rằng cô lại đùa bốn người phụ nữ này mà thôi! Cho nên sau khi thấp giọng cười một tiếng, hấn gật gật đầu với người phụ nữ kia, sau đó ôm Bối Bối, đi về hướng phòng của họ! Mỹ nữ A vẫn nhìn theo bóng lưng của hai người, si mê cười, trong lòng đợi mong. Nhưng mỹ nữ A không biết rằng, cô ta đã bị knockout, cô ta đã bị OVER ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 199: Bối Bối. Con Thật Là Hư

“Ha ha ha! Không được ~ người ta thật sự không được, chết cười rồi!” Vừa về tới phòng, Hàn Bối Bối liền tránh ra khỏi Phong Thiên Dục, trực tiếp nhảy lên giường nước lớn, sôi nổi tới tới lui lui ở phía trên! Phong Thiên Dục nhìn cô, cả người dựa vào cạnh cửa, trong ánh mắt của hấn, cũng hiển nhiên tràn đầy nụ cười! “Con thật là hư, Bối Bối!” “. Hắc hắc ~ hoàn hảo!” Như vậy đã hư rồi sao? Như vậy nếu hấn biết được mục đích thực sự của cô, nếu biết cô chính là người lên kế hoạch, như vậy ngay lập tức còn không ói máu? “Thời gian gần đây, con đang phát triển một thói hư mới!” Tay đặt bên trong túi quần của mình, hấn đi tới bên giường, sau đó rút cục cũng không nhìn được, vươn tay nhéo nhéo cái mũi của cô, lại cùng cô phá lên cười! Người trưởng thành trên thế giới này, không hẹp hòi đi chinh một người như vậy, ít nhất trong phạm vi hấn tiếp xúc, chưa có ai diễn trò đến như thế! Cho nên Bối Bối. Hôm nay mặc dù khiến hấn luôn buồn bực, luôn bất an, nhưng không thể không thừa nhận, hấn cũng thấy vui vẻ! “Dục ~ người phụ nữ kia như vậy, còn muốn của người, quả thực nằm mơ nha, người ta chỉ làm cho cô ta thấy rõ sự thật mà thôi, được rồi, được rồi, sắp cười không nổi nữa rồi, người ta đi tắm trước!” “. Nên nhanh lên một chút, được vật dưng như không sai biệt lắm chờ nửa giờ sẽ phát huy tác dụng lớn nhất, cho nên. cho nên trong khoảng thời gian chưa phát tác này, cô vẫn là trốn vào phòng tắm thì tốt hơn, nói cách khác, cô cũng không tự tin, vẫn đứng trước mặt hấn mà không lộ ra bất kỳ chút dấu vết nào!” “Ừ, được, đi đi! Con tắm trước, ta sẽ chờ!” Hấn cũng ngồi vào bên trong giường nước, hơn nữa tiện tay cầm chiếc điều khiển ti vi lên mở TV LCD! Bối Bối ngay tức thì vọt vào gian phòng của mình, lấy quần áo cùng một chút “vật phẩm cần thiết”, lập tức nhanh chóng vào phòng tắm! Khụ khụ, lần đầu tiên. có chút khẩn trương, không biết sau đó hấn sẽ biến thành bộ dạng gì nữa! Nhưng bất kể như thế nào, vẫn phải hào hào chuẩn bị một chút mới được!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 200: Một Hàn Bối Bối Khác Quyền Rũ

Áo ngủ thật kêu gọi! Hương nước hoa mê người! Dĩ nhiên còn có tiểu nội y kêu gọi hắc ~ công dụng của những thứ này hôm nay phải nỗ lực sử dụng toàn bộ Mặc dù Hiểu Hiểu giúp một tay chuẩn bị rất đầy đủ, nhưng tỷ lệ thành công trên thực tế là bao nhiêu, cô cũng không biết được!

Nhưng không quay lại được nữa rồi, nếu như đã làm, cũng không có gì phải sợ, đâm lao thì phải theo lao thôi Lúc cô tiến vào phòng tắm, Phong đại thiếu vẫn thoải mái nằm trên giường nước, lại không cảm giác được sự mát mẻ của chiếc giường, trái lại không biết vì sao, toàn thân hần tựa hồ càng ngày càng nóng ran! Đáng ghét! Nguyên nhân là vì uống rượu? Cũng không phải là rượu trắng, hơn nữa hần cũng không biết Laffey có tác dụng ngấm mạnh đến như vậy a! Nói lòng chiếc cúc ở cổ áo sơ mi ra, vẫn cảm thấy có cái gì đó không đúng. Hần khó chịu rời khỏi giường! Đây không phải là tác dụng chầm của rượu đỏ, tuyệt đối không phải! Mặc dù cả người có cái gì đó không đúng, nhưng hần vẫn cố gắng làm cho mình bình tĩnh lại! Hơn nữa không ngừng nhớ lại từng chuyện xảy ra trong ngày hôm nay có chuyện nào không đúng! Bởi vì hần không nghĩ rằng một chút rượu đỏ, lại có thể sinh ra tác dụng phụ lớn như vậy, càng thêm không cảm thấy, chính mình sẽ bị một chút rượu đỏ như vậy quật ngã! Nóng ran! Cả người càng ngày càng nóng ran! Không chỉ có như vậy, cảm giác, cảm thấy bụng dưới của mình, tựa như có một ngọn lửa đang không ngừng thiêu đốt hần, không ngừng tước đoạt lý trí của hần! Bụng dưới. Bụng dưới. Không phải là. Đáng chết! Rượu đỏ kia có vấn đề? Lúc Hàn Bối Bối tắm xong đi ra, mặc dù tâm lý căng thẳng, dù sao cũng đến thời gian cô tính toán rồi, vừa vặn nửa giờ. Nhưng bất kể như thế nào, xuất hiện trước mặt hần vẫn nên bình tĩnh hơn một chút, như vậy mới không dễ bị hoài nghi! Đi chân trần mặc đồ ngủ tới trước mặt hần, trên người có vài giọt nước chưa lau khô, theo bước chân của cô, từng giọt nước từ trên tóc nhỏ xuống cổ, nước trên cổ, chậm rãi chảy xuống. chảy tới bả vai, chậm rãi uống lượn trên lưng, còn có giọt rõ ràng chảy xuống khe ngực thực mê người .

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 201: Đây Xem Như Là Quyền Rũ

Mà vật áo ngủ cũng không quá dài, chỉ ở trên đầu gối, cho nên nước trên đùi chưa được lau khô, tự nhiên cũng giống vậy, theo bắp đùi từ từ nhỏ giọt ra ngoài, rơi xuống sàn nhà, rơi xuống mắt cá chân của cô! Hấp dẫn! Đây rõ ràng là một sự hấp dẫn chết người! Muốn chết! Thật muốn chết quá! Khi Phong Thiên Dục cảm giác được rượu đỏ có vấn đề, thời điểm còn chưa kịp chạy đi, trong nháy mắt mạch máu trong người hần như muốn phun trào, cô cứ như vậy không báo động đứng trước mặt hần. Rung động trời đất, cũng bắt quá là mùi vị này! “ Cha, người làm sao vậy? ” “ Cha? Nha đầu chết tiệt này biết điều như vậy gọi hần là cha sao? Tại sao? ” “ Đi ra ngoài! Ngay bây giờ. quay về phòng của con cho ta! ” Hần cố gắng không chế dục hoá trong cơ thể, chuẩn bị vọt vào phòng tắm, trước hết phải hảo hảo tắm nước lạnh đã! “ Cha? Người có vẻ không ổn nha? ” “ ” “ Cha! Cha? Càng khô nóng khó chịu, trong đầu cũng càng loạn! Nhưng cho dù hỗn loạn đi nữa, hần vẫn bởi vì cô khéo léo ở một bên kêu cha, mà trong lòng sợ hãi! Hàn Bối Bối nhìn Phong Thiên Dục giùng giởng đứng lên, lại nhìn hần đáng vẻ không ổn, ở trong lòng trước tiên cười trộm một phen, biết mì được sau cùng đã tới, cô lại không ngăn ngại dán tới hần! Thân thể nhỏ nhỏ, ngay tức thì hoàn nỷ không tỷ vết chen chúc trong ngực của hần, làm bộ một phen người phụ nữ trưởng thành, như vậy Phong Thiên Dục sẽ không chút do dự cho rằng đây là sự quyến rũ, là sự quyến rũ tuyệt đẹp! Nhưng hết lần này tới lần khác là cô. Không, không, hần không thể hiểu sai! Một tay gỡ ngực của cô đẩy ra, con ngươi của Phong Thiên Dục đã biến hóa tốt cùng, áp chế xuống tình dục rời khỏi người cô, hần trực tiếp phóng vào phòng tắm!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 202: Kêu Gọi Không Mặc Áo Lót

Bối Bối chần chờ một chút, cũng trực tiếp đi theo! Khụ khụ, cơ hội để hần có thể ý loạn tình mê không nhiều lắm, hơn nữa trúng chiêu một lần, nếu muốn làm cho hần tiếp tục trúng chiêu lần nữa, cũng tuyệt đối không lớn, như vậy lần này, bất kể như thế nào, bọn họ phải nắm giữ tốt mới được! Lý trí. Cũng sắp bị đốt cháy? Hần bây giờ, cũng gần như chỉ còn lại có bản năng mà thôi! Một người đàn ông nên có bản năng đàn ông! “ Cha ” “ Hàn Bối Bối, con làm cái gì? ” Phong Thiên Dục nắm lấy đầu tóc rậm rạp rồi bù, trực tiếp dùng nước lạnh dội từ trên đỉnh đầu của mình dưới, mặc dù để ít nhiều tìm về được một chút lý trí, nhưng sau khi nhìn thấy Bối Bối đang xông tới, hần lại gần như hòng mất! Nước bắn vào hần và trên người của cô, làm ướt áo ngủ của cô, áo ngủ kia vốn là chất liệu lụa tơ tằm, trong giây lát toàn bộ áo ngủ đã dính vào trên người của cô! Vốn là không có gì, nhưng là hết lần này tới lần khác bởi vì chất vải áo kia, sau khi bị ướt đầm, cho nên hoàn toàn trong suốt! Hần có thể hoàn toàn nhìn rõ ràng, phía trong áo ngủ của cô là cái gì! Đỉnh màu hồng, đứng sừng trước mắt hần. Đáng chết! Không mặc! Bởi vì nguyên do trong suốt, hần khẳng định nha đầu chết tiệt này căn

bản không mặc áo lót trên người, hắn trực tiếp nhìn thấy, ông trời ơi, cái này đánh thẳng vào thị giác... Xuống đến hạ thân... Quần lót màu đen chữ T rất kêu gọi... (chết mất, cái kiểu nước dính lên quần áo thế này giết người nhanh hơn cả trên người ko mặc gì_lời người edit_!) Cả cặp mông tuyết trắng, cũng có thể nhìn rõ ràng như vậy! Có thể hoàn toàn làm cho hắn hồng mắt!“Cha? Người... Người thật giống như bị cô kia bỏ thuốc đi?”... Cút ra ngoài!”Điên rồi, nhìn nha đầu non nớt này, hắn thế nhưng cũng giống như cầm thú, nghĩ muốn đem cô kéo vào trong ngực của mình!Trực tiếp dùng môi, hung hăng chặn lại môi của cô!Đương nhiên điều này còn chưa phải là ác nhất, nhìn đến trên đỉnh màu hồng của cô... hắn thật sự có một loại ý muốn nắm lấy nhũ phong kia, sau đó hung hăng kích động vuốt ve!Chiếc quần lót chữ T kia, càng thêm một mực dụ hoặc hệ thần kinh của hắn, làm cho hắn thật muốn phạm tội.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 203: Cha, Người Muốn Ta Sao?

Chết đi! MD, cô là con của hắn, là con gái hắn nuôi bảy năm, hắn tại sao có thể có loại ý tưởng điên cuồng này?“Cha ~ nếu như rất khó chịu... như vậy người có thể... người có thể muốn ta!”Chủ động! Đúng vậy, người lớn có nói, hiện tại cô cảm thấy đúng, nam đuổi theo nữ cách ngon núi, nữ đuổi theo nam cách tăng sa! Như vậy cô hiện tại cố gắng, cũng có thể bắt đầu dụ dỗ hắn đi?“... Hàn Bối Bối? Con nói cái gì?”Àm!Rõ ràng trong não người kia, có cái gì đó, trong nháy mắt muốn nổ tung! Cả người hắn cũng bắt đầu bùng nổ giống như có một loại kích động muốn chết!“Nói thật, cha, nếu như rất khó chịu, có thể không cần nhân nại!”Lại chen vào trong ngực của hắn, cô tà ác nhẹ nhàng liếm liếm lông ngực của hắn, cái lưỡi dính hương kia, dăm ở trên người hắn đốt lửa!“Hàn Bối Bối!”Muốn đẩy ra, nhưng trên cơ thể lại truyền tới vui thích... thể nhưng khiến cho hắn không muốn làm như vậy... Nha! Không đúng, điều này là không đúng!“Cha, người muốn ta sao?”Mị nhân như tơ, môi đỏ mọng mê người, cái lưỡi kia xẹt qua hàm răng... Rõ ràng là hấp dẫn cực hạn!Chính là như vậy trong nháy mắt, toàn bộ lý trí trong đầu hắn bị kéo đi, một tay giữ lấy cô, tiến tới trước mặt của mình, nhìn chằm chằm đôi môi đỏ mọng kia của cô... Cũng trong một thoáng đó, môi của hắn thuận thế ép xuống, cướp lấy môi cô!... Ngọt! Thật rất ngọt, rất mềm... Môi của hắn, đè ép cô, trần trọc ở trên môi của cô, mà cô cũng theo bản năng vươn tay, nhẹ nhàng vòng ở cổ của hắn!Rất tốt ~ cứ như vậy đi, cứ như vậy theo kế hoạch của cô đến đây đi!Nếu như là địa ngục, cô cũng muốn cùng hắn trầm luân!Dần dần, đôi môi rõ ràng không thỏa mãn được ham muốn của hắn, chiếc lưỡi khéo léo, cay đắng của cô ra, trực tiếp luồn vào trong miệng cô, hấp thu dịch ngọt của cô!Hàn Bối Bối làm sao từng rèn luyện kỹ thuật hôn như vậy? Đây rõ ràng là nụ hôn đầu, hơn nữa lý trí của cô, cũng bắt đầu dần dần suy tàn! Từ từ trầm luân... Cho nên màn chủ đạo của cô, giờ phút này lại ở trên người Phong Thiên Dục

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.2 - Chương 204: Tình Cuồng Dã Muốn

Hắn chưa bao giờ hôn môi phụ nữ... Coi như hôn cũng chỉ dừng bước tại môi, cũng tuyệt đối không sâu vào, cực tuyệt hôn lưỡi, thế này là lần đầu tiên... Trầm luân, hắn cũng thật trầm luân... Bàn tay trong lúc lơ đãng liền tiến đến ôm trọn ngực cô, tùy ý vuốt ve... Lý trí? A, đã sớm không biết bay đi đâu!Bối Bối lần đầu tiên trải nghiệm ham muốn mãnh liệt như thế này, cả người đã sớm bị lạc trong nụ hôn lưỡi kia, dựa vào trên người của hắn, ngay khi tay hắn vuốt ve ôm trọn của cô, cô rốt cục chịu đựng không nổi nhẹ nhàng rên rỉ!“... Dục... Dục... Dục...”Oanh!Dục! Dục!Dục!Nguyên đám mây mù quanh hắn, giờ phút này lại bởi vì một tiếng ‘Dục’, mà hoàn toàn bị tiêu tán.Dục... Rõ ràng là cô gọi hắn!Những người phụ nữ qua lại thân mật cùng hắn, không có ai gọi hắn là ‘Dục’, toàn bộ là Phong... Cho nên vào thời điểm này, hắn cũng đã quen những người phụ nữ bên dưới hắn, khi phục vụ, gọi hắn là Phong... Nhưng là Dục... Chưa bao giờ có thói quen, thậm chí là lần đầu tiên!Ý thức được mình rốt cuộc đang làm gì, mở mắt, nhìn người cô dán chặt trên người mình, nhìn tay mình... Trong nháy mắt hồng mắt!Sau khi một tay đẩy ra cô, Phong Thiên Dục từng ngum từng ngum thở hổn hển, hơn nữa đem nước lạnh xối thẳng từ đầu đến chân mình... Nhưng khi nhìn cô mê muội ngu ngốc bị ném trên mặt đất, như thế nào cũng dập tắt không được... Ghê tởm!Bé cô lên, lấy một chiếc khăn tắm lớn, trực tiếp đem cô bao lại, sau khi ném tới trên giường lớn, Phong Thiên Dục nhanh chóng đập vỡ cái gạt tàn thuốc thủy tinh trong phòng!Nhìn cô tựa hồ từ thanh tỉnh từ trong mơ màng, hắn cắn răng, nhặt một mảnh vụn bén nhọn của cái gạt tàn lên, lần nữa nhanh chóng vọt vào phòng tắm, lần này... Hắn không quên vận khoá!Hôm nay... Chệch đường ray rồi! Đáng chết chệch đường ray rồi!Hắn thế nhưng... Cầm thú! Con mẹ nó, hắn – tên cầm thú này! Hắn cư nhiên sinh ra dục vọng mãnh liệt đối với cô như vậy như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.2 - Chương 205: Hắn Không Muốn Cô!!

Bất luận như thế nào, ngay cả cho dù là do mị được, cũng không thể tha thứ! Khi dục hóa một lần nữa đánh tới, cùng lúc mở nước lạnh ra, hân càng thêm một chút cũng không mềm lòng, dùng mảnh vỡ bên nhọn, hung hăng đâm vào lòng bàn tay của mình. Máu đỏ tươi, theo ngón tay, từ từ chảy xuống, rơi xuống trên đất, theo dòng nước, từ từ chảy xuôi vào vòng xoáy. Đáng hận! Đáng hận! Đáng hận! Hôm nay. Hân và Bối Bối. Hân làm thế nào để đối mặt! Hung hăng vung nắm đấm vào vách tường làm máu chảy ra nhiều hơn, máu theo vách tường, dần dần bị pha loãng cùng dòng nước trong suốt! Thật hối hận. Thực hối hận. ————— Hân Bối Bối co rúc ở trên giường lớn, cả người đã hoàn toàn thanh tỉnh lại, cô rất rõ ràng. Minh vừa mới bị hân quăng ra tới đây! Là từ trên người hân bị hân gạt ra. Hân. Hân ngay cả trong tình huống này, thậm chí cũng không muốn cô. Không muốn cô! Nắm đấm gắt gao chặn miệng mình lại, hàm răng cắn chặt. Thất bại! Kế hoạch mị được thất bại! Không nói được cảm giác trong lòng, chỉ biết là tràn đầy thất bại, toàn bộ đều là thất bại. Hơn nữa bây giờ trong đầu cô chỉ có duy nhất ý nghĩ là, hân không muốn cô, không muốn. A! Lần này thật sự có chút. xấu xa rồi! Nhưng cô có biện pháp gì? Như vậy không phải là biện pháp có được hân nhanh nhất sao? Cô chỉ muốn đi đường tắt, cô chỉ muốn cố gắng mà thôi! Như vậy là sai sao? Làm sao bây giờ đây? Nên làm gì bây giờ? Mới vừa kịch liệt hôn, mới vừa làm hân chảy lên ngọn lửa ham muốn, cô rõ ràng cảm thấy. Đáng hận, đáng hận! Rõ ràng cũng sắp thành công nhưng tại thời điểm quan trọng đó, toàn bộ sụp đổ, thất bại thảm hại! Dục. Có phải trong mắt người, ta thật sự là một đứa trẻ? Có phải khiến cho người một chút xấu tà niệm cũng không có? Đối với người mà nói. Ta như vậy thật sự không có một chút xấu hấp dẫn nào, thậm chí ngay trong hoàn cảnh thế này, thế nhưng. Cũng có thể không chế được

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 206: Ta Thật Sự Không Có Một Chút Hấp Dẫn Nào Sao?

Cuộn tròn ở trên giường lớn, không biết bao lâu, áo ngủ trên người ướt đầm, đã ướt đến khăn tắm bao quanh người cô, khăn tắm lại thấm ươn ga giường.

Lúc hân từ trong phòng tắm đi ra, thấy chính là một cảnh như vậy! Sau khi trong lòng thoáng qua một tia không được tự nhiên, hân vẫn đi tới trước mặt cô, hơi cúi người nhìn cô! “Hân Bối Bối?” A. A, Dục!” “Đi thay quần áo!” Ách?” “Con muốn bị cảm? Xin lỗi, ta không muốn chăm sóc một đứa trẻ ngã bệnh!” Ác, được. Ta đi thay quần áo. Ta đi!” Chán nản đi vào gian phòng của mình, cô nhanh chóng đóng cửa lại, rồi sau đó dựa lưng vào cửa, chậm rãi trượt xuống ngồi trên mặt đất! Hồng mắt. Rõ ràng vừa mới nghĩ nhiều như vậy, nhưng thời điểm hân đứng trước mặt mình, cô thể nhưng. Thế nhưng căng thẳng cái gì cũng không nói được, hơn nữa toàn bộ trong đầu, hiện lên đều là những hình ảnh kia. Cô rất rõ ràng, mình bị ảnh hưởng! Đáng giận, không sai, cô bị ảnh hưởng, nhưng hân thì sao? Tại sao khi hân lần nữa từ trong phòng tắm bước ra ngoài, lại giống như không có chuyện gì hết? Cả người thoải mái tới cực điểm? Giống như những hình ảnh kích thích vừa trình diễn trong phòng tắm vừa mới rồi không có một chút quan hệ gì với hân? Rõ ràng hân mới là nhân vật chính. Chẳng qua là. Chẳng qua là Bối Bối? Thật sự giống như mày nghĩ sao? Hân? Hân thật sự có thể trấn định giống như mày nghĩ sao? A. Ở bên trong phòng, người phiền não nắm tóc của mình, là ai? Đi đi lại lại ở trong phòng, hình như lúc này tác dụng thuốc đã biến mất không ít, hơn nữa đã ngâm mình trong nước lạnh, hiện tại tác dụng thuốc trên người, hân là toàn bộ cũng đã mất! Đã qua mặc dù là chuyện tốt, tuy tác dụng thuốc có thể đơn giản như thế đi qua, nhưng có một số việc. Có một số việc, cũng có thể giống như loại được hiệu này, đơn giản như thế trôi qua sao? Có thể sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.2 - Chương 207: Hân Bối Bối Tuyệt Hảo!

“Đáng chết!” Sau khi bị sự khiếu gọi kia làm hồng mắt một lần nữa, hân dứt khoát ngã trên giường! Khẽ nhắm mắt lại, đã muốn không suy nghĩ điều gì. Nhưng chỉ cần nhắm mắt lại. Một màn trong phòng tắm kia, lại một chút cũng không không chế chế, trực tiếp chui vào trong đầu của hân. Hân Bối Bối kêu gọi. Hân Bối Bối nóng bỏng. Hân Bối Bối tuyệt hảo. TMD! Diên rồi, hân thật sự diên rồi!

Đứa bé kia mới 15 tuổi! Rõ ràng mới 15 tuổi mà thôi. Làm sao phát triển khiến cho người ta giật mình, làm sao có thể ngây ngô mê người như vậy. Súc sinh! Hân mau cảm thấy mình là một tên súc sinh rồi! Sau khi phiền não tìm y phục mặc vào, kỳ thực trong đầu hân, tự nhiên cũng muốn quên hết mọi chuyện, hiểu được rất nhiều chuyện hôm nay có điểm đáng ngờ. Phiền não thuộc về phiền não, nhưng hân nhất định phải hảo hảo nói chuyện với cô một chút! “Cốc cốc cốc!” Chuyện gì?” Hân Bối Bối giống như đã thay xong y phục, sau khi nghe được tiếng gõ cửa, trái tim trong nháy mắt thất chặt, không cần hỏi, dĩ nhiên là hân! Như vậy hiện tại hân tìm đến cô làm gì? Khụ khụ, gì kia, tà ác suy nghĩ một chút. Chẳng lẽ muốn tiếp tục không để yên sự tình mới vừa rồi? Không thể nào! Khẳng định không thể nào. “Bối Bối, mở cửa!” Ta. ta muốn ngủ!” “Mở cửa!” Hân Bối Bối hôm nay, quái dị tới cực điểm, có một số việc. Có chút vấn đề hân là không phải do người phụ nữ kia, mà là do cô! Tiểu nha đầu chết tiệt này, thiếu chút nữa bị cô đùa bỡn trong lòng bàn tay!” Ta mệt mỏi. “Oánh!” Cô còn chưa nói hết, hân dứt khoát một cước đá văng cửa! “Ngủ? Hân Bối Bối, con cho rằng con có chút ít thông minh, có thể qua được ta sao? Chuyện ngày hôm nay, con có phải nên cho ta một câu giải thích hay không?” Hân là người lớn, như vậy chuyện ngày hôm nay, bất kể như thế nào, hân cũng phải nắm được quyền chủ động, bởi vì nếu như hân nắm trong tay quyền chủ động có thể giải quyết hoàn hảo!

Q.2 - Chương 208: Thiếu Chút Nữa Hủy Hoại Con!

“..... Cái gì?” “Hân Bối Bối! Ta không phải là người phụ nữ kia, ta càng không ngu như vậy! Hôm nay con, có cái gì không đúng, nói đi!” “Ta không biết..... ta không biết người đang nói gì?”..... Không phải chứ? Hân cũng quá phức tạp rồi? Nhanh như vậy liền đã nhận ra? Ô ô ~~ bọn ta không thành công, đã nhận ra, cũng không có bất cứ ý nghĩa gì sao? “Phải không? Không biết? Như vậy hiện tại có muốn cùng đi tìm người phụ nữ kia không?” “..... Không muốn!” “Vậy còn không mau giải thích cho ta?” “Nóng giận! Hân hiện tại thật sự rất nóng giận! Dù sao hôm nay thiếu chút nữa bị cô xếp đặt..... Thiếu chút nữa liền..... Liền hủy diệt tiểu nha đầu này!” “Người..... Người nếu đã đoán được, như vậy còn muốn giải thích cái gì?” “Hừ! Phải không? Con ở bên cạnh ta lâu như vậy, thế nào còn không hiểu rõ ta? Bối Bối, con không nên đùa bỡn ta!” “Cười lạnh, quả nhiên sao? Giống như suy nghĩ của hân sao? Đại khái không chỉ hân bị đùa bỡn, mà người phụ nữ kia cũng bị cô đùa bỡn? Một nha đầu 15 tuổi, thế nhưng..... Đáng giận! Nếu như không phải là chuyện hoang đường như vậy, cho phép hân vỗ tay tán dương cô!”..... Ta..... Thật xin lỗi..... Thật xin lỗi..... Cha..... “Đã chết, đã chết..... “Tử thần mỉm cười” trong truyền thuyết đại khái cũng bất quá như thế này!” “Tối đây!” “..... Làm cái gì?” “Cô để phòng nhìn hân, một chút cũng không rõ hiện tại hân đang suy nghĩ gì! Chẳng qua là cô còn chưa nghĩ ra, đã bị hân một phen bắt được, đặt nằm ngang trên đầu gối của hân, ngay sau đó bàn tay của hân rơi xuống, một chút cũng không khách khí vỗ lên mông cô!” “Hân Bối Bối, con có phải mượn lá gan ông trời rồi? Hả? Tính kẻ với ta? Hơn nữa còn tính kẻ thái quá như vậy? Hôm nay..... Hôm nay nếu như ta không khắc chế tốt, như vậy ta có thể sẽ phá hủy cả đời con! Con có biết không hả?” “..... Ta không quan tâm, ta một chút cũng không quan tâm!” “Đau đớn trên mông! Nhưng tâm vẫn ngoan cố! Hừ, đánh đi ~~ đánh đi! Nếu như thế có thể khiến cho người thoải mái, người liền đánh đi!”

Q.2 - Chương 209: Thế Nhưng Lại Có Cảm Giác Với Cô

“Hân Bối Bối! Ta từng đã nói những gì với con, con đều đã quên?” “..... “Không thích hợp, bọn họ không thể nào? A, là những lời này sao? Nếu như là những lời này, như vậy thật xin lỗi, cô dường như cũng chán nghe rồi! Một chút cũng không muốn nghe nữa!” “Không nói lời nào? Vẫn cảm thấy mình một chút cũng không sai?” Bối Bối..... Quá dung túng con, quả nhiên không phải là chuyện tốt! Ngày mai chúng ta trở về! Sau khi trở về, sẽ cho con chuyển trường!” “Sự kiện ‘phòng tắm’, theo lời nói của hân, rõ ràng bị lộ là đi, biến thành chuyện nhỏ, rồi câu ‘thiếu chút nữa phá hủy cả đời con’ cũng cho qua luôn! Điều này không làm cho cô khiếp sợ, mà điều làm cô thật sự khiếp sợ là..... lời nói kế tiếp của hân! Tuần nghỉ này biến thành 3 ngày nghỉ, ngày mai sẽ trở về không nói, thế nhưng..... Thế nhưng hân nói muốn chuyển trường cho cô? Có ý gì?” “..... Dục!” “Cảm ơn, về sau gọi là cha!” — Phong, anh không cảm thấy giữa anh với con bé đó bất thường sao? Câu nói của Diêm Thiên Hoa, một chút cũng không báo trước đột nhiên xông vào trong đầu của hân! Làm cho hân ứng phó không kịp, trái tim cũng không nhịn được chấn động! Bất thường..... Đúng vậy, nếu như hôm nay trong phòng tắm, không phải là bởi vì cô đột nhiên gọi một tiếng “Dục”, làm cho hân thanh tỉnh, như vậy liền thật sự bất thường..... Dĩ nhiên khiến cho hân cảm thấy bất thường cũng không chỉ có điều này, hân sợ..... Sau chuyện lần này, hân thật sự có chút sợ..... Sợ quan hệ của cô và hân, trở nên bất thường..... Bởi vì hân cảm thấy hân sức sinh, hân có cảm giác..... Hân thế nhưng có cảm giác với đứa con gái mình nuôi 7 năm!” “..... Dục.....” “Hân Bối Bối! Chuyện ngày hôm nay, khiến cho ta ý thức rõ được được một vài chuyện..... Con không phải là đứa trẻ nữa, con dường như sắp trưởng thành rồi..... Nên đi xem một chút thế giới bên ngoài rồi! Đi Anh đi!” “Có phải luôn luôn để cô ở bên cạnh mình hay không..... Có phải nguyên nhân là vậy hay không? Sợ..... Hân thật sự có chút sợ..... Bối Bối..... Ta không thể làm tên súc sinh kia, nên để cho con tiếp xúc với nhiều người..... Phải để cho con rời đi!”

Q.2 - Chương 210: Tình Cảm Của Phong Thiên Dục

“..... Đi Anh?” “Ừ, đi Anh du học có được hay không?” Sau khi đánh xong, tâm lại có chút đau, nhưng vẫn còn lý trí đẩy cô tới trước mặt mình, cùng mình giữ vững một chút khoảng cách! “Tại sao? Tại sao?” Bởi vì chuyện ngày hôm nay? Như vậy là trừng phạt cô? Không muốn..... Cô không muốn! “Không có tại sao! Chuyện ngày hôm nay, khiến ta cảm thấy con cho tới bây giờ vẫn chưa hết hy vọng với ta, những lời lần trước con nói với ta, toàn bộ đều là lời nói suông! Bối Bối, con phải rời đi!” “Không nói thêm gì nữa, sau khi nói xong, hân trực tiếp rời khỏi gian phòng của cô! Đi về phía gian phòng của mình! Ngoài mặt hân giống như rất tỉnh táo, tỉnh táo xử lý chuyện này..... Nhưng có lẽ cũng chỉ có chính hân biết, hân lần này đến chặt vật cớ nào! Bởi vì chuyện ngày hôm nay..... Hân mặc dù biết cô thật sự không chết tâm..... Nhưng cái này rõ ràng là lấy cớ! Là hân lấy cớ mà thôi!”

Là muốn lấy cơ đưa cô đi . . . Rốt cuộc biết cô cần bản không chết tâm, cũng không phải là chuyện ngày hôm nay, hẳn rõ ràng sợ, là ích kỷ mà thôi! Trải qua hôm nay. Hẳn càng sợ mình cũng sẽ trầm luân, cho nên đây rõ ràng là hẳn đang trốn tránh. Trốn tránh một phần cảm giác rất rõ ràng của mình đối với cô. Trốn tránh đoạn tình cảm của hẳn đối với cô Hẳn Bối Bối ngã ngồi trên mặt đất, cả người tâm loạn thành một đoàn, chuyện phát triển, vượt xa dự liệu của cô, thậm chí nhiều hơn cả sự hỗn độn mà cô muốn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Q.2 - Chương 211: Hẳn Đang Trốn Cô!

Rõ ràng chỉ là câu dẫn chưa thành mà thôi, tại sao? Tại sao thế nhưng quyết định muốn đưa cô đi chứ? Để cho cô ra nước ngoài học? Có làm hay không?“. A a a. Hiểu Hiểu. Hiểu Hiểu.”Đáng chết, làm sao bây giờ. Làm sao bây giờ. Ý tứ của hẳn rất kiên định, rất rõ ràng! Thật giống như cũng bởi vì chuyện câu dẫn lần này, đã làm cho hẳn có chút tuyệt vọng đối với cô, cho nên.Điên rồi! Điên rồi! Nếu như không có chuyện lần này, như vậy giữa cô với hẳn, có phải vẫn có thể giống như trước đây hay không?Nếu thật sự là như thế, như vậy cô. cô muốn cắn chết Tô Hiểu Hiểu!Cũng là buổi tối hôm đó, hẳn bắt đầu thu dọn hành lý, cũng là buổi tối hôm đó, hẳn lại bắt đầu từ từ lãnh đạm với cô, không cung chiều như trước.Sáng hôm sau rời khỏi khu du lịch, hẳn ngay cả một nụ cười cũng không cho cô, trực tiếp mang theo cô rời đi!Cô rất muốn nói. giã chuyện Từ Mị còn chưa lấy, nhưng cũng không dám mở miệng!Lúc trở về, không khí trong xe, xấu tới cực điểm, cô không dám nói lời nào, cũng không biết nên nói gì!Sau khi về đến nhà, hẳn cũng không gặp lại cô, rõ ràng đang trốn cô! Khiến cho cô kinh hoàng, khiến cho cô lung tung!“Hiểu Hiểu, Hiểu Hiểu. Làm sao bây giờ? Nên làm gì bây giờ?”“Ừ? Thế nào? Bối Bối? Bộ dạng cậu thật giống như rất hốt hoảng?”Tô Hiểu Hiểu nhận được điện thoại của Hẳn Bối Bối, hơi có chút bất ngờ, tính ra lúc này Bối Bối hẳn là đang cùng đại thúc của cô ở khu du lịch chơi mới phải!“Loan hết lên rồi, một chiều kia cậu dạy tớ hoàn toàn loạn lên rồi ~~~ hơn nữa hẳn. Hẳn giống như rất tức giận, muốn đưa tớ đi nước ngoài, làm sao bây giờ?”“A? Hẳn Bối Bối? Cậu.”“Hiểu Hiểu. Tớ không biết, tớ hiện tại thật sự cái gì cũng không biết, loạn, thật sự rất loạn, tớ không biết nên làm sao bây giờ, tớ không muốn ra nước ngoài, tớ thật sự không muốn ra nước ngoài!”“Không vội, không vội, cậu chậm rãi kể mọi chuyện cho tớ nghe, nói cặn kẽ một chút!”Đa đầu Tô Hiểu Hiểu có chút muốn phát nổ, nhưng vẫn giúp Hẳn Bối Bối phân tích hợp lý, dù sao chuyện này. đều là cô xui khiến Bối Bối, nếu không có cô xui khiến, như vậy Hẳn Bối Bối heo kia, làm sao biết dùng sắc dụ chứ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 212: Sắc Dụ. Thất Bại

Mà khi Hẳn Bối Bối đem tất cả mọi chuyện nói cho Tô Hiểu Hiểu, bao gồm sự kiện phòng tắm kia ~ ô Hiểu Hiểu sau khi nắm bắt được tình hình, mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng cả người cô cũng không nhìn được khế cau mày!Đúng là có chút không bình thường. Tên cũng đã lấp vào cung, không phát không được, thậm chí cũng bị thuốc chi phối thần kinh, nhưng lại còn có thể thanh tỉnh như vậy đẩy người con gái trong ngực mình ra. Người này rốt cuộc có bình thường hay không? Hay có lẽ thực sự không có hứng thú với người trong ngực mình?Điểm này đối với Tô Hiểu Hiểu tưởng thành sớm quá mức mà nói, quả thực cũng là một chuyện rồi rắm!“ Hiểu Hiểu? Vẫn còn ở đó chứ? Vừa này, cậu có nghe được chứ?”“Ừ. Nghe được, Bối Bối. Có chút đồng cảm với cậu!”“. Cái gì?”“Có lẽ. Có lẽ đại thúc của cậu thật sự đối với cậu một chút hứng thú cũng không có, Bối Bối, từ bỏ đi, có lẽ cậu cần bản không chiếm được vị đại thúc này!”Một người đàn ông trong tình huống đó, còn có thể đẩy người con gái ra, khụ khụ. Hoặc là BT, hoặc là hoàn toàn không có chút hứng thú gì đối với người con gái kia?“Hiểu Hiểu, cậu.”“Coi như hết, Bối Bối, sau khi trải qua chuyện này, tớ khuyên cậu đừng có thêm bất kỳ ảo tưởng nào nữa sẽ tốt hơn!”“Cậu muốn cho tớ từ bỏ sao?”“. Xem như thế đi, nếu như hẳn thật sự muốn đưa cậu đi Anh như thế, vậy hãy đi đi!”Từ bỏ? Kỳ thực trong từ điển của Tô Hiểu Hiểu cô dường như không có từ này, nhưng bất kể như thế nào, tình hình hiện tại của Bối Bối, vẫn sống bên cạnh hẳn, là một hành động rất không sáng suốt, như vậy không bằng lui ra ngoài một chút nhìn xem!“Tô Hiểu hiểu!”“Yên tâm, tớ không phải là không giúp cậu, để cho cậu rời đi, không phải là từ bỏ, mà là một cách khác, mặc dù không nhất định thành công, nhưng dựa theo tình hình trước mắt của cậu, cần phải thử một chút!”“Có ý gì?”“Có cậu nói, khoảng cách sinh ra yêu thích! Hai người vẫn luôn ở chung một chỗ, hơn nữa vẫn luôn là cậu dính lấy hẳn, hẳn còn chưa từng dính lấy cậu, Bối Bối, cậu làm cho hẳn rất có cảm giác an toàn, không có cảm giác nguy cơ, bởi vì trong tiềm thức của hẳn, có thể nào cậu vẫn sẽ luôn ở bên cạnh, tóm lại cậu sẽ không chạy mất, cho nên không sao cả! Nói như vậy, hiểu chưa?”(Ồi, Hiểu Hiểu cô nương, cô biết nhiều quá sau này chỉ khổ thân Tiểu Linh)

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 213: Nhất Định Phải Rời Khỏi Hẳn Sao?

Quân sư không hổ là quân sư, học không giỏi thật sự không quan trọng, nhưng ở những phương diện khác, cô thật siêu cường, ví dụ như chuyện.
Giữa nam và nữ!

“Nghe rõ, nhưng như vậy. như vậy được sao?” Hàn Bối Bối hơi cau mày, điều Tô Hiểu Hiểu nói cô không phải là không hiểu, mà là không biết nên hiểu thế nào đi ~ trong lòng rất loạn! Loạn đến mức cô không nắm được bất kỳ cảm giác gì! Chẳng lẽ rời xa hắn, là biện pháp cuối cùng sao? Chẳng lẽ giữa hắn và cô. Liên nhất định phải cách xa, mới có thể? “Không có gì có được hay không, là do cậu có nguyện ý hay không thôi! Bối Bối, kỳ thực đứng trên lập trường của tớ mà nói, tớ liền sẽ từ bỏ rồi, nhưng tớ biết cậu là kẻ liều chết không sợ hy sinh, cậu bây giờ, căn bản cũng không muốn từ bỏ, nhưng mà phải làm thế nào đây? Vẫn luôn là cậu đuổi theo hắn, lâu như vậy, cũng không có bất kỳ kết quả nào, còn không bằng rời xa!” Hiểu Hiểu. “Đừng gọi tớ, chuyện này một mình cậu quyết định đi, tớ không có cách nào định đoạt thay cậu, bởi vì loại chuyện này dù là ai cũng không cách nào dự liệu được, giống như chuyện mì được của cậu, rõ ràng nên thành công, nhưng lại thất bại, cho nên nếu cậu thực sự chọn cách rời xa, tớ cũng không biết kết cục rốt cuộc là tốt hay xấu. Bối Bối, chính cậu nghĩ xem phải làm sao đi! Tớ cúp máy đây! Mẹ tớ tới!” Tô Hiểu Hiểu khẽ thở dài một cái, trong lòng cảm thấy phức tạp tới cực điểm! Bởi vì chuyện của Bối Bối, thật cũng đủ khiến cho cô cảm thấy vô lực, hơn nữa giống như càng ngày càng loạn, càng ngày càng không cho cô biết làm như thế nào để điều khiển, cho nên bo bo giữ mình, vẫn là sớm rút khỏi chuyện này thì tốt hơn! Dù sao loại chuyện như thế này rất thối. Nếu như sau này hai người đó thành, như vậy có lẽ cô sẽ được cảm kích, hoặc ngược lại, nếu như sau này hai người đó trở thành người xa lạ, như vậy cô. sẽ là người có tội! Xin lỗi, cô không muốn làm người như vậy, sẽ rất mệt mỏi! Cho nên rút lui thôi!

Bối Bối, thật xin lỗi, không giúp được cậu!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 214: Đứa Trẻ Của Nhân Tình!

Bối Bối. Chuyện của cậu, vượt qua phạm vi điều khiển của tớ!

Vòng lẩn quẩn này, bất kể như thế nào, Bối Bối, vẫn là hi vọng chính cậu nhảy ra từ bên trong! ————— Trong khoảnh khắc cúp điện thoại kia, kỳ thực trong lòng Hàn Bối Bối cũng rất hiểu, không phải là mẹ Hiểu Hiểu tới, mà là. A, nhưng không trách cô ấy, thật sự một chút cũng không trách! Bởi vì chuyện này của cô, Hiểu Hiểu cũng đã tận lực rồi, nên giúp cũng đều giúp rồi, như vậy chuyện còn lại, vẫn là chính cô nên tự giải quyết! Dù sao đây cũng là chuyện của cô! Ai ~~~~~ Bất đắc dĩ thở dài một tiếng, cô lấy ra một chiếc áo khoác từ trong tủ quần áo, sau đó mặc lên, rồi đi ra khỏi phòng! Bởi vì đây là kỳ nghỉ, cho nên thời gian rảnh rất nhiều, cho nên thời gian phiền não cũng càng nhiều hơn! Hiện tại đây trong đầu cô đều là suy nghĩ ngổn ngang! Đi trên lối đi bộ, lang thang qua lại, mặc cho suy nghĩ của mình bay lượn ngổn ngang! Cách xa. Cách xa sao? Đây không phải là con đường cuối cùng Hàn Bối Bối nên lựa chọn chứ. Xuyên qua đường cái, tiếp tục đi, không biết nơi nào mới là điểm dừng của cô, không biết nên dừng lại ở chỗ nào! Mà cũng bởi vì cô không chút để ý, cho nên căn bản không chú ý tới, không biết từ lúc nào, sau lưng có mấy người lén lút đi theo! “Xác định sao? Là nó?” “Ừ, dĩ nhiên xác định, nhất định là nó!” “Xác định? Nếu dám giờ trò đùa giỡn với ông đây, hai người các người cũng đừng nghĩ sống!” Làm gì. Dĩ nhiên, xác định là nó, nhất định mà!” “Chỗ tới, một nam một nữ, phần hân nhìn Hàn Bối Bối đi ở phía trước! Mẹ kiếp, tại sao? Tại sao con của tình nhân, bây giờ lại sống sung sướng so với bọn hắn? Cho tới nay bọn họ cũng không dám tin, cô thế nhưng thật. Thật sự được Phong Thiên Dục nhận nuôi! “Rất tốt, như vậy các người nên biết, các người rốt cuộc nên làm như thế nào?” “Dạ, dạ, Cung thiếu, chúng tôi biết, biết!” Dưới ánh mắt hung ác, một nam một nữ, nín hót cười theo!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 215: Đúng Là Bán Được Giá Tốt

Bất quá cũng không còn biện pháp, bọn họ muốn bảo vệ tính mạng, mà Hàn Bối Bối, là lá bài chủ chốt cuối cùng của bọn họ, sản nghiệp trong nhà, đã sớm cạn sạch, hơn nữa bọn họ lại bị Thiếu Cung dẫn dụ đi đánh bạc ở sông bãi, hiện tại thiếu cả một khoản nợ. . . Trong nhà lại không lấy đâu ra tiền, mẹ chết sớm rồi, cha hiện tại cũng có bệnh. . . Cho nên lần này bọn họ chỉ có thể dựa vào mình! Thời điểm bọn họ cùng đường, vừa lúc lúc được đi vật mẹ già chết để lại, ban đầu còn cho rằng cái gì đáng tiền, cuối cùng không nghĩ tới lại chỉ là cuốn nhật ký. . . Thật làm cho bọn họ hoàn toàn tuyệt vọng! Nhưng ngay trong thời điểm tâm tối, ngay thời điểm tuyệt vọng này, không nghĩ tới tìm được trong nhật ký một thứ có giá trị nhất. . . 7 năm trước, chuyện mẹ nói, tất cả mọi người cho rằng bà gạt người, thế nhưng. . . Lại là thật! Đứa con của tình nhân kia, cũng không phải là bị bà vứt bỏ, mà thật sự được Phong Thiên Dục nhận nuôi, trở thành một đại tiểu thư sống an nhàn sung sướng. “Hừ, biết là tốt rồi, bây giờ còn không lên cho ta? Nếu không làm được, ta sẽ chặt một ngón tay của các người trước!” Cung thiếu hung hăng trợn mắt nhìn bọn họ, sau đó ý bảo một nam một nữ này bắt đầu hành động! Cũng bởi như thế, lại làm cho đôi nam nữ này, không nhịn được thở phào nhẹ nhõm! Bởi vì điều này chứng tỏ, Cung thiếu rất hài lòng đối với ‘hàng hóa’ lần này!. Hô, thật may là hài lòng, cuối cùng tạm thời trốn thoát khỏi miệng con cọp trước mặt! “Vi Phân!” “Ừ?” “Hiện tại nó chỉ đi một mình, có muốn hạ thủ hay không?” Hạ thủ?” “Nói nhảm, em cho rằng cơ hội như vậy dễ tìm sao? Hơn nữa em không thấy sao? Cung thiếu còn đang chờ?” Người đàn ông có chút nóng lòng, dù sao tiếp cận Hàn Bối Bối không dễ! Cơ hội một thân một mình thế này, có thể gặp mà không thể cầu! “Còn không mau đi? Các người muốn chết?” Cung Thiếu thêm thường nhìn Hàn Bối Bối đang đi trên đường, bên trong đôi mắt tràn đầy tình

quang! Hàng thượng đẳng! Đây tuyệt đối là hàng thượng đẳng, mang tới “Xuân quán” bên trong sông bạc, tùy tiện bán mấy trăm vạn cũng không thành vấn đề! Nếu như bán lần đầu tiên của nó lại càng được thêm một số tiền tốt!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 216: Chẳng Lẽ Em Muốn Thay Nó Bán Mình?

“..... Dạ dạ, Cương thiếu. Chúng tôi đi! Yên tâm!” Gã đàn ông nhìn đứa con gái đang run rẩy, cuối cùng mạnh tay kéo đứa con gái chạy về phía Hàn Bối Bối. Bởi vì nếu như bọn họ không nhẫn tâm, thì chỉ còn nước chết. Huống chi chỉ là đứa nhỏ của tình nhân, không cần thiết phải mềm lòng! Nếu như giao đứa nhỏ của tình nhân kia cho Cương Thiếu mà có thể khiến hắn cùng em gái sống sót, như vậy đáng giá. “Anh..... Anh ơi.....” “Vi Phân, không được phép mềm lòng! Nếu không, hai chúng ta cũng hết đường sống. Cương Thiếu rất cuộc là người như thế nào, em hẳn phải là hiểu rõ hơn anh chứ, hay em muốn theo hắn tới sông bạc “Xuân Quán” kia? Trong lúc tiến về phía Hàn Bối Bối, Diệp Tân Cương nhìn chằm chằm vào Diệp Vi Phân đang lưỡng lự nhìn mình, sau đó không một chút cũng không khách khí nói ra tình trạng hiện tại.

Mà Diệp Vi Phân sau khi nghe những lời này của Diệp Tân Cương, cả người cũng không nhịn được ngẩn ra, cô cũng hiểu được những gì hắn nói là đúng. Nếu không đem Hàn Bối Bối giao cho Cương Thiếu, như vậy, người gặp nạn sẽ là mình. Cô không muốn! Không muốn trở thành đồ chơi cho bọn đàn ông ở nơi dơ bẩn đó. “..... Được! Anh, tất cả nghe theo anh!”

“Vậy thì tốt, nhanh, mau tới gần con bé. Vi Phân, em tiến lên trước! Dù sao trước đây, lúc con nha đầu chết tiết kia ở nhà chúng ta, em đối với nó cũng khá, có lẽ nó sẽ không đề phòng em đâu. Kế tiếp, anh tóm lấy nó là được!”

“..... Dạ..... Được!”

Diệp Vi Phân nhìn sâu vào đôi mắt ánh lên những tia độc ác của Diệp Tân Cương, tuy cả người đều run rẩy, nhưng vẫn kiên trì tiến lên, không có cách nào khác, cô thật sự không còn cách nào khác.

“Bối Bối? Là Bối Bối sao?” “..... Hum? Ai kêu tôi?” Một giọng nữ xa lạ truyền tới, tuy Bối Bối cho rằng bản thân gặp phải ảo giác, nhưng thanh âm gọi cô to như vậy vẫn không hề dừng lại! “Bối Bối? Bối Bối?”

“Hum? Chị là?” Nhìn người chạy tới trước mặt, hơn nữa còn giữ chặt lấy mình, Hàn Bối Bối theo quán tính khẽ cau mày, cứ cho là cùng giới đi, nhưng cô cũng không thích bị một người phụ nữ xa lạ chạm vào!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Q.2 - Chương 217: Đã Sớm Chết Tâm Ở Cái Nhà Đó!

“Bối Bối? Không nhớ chị à? Chị là chị Phân à!” “Chị Phân? Chị Phân? Trong đầu cô nhanh chóng lục tìm thông tin liên quan đến người có cái tên này! “Đúng vậy a, đúng vậy a, Bối Bối, là em đúng không? Thật sự không thể tin được, ngay lúc nhìn thấy em, chị đã cảm thấy đây là em, kết quả đuổi theo nhìn một chút, mới phát hiện là em thật, em thay đổi nhiều quá, càng lúc càng xinh đẹp nha!” “..... Chị Phân. Diệp Vi Phân?” Mức độ quen biết xã giao của cô cũng không nhiều, cho nên nếu cần thận suy nghĩ một chút vẫn có thể nhớ ra. Chỉ là lúc kêu lên “Diệp Vi Phân”, trong giọng nói của Hàn Bối Bối có rất nhiều không chắc chắn. Cũng không trách được, đối với Diệp gia kia, cô đã sớm cố gắng để quên đi, cũng sớm đã không lưu lại một chút gì trong trí nhớ của mình! Đã sớm chết tâm rồi! “Đúng vậy a, đúng vậy a, thật vui vẻ, Bối Bối, vậy mà em còn nhớ rõ, chúng ta cũng đã 5 năm không gặp, em thế nhưng còn nhớ rõ chị, đi, để chị Phân mời em uống cà phê!” “..... Chân mày nhíu chặt lại, Hàn Bối Bối có một loại kích động muốn rút gân. 5 năm? Hmm, 5 năm?!

Ngu ngốc! Đột nhiên ở trên đường nhận ra cô, rốt cuộc chị ta có mục đích gì? Tuy rằng cô không biết, nhưng cô dám khẳng định, tuyệt đối không phải là thật lòng, bởi vì nếu như thật lòng thương nhớ cô, đương nhiên sẽ không thể nào ngay cả thời gian cũng làm mất! Rõ ràng là 7 năm..... Cô rời khỏi ngôi nhà đầy rẫy ác mộng đó. Rõ ràng là 7 năm!

“Buông tay! Buông tay!” “Bối Bối, đừng như vậy, chúng ta cũng đã năm năm không gặp, chị Phân thật sự nhớ em muốn chết! Đi thôi, cách đây không xa có một quán cà phê ở phía trước!” Diệp Vi Phân gắt gao giữ chặt Hàn Bối Bối, chết cũng không buông tay. Cũng tuyệt đối không thể buông! Nếu như buông tay, như vậy liền xong đời..... Nếu buông lòng Tiểu Tổ tông này, coi như cái mạng của cô cùng anh trai cũng chấm hết. “..... Diệp Vi Phân, xin lỗi, tôi không thích uống cà phê! Buông tôi ra!” “Bối Bối, Bối Bối, đâu cần phải lạnh nhạt như vậy, nếu như em không thích uống cà phê, như vậy chúng ta đi mua thứ gì mà em thích ăn có được không? Sau đó cùng chị Phân trò chuyện, cũng đã 5 năm rồi, em rốt cuộc sống như thế nào, chị thật sự rất nhớ em đó!”

Q.2 - Chương 218: Bối Bối Gặp Nguy

Vừa nói, Diệp Vi Phân vừa lôi kéo Hàn Bối Bối, thỉnh thoảng còn nheo nheo má Hàn Bối Bối tỏ vẻ thân mật, sau đó phân tán sự chú ý của Hàn Bối Bối, không ngừng kéo cô hướng thẳng tới nơi vắng vẻ ít người!“Buông ra, buông ra, tôi sớm đã không còn quan hệ gì cùng Diệp gia, tôi cũng Tôi cũng không quen mấy người, buông tay ra!”“Hàn Bối Bối, đừng có mà ra về ta đây!”“Lúc đã kéo Bối Bối đến một góc khuất, Diệp Vi Phân có chút khó chịu, đột nhiên quay đầu lại, hung hăng cảnh cáo! Nếu như không phải vì bảo vệ mạng sống, cô cũng ghét phải làm cái chuyện này! Nịnh bợ con nha đầu chết tiệt kia? Hừ

“ Chị”

Sắc mặt thay đổi nhanh như vậy? Hàn Bối Bối nhìn Diệp Vi Phân đột nhiên trở mặt, bất chợt trong lúc này lại muốn cười, bởi lẽ cô một chút cũng không đoán sai, đột nhiên tiếp cận cô là có mục đích? A Dối trá!“Diệp Vi Phân? Lôi kéo tôi làm cái gì? Có mục đích gì cứ nói đi!”

Với tất cả lý trí của mình, Hàn Bối Bối vừa bình tĩnh nhìn Diệp Vi Phân lôi kéo mình, sau đó vừa cẩn trọng chú ý quan sát hoàn cảnh bốn phía xung quanh, lập tức đánh lên ý thức cảnh giác. Chết tiệt, đều do cô ban nãy còn đang rối rắm suy nghĩ chuyện giữa cô với hắn, rốt cuộc nên làm gì bây giờ Cho nên bất chợt không chú ý tới việc mình đã bị dẫn đến một nơi vắng vẻ như vậy!

Sau khúc quẹo, nơi này liền cách xa phố xá Rất ít người! Tức thì, cảm giác nguy hiểm bất an lập tức nổi lên!

“Hmm.”“Diệp Vi Phân còn chưa nói gì, đột nhiên một nam âm trầm thấp đã xông vào màng nhĩ của cô, khiến Bối Bối cảm thấy cả người mình trong nháy mắt chợt trở nên lạnh như băng! Hơn nữa, duy nhất chỉ có một suy nghĩ lóe lên trong đầu, chính là – trốn! Phải trốn nhanh lên!

Sau khi giãy giụa cố thoát khỏi Diệp Vi Phân, cô vừa định xoay người chạy đi, nhưng chân còn chưa kịp nhấc, một thoáng vừa xoay người lại, cô liền trực tiếp đâm sầm vào một bộ ngực cứng như thép!

Từ mũi truyền đến cảm giác đau kinh khủng, làm cho cô muốn khóc, hơn nữa đột nhiên cả người bị người ta ôm lấy, dưới chân lại không hề có cảm giác gì, lại càng khiến cho cô hoàn toàn không có cảm giác an toàn.

Q.2 - Chương 219: Tôi Không Nhớ Các Người!

“Muốn chạy trốn? Xin lỗi, mày trốn không thoát đâu!”“Diệp Tân Cường nhìn Hàn Bối Bối bị Diệp Vi Phân kéo tới, từ trong mắt hắn cũng bắt đầu ánh lên tia sáng màu xanh! Đó không phải là màu xanh của bi thảm tuyệt vọng, mà là hi vọng! Là hi vọng sống!

Chỉ cần đem nha đầu chết tiệt này giao cho Cường Thiếu, như vậy hắn cùng em gái có thể tránh được một kiếp này!

“ Anh. Anh là ai? Mấy người rốt cuộc muốn làm gì?”“Chắc chắn, em gái, nhanh như vậy đã quên mất chúng ta rồi sao? Anh chính là anh Cường của em!”“Nheo nheo gương mặt Hàn Bối Bối, vẻ mặt Diệp Tân Cường tràn đầy vẻ khinh thường! Tuy rằng hắn chưa từng thấy qua mẹ của Hàn Bối Bối, nhưng nhìn dáng vẻ mới mười mấy tuổi đã rất quyến rũ của Hàn Bối Bối, cũng có thể phỏng đoán, mẹ của cô tuyệt đối không phải là người tầm thường!

Chắc chắn, chẳng trách cha hắn lại đâm đuổi, dù sao mẹ của bọn hắn Hắc, xác thực mà nói, đáng đáp thật có chút thật xin lỗi xã hội!“ Diệp Tân Cường?”“Thời điểm thốt ra cái tên này, rõ ràng đôi môi của Hàn Bối Bối đã run rẩy. Có lầm hay không. Trong khoảng thời gian ngắn ngủi ở Diệp gia kia. Gây cho cô con ác mộng lớn nhất chính là người đó.

“Ha ha ha, nhớ ra rồi hả? Em gái đi thôi, cùng anh đi thôi!”“Không muốn, không muốn, buông tôi ra!”“Đừng từ chối, em gái, nhiều năm không gặp mặt như vậy, lẽ nào em một chút cũng không nhớ bọn ta sao?”“Buông ra, buông ra, tôi không nhớ các người, một chút cũng không muốn nhớ tới, không muốn A.”“Anh.”Hàn Bối Bối còn chưa kịp nói hết lời thì đã bị Diệp Tân Cường đập ác đánh mạnh vào gáy, trực tiếp ngất đi, trước lúc mất đi ý thức, cô còn nghe được rõ ràng giọng nói khàn khàn của Diệp Vi Phân, rồi sau đó, cô cái gì cũng không biết!

Diệp Vi Phân nhìn Hàn Bối Bối đang hôn mê bất tỉnh bị Diệp Tân Cường ôm vào trong ngực, vội vã đưa tay ngăn tiếng hô trong miệng, dù sao đây cũng là lần đầu tiên cô gặp chuyện như vậy!

“Anh Anh, anh định làm gì với nó?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 220: Hấn Làm Người Xấu!

“Hừ, nhỏ giọng lại một chút, dù sao bây giờ là ban ngày, em không muốn sống nhưng anh thì còn muốn cái mạng này, hiện tại chúng ta sẽ đem nó tới cho Cương Thiệu, chuyện còn lại, chúng ta mặc kệ, chờ tới khi nhận lại giấy nợ từ Cương Thiệu, chúng ta liền hoàn toàn tự do! Rốt cuộc cũng không bị uy hiếp nữa!” “Anh. Thật sự. Thật sự muốn đem nó giao cho Cương Thiệu sao?” “Nếu không làm sao bây giờ? Em có biện pháp tốt hơn sao? Hay là em không muốn sống nữa? Diệp Tân Cường nhìn đứa em gái của mình, mặc dù có chút bất mãn, nhưng dù sao cũng là một mẹ sinh ra, cho nên đối với Diệp Vi Phân, vẫn là thật lòng quan tâm!” “Anh. . .” “Quên đi, dù sao Hàn Bối Bối cũng đã nằm trong tay, biết em mềm lòng không thể nào hạ thủ được, cho nên không để em có dính dáng gì, chuyện này để anh xử lý, em bây giờ trở về đi, an tâm ngủ một giấc, chuyện xảy ra ngày hôm nay, em hoàn toàn không liên can, hiểu chưa?” “Em gái hấn không làm được người xấu! Cho nên kẻ xấu đương nhiên là do hấn làm! Đương nhiên. Đó cũng thật sự là biện pháp lúc đường cùng. Hết nhìn nhìn Diệp Vi Phân, lại nhìn nhìn Hàn Bối Bối đang hôn mê bị hấn ôm trong ngực, Diệp Tân Cường không mảy do dự, trực tiếp ôm lấy Bối Bối, đi về phía địa bàn của Cương Thiệu!

Dù sao đối với Hàn Bối Bối, vẫn là càng sớm rời tay càng tốt. Bởi vì Phong Thiên Dục cũng không phải dễ chọc! Thời điểm người ở trong tay hấn, nhất định là chuyện của hấn, nhưng nếu giao người cho Cương Thiệu.

A, như vậy tiếp theo, cho dù muốn sống hay muốn chết, muốn cướp hay muốn đấu, cũng đều là chuyện của bọn họ. Hấn cùng em gái tốt nhất cứ bo bo giữ mình!

—————(Sòng bạc ngầm)“Mang người đến?” Một gã đàn em nhìn Diệp Tân Cường ôm một cái túi lớn đi tới, trong đôi mắt tràn ngập khinh bỉ. “Đúng vậy, đã mang đến, cảm phiền cho tôi gặp Cương Thiệu!” “Hừ, bên này!” “Cám ơn!” Đi theo phía sau hấn tìm Cương Thiệu, sau khi tiến vào sòng bạc ngầm, đến phía sau một phòng nghỉ, Diệp Tân Cường liền bị kẻ đó hung hăng đẩy vào, kẻ đó cánh cửa liền hung hăng bị đóng lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 221: Không Ở Lại Chơi Vài Ván?

Chễm chệ trên ghế sofa bằng da là một gã đàn ông với vết sẹo dài trên mặt, nhìn vào đôi mắt giảo hoạt lãnh khốc đó, mấy ai có gan chống lại? Mà đôi mắt nham hiểm ấy khi trông thấy Diệp Tân Cường đi vào, rõ ràng lóe lên tia sáng như thể thấy được con mồi. “Sao rồi? Đắc thủ rồi hả?” “Dạ.” “Đúng vậy, Cương Thiệu, người. Tôi mang người đến rồi!” Giọng nói âm trầm! Không chỉ gương mặt mà ngay cả giọng nói cũng vậy, cực kỳ âm trầm, rõ ràng hấn không làm gì, nhưng chỉ riêng bộ dạng như thế này của hấn, cũng đủ khiến toàn thân Diệp Tân Cường lạnh run!

“Ồ đâu?” “Ồ. Ở trong này!” Đưa tay về phía cái túi to đặt ở phía sau, hấn cũng lập tức ngồi xổm xuống, nhanh chóng mở miệng túi, để lộ ra Hàn Bối Bối đang bất tỉnh bên trong. Mà Cương Thiệu sau khi nhìn kỹ Hàn Bối Bối, xác thực đúng là người mình cần, trên gương mặt sẹo lập tức hiện ra nụ cười! “Uhm, Tân Cường, lần này đúng là không tệ, người lưu lại, mày có thể đi được rồi!” “Dạ, Cương Thiệu!”

Diệp Tân Cường thở phào nhẹ nhõm, vừa định xoay người rời đi, rồi như sực nhớ ra chuyện gì, lập tức quay người lại! “Cương. Cương Thiệu, tôi muốn hỏi về cái kia, cái giấy nợ của tôi với em gái.” “Nha? Mày nói cái giấy đó à? Mày cần nó?” “Uhm!” “Không cần thì đúng là thừa ngu, nếu không cần, sẽ lại tiếp tục cho người cơ hội để uy hiếp anh em ta?” “Ha ha, có lá gan, lúc này còn dám đưa điều kiện với Cương Thiệu này, nhưng nể tình lần này hàng này mang đến chất lượng quả nhiên không tệ, được, tao sẽ hào phóng đem giấy nợ ra đổi cho mày!” “Cám ơn Cương Thiệu, cảm ơn!” “Tân Cường, giấy nợ cũng sẽ đưa cho mày, như thế nào? Có muốn chơi vài ván không?” “Dạ. Không. Không cần!” “Thật sự không cần?” “Thật sự, thật sự!” “Diệp Tân Cường nhìn gã Cương Thiệu trước mặt, trong đầu liền nảy lên suy nghĩ, làm ơn đi, hấn cũng không phải là không muốn sống nữa mà còn chơi? Nếu còn chơi nữa, hấn biết đi đâu tìm ra một Hàn Bối Bối thứ hai để trả nợ?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 222: Tính Toán Bán Đấu Giá Hàn Bối Bối

“Ha ha ha, đồ hèn nhát!” “Tạ Minh! Đem cái giấy nợ của thằng này với em gái trả cho nó đi!” “Dạ, Cương Thiệu!” Tên đàn em từ trước vẫn luôn im lặng đứng bên cạnh Cương Thiệu, sau khi nhận mệnh lệnh liền lập tức thi hành, khiến cho Diệp Tân Cường lúc nhận được giấy nợ của hắn cùng em gái, cả người thực sự kích động vô cùng! Sống rồi! Lần này rốt cục sống rồi! Cảm ơn giấy nợ hướng Cương Thiệu không ngừng cúi đầu chào, sau đó hắn liền chạy thực mạng, vội vàng ra khỏi sông bạc ngẫm! Với Hàn Bối Bối còn đang nằm mê man bất tỉnh trên mặt đất, thì tất cả sự việc diễn ra, cô đều hoàn toàn không hay biết! “Cương Thiệu, con nhóc này nên xử lý như thế nào?” Tạ Minh vẫn đứng bên cạnh Cương Thiệu, sau khi nhìn Hàn Bối Bối đang nằm trên đất, cũng lập tức xin chỉ thị, bởi lẽ hắn là đàn em của Cương Thiệu, chỉ những lúc này mới phát huy tác dụng, đương nhiên phải tận tâm tận lực!

“Tìm người hảo hảo trang điểm cho nó, tối nay đưa sang Xuân Quán cho Lộ Lộ để cô ả kiến tạo chút cảm giác thần bí, sau đó chờ thời cơ chín muồi, đem đến buổi đầu giá!” “Dạ!” Lúc đó, trên mặt Tạ Minh rõ ràng có một loại cảm giác muốn rút gân! Có thể không rút gân sao? Dù sao buổi đầu giá đó Thật sự là có chút biến thái, đối phương vẫn chỉ là một cô nhóc! Nhưng cũng không còn cách nào khác, dù gì bọn hắn trời sinh ra đã là kẻ xấu, hết thấy đều sẽ làm những chuyện này! Chỉ mình hắn mềm lòng thì có ích gì? Nếu như mềm lòng, liền không biết bản thân sẽ chết như thế nào, cho nên đương nhiên vẫn là nên yên phận một chút, lòng dạ độc ác một chút! Xốc Hàn Bối Bối đang nằm trên đất lên, Tạ Minh theo chỉ thị của Cương Thiệu, mang cô tiến về phía sâu nhất trong sông bạc ngẫm! Ở đó có người trang điểm tốt nhất của Xuân Quán Điều đầu tiên đập vào mắt Hàn Bối Bối khi cô tỉnh lại, chính là ánh đèn chói mắt tới cực điểm. Mà điều thứ hai Chính là hoàn cảnh xung quanh hoàn toàn xa lạ, xa lạ đến cực điểm. Trong không khí nồng nặc mùi của đủ loại nước hoa rẻ tiền đã kích thích thần kinh Bối Bối một cách mạnh mẽ, mà căn phòng này Đây rốt cuộc là nơi nào? Làm thế nào cô lại ở đây, ở nơi kỳ quái này?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.2 - Chương 223: Căn Phòng Tối

Một màu đỏ tươi Toàn bộ đều là màu đỏ tươi. Ngay cả ánh đèn chói mắt kia, cũng toàn bộ cũng là chọn dùng thứ ánh sáng mập mờ! Màu hồng, màu tím, lò mờ, phát huy hết tác dụng trong căn phòng này! “Tĩnh rồi sao?” “Khụ khụ khụ.” Hàn Bối Bối còn chưa kịp đứng dậy đã bị một người phụ nữ cúi người về phía mình, nhà từng vòng khói thuốc vào mặt!

Chết tiệt ~ cô thực sự rất ghét mùi thuốc lá, OK? Thế nhưng, có gì lại phun khói thuốc vào mặt cô?

“Tên gì?” “Khụ khụ, cô là ai?” Còn may – trong thời khắc này, người đang ở trên người cô là một phụ nữ, ít ra điều đó cũng khiến cô an tâm phần nào, nếu như là đàn ông, cô nhất định sẽ la hét um sùm! “Tao? Tao là má mý của chỗ này!” “Má mý?” “Má mý? Ý gì đây? Thứ lỗi cho cô đầu óc có chút chậm chạp, hiện tại cô còn chưa nắm rõ tình hình, hơn nữa đầu cô chỗ vẫn còn đau ê ẩm!” “Ha ha ha, nhìn qua cũng biết mày vẫn chỉ là một đứa bé vất mũi còn chưa sạch, đương nhiên hiểu biết cũng chưa nhiều, nhưng không sao, mày ở trong này, có thể gọi tao là má mý, cũng có thể gọi tao là chị Ngọc! Bối Cương Thiệu cũng đã đặc biệt chỉ thị, mày sau này là do tao dẫn dắt!” “A?” “Cái gì cùng cái gì? Tại sao cô một câu cũng nghe không hiểu? Tại sao lại cảm thấy người phụ nữ đang ra rả nói chuyện trước mặt này, cùng mình sao giống ông nói gà bà nói vịt vậy?” “A cái gì mà a? Nếu được thì đứng dậy nhanh lên, tao dẫn mày ra ngoài tham quan!” “Ách Được!” Ra ngoài tham quan? Cũng tốt, dù sao bây giờ cô còn chưa biết đây rốt cuộc là nơi nào, nếu ra ngoài nhìn ngó thăm dò một chút, chỉ ít cũng biết được tình cảnh hiện tại của mình, rất tốt, rất tốt. Sau khi từ trên giường nhảy xuống, ngoại trừ cảm giác trên đầu có chút đau, thực sự cũng không có cảm giác gì khác, cho nên quyết định đi cùng người gọi chị Ngọc này ra ngoài nhìn xem một chút. Chẳng qua là thời điểm đi lướt qua chiếc giường, thấy người trong gương, mới hoàn toàn thét lên! Hù chết cô rồi, lần này thật sự hù chết cô rồi! Đây Đây rốt cuộc là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.2 - Chương 224: Hở Hang Như Vậy

Người trong gương kia, thật sự là cô sao? Phải không? Y phục để lộ áo lót bên trong, váy lại ngắn cùn cùn, khiến người ta xấu hổ đến đỏ cả mặt Mông khi bắt quả cũng chỉ đỏ được đến thế mà thôi! “Làm sao vậy? Ma nhập à?” “Chị Ngọc. Chị Ngọc. Đây Đây là tôi sao?” “Nói nhảm, không phải ngay cả bản thân mình cũng không nhận ra chứ?” “Tôi. Tôi thế nào lại biến thành như vậy?” “Còn cần phải giải thích sao? Sau này mày ở nơi hỗn loạn này, đương nhiên là phải ăn mặc như thế rồi! Tuy tuổi còn nhỏ, nhưng phải công nhận mày rất có tiềm năng nha, tiểu nha đầu, nếu ngoan ngoãn theo tao học tập cho tốt, về sau chờ tao về hưu, không chừng má mý của nơi này sẽ do mày làm đó!” “Chị Ngọc giữ chặt cánh tay Hàn Bối Bối lúc này đã hóa đá, kể đó kéo ra ngoài. Hàn Bối Bối giãy giụa không được, đồng thời do không nén nổi tò mò mà nhìn ngó xung quanh! Ngay lúc bị chị Ngọc kéo ra khỏi phòng, trông thấy cảnh tượng bên ngoài. càng khiến cô muốn lần ra ngất ngay tại chỗ! Cái gì cùng cái gì? Đây là chốn quỷ quái nào Cái nơi quái quỷ này không phải là nhà chứa chứ? Vì sao tất cả những cô gái đi đi lại lại trong này đều ăn mặc hở hang như thế? Vì sao những cô gái này lại để bọn đàn ông vuốt ve rồi lại sờ sờ mó mó, quang minh chính đại ăn đậu hũ của mình như vậy? Vì sao những cô gái này, lúc những gã đàn ông kia đem tiền nhét vào áo ngực của mình, lại cười dâm dăng như thế? Cô bây giờ Đã không phải là hóa đá nữa, mà là ở vào trạng thái phong hóa (Kusa: đại khái là bị gió lạnh bào mòn dần dần), không Không làm chứ? Những cảnh tượng thế này cô chỉ từng thấy trên phim ảnh mà thôi, sùng thật đạn thật như vậy, từ khi sinh ra đến nay đây chính là lần đầu tiên chấn động như thế! “Chị Ngọc Đây rốt cuộc là chỗ nào?” “Còn

không biết? Là Xuân quán a! Nếu vẫn chưa hiểu, cũng có thể xem đây như một sông bạc đặc biệt! Chính là sông bạc cao cấp a! Những sông bạc bên ngoài, chỉ là dạng bình thường rẻ tiền, bởi những nơi đó làm gì được người đẹp tiếp đón! Những người đến Xuân quán này đều là khách giàu có, mỗi người họ đều sẽ có một người đẹp bên cạnh nha!”* A Như vậy a Tôi nghĩ chị nhất định là làm rồi, tôi cũng không biết vì sao lại ở đây, nhưng thật xin lỗi Tôi Tôi bây giờ phải về nhà!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 225: Quả Thực Đủ Dâm Đăng

Sông bạc? Xuân quán? MBD, chỉ cần nghe thoáng qua cũng biết đây chẳng phải là nơi tốt lành gì, nếu bây giờ không chạy thì còn đợi đến khi nào? Sau khi vùng tay ra khỏi chị Ngọc, cô liền không chút do dự bắt đầu chạy như điên. Tuy rằng còn chưa thông thuộc chỗ này, nhưng vì đây là sông bạc, cho nên luôn tập nập người ra kẻ vào.

Mặc dù hốt hoảng, nhưng cô vẫn cố gắng hết sức quan sát tình hình và vị trí xung quanh, cố gắng nắm bắt tất cả cơ hội, sau đó từ nơi này mà chạy trốn!

Mà chị Ngọc, bởi vì Bối Bối hành động bất ngờ, nên sau vài giây ngẩn ngơ liền lập tức la lớn!

“Mau, mau Mau bắt lấy con bé kia! Mau” *A Là muốn chạy trốn sao? Mau, nhanh lên bắt lấy! Không thể để cho nó chạy thoát!” *Nhanh! Nhanh bắt lấy nó” Gà bay chó sủa! (Thật ra chẳng hề có gà cũng chẳng hề có chó ~ chỉ vì đây là nơi có gà là gái điếm! Có tay sai là chó thôi) Bởi vì Hàn Bối Bối đột nhiên làm loạn, cho nên trong thoáng chốc, toàn bộ bên trong quán đều náo loạn cả lên. Kẻ có tiền ắt sẽ nhàn rỗi, ắt cũng sẽ có điểm biến thái! Nhìn thấy cảnh bảo kê bên trong quán đều ra sức đuổi theo một đứa bé, có kẻ cảm thấy hứng thú, cũng lập tức gia nhập! Loạn! Đại hỗn loạn! Mà cũng trong tình thế đại nháo như vậy, một gã đàn ông có đôi mắt màu hổ phách, lại chỉ yên lặng ngồi chăm chú quan sát tình hình! Người đẹp vốn dĩ ngồi bên cạnh hắn trước đó, sớm đã bị tình huống bất nháo do Hàn Bối Bối gây ra làm sợ hãi mà chạy mất! Rất nhiều những “thượng khách” giống như hắn, cũng đã sớm loạn thành một đoàn, có kẻ biến thái hứng thú tham gia vào trò truy đuổi, cũng có kẻ chịu đựng không nổi, đem người đẹp bên cạnh mà đè ra đất

Dơ bẩn! Chỗ này của Cương sẻo, quả thực đủ dơ bẩn. Lần này đến đây, cuối cùng cũng tìm được vật có giá trị rồi, nếu như địa bàn kinh doanh này đi xuống, sẽ trở nên chẳng còn có chút ý nghĩa gì, xem ra cũng đã đến lúc hắn nên chuẩn bị ra tay!

Địa bàn này Hắn sẽ thu tóm!

Với hắn, đây vốn chỉ là một công việc thăm dò nhằm chán, nhưng hiện tại lại bắt đầu có điểm thú vị! (Kusa: Bọn nhà giàu lắm tiền đúng là biến thái thật)

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chám)Net**.

Q.2 - Chương 226: Không Ở Cùng Với Thiếu Gia Sao?

Trong con người màu hổ phách ấy ẩn chứa sự thâm thúy sâu xa, giống như biển sâu vậy, dưới tình huống hỗn loạn hiện tại, vẫn không hề có chút gọn sóng kinh hãi nào. Ngược lại, trong đó còn chứa đựng vài tia thích thú. Hừm! Là do hắn ở nước ngoài quá lâu sao? Là bởi vì hắn nhìn thấy con gái ngoại quốc nhiều quá? Hay bởi vì những cô gái mà hắn tiếp xúc từ khi về nước toàn bộ đều là hồ ly tinh? Cho nên khi nhìn thấy bên trong vẻ thanh thuần của cô gái này lại là tính cách hoang dã của một con mèo con, hắn mới có thể thấy hứng thú như thế?

Loạn Quá trình lòng bất vẫn cứ tiếp tục “trình diễn” bên trong Xuân Quán, Hàn Bối Bối dù ở bên trong đám tán loạn đó cố gắng chạy trốn một chút đi được, nhưng vẫn không có cách nào trốn thoát

Mà người đàn ông với con người màu hổ phách kia, vẫn an nhàn ngồi trong một góc phòng, an nhàn mà thưởng thức hết thảy mọi việc diễn ra!

Mèo con! Đây đích thực là một con mèo con đáng yêu! Hắn đã lâu không dạy dỗ con mèo nào có tính cách hoang dã như vậy rồi, con mèo này, không biết có đáng để hắn dạy dỗ không?

A ~ vừa đúng lúc hắn đã nắm rõ tình hình chỗ này, hắn cũng phải nhanh chóng trở về Pháp một chuyến rồi, vốn dĩ cho rằng sẽ phải tay không mà về, nhưng xem ra chưa chắc rồi!

Đôi mắt sắc kia khóa chặt Hàn Bối Bối trong con người, thần sắc từ từ phát ra, rõ ràng là thần sắc của kẻ đi săn. Khi gặp đúng con mồi, sẽ cực kỳ, cực kỳ hứng thú!

“Thiếu gia! Thiếu gia! Ồ?” Sao vậy?” Phong Thiên Dục vừa mới lái xe về đến nhà, còn chưa kịp xuống xe, đã nhìn thấy Vương tẩu vội vàng gấp gấp từ trong nhà chạy đến! “Thiếu gia, điện thoại của cậu gọi hoài mà không được, gọi đến công ty thì được bảo cậu không có ở đây, cho nên không có cách nào liên lạc được với cậu!” “Ồ, hôm nay tôi ra ngoài gặp khách! Có chuyện gì? Sao lại hốt hoảng như vậy?” “Thiếu gia, tiểu thư đâu? Tiểu thư có đi tìm cậu không?” Vừa nói, Vương tẩu vừa kích động nhìn vào trong xe Phong Thiên Dục, muốn xác định xem Hàn Bối Bối có trong xe hân hay không! Nhưng ngay khi thấy ghế lái phụ không một bóng người, trong ánh mắt Vương tẩu, rõ ràng đã hiện lên một tia kinh hoảng! Không có ở đây Không ở cùng với thiếu gia sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 227: Sự Kiện Phòng Tắm!

Phong Thiên Dục cũng nhận ra sự hốt hoảng của Vương tẩu, nên liền lập tức xuống xe, hơn nữa còn gắt gao nhìn chăm chăm Vương tẩu!

“Vương tẩu? Thế nào? Con bé không ở nhà?” “Dạ, đúng vậy, đúng vậy thiếu gia, tiểu thư ra ngoài đã lâu rồi, khoảng gần trưa thì đi, nhưng đợi mãi đến năm giờ chiều mà vẫn chưa thấy tiểu thư về, cho nên tôi mới sốt ruột, sau đó thì gọi điện cho thiếu gia, nhưng gọi mãi mà không được! Dù đã cố gắng liên tục gọi cho cậu. !” “Vương Tẩu còn chưa nói hết câu, Phong Thiên Dục đã lập tức ngắt lời bà! “Con bé cả ngày hôm nay đều không tới tìm tôi!” A? Vậy tiểu thư Tiểu thư đi đâu?” “Không biết!” Phong Thiên Dục tuy rằng lời trên miệng một chút cũng không ngăn ngại thốt ra, nhưng kỳ thực trong lòng thì lo lắng không ngớt! Nha đầu chết tiệt này Thật sự không để hân yên tâm được chút nào sao? “A ~ thiếu gia, cậu nhanh cho người đi tìm tiểu thư đi, cũng đã trễ thế này rồi mà tiểu thư còn chưa về, dù gì cô ấy vẫn còn nhỏ, ở bên ngoài không an toàn “ “Vương tẩu, vào nhà trước đã, chuyện này chỉ tạm thời không cần phải để tâm!” “Bối Bối Lại sử dụng chiêu này? Bỏ nhà trốn đi? Vậy là sao? Là muốn dùng biện pháp này để phản kháng, không đồng ý ra nước ngoài học sao?” “Thiếu gia. . .” “Vương tẩu đương nhiên hết sức kinh ngạc, Phong Thiên Dục thế nhưng lại có biểu hiện như vậy, cho nên có chút kinh hãi nhìn hân, dù sao thiếu gia vẫn luôn là người cưng chiều tiểu như nhất mà!” “Vương tẩu, chuyện này, tạm thời không cần mọi người quan tâm, chị vào nhà trước đi” Dạ, thiếu gia!” “Vương tẩu tuy không muốn, nhưng vì không có cách nào khác, lập tức vào nhà, còn lại Phong Thiên Dục tựa vào cửa xe, phiền não vô đầu, phiền não tới cực điểm!

Ngày hôm nay thế là xong, tâm trạng vừa mới được điều chỉnh lại cho tốt một chút, trong nháy mắt lại rơi xuống điểm đóng băng! Đưa cô đi Cũng không phải thực sự là ý nguyện của hân, nhưng tất cả đều là do không còn cách nào khác Vẫn tiếp tục như vậy, hân hoàn toàn không thể nào bình tĩnh, hoàn toàn không có cách nào có thể đối mặt với cô mà lại không hề có chút dao động! Dù sao thủ đoạn của nha đầu kia, đã quá mức kỳ quái rồi

Hân chống đỡ không được! Trải qua ”sự kiện phòng tắm” lần đó, hân đành phải yếu đuối thừa nhận, hân sợ, hân hiện tại thật sự sợ

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.2 - Chương 228: Hân Thực Là Súc Sinh Sao?

Không thể tiếp tục như vậy được nữa, nếu còn tiếp tục cưng chiều cô như vậy, nếu còn như vậy Chỉ sợ Hàn Bối Bối đã không thể tỉnh lại, còn bản thân hân cũng sẽ rơi vào trầm luân. Đáng giận! Súc sinh! Mỗi lần nghĩ đến biểu hiện kia của mình, hân đều cảm thấy bản thân đúng là súc sinh!

Dù thế nào đi nữa, mặc dù thật sự là do thuốc đi nữa, nhưng có cảm giác với cô, điều đó, chính là hân không đúng

Vừa tự trách mình, trong đầu hân vừa đột nhiên nhớ đến hình ảnh Hàn Bối Bối vô cùng mê người ngày hôm đó Vội gơ tay lên hung hăng cho mình một cái tát!

Vết thương trong lòng bàn tay bởi vì lần trước bị gạt tàn thuốc đâm vào khiến hân đau đớn! Cũng nhờ vậy mà cuối cùng đã tỉnh táo được một chút!

. Đứng, tỉnh táo lại! Lần này cô lại bỏ đi, hân là đang phản kháng? Cô không muốn ra nước ngoài Không thể được! Đúng! Phải để cô ra nước ngoài, hôm nay sau khi gặp khách hàng xong, hân cũng đã thuận tiện giúp cô làm một vài thủ tục rồi! Chuyện lần này, không thể nào thỏa hiệp với cô được, không thể được Bởi vì những việc này đều là vì muốn tốt cho cô, toàn bộ đều là vì cô! Hân không thể nào cứ ích kỷ như vậy mãi, làm trễ nãi cả cuộc đời cô, cô còn trẻ Đúng vậy, Bối Bối còn trẻ! Bởi suy nghĩ như vậy, hân cuối cùng cũng hạ quyết tâm, quyết định không đi tìm cô, vì hân rất rõ, nếu lần này cũng như lần trước không nhận được mà khuất phục, như vậy người thua cuộc, tuyệt đối sẽ là hân!_____

“Buông! Buông ra!” Bên trong Xuân quán, sau khi trải qua một phen khổ chiến, Hàn Bối Bối dù sao cũng chỉ có một mình, thế nên rốt cuộc cũng bị người ta bắt được! Hơn nữa quần áo trên người vốn dĩ đã rất thiếu vải, sau một hồi lôi thôi kéo kéo, lại càng trở nên hở hang! Cô vốn dĩ đã hấp dẫn rồi, nay lại thêm chiếc áo lót cùng quần lót đáng yêu kia, lại càng lộ ra vóc dáng mê người “Chết tiệt, ngày đầu tiên tới nơi này đã không ngoan ngoãn nghe lời, thật là quá thiếu dạy dỗ!”

Q.2 - Chương 229: Bà Dám Đánh Tôi?

Chị Ngọc tức giận đi đến trước mặt Hàn Bối Bối lúc này đã bị người ta tóm lấy, không khách khí hung hăng tát cô một cái! Vốn cho rằng dù gì đây cũng chỉ là một đứa nhỏ mới mười mấy tuổi, cho nên bản thân có thể dễ dàng điều khiển, cũng vì thế mà đối với Bối Bối trong lòng không hề phòng bị, nào ngờ mọi việc lại diễn ra như vậy? Thật sự là khiến chị ta bức bối! Bởi vì cô cho nên hiện tại bên trong Xuân quán, trở nên vô cùng hỗn loạn! “Bà già kia, bà dám đánh tôi?” Mày Con bé chết tiệt, dám gọi tao là bà già?” Chị Ngọc nhìn Hàn Bối Bối ngang bướng trước mặt, cũng vì Bối Bối không biết điều gọi chị ta là “bà già”, càng khiến chị ta không chịu nổi, muốn giơ tay giáo huấn cô!

Chỉ là lần này cái tát còn chưa kịp rơi trên mặt Hàn Bối Bối, không biết đã bị người ta dùng cái gì đánh bật ra! Tất cả mọi người đều hết sức kinh ngạc, không nhìn thấy điều gì khác ngoài lòng bàn tay chị Ngọc lúc này đã đỏ một mảnh, hơn nữa còn có máu từ từ chảy ra! “A quái thai!” “Bà mới là quái thai!” Hàn Bối Bối tuy không rõ lắm chuyện gì xảy ra, nhưng lúc nhìn thấy máu trong lòng bàn tay chị ta, cô đương nhiên cũng có chút lạnh run! Có nhầm lẫn không vậy? Thời điểm bàn tay này muốn đánh cô, vì sao lại chảy máu? Vậy là sao? Có cảm giác như thể việc kỳ quái gì đó đang diễn ra! “. Mày Con thỏ ranh này, muốn chết đúng không? Mấy đứa tui mày, và miệng nó cho tao!” “Dạ, chị Ngọc!” Gã đàn ông trước mặt Hàn Bối Bối, sau khi nhận được lệnh của chị Ngọc, dĩ nhiên cũng không chút khách khí hướng về phía gò má Hàn Bối Bối mà đánh! Nhưng cũng giống như vậy Khi cả đám bọn hắn còn đang mù mờ rốt cuộc chuyện quý quái gì đã xảy ra, chỉ cần muốn đánh Hàn Bối Bối, thì trong lòng bàn tay đều bắt đầu không ngừng chảy máu!

“A A a a “Gào thét cái gì?” Bởi vì đây là ngày đầu tiên mang Hàn Bối Bối đến Xuân quán, cho nên Cương Thiệu hết sức hứng thú, tự mình vào bên trong Xuân quán, muốn xem tiểu nha đầu này rốt cuộc như thế nào! Nhưng hắn còn chưa kịp hiểu vì sao tiểu nha đầu này bị giáo huấn thì đã nhìn thấy khung cảnh bên trong Xuân quán mà mình lao tâm khổ tứ kinh doanh, ngổn ngang thành một đoàn!

Q.2 - Chương 230: Nam Háo Sắc Cùng Nữ Lẳng Lơ

Nụ cười trên mặt dần dần cứng lại, không thể thu về, nhưng cũng không thả ra được

“Bọn mày Khốn kiếp! Bọn mày rốt cuộc đang làm cái gì?” “A Cương Thiệu” Vào thời điểm đám người bên trong Xuân quán nhận ra người đi tới chính là ông chủ của bọn họ, đương nhiên không tránh khỏi sợ hãi, những kẻ có tiền thích xem trò vui, lúc nhìn thấy Cương Thiệu tiến vào, cũng đều hướng về phía hắn mà gật gật đầu, không nói gì nữa! Cuộc sống của bọn họ, chính là thiếu chút kích thích, mà tiểu nha đầu ngày hôm nay, dường như chính là chất kích thích mà bọn họ thiếu, đã vậy trò hay này, làm sao có thể không xem đến cuối cho được? “Khốn kiếp, đám tui mày, tao đem Xuân quán giao cho tui mày, rốt cuộc làm ăn như vậy sao? Tui mày để khách đến chơi cái gì?” “Cương Thiệu, ngài khoan nóng giận, thật sự xin lỗi, tất cả đều là sai lầm của tôi, nhưng nơi này trước đây quả thật được quản lý vô cùng tốt, chỉ là do con nha đầu này cố tình Con nha đầu chết tiệt này ngày đầu tiên tới đây, đã khiến nơi này lộn xộn như vậy, Cương Thiệu, ngài thật sự muốn nó ở trong này sao?” “Cương Thiệu là khách của chị Ngọc, cho nên đương nhiên ít nhiều cũng nể mặt chị ta!

Một tay hắn thò vào trong ngực chị Ngọc, bàn tay to không chút ngần ngại đặt trên bầu ngực căng tròn! Tùy ý vuốt ve!

Mà cặp mắt hung thần ác độc kia, đã nhìn chằm chằm vào Hàn Bối Bối!

“Rốt cuộc sao lại thế này?” “Cương Thiệu, con nha đầu này hình như là quái thai, bất kể ai trong chúng tôi muốn đánh nó, nhưng chưa kịp đụng tới thì bàn tay liền lập tức nứt ra, hơn nữa còn vô cùng nghiêm trọng, cơ hồ tất cả đều chảy máu Có thể thấy được con nha đầu này đích thực chẳng tốt lành gì, tôi khuyên ngài tốt nhất nên đuổi nó đi! Ngài xem, hôm nay mới là ngày đầu tiên nó tới đây, đã biến Xuân quán thành ra như vậy, thấy nó đã sợ rồi, làm sao mà huấn luyện được?” Chị Ngọc thuận thể dựa vào trong ngực Cương Thiệu, hơn nữa giọng nói lại nũng nịu ôn ền, làm cho cả đám đàn ông háo sắc xung quanh cảm thấy xương cốt đều thi nhau rụng rời! “Tôi nhỏ vào, đồ lẳng lơ, ghê tởm chết được, tôi chính là quý dị đó, thế nào? Các người ai dám đụng vào tôi? Tôi cho các người chết ngay tại chỗ!”

Q.2 - Chương 231: Đề Cô Phá Trình?

“Tôi nhờ vào! Mụ đàn bà đề tiện, còn dám các người nữa, rốt cuộc muốn làm gì. Tôi và các người không quen không biết, bắt tôi làm gì? Thúc thời mau thả tôi đi!”

“Ha ha ha, có khí phách! Quả thực rất gan dạ, thú vị lắm!”

Cương Thiệu vẫn nhìn chăm chăm Hàn Bối Bối, nhìn cô giương nanh múa vuốt, sau đó đột nhiên đẩy chị Ngọc trong ngực ra, vừa vỗ tay, vừa đi về phía Hàn Bối Bối!

Sau khi đi đến trước mặt Hàn Bối Bối, lúc cô còn chưa kịp suy tính phải làm gì, hán đột nhiên một phen nắm chặt cằm cô, gắt gao nhìn cô chăm chăm!

“Cô gái nhỏ! Xem ra em còn chưa tỉnh táo? Đã bị anh trai chị gái bán cho tôi, em cảm thấy em còn tư cách gì ở trước mặt tôi mà ngông cuồng? Còn nhớ bọn chúng không? Uhm? Em đừng cảm hơn so với cô chị của em đây, ha ha, tôi thích!”

“..... Phi!”

Ghê tởm! Nhìn cái tên mặt sẹo này, Hàn Bối Bối khinh bỉ trực tiếp phun nước bọt vào mặt hán!

Một màn này làm mọi người liu lười, đồng thời cũng làm cho người đàn ông vẫn ngồi trong góc kia, trên mặt thoáng hiện lên nét cười!

Hoang dã! Quả thật là một con mèo nhỏ đáng yêu tràn đầy hoang dã!

“Anh mới thật sự là ghê tởm, thứ nhất, vui lòng hiểu rõ giùm cho, tôi hoàn toàn không có anh chị nào hết, cho nên đương nhiên không có chuyện tôi bị bán vào đây; thứ hai, tôi cũng không muốn ngông cuồng, nhưng ở cùng một chỗ với những người nhân phẩm kém như mấy người, tôi cho rằng không ngông cuồng không được! Thứ ba, tôi thế này, tuy rằng kẻ thích tôi rất nhiều, nhưng cũng xin thưa, những người đó hoàn toàn không hề kém anh một chút nào! Anh còn chẳng có tư cách để thích tôi, nếu biết điều thì mau thả tôi ra!”

..... Mẹ kiếp, cô bắt quá chỉ là do tâm trạng không tốt, nên mới ra ngoài loang qua loang quanh một chút thôi, không ngờ lại bị bắt.....

A, không đúng, không phải bị bắt, hình như cô gặp..... gặp phải hai anh em nhà họ Diệp chết tiệt kia!

Từ từ! Đợi đã nào! Người này vừa nói cô bị anh trai chị gái bán..... Không phải là hai anh em khốn kiếp kia chứ?

Nghĩ đến Diệp gia..... Nghĩ đến hai anh em khốn kiếp kia..... Trong con người vốn đã bùng bùng lửa giận, giờ phút này càng thêm vẻ lạnh lùng bi phẫn, khiến người ta không khỏi kinh hãi.

“Ha ha ha, thú vị, cực kỳ thú vị! Rất có ý tứ, vốn còn muốn bán em cho khách trong Xuân quán phá trình, nhưng hiện tại tôi nghĩ là không cần, lần đầu tiên này để cho tôi, hôm nay vừa hay bên trong Xuân Quán đông khách như vậy, hưng phấn của mọi người đều bị em làm hỏng, cho em bồi thường như vậy là hợp lý quá rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 232: Cô Bị Áp Đảo Trên Chiếu Bạc

Cương Thiệu thoát nhìn giống như không hề vì hành động si nhục của Hàn Bối Bối mà tức giận, nhưng sự thật rốt cuộc hán có giận hay không, chỉ cần nhìn qua hành động của hán sẽ biết!

Một tay nắm lấy Hàn Bối Bối đang chống cự, kẻ đó hán hung hăng quăng cô ngã trên chiếu bạc! Sau đó cả người trực tiếp giống như dã thú, ép chặt Hàn Bối Bối, khiến cô không cách nào nhúc nhích được!

“Hừ, một đứa con nít lì lợm không có chút kiến thức xã hội nào, dám ở trước mặt tao mà ra vẻ, hôm nay tao sẽ hảo hảo cho mày một bài học!”

“Tệ hại!”

Cương Thiệu vừa mới nói xong, bàn tay to bè một chút cũng không khách khí xé toạc quần áo trên người Hàn Bối Bối, sau đó hung hãn tiến đến khuôn ngực trắng mịn như tuyết!

Một màn này làm cho người người máu nóng dâng trào..... Không khí trong nhảy mắt dâng trào! Hơn nữa mọi người, trong nhảy mắt cũng đột nhiên vây quanh chiếu bạc!

Hiện trường phá trình sao? A, kẻ biến thái nào lại không có hứng thú chứ?

“A Cút! Cút Con heo gớm ghiếc nhà ngươi! Tên mặt sẹo này”

Nhìn đôi môi Cương sẹo cách xương quai xanh của mình ngày càng gần, Hàn Bối Bối hốt hoảng kêu lên Không muốn Không muốn!

Dùng chân đá cũng vô ích, bởi Cương sẹo đã gắt gao dùng chân chặn lại, căn bản không thể nào động đây!

Tuyệt vọng

Trong giây phút đó, suy nghĩ tuyệt vọng tràn ngập trong đầu cô, cô chỉ biết không ngừng lắc đầu, không ngừng

“A”

Tâm trạng tuyệt vọng đến cùng cực, khiến cô tưởng chừng như bản thân đã rơi xuống Địa Ngục, đột nhiên lại cảm nhận được sức nặng trên người mình không còn, hơn nữa còn nghe thấy một loạt những tiếng kêu gào thảm thiết!

Mọi người tựa hồ cũng còn chưa hiểu rõ cuộc chuyện gì xảy ra, tóm lại vào thời khắc khi tất cả bùng nổ, vội vàng ngấm lại, chỉ biết vừa rồi có một người áo đen, xoay mình một cú tuyệt đẹp trong không trung, trực tiếp nhảy lên chiếu bạc, một tay đem Cương sẹo đang ở trên người Hàn Bối Bối kéo ra!

Cùng lúc đó, cũng không biết gã thanh niên áo đen đó làm thế nào, đại khái là chỉ trong khoảng 2 giây ngắn ngủi, hắn đã đem chiếc áo khoác mỏng màu đen trên người mình, khoác lên trên người Hàn Bối Bối!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 233: Bò Đến Trước Mặt Cô Đi

Sau đó còn trực tiếp dùng đôi chân dài của hắn đem Cương sẹo áp sát vào tường, một chút cũng không khách khí cho hắn vài cú đá liên hoàn, một chút cũng không thương xót

Quá đẹp!

Lay động lòng người! Hà lòng hả dạ!

Động tác võ thuật quả thực hoàn mỹ đến tận cùng!

Hàn Bối Bối luống cuống dùng áo khoác của hắn che kín người, kẻ đó từ trên chiếu bạc ngồi dậy, nhìn thấy cảnh này, cô cơ hồ há hốc mồm sững sờ!

Tàn bạo! Tàn bạo muốn chết!

“Dừng tay Dừng tay Van xin anh thả tôi ra, làm ơn thả tôi ra!”

“Thả mày? Hừ? Vừa rồi cô ấy bảo mày dừng tay, bảo mày thả cô ấy, mày thả cô ấy sao?”

Gã thanh niên nở một nụ cười tà mị, đưa tay vén mấy sợi tóc đang rũ xuống mí mắt! Khí tức tỏa ra lúc giờ tay nhấc chân, quả thực khiến người ta điên cuồng!

“ Thực xin lỗi Thực xin lỗi”

“Tiếng xin lỗi không phải nói với tao, nói với cô ấy đi!”

Sau khi buông chân ra khỏi người Cương sẹo lúc này đang xụi lơ trên mặt đất, hắn lại tà mị cười cười!

“Đi! Bò đến trước mặt cô ấy nói xin lỗi!”

“”

Bởi vì được buông lỏng, nên đôi mắt của Cương sẹo vừa nãy còn xụi lơ trên mặt đất liền lộ ra vẻ hung tợn, hơn nữa còn nhanh chóng ra hiệu cho bọn tay chân của mình!

Mấy tên đàn em trong Xuân quán, khi nhận được mệnh lệnh của Cương sẹo, đương nhiên lập tức rút súng ra!

Gã thanh niên áo đen, ánh mắt động cũng không động, chẳng qua là nghiêm túc vểnh tai nghe ngóng!

Kể đó, không ai có thể nhìn thấy rõ hắn ra tay thế nào, lách mình phi người trong đám thù hạ, sau đó chỉ thấy cả bọn nhón nháo lẫn ra, hơn nữa toàn bộ đều lẫn đến trước mặt Cương sẻo!

Mấy tên đàn em có súng Súng cũng đã sớm nằm trên mặt đất!

Hơn nữa trên cổ tay Đều như nhau, tất cả đều chảy máu, rõ ràng là bị người ta đánh bị thương!

“Hô ~ Cương sẻo, kỳ thật vừa rồi rất muốn bỏ qua cho mày, nhưng là do mày không biết nghe lời!”

Gã thanh niên nhấc chân, trông cực kỳ nhẹ nhõm thoải mái, nhưng kỳ thực một chút cũng không nhân nhượng đập cho Cương sẻo một cước, Cương sẻo cũng vì vậy mà từ trong miệng nôn ra máu!

” Khụ khụ khụ ”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 234: Tổ Chức Thần Bí

“Cương sẻo, tao dám một mình tới địa bàn của mày, chứng tỏ sự đề phòng của mày đối với tao mà nói, hoàn toàn không có tác dụng! Còn nữa, cô bé bên kia là người của tao mà mày cũng dám động vào? Mày thật sự muốn chết phải không? Hà?

Hắn dùng mũi chân nâng đầu Cương sẻo lên, nhưng vào thời điểm gã còn chưa hiểu được chuyện gì xảy ra, thì mũi chân của gã thanh niên đã nhanh chóng chuyển hướng, mạnh mẽ cứng rắn đem đầu của Cương sẻo, vụn sang hướng khác

Đau! Cương sẻo đau đến chết đi sống lại!

“Cương sẻo! Nhớ cho rõ, đem đám đàn em của mày cút ra khỏi địa bàn này, một tuần sau, tao sẽ cho đàn em tới lấy, nếu mày không nghe lời, cũng được thôi, chờ sau khi tao giải quyết hết công việc, sẽ trở lại nói chuyện với mày!”

Gã thanh niên cười mà như không cười, sau khi nói xong, chẳng rõ là cố ý hay vô tình, từ trên người hắn chợt lộ ra một thứ, rất giống đồng kim tệ hình ngũ mang tinh (ngôi sao năm cánh)!

Mà Cương theo thời điểm nhìn thấy đồng kim tệ đó, gương mặt giống như vô cùng sợ hãi, trong nháy mắt trở nên vụn vụn Là sợ tới mức vụn vụn!

” Dạ! Được Mang thiếu Thất lễ Thất lễ ”

Ngũ Mang Tinh coi trọng địa bàn của hắn sao? Mặc dù không cam lòng, nhưng khi đang nhìn đồng kim tệ kia, lại nhìn thấy con người màu hổ phách của gã thanh niên, vào thời điểm đó đã sợ muốn chết rồi, mặt hắn xám lại như tro tàn!

Phạm đã là địa bàn mà Ngũ Mang Tinh coi trọng, không có gì là không lấy được, phạm đã là thứ mà Ngũ Mang Tinh thích, không có gì là không thể chiếm được

Ngũ Mang Tinh coi trọng địa bàn của hắn, cũng chỉ là chuyện nhỏ, nhưng hắn lại dưới tình huống không biết chuyện, dám động vào người phụ nữ của thủ lĩnh Ngũ Mang Tinh? Nếu như không chết Coi như nhặt về một mạng rồi, còn dám nói gì?

Nhìn gã thanh niên ôm lấy cô gái có vẻ như vẫn còn rất hoang mang đang ở trên chiếu bạc kia, thân nhiên tiến ra ngoài, Cương sẻo giống như kẻ đã chết, nằm lẫn ra trên đất

Cái mạng của hắn! Cái mạng lần này thực sự nhặt về rồi!

Một tên đàn em không rõ sự tình, nhìn theo bóng lưng của gã thanh niên lúc này đã đi xa, còn muốn nhặt súng lên đuổi theo, hơn nữa còn có suy nghĩ muốn bắn chết hắn! Nhưng đã bị Cương theo cứng rắn ngăn cản!

“Mày muốn chết hả? Còn muốn ra tay với hắn?”

“ Nhưng? Cương Thiếu? Hắn khi dễ chúng ta như vậy ”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 235: Sao Lại Cứu Tôi?

“Câm miệng! Bị kẻ khác khi dễ như vậy, mặc dù bất hạnh, nhưng nếu xét từ góc độ khác mà nói, cũng có thể coi như may mắn, dù sao địa bàn này được Ngũ Mang Tinh coi trọng, chứng tỏ cũng có chút thực lực!”

Lúc nói câu này, không rõ biểu tình trên mặt Cương sẻo là may mắn, hay là đáng thương . . . Chỉ biết hiện tại, hoàn toàn không có sự lãnh khốc tàn độc vừa rồi . . .

“ Cương thiếu”

“Câm miệng! Tất cả chuẩn bị giải tán! Bị Ngũ Mang Tinh để mất tới . . . Chịu thôi!”

“Cương Thiếu Ngài nói cái gì? Mọi người theo ngài nhiều năm như vậy, cứ như vậy giải tán sao? Không có lắm chứ?”

Tất cả đều dùng ánh mắt không thể tin được nhìn vào Cương sẻo đang từ từ đứng dậy, đương nhiên phần lớn chính là không cam lòng, dù có là kinh doanh phi pháp đi nữa, nhưng đây đâu gì cũng là tâm huyết của bọn họ, bọn họ vất vả gây dựng nên!

“Câm miệng hết cho tao, muốn chết thì ở lại, còn đứa nào muốn giữ lại cái mạng thì theo tao trốn đi!”

“ Cương thiếu”

“Những thứ đáng giá ở đây, tội mày nếu có thể mang đi được cái gì thì mang đi, dù sao mấy thứ này đối với Ngũ Mang Tinh mà nói, tất cả đều không là gì cả, cho nên sau này có để lại cũng trở thành phế phẩm thôi!”

“”

Việc đã đến nước này, xem ra tuyệt đối cũng không còn đường lùi, tất cả đều liếc nhìn Cương sẻo một cái, rồi ngậm miệng thật chặt, không nói thêm gì nữa, có nhiều lời cũng vô ích!

Mặc dù chuyện tới hôm nay, ít nhiều có điểm giống như vở hài kịch, nhưng bất kể là như thế nào, bọn họ cũng đành phải chấp nhận! Chỉ có thể như vậy thôi Chạy trốn nhanh thôi, mọi người nhìn bên trong Xuân quán, rồi lại chạy đến sông bạc dưới đất, những thứ đáng giá, toàn bộ đều mang đi hết!

Lúc Cương Thiếu rời bỏ địa bàn mình một tay gây dựng, vẫn là cảm thấy lưu luyến không thôi . . . Xong, cứ như vậy xong, đáng đời hần sao? Đáng đời hần đã chọn tới người của kẻ không nên động tới!

Chính là con bé đó có quan hệ với Ngũ Mang Tinh? Khó hiểu.

“Anh . . . Anh là ai ? Sao lại cứu tôi?”

“Tôi? Không quan trọng!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 236: Hần Quyết Định . . . Mang Cô Đi!

Gã đàn ông một tay vừa ôm Hàn Bối Bối bước đi, tay còn lại vừa nhàn nhả đút vào trong túi.

Lúc ôm cô, mới phát hiện mặc dù cô phát triển rất tốt, nhưng thể trọng, nếu nói thẳng ra, vẫn là chưa tương xứng Quá nhẹ

Hừm? Rất nhẹ sao Trong Ngũ Mang Tinh, gần đây vừa đúng lúc Hồng Yêu muốn thu nhận đệ tử . . .

“Này, này, này, mặc dù chú đã cứu tôi, tôi rất cảm kích, nhưng dù thế nào đi nữa, cảm phiền chú bây giờ buông tôi ra, OK?”

“Không buông!”

Khóe môi tà mị nở nụ cười, vẫn vô cùng rực rỡ như trước, khiến người ta cảm thấy chói mắt, cảm thấy dễ nhìn, nhưng lại không hề khiến người ta ganh tị chán ghét! Ít nhất thì Hàn Bối Bối cảm thấy, đáng vẻ hấn như vậy, thời điểm cười lên, bộ dáng thật sự rất đẹp mắt!

“..... Biến thái!”

“Ồ? Biến thái? Bất quá có lẽ tôi còn muốn làm chuyện biến thái hơn nữa!”

Vừa nói, hấn vừa tính toán thời gian một chút, có lẽ không sai biệt lắm, phi cơ tới đón hấn trở về, lý ra đã đến rồi mới phải! Hơn nữa cũng đã hẹn cùng một khu vực mà!

“..... Chú muốn làm gì?”

“Hi, mèo con, em muốn đi Pháp không?”

“Pháp? Đầu có liên quan gì đến chuyện của tôi?”

Làm ơn đi, hiện tại nước Pháp, nước Anh nào đó, cô thật sự một chút cũng không muốn nghe đến, hơn nữa, một chút hứng thú cũng không hề có, hiện tại, tâm nguyện lớn nhất của cô, chính là muốn quay về! Về nhà..... Trở về ngôi nhà của cô!

“A, ở Pháp có lẽ có người rất muốn thấy em đó!”

“..... Ông chú biến thái! Buông tay, không buông tay tôi kêu lên đó!”

Người đàn ông này, ngay từ đầu đã gây cho cô cảm giác thần thần bí bí, ít nhất là khiến người ta cảm thấy cực kỳ không an toàn! Cho nên mặc kệ như thế nào, cứ dựa theo bản năng cảnh giác, vẫn là không muốn có quan hệ với người như vậy!

“Ha ha, không còn kịp rồi!”

Hấn tiếp tục cười cười, từ trên trời lúc này đã bắt đầu truyền đến tiếng phi cơ, tựa hồ ngay đến con người hồ phách kia cũng tràn ngập ý cười!

Trước khi phi cơ tới, có lẽ hấn còn do dự việc muốn hay không muốn mang cô đi, nhưng bây giờ phi cơ đã đến, tâm trí hấn lại đột nhiên trở nên an định!

Hấn quyết định! Hấn sẽ mang cô đi!

Khó khăn lắm hấn mới gặp được một con mèo con thú vị như vậy, như thế nào có thể buông tay? Làm sao có thể buông tay đây?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 237: Muốn Mang Cô Lên Phi Cơ?

Hấn ~~~ muốn đem con mèo con này sang Pháp dạy dỗ thật tốt..... Hơn nữa hấn tin tưởng, có thể Hồng Yêu sẽ càng thêm yêu thích con mèo này!

“A..... Chú muốn làm gì?”

Khi nhìn thấy phi cơ lượn vòng vòng trên đỉnh đầu hấn, lại thấy từ trên ném xuống một chiếc thang dây, thần kinh Hàn Bối Bối trong nháy mắt khẩn trương cả lên! Bởi vì xem ra, gã đàn ông này..... Muốn đem cô lên phi cơ.....

Không nhầm chứ? Lên phi cơ? Cô bây giờ nơi nào cũng không muốn đi, hơn nữa gã đàn ông này rốt cuộc là quỷ thần phương nào? Đã vậy còn quá..... Cường đại..... Chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi, ngay cả máy bay chiến đấu kiểu mẫu cũng được điều tới? Còn có, phi cơ này..... Hình như không phải sản phẩm trong nước..... Chẳng lẽ là từ nước ngoài bay tới? Nhưng nếu như vậy, thì làm cách nào bay qua biên giới? Khó hiểu, khó hiểu.....

“Làm gì? Không làm gì cả, chỉ là đem bảo bối mà tôi thích chuẩn bị mang về nhà mà thôi!”

Một tay nắm lấy thang dây, tay kia hấn đem Bối Bối vác lên vai, dùng cùi chỏ kẹp chân cô lại, để cô không thể động đậy, hơn nữa cả người hấn cũng bắt đầu nhanh chóng leo lên thang, trong nháy mắt đã lên đến phi cơ!

Khoảnh khắc tại cửa lên phi cơ, Hàn Bối Bối nhìn thấy hai người ngồi bên trong..... Da đầu cô chợt run lên..... Thật sự đều là người ngoại quốc! Đôi mắt màu xanh lam kia, cô tuyệt đối sẽ không ngây thơ cho rằng, đó là đôi mắt xinh đẹp!

“Này này..... Ông chú biến thái, rốt cuộc muốn như thế nào? Chú cứu tôi một mạng, tôi thực sự rất biết ơn, nhưng bây giờ là sao? Bắt cóc?”

“Ha ha ha! Mang, cậu ở đâu tìm thấy động vật nhỏ đáng yêu như vậy?”

Đôi mắt màu lam ở phía trái khoang máy lúc nhìn thấy Hàn Bối Bối giương nanh múa vuốt, hắn liền cảm thấy hứng thú mà nhảy đến, hơn nữa một bàn tay còn nhẹ nhàng nâng cằm Hàn Bối Bối lên!

Mà Hàn Bối Bối bởi vì lời lẽ khó ưa của hắn, rất tức giận khiến đôi má cứ phật phồng

Động vật? Hử? Cô rành rành là người sống sờ sờ, không thấy sao?

“Thương, đừng động đến cô nhóc, cô ấy là con mèo tôi mang về!”

Ông chú bắt cóc cô được gọi là Mang? Sau khi đem cô lên phi cơ, hắn lại nhàn nhã ngồi xuống, hưởng thụ hồng trà do người chuyên trách chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 238: Ông Chú Biến Thái?

Về phần Mèo? Hửm? Cô hung hăng trừng mắt nhìn hắn!

“Ông chú biến thái, người ngoài hành tinh Các người rốt cuộc là ai? Tôi lại không biết các người, các người thả tôi ra đi! Còn chiếc phi cơ này nữa, định bay đi đâu? Chẳng lẽ ông chú lại tốt bụng chuẩn bị đưa tôi về nhà?”

Lấy lòng Là giọng điệu lấy lòng! Không có cách khác, muốn sống thì đành chịu vậy. Đám người kia trông có vẻ rất thâm sâu khó lường, cô không muốn bị bắt tại nơi này!

“Ha ha, Mang, con mèo này thật đáng yêu, gọi cậu là ông chú biến thái? Còn người ngoài hành tinh là ai?”

Dạ Huyền Mang sau khi nghe được giọng điệu treu tức của Lãnh Viêm Thương, một chút cũng không khách khi đưa cái tách đang cầm trong tay, phi về phía hắn! Rồi sau đó ưu nhã giơ một ngón tay lên, chỉ vào Lãnh Viêm Thương.

“Nếu ông chú biến thái là tôi, như vậy kẻ ngoài hành tinh đương nhiên là tên biến thái nhà cậu, bởi vì từ đầu tới cuối, Huân không hề chọc ghẹo mèo con của tôi!”

An Hựu Huân ngồi bên phải khoang máy, nở cười cười tao nhã, lúc Hàn Bối Bối nhìn về phía hắn, một ý nghĩ chợt nảy sinh, uhm Theo như cô thẩm định, người này hẳn là người tốt!

Cho nên lúc Dạ Huyền Mang chỉ vào người vừa mới giữ cầm cô, nói hắn là kẻ ngoài hành tinh, cô liền không chút do dự mà gạt gạt đầu! Sau đó nhìn về phía Lãnh Viêm Thương một cách ngây thơ vô tội!

“Người ngoài hành tinh, ông chú biến thái nói đúng đấy!”

“. Nha! Mang! Cậu mang về một con mèo con, thật sự rất không đáng yêu!”

Lãnh viêm thương bị Hàn Bối Bối nói như vậy, hắn liền đóng giả bộ bộ dạng của người bị kiếm đâm trúng, cả người ngã lên trên ghế!

Hàn Bối Bối ban đầu vốn dĩ rất khẩn trương lo ngại, nhưng nhìn thấy Lãnh Viêm Thương bát nháo như vậy, thật cũng không lo sợ lắm! Chính xác là, cả người cũng bắt đầu tỏ ra nhàn nhã! Hơn nữa cùng dần dần bò lên trên ghế chiếc phi cơ!

Bởi vì trải qua sự đánh giá lần này của Hàn Bối Bối, được rồi những người này có lẽ cũng không phải là người xấu! Tuy rằng có thể nói như vậy, nhưng tại sao, một chút cũng không khiến cho người ta thích được!

“Ông chú biến thái, tuy rằng chúng ta chỉ mới gặp mặt lần đầu tiên ~ hơn nữa sự tình hôm nay, với tôi mà nói, giống như là nằm mơ vậy, nhưng sau khi tự nhéo bắp chân xác nhận, tôi thực khẳng định mình không phải đang nằm mơ, chuyện này hết thấy đều là thật, chú này, hiện tại chú có thể vui lòng cho tôi biết, bây giờ chú định đưa tôi đi đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 239: Đang Dụ Dỗ Tôi Sao?

Dạ Huyền Mang nhìn nhìn Hàn Bối Bối đang ngồi đối diện với hắn, cười cười một cách ôn nhu, sau đó vỗ tay, không bao lâu thì từ buồng bên trong phi cơ, một người phục vụ đẩy xe lại, kể đến đứng trước mặt Hàn Bối Bối, đưa cho cô một ly Hồng Trà cùng một đĩa bánh nướng xốp mềm!

“Đừng hỏi nhiều như vậy, em ăn trước đi, giăng co lâu như vậy, hẳn là đói bụng lắm rồi!”

Dạ Huyền Mang đã nói vậy, hiển nhiên là không muốn nói nhiều, bởi Hàn Bối Bối nghĩ rằng, bọn họ cũng không có gì ác ý, cho nên cũng không dây dưa nhiều lời với hắn, chỉ im lặng ăn bánh nướng, uống Hồng trà.

Mà Dạ Huyền Mang lại buông tách Hồng Trà xuống, sau đó nhanh chóng mở laptop, ngồi một bên vội vã đánh đánh gõ gõ cái gì đó!

Bối Bối ngồi một mình thật lâu, sau đó cảm thấy dường như phi cơ vẫn đang bay trên không trung, cô lại nhìn nhìn đồng hồ trên phi cơ 11 giờ đêm

Thảm rồi! Cô chưa bao giờ trễ thế này mà vẫn còn lang thang bên ngoài! Không biết Dục hiện tại có sót ruột không nữa!

Hơn nữa nhóm người này, cô cũng chỉ vừa mới gặp . . . Bọn họ rốt cuộc định mang cô đi đâu? Cô bây giờ còn không biết Chết rồi, chết rồi!

“Này, này, người ngoài hành tinh, người ngoài hành tinh!”

“Gọi tôi?”

Lãnh Viêm Thương đang ngồi một bên hăng say chơi PSP, thấy Hàn Bối Bối đang hướng về phía mình, mới chia bớt cho cô một chút chú ý!

Trên người Hàn Bối Bối ban đầu còn khoác áo của Dạ Huyền Mang, thế nhưng không hiểu từ lúc nào đã rơi xuống, hắn triệt triệt để để thấy được trên người cô . . . là bộ quần áo sớm đã không còn nguyên vẹn! Lập tức có chút máu mũi, liền đem PSP ném sang một bên!

“Mẹ kiếp ~ không làm chứ? Mèo con, em đang dụ dỗ tôi sao?”

Con mèo này bao nhiêu tuổi rồi? Ừm? Phát triển tốt lắm, rất đáng khen ngợi!

“. Cái gì?”

Hàn Bối Bối nghe không hiểu được ý tứ của Lãnh Viêm Thương, nhưng thấy tay hắn đang chỉ chỉ về phía mình, cô bèn cúi đầu nhìn xuống, xác định cái áo khoác mà ông chú biến thái đưa cho không biết từ lúc nào đã tụt khỏi người Trong phi cơ liên vang lên tiếng thét chói tai!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 240: Đây Không Tính Là Âm Mụì!

“A a a! Đồ người ngoài hành tinh biến thái!”

Không chút khách khí nhấc chân đá vào mặt Lãnh Viêm Thương, cô lập tức chạy trở về vị trí của mình, sau khi mặc lại áo khoác mà ông chú biến thái đưa cho một cách dằn hoàng, mới lại từ đi đến bên cạnh Lãnh Viêm Thương.

Trong suốt quá trình đó, Dạ Huyền Mang cùng An Hựu Huân chỉ nhìn hai người đều có chút hiếu động này, hơi cười cười, đôi bên đưa nhau một cái liếc nhìn ẩn ý, sau đó lại không hẹn mà cùng vội vàng bắt tay vào làm việc!

Đành chịu thôi, gần đây Ngũ Mang Tinh nhận một vụ làm ăn rất lớn, cũng chính bởi vì vậy, mới không thể không khiến Dạ Huyền Mang vừa về nước lại phải tức tốc quay lại Pháp, hơn nữa lúc này, An Hựu Huân cùng Dạ Huyền Mang đều đang bận rộn chuẩn bị tài liệu!

Về phần Lãnh Viêm Thương Được rồi, hẳn là một tên sát thủ thiên tài biến thái Loại này có thể sắp xếp chỉnh sửa tài liệu một cách dằn hoàng? Quên đi, hẳn tránh qua một bên là được! Cho nên ở phía sau, hắn cũng dễ dàng cùng Hàn Bối Bối không chút kiêng kị mà dính vào nhau!

“Mèo con, làm gì vậy? Sao đột nhiên lại gần tôi? Có ý đồ gì?”

“Nói nhảm, nếu có cũng không thêm có ý đồ với người ngoài hành tinh, này, người ngoài hành tinh, tôi có chuyện hỏi anh!”

“. Hử? Có chuyện gì cầu xin tôi?”

Dứt khoát ném PSP qua một bên, Lãnh Viêm Thương một tay ôm lấy Hàn Bối Bối, kéo cô ngồi trên đùi mình, mặc dù có chút ám muội, nhưng cũng là tuyệt đối không có chút nhục dục nào, chính là đơn thuần coi cô như một đứa bé!

“..... Nói nhảm, không phải là cầu xin, chính là hỏi chút mà thôi!”

“Như vậy a..... Như vậy tôi cũng không nhất thiết phải trả lời, cứ ngồi một bên chơi thôi!”

Lại lần nữa ôm lấy cô, ném sang một chỗ ở phía sau, chuẩn bị tiếp tục chơi game.

Hàn Bối Bối không nhịn được nữa, sau khi giành lấy PSP trong tay hắn, dứt khoát đứng dậy, nhìn hắn từ trên cao xuống!

“Người ngoài hành tinh!”

“Việc gì?”

“Nói, phi cơ này bay đi đâu?”

“Em muốn biết?”

Con mèo con này..... Ha ha, Mang xem ra đã dẫn theo một cô nhóc không tồi chút nào, thật đáng yêu, càng nhìn, dường như lại càng muốn trêu chọc cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 241: Tuyệt Đối Mê Người

“Đúng vậy a!”

“Tôi có thể nói cho em biết, nhưng em trước hết gọi một tiếng anh Thương cho tôi nghe thử đã?”

Thanh âm của Lolita này, nếu gọi một tiếng anh Thương..... Uhm, khẳng định rất dễ nghe, nhất định rất mê người!

Chẳng qua là trong lúc Lãnh Viêm Thương đang hưởng thụ, Hàn Bối Bối đã có chút bức bối nhũn mày, hơn nữa nắm tay của cô, đã gắt gao siết chặt nhiều lần, nắm vào, thả ra..... Tên người ngoài hành tinh này..... Nhất định là biến thái!

“..... Không muốn!”

“Không muốn? Tốt lắm, em đi hỏi hai người kia đi!”

Lãnh Viêm Thương chỉ chỉ hai người hiện tại tâm trí đều đang đặt vào mấy vì tinh, Hàn Bối Bối sau khi nhìn qua, lông mày càng chau cao hơn!

“Tên người ngoài hành tinh này thật bỉ ổi..... Được rồi ~ tôi gọi!”

Thấy chết không sòn bất quá cũng như vậy đi? gương mặt Hàn Bối Bối sau một hồi nhăn nhó vặn vẹo, cô siết chặt nắm tay của mình, sau đó một tiếng “anh Thương” kiều mỹ kia rốt cục cũng theo hơi thở mùi đàn hương của cô bay ra!

Mất hồn a..... Lãnh Viêm thương sau khi nghe xong, cả người cũng không nhịn được hơi bị chấn động, quả thật như hắn nghĩ..... mất hồn!

“Uhm~ thực ngoan, thật sự là một con mèo con đáng yêu!”

“..... Phi cơ rồi cuộc bay đi đâu?”

Nhìn! Cô nhìn! Nơi này là chỗ của người ta, nơi này là trên phi cơ, cô không thể làm được gì..... Cho nên cần phải nhìn!

“Nha! Nước Pháp!”

“...Cái.... Cái gì?”

Phi cơ vẫn bay, nhưng cũng đồng thời, trong một thoáng phi cơ tiến vào lãnh thổ quốc gia kia, đột nhiên vang một tiếng kêu thảm thiết kinh người! Cũng bởi vì Hàn Bối Bối vẫn cứ nhao nhao làm loạn cả lên, An Hựu Huân vốn có chút ghét ồn ào, dứt khoát đi tới, vào lúc Hàn Bối Bối còn đang kêu la thảm thiết không dừng, mạnh mẽ quyết đoán từ phía sau gáy, đánh cho cô bất tỉnh.....

Rồi sau đó, kẻ đáng thương tựa hồ như bị người ta biến thành đồ chơi, lần nữa rơi vào bóng tối vô hạn!

Mà ba người đàn ông trên phi cơ, cùng nhìn cô gái đang im lặng ngủ, đều không hện mà cùng cười cười!

Trong Ngũ Mạng Tinh, rất lâu đã không bị ai làm ảm ỉ, mà cơ hồ mỗi thành viên đều bởi vì tuổi tác ngày càng tăng mà càng trở nên chín chắn, cho nên tất cả mọi người đều là những nam nữ đầy đủ lý trí, mà lần này Mang thiếu mang con mèo nhỏ này trở về, thay đổi không khí một chút, cho nên quyết định mang đi lần này không hề sai lầm?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 242: Đợi Cô Cả Đêm!

Giữa trưa ngày hôm sau

Ngồi bên trong đại sảnh suốt một đêm, không, không chỉ một đêm, mà thêm một buổi sáng nữa, bởi vì bây giờ dù sao cũng đã là giữa trưa, Phong Thiên Dục từ đầu đến cuối đều không có vẻ đợi Hàn Bối Bối trở về, khiến sắc mặt của những người trong nhà, càng ngày càng xấu, càng ngày càng tệ hại!

“..... Thiếu..... Thiếu gia, cậu từ tối hôm qua vẫn ngồi ở chỗ này, không ăn tối, lại không ăn điểm tâm, bây giờ cũng nên chuẩn bị dùng bữa trưa đi, cứ như vậy, cơ thể làm sao chịu được?”

“Vương tẩu!”

“Vâng?”

Vương tẩu tuy bề ngoài có vẻ bình tĩnh, nhưng kỳ thật trong lòng chị, cũng đã sớm lo lắng gần chết!

Tiểu thư dù sao vẫn còn là một đứa trẻ, thế nhưng cả đêm chưa về, đây là việc xảy ra lần đầu tiên trong bảy năm qua, cũng không biết bây giờ cô rốt cuộc đang ở chỗ nào, thật là khiến người ta lo lắng!

“..... Con bé có lên gọi điện cho chị không?”

Nha đầu kia bảy năm qua, với toàn bộ người trong nhà, ngoại trừ hấn ra, cũng chỉ thân thiết nhất với Vương tẩu, có một vài chuyện, cô không dám tìm hấn, như vậy cũng chỉ lên lút tìm Vương tẩu mà giải quyết!

Cho nên vào lúc chờ đợi quá mệt mỏi, Phong Thiên Dục rốt cục cũng chỉ còn cách cầu cứu Vương tẩu!

Vương tẩu có chút bất đắc dĩ lắc đầu nhìn hấn, đánh vỡ ảo tưởng cuối cùng của Phong Thiên Dục!

“Không có? Vẫn đều không có?”

“Vâng, thiếu gia, tiểu thư sau khi ra ngoài, không hề liên lạc với tôi, hơn nữa..... Hơn nữa.....”

Vương tẩu nắm vật gì đó trong tay, trong lòng lại run rẩy, bản khoản không rõ có nên nói với Thiếu gia hay không!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 243: Nhất Định Phải Tìm Cô!!

“Có chuyện gì cứ nói, Vương tẩu!”

“Dạ..... Thiếu gia..... Lúc tôi giúp tiểu thư dọn dẹp lại phòng, phát hiện khi tiểu thư ra ngoài, căn bản không mang theo ví, thẻ cũng đều ở trong này, cả di động cũng không có..... Tiểu thư cái gì cũng đều không mang theo, cứ như vậy mà ra ngoài!”

Do dự một chút, Vương tẩu vẫn quyết định đem vật vừa tìm được trong phòng Hàn Bối Bối ra, đặt ở bàn trà trước mặt Phong Thiên Dục!

Mà Phong Thiên Dục, vào thời điểm nhìn thấy vật Vương tẩu đặt ở trước mặt, lý trí của hấn trong vài giây, rõ ràng đều hóa thành tro bụi!

Hắn sờ dĩ bình tĩnh như vậy mà không ra ngoài tìm cô, đều vì cho rằng đây là hành động phản kháng của cô, nếu cô không muốn ra nước ngoài học, như vậy cô nhất định trang bị đầy đủ, mới quyết định “rời nhà trốn đi”!

Thế nhưng Những thứ đồ này đều không hề mang theo

Chết tiệt, sai lầm! Hắn thật sự sai lầm, đêm qua lúc về, nên tra hỏi một chút, nên xem xem cô rốt cuộc mang gì ra khỏi nhà!

“Vương tẩu! Chị”

Một bụng tức giận không biết làm sao phát tán, đương nhiên cho dù có tức giận, hắn cũng hiểu được, phát giận với Vương tẩu là vô ích, cho nên không có cách nào khác, cuối cùng hắn cũng chỉ lập tức đứng dậy, hơn nữa nhanh chóng gọi mấy cuộc điện thoại!

“Bảo cho tổ tình báo công ty, bảo họ dùng tốc độ nhanh nhất, tra ra Hàn Bối Bối rốt cuộc đang ở chỗ nào!”

“Vâng, BOSS!”

Sau khi cúp máy gọi cho công ty, đây đối với hắn hiển nhiên vẫn còn chưa đủ!

“Tôi là Phong Thiên Dục, hiện giờ đang cùng con gái là Hàn Bối Bối chơi một trò chơi, nhưng tôi lại không có nhiều thời gian, cho nên phiền ông phát động tất cả tổ tin tức giải trí, bằng tốc độ nhanh nhất, tìm ra chỗ con gái tôi đang ở, thành viên tổ nào tìm được con gái tôi trước nhất, quảng cáo tiếp theo của mình tính England, sẽ do tổ đó làm!”

“Vâng, vâng, vâng, cảm ơn Phong tổng, cảm ơn!”

Khi lão Đại của giới giải trí nhận được cuộc điện thoại như vậy của Phong Thiên Dục, cả người đã vui sướng ngất trời, dù sao England cũng thật tuyệt tình, mỗi một lần tin tức, đều thật sự rất khó khăn

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 244: Có Thể Bị Hắc Đạo Mang Đi

“Này, Sâm thiếu!”

“Uhm? Tôi không nghe lầm chứ? Phong thiếu?”

“Ừ, là tôi!”

Trong giới này, nếu không biết người trong hắc đạo, đương nhiên là không có khả năng, cho nên nếu Phong Thiên Dục cùng Nhiếp Sâm biết nhau, cũng không phải là chuyện gì kỳ quái!

“Ngạc nhiên nha, người anh lại gọi điện cho tôi? Chẳng lẽ có chuyện cần tôi giải quyết?”

“. Uhm, Sâm thiếu, phiền anh tìm giùm con gái tôi! Hiện tại tôi không biết con bé đang ở chỗ nào!”

Nhờ sự giúp đỡ của Nhiếp Sâm, là hắn tính đến khả năng xấu nhất — Bối Bối có thể đã bị người của hắc đạo bắt đi!

Bởi vì thế lực lớn mạnh của Nhiếp Sâm trong hắc đạo, hắn biết rất rõ, cho nên nếu nhờ Nhiếp Sâm điều tra, đương nhiên nếu dính đến hắc đạo thì tin tức sẽ nắm trước nhất Nếu như có thể, hắn tuyệt đối không mong muốn Nhiếp Sâm nhận được tin tức! Hắn một chút cũng không muốn cô bị cuốn vào bên trong giới hắc đạo!

“Con gái của anh Eee Chính là con bé anh nhận nuôi bảy năm trước?”

“Ừ! Đã làm phiền anh, từ trưa ngày hôm qua đã không thấy, bọn tôi đi đến nhà bạn học con bé xem thử, cho nên cúp máy trước!”

“. Được!”

Nhiếp Sâm có chút buồn bực để điện thoại xuống, bất quá bởi vì do Phong Thiên Dục đã nhờ vả, cho nên đương nhiên cũng dốc hết toàn lực.

Không bao lâu, bên trong tổ tình báo, tổ điều tra, cũng nhánh chóng phát động, hỗ trợ tìm kiếm vị trí của Hàn Bối Bối

Cảnh sát Tạm thời miễn! Phong Thiên Dục còn chưa muốn đánh động đến cảnh sát!

Nhưng phát động mấy đám kia người, rõ ràng cũng đã đủ khiến thành phố A có một biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Mà bản thân hắn, sau khi đã nhờ đến các giới, chính mình cuối cùng cũng không nhận được mà cầm chìa khóa, lái xe ra khỏi nhà!

Bối Bối ở trường, hình như cùng một cô bé tên là Tô Hiểu Hiểu quan hệ rất thân thiết, mặc kệ như thế nào, cứ đi trước tìm cô bé này thử thời vận đã!

Bối Bối. Hàn Bối Bối đáng chết! Con thật sự một chút cũng không làm cho người ta bớt lo!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 245: Có Phải Ảo Giác Hay Không?

Hàn Bối Bối đáng chết, con thật sự rất hiểu nên như thế nào làm cho người ta lao lực quá độ, hiểu được làm thế nào khiến người khác vì con mà lo lắng bất an, người ngã ngựa đổ!

Nước Pháp — Tổng bộ Ngũ Mang Tinh

Bởi vì Ngũ Mang Tinh thần bí, không đánh trống khua chiêng, cho nên với người ngoài giới, cơ hồ không có người nào, biết Ngũ Mang Tinh rốt cuộc ở chỗ nào, khu vực nào, Ngũ Mang Tinh. Đối với người ngoài giới mà nói, hết thảy đều là bí ẩn!

Mà cho dù có để mặc không trông nom thế nào, cho dù là không để ý đến, tại cứ điểm Ngũ Mang Tinh giao giữa hai giới hắc bạch này. . . . Ở nước Pháp, chính là một trang viên không hề có một chút hư hại!

Đúng vậy. . . . Là một trang viên mỹ lệ chiếm diện tích lớn đến đáng sợ!

Thời điểm phi cơ đáp xuống một khoảnh đất trống trong trang viên, Lãnh Viêm Thương, bởi vì đã trải qua 10 giờ nằm chán trên phi cơ, cho nên hắn dẫn đầu từ trên phi cơ nhảy xuống, kế tiếp là người đã cùng Mang thiếu trên máy bay chuẩn bị xong tư liệu, dùng USB lưu lại – An Hựu Huân! Sau đó mới là Dạ Huyền Mang đang ôm Hàn Bối Bối nhảy xuống.

— Bọn họ đã trở lại! Những kẻ kia bên trong Ngũ Mang Tinh, như thế nào lại không ra chào đón?

Người được vây quanh trước hết chính là người vừa mời từ từ tỉnh lại kia, mặc cho Hàn Bối Bối suy nghĩ nát óc, nhưng cũng không thể tưởng tượng được.

Cô thật sự rất muốn khóc, bởi vì không hiểu vì sao lại bị đưa đến nước Pháp, bởi vì đang ù ù cạc cạc lại đột nhiên xuất hiện một đoàn người cô không quen biết đứng ở trước mặt!

Chỉ là. . . . Chỉ là người đầu tiên tiến về phía cô cùng ông chú biến thái này. . . . Thế nào. . . . Thế nào lại trông quen như vậy? Uhm?

“Hàn Bối Bối? Hàn Bối Bối? Hà? Tôi không nhìn lầm chứ?”

Dạ Huyền Phi bị ông anh xách đến nước Pháp không lâu, nhìn cô bé ông anh đang ôm trong ngực, có chút không tin dụi dụi con mắt, hơn nữa dứt khoát vọt về phía cô!

Hàn Bối Bối cũng có chút không tin nổi mở to hai mắt nhìn, nhìn chăm chăm Dạ Huyền Phi trước mặt mình vài lần, cũng hoài nghi liệu có phải bản thân mình xuất hiện ảo giác hay không!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 246: Chẳng Lẽ Em Thâm Mến Tôi?

“ Phi. Dạ Huyền Phi? Hà? Tôi không nhìn lầm chứ?”

Tuy rằng bị Dạ Huyền Mang ôm trong ngực, nhưng bởi tại nơi quý quái được gọi là nước Pháp này, thời điểm gặp được người quen, loại tình cảm dâng trào này, tuyệt đối không cần nói cũng biết!

“ Không thể? Thật là em? Em thật là, lúc nào cũng quý dị như thế, làm thế nào mà tôi đến chỗ nào cũng đều gặp được em? Hà?

“Thôi đi, ta mới không muốn phải gặp anh!”

“Được rồi. Thành thật khai báo, có phải là em thâm mến bổn thiếu gia đây không? Cho nên tôi vừa mới đến nước Pháp không bao lâu, em liền theo tôi tới đây?”

Dạ Huyền Phi vừa mới nói xong, Hàn Bối Bối nhìn không được giả tư thế nôn mửa!

“Làm ơn đi, thâm mến anh? Anh có tư cách sao?”

Đưa tay chỉ chỉ cái trán Dạ Huyền Phi, cảm nhận được cảm xúc chân thật từ ngón tay truyền tới, cô đột nhiên cảm thấy có chút xúc động, xúc cảm này Là thật, tuyệt đối là thật!

Mặc dù không phải thực lòng ưa thích bộ dạng rậm thú của người này, nhưng cũng không thể phủ nhận, có thể gặp hân ở chỗ này? Thật tốt Thật tốt!

Mà Dạ Huyền Mang vẫn ôm Hàn Bối Bối trong lòng, mỉm cười nhìn cô cùng em trai, trong mắt không khỏi dâng lên một cổ sắc màu âm áp!

“Thế nào? Mèo con? Em cùng em trai tôi quen biết?”

“ Cái gì? Chú biến thái? Hân là em trai của chú?”

OMG, để cho cô ngắt một chút đi! Ông chú cứu cô, lại là anh trai của Dạ Huyền Phi Đây Đây có chút kỳ quái!

“Mèo con, cảnh cáo em, lần sau không cho phép gọi tôi là chú!”

Vò rối cái đầu với những sợi tóc không được xem là mềm mại của cô, Dạ Huyền Mang cười cười, sau đó mới đem cô từ trong ngực thả xuống!

Nhìn đám người từ trong trang viên ra nghênh tiếp bọn họ, Dạ Huyền Mang liếc về phía một người áo hồng, nhận ra đây là Hồng Yêu cực kỳ quyến rũ! Kẻ đó nắm lấy cô kéo ra ngoài!

“Hồng Yêu, giới thiệu một người cho cô!”

“ Ghét, làm gì thô lỗ với người ta như thế ? Người nào nha?”

Thời điểm Dạ Huyền Mang kéo Hồng Yêu, cả cơ thể mềm mại không xương thuận thế ngã vào trong lòng ngực hân! Mà bộ ngực căng đầy khiến người ta hâm mộ kia, cũng như vậy Trực tiếp đè ép lên ngực của Dạ Huyền Mang! Con người đang quan sát của Hàn Bối Bối cũng chính vì thế mà chững lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 247: Hồng Yêu Ngực Đẹp!

MBD, thiên tài! Người phụ nữ này nếu như làm nhân tình, tuyệt đối có thể được liệt vào bậc thiên tài!

Chỉ có điều cô không biết, đây vốn dĩ là thủ pháp mà Hồng Yêu quen dùng mà với Dạ Huyền Mang thì không nên dùng thủ pháp thường dùng!

Lúc ngã vào ngực Dạ Huyền Mang, trong giây phút ngắn ngủi đó, không rõ từ khi nào, tay cô nàng đã thò vào trong túi áo của Dạ Huyền Mang Cũng bởi vì động tác này của Hồng Yêu, cho nên những người thân quen, trong nháy mắt đều nở nụ cười.

. Chỉ có một mình Bối Bối là không hiểu, bọn họ rốt cuộc đang cười cái gì?

“Bụp!”

“ A! Đáng ghét, Mang thiếu, nói bao nhiêu lần rồi, không được đối xử với người ta thô lỗ như thế!”

Hồng Yêu, vào lần thứ 120 thực hiện hành vi ăn cắp từ trên người của Dạ Huyền Mang không thành công, sau khi bị ngã trên mặt đất, cả gương mặt trong nháy mắt lộ ra vẻ cực kỳ ai oán! Đáng giận nghĩ đến Hồng Yêu cô thông minh tháo vát ngồi ngồi, thế nhưng hết lần này đến lần khác đều thất

bại thảm hại dưới tay của Dạ Huyền Mang?

“Ha ha, Hồng Yêu, đừng làm rộn, nghiêm túc một chút, đừng làm hư cô nhóc! Mèo con, lại đây!”

Vừa nói, Dạ Huyền Mang vừa kéo Hàn Bối Bối đang có chút ngây ngốc tới, cái tay còn lại hướng về phía Hồng Yêu vừa bị chính mình đẩy ngã trên mặt đất, kéo cô đứng lên!

“. . . . Ông chú, tôi không phải là mèo con, tên tôi là Hàn Bối Bối!”

“Tôi cũng không phải ông chú, tôi thường được gọi là Mang thiếu!”

“Được rồi! Mang Thiếu. Chú thắng!”

“Ngoan lắm, Bối Bối!”

Ngôn từ trong lúc đó, tuy rằng có hơi cứng nhắc, nhưng cả hai cũng đã tôn trọng lẫn nhau mà sửa lại xưng hô!

Nhưng kỳ thật trong lòng của Dạ Huyền Mang, không thể không coi trọng Hàn Bối Bối, đứa nhóc này Trong lúc cô hôn mê, hẳn đã tra cứu tất cả tài liệu, rõ ràng mới 15 tuổi.

Một đứa nhóc ở tuổi này, gặp phải tình huống đại loại như thế, ắt hẳn sẽ bị dọa đến tè ra quần, nhưng cô lại thông dong bình thản như thế! Ha ha, liệu đây có phải lại là một điều nữa chứng tỏ cô nhóc có duyên với Ngũ Mang Tinh không?

“Mang thiếu, cô nhóc này?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 248: Cô Và Người Giám Hộ?

Cô gái được gọi là Hồng Yêu, rốt cục cũng nghiêm túc một chút, đôi mắt to hút hồn người hơi nheo lại, cẩn thận quan sát Hàn Bối Bối!

Mà trong đôi mắt kia của cô, đương nhiên không chỉ dao động trên người của Bối Bối, mà cũng đồng thời nhìn Mang thiếu!

“Hồng Yêu, cho cô biết một chút, tôi mang cho cô một món quà!”

“. Cho tôi quà?”

“Đúng!”

Dạ Huyền Mang cười thần bí, trong lúc Hàn Bối Bối còn chưa rõ việc gì đang diễn ra đã đột nhiên xóc cô lên, kế đó lại dứt khoát ôm ngang eo cô, khiến đầu cùng chân Hàn Bối Bối, cũng vì vậy mà cùng rũ xuống mặt đất.

Mà trong suốt quá trình đó, thế nhưng Hàn Bối Bối chỉ hét lên một tiếng ở giây phút đầu do bị dọa, sau đó lại không hề kêu thêm một tiếng!

Theo lý mà nói, một đứa bé tầm tuổi như vậy Nếu cơ thể không mềm mại, ắt hẳn sẽ đau đến phát khóc

Hồng Yêu sau khi hiểu rõ ý định của Dạ Huyền Mang, ngay đến ánh mắt cũng sáng lấp lánh . . . Trời sinh! Đứa nhỏ này là ông trời chuẩn bị cho cô sao!

“Mang thiếu Mang thiếu, anh giỏi quá!”

“Thế nào? Hồng yêu? Có hài lòng không?”

“Hài lòng, hài lòng, cực kỳ hài lòng!”

Hồng Yêu một tay đỡ lấy Hàn Bối Bối từ trong tay Dạ Huyền Mang, trực tiếp ôm vào ngực mình, đồng thời, cô cũng không chút khách khi hướng về phía Hàn Bối Bối mà giờ trò, toàn bộ sờ soạn qua một lần, khiến cho toàn thân Hàn Bối Bối không nhận được nổi gai ốc.

“. Cô Cô làm cái gì?”

“Hừ, ngoan nào, đừng giãy!”

Một đám người, cứ như vậy vây quanh Hồng Yêu cùng Hàn Bối Bối, cứ cười cười mà không nói gì!

Dạ Huyền Phi khi ấy thừa cơ hội đi đến trước mặt ông anh, dùng tay thụi vào bụng Dạ Huyền Mang!

“Anh, sao lại đem con nhóc này đến Pháp?”

“Huh? Sao vậy?”

“Con nhóc này Đích thị là một đứa con gái có vấn đề! Anh thật là”

“Ý em là cô nhóc cùng với người giám hộ?”

“Hả? Người giám hộ? Là sao?”

Dạ Huyền Phi có chút mơ hồ nhìn anh trai, mặc dù Dạ Huyền Mang thật sự rất thần thông quảng đại, hơn nữa lại rộng rãi khiến người ta cảm thấy có chút bất an, nhưng dù thế nào đi chăng nữa, anh trai vẫn là anh trai nha!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 249: Không Lẽ Anh Thích Con Nít?

“Không có gì, mặc dù lúc điều tra tư liệu, không chú ý đến việc em cùng cô nhóc có quen biết, nhưng đại khái thân phận và những thông tin khác, anh hiện tại đều nắm rõ! Anh nghĩ em nói cô nhóc là người có vấn đề Uhm, có phải muốn ám chỉ đến cô nhóc cùng người cha trên danh nghĩa có tình cảm trái với luân thường đạo lý?”

Dạ Huyền Mang xoa xoa tóc, nhìn Hàn Bối Bối, bên trong đôi mắt rõ ràng có chút nhu hòa!

Hắn cho tới bây giờ cũng không cảm thấy mình là một người lương thiện, nhưng cô nhóc này, làm cho hắn lần đầu tiên muốn phát huy thiện tâm của bản thân! Nhất là sau khi xem tư liệu về cô!

Mà về phần Về phần gã đàn ông kia? Hắn là cha? Người giám hộ? Hà, không liên quan đến hắn? Dù thế nào cũng không liên quan đến hắn!

” Anh Không phải đúng không Anh Ánh mắt của anh?”

“Uhm? Thế nào?”

“Chẳng lẽ anh biến thái Thích con nít sao?”

Dạ Huyền Phi hơi kinh ngạc trợn mắt nhìn anh trai, làm ơn đi, dù gì cũng đã 26 tuổi, nếu thích một cô nhóc chỉ mới 15 tuổi Như vậy, dù nói thế nào đi nữa, đều cảm thấy anh trai mình đích thực là một gã biến thái!

“Có cần nói khó nghe như vậy?”

Dạ Huyền Mang nhìn em trai, một chút cũng không khách khí đâm vào bụng Dạ Huyền Phi, khiến cậu chàng ôm bụng rên rĩ, còn hắn lại lần nữa tiến vào trong đám người, ôm lấy Hàn Bối Bối, kéo đẩy tất cả cùng tiến vào bên trong trang viên của biệt thự rộng lớn.

Người của Ngũ Mang Tinh là từ khắp nơi trên thế giới tụ họp về, tuy rằng hơn phân nửa đều là con lai nhưng tất cả cũng đều không hề quen biết nhau, tuy vậy, ở trong trang viên này, so với người một nhà còn thân thiết hơn.

Hàn Bối Bối ngây ngây ngốc ngốc sau khi bị dẫn vào trong, mơ mơ hồ hồ tham gia bữa tiệc đón người mới vì cô mà chuẩn bị, kể đó lại mơ mơ hồ hồ theo chỉ thị của ông chú biến thái, trở thành đồ đệ của Hồng Yêu, kể đó nữa Kể đó nữa cô lại đột ngột có quan hệ với đám người kia, bởi vì trong buổi tối hôm ấy, cô ngờ ngợ ngẩn ngẩn bị ông chú biến thái tuyên bố, cô là thành viên mới của Ngũ Mang Tinh gì gì đó!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 250: Phong Thiên Dục Lo Lắng

. Ngũ Mạng Tinh? Được rồi, ngày hôm nay cứ ngủ trước đã, cô hiện tại vẫn chưa hiểu được, đây rốt cuộc là tổ chức quái quỷ gì!

Cô chỉ cảm thấy, mọi việc xảy đến gần đây với cô, thật sự giống như một giấc mộng diệu kỳ, đa phần đều nằm ngoài dự đoán, hơn nữa mỗi một sự việc đều có vẻ như không phải là thật!

Là mơ sao? Có phải là cô đang nằm mơ không, một giấc mơ với đủ các tình tiết rối loạn?

Ba ngày! Ba ngày rồi!!

Suốt ba ngày, mọi tin tức nhận được đều là không tìm thấy bóng dáng của cô, không biết cô đang ở nơi nào!

Phong Thiên Dục ngồi trước bàn đọc sách, phiên nào nhìn từng tin tức một trên màn hình vi tính, hẳn cảm thấy mệt mỏi thống khổ đến vô cùng!

. Như thế nào. Tại sao lại có thể như vậy?

Chuyện lần này, dù nghĩ thế nào đi nữa, vẫn cảm thấy rất không bình thường! Bối Bối vậy mà đã mất tích suốt ba ngày!

Mà phạm vi thế lực của hắn rõ ràng lớn đến thế, nhưng lại không thu nhận được bất kỳ tin tức nào của Bối Bối, chuyện này, khiến hắn càng lúc càng lâm vào khủng hoảng! Không thể không cảm thấy lo sợ!

Trong đầu rõ ràng có một sợi dây thần kinh đang bị kéo căng đến cực hạn, nhưng vẫn cố gắng níu kéo, chưa bị đứt lìa. Sợi dây kia đang không ngừng nói cho hắn biết, không ngừng thôi miên hắn. Bối Bối không sao, Bối Bối không sao cả.

Đến nửa đêm, di động lại đột nhiên rung lên không ngừng! Điều này khiến Phong Thiên Dục không khỏi lo sợ!

Mà người gọi đến, thời điểm này dĩ nhiên là Nhiếp Sâm, hẳn giống như người lính canh giữa biển khơi, trong khoảnh khắc tưởng chừng như không thờ nổi nữa, lại may mắn bắt được một bè gỗ trôi đến, nhanh chóng bắt máy, hơn nữa trong lòng cũng không ngừng cầu nguyện, phải có tin tức của Bối Bối, làm ơn, nhất định phải có tin tức của Bối Bối.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 251: Đau Đớn Đến Chết Lặng

“Uh, Sâm Thiếu? Thế nào? Có tin tức gì không?”

“. Phong thiếu.”

“Có ý tứ gì?”

Nhận thức được trong ngữ điệu của Nhiếp Sâm có vẻ chán chừ, dây cung còn sót lại duy nhất trong đầu Phong Thiên Dục, hoàn toàn đứt đoạn!

“Anh bình tĩnh một chút. Tuy rằng không phải hoàn toàn là không có tin tức, nhưng hiện tại, cũng không hẳn được coi là có tin tức, bởi vì lúc tôi điều tra được, tất cả manh mối đều không còn!”

“. Thế là thế nào?”

Mặc kệ ra sao đi nữa, vẫn cho thấy là có chút tin tức của Bối Bối, chỉ cần có thể lần được tin tức, không sợ là không có manh mối. Chỉ cần một chút manh mối thôi, đối với Phong Thiên Dục mà nói, cũng đã đủ khiến hắn được an ủi!

“Giữa trưa ba ngày trước, có người mua sấm ở phố bên kia đã nhìn thấy con gái anh, chính là trông giống như bị một cô gái lạ giữ chặt, sau đó dẫn đến phía sau phố mua sấm, anh cũng biết, mặt sau con phố đó cực kỳ hẻo lánh, so với phố mua sấm thì gần như là không có ai cả, cho nên sau đó cũng không có ai nhìn thấy con gái anh!”

“Vậy anh giúp tôi điều tra xem người phụ nữ kia rốt cuộc là ai! Đã có người nhìn thấy cô ta kéo Bối Bối đi, sau đó không thấy Bối Bối xuất hiện, mặc kệ thế nào đi nữa, cho dù biện giải thế nào đi nữa, cũng đều thấy rõ ràng, việc này có điều mờ ám!”

Ba ngày nay, trái tim của Phong Thiên Dục giống như thể bị người ta lấy ra, sau đó ném vào lò nướng. Đau đớn. đau đớn đến chết lặng!

“Phong Thiếu, tôi nói để cho anh rõ một chút, chuyện cũng không đơn giản như anh nói, tôi đã cho người điều tra và tìm người phụ nữ kia, hơn nữa cũng đã lần ra được cô ta. Cô ta ban đầu cứ chối, sau đó cũng đã thừa nhận, đồng thời thú nhận việc Bối Bối bị cô ta cùng anh trai đem bán cho sông

bạc ngằm! Nhưng khi tôi cho người tới sông bạc đó, ở đó đã vườn không nhà trống, cái gì cũng không còn! Một bóng người cũng không!”

Nói tới đây, Nhiếp Sâm cũng thực đầu đầu, cho tới bây giờ hắn còn không rõ, trên thế giới này là ai có năng lực như thế, làm cách nào mà trong một thời gian ngắn ngủi, có thể quét sạch Xuân quán cùng sông bạc ngằm lớn như vậy

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 252: Dám Làm Bẩn Bối Bối Của Hắn?

Hon nữa chưa nói đến việc quét sạch, đáng nói trước hết là không biết người nào có năng lực như vậy, làm cách nào mà chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi, khiến cho một sông bạc cùng Xuân quán lớn như thế, rồi bỏ địa bàn tốt như vậy, cam tâm tình nguyện đem địa bàn đó nhường lại!

“ Sông bạc ngằm ”

Thời điểm Phong Ngân Dục nghe thấy ba từ này, giọng hắn toát lên vẻ lo lắng, cũng trong thoáng chốc bỗng lạnh như băng rồi đạt đến mức cực hạn! Trán cũng bắt đầu nổi gân xanh!

Sông bạc ngằm? Hum? Rốt cuộc là ai có lá gan lớn như vậy, không biết rõ thân thế của Bối Bối mà cũng dám xuống tay với cô?

Trong 7 năm qua, cô muốn cái gì, hắn cho cái đó, cơ hồ đem cô bao bọc cẩn thận đến một giọt nước cũng không lọt, chưa nói đến sông bạc ngằm kia, ngay đến sông bạc bình thường, hắn cũng chưa từng cho cô đến, chỉ qua lời nói thôi, cũng khiến hắn cảm thấy, đây là làm bẩn cô

Đáng chết! Là ai? Rốt cuộc là ai? Hắn muốn giết cô ta! Dám làm nhơ bẩn Bối Bối của hắn, dám bẩn cô công chúa hắn đã bao bọc 7 năm?

“Uhm, ở tại thành phố A, có thể xem là sông bạc ngằm nổi tiếng nhất, nhưng tôi lại không điều tra ra được, cho dù lúc tìm được Cương sẻo, kẻ phụ trách sông bạc đó, hắn cũng không hề nói thêm điều gì, mà những tên đàn em khác, cái gì cũng không biết, sông bạc bị giải tán, bọn chúng cũng không biết là vì sao!”

“ Cho nên, ý của anh bây giờ là không tìm thấy Bối Bối?”

“Uh, tất cả manh mối nằm bên trong sông bạc kia, toàn bộ đều bị mất dấu. Hon nữa có nhiều sự việc, hình như là bị người ta cố ý che giấu, cho nên căn bản là không thể nào tra được!”

“Ha ha. Ha ha ha ha. ”

Đột nhiên Phong Thiên Dục lại cười, tiếng cười kia hàm chứa sự hung ác nham hiểm, khiến Nhiếp Sâm không khỏi nổi da gà.

“Này, này, Phong thiếu, anh làm sao vậy? Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

“Sâm thiếu, chuyện của Bối Bối, cảm phiền anh giúp tôi thêm một việc, gửi tư liệu của gã đàn ông và người phụ nữ đã bán Bối Bối cho sông bạc ngằm qua cho tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 253: Dám Động Đến Người Của Hắn? Đều Xuống Địa Ngục Đi!

Không tìm thấy Bối Bối, lòng hắn đã đủ phiền não, đủ mệt mỏi rồi, nhưng trong lúc này, là ai cố tình gây ra chuyện như vậy?

OK, có kẻ ra nhận tội cũng không tệ lắm!

Dám động đến Hàn Bối Bối? Dám động đến người của hắn? Của hắn? Được rồi, con gái của hắn Dám động đến con gái của hắn, hắn, Phong Thiên Dục sẽ không ngại mà đích thân đưa tiền tất cả bọn chúng xuống địa ngục!

Nếu Bối Bối có chuyện gì Nếu Bối Bối Như vậy hắn sẽ không ngại chặt chúng thành nghìn mảnh, nghiền thành thịt vụn

Nắm tay hần hưng hăng nện xuống bàn khiến khối thủy tinh đang nằm trên bàn sách đâm mạnh vào lòng bàn tay, nhưng Phong Thiên Dục lại không hề cảm nhận được, máu từ trong nắm tay hần, theo mảnh thủy tinh nhỏ xuống, từ từ, từ từ thấm thấu vào chiếc bàn bên dưới . . .

Đọc theo dấu vết bị vỡ kia, trên mảnh thủy tinh là tia máu đỏ, cũng quanh co uốn lượn vô cùng đẹp đẽ, với những đường cong khiến người ta không khỏi cảm than!

Nhiếp Sâm phía đầu bên kia điện thoại, sau một hồi trầm mặc, cuối cùng cũng đồng ý với yêu cầu của Phong Thiên Dục, đưa cho hần tài liệu mà y đã tra được, không hề giữ lại, toàn bộ đều gửi hết cho hần!

Cũng được ~ hắc, cho dù có xảy ra chuyện gì đi nữa, hần đều chẳng cảm thấy gì, như thể mọi sự với hần đều không có bất cứ liên hệ gì, bởi vì căn bản cũng không cần hần ra tay, chỉ cần không làm vậy bản tay hần, hết thấy đều không có vấn đề!

. . . . Phong thiếu Phong thiếu nếu không nổi giận thì thôi, nếu hần đã nổi giận, cho dù là người nào cũng sẽ không cách nào chống đỡ nổi, ha, anh em họ Diệp kia, tự cầu phúc cho mình đi, hần chẳng thể nào bảo vệ được bọn họ!

Lúc Diệp Tân Cường cùng Diệp Vi Phân bị đưa đến biệt thự nhỏ, bọn họ còn không rõ chuyện gì xảy ra, chỉ là khi anh em bọn hần đang làm việc tại xưởng thì đột nhiên có người xông vào xưởng, kẻ đó mời hai người bọn họ từ trong nhà xưởng đi ra, thậm chí còn để bọn họ ngồi vào một chiếc xe sang trọng có rèm che!

Diệp Tân Cường ngay từ đầu đã không muốn làm rõ tình huống lúc này, còn tưởng rằng là vận may đã đến, mà Diệp Vi Phân cũng vậy, lúc ngồi trên xe, trong lòng không khỏi tự vui mừng sung sướng, tưởng rằng gã đàn ông đã từng qua lại lúc gia cảnh còn chưa suy tàn, đột nhiên hồi tâm chuyển ý

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 254: Bị Hần Phát Hiện?

Nhưng lúc cô cùng Diệp Tân Cường bị đưa đến biệt thự, sau khi nhìn thấy người ngồi trên ghế salon, cả người bỗng bủn rủn đến đứng không vững!

. . . . Là hần! Cho dù bởi vì sau đó hần nhảy lớp, không còn học chung nữa, tuy đã nhiều năm không gặp, nhưng sẽ không nhìn lầm, tuyệt đối sẽ không!

“Thiên. Thiên Dục?”

Lúc thốt lên cái tên này, kỳ thật trong lòng Diệp Vi Phân không nén nổi chút chua xót, bởi vì dù sao Phong Thiên Dục cũng được xem là đối tượng mà mọi cô gái đều từng ôm ấp tình cảm, đã từng thương thầm trộm nhớ, thậm chí có thể nói là yêu, chỉ tiếc rằng hần giống như mây trên trời, xa vời vợi không thể chạm đến, cho nên cũng chưa bao giờ với được đến hần!

“Diệp Vi Phân, đã nhiều năm không gặp!”

Nhìn người phụ nữ trước mặt, Phong Thiên Dục đang ngồi trên salon lúc này gọi lên một chút tươi cười, tuy nhiên nụ cười kia, tuyệt đối cũng không đạt tới đáy mắt, nụ cười kia lạnh băng như sương!

“Uhm, đúng vậy, quả thật nhiều năm không gặp, hồi trung học, anh đột nhiên nhảy lớp, sau đó chúng ta cũng không liên lạc nữa!”

18 phải không? Cô nhớ hình như không lâu sau khi hần tham gia tiệc sinh nhật của mình, thì không hề xuất hiện lần nữa! Cho dù có cố gắng truy hỏi tin tức của hần, cũng không cách nào biết được!

“À Biết tôi tìm mấy người vì việc gì không?”

“Không.Không biết!”

Lúc nói câu này, rõ ràng trong giọng nói của Diệp Vi Phân, đã có chút ít run rẩy, mà Diệp Tân Cường cho dù đã cố gắng trấn tĩnh, nhưng cũng không có nghĩa là hần không lo sợ!

Người đàn ông trước mặt này, hần đã biết Chỉ là không thể nào? Thảm như vậy? Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, nha đầu chết tiệt kia còn chưa giao cho Cương thiếu được bao lâu, đã bị hần phát hiện rồi?

“Thật không? Không biết?”

Nụ cười tà mị khẽ nhếch lên, Phong Thiên Dục hướng ánh mắt ra hiệu cho mấy người đã dẫn bọn hần tới, hai người áo đen kia lập tức hướng về đầu gối

của bọn họ hung hăng đập tới khiến cho hai người lập tức quỵ xuống!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 255: Người Phụ Nữ Này Cho Cậu Hưởng Dụng!

Trước mặt Hàn Bối Bối, cho tới bây giờ Phong Thiên Dục đều rất ôn nhu, cho dù là hung ác nham hiểm, nhưng cũng chưa từng như bây giờ!

“Tôi biết nếu không nói rõ ra, các người cũng sẽ không kiên quyết không thừa nhận, cho nên tôi nói thẳng vậy! Diệp Tân Cường, Diệp Vi Phân! Các người đem Bối Bối đi đâu?”

Nhìn hai người trước mắt kia, trong đôi mắt hắn hiện lên vẻ ác độc, khiến người khác không khỏi kinh hãi run sợ!

“Không. Không biết anh đang nói cái gì!”

Diệp Vi Phân không ngừng lắc đầu! Tuy rằng ghen tị Hàn Bối Bối thật là tốt số, nhưng chuyện bắt cóc Hàn Bối Bối, rồi đem Hàn Bối Bối bán cho Cường Thiệu, cô vốn không có đồng ý, nhưng việc anh trai đi bán Bối Bối, cô cũng không phải là không biết!

“Thật là vậy sao? Không biết? Tốt lắm, vậy mày, mày nói đi!”

Mũi chân nhẹ nhàng nhấc lên, kể đó Phong Thiên Dục dùng mũi chân nâng cằm của Diệp Tân Cường! Dùng ánh mắt thâm thúy, trực tiếp quan sát hắn!

“Tôi cũng không biết anh đang nói cái gì!”

“Uhm, tốt lắm, xem ra anh em hai người đồng lòng, kiên quyết không nhận, phải không?”

“. Không biết sẽ không biết nói, làm sao lại là kiên quyết không nhận việc bản thân không biết?”

Vừa nói, Diệp Tân Cường vừa ngạo mạn dõng dạc khỏi mũi chân Phong Thiên Dục, trong lòng không khỏi phẫn nộ, dù thế nào thì Diệp Tân Cường hắn, trước đây cũng đã từng là một đại thiếu gia! Lúc trước cũng là gia thế lừng lẫy!

“Được lắm, tôi thật muốn xem các người rốt cuộc mạnh mẽ tới mức nào! Thuận Tử, kế tiếp giao cho các người xử lý.”

Hướng ánh mắt đầy hàm ý ra hiệu cho thủ hạ của mình, Phong Thiên Dục nhìn bọn họ với vẻ hứng thú, rồi bảo người được gọi là Thuận Tử, đem Diệp Vi Phân đẩy ngã xuống đất, sau đó hung bạo xé rách quần áo cô à!

“Mạnh mẽ đi! Tôi rất muốn nhìn xem, các người rốt cuộc có thể mạnh mẽ tới mức nào, Thuận Tử, tuy rằng cô gái như vậy, đối với cậu mà nói, có điểm ô uế cậu. Bất quá vẫn mời cậu chậm rãi hưởng dụng!”

Hắn cười, nụ cười của Satan chôn địa ngục!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 256: Phong Thiên Dục Cũng Phúc Hắc

Hắn hung ác! Hung ác làm cho người ta cảm thấy không có một chút đường sống!

Một Phong Thiên Dục như vậy, thật ra đối với người quen thuộc với hắn mà nói, cũng không xa lạ!

Hắn cũng phúc hắc, hắn cũng hư, hắn cũng không thiện lương!

Chẳng qua là, những thứ này hắn không để cho Bối Bối thấy, ở trước mặt cô, hắn luôn là tốt nhất. . . .

“YES! Thiếu gia, yên tâm đi!”

Thuận Tử vừa nói vừa lộ ra một nụ cười thật tâm! Không có biện pháp, thật ra loại phụ nữ này cũng không phải khẩu vị của hắn, nhưng nếu là do thiếu

gia ban cho, hấn tuyệt đối không cự tuyệt!

Số đàn ông đứng trong biệt thự đại khái có sáu người, cộng thêm Phong Thiên Dục cùng với Diệp Tân Cường, tổng cộng có tám người!

Chỉ có một phụ nữ là Diệp Vi Phân!

Mà áo của Diệp Vi Phân, cứ như vậy hoa lệ bị Thuần Từ xé rách, đột nhiên lại có hai người đàn ông bước ra, giúp Thuần Từ đề lại tay cùng chân đang gãy dựa của cô, hình ảnh tà ác đến cực điểm!

Diệp Vi Phân bị dọa cho sợ đến phải kêu gào lên! Diệp Tân Cường cũng là sùng sốt mà nhìn!

“Ô ô Van cầu anh, van cầu anh, Thiên Dục, thả em ra! Cầu xin anh!”

“ Ô ô ”

“Thiên Dục, không cần không cần!”

Nhìn Diệp Vi Phân đang khóc lóc, trong con ngươi của Phong Thiên Dục không có bất kỳ một tia đồng tình, không có bất kỳ một tia ảm áp nào! Chẳng qua là đứng dậy đi tới trước mặt cô, giống như vương giả, từ trên cao nhìn xuống cô!

“Nói, Bối Bối ở đâu?”

“Em không biết. . . . Em thật sự không biết gì hết, những chuyện này đều là do anh trai em làm! Cầu xin anh thả em ra!”

“ Vi Phân, em!”

Diệp Tân Cường nghe em gái đem mình lôi ra, trong con ngươi lập tức đầy máu, hơn nữa nhìn qua thô bạo đến cực điểm!

“Ha ha, rất tốt! Trước đem cô ta kéo qua một bên!”

“YES! Thiếu gia!”

Thuần Từ buông Diệp Vi Phân ra, chính cà vạt ngay ngắn, trở lại bên người Phong Thiên Dục! Mà nửa người trên của Diệp Vi Phân đã trần truồng nhưng không có bất kì người nào nảy sinh dục vọng gì với cô ta, trực tiếp vứt cô ta ở một bên, lưu lại một người ở bên kia canh chừng cô ta!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 257: Dám Chết Vấn Quan Hệ Của Hấn Và Cô?

“Diệp Tân Cường! Còn muốn mạnh miệng đến khi nào?”

Nhiều mây, Phong Thiên Dục trực tiếp đi đến trước mặt Diệp Tân Cường, một cước đá hấn nằm xuống, sau đó trực tiếp sử dụng chân đạp vào đầu của hấn! Không ngừng vận tới véo đi, khiến cho Diệp Tân Cường đau đớn phát ra tiếng rên rĩ!

“ Đáng chết, buông tao ra! Mày cho rằng Hấn Bối Bối là người của mày? Nó dầu gì cũng là người của Diệp gia, mày muốn làm gì?”

Mẹ nó, nếu Hấn Bối Bối là đứa con mà cha cùng tình nhân bên ngoài sinh ra, như vậy bất kể như thế nào, cũng coi như là người của Diệp gia, như vậy lấy cô ra cứu chủ nhân Diệp gia chân chính bọn họ thì có lỗi gì đâu?

“Bốp!”

Một cước hung hăng trực tiếp giẫm lên miệng Diệp Tân Cường! Phong Thiên Dục ngồi xổm người xuống, từ trong tay Thuần Từ nhận lấy một con dao găm Thụy Sĩ!

“Hử? Bối Bối không phải người của tao? Bối Bối là người của Diệp gia? Tao muốn hỏi, chúng mày có xem Bối Bối là đứa trẻ của Diệp gia sao? Lúc Bối Bối ở Diệp gia, ai bảo nó ngủ ở chỗ? Ai còn phá bỏ ổ chó, ngay lúc trời lạnh, tưới đầy nước lên người nó?”

Dao găm Thụy Sĩ dọc theo bờ môi của Diệp Tân Cường từ từ cắt phá làn da của hấn, nhìn làn máu chảy ra từ bên môi, con ngươi của Phong Thiên Dục cũng bắt đầu từ từ phiếm hồng, không chỉ bởi vì khát máu, mà phần lớn nguyên nhân là người này lại dám cùng hấn bàn luận thân thể của Bối Bối, dám chất vấn quan hệ của hấn cùng Bối Bối!

Trong suy nghĩ của Phong Thiên Dục hấn, Bối Bối cùng hấn. . . . sớm đã là hai người chặt chẽ không thể tách rời, Bối Bối. . . . Đúng, thời điểm 7 năm

trước, hẳn cũng sớm đã là người giám hộ của Bối Bối!

“A. . . . A. . . . Đau!”

“Đau? Hừ? Tạm thời không nói đến lúc Bối Bối còn nhỏ ở trong tay mày đã nhận bao nhiêu khi dễ, hiện tại Bối Bối không rõ tung tích, lại không biết ở nơi nào đó bị người khác khi dễ, nói không chừng so với mày còn đau hơn! Đồ cận bả!

Vừa nghĩ tới lúc này cô có thể bị người khi dễ ở một nơi nào đó, lòng của Phong Thiên Dục liền từng trận từng trận co rút đau đớn, khiến cho hắn không kịp hô hấp!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 258: Bối Bối Lại Bị Người Khi Dễ?

Cũng bởi vì như thế, hẳn tức giận trực tiếp hung hăng ném con dao Thụy Sĩ xuống mặt Diệp Tân Cường!

Mũi dao sắc bén xẹt qua khuôn mặt của Diệp Tân Cường, lưu lại một tia máu trên gò má của hắn, dọa cho hắn sợ đến không không chế được mà đi tiêu tại chỗ!

Nguy hiểm thật, thật sự rất nguy hiểm, nếu như dao kia trệch hướng thêm chút nữa. . . . nếu như mũi nhọn của dao kia, cứ như vậy trực tiếp cắm vào huyết Thái Dương của hắn. . . .

“Phong Thiên Dục. . . . Phong Thiên Dục. . . . Cậu thả tôi. . . . thả tôi ra, Hàn Bối Bối bị tôi đưa đến một sông bạc dưới đất, cậu có thể đi sông bạc tìm nó. . . . Van cầu cậu thả tôi ra, cũng van cầu cậu. . . không cần nói với Cường thiếu, là tôi nói nó ở đó, nếu không Cường thiếu cũng sẽ muốn giết tôi.”

Hào hán không chịu thiệt trước mắt, Phong Thiên Dục này giống như đã thật sự nổi điên, mẹ nó, không sợ, mới có quỷ đây!

Diệp Tân Cường vốn mạnh mẽ, giờ phút này còn dám cứng rắn cái gì?

Phong Thiên Dục vẫn nghiêm túc nghe hắn nói, trong đầu không ngừng sắp xếp các thông tin lại một lần, hắn rất rõ ràng, lần này hắn không nói láo, bởi vì không sai biệt lắm so với tin tức Nhiếp Sâm nói cho hắn biết!

Chẳng qua tin tức Nhiếp Sâm tra được, từ đó về sau toàn bộ bị đứt đoạn, chẳng lẽ người này cũng chỉ biết những thứ này thôi sao? Không còn gì khác?

“Sông bạc? Sông bạc gì? Mang Bối Bối cho người nào? Mày còn biết gì nữa?”

“Là một sông bạc tên là Hòa Nhạc, người đứng đầu gọi là Cường se, tôi đưa Hàn Bối Bối cho đàn em của hắn, những chuyện khác cái gì cũng không biết!”

Đau. . . . nơi miệng chảy máu, đau đến khiến hắn cũng nhanh chết lặng, hơn nữa một đạo vết thương trên mặt càng thêm nhức nhối, mình mới dạo một vòng ở Quý Môn Quan, nào có gan nói láo?

“Có thật cái gì cũng không biết nữa?”

. . . . Đáng chết, vô dụng sao? Nhiếp Sâm tra được đến đây, tiếp theo lại cái gì cũng tra không được, như vậy dù hắn ra tay, cũng chỉ có thể như vậy?

Trong lòng không cam tâm, trong lòng tràn đầy lo lắng cho Hàn Bối Bối, khiến cho con ngươi của hắn ngày càng co chặt, hơn nữa lửa giận trong lòng của hắn, cũng càng được đốt cao!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 259: Đề Tiện Đến Cực Hạn

Tính đến hôm nay, đã là ngày thứ tư rồi, thế nhưng hắn vẫn cứ nghĩ mãi không ra. . . . Nên làm gì bây giờ. rốt cuộc nên làm gì bây giờ?

“Thật sự không biết, lần này dù cậu giết tôi, tôi cũng chỉ biết có vậy, không biết cái gì nữa. . . . Tôi biết cái gì cũng đều nói cho cậu rồi, van cầu cậu tha cho tôi!”

Diệp Tân Mạnh dùng dằng bò dậy từ mặt đất, quỳ gối trước mặt Phong Thiên Dục, không ngừng dập đầu! Bộ dáng kia dễ đến cực hạn!

Phong Thiên Dục nhìn kẻ trên đất, nhủ nhủ mày! Lại phiền lòng đập hấn ngã qua một bên!

“Thuần Từ, hai người kia tạm thời giao cho cậu, trước khi chưa tìm được Bối Bối, không được thả bọn họ đi!”

“YES! Thiếu gia!”

Thuần Từ gật đầu một cái, Phong Thiên Dục lại hướng ánh mắt ác độc về phía hai anh em này!

“Nếu như Bối Bối xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nó thiếu một ngón tay, tôi muốn các người mỗi người một ngón tay bồi thường, nếu như nó thiếu một cánh tay, các người cũng giống vậy, nếu như. . . . nếu như nó không về được, các người cũng đi theo cùng nó cho tôi!”

Âm thanh lạnh lẽo không ngừng đánh thẳng vào màng nhĩ của Diệp Tân Cường cùng Diệp Vi Phân, hơn nữa sau khi nghe lời nói ngoan độc của hắn, nhin không được run lấy bầy!

Phong Thiên Dục sai bước rời khỏi biệt thự nhỏ bé này, đồng thời, hai người bọn họ cũng bị Thuần Từ nhốt lại.

Sau khi lên xe, Phong Thiên Dục phiền não nhăn gá, xe cấp tốc lao đi, trong đầu của hắn không ngừng suy nghĩ phương pháp tiếp tục tìm kiếm Bối Bối!

Ngay cả khi hiện tại không có tin tức của cô, một chút xú cũng không có. . . . Nhưng cũng có thể xem là một tin tức tốt. . . . bởi vì chỉ cần không có tin tức, có thể nói cô vẫn còn ở trong một góc nào đó, vẫn chưa gặp chuyện không may phải không?

Xe lao đi nhanh như một luồng gió, trong lòng Phong Thiên Dục không ngừng an ủi mình!

Không có việc gì đâu. . . . sẽ không, một người sống sờ sờ, bất kể như thế nào, nhất định có thể tìm được. . . . Nhất định!

Bối Bối, bất kể con đang ở đâu, bất kể là ai mang con đi, dù phải đào sâu ba thước đất, ta cũng sẽ tìm ra con. . . . Nhất định!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 260: Lo Âu Đại Biểu Cái Gì?

Chẳng qua lúc nóng lòng, hoảng hốt, người kia tựa hồ đã bỏ quên, một màn lo âu, một màn ưu tâm này kia, là đại biểu cho cái gì?

Nước Pháp

Đây đã là ngày thứ năm Hàn Bối Bối bị Mang thiếu đem đến nước Pháp rồi! Nói cách khác, cô đã có năm ngày không liên lạc với Phong Thiên Dục rồi!

Thật ra lúc bắt đầu vào hai ngày trước, cảm thấy thờ ơ, thậm chí trong lòng còn lảng lảng, còn vui vẻ a a, cảm thấy đây là một khảo nghiệm đúng lúc, tạm thời cùng hắn tách ra cũng tốt!

Nhưng. . . . nhưng cũng chỉ là hai ngày trước mà thôi, thời điểm đến ngày thứ năm, cô hoàn toàn không thể chịu nổi nữa rồi! Ở trong trạng viên, trước sau, trái phải bắt đầu tìm tòi thân ảnh của người khác!

Bởi vì cũng chỉ có người khác mới có quyền lợi, chỉ có người khác gạt đầu, cô mới có thể điện thoại liên lạc với hắn, mới có thể. . . . trở về chứ?

Bởi vì lũ nhóc nơi này, nhìn qua tất cả cũng thích cô, tất cả cũng thích cùng cô nháo, nhưng. . . . Nhưng cô chỉ muốn gọi một cuộc điện thoại, nhưng nơi quái quỷ biến thái này, căn bản không dùng điện thoại! Muốn gọi điện thoại cũng không có biện pháp!

“Ông chú, ông chú biến thái! Chú đang ở đâu?”

“Ông chú! Ông chú biến thái, xin nghe đến lời tôi kêu gọi, mau hiện thân!”

Rất cực là muốn cái gì? Sau khi ông chú kia dẫn cô đến nơi này liền bắt đầu chẳng thèm quan tâm, đã liên tục hai ngày không hiện thân trước mặt cô, mà đi nơi quỷ quái nào rồi?

“Cục cụng, cục cụng!”

“..... Ách!”

Thời điểm nhìn thấy Hồng Yên đuổi theo tới, cũng chính là sự phụ do những tên kia ép cô nhận thức, Hàn Bối Bối chỉ là nhìn bầu ngực của cô trên dưới rung động, đã cảm thấy một hồi ác hàn, cường đại, thật sự là quá cường đại!

“Cục cụng, đi thôi, hôm nay sự phụ dẫn con đi luyện tập một chút độ nhạy cảm của con!”

“..... Cái gì?”

“Làm đệ tử duy nhất của trộm khắp thiên hạ không địch thủ hiện nay Hồng Yêu, ta đương nhiên muốn bồi đắp tài năng cho con, không cần khách khí, ai bảo con là đồ đệ của ta?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 261: Lòng Dạ Xấu Xa

Vứt cho Hàn Bối Bối một cái nhìn quyền rũ, làm cho chân của cô mềm ngay tại chỗ, má ơi! Cô là nữ sinh, không phải là nam sinh, quăng cho cô một cái nhìn quyền rũ làm gì?

“Cái đó. . . . Hồng Yêu sự phụ, thật ra thì tôi không hề tình nguyện làm đồ đệ của cô được không? Là do chú biến thái tự biên tự diễn. . . . cô hãy bỏ qua cho tôi đi? Còn có chú biến thái đang ở đâu? Tôi tìm khắp nơi vẫn không thấy?”

“Nhóc tìm Mang?”

“Ừ!”

“Mang thiếu đã bay sang Anh, case lần này có chút phiền toái, cho nên hấn phải tự mình đi giải quyết!”

“..... Cái gì?”

Đáng chết, đi Anh, có làm hay không? Con bà nó, có phi cơ liền hay lăm sao? Có phi cơ liền xem chỗ nào cũng là đất để bay à? Cẩn thận có ngày đang lúc đi vào biên giới, bị người ta dùng đại pháo bắn rơi xuống!

“Cục cụng, nhóc thật giống như lòng dạ xấu xa đó. . . . có phải đang nguyên rủa Mang thiếu hay không?”

“Ách. . . . không có, tuyệt đối không có!”

Ông trời — chẳng lẽ vị sự phụ này không chỉ là thần trộm mà còn biết thuật đọc tâm? Lợi hại đến mức cư nhiên biết cô đang suy nghĩ gì?

“Ha ha, không sao, thỉnh thoảng nguyên rủa tên kia cũng không có vấn đề gì, sự phụ nhóc là tôi đây cũng thường nguyên rủa hấn! Yên tâm tôi sẽ không bán đứng nhóc đâu!”

“.....”

Trầm mặc! Đối mặt với Hồng Yêu đang bô bô này, Hàn Bối Bối thông minh quyết định lựa chọn trầm mặc!

Nếu ông chú biến thái không có ở nơi này, như vậy người bây giờ cô có thể tìm. . . . cũng chỉ có Dạ Huyền Phi! Không biết hấn có đang ở đây không? Dù sao hấn cũng là em trai của ông chú biến thái, cho nên giúp cô một chút việc nhỏ, chắc là không có vấn đề gì đi?

Nghĩ tới đây, cô không quan tâm Hồng Yêu còn đứng đó nói gì, lập tức xoay người bỏ chạy!

“Này, cục cụng, đi đâu? Đi đâu vậy?”

“Sự phụ, tôi đi tìm Dạ Huyền Phi, chờ tôi tìm được rồi nói tiếp!”

“Cục cụng. . . .”

Lúc chạy đến khúc quanh, trên đầu Hàn Bối Bối rõ ràng giăng ngang ba đường hắc tuyến, nhóm người này. . . . trong khoảng thời gian ngắn ngần vài ngày ở nơi này, cô cảm thấy bọn họ có chút không giống như người bình thường, chính là dường như đều có chút biến thái, có chút không bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 262: Nhớ Hấn, Nhớ Hấn. . . .

Đúng vậy, tuyệt đối là không bình thường, rõ ràng cô là một người xa lạ, nhưng tất cả những người ở đây đều yêu thích cô, quán lấy cô, bất kể là phụ nữ, hay là đàn ông. . . .

“Dạ Huyền Phi? Dạ Huyền Phi?”

Chạy loạn khắp trang viên tìm Dạ Huyền Phi, cô tìm đến không còn tính nhẫn nại rồi, sau đó tên kia không biết từ nơi nào đột nhiên nhảy ra ngoài!

“Làm cái gì? Mặc dù tôi biết rõ em thâm mến tôi, nhưng cũng không cần phải để cho cả thế giới đều biết như vậy, hiện tại toàn bộ người trong trang viên ai cũng biết hôm nay em ở sân thâm tình gọi tôi rồi!”

“. . . . Tôi nhớ vào, tôi đây rõ ràng là kêu gào! Còn nữa, làm ơn, tôi mến anh khi nào? Làm phiền anh lần sau nói chuyện chú ý một chút!”

Hung ác trợn mắt nhìn người này một cái, Hàn Bối Bối không chút khách khí đạp xuống chân hấn một cước!

“Em. . . .”

“Hừ, đừng tức giận, đây là vừa học được từ sư phụ, sư phụ nói cái này là huấn luyện độ nhạy cảm!”

“.”

Dạ Huyền Phi mặt trợn trắng, cuối cùng bất đắc dĩ vuốt vuốt tóc của cô, sau đó lúi cô đến bên cạnh!

“Nói đi, tìm tôi gấp như vậy để làm gì?”

“. . . . Dạ Huyền Phi, tôi muốn về nhà!”

Rất muốn trở về, lúc trước, cô căn bản không chịu được cuộc sống một ngày không có hấn, nhưng bây giờ cư nhiên đã năm ngày rồi. . . . cư nhiên đã qua năm ngày, suy nghĩ một chút cũng biết, điều này rốt cuộc cần bao nhiêu dũng khí!

Cho nên Hàn Bối Bối hiện tại, từ trong ra ngoài từ ngoài vào trong chỉ có nhớ hấn, nhớ hấn, nhớ hấn. . . . Về nhà, về nhà, về nhà!

Càng như vậy, cảm giác càng thêm ủy khuất, lại thêm một chút đáng thương!

“Này, đừng khóc! Khóc cũng vô dụng, chuyện em muốn về nhà, tạm thời không thể được!”

“. . . . Tại sao?”

“Tiểu thư, em bây giờ đã là người của Ngũ Mang Tinh, em cho rằng còn có thể tùy ý vui chơi? Hơn nữa em là người anh trai tôi mang tới, trừ khi được hấn cho phép, chúng ta ai cũng không thể tùy tiện rời đi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 263: Các Người Đây Không Phải Là Phi Pháp Sao

. . . . Anh trai! Nghĩ đến điểm này, Dạ Huyền Phi cũng cảm giác đầu đau nhức!

Đây rốt cuộc coi là cái gì? Mang một cô nhóc có vấn đề đến, cái gì cũng không giải thích, sau đó liền xếp cô vào tổ chức Ngũ Mang Tinh? Thật là. . . .

Được! Dù hấn là lão đại của Ngũ Mang Tinh, dù hấn muốn làm cái gì cũng không cần nói rõ với mọi người, nhưng bất kể như thế nào, hấn vẫn không hiểu được!

“Cái gì cùng cái gì a, tại sao nhất định phải được sự đồng ý của hấn? Này, các người như vậy, rõ ràng là giam cầm tôi một cách phi pháp, là phạm pháp!”

Tôi muốn trở về, tôi muốn trở về!”

“Trở về làm gì ? Người ở đây ai cũng rất tốt, vẫn không so được với người cha biến thái của em sao? Hừm- — Nhắc đến liền thấy kỳ quái, Hàn Bối Bối, em nói một chút xem lão đại biến thái kia ăn thứ gì? Thậm chí có con gái lớn như em, mà vẫn không già đi chút nào? Có làm hay không?”

“ Đã sớm nói với anh, hẳn không phải là cha của tôi!”

Phiền nào, càng nói về hắn, càng nhớ!

Ô ô — Dục, không biết mấy ngày nay không có cô, hẳn có nhớ cô hay không? Hơn nữa dù là có, hiện tại cô cũng không thấy được, càng muốn thấy nhưng vẫn không thấy được, cũng bởi vì như vậy, căn bản là hoàn toàn đau khổ!

“Ách? Không phải là cha em?”

—— Cái gì ? Em nói cô cùng người giám hộ của cô có tình yêu trái với luân thường đạo lý?

Bỗng nhiên, một câu nói không có thêm chút giải thích nào của anh trai vào ngày mạng cô đến đột nhiên chui vào đầu Dạ Huyền Phi, làm hại hắn có chút hóa đá!

Không. . . . không phải đâu ? Chẳng lẽ người giám hộ anh trai nhắc tới lần đó, chính là cha của Hàn Bối Bối?

Kinh hãi! Chuyện này đối với hắn mà nói, tuyệt đối là một tin tức vô cùng kinh hãi! Rõ ràng hắn đã tận lực kiểm chế, nhưng vẫn có chút kinh khủng mà nhìn cô!

“Ừ. . . . Hẳn thật sự không phải là cha tôi, hẳn chỉ lớn hơn tôi 10 tuổi mà thôi, làm sao có thể là cha tôi?”

“Ách? Vậy hắn là?”

“Có thể xem là người giám hộ của tôi!”

. Sụp đổ! Quả thật là người kia! Lý trí trong đầu Dạ Huyền Phi trong nháy mắt bị đánh bay toàn bộ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 264: Em Thích Hắn?

Bất quá nhớ lại chuyện lần trước, cũng có chút hiểu. . . . hiểu Hàn Bối Bối vì sao phải làm như vậy, đây căn bản không phải phương thức của một đứa con gái đối đãi với một người cha, mà là phương thức của một người phụ nữ đối đãi với một người đàn ông, để cho hắn đưa cô đến hội giao dịch, sau đó còn chụp loại ảnh đó, là vì để hắn ghen sao?

Nha đầu này. . . . Thật đúng là không đơn giản, đầu óc của cô không phải đầu óc người bình thường!

“Vậy em . . . sẽ không giống như những gì anh trai tôi nói chứ, em thích hắn?”

“Cái gì? Anh trai của anh. . . . chú biến thái làm sao biết được?”

Tâm tư bị người nói trúng, ngay cả là sự thật, nhưng vì vẫn là cô gái nhỏ nên không tránh khỏi thẹn thùng, cô vẫn có chút đỏ mặt, hơn nữa càng khiếp sợ nhìn Dạ Huyền Phi!

“Không cần lộ ra loại vẻ mặt này, đây chính là chỗ lợi hại của Ngũ Mang Tinh, muốn có tư liệu của một người, phải không tiếc xuất ra lực lượng, đại khái lúc ở trên phi cơ, anh ấy đã tra ra toàn bộ hồ sơ cá nhân của em đi!”

“ Chú biến thái. ”

“Hàn Bối Bối, em thật kinh khủng!”

“Cái gì?”

“Làm sao sẽ thích một người lớn hơn mình 10 tuổi chứ? Hơn nữa còn là người giám hộ của mình? Nữ sinh các em ở độ tuổi này, cũng đều là ở độ tuổi tràn ngập sắc xuân, nên đa số phải thích loại hình nữ thiếu niên giống anh mới đúng chứ?”

“Phi phi, dựa vào anh, còn nữ thiếu niên?”

Miệng thì nói vậy, nhưng trong lòng Hàn Bối Bối không thể không thừa nhận, Dạ Huyền Phi nói vẫn có chút đạo lý, nữ sinh ở tuổi này giống như cô, đều đang xem manga, đều chú ý đến những thiếu niên anh tuấn mà không phải một người đàn ông trưởng thành lớn hơn mình 10 tuổi!

“Đi chết đi, tôi đang nói với em một cách nghiêm túc đấy!”

“ Tôi biết rõ, so với nữ sinh cùng lứa, tôi có chút khác biệt, nhưng nếu như anh là tôi tôi tin tưởng anh cũng sẽ thích hẳn!”

7 năm! Sống bên cạnh một người không có chút liên hệ máu mủ, hưởng thụ sủng ái của hắn, hưởng thụ tất cả những thứ hắn cho. . . . như vậy tự nhiên sẽ có tình cảm! Có khi là thân tình, có khi là tình yêu!

“Không cách nào tưởng tượng nổi!”

“Anh không phải là tôi cho nên anh không có cách nào tưởng tượng nổi, tóm lại thích chính là thích, không có đường để quay đầu, còn anh nữa, Dạ Huyền Phi, anh không nên lôi kéo tôi, anh giúp tôi một chút được không? Tôi muốn trở về, trước hết. . . . trước hết anh để tôi liên lạc với hắn được không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 265: Cô Thật Muốn Điên Rồi

“Xin lỗi, không làm được!”

“ Dạ Huyền Phi!”

“Bối Bối, thứ nhất, trong trang viên vì tránh cho một số người tâm địa xấu xa dùng thiết bị truyền tin tìm ra tung tích, cho nên nơi này không có bất kì thiết bị truyền tin nào, coi như là cô, cũng là những tên kia, mỗi lần đều là lấy trộm của nhà người ta — tôi không có kỹ thuật như vậy!

Thứ hai, tôi cũng vừa mới nói, em là người anh trai mang đến, người nơi này, trừ hắn ra, không có bất kỳ ai, có quyền để cho em đi, hơn nữa em đến bằng phi cơ của anh ấy, thứ gì cũng không có, dù hiện tại đưa em đến sân bay của Pháp, em cũng không đi được!”

Bụp!!!

Lời nói của Dạ Huyền Phi, quả thật giống như một quả bom hung hăng đánh vào óc Hàn Bối Bối, khiến cô lập tức thanh tỉnh lại, hơn nữa không thể không đồng ý với hắn. . . .

Đáng chết, đó không phải là muốn cô bị vây ở chỗ này sao?

Đội ông chú biến thái đi Anh không biết ngày tháng năm nào mới trở lại? Sau đó đi cầu xin hắn để cho cô về nhà?

Chỉ mới nghĩ như vậy, cũng đủ khiến cho cô phát điên, điên rồi, cô thật muốn điên rồi!

“Vậy phải làm sao bây giờ? Rốt cuộc nên làm gì bây giờ? Ô ô ô — tôi muốn trở về! Tôi muốn trở về!”

“Được rồi, đừng tranh cãi nữa, sống ở đây cũng chưa chắc là không tốt!”

“Câm miệng, anh còn ở đây cười trên nỗi đau của người khác!”

“Ngu ngốc, tôi đây không phải là cười trên nỗi đau của người khác mà là đứng trên lập trường của em, vì em suy tính, Hàn Bối Bối, em suy nghĩ một chút xem, cứ ở nhà, cứ mỗi ngày nhìn hắn, em cảm thấy giữa em và hắn có tiến triển gì sao?”

“ Ách?”

Người này. . . . tại sao đột nhiên người này nói với cô những lời này?

Hơn nữa những lời này đột nhiên khiến cô cảm thấy rất quen thuộc!

“Trước đây tôi không biết rõ quan hệ giữa hắn và em, cho là em có bệnh, nhưng hiện tại đã biết, tôi càng thêm hiểu tâm tư của em cùng ý nghĩ của người đàn ông kia!”

“Có ý gì?”

Q.2 - Chương 266: Rõ Ràng Là Ăn Giấm

“Bối Bối, người đàn ông kia là người giám hộ của em, dù không phải là cha, cũng coi như là trưởng bối của em, em thích hắn, em biểu hiện rõ ràng như vậy, thật ra đối với một người trưởng bối mà nói, đơn giản là một chuyện rất phiền nhiễu! Hắn phải nỗ lực, nỗ lực coi em như vãn bối, nỗ lực để cho mình thanh tỉnh trước mắt em, càng như vậy, hắn bị hành hạ càng nhiều, càng như vậy, hắn lại càng phải đấu tranh, thật ra em rất đẹp, hơn nữa căn cứ vào phản ứng lúc tôi đưa em về ngày đó, hắn không thể nào đối với em một chút cảm giác cũng không có, không thể nào thật sự lý trí vẫn xem em là vãn bối!”

Nghĩ tới chuyện ngày đó, Dạ Huyền Phi không nhịn cười được! Xác thực — lúc trước hắn cảm thấy cô nhóc này có bệnh, nhưng hiện tại loại quan hệ này, liền trở nên bình thường rồi, người đàn ông kia Rõ ràng đang ghen! Ăn dấm! Ha ha!

“Dạ Huyền Phi, rốt cuộc anh muốn nói cho tôi biết cái gì?”

“Rất đơn giản, Bối Bối, kỳ thực chuyện em đột nhiên không biết tại sao mất tích đối với em, đối với hắn mà nói, đều không phải chuyện xấu, tin tưởng tôi, tôi sẽ không lừa em, đàn ông đều như vậy, thứ càng ở bên cạnh mình, lại càng dễ dàng coi thường, mà thứ càng cách xa mình thì càng dễ dàng nhớ thương, càng dễ dàng nghĩ đến nhiều! Em luôn luôn ở bên cạnh hắn, lấy thân phận vãn bối, lấy thân phận nữ sinh vị thành niên, tôi nghĩ 10 năm, chờ đến lúc hắn cưới người khác, quan hệ giữa em và hắn, cũng sẽ không có bất kỳ đột phá nào!”

“Ách. . . .”

“Bởi vì em chưa từng để cho hắn mất đi, bởi vì em chưa từng rời bỏ hắn, để cho hắn có một cơ hội để hiểu, suy cho cùng em đối với hắn mà nói, là một thứ rất trân quý!”

“Cho nên ý của anh là tôi tạm thời không cần trở về, tạm thời sống ở chỗ này sao?”

Hắn Bối Bối nghiêng đầu, đột nhiên nhớ ra, những lời này rõ ràng Hiểu Hiểu đã từng nói với cô, chỉ bất quá Dạ Huyền Phi phân tích cặn kẽ hơn, khiến cho cô dễ hiểu hơn mà thôi!

Ở trong đầu cẩn thận phân tích một chút, mọi việc giống như thực sự như vậy! Đứng ở góc độ lý tính [1] mà xem xét, cô phải thừa nhận, Dạ Huyền Phi phân tích rất có đạo lý!

[1]: sống bằng lý trí

Chưa bao giờ từng mất đi, liền không phát hiện ra, một đồ vật, một con người, đối với mình mà nói có bao nhiêu quan trọng. . . .

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 267: Hắn Tham Vọng Chiếm Giữ Cô

“Dĩ nhiên, tôi cũng không dám bảo đảm hoàn toàn cho em, đây chỉ là tôi đứng ở góc độ lý tính mà phân tích, nếu như hắn đối với em không có chút ý tứ gì, như vậy dù em bỏ đi, em mất tích, đối với hắn, nhiều nhất cũng chỉ là đau lòng vài ngày vì không thấy đứa con gái mình nuôi mà thôi, ha ha!”

Lời này rõ ràng là Dạ Huyền Phi nói ra để hù dọa cô! Nhưng lại khiến hắn Bối Bối nhũn chặt chân mày!

“. . . . Dạ Huyền Phi. . . . Anh nói như vậy, giống như cũng có chút đạo lý, nếu như nếu như tôi không trở về, hắn quên mất tôi thì làm sao bây giờ? Nếu như tôi không trở về, như vậy hắn . . . như vậy hắn bắt đầu không chút kiêng kỵ đi tìm phụ nữ thì làm sao bây giờ. . . .”

Hắn đã từng! Trước đây hắn đã từng đi tìm phụ nữ!

“Ha ha ha, được rồi, chỉ trêu chọc em thôi, yên tâm đi, hắn sẽ không không có cảm giác, sẽ không quên em đâu!”

Giữa đàn ông với đàn ông, chính là giữa giống đực với giống đực, có một lần giao phong là đủ rồi, một lần giao phong, có thể hiểu được tham vọng chiếm giữ của đối phương!

Tham vọng chiếm giữ của Phong Thiên Dục một lần kia hù hấn sợ! Hấn cho rằng hấn là cha, cho nên hấn mắng bọn họ đều là quái thai, một người cha đối với con gái có tham vọng chiếm giữ . . . không phải là quái thai thì là cái gì?

Còn lúc này! Hấn đã hiểu! Đó là tham vọng chiếm giữ của một người đàn ông đối với một người phụ nữ! Ha, bảo bối vẫn luôn được hấn che chở dưới cánh chim, đột nhiên cứ như vậy không thấy, như thế nào lại quên đúng không? Như thế nào lại không có cảm giác?

Hấn bây giờ . . . phải là thật sự nổi điên mới đúng chứ?

Bất quá dĩ nhiên, những thứ này đơn giản chỉ là suy đoán của hấn mà thôi, hơn nữa dù là sự thật, hấn tuyệt đối cũng không nói cho Hàn Bối Bối!

“Làm sao anh có thể bảo đảm? Làm sao anh có thể bảo đảm? Anh cũng không phải là hấn!”

“Ha ha, không sao đâu, yên tâm đi, tôi là đàn ông, đàn ông hiểu đàn ông!”

“ ”

“Được rồi, cô nhóc, đừng làm rộn, cũng đừng làm ra vẻ mặt đưa đám, nếu không lúc anh trai tôi trở lại, cho là tôi khi dễ em, như vậy tôi liền xong đời, tôi nhất định sẽ bị đánh chết, chỉ còn em thôi, khoảng thời gian này, an tâm sống ở Pháp đi, hảo hảo học một ít kỹ xảo của sư phụ Hồng Yêu, chờ đến lúc em học thành, nói không chừng một ngày kia anh tôi phát hảo tâm cho em trở về a!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 268: Xem Em Có Dám Đánh Cuộc Hay Không

Vuốt vuốt tóc của cô, Dạ Huyền Phi cười cười, nhưng rõ ràng, trong lòng đối với điểm này không có quá nhiều xác định, tác phong làm việc của anh trai, từ trước đến giờ làm cho người ta sờ không tới đường đi, cho nên đối với việc lần này hấn mang Hàn Bối Bối tới Pháp, cho cô gia nhập Ngũ Mang Tinh Hấn còn một chút cũng không hiểu, đây rốt cuộc có nguyên nhân gì!

“Thật sự? Anh nói thật?”

“Ừ, có lẽ vậy!”

“ ”

“Được rồi, chuyện gì cũng không phải là tuyệt đối a, chỉ có xem em có dám đánh cuộc hay không thôi, không nói với em nữa, tôi còn có chuyện gấp, tôi đi trước!”

Hấn không thể nào vô duyên vô cớ tới Pháp, là thành viên của Ngũ Mang Tinh, như vậy lúc Ngũ Mang Tinh có chuyện, đương nhiên hấn cũng sẽ ra tay giúp đỡ, hi hi — cũng giống như lần này bị điều trở về! Dĩ nhiên cũng là có chuyện nội bộ, cần giải quyết!

Mà trong chốc lát Dạ Huyền Phi đứng dậy rồi đi, Hàn Bối Bối nhìn bóng lưng của hấn mà ngẩn người, cố gắng suy nghĩ những lời nói của Dạ Huyền Phi!

. Không trở về? Không cho hấn biết tin tức của cô? Như vậy được sao?

Như vậy có đúng hay không? Có phải là con đường duy nhất hay không? Hà?

A a a! Nhức đầu! Đau đầu quá!

Phiền lòng! Thật sự phiền lòng

Dục! Dục! Rốt cục nên bắt người làm sao bây giờ? Rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Tôi rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Nước Anh

“Mang! Tại sao nhận case lần này?”

“Cái gì?”

An Hựu Huân đi cùng một chỗ với Dạ Huyền Mang, sau khi giải quyết xong cái case nho nhỏ ở nước Anh này, đang chuẩn bị cùng hấn trở về, trở về trụ sở ở Pháp!

“Kỳ thực vụ ở Anh lần này, căn bản không cần cậu ra tay, không phải sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 269: Là Bởi Vì Cô Sao?

“Có lẽ vậy!”

“Tôi Anh là có liên quan đến cô gái đó?”

Sáu năm trước, Dạ Huyền mang từng không giải thích được mà mất tích một thời gian, cơ hồ dọa cho người của Ngũ Mang Tinh bể mật gần chết, sau khi hắn trở lại, cũng chỉ biết loáng thoáng, thời gian kia, hắn dường như bị đánh bất ngờ, bị trọng thương, sau khi hôn mê hoàn toàn, được một cô gái ở Anh cứu!

Cô gái kia rốt cuộc là ai? Là thân phận gì, bọn họ cũng không biết, điều duy nhất biết được là, cô gái kia hình như cũng là người phương Đông . . .

“Huân!”

“Mang, chúng ta là bạn bè nhiều năm như vậy, có cái gì không thể nói sao?”

“Không phải là không thể nói, mà là không biết nên nói như thế nào!”

“ . . . Ách?”

“Cậu nói không sai, tôi Anh nhận case này, là vì cô ấy . . . Vì vùng case xảy ra, vừa vặn là tại thành phố có cô!”

Thời điểm Dạ Huyền Mang nói đến câu này, trong con ngươi xuất hiện ánh sáng ôn nhu, khiến An Hựu Huân hơi khiếp sợ!

Một Dạ Huyền Mang luôn luôn khiến người ta không nhìn thấu, cư nhiên có ánh mắt như vậy, thật làm cho người ta vô cùng . . . không đúng, ánh mắt này. . . . giống như lúc hắn mang đứa bé kia về, cũng từng xuất hiện qua!

“Mang!”

“Huân! Tôi biết cậu đang nghĩ gì, cậu muốn biết vì sao tôi ở đây vừa tư niệm một người phụ nữ, rồi lại mang về một đứa bé!”

“ Ủ!”

“Cô bé có điểm giống cô ấy!”

Thời điểm Dạ Huyền Mang nói câu này, khiến cho An Hựu Huân hơi nhúc nhích!

“Cậu nói đứa bé được mang về kia, có điểm giống người phụ nữ kia?”

“Ừ!”

“Vậy tại sao cậu không trực tiếp đi tìm người phụ nữ kia không phải tốt lắm sao? Vì sao không giải thích được đã mang một đứa bé trở lại, cậu thật là . . . Đây không phải là phong cách của cậu!”

Lúc lên phi cơ, An Hựu Huân là người cuối cùng bước lên, đóng cửa khoang lại, phi cơ lập tức cất cánh, chuẩn bị bay trở về Pháp!

“Đúng là không phải là phong cách của tôi, nhưng không có biện pháp, ngày đó ở Xuân quán, đột nhiên cứ như vậy bị đứa bé này hấp dẫn mà không giải thích được, cho nên cũng liền như vậy không giải thích được mà mang về, ha ha!”

Hắn không đi tìm cô, chưa bao giờ đi tìm . . . Bởi vì đây là hứa hẹn hắn cho cô, hắn đã đáp ứng, hắn sẽ không đến quấy rầy cuộc sống của cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 270: Đề Cho Tôi Tùy Hứng Lần Này

Cô cứu hấn, không hơn, cô đã có người yêu, dù hấn là Dạ Huyền Mang, nhưng cũng không thể đi vào lòng của cô!

“Mang, lần này cậu quá làm bừa rồi!”

“A, có lẽ vậy, nhưng Huân, là người cũng sẽ có lúc bốc đồng, tôi không phải là thánh nhân, cho nên nhiều năm như vậy không tùy hứng qua, thỉnh thoảng tùy hứng một lần, không sao chứ?”

Nằm trên ghế da của phi cơ, Dạ Huyền Mang lười nhác nhìn An Hựu Huân ngồi bên cạnh, bộ dáng kia . . . khiến cho An Hựu Huân không nhịn được gật đầu một cái!

Xác thực, Ngũ Mang Tinh là một tổ chức nhỏ bọn họ cùng nhau thành lập khi bọn hấn gặp nhau lúc mười mấy tuổi!

Nhưng bởi vì bọn họ cái gì cũng không sợ, không sợ cái chết, không sợ bị thương, không sợ tất cả . . . cho nên thời gian ngắn ngủi không tới 10 năm, Ngũ Mang Tinh trở thành một tổ chức thần bí khiến rất nhiều người nghe tên liền biến sắc!

Trong quãng thời gian đó, chưa từng thấy Dạ Huyền Mang tùy hứng qua, hấn là đầu não, là lão đại lớn nhất, chưa từng thấy qua hấn đưa ra quyết định mà không dùng đầu óc. . . . Người như vậy, kỳ thực sống một chết đi, như vậy hấn lần này. . . là quá mệt mỏi nên tùy hứng sao?

Nếu như là vậy, hấn thay mặt cho tất cả thành viên Ngũ Mang Tinh, nói yes với hấn, có thể cho phép hấn tùy hứng một lần! Không quan trọng. . . . Thật sự không sao!

An Hựu Huân còn chưa kịp nói gì, mà Dạ Huyền Mang không biết có phải vì nguyên nhân quá mệt mỏi hay không, đã không nói thêm gì nữa, cả người thả lỏng, trầm trầm ngủ!

Ai!

Cũng được, cũng được, có một số việc vốn không có biện pháp có thể nói được, có một số việc cũng vốn không có đạo lý gì có thể nói được, thôi, thôi. . . . Kệ hấn đi thôi!

Nghĩ như vậy, rốt cuộc sau khi hoàn thành một CASE, An Hựu Huân để nguyên quần áo nằm xuống, nghỉ ngơi trên máy bay!

Nếu như nói, cực hình có thể hành hạ một người trở nên người không giống người, quỷ không giống quỷ, như vậy sợ hãi cũng là một loại cực hình, một loại cực hình về tinh thần nghiêm trọng!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 271: Bối Bối Của Hấn....

10 ngày! Đã 10 ngày!

Khắp nơi đều không có tin tức của cô, khiến cho cả người hấn cũng hoàn toàn hồng mắt, khiến cho cả người hấn giống như rơi vào Địa Ngục!

Bối Bối Bối Bối của hấn. . .

“Sâm thiếu? Thật không có biện pháp sao?”

“.....Xin lỗi!”

Nhiếp Sâm ngồi trên ghế sa lon, nhìn Phong Thiên Dục một bộ mặt đầy râu, quần áo xốc xếch ngồi trên sofa, mặc dù có chút đau đầu, nhưng . . . Hấn cũng không có biện pháp nào!

Mặc dù trong suốt 10 ngày, hấn hoàn toàn tập trung tìm kiếm tin tức của Hàn Bối Bối, mặc dù hấn không ngừng cố gắng giúp một tay tìm kiếm. . . không ngừng cố gắng, không buông tha bất kỳ một tia dấu vết, dù là một chút đầu mối nhỏ nhoi, nhưng vẫn không giải thích được việc người biến mất. . .

Điều này làm cho Nhiếp Sâm rất rõ ràng, tuyệt đối là có sự tham dự của một tổ chức khổng lồ, hơn nữa năng lực của đối phương tuyệt tới áp đảo hấn rất xa, như vậy đối với chuyện lần này của Phong Thiên Dục, hấn thật không thể ra sức!

“Sâm thiếu!”

“Phong thiếu, không có biện pháp, thủ đoạn của đối phương, so với tôi cao minh hơn rất nhiều, tuyệt đối không phải việc một người bình thường làm được, bây giờ, ngay cả cô ấy sống hay chết, tôi cũng không có cách nào xác định, cho nên tôi không giúp được cậu, tôi đã cố hết sức!”

“.....”

Phong Thiên Dục phiền não vò tóc của mình, hần hăng hái trước kia, không biết đã chết ở góc nào, Phong Thiên Dục bây giờ là một người chật vật đến không cách nào diễn tả bằng ngôn từ!

Nhiếp Sâm đã nói như vậy, hần rất rõ ràng, hần vốn không phải một người dễ dàng nói làm không được, xem ra hần thật sự đã cố hết sức, như vậy... Là không có hy vọng? Đã không còn hi vọng tìm được cô?

Không dám nghĩ... Căn bản không dám nghĩ như vậy!

Chỉ cần nghĩ tới đây, cả người hần liền đau đớn như tiến vào núi đao chảo dầu!

“Phong thiếu, một đứa trẻ mà thôi, nên tính đến tình huống xấu nhất, dù sao cũng đã 10 ngày!”

“....Không được! Tuyệt đối không được!”

Một đứa trẻ mà thôi? Cô đối với hần mà nói, chỉ là một đứa trẻ? Há?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 272: Tâm Vì Cô.... Vỡ!

“Thôi, những gì tôi nên nói cũng đã nói rồi, cũng đã cố gắng hết sức, cho nên xin lỗi, thật sự không có biện pháp, tốt nhất cậu nên nghỉ ngơi một chút, tôi đi trước!”

Đứng dậy, Nhiếp Sâm vỗ vỗ bà vai Phong Thiên Dục, cuối cùng cũng không nói gì, trực tiếp rời khỏi Phong gia!

Sau khi ra khỏi Phong gia.... Mới cảm thấy, không khí bên ngoài, cỡ nào tốt đẹp!

Sống bên cạnh Phong Thiên Dục.... cảm thấy áp suất khí bị ép quá rồi! Quá kinh khủng!

Bất quá xem ra Phong thiếu đối với đứa trẻ được nhận nuôi này, là quan tâm thật sự, đối với một đứa trẻ được nhận nuôi, có thể làm đến mức này, cũng có thể coi là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi!

.....Đứa trẻ kia, thật hạnh phúc!

Bên trong nhà! Ly trà do Vương tẩu pha cho mình cùng Nhiếp Sâm bị Phong Thiên Dục hất đổ trên mặt đất!

Cái ly trên mặt đất, vỡ thành rất nhiều mảnh!

Mà cái ly bị ném vỡ vụn kia, cũng giống như tâm hần, vỡ thành rất nhiều mảnh sao?

Hần... tan nát cõi lòng đến thế sao?

Đúng vậy, đã sớm vỡ.... vì cô mà vỡ!

Theo lời của Nhiếp Sâm, tính đến tình huống xấu nhất.... cho nên dù mình không muốn nghĩ đến, nhưng mỗi lần cũng không khỏi tự chủ mà nghĩ đến một chút!

Bối Bối.... Bối Bối có thể không trở về?

“.....Thiếu gia!”

“Vương tẩu! Không có chuyện gì, phòng khách giao cho chị, dọn dẹp một chút đi!”

“Vâng, thiếu gia! Chẳng qua là cậu.... Cậu đã nhiều ngày không hảo hảo nghỉ ngơi, cũng nên đi nghỉ ngơi một chút đi, tắm rửa, ngủ một giấc, có thể... có thể tiêu thư sẽ trở lại!”

Nhìn Phong Thiên Dục gần đây bị hành hạ như vậy, trong tâm Vương tẩu một hồi đau lòng!

Dù sao thiếu gia lớn như vậy, vẫn luôn sống an nhàn sung sướng, chưa từng gặp qua tình huống như lần này!

Cũng không biết... cũng không biết thân thể của hắn có chịu đựng được hay không!

“....Vương tẩu, chị đi làm việc của chị đi!”

Lời của Vương tẩu, hắn rất rõ ràng, chỉ là một lời an ủi mà thôi!

Nhưng hắn không phải trẻ con, những lời này căn bản không lừa được hắn a!

Nếu như có thể trở lại, cô đã sớm xuất hiện.

“Vâng, thiếu gia....”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 273: Cô Thế Nhưng Đi Cầu Hẩn?

Cuối cùng Vương tẩu chỉ có thể lắc đầu thở dài một cái, đi ra khỏi phòng khách!

Giữa thiếu gia cùng tiểu thư, mặc dù mọi người đều không nói ra, kỳ thực chỉ cần là người làm phục vụ của Phong gia, không có ai không hiểu!

Giữa thiếu gia cùng tiểu thư, thật ra tình cảm giữa hai người... Rõ ràng đã sớm vượt qua tình cảm cha con, giữa hai người, rõ ràng đã không cho người thứ ba tiến vào!

Cho nên chị cùng những người ở khác, chưa bao giờ gọi tiểu thư là “tiểu tiểu tử”, đều gọi là tiểu thư!

‘Thiếu gia’ cùng ‘tiểu thư’! Bọn họ đã sớm đặt hai người bọn họ chung một chỗ, đặt lên chung một bối phận, thiếu gia luôn luôn thông minh, nhưng thỉnh thoảng cũng có lúc chậm chạp, vẫn luôn không phát hiện sao?

.....A, đến cuối vẫn là không phát hiện? Hay là phát hiện ra cũng không phủ nhận, vẫn như vậy ngầm thừa nhận? Cái này ai cũng không biết, người biết, cũng chỉ có một mình thiếu gia không phải sao?

Nước Pháp

“Đã quyết định rồi hả?”

Sau khi trở lại không bao lâu, Dạ Huyền Mang lập tức bị Bối Bối quán lấy!

Mặc dù lúc mới bắt đầu hắn cho là cô tới nháo hắn, để hắn cho cô trở về, nhưng mà lúc nghe được yêu cầu của cô, Dạ Huyền Mang vẫn nhịn không được có chút kinh ngạc, bởi vì chuyện cô cầu hắn... Cơ hồ hoàn toàn ngoài dự liệu của hắn!

“Ừ, quyết định! Mang thiếu, tôi biết bản lĩnh của chú có thể thông thiên —— cho nên cầu xin chú!”

“Nhất định tôi phải làm phai mờ tất cả mọi thứ có thể tra ra tin tức của em? Không đề cho hắn tìm ra em?”

“.....Ừ, xác định!”

Suy nghĩ hai ngày, cũng bị hành hạ suốt hai ngày! Rốt cuộc Hàn Bối Bối dưới sự dẫn dắt của Dạ Huyền Phi, đưa ra một quyết định cô tự nhận là trọng đại! Bởi vì dù sao cũng liên quan đến hạnh phúc suốt đời của cô!

“Nhất định tôi phải tạo ta tin từ vong của em? Để cho hắn cho rằng em đã chết?”

Nhiều mày nhìn Hàn Bối Bối đứng trước mặt mình, trong lòng của Mang thiếu, mặc dù kinh ngạc khi cô đưa ra quyết định này, nhưng lại không thể không nói, vẫn có chút thương thức!

Mặc dù làm như vậy là cực đoan! Nhưng lại không thể không nói, là biện pháp hữu hiệu nhất để xác nhận tình yêu giữa nam và nữ!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 274: Hàn Bối Bối ‘Tà Ác’

Sinh lý tử biệt.... Cũng chịu thua cô nhóc này nghĩ ra được, không biết có phải do xem phim truyền hình quá nhiều hay không?

“..... Ừ! Cứ như vậy đi....”

Làm ơn — ông chú biến thái, có thể đừng cứ hỏi như vậy hay không? Nếu không, quyết tâm cô thật vất vả hạ xuống, sẽ dao động!

Cô cũng suy nghĩ, lời Hiểu Hiểu nói không sai, hoặc là phải có được, hoặc là không có gì cả! Không có con đường thứ ba!

Như vậy cho dù có được hay không! Cô cũng phải thử nỗ lực một chút! Không để bản thân lại tiếc nuối!

Sống bên cạnh hần, vĩnh viễn cũng sẽ không có tiến triển sao? Tốt, như vậy, lần này cô đánh cược lớn một chút, cô không chỉ muốn tạm thời không để cho hần tìm được, cô còn muốn hần cho là, cô đã chết — (Hàn Bối Bối tà ác, làm sao cô có thể tà ác như thế?)

Hừ, chỉ cần hạ một chút thuốc kích thích như vậy, xem coi hần có coi trọng sự tồn tại của cô, xem hần rốt cục hối hận hay không hối hận. ... không sớm phát hiện ra tình cảm của hần đối với cô — thật ra mặc dù cô không biết, rốt cuộc hần có tình cảm với cô hay không! Nhưng bất kể như thế nào, đánh cược!

Trải qua lần này, nếu như hần vẫn không thể hiểu được tâm của hần, vẫn không cách nào phát hiện trong lòng mình có cô, chỉ là đơn thuần xem cô là một đứa con gái mà hần nhận nuôi 7 năm cô sẽ thật sự chấp nhận, cô sẽ cam chịu số phận khôn được sao?

“Được, không thành vấn đề, tôi liền giúp em làm tài liệu, hơn nữa... muốn em chết vô cùng thâm tâm!”

“..... ÁchChết thâm tâm như thế nào?”

Mặc dù biết hần chỉ làm giả, nhưng thật muốn cho cô cái chết rất thâm tâm sao?

Ồ ô — như vậy có phải quá tàn nhẫn hay không hả?

“Ha ha ha, đơn giản chính là hoàn toàn biến đổi, đơn giản chính là một cái chết thâm tâm không nổi nhìn!”

“.....Chú biến thái — để cho tôi ‘chết’ xinh đẹp một chút a!”

“Được rồi, đi ra ngoài tìm Hồng Yêu đi, nếu quyết định như vậy, em nhất định phải ở lại Pháp rồi, mà nếu đã là thành viên của Ngũ Mang Tinh, phiền em không cần khiến Ngũ Mang Tinh mất thể diện! Mấy năm tiếp theo, phiền em ở đây, học tập bản lĩnh thật giỏi, tương lai ra sức vì Ngũ Mang Tinh!”

“Ách?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 275: Mang Thiểu Giáo Hoạt

Ra sức vì Ngũ Mang Tinh? Đợi đã nào ...! Đợi đã nào, vừa nãy cô không có nói, sẽ ra sức vì Ngũ Mang Tinh a, làm ơn — cô lại không muốn làm một cô gái lưu manh, được không?

“Hàn Bối Bối, mời tôi giúp một tay, cũng không phải miễn phí, mặc dù em là người tôi mang về, nhưng cũng không đại biểu em có bất kỳ đặc quyền gì, giúp em chế tạo một chứng cứ chết giả hoàn mỹ cũng phải có giá cao, giá cao chính là chờ sau khi em có năng lực, tương lai ra vì Ngũ mang Tinh hoàn thành 10 nhiệm vụ để hoàn lại!”

Mang thiếu đang cười... Nhưng rõ ràng là ngoài cười nhưng trong không cười! Khiến cho Hàn Bối Bối nhìn mà run sợ...

MD, Mang thiếu này ... Ăn tươi nuốt sống! Phúc hắc! Tuyệt đối chính là phúc hắc!

“.....A.....chú biến thái..... ặc, không phải, không phải, Mang thiếu! Chú có phải có chút hung ác hay không?”

“Hừ? Ác sao? Hình như tôi vẫn luôn như vậy, vậy là em không cần? Không cần cũng được, chứng cứ tử vong đừng tìm tôi làm!”

Dạ Huyền Mang gật một cái rồi vội vàng quay đầu không nhìn Hàn Bối Bối, tràn ngập đều là xảo trá, tràn ngập đều là hồ ly giả hoạt!

Bối Bối bủi môi với hần, trên khuôn mặt nhỏ nhắn treo đầy khinh thường cùng khinh bỉ, nhưng cuối cùng vẫn là không có cách liềm lưỡi kéo ống tay áo người ta!

“Được rồi, được rồi, tùy chú!”

10 nhiệm vụ? Nghe dường như cũng không nhiều! Dù sao cô không giải thích được gia nhập tổ chức Ngũ Mang Tinh gì đó này, như vậy hần là nên dốc sức phục vụ mới phải!

Hơn nữa vừa rồi đã nói, dù sao cô cũng có việc cầu xin người ta, như vậy..... Được rồi, tạm thời cô có thể lui vài bước nhỏ!

“Mặc dù nét mặt của em giống như rất không tình nguyện, nhưng không sao, chấp nhận là được!”

Buông tách cà phê trong tay xuống, Mang thiếu cười cười, cuối cùng ngồi xuống computer trước mặt!

Kỳ thực cho dù Hàn Bối Bối không nói, hần vốn cũng luôn luôn không ngừng can thiệp vào việc điều tra của Phong Thiên Dục – nói không rõ tại sao mình không muốn đứa bé này nhanh bị tìm được như vậy, nhưng tóm lại, thời điểm hần còn đang có hứng thú với đứa bé này, không thể nào hảo tâm trả lại cho ai được!

Hơn nữa khiến cho hần phá lệ đặc ý chính là, nếu Bối Bối đã đưa ra quyết định như vậy rồi..... Như vậy hần cũng không cần nương tay nữa!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 276: Cô Đã Chết!

Chỉ bất quá trước đây chưa từng mạnh tay, thế nhưng lần này thật sự làm lớn chuyện một chút tốt lắm! Hơn nữa.... còn phải dùng một thi thể có cùng nhóm máu với cô mới được! Bởi vì hần không muốn việc mình làm để lại bất kỳ tỳ vết nào!

Mặc dù việc chuẩn bị thi thể có thể có chút khó khăn, nhưng Ngũ Mang Tinh thành lập lâu như vậy, còn chưa có chuyện gì được gọi là “việc khó”? Cho nên, hắc hắc.....

Hàn Bối Bối rời khỏi thư phòng của hần chưa tới một giờ, tất cả chứng cứ tử vong, ngay cả thi thể có thân hình, nhóm máu hoàn toàn ăn khớp với cô cũng đã có tung tích!

Bối Bối nói muốn cái chết xinh đẹp một chút.... Cái này thật đúng có chút khó, chết như thế nào?

Bất kể như thế nào cũng là thay đổi hoàn toàn, nhóc con...

Một khắc gõ xuống nút Enter trên máy vi tính, trên mặt Dạ Huyền Mang, lộ ra một nụ cười thật lớn! Xong việc!

Trên thế giới.... một nữ sinh tên là Hàn Bối Bối, đã chết!

Khi nhận được tin tức mới nhất từ bên Nhiếp Sâm, Phong Thiên Dục đã chặt vật thành một đoàn, lão đảo nghiêng ngã chạy đến nơi được thông báo!

Trên đất.... tấm vải trắng che trên đất kia, Nhiếp Sâm nói cho hần biết, là thi thể của Bối Bối.... nói Bối Bối đã chết...

Hần luôn cảm thấy giống như đang nằm mơ, hoàn toàn đang trong một giấc mộng!

Lúc đi về phía tấm vải trắng, trong lòng hần không ngừng phủ nhận, không ngừng tự nói với chính mình, không phải vậy, không phải!

Rõ ràng có thể không cần đi nhìn, nhưng vẫn còn nỗi sợ hãi trong lòng không che đậy được, mà kéo tấm vải trắng xuống.... rất đơn giản, hần chỉ muốn xác định, đến cùng có phải Bối Bối hay không mà thôi!

“Phong thiếu, đừng...”

Nhiếp Sâm còn chưa kịp ngăn cản, Phong Thiên Dục đã một phen vén tấm vải trắng đắp thi thể trên đất lên!

Hoàn toàn biến dạng rồi... cả người đã hoàn toàn biến dạng rồi, hơn nữa thi thể này, nhìn qua giống như đã mấy ngày, đã bắt đầu tản mát mùi hôi thối khiến người ta ghê tởm!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 277: Tôi Không Tin! Không Tin!

“Phong thiếu... ..”

“.....Phát hiện ở đâu?”

“Ồ trong một ngõ nhỏ vắng vẻ, hơn nữa chết kiểu này, tương đối giống thủ đoạn của hắc K!”

Lúc Nhiếp Sâm nói đến đây, thái độ cả người hoàn toàn căng thẳng!

Nói không rõ vì sao, lúc nói đến hắc K, hắn luôn loáng thoáng cảm giác hết sức căng thẳng! Hơn nữa người ở hắc đạo, cơ hồ đều hiểu sự cường đại của tổ chức hắc K!

Tổ chức này chủ yếu hoạt động ở nước Anh, thủ đoạn vô cùng sắc bén máu tanh, dù là đối với phụ nữ, cho tới bây giờ cũng đều không nương tay!

“.....Có ý gì?”

“Phong thiếu, cậu không có khả năng không biết tổ chức hắc K chứ?”

“Tôi biết, nhưng vì sao Bối Bối... .. không, tôi không tin, tôi không tin đó là Bối Bối!”

Hai mắt Phong Thiên Dục đã đỏ ngầu, hơn nữa cả người đã gầy một vòng lớn, tay của hắn nắm lấy bả vai của Nhiếp Sâm, hơn nữa càng lúc càng dùng sức!

..... Rõ ràng là phủ nhận, nhưng động tác kia lại rõ ràng tiết lộ sự khẩn trương của hắn! Tiết lộ hắn không còn chút sức lực nào nữa!

Trong lòng Nhiếp Sâm thở dài một tiếng, sau đó trịnh trọng nói với Phong Thiên Dục:

“Phong thiếu, nhiều ngày như vậy, chúng ta suốt mười ngày, một chút tin tức cũng không tra được, hơn nữa tôi cũng đã từng nói với cậu, tất cả đầu mối giống như bị người ngăn chặn, hiện tại... .. hiện tại tìm được thi thể, căn cứ vào thủ pháp ác độc này, chắc chắn là do hắc K làm, mà trên đời này, người có năng lực quấy nhiễu chúng ta cũng không nhiều, nếu như là hắc K, như vậy thì chẳng có gì lạ, cho nên... .. cậu hiểu tôi nói gì không?”

Khẳng định đấy! Nhiếp Sâm đang khẳng định với Phong Thiên Dục! Thi thể trên đất đó, là cô! Là Hàn Bối Bối không sai!

Thân hình y chang cô, không khác gì!

Bởi vì nguyên nhân hoàn toàn biến dạng, cho nên không có cách nào nhận ra bộ dáng lúc trước của cô, nhưng hắn đã lấy mẫu máu trên người cô đem đi làm hóa nghiệm, sau đó so sánh với tư liệu của Hàn Bối Bối, hoàn toàn ăn khớp....

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 278: Không Thể Nào Là Cô!

Ngay cả trên phương diện chiều cao, còn có những phương diện khác, cơ hồ toàn bộ đều giống nhau, như vậy làm cho người ta làm sao phủ nhận không phải là cô? Hà ? Làm sao phủ nhận?

“Im miệng! Không thể nào! Không thể nào là cô ấy!”

” “

Nhìn hấn tâm tình mắt không chế, khuôn mặt cũng bắt đầu từ từ trở nên dữ tợn, Nhiếp Sâm biết, bây giờ hấn nhiều lời vô ích, loại chuyện như vậy vẫn là chính hấn suy nghĩ thông suốt mới được!

“Thôi ! Những tư liệu tôi tra được, toàn bộ đều ở trong này, cậu có thể cẩn thận xem một chút, Phong thiếu. ... không nên quá cố chấp!”

“.....Nhiếp Sâm! Đây là giả có đúng hay không. ... Giả dối”

Nhận lấy tài liệu Nhiếp Sâm đưa, Phong Thiên Dục gắt gao nắm chặt, toàn bộ giấy tờ trong tay hấn đều biến hình, hai tròng mắt đỏ ngầu lại giống như có thể nhỏ ra máu!

Nhiếp Sâm nhìn Phong Thiên Dục như vậy, trong lòng có chút kinh ngạc, càng thêm có chút kinh hãi, cả người rung động, cũng tuyệt đối không có cách nào diễn tả bằng lời!

“Phong thiếu. ... “

“Nói cho tôi biết, đây không phải là thật, không phải vậy, Bối Bối không thể nào chết, không thể nào!”

” “

Nhiếp Sâm bị Phong Thiên Dục nắm chặt, cánh tay cũng bị nắm đến tê dại, nhưng thủy chung cũng không cau mày một chút!

Nhìn ra, Phong Thiên Dục đối với đứa bé kia là thật tâm, nhìn ra hấn có bao nhiêu quan tâm đứa bé kia, hiện tại lại xảy ra chuyện như vậy, hấn không chịu nổi cũng là bình thường!

Không nói gì khác, hấn cứ như vậy lẳng lặng nhìn Phong Thiên Dục, nhìn Phong Thiên Dục gần đây biến thành khô cằn, cả người như thế nào bị thương tuyệt vọng!

Hắc K, là Hắc K đã xuống tay...

Rõ ràng Hàn Bối Bối chỉ là một đứa bé 15 tuổi mà thôi, là nguyên nhân gì, thế nhưng khiến cho Hắc K xuống tay độc ác như vậy?

Không nghĩ ra, cũng đoán không ra, Phong Thiên Dục bị thống muốn nứt ra, chân mày Nhiếp Sâm cũng vẫn luôn không buông lỏng!

Mà Phong Thiên Dục đang nắm Nhiếp Sâm, nhìn thi thể trên đất, giống như nghĩ đến gì đó, giống như nỗi điên vọt tới thi thể kia!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 279: Ngực Không Có Cái Bớt Đỏ

Mặc dù mọi người không rõ rốt cuộc hấn muốn làm gì, tuy nhiên khi hấn mở quần áo của “Hàn Bối Bối” đang nằm trên đất kia, cũng rói rít chắc lưỡi, đây.... đây coi là cái gì?

Lúc Phong Thiên Dục mở quần áo thi thể ra, hấn nhìn bộ ngực trắng bệch kia mà ngẩn người!

Mặc dù bộ ngực trắng bệch, không có dấu vết bị thương, nhưng... nhưng cũng không có cái bớt kia?

Trước ngực Bối Bối, vẫn luôn có một cái bớt có hình con bướm, cũng chính vì cái bớt đó, cho nên trước đây hấn mới mua cho cô một cái kẹp tóc hình con bướm!

Bọn họ nói cho hấn Bối Bối chết rồi, nhưng ở trên bộ ngực trắng bệch loang lổ vết máu kia, không có bất kì dấu vết nào của cái bớt, đột nhiên hấn cầm tư liệu trong tay vứt toàn bộ vào không trung, sau đó nở nụ cười!

Không phải, khẳng định không phải!

“Ha ha ha haHa ha ha ha.... “

“.....Phong thiếu! Phong Thiên Dục!”

Nhiếp Sâm nhìn Phong Thiên Dục đang cuồng tiếu, trong lòng liền phát rét, không có làm chứ? Chẳng lẽ hấn....chẳng lẽ hấn không chịu nổi, cho nên điên rồi?

“Không phải là cô ấy, tuyệt đối không phải là cô ấy.....Không phải!”

“.....”

Điên rồi? Thật điên rồi sao? Tài liệu cặn kẽ như vậy, làm sao có thể không đúng?

Nhiếp Sâm nhưc đầu bóp trán của mình, nhìn Phong Thiên Dục đã chạy ra ngoài, cả người một hồi ác hàn, hơn nữa có chút không biết phải làm sao!

Đến nông nổi này sao? Chẳng qua là một đứa con gái mình nhận nuôi 7 năm mà thôi, không cần thiết... khiến bản thân điên khùng chứ?

Mà Phong Thiên Dục rời khỏi chỗ của Nhiếp Sâm, vốn tâm đã biến thành tro tàn, nhưng lúc thấy trên ngực thi thể kia không có cái bốt hình con bướm, lại bắt đầu từ từ hồi phục, từ từ mang theo một chút kỳ vọng, từ từ.....

(tiếp theo bắt đầu cụ thể thân thể bị thâm của Bối Bối hắc — ngược thêm vài ngày nữa, sau đó sẽ kịch tính đặc sắc hơn!

“J” là tổ chức bí mật của ai? Vì sao vẫn truy xét vị trí của Bối Bối? Rốt cuộc đầu não Mạng thiếu của Ngũ Mạng Tinh, có thể tra được sao?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 1: Bốn Năm Sau Ma Quỷ Là Hắc

Không! Kỳ vọng có ích gì? Tưởng niệm có ích gì? Bối Bối... Bối Bối ở đâu? Rốt cuộc Bối Bối ở chỗ nào?

Vì sao cảm thấy đã lật cả thế giới lên, nhưng vẫn không có chút tin tức gì về Bối Bối!

Vì sao cảm thấy đã tìm khắp từng nơi, nhưng vẫn không tìm được bất kì chút tung tích nào của cô!

..... Nhiều người khuyên hắc từ bỏ việc tìm kiếm, dù sao cũng đã hơn nửa tháng rồi nhưng vẫn không hề có chút tin tức, nếu người còn sống chắc chắn không thể nào như vậy!

Người bên cạnh hắc đều cho rằng cô chết rồi, chỉ có mình hắc tin tưởng, cô không chết, cô hắc là đang ở một nơi nào đó trên trái đất này... Hắc chờ... chờ cô!

Tiểu Bối Bối của hắc... Tiểu Bối Bối kiên cường chắc là sẽ không xảy ra chuyện...

Thời gian thấm thoát thoi đưa, đối với hắc mà nói, có lẽ Hắc Bối Bối là một bảo bối quan trọng, nhưng đối với những người khác mà nói, có lẽ cái gì cũng không phải!

Cho nên theo thời gian chuyển dời, cho dù Phong Thiên Dục không từ bỏ, dần dần... Bốn năm sau! Người bên cạnh hắc, cơ hồ đều đã quên! Bốn năm trước ở Phong gia, có một cô nhóc đáng yêu từng tồn tại!

Dù đám người Vương tẩu cùng Trương quán gia chưa từng lãng quên, nhưng rõ ràng, cái tên Hắc Bối Bối này, đã trở thành một điều cấm kỵ ở Phong gia!

Bốn năm! Thật là bốn năm dài đằng đẳng!

Bốn năm này, cơ hồ có thể thay đổi rất nhiều rất nhiều chuyện!

Bốn năm này, rất nhiều rất nhiều người, tựa hồ cũng đều thay đổi, đều bị gột rửa!

Nếu nói bốn năm trước, Phong Thiên Dục, cá tính ôn hòa, âm áp như tờ, lịch sự nho nhã!

Như vậy hắc bốn năm sau... chính là một ma quỷ chân chính!

Chính là một lão đại hắc đạo chân chính làm cho người ta cảm thấy sợ hãi!

Bốn năm! Chỉ dùng thời gian bốn năm! Tập hợp tiền tài quyền lực, đồng thời kết nối quan hệ, trong tay của hắc, không ngừng hút vào tất cả người có thiên phú dị bẩm! Thành lập tổ chức ‘J’!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 2: Nỗi Nhớ Khắc Vào Xương Tủy

Đĩ nhiên, người chân chính biết hẳn là lão đại của tổ chức J, tuyệt đối không có mấy người! Bề ngoài tổ chức J có một lão đại trên danh nghĩa, che mắt mọi người, nhưng người chân chính quyết định, dĩ nhiên là Phong Thiên Dục!

Cũng là bốn năm này, hẳn vẫn không từ bỏ việc truy tìm tung tích của cô... nhưng không biết vì sao, bất kể năng lực của hẳn có nhiều như thế nào, bất kể thực lực của hẳn, có phải đã sớm vượt qua Nhiếp Sâm hay không, bất kể là hẳn đã nghĩ hết mọi biện pháp, chạm đến nội bộ Hắc K... nhưng vẫn không có bất cứ tin tức gì của cô!

Một mỗi nằm trên ghế salon, rượu vang đỏ tươi trong ly, từ từ đổ vào trong miệng!

Nhưng chỉ cần vừa nghĩ đến cô, hương thuần rượu vang lập tức trở nên giống như cam đắng, bất kể như thế nào, cũng không có biện pháp nuốt xuống!

Dòng rượu đỏ theo khóe miệng, từ từ chảy xuống vào trong cổ áo... ở trên áo từ từ nhuộm ra một tầng lớn những vầng hoa hồng.... nhưng lý trí thủy chung không thể kéo trở lại!

Tâm cũng sớm đã toàn bộ chết lặng, bốn năm... Bốn năm không có cô, cuộc sống của Phong Thiên Dục cũng sớm đã không còn nhiều màu sắc, không có cô... tất cả của hẳn, giống như đã dừng lại ở một khắc kia, không thể tiếp tục di chuyển dù chỉ một chút... Phong Thiên Dục bây giờ, chẳng qua là một cái xác mà thôi! Một cái xác trống rỗng!

..... Không được sao? Bối Bối, có phải thật giống như bọn họ nói, cô đã không còn?

Vì sao? Vì sao... Hết thảy mọi thứ đều như vậy rõ ràng trước mắt, rõ ràng... mọi chuyện lúc ở cùng cô đều rõ ràng, bốn năm ở nơi này, một năm lại một năm, càng lúc càng rõ ràng trong đầu...

Nghĩ tới trong đầu chính là thân ảnh kia, nghĩ tới 11 năm trước lúc gặp Bối Bối... Trong không gian đen tối này, nằm trên ghế sofa này, suy nghĩ của hẳn, cũng từ từ bay xa...

Bối Bối.... Nếu đã bốn năm, nhưng vẫn không tìm được con, như vậy... để cho ta đắm chìm trong hồi ức về con được không?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 3: Đồ Đê Tiện, Đều Là Đồ Đê Tiện

Bối Bối! Bối Bối của 11 năm trước... là dạng gì? Trong trí nhớ này, tiếng chửi rủa kia là của ai?

(Bởi vì thân thể cùng những gì Bối Bối đã trải qua vẫn luôn được viết rất mơ hồ, cho nên mượn đoạn trí nhớ này của Phong thiếu, thuận thể công bố cho mọi người, chớ cảm dài dòng ha, bởi vì ta muốn kiếm nước mắt, khóc đi, muốn nhìn một chút có người khóc, ha ha!)

“Đồ đê tiện, đều là đồ đê tiện, mẹ mày là đồ đê tiện, cho nên bị báo ứng, chết sớm, mày cũng là một tiểu tạp chủng đê tiện!”

”.....“

Đứa bé đứng ở góc tường yên lặng vẽ vài vòng trên mặt đất, cô cái gì cũng không nói, giống như những lời nói ác độc kia, không phải là đang mắng cô!

Cô lạnh nhạt làm cho người ta thoát nhìn khê đau lòng, hơn nửa giờ phút này nhìn đứa bé bị người chửi rủa vẫn chưa dừng lại!

Đó, đúng, thiếu chút nữa quên nói nha, người nhà họ Diệp này, nhà bọn họ thật sự có tiền, bây giờ nhà bọn họ đang mở party! Nhưng cùng cô có quan hệ gì đâu?

“Tiểu tạp chủng, mày còn không cút vào phòng của mày cho tao? Ra ngoài làm gì? Cho tao mất thể diện?”

”.....Mẹ, người tạm thời nói ít vài lời a..., em gái cũng không phải là cố ý ra ngoài!”

Đứa trẻ lớn nhất Diệp gia Diệp Vi Phân, nhìn ‘em gái’ ở góc tường, nhin không được mở miệng ngăn cản, bình thường la mắng còn chưa tính, nhưng hiện giờ là party sinh nhật 18 tuổi của cô, thật một chút cần thiết cũng không có!

“Vi Phân, con tránh ra cho mẹ, tiểu tạp chủng này, chính là thiếu dạy dỗ, trường hợp hôm nay, nó có tư cách xuất hiện sao? Một chút gia giáo cũng không có! Quà thật mau bị nó tức chết!”

Cô đột nhiên ngừng đầu, nhìn mỗi người đứng trước mặt cô, trong cặp mắt to kia, không có chút sợ hãi nào, hơn nữa, sạch sẽ như một tờ giấy trắng!

”Mẹ, chừa cho con một chút mặt mũi, hôm nay có Phong Thiên Dục ở đây!”

Khuôn mặt Diệp Vi Phân nhuốm biểu tình có hơi lúng túng, đầu gì cô cũng là đại tiểu thư của Diệp gia, hôm nay cũng thật vất vả mới mời được Phong Thiên Dục, kết quả cư nhiên mẹ bây giờ giống như một người đàn bà chanh chua chửi đồng ở chỗ này ra oai, trời ạ, mặt mũi nên để chỗ nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 4: Nuốt Vào Bụng

“Hả? Cái gì, Phong ... Thiên Dục tới?”

“Dạ!”

Diệp Vi Phân giảm thanh âm thấp xuống nhìn mẹ mình, nếu hôm nay để cho Phong Thiên Dục lưu lại ấn tượng xấu gì, thật sự quá tệ!

“Trời ạ, sao con không nói sớm một chút, người tới, người tới, nhanh đem cái phiến toái này kéo về phòng của nó đi!”

“.....Mẹ lớn, không phải lo lắng, con sẽ tự trở về phòng của con, chỉ là trên giường trong phòng con, bị anh trai dội nước, con không có cách nào nghỉ ngơi!”

Hồi lâu, cái thân ảnh nhỏ bé ở góc tường đột nhiên mở miệng, thanh âm sạch sẽ mềm mại, càng làm cho người ở chỗ này có chút ngoài ý muốn!

Thiên Sứ!

Cô sạch sẽ như thiên sứ, thanh âm của cô cũng làm cho người ta mê muội như vậy, chẳng qua hiển nhiên người của Diệp gia, cũng không có ai thích cô, vì những lời này vừa mới nói ra, mẹ của Diệp Vi Phân Trương Mỹ Ngọc, lập tức hưng hăng tròn mắt nhìn cô!

“Tạp chủng! Giường ướt có thể nhờ người giúp mày đổi, mày chạy đến chỗ này làm gì?”

“Là anh trai kêu con đến chỗ này tìm mẹ lớn, nói mẹ lớn sẽ giúp con xử lý!”

Hàn Bối Bối vô tội nhìn Trương Mỹ Ngọc, cô không hiểu, không hiểu tại sao lại chán ghét cô như vậy, không hiểu tại sao cô mới đến Diệp gia có mấy tháng, mọi người đều giống như muốn nuốt cô vào bụng!

“Hàn Bối Bối, mày tự đâm đầu vào chỗ chết có phải hay không? Còn để tao giúp mày xử lý? Người tới, nhanh đem nó dẫn đi, mất mặt muốn chết!”

Trương Mỹ Ngọc thấy Hàn Bối Bối liền nổi giận, hơn nữa nghe đến thanh âm tuyệt vời của cô, bà càng không thể khống chế hỏa khí của mình, bởi vì thanh âm của Hàn Bối Bối, cùng người mẹ hồ ly tinh của cô, thanh âm cơ hồ y chang không chút khác biệt, cũng là ác mộng đối với Trương Mỹ Ngọc!

Mà nhìn dáng vẻ vô tội của Hàn Bối Bối, bà càng thêm không có chút cổ kỵ hình tượng của mình, trực tiếp xông lên phía trước, kéo bím tóc của hàn Bối Bối, muốn túm cô đem lên lầu!

“A... mẹ lớn, thật là đau, buông con ra, van cầu người buông con ra!”

“Trời ạ, thật là loạn, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 5: Vết Máu Không Cách Nào Quên

“Đúng nha, vừa rồi Diệp Vi Phân gọi cô bé là em gái không sai chứ? Diệp gia từ lúc nào thì có một đứa con gái nhỏ như vậy?”

“.....”

Tiếng nghị luận nổi lên bốn phía chung quanh, Diệp Vi Phân tự nhiên cũng nghe được, cả người không được tự nhiên, ngày sinh nhật 18 tuổi hôm nay, liền bị tên tiểu tạp chủng Hàn Bối Bối kia phá hư, cô thật hận!

Bất quá dù tức giận, cô cũng không quên duy trì phong độ của mình, cô không ngừng tìm kiếm bóng dáng của Phong Thiên Dục trong đám người, mà lúc thấy được một thân Tây phục trắng, cô vội vã đạp giày cao gót đi tới!

“Thiên Dục!”

“Chúc mừng, sinh nhật vui vẻ!”

Phong Thiên Dục nhìn Diệp Vi Phân hôm nay ăn mặc vô cùng xinh đẹp, hân hưởng cô nhắc cái ly trong tay lên!

Chẳng qua là hiển nhiên ánh mắt của hắn không dừng lại quá lâu trên người Diệp Vi Phân, mà là nhìn cách đó không xa, rơi vào trên người của hàn bối Bối bị Trương Mỹ Ngọc không chút thương tiếc nắm kéo!

“Thiên Dục, cảm ơn, em thật sự rất vui, anh thế nhưng cũng tới dự party sinh nhật của em!”

“A, đáp ứng em nhất định sẽ làm được!”

Phong Thiên Dục lần nữa thu hồi tầm mắt về trên người Diệp Vi Phân, bên trong đôi mắt phượng sáng chói như sao, quang mang lưu chuyển như một loại bảo thạch, khiến cho người ta không thể lý khai tầm mắt!

Nơi nào có phong Thiên Dục! Nơi đó sẽ có hoa si!

Những lời này một chút cũng không giả!

Tạm thời không nói đến bề ngoài anh tuấn kia của Phong thiên Dục, chỉ cần thân thể hiển hách, liền đủ cho tất cả phụ nữ điên cuồng rồi!

“A, Thiên Dục, lần này anh...”

“A...”

Diệp Vi Phân còn chưa nói hết, bên kia Trương Mỹ ngọc lại xảy ra chuyện, lần nữa kéo tầm mắt của mọi người!

Tiếng kêu này là của Trương Mỹ Ngọc không sai, nhưng hiện tại người té xuống đất là Hàn Bối Bối, hơn nữa rất rõ ràng, cô tựa hồ bị thương, đầu của cô đang có vết máu chảy ra!

Phong Thiên Dục lần nữa nhìn chằm chằm đứa bé nằm dưới đất, dĩ nhiên hắn cũng không xem nhẹ vũng máu trên đất!

Nên khóc đi?

Trẻ con bình thường, lúc này nên oa oa khóc lớn mới phải, nhưng đứa bé này giống như sẽ không khóc, khiến cho hắn loáng thoáng cảm thấy tò mò, giống như đột nhiên muốn biết, đứa nhỏ này kiên cường như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 6: Đùng Chạm Vào Cô Bé!

“Đáng chết, tạp chủng, mày lại dám can tao? Nhìn xem tao không đánh chết mày, cái loại hỗn tạp này!”

Trương Mỹ Ngọc đi chính là giày cao gót, không cần biết đúng sai trực tiếp dùng giày cao gót của mình đạp về phía Hàn Bối Bối trên mặt đất!

Không có ai giúp một tay, không có ai ngăn lại, những người có tiền này giống như cũng sớm đã quen nhìn những tiết mục như thế này, nhìn Trương Mỹ Ngọc điên cuồng giẫm lên đứa bé này!

Thật là đau!

Toàn thân đều đau khiến cho cô muốn chết!

Nhưng Hàn Bối Bối cũng kiên cường, cô gắt gao cắn chặt môi, chính là không để cho mình khóc lên tiếng!

Không thể khóc, mẹ từng nói không thể khóc, nếu cô khóc, cô lại thật sự không có ai muốn! Cô sẽ bị cha đuổi ra khỏi nơi này, cho nên bất kể như thế nào, cô không thể khóc!

Cô vốn còn biết ôm đầu mình, thế nhưng dần dần không giãy dựa nữa, sau đó mặc cho Trương Mỹ Ngọc ở bên kia tùy tiện đá, cả người Trương Mỹ Ngọc cũng tựa như phát điên, nhìn qua thật dữ tợn!

Diệp Vi Phân có chút cảm thấy khó xử nhìn Phong Thiên Dục, không biết nên giải thích làm sao, bởi vì cô cho tới bây giờ chưa từng muốn trong party sinh nhật của mình lại xuất hiện nháo kịch như vậy, hoang đường!

Thật sự là quá Hoang đường rồi !

“..... Thiên Dục.....”

“Dừng tay!”

Tay Diệp Vi Phân còn chưa chạm tới cánh tay Phong Thiên Dục, Phong Thiên Dục đã hơi cau mày từ trong đám người đi ra!

“Diệp phu nhân, hôm nay hẳn là tiệc sinh nhật 18 tuổi của con gái bà sao? Không biết bà vì sao phải biểu diễn bạo lực gia đình như vậy? Hay là vì ăn mừng sinh nhật con gái cho nên chuẩn bị tiết mục này sao?”

“..... Khụ khụ, dĩ nhiên không phải đúng rồi, mọi người hiểu lầm, tên tiểu tử này là một kẻ không có tiền đồ ở nhà chúng tôi, mọi người chú ý, các người từ từ ăn, từ từ chơi, tôi mang nó lên lầu!”

Thời điểm Trương Mỹ Ngọc thấy người đứng ra, lại là Phong Thiên Dục, dĩ nhiên cả người có vẻ có chút lúng túng, hơn nữa vội vàng muốn kéo Hàn Bối Bối tựa hồ đã bất tỉnh trên lầu!

“Chờ một chút! Đừng chạm vào cô bé!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 7: Cậu Mang Nó Đi Đâu?

Nhìn động tác thô lỗ của Trương Mỹ Ngọc, chân mày vốn đã nhíu chặt của Phong Thiên Dục, tựa hồ càng thêm nhíu chặt rồi, hơn nữa hẳn một chút cũng không do dự đi về phía Hàn Bối Bối!

Một tay đỡ Hàn Bối Bối từ trên mặt đất lên, hẳn rất cẩn thận cẩn thận kiểm tra một chút miệng vết thương của cô, thời điểm xác định là ở sau gáy, nhưng hẳn là ảnh hưởng không lớn, mới hơi thở phào nhẹ nhõm, tên tiểu tử này chỉ là bị đánh bất tỉnh mà thôi, không phải là bởi vì phía sau đầu bị thương!

“Thiên Dục a.....”

“Diệp phu nhân, gọi tôi Phong Thiên Dục hoặc là Phong tiên sinh, tôi nghĩ tôi sẽ không để ý đâu!”

Phong Thiên Dục ôm lấy Hàn Bối Bối, ném một nụ cười đẹp mắt cho Trương Mỹ Ngọc, nhưng thái độ cũng là xa lánh, hơn nữa lời trong miệng nói ra, tự nhiên cũng khiến cho người ta có cảm giác mất mặt!

Thành thật mà nói, hẳn cùng người của Diệp gia không quen, hẳn là bởi vì có quan hệ bạn học với Diệp Vi Phân, cho nên hôm nay mới xuất hiện ở nơi này!

“Ách..... Phong tiên sinh, chờ đã, cậu mang nha đầu này đi đâu?”

“Đi bệnh viện, tôi nghĩ, nếu hôm nay nó không tới bệnh viện, như vậy hoặc giả mạng nhỏ sẽ không giữ được, hôm nay có rất nhiều nhân chứng thấy Diệp phu nhân hành hung, nếu như nó đã xảy ra chuyện, Diệp phu nhân sẽ không có biện pháp thoát thân đâu!”

Những câu châm chọc, những câu giống như bàn tay, tát lên trên mặt người của Diệp gia, mà bữa tiệc ngày hôm nay, kỳ thực cũng rất nhiều người biết, là bởi vì Phong Thiên Dục muốn tới, cho nên bọn họ mới đến, hiện tại Phong Thiên Dục rời đi, tự nhiên cũng có rất nhiều người cùng rời đi!

Bên trong phòng khách to như thế, nhất thời còn dư lại hai ba con mèo, Diệp Vi Phân cũng không chịu được nữa rống lên với Trương Mỹ Ngọc!

“Mẹ! Mẹ hôm nay rốt cuộc làm sao vậy? Muốn làm gì? Con thật vất vả mới mời được Phong Thiên Dục, mẹ cứ như vậy..... Cứ như vậy bị mẹ làm

hông? Con thậm chí cũng còn chưa kịp nhảy một điều cùng hân?”

“Vi Phân a. Thật xin lỗi, thật xin lỗi, mẹ không phải cố ý, mẹ chẳng qua là thấy cái tiểu đề tiện đó liền không nhận được chứ sao.”

“Có làm hay không? Mẹ không nhận được liền có thể hủy party sinh nhật của con như vậy?”

Phong Thiên Dục nha, đối phương là Phong Thiên Dục nha! Hân là người cực kỳ được hoan nghênh ở thành phố A nha, nhân khí của hân thậm chí còn cao hơn người mẹ Đại Minh Tinh của hân!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 8: Con Muốn Tới Câu Lạc Bộ Đêm!

“. Vi Phân, thật không phải, mẹ nào biết tiểu đề tiện kia sẽ chạy trốn ra ngoài.”

“Hừ, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Con ra ngoài, tức chết con rồi, bất kể như thế nào, khi con trở lại, đừng để cho con thấy tiểu tạp chủng đó đang ở trong nhà này!”

“Đợi chút. đợi chút, Vi Phân, con đi đâu vậy?”

“Con tới câu lạc bộ đêm, một party tốt như vậy, cứ như thế bị phá hủy, con dĩ nhiên muốn bồi thường cho bản thân một chút rồi!”

Thời điểm Diệp Vi Phân nói xong câu đó, hiển nhiên cả người đã phiêu ra đến ngoài cửa rồi! Mà Trương Mỹ Ngọc nhìn con gái bảo bối của mình, trên mặt tự nhiên lóe lên thần sắc vô lại!

Nhưng nghĩ tới tiểu tạp chủng kia đã bị Phong Thiên Dục ôm ra ngoài, hơn nữa còn phá rồi party sinh nhật của con gái mình, ánh mắt của bà ta lại trở nên ác độc!

Tạp chủng! Loại tạp chủng không chết từ tế được!

—(Phong gia)

Ánh sáng chói mắt nha!

Nhưng tựa hồ lại là không khí thật âm áp.

Mơ sao? Cô không phải đang nằm mơ chứ? Bên trong phòng của cô, không thể nào có ánh sáng như vậy!

Cô ở tại Diệp gia đã bao lâu? Cũng tới nửa năm đi? Nhưng cô là ở trong tầng hầm ngầm của Diệp gia đó a, bên trong quanh năm đều không nhìn thấy gì, hơn nữa bóng đèn bên trong cũng chỉ là 15W mà thôi, tuyệt đối sẽ không chói mắt!

Nha, còn có chỗ cô ở, không khí làm sao lại âm áp đây? Bên trong quanh năm gió không thông, chăn bông của cô còn không thể phơi, đều là mùi vị mốc meo a, còn có chuột, có gián.

“Hi, tiểu tử?”

“. Ô, chớ quấy rầy!”

Cô nằm mơ, cô nhất định là nằm mơ, nếu không làm sao có thể tốt đẹp như thế?

Hơn nữa thanh âm dễ nghe như vậy là từ nơi nào tới? Phim hoạt hình sao? Giống như bức tranh được thu nhỏ thật lâu cũng không nhúc nhích! Mong thật là đẹp!

Có ánh sáng khiến cho cô cảm thấy cảm giác an toàn, chắn có mùi ánh mặt trời, có phim hoạt hình. Thật thỏa mãn nha!

Trên giường, cô đột nhiên nhếch môi nở nụ cười!

Như vậy không hề phòng bị, như vậy làm cho người ta bắt giác nở nụ cười!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 9: Ta Không Âm Ỉ Cháu, Tiếp Tục Ngủ Đi

Mà Phong Thiên Dục vốn định kêu tỉnh cô, nhìn chăm chăm nụ cười trên môi cô, sững sốt thật lâu, sau đó mới phục hồi lại tinh thần!

Rất đẹp, rất sạch sẽ, là một nụ cười trong sáng!

Nụ cười như vậy đại khái cũng chỉ có trẻ con mới có thôi? Thật sự chưa từng thấy nụ cười nào khiến cho hân thoải mái như vậy!

Nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn tròn tròn của cô, cảm thụ da thịt trong tay kỳ thực cũng không coi là tron nắn, khỏe môi hân lần nữa giương lên nụ cười!

“Tiểu tử nên tỉnh, cháu nhất định đang nằm mơ rồi!”

Sau khi đưa cô đến bệnh viện một chuyến, xác định đều là bị thương ngoài da, không có gì đáng ngại, chẳng qua là đứa nhỏ này thiếu ngủ nghiêm trọng, cộng thêm một chút thiếu máu, tiếp đó còn có trường thành không tốt, đều rất khỏe mạnh, có thể đưa về nhà, hân mới đưa về nhà đấy!

Kỳ thực hân vốn có thể chọn trực tiếp đưa cô trở về Diệp gia, căn bản không cần thiết quản việc sống chết của một đứa bé, nhưng cũng không biết tại sao, hân chính là giống như bị quý thần xui khiến đưa cô về nhà của mình!

“..... Không cần âm ỉ tôi!”

“Được, được, ta không âm ỉ cháu, cháu tiếp tục ngủ, ta ngược lại muốn xem, cháu muốn ngủ thẳng tới lúc nào!”

Nhìn đồng hồ trên tay, đã mau 11h đêm rồi, hôm nay không thể nào đưa cô về nhà, thôi, để cho cô lưu lại nhà hân một đêm đi!

Nghĩ tới đây, Phong Thiên Dục lập tức đứng dậy, không âm ỉ cô nữa, tắt đèn giúp cô, sau đó chuẩn bị rời đi!

Bất quá không xong rồi, hân mới vừa tắt đèn, tiểu tử trên giường, liền lập tức không nể mặt quát to lên! Hơn nữa còn tựa hồ đã tỉnh, bởi vì thật không may, hân giống như nghe được thanh âm đầu của cô đụng phải giường!

“Nha. Thật là đau, mẹ, bật đèn, bật đèn. Bối Bối sợ tối! Không được. Không được, mẹ không có ở đây, không thể gọi, không thể gọi!”

“Làm sao vậy? Tiểu tử?”

Phong Thiên Dục lại lần nữa bật đèn lên, rất bi kịch phát hiện, tên tiểu tử này mới vừa thật sự đụng phải giường, đầu vốn đã băng bó kỹ, lại nứt ra rồi! Máu đã thấm qua cả băng gạc!

Đèn bật lên, mặc dù chói mắt, nhưng cảm xúc của Hàn Bối Bối mới có chút tốt hơn, không có sợ như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 10: Đau Lòng Vì Cô

“..... Anh là ai?”

“Ta? Còn cháu, cháu là ai?”

Hân đột nhiên phát hiện, thật thích nghe giọng nói của tiểu tử này!

“Em tên là Bối Bối, Hàn Bối Bối!”

Cô từ trên giường ngồi dậy, nhìn ông anh phía trước mặt này, sau đó cuộn mình lại, ôm lấy chân của mình! Một chút phòng bị cũng không có.

Phong Thiên Dục lần nữa néo khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, nhưng lần này cô theo bản năng tránh né, chẳng qua là tư thế né tránh kia, khiến cho hân hơi đau lòng!

Đó là một loại phản ứng bản năng, là một loại phải chịu đánh, sau đó là tư thế tự vệ theo bản năng, tại sao cô lại phản xạ như vậy, cô bị người khác đánh

sao?

“Ta sẽ không đánh cháu, Bối Bối? Gọi Bối Bối có đúng hay không?”

“Vâng. Em tên là Bối Bối!”

Mắt to vẫn như cũ nhanh như chớp nhìn bàn tay Phong Thiên Dục, rất sợ cái tay kia, sẽ tùy thời rơi vào trên người của mình, cô bị đánh đến sợ, đứng vậy, đã chết lặng, đã là phản xạ có điều kiện rồi!

“Mới vừa tại sao kêu lên?”

“Em sợ bóng tối!”

“Thì ra là như vậy.”

Trẻ con sợ tối, cũng là đứa trẻ không có cảm giác an toàn, cô không có cảm giác an toàn, là bởi vì liên quan đến Diệp gia sao?

Không giải thích được, hẳn cảm giác mình giống như có hứng thú đối với đứa bé này! Không giải thích được, hẳn cảm giác mình giống như còn rất muốn chú ý tới chuyện của cô đấy!

“Anh, anh là ai? Em tại sao lại ở đây?”

“Anh. Ha ha, gọi ta là chú đi, nói không chừng anh so với em lớn hơn rất nhiều!”

Nhìn thân thể nhỏ xinh của cô, hẳn đoán cô nhiều nhất chỉ có 6 tuổi!

“Nha, đúng, còn nữa, quên giới thiệu, ta tên là Phong Thiên Dục, cháu có thể gọi ta là chú Phong, về phần cháu tại sao ở đây, sau này hãy nói được không?”

Hắn đối với chuyện cô tại sao xuất hiện tại nơi này, không muốn phí tâm tư giải thích làm gì, hẳn cảm thấy hiện tại hắn tương đối muốn biết chuyện của cô!

Đứa bé này nhìn qua mặc dù đơn thuần, nhìn qua mặc dù sạch sẽ trong sáng, nhưng kỳ thực cũng rất rõ ràng, cô tựa hồ rất biết nắm chặt một mức độ, cô sẽ không để cho người ngoài tiếp xúc, nhưng cũng sẽ không quá xa lánh.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 11: Còn Có Người Có Thể Giúp Cô Sao?

“.....Nha, được, chú Phong!”

“Thực ngoan! Bối Bối, cháu cũng nên nói cho chú Phong một chút chuyện xưa của cháu chứ?”

“Chuyện xưa? Là chuyện xưa của cháu?”

Hắn Bối Bối vừa nói, vừa đánh giá hoàn cảnh xung quanh!

Không phải là phòng dưới đất, không phải là cái chăn mố meo, không phải là cái giường nhỏ dành cho sủng vật chó con của Diệp gia!

Không có chuột, không có gián, không có đồ bỏ đi, không có đồ mố meo không cần thiết!

Không phải bóng đèn 15W kia, không phải bàn com cũ rách không chịu nổi kia. . .

Ừm, nhìn nơi này, đột nhiên cô cảm thấy an tâm không ít, nơi này so với chỗ cô ở tốt hơn rất nhiều, cho nên cô không muốn vội vàng trở về, một chút cũng không vội vàng!

“Đúng, nói cho chú, tại sao cháu bị đánh, nói cho chú, tại sao trên người cháu có rất nhiều vết thương cả mới lẫn cũ, không chừng chú có thể giúp cháu!

Nghĩ đến bộ dáng đánh cô hôm nay của Diệp phu nhân, Phong Thiên Dục không nhịn được mà cau mày, hẳn bắt đầu có chút lo lắng, việc đưa đứa nhóc này trở về, rốt cuộc là nên hay không nên?

Đưa cô trở về, hẳn là đưa cô vào trong miệng hổ mới đúng. . .

“Chú... cháu không thể nói!”

Mẹ lớn nói qua, không thể nói với bất kỳ ai, nếu không sẽ không có cơm ăn, không có nước uống... không có gì cả, hơn nữa sau đó sẽ khóa cô nhốt vào trong tầng hầm!

“Tại sao?”

“Cháu không muốn đói bụng, không muốn không có nước uống, cho nên không nói được không?”

“...Bọn họ không cho cháu ăn cơm, không cho cháu uống nước?”

Trời ơi, Diệp gia? Đây rốt cuộc là tình huống quái quỷ gì, so với hấn nghĩ càng tệ hại, hấn bắt đầu nhức đầu, rốt cuộc không muốn đưa cô trở về, nếu như đưa cô trở lại, sau này lại chuyện này, nên làm gì bây giờ?

Hấn không ngờ, khó có một lần đến Diệp gia, thế nhưng rất ngẫu nhiên gặp được cô!

“...Cháu không biết gì cả!”

“Bối Bối, tin tưởng chú, nói cho chú, tin tưởng chú, chú sẽ giúp cháu!”

“A...”

Giúp cô? Còn có người có thể giúp cô sao?

Mẹ từng nói, cô chỉ có thể lệ thuộc vào Diệp gia a!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 12: Phát Triển Quá Mức Không Tốt Rồi!

“Chỉ cần cháu nguyện ý nói cho chú, chú sẽ giúp cháu!”

“Thật không? Cảm ơn chú, như vậy hiện tại chú có thể đưa cháu trở về không?”

“.....Hả? Cháu muốn trở về? Trở về Diệp gia nơi có người đánh cháu?”

“Ừ, đúng vậy a, cháu muốn trở về, nếu quá muộn, mẹ lớn sẽ lo lắng! Không phải chú nói có thể giúp cháu sao? Như vậy liền phiền toái chú đưa cháu về có được hay không?”

Thái độ của Hàn Bối bối, vẫn như cũ, rất vô tội, rất sạch sẽ, giống như một tờ giấy trắng, thực khiến người không biết nên làm gì mới phải!

“Bối Bối, chú có thể đưa cháu trở về, chẳng qua là cháu... thật sự không có vấn đề chứ?”

Cái đó là nhà sao? Là nhà của cô?

Nếu như hấn không nhớ lầm, vừa rồi cô nói mình họ Hàn, gọi là Hàn Bối Bối?

Mà đó là Diệp, là Diệp gia, rốt cục cùng cô có quan hệ gì?

Đứa trẻ này nhìn qua chỉ mới 5 tuổi, trên người lại cất chứa bí mật gì đây?

“Không có vấn đề, cảm ơn chú, chú đưa cháu trở về đi thôi!”

Lần nữa ném ra viên đạn bọc đường, cô cho hấn một nụ cười rất đẹp!

Mới lớn như vậy, đã có bản lĩnh mị hoặc như thế, nếu lớn hơn nữa, sẽ cao đến cỡ nào?

“A, được rồi, chú đầu hàng, chú thua cháu, chú đưa cháu trở về! Bắt quá trước đó, trả lời chú một vấn đề!”

Phong Thiên Dục nhìn cô, vừa nãy trong chốc lát, muốn biết cô rốt cuộc mấy tuổi, nếu như cô thật sự chỉ mới 5 tuổi, như vậy đứa trẻ này trưởng thành quá sớm rồi!

Nếu như đứa nhỏ này vượt qua 5 tuổi, như vậy liền... khụ khụ...

“Cái gì?”

“Cháu bao nhiêu tuổi rồi?”

“Cháu? Cháu 8 tuổi!”

Hàn Bối Bối vẫn nhìn Phong Thiên Dục như vậy, cơ hồ không nháy mắt!

Bởi vì cô rất rõ ràng, chỉ cần trở lại Diệp gia, muốn gặp lại chú xinh đẹp này, nhất định rất khó khăn đi?

Mà đã thật lâu, trừ mẹ ra, cô không nhớ rõ có ai đối xử tốt với cô như vậy nữa, ý của chú xinh đẹp, cô hiểu!

“....Cháu 8 tuổi?”

Lý trí của ai đó, rốt cuộc có chút chống đỡ không được, trong nháy mắt sụp đổ!

Cô quả thật là phát triển không tốt, hơn nữa quá mức phát triển không tốt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 13: Cô Nhất Định Bị Ngược Đãi

Thượng Đế a, 8 tuổi?

Cô 8 tuổi, nhìn qua cùng 5 tuổi quả thật có gì khác nhau sao?

Không có cái đầu 8 tuổi, không có vóc người 8 tuổi!

Tóm lại, những thứ đứa trẻ 8 tuổi nên có, cô đều không có!

Oh My God a, cô nhất định bị ngược đãi rồi, nhất định là bị hung hăng ngược đãi!

Không được, không được, mặc dù Phong Thiên Dục hẳn không phải là một người lương thiện, nhưng bảo hắn mặc kệ loại chuyện này, tựa hồ thật sự có điểm làm không được!

“Đúng vậy a, chú, cháu năm nay vừa đủ 8 tuổi, sinh nhật... cũng gần tới rồi, nhưng cháu biết, cũng sẽ như trước, không có quà sinh nhật!”

“A...”

“Không sao, không nói những thứ này, chú, đưa cháu về nhà!”

“..... Được!”

Đột nhiên hắn phát hiện, đối với đứa bé này, hắn không có bất kỳ năng lực kháng cự nào!

Cô lớn lên nghe lời như vậy, cô lớn lên biết điều như vậy, nhưng hắn vẫn có chút không hiểu được, đứa bé này thật làm cho người ta cảm thấy có điểm không đúng... rốt cục lạ ở chỗ nào, hắn không nói được!

Mà cuối cùng vẫn là lý trí chiến thắng tất cả, hắn còn rất làm hết phận sự đưa cô đến Diệp gia!

Mặc dù đồng tình với đứa nhỏ vừa gặp này, mặc dù còn không biết giữa cô và Diệp gia, rốt cục có quan hệ gì, nhưng hắn cũng không thể lưu lại đứa bé này!

Thời điểm đưa cô trở về Diệp gia, người của Diệp gia, đều đã đi ngủ, mà lúc Diệp phu nhân thấy người đưa Hàn Bối Bối về, lại là Phong Thiên Dục, thần sắc cả người liền không lúc trước!

“Bối Bối, chú đưa cháu trở lại, như vậy lần này cần nghỉ ngơi thật tốt nhé! Chú vừa giúp cháu băng bó lại vùng đầu, sẽ không có vấn đề nữa!”

“Cám ơn chú!”

“Không cần khách khí, chú đi đây, Diệp phu nhân, tôi đem đứa bé trả lại cho phu nhân, hi vọng chiếu cố thật tốt!”

Phong Thiên Dục đem Hàn Bối Bối giao cho Trương Mỹ Ngọc, hẩn xoay người rời đi, trong lòng tựa hồ có chút không bỏ được nhóc con này, lúc ý thức được mình muốn gì, hẩn hơi cười cười, cười sự thất thường của mình!

Lúc ngồi lên xe, chuẩn bị lái xe về nhà, lúc mở ngăn tìm đĩa nhạc, mới phát hiện thuốc bệnh viện đưa cho cô nhóc hôm nay, vẫn còn trên xe mình, hẩn vội vàng cầm thuốc xuống xe, chuẩn bị đưa cho Hàn Bối Bối!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 14: Cái Con Tiểu Lăng Lơ Này!

Chẳng qua là... Hẩn vừa đi tới cửa lớn, lòng hẩn đã không ngừng trầm xuống...

“Không biết xấu hổ, hồ ly tinh, cùng một giuộc với mẹ mày, nhỏ như vậy vẫn có thể câu dẫn đàn ông? Xem tao không đánh chết mày, dám giành đàn ông của chị mày, một con tiểu lăng lơ, hồ ly tinh!”

“Tiểu dê tiện, có phải rất đau hay không, la lên đi! Dừng sức la lên cho tao!”

Âm thanh của Trương Mỹ Ngọc... như vậy dữ tợn!

Đầu óc của Phong Thiên Dục, dừng lại hết mấy giây, bắt quá sau đó tự nhiên hiểu được, những câu mắng kia là hướng về Hàn Bối Bối!

Mà những câu mắng kia thật sự rất khó nghe, trong lòng của Phong Thiên Dục, tự nhiên cũng hiểu ra cái gì...

Chẳng qua hiện tại những thứ này không phải trọng điểm, trọng điểm là đứa bé này có phải hay không lại bị khi dễ?

Lúc nghĩ đến đây, hẩn như con gió, không cần hình tượng gì nữa, một cước đạp cửa lớn của Diệp gia ra!

Quả nhiên không ngoài sở liệu! Lúc cửa bị đá văng, đập vào mắt, là một màn khiến hẩn cảm thấy không thể tin được!

Nguyên bản Hàn Bối Bối đã bị thương, giờ phút này bị đánh nằm trên mặt đất không thể nhúc nhích, nhìn qua đáng thương tới cực điểm, làm cho người khác đau lòng!

Mà cô là đầu heo sao? Cô không biết giãy dụa sao?

Sau đó đem thuốc trong tay ném đi, Phong Thiên Dục tức giận đi tới bên cạnh cô!

“Hàn Bối Bối, cháu tỉnh lại cho chú! Hàn Bối Bối!”

“... Phong... Thiên Dục... sao cậu lại tới?”

“Hừ, tại sao tôi lại tới? Quá khôi hài rồi, mới chỉ một ngày, tôi mới biết người của Diệp gia các người một ngày, các người quả thật lợi hại, quả thật tôi đã nhìn thấy sự lợi hại của các người rồi! Tôi muốn hỏi, đứa bé này làm sai chỗ nào? Khiến cho các người đối đãi như vậy?”

“... Ách...”

“Nói!”

“Phong tiên sinh... Đây là chuyện nhà của chúng tôi, tôi nghĩ cậu có thể không cần nhúng tay vào!”

Trương Mỹ Ngọc nỗ lực ổn định tâm thần, không để cho mình nhìn qua xui xẻo, gượng ép như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 15: Hấn Muốn Cô

“Ha, phải không? Chuyện nhà? Chuyện nhà có thể biến thành hành hạ tàn khốc như vậy sao? Nếu như vậy tôi nghĩ bà đã có thể vào ngục giam!”

“Cậu...”

“Tôi thế nào? Diệp phu nhân, có phải bà rất không thích đứa bé này? Chỉ ước gì nó chết đi?”

Đáng chết, biết là không nên trông nom chuyện của nhóc con này, nhưng bây giờ nhìn lại, hấn tựa hồ đã nhúng vào!

Đối với nhóc con này nói buông tay, mặc kệ nó giống như rất khó!

“..... Chuyện đó không liên quan đến cậu!”

“OK, đúng là không liên quan đến tôi, nhưng mà tôi lại không thể nhẫn tâm nhìn một cô bé đáng yêu cứ như vậy chết trong tay của bà, bà đại nhân có đại lượng, nếu không thích cô bé như vậy, không bằng đưa cô bé cho tôi!”

Lúc nói xong câu đó, không chỉ có Phong Thiên Dục ngây ngẩn cả người, ngay cả Trương Mỹ Ngọc cũng ngây ngẩn cả người, Thượng Đế, Phong Thiên Dục này có biết mình đang nói cái gì không?

“... Lòi của cậu là thật?”

Có người muốn Hàn Bối Bối? Nếu có người muốn, Trương Mỹ Ngọc thật ước gì nhanh tống cô đi, cái sao chổi này, tiểu tạp chủng khiến bà nhìn đến liền phiền lòng!

“Đương nhiên là thật!”

—— Lòi nói ra như bát nước đổ đi! Không thể thu trở lại!

Rõ ràng đối với những gì mình nói vẫn có chút không chấp nhận được, nhưng không có cách nào, một là vì mặt mũi, hai là hình như mình cũng không bài xích ý nghĩ này, như vậy... như vậy tùy hứng một lần, một lần hoang đường muốn đưa bé này đi!

Đối với đứa bé này mà nói, rồi đi lúc này, không phải là chân chính thoát khỏi bể khổ sao?

Hơn nữa việc nuôi một đứa bé đối với hấn, hoặc là nói theo tình trạng kinh tế trước mắt của hấn, quả thật chỉ là một chút chuyện nhỏ!

Nhìn Hàn Bối Bối có lẽ đã té xỉu, lập tức Phong Thiên Dục càng thêm hạ quyết tâm!

Cô không thể ở lại chỗ này, nếu không sẽ chết, nhất định sẽ chết!

“Được, cậu đã muốn nó... liền mang đi đi, nhưng về sau ngàn vạn lần đừng đưa trả lại cho tôi!”

Trên mặt Trương Mỹ Ngọc, tràn đầy châm chọc, tràn đầy khinh thường!

Hừ, mặc dù Phong Thiên Dục là một người làm cho người ta ao ước, mặc dù nếu hấn có thể ở cạnh Diệp Vi Phân, trở thành rể hiền của bà, bà sẽ rất vui sướng!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 16: Bà Khinh Thường

Nhưng nếu như hấn vì tiểu tạp chủng này mà muốn trở mặt với Diệp gia, như vậy cũng OK, như vậy không cần con rể cũng được!

Người có liên quan đến tiểu tạp chủng này, bà đều khinh thường, một chút cũng khinh thường!

“Yên tâm, chỉ cần tôi đem cô bé đi, liền tuyệt đối sẽ không đưa trở lại, Diệp phu nhân, bà suy nghĩ nhiều rồi, chẳng qua hi vọng đến lúc đó, người Diệp gia các người, không cần thông qua đứa bé này muốn lấy được một chút gì đó là tốt rồi, hôm nay tôi chỉ muốn dẫn cô bé đi, tôi mặc kệ cô bé có quan hệ gì với Diệp gia, hết thầy chấm dứt!”

Trên mặt Phong Thiên Dục, tràn ngập lãnh đạm chưa bao giờ có, tàn khốc chưa bao giờ có!

Mặc dù hần mới 18 tuổi, nhưng bởi vì nguyên nhân thân thể, hần đã sớm có thể nhìn thấu lòng người!

Vốn không có kỳ vọng gì về nhân tính, nhưng không nghĩ tới còn có người như Trương Mỹ Ngọc, có thể như vậy tổn thương một đứa trẻ! Còn là một đứa trẻ cần bản không hề phản kháng!

“Một lời đã định, bất quá tôi cũng xin khuyên Phong tiên sinh một câu, đứa bé này là một sao chổi, cậu xác định muốn đem nó đi, phải có sức chống cự với sát khí của nó mới được! Nếu không có vấn đề gì nữa, nó đã cùng Diệp gia chúng tôi không còn bất kỳ quan hệ gì!”

“Không ngại, không làm việc trái lương tâm, không sợ quỷ gỗ cửa, huống hồ sát khí mà Diệp phu nhân nói?”

Ôm lấy Hần Bối Bối nằm trên đất, Phong Thiên Dục nhìn cũng không nhìn Trương Mỹ Ngọc một cái, cũng không quay đầu lại mà rời khỏi Diệp gia!

Nơi này không cần có bất kỳ lưu luyến gì, tin rằng đứa nhỏ cũng nghĩ giống như vậy!

“Đợi đã!”

Trương Mỹ Ngọc nhìn Phong Thiên Dục đã đi đến cửa lớn, nghĩ đến cái gì đó, lập tức gọi hần lại!

“Không biết Diệp phu nhân còn có chuyện gì?”

“Muốn dẫn tiểu tạp chủng này đi, mang tất cả đồ của nó đi chơi thôi!”

Lúc tiểu tạp chủng này đến Diệp gia, vẫn ôm ảnh mẹ của nó, bà nhìn đến liền nổi nóng! Cho nên dù không cho nó mang cái gì đi, nhưng ảnh nhất định phải mang đi!

“Bối Bối, cháu muốn đem đồ gì đi không? Cùng chú đi khỏi chỗ này, chú dẫn cháu đi, có được hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 17: Cháu Muốn Như Thế Nào, Chú Liền Cho Như Thế

”..... Chú sẽ có đồ ăn cho cháu ăn sao?”

Trên mặt vẫn thật bình tĩnh, nhưng trong mắt đã lóe lên một tia khiếp đảm, cô không biết phải tin tưởng người nào, biết rằng tin tưởng một người chú xa lạ là không đúng, như hần ôm cô.... Cho cô cảm giác an toàn, khiến cô rất muốn lệ thuộc vào hần!

“Dĩ nhiên, mỗi ngày chú đều có thể cho Bối Bối ăn tới no!”

“Bối Bối có thể có giường sao?”

Không muốn là cái giường dành cho sủng vật đầy lông chó, mà cô muốn giường của riêng mình!

“Dĩ nhiên, chú có thể cho cháu một chiếc giường công chúa thật lớn!”

Nhìn dáng vẻ mong đợi trên gương mặt cô, lòng của Phong Thiên Dục mơ hồ thấy đau, bởi vì từ những lời cô hỏi, hần có thể tưởng tượng được, hoàn cảnh cô ở tới tệ tới cỡ nào!

“Bối Bối có thể có bóng đèn rất sáng rất sáng, có thể không cần ngủ cùng chuột, gián sao?”

“..... Dĩ nhiên, Bối Bối muốn cái gì, chú cũng có thể cho!”

“Được, cháu đi theo chú!”

Đủ rồi, chỉ có như vậy cô liền thỏa mãn, nghe Phong Thiên Dục nói như thế, trên gương mặt cô nở ra nụ cười, là nụ cười bên trong không có bất kỳ gánh nặng, không có bất kỳ mệt mỏi!

Nếu có, chẳng qua là tràn đầy buồn lòng, tràn đầy cảm động, thật lâu, thật lâu đã không có cảm giác an toàn như vậy, thật lâu đã không có người sủng ái cô như vậy, thật lâu cũng không được ngủ bên trong cảm giác an toàn, ấm áp như vậy!

Bối Bối chậm rãi nhắm mắt lại, tựa vào trong ngực của Phong Thiên Dục, mệt quá!

Cô vẫn luôn mệt mỏi, lần này có thể nghỉ ngơi tốt một lần phải không?

“Được, ngoan, nếu Bối Bối mệt rồi, ở trong ngực chú ngủ đi, đợi đến nhà chú sẽ gọi cháu!”

“Vâng —”

Cô không nói thêm gì nữa, cô chỉ an tĩnh nằm ở trong ngực của hắn, rồi sau đó bàn tay nhỏ bé nín thở y phục của hắn thật chặt...

Phong Thiên Dục nhìn cô nằm trong ngực, xác định cô hiện tại sẽ không có chuyện, hắn lại nhìn Trương Mỹ Ngọc lần nữa!

“Diệp phu nhân, phiền toái, đưa tôi đến chỗ ở của Bối Bối, yên tâm, chỉ cần là đồ của Bối Bối, tôi đều giúp bà mang đi!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 18: Hắn Cho Cô Cảm Giác An Toàn

Mà lúc Phong Thiên Dục đi theo Trương Mỹ Ngọc đến phòng trong tầng hầm của Bối Bối, liền thấy cả phòng là một đồng bừa bãi, nhìn chiếc giường bỏ hoang dành cho súng vật, nhìn ánh đèn mờ chỉ có 15W, nhìn lũ chuột bên trong, nhìn nắm móc bên trong...

Hắn có chút không chịu được nhắm hai mắt lại, trong lòng xẹt qua từng đợt chua xót!

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, Hàn Bối Bối trong ngực này, tại sao lại không có cảm giác an toàn như vậy!

Bởi vì hắn cho tới bây giờ cũng không biết, nơi này cư nhiên cũng có thể cho người ở!

Bởi vì hắn cho tới bây giờ cũng không biết, đứa bé trong ngực này, cư nhiên chịu nhiều đau khổ như vậy!

Hắn đột nhiên cảm thấy, quyết định của mình là chính xác!

Mang cô đi là chính xác, vô cùng chính xác, vô cùng cấp bách!

Mà Trương Mỹ Ngọc tự nhiên cũng có chút lúng túng, trong lòng có chút sợ hãi, bà không biết Phong Thiên Dục thấy những thứ này sẽ có phản ứng gì, thậm chí bà hối hận vì đã dẫn hắn xuống đây!

Qua loa thu thập một chút đồ đạc của Hàn Bối Bối, đem một cái túi đưa cho Phong Thiên Dục, sau khi Phong Thiên Dục nhận lấy, cũng không quay đầu lại mà rời đi!

Lúc ôm Bối Bối lên xe, nhóc con này đã ngủ rồi!

Hắn thận trọng đặt cô lên ghế phụ, thắt dây an toàn cho cô, đem túi đồ của cô để ở ghế sau, hắn cũng lập tức lên xe!

Không bao lâu, âm thanh của động cơ vang lên, chiếc xe giống như mũi tên lao ra ngoài!

Không quay đầu lại!

Diệp gia bỏ đi được một gánh nặng, nhất là Trương Mỹ Ngọc thoát khỏi một tạp chủng, giờ phút này bà thật vui vẻ!

Ha ha, tiểu tạp chủng của hồ ly lẳng lơ rốt cuộc bị mang đi, hiện tại bà thật muốn mua pháo đốt ăn mừng!

Hàn Bối Bối trên xe, vẫn luôn ngủ rất điềm tĩnh, rất an ổn! Không có cau mày, không có bất kỳ cái gì không thích, không có cảm giác không an toàn!

Cô thủy chung cảm thấy, giữa hơi thở của mình, còn có một hơi thở cho cô cảm giác an toàn!

Cô thủy chung cảm thấy — bây giờ cô đã an toàn!

Lúc Phong Thiên Dục ôm cô xuống xe, cô tỉnh dậy một lần, nhưng lại rất mau trầm trầm ngủ, dù lúc Phong Thiên Dục để cho người giúp việc tắm cho cô, cô đều không tỉnh lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 19: Thiếu Gia Muốn Nuôi Cô?

Mà lúc cô tắm xong, được người giúp việc dùng khăn tắm lớn quấn kỹ, đặt ở trên giường, vẫn như cũ, cô một mực ngủ, nếu như không phải bởi vì cô vẫn còn hô hấp, thật sẽ khiến người lo lắng.

“Thiếu gia, đứa bé này...”

“Nhặt được đây!”

Phong Thiên Dục cũng giống như vậy nằm trên giường nhìn cô, nhìn cô ngủ như một thiên sứ yếu ớt, thái độ, là nhu hòa chưa từng có, không có chút lạnh nhạt!

“... Nha? Nhặt được sao? Thiếu gia làm sao nhặt một đứa bé trở lại nha? Chuyện này... chuyện này làm sao mới tốt đây? Nếu không như vậy đi, ngày mai tôi đưa nó vào cô nhi viện, hoặc là đưa cho người khác cũng tốt lắm!”

Người giúp việc này đã ở Phong gia làm việc thật lâu, cơ hồ là nhìn phong Thiên Dục lớn lên, mẹ Phong Thiên Dục hằng năm bận quay phim, cha hẳn hằng năm bận việc công ty, thậm chí còn phải thường xuyên thăm viếng vợ bảo bối của mình, cho nên việc Phong Thiên Dục bị hai người bỏ quên là bình thường!

Bên trong Phong gia to như vậy, chỉ có Phong Thiên Dục cùng với một vài người giúp việc!

Những người hầu này cũng đều có thể coi là tiền bối của Phong Thiên Dục, rất nhiều chuyện cũng thích vì hắn suy nghĩ!

“Không được!”

“Ách? Thiếu gia?”

“Đứa bé này là của tôi, không cho phép đưa đi cô nhi viện, càng không cho phép đưa cho người khác!”

“Chẳng lẽ... chẳng lẽ thiếu gia muốn nuôi cô bé?”

Đôi mắt của người giúp việc không ngừng tròn to! Có chút không thể tin được!

“... Ừ, tôi nuôi cô bé!”

Lúc Phong Thiên Dục trả lời vấn đề này, cũng có chút do dự, trả lời vô cùng chậm, bất quá lúc nói câu “tôi nuôi cô bé”, trong giọng nói của hắn, là kiên định!

Đúng vậy, hắn quyết định, hắn muốn nuôi nhóc con này a!

“Thiếu gia, cậu...”

“Vương tẩu, yên tâm đi, trong nhà không phải là có chị chiêu cố nó sao? Liên lưu nó lại, tôi không cho phép bất kỳ ai đưa nó cho người khác hoặc là đưa vào cô nhi viện!”

“.....Dạ!”

Vương tẩu có chút không hiểu cách làm của Phong Thiên Dục, nhưng vẫn gật đầu một cái!

“Vương tẩu, hôm nay không còn sớm nữa, ngày mai chị dậy sớm một chút, giúp nó mua về một ít quần áo!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 20: Vết Thương Trên Người Cô

Hiện tại, cô ngủ trong một chiếc khăn tắm lớn, màu trắng của khăn tắm lớn, khiến cho cô càng thêm lộ ra vẻ thánh khiết!

Mà hấn cũng biết, nhóc con này không có quần áo gì có thể mặc, hôm nay lúc Trương Mỹ Ngọc thu dọn đồ đạc cho cô, hấn đều thấy!

“Vâng, thiếu gia, ngày mai tôi sẽ đi mua!”

“Ừ, tạm thời cũng không còn chuyện gì khác, Vương tẩu, chị đi đi, có chuyện gì, tôi sẽ gọi chị!”

“Thiếu gia, đã trễ thế này, hay là để tôi chiếu cố cô bé đi, cậu nên đi nghỉ ngơi, ngày mai cậu còn phải đến trường học!”

Đúng, Phong Thiên Dục 18 tuổi vẫn còn là một học sinh, sắp trở thành một sinh viên!

Ha ha, bất quá việc học đối với hấn mà nói, có vẻ không quan trọng, hấn tùy tiện học là được, dù sao chắc chắn sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề nào, hấn nhất định sẽ thi tốt!

“Vương tẩu, không sao, tôi sẽ chiếu cố, chị cứ đi nghỉ ngơi, chị ngày mai cần phải dậy sớm giúp nó, đừng quên!”

“Vâng, thiếu gia!”

Vương tẩu biết tính cách của Phong Thiên Dục, không nói thêm gì nữa, chuẩn bị rời đi!

“Chờ một chút, Vương tẩu, đi mua quần áo, nhất định phải là chất lượng tốt nhất, tốn bao nhiêu tiền chị cứ tính cho tôi!”

Nghĩ đến gì đó, Phong Thiên Dục cười một cái!

Đúng rồi, hấn sẽ nuôi đứa bé này!

Nếu như là do hấn nuôi, như vậy sẽ không dùng tiền của cha mẹ, xem ra hấn có một gánh nặng nhỏ rồi, cần kiếm tiền thật tốt thôi!

“...Thiếu gia, cậu quá khách khí, mỗi tháng lão gia cùng phu nhân đều cho tôi một khoản tiền cố định, không cần...”

Không cần chi trả, lời này còn chưa nói hết, Vương tẩu liền bị Phong Thiên Dục ngắt lời!

“Vương tẩu, không cần nói nữa, làm theo lời của tôi là được!”

“...Dạ!”

Vương tẩu có chút buồn bực lui ra ngoài, thiếu gia tối hôm nay, tựa hồ thật sự rất kỳ quái, còn việc kỳ quái ở chỗ nào, cô không nói được!

Bên trong căn phòng lớn như thế, chỉ còn hai người bọn họ.

Phong Thiên Dục nghe thấy hô hấp đều đều của cô, nhìn khuôn mặt đáng yêu khi ngủ của cô, vẻ mặt của hấn càng thêm nhu hòa!

Nhưng giữa lúc lơ đãng, mắt lướt qua vết thương cũ mới trên người cô, tròng mắt của hấn từ từ trở nên thâm trầm!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 21: Chui Vào Trong Ngực Của Hấn

Súc sinh!

Bọn súc sinh Diệp gia!

Tại sao lại hạ độc thủ như vậy đối với một đứa nhỏ đáng yêu như thế?

Bàn tay to của hấn nhẹ nhàng xẹt qua những vết sẹo lộ bên ngoài, thậm chí cũng không chú ý, mình trút xuống bao nhiêu yên mến ở phía trên!

Mà Hàn Bối Bối đang trong giấc mộng dường như cũng cảm nhận được, cô giống như con mèo nhỏ làm nũng, nhẹ nhàng rên một tiếng, tựa hồ rất thích đụng chạm như vậy, không ngừng hướng về phía hấn!

Phong Thiên Dục nhìn cô như vậy, không nhận được mà bật cười!

Hấn không phải là người có tấm lòng yêu thương người khác, cũng cho tới bây giờ đều không cảm thấy mình sẽ là một người thích trẻ con, nhưng không thể không nói, Hàn Bối Bối này, khiến cho hấn cực kỳ yêu thích!

Nhìn đồng hồ trên tay, cũng đã 2 giờ đêm, có chút mệt mỏi!

Nhưng làm sao bây giờ? Có chút không yên tâm về cô...

Suy nghĩ một chút, cuối cùng hấn đi vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ, mặc xong áo choàng tắm liền chạy đến giường lớn!

Không sai, hôm nay hấn ngủ ở chỗ này, dù sao cô còn nhỏ, mặc dù đã 8 tuổi, nhưng nhìn qua cùng đứa trẻ 5 tuổi không có gì khác nhau, cho nên sẽ không có chuyện gì!

Biết cô sợ tối, cho nên hấn chỉ tắt đèn lớn, vẫn để lại đèn ngủ không tắt đi, sau đó hấn cũng đi ngủ!

Bóng đêm vẫn dày đặc như vậy, làm cho người ta không thấy rõ trong bóng đêm tồn tại thứ gì, nhưng đêm hôm nay, rõ ràng làm cho người ta cực kỳ an lòng, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ — tốt lành!

Thời điểm ban đêm, Hàn Bối Bối theo thói quen ngủ sẽ co rúc lại, phòng dưới đất lạnh quá, lạnh thấu xương...

Chẳng qua là đêm hôm nay, cô tựa hồ có thể cảm giác được, có một vật ấm áp gì đó bên cạnh cô, cho nên dù cô đã ngủ, nhưng trong tiềm thức, vẫn hướng về về phía ấm áp đó, không ngừng chui vào bên trong...

Mà Phong Thiên Dục vốn không ngủ say, hấn luôn luôn ngủ không sâu giấc, trong ngực lại có động tĩnh lớn như vậy, làm sao có thể không tỉnh? Lúc bắt đầu thiếu chút nữa hấn đã quên mất trên giường còn có một đứa trẻ, nhưng nhìn đến cái đầu nhỏ của cô...

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 22: Tư Thế Ngủ Mập Mờ Của Hai Người

Hấn không nhận được lại nhẹ nhàng nở nụ cười!

Nhóc con này đúng là làm cho người ta không thể an thân!

Bất quá nhìn kĩ hình như cô rất sợ lạnh? Cả người đã co lại thành một đoàn!

Hơi chờ một chút, hấn ôm cô vào ngực của mình, lại nhẹ nhàng vỗ lưng của cô!

Mà thân hình vốn co rút kia, không biết từ lúc nào, đã bắt đầu từ từ thả lỏng, bàn tay nhỏ bé một chút cũng không tự chủ mà nhẹ nhàng khoác lên người của hấn!

Mùi vị sữa tắm có mùi thơm của sữa tươi, quanh quần ở chóp mũi của Phong Thiên Dục, điều này lại như mang đến tác dụng thôi miên!

Không biết từ lúc nào, hấn cũng rơi vào mộng đẹp, ngủ...

Buổi sáng Vương tẩu giúp Hàn Bối Bối mua quần áo về, rất vui vẻ đẩy cửa phòng ra, muốn thay quần áo cho cô, lại thấy cảnh tượng như vậy!

Thật ấm áp!

Nhóc con kia chui vào trong ngực thiếu gia, tựa hồ khi ngủ cũng giương nanh múa vuốt!

Bàn tay nhỏ bé của cô khoác lên trên người thiếu gia, đầu của cô dựa vào hõm vai thiếu gia, nếu như không phải cô là một bé gái rất nhỏ... Tư thế như vậy, nhìn qua sẽ khiến người ta sinh ra hiểu lầm không đáng!

Hoàn hảo... hoàn hảo cô chỉ là một bé gái nhỏ nhỏ!

Nhìn quần áo nhỏ nhắn trong tay, sau đó nhẹ nhàng đặt xuống, lại xoay người đi ra ngoài làm việc, đoán chừng ngày hôm qua thiếu gia ngủ rất trễ, mà đứa trẻ giống như cũng rất mệt mỏi, không cần làm phiền bọn họ!

Khi Phong Thiên Dục tỉnh lại, cô vẫn còn đang ngủ, giống như ngủ không đủ, cô liền sẽ không nguyện ý mở mắt ra!

Nhẹ nhàng đặt cô xuống, chậm rãi rút người ra, sau đó người trên giường, nhóc con giống như mất đi gì đó, có chút bất mãn mà run run một chút, sau đó lại tiếp tục ngủ, không để ý đến bất kỳ ai!

Phong Thiên Dục nhìn đồng hồ, không còn sớm!

Cũng nên đến trường, dù không đi học tốt, nhưng cũng muốn làm một bộ dáng thật tốt, dù sao đã mấy ngày hần đã không xuất hiện ở trường!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 23: Giống Như Đi Tới Thiên Đường

Hôm nay vô luận như thế nào cũng phải biểu hiện tốt lên, nếu không, để mẹ biết được, nhất định sẽ phát điên.

Tưởng tượng thấy người mẹ yêu tinh được bảo dưỡng tốt kia, tâm tình của hần lại không khỏi tốt thêm một chút!

“Vương tẩu, tôi ăn xong rồi, Bối Bối còn đang ngủ, nếu đến lúc nó tỉnh, có sợ người lạ gì đó, tẩu liền gọi điện thoại cho tôi!”

“Vâng, thiếu gia!”

Nhìn Phong Thiên Dục muốn ra khỏi cửa, Vương tẩu liền tranh thủ đưa áo khoác tới cho hần!

“Còn nữa... Bối Bối có bất kỳ tình hình gì, chị cũng nhớ gọi điện cho tôi!”

Ở chỗ này Bối Bối không quen người nào, cho nên hần có chút lo lắng! Cũng không biết cô có bài xích Vương tẩu hay không?

“Vâng, vâng, yên tâm, thiếu gia, tôi tuyệt đối sẽ chiếu cố nó thật tốt, tuyệt đối sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề gì!”

Trên mặt Vương tẩu xuất hiện nụ cười thân thiện, nhìn ra được, thiếu gia giống như rất quan tâm đứa bé này!

Đứa trẻ nhặt được này, rốt cuộc có loại ma lực gì đây?

Hơn nữa, bất kể như thế nào, nếu đứa bé này vào Phong gia, liền tuyệt đối là phúc khí do cô tu luyện mấy đời!

“Được, làm phiền chị, Vương tẩu!”

“Sẽ không, thiếu gia, cậu quá khách khí!”

Sau khi Phong Thiên Dục đi học, đại khái đến buổi trưa, Hàn Bối Bối mới mơ mơ màng màng tỉnh lại!

Cô mở to mắt, nhìn tất cả mọi thứ xa lạ trước mặt, cảm giác không thể tin được đến cực điểm!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Không phải là cô nên ngủ ở phòng dưới đất sao? Không phải là cô nên đắp cái chăn có mùi ẩm mốc sao? Không phải là phòng dưới đất không dưới đất không có ánh mặt trời sao?

Tại sao hiện tại lại tốt đẹp giống như đang bay bổng trong thiên đường? Cái gì cũng có, thậm chí hoàn cảnh xung quanh thật sự rất tốt, khiến cho cô cảm thấy không chân thật!

Là chết sao? Là bởi vì chết rồi, mới có những thứ này sao?

Mẹ tới đón cô sao? Mẹ rốt cuộc không đành lòng để cô chịu khổ nữa sao?

Lúc cô nghĩ tới những thứ này, cô không nhịn được mỉm cười!

Bò dậy từ trên giường, cũng không quản mình có mặc quần áo hay không, liền trực tiếp xuống đất!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 24: Không Mảnh Vải Che Thân

Chân không đi trên sàn nhà, đem đến cho lòng bàn chân cảm giác lạnh lẽo, rồi lại thấy sao chân thật, trời ạ, thật sự có cái gì đó không đúng!

Không phải là đã chết rồi sao? Chết, tại sao lại còn có cảm giác?

Không hiểu, cô một chút cũng không hiểu, bất quá ngược lại, cô tựa hồ cũng không muốn hiểu!

Hết thấy trước mắt, quá mức tốt đẹp, cũng quá mức không chân thật!

Mộng, là mộng du?

Cô giẫm lên sàn nhà, giống như một tinh linh, cho đến khi cô không có mảnh vải che thân xuất hiện ở cầu thang, Vương tẩu mới phát hiện ra cô!

Nhìn cô không mặc gì, Vương tẩu phải thừa nhận, mình có một chút bị cô hù dọa!

“...Bối Bối?”

Thiếu gia gọi cô như vậy, cho nên cô cũng gọi cô như vậy, sẽ không có sai lầm chứ?

“Bác biết tên của cháu?”

“Ừ, bối Bối, cháu đã tỉnh? Tại sao lại không mặc quần áo?”

Thật là một người hiền lành!

Hàn Bối Bối nghiêng đầu nhìn Vương tẩu, càng ngày càng cảm thấy đây là mộng, đã quá không thật rồi, bên cạnh cô tựa hồ không có người tốt như vậy, không có một ai!

“Cháu? Không phải cháu đã chết rồi sao? Cũng cần mặc quần áo sao?”

“.....Nói càn, làm sao cháu chết được? Cháu nha, xem ra là một đứa trẻ bị vứt bỏ, đáng thương a!”

“Cái gì?”

“Không có gì, Bối Bối, ngoan, nhanh đi về phòng, sau đó bác giúp cháu mặc quần áo!”

Thiếu gia mang về đứa bé này, thật là rất tốt, thanh âm dễ nghe, hơn nữa thoát nhìn mặc dù không lớn, tựa hồ mới mấy tuổi, nhưng mơ hồ cũng đã là một tiểu mỹ nhân rồi!

“.... Bác ... Cháu không phải là đang nằm mơ sao? Tại sao hết thấy đều không chân thật như vậy?”

Cô đột nhiên cắn ngón tay của mình, lúc phát hiện rất đau, không nhận được hơi cau mày!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 25: Không Còn Cần Cô?

Chết cũng sẽ đau sao?

“Cháu không chết, đừng cần mình, cần bị thương sẽ không tốt! Đi thôi, bác dẫn cháu đi mặc quần áo!”

Lúc Vương tẩu thấy Hàn Bối Bối cắn ngón tay của mình, vội vàng đi lên lầu hai, đem Bối Bối bế lên, sau đó đem cô vào phòng ngủ!

..... Chân thật, có nhiệt độ!

Thời điểm bàn tay nhỏ bé chạm qua cổ của Vương tẩu, cô thật sự bị giật mình, là nhiệt độ cơ thể người! Như vậy cô thật không có chết?

Vương tẩu đặt cô trên giường lớn, cầm quần áo giúp cô mua vào buổi sáng lên, mặc từng món vào cho cô, sau khi mặc từ tế, lại cho cô mang một đôi giày mới!

Tất cả giải quyết xong, Vương tẩu mang theo Bối Bối, đi tới trước gương!

Nhìn Bối Bối trong gương, cô phải thừa nhận, là một đứa bé xinh đẹp, lại an tĩnh!

Nhưng vẫn cảm thấy có chỗ nào không đúng, nghiên cứu nửa ngày, Vương tẩu mới phát hiện, trên đầu của cô quán một chút băng gạc, nhìn đã loạn không ít!

Lúc mặc quần áo cho đứa nhỏ này, liền phát hiện trên người cô có thương tích, vốn là không để ý, nhưng nhìn đến vết thương trên đầu cô, vương tẩu không nhận được mà nhú mày!

“Bối Bối, ngồi trên giường đi, bác giúp cháu băng bó lại vết thương trên đầu được không?”

“... Tại sao bác lại đối tốt với cháu như vậy? Tại sao cháu lại ở chỗ này?”

Hiện tại Bối Bối đã xác định, cô còn sống!

“Ài, cháu nha, là do thiếu gia nhặt về, bất quá cháu cũng không cần để trong lòng, bác sẽ không vì cháu là nhặt được mà kỳ thị cháu!”

“Nhặt được...”

Diệp gia đã không chịu nuôi cô? Thật đã không cần cô sao?

“Đúng vậy a, thiếu gia nói như vậy!”

“....”

Bối Bối không nói chuyện nữa, mặc cho Vương tẩu quán lại băng gạc trên đầu, băng bó cho cô, mà cô lại nhìn hoàn cảnh xung quanh, nhìn tất cả những thứ tốt đẹp này đều là không thật!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 26

Hồi lâu, ánh mắt cô dừng lại trên một tấm hình!

Rất quen thuộc.... Cô đã gặp qua người trong hình ở đâu đó? Xem thật kỹ!

— Cô là bị nhặt được....

Bối Bối muốn gì, chú cũng có thể cho cháu....

Bỗng nhiên, trong đầu cô thoáng qua những lời này, một bóng người tung bay trong đầu cô, từ mơ hồ dần trở nên rõ ràng...

—— Chú!

Là chú đẹp trai mang cô rời đi sao?

Người của Diệp gia không cần cô, cho nên chú ấy mang cô tới đây sao?

“Ai vậy?”

Bối Bối nhìn hình, sau đó dùng tay kéo nhẹ cánh tay của Vương tẩu, mà Vương tẩu cũng vừa băng bó cho cô xong, liền nhìn về phía cô!

“Có gì sao? Bối Bối?”

“Ai vậy?”

Cô vẫn như cũ nhìn người trong hình, ngón tay không rời đi hướng của bức hình!

Vương tẩu theo hướng cô chỉ nhìn sang, sau đó cười một tiếng, ngồi lên giường, ôm cô vào trong ngực của mình!

“Bối Bối, đó chính là thiếu gia, là thiếu gia dẫn cháu về đây!”

“.... Quả thật là chú ấy!”

“Cháu biết cậu ấy?”

“Chú ấy mang cháu đến bệnh viện!”

Trong bữa tiệc của Diệp gia, người ôm cô đi bệnh viện, cô vẫn luôn nhớ, nhớ một thân ảnh màu trắng xinh đẹp kia!

“Hóa ra là như vậy, Bối Bối, cháu có phải không có... nhà hay không?”

“Vâng, không có nhà!”

Nơi này cũng sẽ không phải là nhà của cô phải không? Cô chỉ là được người ta nhặt được, tùy thời đều có thể bị người vứt bỏ phải không?

“Không sao, về sau nha, nơi này là nhà của cháu, đói bụng không? Bác làm đồ ăn cho cháu!”

“Chờ chút!”

Cô rất rất đói!

Nhưng không được, cô không thể ăn, cô không biết bên trong đồ ăn có cái gì, dù là tốt, không ôi thiu, cô cũng không biết bên trong có sâu róm hay không, không biết bên trong có bị người bỏ bột tiêu, không biết bên trong có phải có những thứ mà cô không biết hay không!

“Nếu Bối Bối đói bụng thì hãy ăn trước, chú trở lại rất trẻ, chú phải đi học!”

“...Chờ chút!”

Người phụ nữ này nhìn qua rất tốt, rất hiền lành, nhưng cô cũng không biết được sau một khắc, người này có thay đổi sắc mặt hay không... Cô là một đứa trẻ rất không có cảm giác an toàn!

“Ai... Được rồi, vậy cháu cứ ở đây, bác đi gọi điện cho thiếu gia!”

Quả thật thiếu gia nói đúng, đứa nhỏ này quả thật có chút lạ, vẫn là nên gọi điện thoại cho thiếu gia, nói cho cậu ấy biết nó đã tỉnh, xem cậu ấy nói thế nào!

Mà thời điểm Vương tẩu rời phòng, Bối Bối vẫn luôn ngồi trên giường lớn, chẳng qua chỉ thay đổi tư thế một chút, cô rất không có cảm giác an toàn mà ôm đầu gối của mình...

— Lúc Phong Thiên Dục trở lại, chính là thấy cô như vậy!

Lúc nhận được điện thoại của Vương tẩu, những lớp học tiếp theo đều mặc kệ, lập tức chạy về!

“Bối Bối?”

“.....”

“.....”

Cô ngẩng đầu, nhìn về phía Phong Thiên Dục, lại không hề nói gì! Chẳng qua chỉ nhìn như vậy! Trong đầu xác định là hấn, cô mới nở ra một nụ cười!

“Bối Bối, thế nào? Có đói bụng không?”

Phong Thiên Dục đi tới bên giường lớn, nhìn thân thể co rúc trên giường lớn của cô, hấn vươn tay kéo cô vào trong ngực mình!

Hắn không thích cô cự người ngoài ngăm dậm, cứ ả núp dưới lớp vỏ ốc sên nhỏ của mình, hắn muốn cưng chiều cô, lúc hắn suy nghĩ phải nuôi đứa bé này thật tốt, hắn liền thề với bản thân mình, bồi dưỡng đứa bé này trở thành một con người có máu có nước mắt, có cảm xúc!

Cô biết cười, nhưng là nụ cười không thành thật, quá mức trống rỗng! Quá mức qua loa!

“Đói!”

“Vậy tại sao lại không ăn cơm? Vương tẩu sẽ làm cơm cho cháu ăn, cháu đói bụng có thể ăn!”

“Cháu không biết có thể ăn hay không!”

“.....Tại sao?”

Nghe cô nói như vậy, hắn không khỏi sửng sốt một chút, đói thì ăn, không phải là chuyện tất nhiên sao? Còn có cái gì không thể sao?

“Chú không có ở đây!”

“Sao?”

“Chú đã nói, sẽ cho bói Bối đồ ăn, nhưng người khác không nói, cháu không biết có nên tin tưởng họ hay không!”

“..... Vậy tại sao tin tưởng chú?”

“Chú là người tốt!”

Sau khi mẹ rời đi, là người đầu tiên ôm cô, sau khi mẹ rời đi, là người đầu tiên nguyện ý quan tâm cảm thụ của cô, sau khi mẹ rời đi, là người đầu tiên nguyện ý cưng chiều cô!

“A, Bối Bối ngốc, chú ôm cháu đi ăn có được không?”

“Được!”

Hàn Bối Bối tiếp tục cười với Phong Thiên Dục, chẳng qua nụ cười kia như cũ trống rỗng, như cũ khiến Phong Thiên Dục đau lòng!

“Lúc không muốn cười, thì có thể không cần cười, không cần gượng ép mình, hiểu chưa?”

“Dạ, chú!”

“... Thôi, chúng ta đi ăn cơm trước!”

Hàn bối Bối bây giờ, quả thật khiến Phong Thiên Dục cảm thấy, là một con rối không có ý thức của riêng mình!

Trong phòng ăn, đồ ăn trên bàn rất nhiều, phong Thiên Dục đem Hàn Bối Bối đặt trên một cái ghế, rồi sau đó kéo một cái ghế qua, ngồi xuống bên cạnh cô!

Hắn dám cam đoan, nếu như hắn không có ở đây, chắc chắn cô cái gì cũng không biết động, cái gì cũng không biết ăn!

Mà từ lúc bắt đầu ăn cơm, hắn lại phát hiện, cô tựa hồ chỉ ăn món ăn trước mặt mình!

“Bối Bối, những món ăn khác, cháu không thích ăn sao?”

Cô rất kén chọn? Đã kén chọn đến nước này?

“Không phải, thích!”

“Vậy tại sao không ăn?”

“..... Mẹ lớn từng nói, không thể ăn!”

Lúc Diệp gia có một số người tới, không biết vì sao, cũng cần có cô cùng ăn trên bàn cơm!

Mà trước khi ăn cơm, lúc không có người, Trương Mỹ Ngọc sẽ nói cho cô biết, cô ở trên bàn cơm, chỉ có thể ăn một món ăn trước mặt mình!

“Bối Bối, nơi này không phải nhà của mẹ lớn, cháu muốn ăn cái gì liền ăn cái đó, thích cái gì liền ăn cái đó!”

Lúc Phong Thiên Dục nghe cô nói như vậy, không nhịn được bóp nhẹ sống mũi của mình, hắn có chút nhức đầu, càng có chút nổi cáu, rốt cuộc Diệp gia đem đứa trẻ này hành hạ đến trình độ nào?

Gắp chút món ăn ngon trên bàn cho cô, sau đó nhìn cô ăn, Phong Thiên Dục mới phát giác trong lòng của mình mới dễ chịu lên một chút, nhưng không lâu lắm, hắn liền phát hiện hình như có điểm không thích hợp!

Rõ ràng cô nhìn qua giống như rất khó chịu, hơn nữa vẻ mặt không tốt, nhưng tại sao vẫn cứ gắp ăn? Nhìn biểu tình trên mặt cô, cô rõ ràng đã không muốn ăn!

“Bối Bối! Cháu ăn no chưa?”

“Ăn no!”

“Ăn no tại sao vẫn còn buộc mình ăn?”

“Mẹ lớn có nói, chỉ cần là thứ trong chén của cháu thì nhất định phải ăn hết, nếu không ăn hết, sẽ giữ lại làm bữa sau cho cháu ăn!”

..... Thượng Đế! Quá biến thái!

Chỉ là một đứa trẻ 8 tuổi mà thôi, có cần thiết phải hà khắc như vậy không?

Hắn cảm giác mình cần phải nói chuyện với cô thật tốt một chút, nói thật tốt một chút!

Hắn đem chiếc đĩa cô cầm trong tay ném lên trên bàn!

“Vương tẩu, chị dọn dẹp nơi này đi, tôi có mấy lời cần nói với Bối Bối!”

“Vâng, thiếu gia!”

Lần này Vương tẩu không chút do dự, lập tức tiến lên thu dọn!

Một bé gái đáng yêu, nhìn qua lại có chút tự khép mình! Hơn nữa thật đáng thương, giống như hoàn toàn không biết nghĩ đến mình! Xác thực thiếu gia nên nói chuyện cùng cô một chút!

Phong Thiên Dục ôm cô, dẫn cô đến thư phòng của mình!

“Bối Bối, ngồi xuống!”

“Dạ!”

“Bối Bối, ta nghĩ chúng ta cần nói chuyện một chút!”

Phong Thiên Dục nhìn cô, thái độ vô cùng nghiêm túc, nếu không hảo hảo cứu vãn đứa nhỏ này, thật sự nó sẽ không biết nghĩ về bản thân!

Hắn cảm thấy bây giờ, nếu cô là một Hồn Thê Ma Vương, hắn còn có thể tương đối vui mừng một chút!

Hết lần này đến lần khác, cô an tĩnh quá mức, tính nhẫn nại của cô có thể so với người lớn!

“..... Chú muốn nói gì?”

“Bối Bối, nơi này không phải Diệp gia, nơi này không lớn bằng nhà mẹ lớn của con, không có nhiều quy luật như vậy, Bối Bối muốn ăn cái gì, chính mình có thể tùy tiện ăn, ăn không hết có thể vứt bỏ, sẽ không có người đem làm bữa sau cho cháu!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 27

“...Có thật không?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hàn Bối Bối hơi nâng lên, có chút mơ hồ nhìn hắn, tựa hồ đang hoài nghi độ tin cậy trong lời nói của hắn!

“Đương nhiên là thật, chú bảo đảm!”

“Thật tốt, cảm ơn chú!”

Cô đột nhiên lại cười một tiếng, tươi cười của cô không hề thuộc về tang thương, bởi vì cô không biết, hạnh phúc như vậy, sẽ duy trì bao lâu!

“Bối Bối, tóm lại lúc cháu ở đây, nơi này sẽ không trói buộc cháu, từ nay về sau nơi này là nhà của cháu, tuyệt đối sẽ không có người khi dễ cháu, sẽ không có người đánh cháu!”

“Cháu có thể tin tưởng sao?”

“Dĩ nhiên!”

“Cảm ơn!”

“..... Tại sao vẫn nói cảm ơn? Như vậy rất khách khí, Bối Bối, cháu có thể phải biết rằng, về sau chúng ta cần phải chung đụng thật lâu đấy!”

Ở trước mặt một đứa trẻ, Phong Thiên Dục cảm giác mình có điểm thất bại, bởi vì hắn luôn không thể khống chế tốt!

“Thật lâu... thật lâu là bao lâu?”

Mẹ cũng từng nói, cùng cô ở bên nhau cả đời, nhưng chưa được bao lâu đã ra đi vào một buổi chiều, không bao giờ quay lại, cả đời đã ngắn như thế, vậy thật lâu này, sẽ là kỷ hạn như thế nào?

Mà Phong Thiên Dục hiển nhiên bị cô hỏi vấn đề này, hần nhin không được hơi cau mày xuống, bên trong cái đầu nhỏ của cô, rốt cuộc còn chứa bao nhiêu ý tưởng lung tung lộn xộn nữa?

“Bối Bối, không cần không có cảm giác an toàn như vậy, tin tưởng ta, chỉ cần cháu nguyện ý, cháu có thể ở chỗ này cả đời!”

“..... Cả đời.....”

“Đúng vậy, cháu có thể ở suốt đời, ở đến cháu cảm thấy không chịu nổi, cảm thấy chán ngấy mới thôi, nơi này chính là nhà của cháu! Hôn nữa, cháu phải vui vẻ, bắt đầu từ hôm nay, liền kêu ta là!”

Hần muốn nuôi cô! Như vậy nơi này dĩ nhiên là nhà của cô! Hôn nữa, hần cũng tương đương với một người cha, hắc hắc! Trong nhà đột nhiên nhiều thêm một vật nhỏ, hần không cảm thấy đây là một chuyện xấu!

“Nhà... nhà của cháu? Nơi này là nhà của cháu sao? Cháu cũng có nhà? Còn có... chú... chú là cha?”

“Dĩ nhiên, con cũng có nhà! Sau này nơi này là nhà của Bối Bối, mà ta là người nhà của Bối Bối, Bối Bối cũng là người nhà của ta! Hôn nữa từ đây về sau ta sẽ nuôi Bối Bối, như vậy tự nhiên ta coi như là cha của Bối Bối!”

Lúc Phong Thiên Dục nói đến câu đó, liền cười với Hần Bối Bối, mà Hần Bối Bối cũng không thể tin được mà nhìn hần, hai người cứ như vậy an tĩnh nhìn lẫn nhau!

“Nhà... Cha...”

Chưa từng có người nói với cô những lời như vậy, cho tới bây giờ cũng không có!

Cô là con ngoài giá thú, khi còn bé cơ hồ lớn lên từ trong tiếng mắng, cho đến mấy tháng trước, ngay trước khi mẹ chết mới nói cho cô biết, cô có một người cha, còn là một thương nhân rất lợi hại...

Nhưng dù là như vậy, cô vẫn chưa từng nghe ai nói qua, cô là người nhà của họ...

“Chú... Chú...”

“Ừ? Làm sao vậy?”

“Nơi này thật sự là nhà của Bối Bối, Bối Bối có thể ở luôn nơi này? Hôn nữa Bối Bối có cha?”

“Có thể! Hôn nữa con phải vui vẻ, có thể đời này gọi ta là cha!”

“..... Oa ô, cảm ơn chú... không, cảm ơn cha, cảm ơn cha, cảm ơn!”

Cô từ trên ghế nhảy xuống, trực tiếp chạy đến bên cạnh Phong Thiên Dục, ôm cổ Phong Thiên Dục, khiến cho Phong Thiên Dục khẽ sững sờ mấy giây!

Sau đó hần cũng phản ứng lại, đây mới là phản ứng chân thật của cô, cái này nói là tâm tình chân chính của cô, rốt cuộc cô đã bình thường một chút xiu!

Tâm lý của hần, bởi vì cô phản ứng như vậy, mà hơi dao động một chút, cô sẽ bình thường, sẽ có thể biến trở lại thành một đứa trẻ bình thường!

Từ từ, hần không nóng nảy, hần có kiên nhẫn từ từ dạy dỗ cô!

Từ sau cuộc nói chuyện ở thư phòng, có thể nhìn ra có chút tác dụng, nhóc con sẽ không cưỡng ép mình cười, sẽ không cưỡng ép mình làm những chuyện mình không muốn làm!

Căn cứ vào tin tức của Vương tẩu, tựa hồ cô hiện tại cùng người trong nhà chung sống không tệ, nhìn cô từng chút thay đổi, hần rất vui mừng!

Chẳng qua có chút thay đổi không đúng là nha đầu giống như càng ngày càng thích đánh hần!

Mỗi ngày lúc ăn cơm, chỉ cần hần không xuất hiện, như vậy cô nhất định sẽ không ăn, không chút sợ đói, cô nhất định sẽ đợi đến khi hần về!

Còn có chút khiến hần cảm thấy vui vẻ là, giống như nha đầu Bối Bối này, đã học xong làm nũng, cô sẽ nài thanh nãi khi đòi kẹo Vương tẩu, sẽ làm nũng với đầu bếp trong nhà, đòi đầu bếp làm cho cô món cô thích ăn, dĩ nhiên cô sẽ không quên người cha nuôi, sẽ không quên để lại một phần cho hần!

Một tháng, Hần Bối Bối ở Phong gia đã gần một tháng rồi!

Mà sáng sớm hôm nay, vừa đúng lúc tròn một tháng, Phong Thiên Dục ở chỗ hộ tịch, cùng Trương Mỹ Ngọc làm xong thủ tục sang tên, chính thức trở thành người giám hộ của Hần Bối Bối!

Đứa bé này... từ đây về sau đã thật sự không thoát khỏi có liên quan cùng hấn!

Đứa bé này về sau thật sự nên được hấn để ý tới rồi!

..... Bối Bối, Hấn Bối Bối sao? Nghĩ đến cô, hấn cảm giác lòng của mình nhin không được vũ động vài cái!

Sau khi trở thành người giám hộ của cô, chuyện kể tiếp hấn muốn quan tâm thật nhiều!

Cô 8 tuổi, chuyện tình vô cùng cấp bách trước mắt, dĩ nhiên là giải quyết vấn đề đi học!

Hôm nay vừa lúc là ngày nghỉ, hấn ở trong phòng giúp cô tra duyệt một chút tin tức trường học, mà Hấn Bối Bối không biết từ lúc nào đã chạy vào thư phòng, cô vừa nằm vừa an tĩnh nhìn Phong Thiên Dục!

Không thể không thừa nhận, một tháng cô sống ở đây, thật sự rất vui vẻ, chưa bao giờ vui vẻ như vậy, chưa bao giờ nhẹ nhõm như vậy!

Cha đối với cô rất tốt, tốt đến mức khiến cô bắt đầu gian nan khổ cực cảm thấy, không biết hạnh phúc có thể duy trì bao lâu! Không biết có thể bất cứ lúc nào mình cũng có thể sẽ bị đuổi ra khỏi cửa hay không!

.... Tại sao cha lại đối tốt với cô như vậy nhỉ? Thật kỳ quái, vấn đề này một mực quấn quanh trong lòng cô thật lâu.

Cha rất đẹp, lúc hấn nghiêm túc, không cần làm ra bất kì động tác gì, không cần đùa giỡn, đều đã khiến trái tim người ra rung động, một người đẹp mắt ưu tú như vậy, tại sao lại đối tốt với cô?

“Ừ... Rốt cuộc là lựa chọn trường nữ sinh bình thường hay trực tiếp đến trường quý tộc đây?”

Nhìn rất nhiều tài liệu về trường học, cuối cùng sự chú ý của hấn đặt ở một trường nữ sinh, còn có một trường dành cho con em quý tộc!

Hấn băn khoăn đến tâm lý của Bối Bối, mặc dù hiện tại cô đã hoạt bát không ít, nhưng không biết trong lòng cô có phải hay không vẫn còn chút ngăn cách, có thể lập tức tiếp nhận được việc cùng nhiều người như vậy chung đụng sao?

“... Cha, người nói gì?”

“Bối Bối? Con vào khi nào? Tìm cha có việc gì sao?”

“Không có, chỉ là muốn nhìn cha một chút!”

Làm sao bây giờ? Càng quen thuộc với cha, cô phát hiện mình tựa hồ càng không bỏ được nơi này, không bỏ được mà rời đi!

“Ha ha, bé ngốc, cha có cái gì tốt mà nhìn, ngày ngày đều có thể thấy!”

Hấn hướng cô vẫy vẫy tay, muốn cô đến bên cạnh hấn!

Thành thật mà nói hấn cũng không biết rốt cuộc cô lo loại ma lực gì, nhưng cô có thể dễ dàng chạm đến trái tim của hấn!

Trước kia, hấn không về nhà mỗi ngày, cũng không phải là việc gì quan trọng lắm, nhưng vì cô, hấn bây giờ đều về nhà đúng lúc để trình diện!

Hấn Bối Bối trực tiếp đi tới bên người Phong Thiên Dục, cô nhìn một chút, rồi sau đó cô bò lên bắp đùi của hấn, nương nhờ trong ngực của hấn!

“Cha, người thật đẹp, cho dù Bối Bối nhìn thấy mỗi ngày, nhưng cũng sẽ không chán!”

“Ha ha, con hiện tại, miệng nhỏ càng nói, càng ngọt rồi!”

“Nào có!”

Cô bắt đầu chu miệng lên, bộ dáng kia rất là đáng yêu, Phong Thiên Dục nhin không được ngắt nhẹ chiếc mũi tinh xảo của cô!

“Không cho phép nháo, Bối Bối, hiện tại cha có chút việc hỏi con!”

“Cha muốn hỏi gì?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 28

“Trước kia Bối Bối có đi học không?”

“...Đã đi nha!”

Lúc Hàn Bối Bối nghe Phong Thiên Dục hỏi như vậy, không nhịn được hung hăng run rẩy một cái!

Tại sao cha lại hỏi như vậy?

Hắn không cần cô sao?

Không phải là hắn đang tìm biện pháp thoát khỏi cô đấy chứ?

“Làm sao vậy? Bối Bối? Xem con tựa hồ không tốt lắm!”

Thân thể nhỏ nhỏ trong ngực từ từ trở nên cứng ngắt, hắn tự nhiên cũng không thể một chút cảm giác cũng không có!

“A, phải không? Không có, cha, con rất khỏe!”

“Vậy thì tốt, Bối Bối, nói cho cha, lúc trước đã học tới đâu rồi?”

“Lớp ba!”

8 tuổi, năm thứ ba, ừ, coi như bình thường một chút, nhưng căn cứ vào tuổi của cô, đoán chừng nhiều nhất là học kỳ 1 của lớp ba, vẫn chưa học học kỳ 2!

Hiện tại ghi danh cho cô, vừa lúc là học kỳ 1, như vậy liền có thể cho cô nhập học, lớp ba... Như vậy cho cô học từ lớp ba, chờ sau khi quyết định học trường nào, mới quyết định thời gian tốt để ghi danh!

“Bối Bối, con xem, đây là hai mô hình trường học, Bối Bối cảm thấy thích trường nào?”

“... Cha!”

“Sao vậy?”

Thanh âm nhóc con có chút run rẩy, sao vậy?

“Cha có phải hay không không muốn quan tâm con?”

“Làm sao con lại nghĩ như vậy?”

Trời ơi, nhóc con này vẫn không có cảm giác an toàn như vậy sao?

“Vậy tại sao cha lại tìm trường học cho con?”

“Ách? Con đã 8 tuổi, dĩ nhiên cần phải đi học! Bối Bối, cái này không phải là không cần con, mà là giáo dục nhất định con phải tiếp nhận, con không thể nào không đi học cả đời được?”

“Là như vậy sao?”

Trong đôi mắt to của cô là nòng đậm không tin tưởng, hơn nữa cô bây giờ, cũng rất quý quái hiểu được nâng lên khước miệng của mình, làm cho người ta rất rõ ràng, rất trực tiếp biết được tâm tình của cô!

Mặc dù rất có tính trẻ con, nhưng hắn thích biến hóa như vậy, thích cô phản ứng trực tiếp như vậy!

Lúc này mới bình thường, đây mới là phản ứng mà một đứa trẻ 8 tuổi nên có!

“Đương nhiên là như vậy, cha đã lúc nào gạt con chưa?”

“Con biết mà... con biết mà... cha sẽ không không quan tâm con có đúng hay không? Cha sẽ không ném con đi...”

Cô ôm cổ của hắn, ở trên mặt hắn mà dùng sức hôn, khiến cho hắn nhịn không được mà nở nụ cười!

Một năm kia hắn cam kết với cô, cả đời cũng sẽ không không cần cô!

Một năm kia, giữa bọn họ, sinh ra một loại tình cảm tuyệt vời nhất, là cha con? Hay là?

Một năm kia, hấn dường như đuổi đi tất cả bất an trong lòng của cô, cùng với cô, sáng lập một cầu nối hoàn mỹ!

Hấn cưng chiều cô, hấn thương cô, hấn đem cô nâng niu trong lòng bàn tay...

Cứ như vậy, mặc dù lúc mới đi học, cô không ngoan, cô gây sự, cô vẫn cứ bị thầy giáo mời phụ huynh tới gặp, mỗi lần lúc hấn xuất hiện xử lý chuyện của cô, tất cả đều là hấn mỉm cười với cô, hấn hiểu được, cô không phải thật muốn gây sự, chỉ là có một nỗi bất an trong lòng, muốn gây sự chú ý của hấn mà thôi! Cho nên hấn không trách cứ...

11 năm! Đã 11 năm, nha đầu 8 tuổi đã biến thành một thiếu nữ 18 tuổi... Mà hấn, lại triệt để mất đi tung tích của cô, thậm chí không biết rốt cuộc cô có còn sống hay không!

Mà nghĩ đến cô lúc 4 năm trước... Hấn lại loáng thoáng cảm thấy càng đau đầu...

Không biết khi nào thì hiểu... tình cảm của Bối bối, lại chân thành như vậy! Không biết khi nào thì hiểu được, một đứa trẻ nhỏ như vậy, thế nhưng đối với hấn...

Đáng chết, hấn chỉ cho rằng cô nhất thời mê luyến, cho tới bây giờ cũng không nghiêm túc để ở trong lòng, dù là thời điểm bị nha đầu kia hấp dẫn, cũng đều nỗ lực ép buộc mình, xem mình là cha của cô mà đối đãi!

Nhưng hấn làm được sao? Cha... A, Phong Thiên Dục, mày thật chỉ coi cô là con gái? Xem mày là cha của cô sao?

Tâm... Xẹt qua một tia khổ sở, rượu đỏ trên quần áo cũng đã sớm khô khốc...

Nếu quả thật chỉ coi cô là con gái, như vậy bây giờ đau lòng, bây giờ tan nát cõi lòng, bây giờ nhớ, có phải hay không sẽ giảm đi rất nhiều?

Bối Bối... Bối Bối... Rốt cuộc em ở đâu?

Nếu như có thể, làm phiền em nhanh một chút xuất hiện trước mặt tôi có được không?

Nếu như có thể... chỉ cần em có thể đứng trước mặt tôi, tôi sẽ không nói giữa chúng ta không thể nào... Dù trên lưng có mang tiếng bêu xấu của mọi người, dù tất cả mọi người khinh bỉ chúng ta... tôi cũng sẽ không quan tâm!

Đã từng kịp lúc... Cũng đã sớm đặt cô trong lòng?

Đã từng kịp lúc? Một thiếu niên 18 tuổi, động tâm với một bé gái 8 tuổi?

Trong đáy lòng, bức thiết thâm trầm kêu gọi... Bối Bối.... Bối Bối... Bối Bối bảo bối của hấn...

“Ngáp! Sư phụ — tôi có lẽ có thể bị cảm!”

Một thiếu nữ tuổi thanh xuân nằm trên ghế quý phi, trải qua sự gột rửa của năm tháng, trải qua sự lột xác chân chính của người con gái, mặc dù rõ ràng mới 19 tuổi, nhưng cũng đã trở nên phong tình vạn chủng, trở nên kiều mị động lòng người đến vậy!

Mấy người ngồi ở những mặt khác, nhìn tiểu công chúa nằm trên ghế quý phi, ríu rít lắc đầu, sau đó lại không hẹn cùng cười cười!

Nha đầu quý quái này, không hổ là người Mang thiếu xem trọng càng thêm không hổ cô cứ như vậy cùng Hồng Yêu loạn đầu bốn năm!

Không chỉ đem tất cả kỹ thuật Diệu Thủ Không Không của Hồng Yêu học vô cùng nhuần nhuyễn, mà còn cả Hồ Mị Thuật của Hồng Yêu, trò giỏi hơn thầy!

Nhìn đi, trong nháy mắt cô làm nũng với Hồng Yêu, cả người thiên kiều bá mị đến trình độ nào!

Luôn luôn không lụy nữ sắc như Lãnh Viêm Thương, nhìn cô trên ghế quý phi, cũng nhìn không được lập tức nhào tới, hướng về gương mặt trắng nõn nà của cô, cứ như vậy hôn một cái!

“Hi, Hồng Hồ, đi theo bên cạnh anh Thương bốn năm rồi, như thế nào? Có bị anh Thương mê hoặc hay không? Có suy nghĩ cùng anh qua lại một chút hay không!”

“Ồ, anh Thương, nhìn anh, thật đúng là anh tư phi phạm, muốn cùng Hồng Hồ em qua lại? Thật là vinh hạnh của Hồng Hồ a!”

Cô vốn nằm trên ghế quý phi, sau khi Lãnh Viêm Thương dính đi qua, cô cả người thuận thế mà leo lên người của Lãnh Viêm Thương!

Mị nhãn như tơ hướng về phía Lãnh Viêm Thương, trong nháy mắt khiến hấn xuân tâm nhộn nhạo, mặt cô đột nhiên biến sắc, lúc Lãnh Viêm Thương còn chưa kịp làm ra bất kỳ phản ứng gì, trái phải vung lên, bốp bốp bốp bốp!

Hai bàn tay cứ như vậy hung hăng đánh vào trên mặt Lãnh Viêm Thương, một chiêu này... Đối với tên sắc ma Lãnh Viêm Thương mà nói, quả thật trăm phần khó chịu! Hơn nữa sau khi tát xong, lại hung hăng hướng cái mông của hắn mà tung một cước, khiến cho hắn cả người chật vật ngã ngồi trên mặt đất!

“Ha ha! Làm ta chết cười rồi... Ha ha ha ha!”

Hồng Yêu ở một bên nhàn nhã ăn uống, thấy Lãnh Viêm Thương mỗi lần sau khi hôn trộm đồ đệ, liền thua dưới chiêu này — thật cũng đã có vẻ coi trọng!

Chắc chắn, không hề là đồ đệ của cô, thật rất ưu tú, siêu cấp ưu tú! Ha ha!

An Hựu Huân ngồi ở một mặt khác, mặt rõ ràng chúi vào máy vi tính, nhưng không biết từ lúc nào, ngẩng đầu khỏi đồng hồ số liệu không hề bên trong, sau đó nhìn về phía Lãnh Viêm Thương cùng một người đang có tư thái của kẻ chiến thắng, ‘Hong Hồ’!

Hong Hồ! Gọi như vậy, chẳng qua là một biệt hiệu mà thôi! Cũng giống với Hồng Yêu, tự nhiên cũng chỉ là một biệt hiệu! Điều giống biệt hiệu của mỗi cá nhân trong Ngũ Mang Tinh mà thôi!

Mà Hong Hồ là ai? Ha chỉ cần nhúc nhích đầu óc của ngươi... như vậy cũng sẽ đoán được — (trong nội tâm mọi người minh bạch rõ ràng, giữ bí mật, giữ bí mật, chúng ta biết, người kia không biết là được, khiêm tốn hắc —)

“Thương, cậu thật rất mất mặt!”

An Hựu Huân khẽ cười, không nói gì, chuẩn bị tiếp tục chúi mặt vào máy vi tính!

Ngược lại Tề Thiên Ngạo ngồi cùng chỗ với An Hựu Huân, nhìn Lãnh Viêm Thương ngồi như vậy, nhin không được xuất lời châm biếm!

Mất mặt! Thật quá mất mặt!

“Câm miệng cho tôi!”

Lãnh Viêm Thương sau khi đứng dậy từ mặt đất, lại muốn dính lấy Hong Hồ, Hong Hồ làm sao lại không nhìn thấu ý nghĩ của hắn? Lập tức xoay người một cách hoa lệ, trốn khỏi Lãnh Viêm Thương — chẳng qua cả người hoa lệ kia lại đụng vào một lồng ngực khác!

Lỗ mũi bị đụng có chút ê ẩm, bốn năm này, làm tiểu công chúa trong Ngũ Mang Tinh, không có biến đổi quá nhiều, nhưng biến hóa duy nhất chính là tính khí!

Tính khí công chúa giống như nặng hơn một chút, bởi vì không có biện pháp, ai bảo cô là tiểu công chúa trong Ngũ Mang Tinh? Ai bảo mọi người đều đặt cô trong lòng bàn tay mà nâng niu? Mến yêu?

“Mẹ kiếp — Vân Cô Phàm! Lại là anh có phải không?”

Mỗi lần đều như vậy, Vân Cô Phàm vốn thích ‘ôm ấp yêu thương’ như vậy! Cho nên ở thời điểm không ngẩng đầu, cô một bên xoa lỗ mũi bị đụng, một bên không khách khí hướng hắn đánh lên!

Chẳng qua bất đồng với dĩ vãng, có thể nói mỗi lần dùng chiêu này đối với Vân Cô Phàm đều trúng, nhưng không biết vì sao, hôm nay không giải thích được mà bị chặn lại!

“Vân Cô Phàm, anh...”

“Vẫn như vậy cả ngày lẫn đêm cùng những người này không biết lớn nhỏ ồn ào?”

..... Thanh âm trầm thấp mà có từ tính, không phải ‘giọng vọt đực’ của Vân Cô Phàm!

Mà thanh âm này, trong Ngũ Mang Tinh... Đương nhiên là người kia! Không phải hắn đã trở về nước rồi sao? Thế nào lần này về sớm như vậy? Nghĩ đến hắn, Hong Hồ nhin không được lè ra lè vô cái lưỡi, sau đó khẽ ngẩng đầu lên!

Ở trong Ngũ Mang Tinh, cô không sợ trời không sợ đất, nhưng duy chỉ đối với hắn... có một chút tôn kính cùng sợ hãi!

“Mang thiếu! Anh đã về?”

“..... Đừng... lộ ra loại biểu tình nịnh hót này với tôi, thật ghê tởm!”

Nhìn Hong Hồ vút cho mình một nụ cười nịnh nọt, Dạ Huyền Mang mới vừa trở về, trên miệng nói ghê tởm, nhưng rõ ràng, khóe môi đã hơi nâng lên!

Ghê tởm? Làm sao có thể? Có thể tưởng tượng, thời điểm trở về nước nhận case nán lại gần hai tuần lễ, không được nhìn thấy biểu tình này, cả người cảm thấy không được bình thường!

“Áy, Mang thiếu — tại sao có thể nói với người ta như vậy? Rất đả kích người, trái tim nhỏ bé của tôi, tuyệt đối bị thương!”

“Phải không? Bị thương? Không thấy được! Có muốn tôi moi trái tim của em ra xem một chút hay không?”

“..... Đừng!”

Nhìn Dạ Huyền Mang, nghe hắn nói lời ác độc, Hồng Hồ vội vàng từ bên cạnh hắn nhảy ra, mẹ kiếp — có làm hay không, từ bốn năm trước sau khi biết người này phúc hắc, cô vẫn rất thận trọng không quá mức đến gần hắn, nếu không, thật có thể không biết mình chết thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 29

“Được lắm, đám người các người, đều nhanh thành phế phẩm rồi! Mấy năm nay chúng ta cũng không nhận mấy Case lớn, bắt quá năm nay, phải làm một trận lớn rồi!”

Thu hồi tất cả thần sắc đùa giỡn, Dạ Huyền Mang dùng một tay kéo Hồng Hồ đến bên cạnh mình sau đó kéo cô đến ngồi lên ghế quý phi lần nữa!

Mà nguyên một đám người lười biếng, sau khi nghe Dạ Huyền mang nói như vậy, cũng đều thu lại dáng vẻ, rồi sau đó trong đôi mắt mỗi người đều lộ ra tinh quang khiến người sợ hãi!

..... Sói! Nhóm người này, rõ ràng từng người, đều là một con sói!

“Mang thiếu, nhận Case rồi hả?”

“Ừ, lần này nhận một Case lớn!”

Dạ Huyền Mang vừa nói vừa mân mê những sợi tóc rối loạn của Hồng Hồ, đối với cô... bốn năm nay, cung chiều chưa bao giờ ít đi! Coi như là một loại ký thác!

“Case này như thế nào? Xem vẻ mặt này của anh, giống như rất có tính khiêu chiến!”

“Coi như thế đi! Tập đoàn KBS, đệ nhất phú hào trong bảng xếp hạng của thành phố A, cuối tháng này sắp sửa có một buổi trưng bày chuỗi kim cương nguyên “tư niệm”! Mặc dù nói là nguyên! Nhưng chuỗi kim cương “tư niệm” này sớm đã bị gia công thành SHAN!”

“.....Có ý gì? Không rõ lắm!” (ta cũng ko rõ lun >0<)

Lãnh Viêm Thương lại lần nữa dính vào ghế quý phi, biểu tình trên người cũng đã trở nên nghiêm chỉnh vô cùng, nơi nào còn có dáng vẻ sắc quý khi nãy?

“Rất đơn giản, SHAN, Hồng Yêu em không phải không biết chứ?”

Bị điểm tên, Hồng Yêu gật đầu một cái, tiếp nhận lời của Dạ Huyền Mang!

“SHAN là chuỗi châu báu duy nhất được KBS đưa ra sau khi thành lập được nhiều năm, hơn nữa còn là do tổng giám đốc Nam Cung Thần của KBS tự mình khai đào thiết kế, bởi vì là kim cương cắt có tạo hình đặc biệt cùng hiếm thấy, chuỗi SHAN có dây chuyền, nhẫn, bông tai cùng trang sức đeo tay, trước mắt trên toàn cầu đã kêu giá đến 8 tỷ! Nhưng tổng giám đốc của KBS không có chút động tâm muốn bán!

Lúc Hồng Yêu kết thúc giới thiệu, rõ ràng, chung quanh truyền đến một hồi tiếng thờ đốc!

8 tỷ! Một bộ châu báu, thế nhưng có thể bán được 8 tỷ.... Quả thật đắt giá! Quả thật đáng quý!

“Đúng, theo như lời Hồng Yêu nói, nhiệm vụ lần này của Ngũ Mang Tinh chúng ta chính là vào trong thành phố A hợp tác cùng tổ chức “J” thần bí nổi lên nhanh nhất trong thời gian gần đây, nhưng là tổ chức tổ chức có thế lực lớn nhất trước mắt! Đồng thời bảo vệ SHAN, còn phải bảo vệ an toàn cho tổng giám đốc Nam Cung Thần của KBS!”

“Mẹ nó! Có bệnh hay không? Nếu mời Ngũ Mang Tinh chúng ta rồi, vì sao còn phải mời cái “J” chó má gì đó?”

Lúc nghe Dạ Huyền Mang nói xong, trên mặt Tề Thiên Ngao liền lộ ra thần sắc khó chịu! Đây coi là cái gì? Rõ ràng là coi rẻ? Coi rẻ thực lực Ngũ Mang Tinh bọn họ?

Những người khác cũng đều rớt rít cau mày, lộ ra thần sắc không hiểu! Mà Dạ Huyền Mang chẳng qua là cười cười!

“Được rồi, đừng như vậy, thân tôi làm lão đại tự nhiên sẽ không để mọi người làm chuyện mất mặt! Chuyện này không đơn giản như các người nghĩ,

ngoài mặt là chúng ta cùng tổ chức “J” hợp tác bảo vệ châu báu và Nam Cung Thần, nhưng trên thực tế, mục đích thực sự của chúng ta, là diệt trừ hắc K trong buổi trưng bày lần này! Đây mới là Case chân chính của chúng ta!”

“..... Ách! Hắc K?”

“Không làm chứ?”

CASE trong CASE? Còn có như vậy? Hơn nữa đối thủ là Hắc K có thực lực tương đương Ngũ Mang Tinh?

“Không làm, Hắc K khiến cho rất nhiều người nhức đầu, lần này nghe nói là người của Hắc K tự tiện động tới phụ nữ của Nam Cung Thần, lưu lại một vết sẹo trên người của người phụ nữ kia, người ta sẽ đem Hắc K nhốt tận gốc, ra giá 5 tỷ!”

Chậm rãi trình bày cái Case 5 tỷ gì đó, trên mặt Mang thiếu cũng không có quá nhiều thần sắc, giống như nói về 5 phần tiền nhỏ bé bình thường!

“Oa —— cực giỏi! Hình dạng của Nam Cung Thần này thế nào? Tôi quyết định, muốn hấn làm thần tượng mới của tôi!”

Bởi vì trên người người phụ nữ của mình nhiều hơn một vết sẹo, cho nên hấn ra giá những 5 tỷ? Thật buồn hấn!

“Được rồi, Hồng Hồ, không cho phép nháo, nuôi em 4 năm, tiểu tử em ăn uống chùa 4 năm, lần này em cũng nên ra tay! Chúng ta đã từng ước định!”

“.....”

Thấy ánh mắt tính toán của Mang thiếu, Hồng Hồ lần nữa lè lưỡi một cái, mẹ nó, tên phúc hắc này, năm đó hấn dùng chưa tới một giờ để tạo ra chứng cứ, cô thế nhưng... lại phải dùng 10 cái nhiệm vụ đi đổi!

“Tóm lại CASE lần này, tôi đã tiếp nhận, mặc dù có chút không đáng giá, nhưng không có biện pháp, ai bảo đối thủ là Hắc K? Tôi cảm thấy cần thiết nhận, hơn nữa 5 tỷ... Ừ, tôi muốn sau khi tiếp nhận Case này, mọi người liền hào hào nghỉ phép! Phân công nhiệm vụ cụ thể, tôi sẽ làm xong kế hoạch, đến lúc đó sẽ cùng các mở cuộc họp lần nữa!”

Thoáng nhìn Hồng Hồ có chút dăm chiêu, Mang thiếu quyết định kết thúc lần nói chuyện này!

Dù sao nhiệm vụ cụ thể mọi người có thể hiểu một cách đại khái rồi, như vậy còn lại những chỗ không hiểu, đợi đến lúc hấn phân công nhiệm vụ sẽ giải thích cho mỗi người là được!

“Ừ, tốt, không thành vấn đề!”

“Tôi cũng vậy, không thành vấn đề!”

“.....”

Kết quả rất rõ ràng, mọi người nhất trí quyết định thông qua nhận CASE lần này!

Dạ Huyền Mang mỉm cười nhìn bọn họ, hướng bọn họ gật đầu một cái, sau đó kéo Hồng Hồ, lưu lại những người có chút không hiểu rõ tình huống trong phòng, đưa cô tới thư phòng của hấn!

Ai —— thật ra thì mọi người cũng không hiểu thế nào nữa —— rốt cục Mang thiếu muốn thế nào! Để đứa nhỏ này ở lại đây 4 năm rồi, rốt cuộc là vì sao? Nuôi làm vợ sao? Ha ha? Nhìn tình huống cũng không quá giống như vậy!

Tóm lại một câu, chuyện tình của cấp trên, bọn họ không hiểu rõ, mà cũng không muốn biết!

Bên trong thư phòng

Dạ Huyền Mang ngồi trên ghế, nhìn Hồng Hồ đứng đối diện bàn đọc sách, hơi nheo mắt lại!

“Chuẩn bị xong chưa?”

“.....Cái gì?”

“CASE lần này!”

“Ha ha, dĩ nhiên, đã sớm mà quyền sát chương rồi, anh vẫn luôn không để cho tôi làm nhiệm vụ —— tôi lại nợ đến 10 cái! Bất quá anh không có quyền trách tôi, chính anh không để cho tôi làm!”

Hồng Hồ cười hi hi đáp lễ Dạ Huyền Mang! Mà Dạ Huyền Mang nhìn cô như vậy, hơi thoáng qua một tia tức giận! Nha đầu đáng chết này, biết rất rõ hấn hỏi cái gì, nhưng lại rõ ràng đang vòng vèo với hấn, đây chính là ông nói gà bà nói vịt!

“Trả lời tôi! Bối Bối! Thật chuẩn bị xong?”

“..... Ách!”

Bối Bối.... đó, đúng, cô gọi Bối Bối! Chẳng qua là đã bao lâu không có ai gọi cái tên này rồi? Giống như đã sớm quên lãng, đối với cô mà nói, cái tên này, tựa hồ xa xôi mà xa lạ!

“CASE này là ở thành phố A!”

“Tôi biết rồi!”

Gọi cô Bối Bối? Nói rõ Dạ Huyền Mang đang nghiêm túc nói chuyện cùng cô!

Cho nên cô cũng thu hồi tất cả vẻ mặt nghiêng ngả, nghiêm túc đối đãi!

Thành phố A sao? A.... Thành phố A có hấn, làm sao quên lãng đây? Làm sao có thể quên lãng?

Bốn năm rồi... Bốn năm này thật là may mắn cùng khổ sở! Bất quá cô rời đi 4 năm, trải qua tình báo thu được, cô rất thỏa mãn, cũng không phải là không có bất kỳ giá trị gì!

Có hay không tình cảm đặc biệt? Cô không biết, nhưng cô biết, cô đối với hấn mà nói, thật rất quan trọng! Rõ ràng cũng đã 4 năm rồi, nhưng hấn vẫn không từ bỏ việc tìm cô, không phải sao?

Rõ ràng làm chứng cứ giả chết để gạt hấn, nhưng hấn vẫn như vậy không từ bỏ... đủ rồi! Thật đủ rồi!

“VẬY em chuẩn bị sẵn sàng?”

“..... Nên chuẩn bị gì đây? Tôi như bây giờ không phải là trạng thái tốt nhất sao? Hơn nữa Mang Thiếu, cũng bốn năm rồi, cũng nên đủ rồi!”

19 tuổi! Hấn Bối Bối vốn đã sớm trưởng thành, lại thêm 4 năm này, học tập cùng huấn luyện bên trong Ngũ Mang Tinh, cô cũng đã sớm biến thành một yêu tinh!

Rõ ràng chỉ mới 19 tuổi, nhưng cô bây giờ, tuyệt đối so với bất kỳ phụ nữ lớn hơn cô 10 tuổi nào đều đáng sợ hơn!

“Xem ra em đã nghĩ xong, như vậy... Không giữ em! Nhiệm vụ lần này, quyết định, em hãy cùng mọi người trở về đi thôi!”

Mặc dù chưa từng cưỡng chế cô ở lại nơi này, nhưng cô đã nán lại nơi này 4 năm, đền bù chỗ trống trong lòng hấn ước chừng 4 năm... Hấn ích kỷ cũng đủ rồi!

“.....Ừ! Yên tâm đi, tôi là người của Ngũ Mang Tinh, sẽ không để cho Ngũ Mang Tinh mất thể diện!”

“Ha ha, người của Ngũ mang Tinh... Hi vọng lần này sau khi trở về, đến lúc làm nhiệm vụ sau, em còn có thể nói như thế!”

“Yên tâm đi, ông chú biến thái, chớ đột nhiên làm ra dáng vẻ này, thế nào cảm giác tựa như chú rất đau đớn?”

Nhìn Dạ Huyền Mang thâm trầm, mặc dù Hấn Bối Bối không rõ lắm, hấn rút cuộc đang suy nghĩ gì, nhưng cô đi tới bên cạnh hấn, nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hấn, hơn nữa gọi ra bốn chữ đã lâu kia!

Mà Dạ Huyền Mang cũng vì cô kêu lên “ông chú biến thái”, trên mặt từ từ dâng lên nụ cười!

Sự xưng hô này cũng chỉ có cô không chút kiêng kỵ dùng trước mặt hấn!

Hơn nữa xưng hô này... hấn làm sao lại cảm thấy biến thái như vậy, dường như nghe vẫn còn rất tốt?

“Không phải là thương cảm, mà là có một ít dự cảm... thôi, không có chuyện gì, tôi còn có một chút chuyện gấp, em trước đi ra ngoài đi!”

“Tuân lệnh, ông chú biến thái — còn nữa, ông chú nên cười một cái nha, cười lên thật rực rỡ, nhìn thật đẹp mắt nha!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 30

—— Mang, thật ra thì anh rất thích hợp cười, cười lên sẽ cảm thấy rất đẹp mắt, mềm mại kia có thể làm cho băng tuyết tan ra!

Bỗng nhiên. hình ảnh bao lâu trước rồi? Giống như xa lạ cũng mau quên đi!

Nhưng nhìn Hàn Bối Bối đã nhảy về phía trước đến cạnh cửa, mỉm cười nói với hắn những lời này, đáng đáp kia càng ngày càng giống khuôn mặt của. đang ở trong đầu không ngừng trùng lặp!

Giống nhau! Thật không thể không nói, dung mạo của các cô, có bảy phần tương tự nhau! Cá tính của các cô, cũng tương tự trên năm phần!

Đại khái chính là bởi vì như vậy, cho nên 4 năm... cô ở bên cạnh hắn ròng rã 4 năm, hắn thế nhưng chưa từng chán nản, ròng rã 4 năm, một ít phần nỗi nhớ đối cô, cũng càng ngày càng sâu, càng ngày càng không có cách nào buông tay!

Ghê tởm. Hắn cũng là đàn ông 30 tuổi rồi, sớm nên vượt qua thời kì có loại tình yêu u mê đó mới phải, nhưng bây giờ vì sao... vì sao lại cảm thấy đau triệt nội tâm, khiến cho người ta cảm thấy khoan tìm thấu xương như vậy?

Cửa thư phòng, bị cô nhẹ nhàng đóng lại, khuôn mặt tươi cười, cũng biến mất sau cánh cửa không thấy gì nữa!

Chính hắn ngồi trên ghế, buộc mình thu lại tất cả tâm thần hỗn loạn, sau đó bắt đầu mở máy vi tính ra, đang không ngừng thiết kế cái gì đó!

Mà đồng dạng, bởi vì tin tức thu hoạch được gần đây. hắn không khỏi ở trong lòng nói với Hàn Bối Bối

Bối Bối! Thật xin lỗi. Không nói cho em biết, đồng bạn muốn em hợp tác trong nhiệm vụ thứ nhất này. chính là “J”!

Bối Bối... Tôi cũng chưa bao giờ nghĩ tới ‘hắc thủ’ phía sau J, cư nhiên sẽ là tên kia...

Haaaaaa..! Thôi! Bất quá như vậy cũng rất tốt, chính bởi vì có loại không biết chút nào, có loại không có bất kỳ chuẩn bị trong lòng, cho nên mới cực kỳ có ý tứ không phải sao?

Trong bóng tối, ánh huỳnh quang trên màn hình máy vi tính, có vẻ có chút chói mắt, mà người đàn ông trong tấm màn đen, đưa ra một cái tay, sờ sờ cảm của mình, hơi nở nụ cười!

Hoặc là... lần này hắn cũng nên chen một chân mới được! Hoặc là... lần trở về này của Hồng Hồ, hắn phải ra lệnh cho cô, động chút tay chân trên khuôn mặt...

Ha ha... thành phố A sao? “J” sao? Hắc K? Không sao, nếu mọi người đều là kẻ mạnh, như vậy lần chiến đấu sắp tới, cũng chưa hẳn không phải là một chuyện tốt!

“Boss, đã quyết định nhận vụ lần này của KBS sao?”

“Ừ!”

Ở tổng bộ của J, bên trong một căn biệt thự khắp nơi đều tràn đầy thiết bị khoa học kĩ thuật tiên tiến nhất, trên ghế da trâu, một người đàn ông mặc trang phục đen toàn thân đang ngồi!

Đồng phục màu đen, đeo mắt kính màu đen, giày da màu đen... (Men in Black =]])

Đen... Bị màu đen bao phủ toàn bộ, mà phía sau cặp mắt kính kia là con người đen nhánh bên trong, bao hàm tâm tình gì, suy nghĩ những thứ gì? Những thứ này không có bất luận kẻ nào biết!

“Boss..... Chẳng qua là chuyện bảo vệ ‘tư niệm’ đơn giản như vậy sao? Nếu như vậy, tôi không cảm thấy tổng tài của KBS sẽ mời được chúng ta!

“Không sao, Nam Cung Thần cùng tôi trên thương trường, ít nhiều cũng có chút giao tiếp bạn bè, cho nên hắn tìm tôi, cũng tự nhiên có chút đạo lý!”

.....J, chưa bao giờ nhận nhiệm vụ không có ý nghĩa!

J bình thường nhận nhiệm vụ, đều là vụ án khó giải quyết đến ngay cả cảnh sát cũng bó tay không có biện pháp!

Cũng chính bởi vì như vậy, danh tiếng bên ngoài của J, nửa chính nửa tà!

Nhưng mặc dù như thế, cũng chưa từng truyền ra, J có tham gia vào thương trường đi... Lần này là lần đầu tiên, làm cho thành viên nội bộ của J, cũng không giải thích được đến cực điểm!

“.....Boss, dù là bạn bè, đây cũng không phải tác phong của ngài!”

“Các người hỏi quá nhiều!”

Đem mắt kính trên sống mũi hạ xuống, ánh mắt bén nhọn quét từng thành viên J! Khiến toàn bộ mọi người sợ hãi không thôi!

“Các người đừng quên, ai mới là lão đại chân chính, tôi quyết định làm gì, thì làm cái đó, không ai có thể phản kháng, hơn nữa không phải lão đại tôi đây bình thường quá mức mình quân chứ? Khiến cho các người một chút ý sợ hãi cũng không có? Cho nên hiện tại mới không ngừng phản bác tôi?”

Thanh âm thật lạnh, thật lạnh!

Áp lực thật vô tình, thật âm trầm!

.....Cái này mới đúng là hấn! Cái này mới thật sự là lão đại của J!

Người ở chỗ này, nhìn hấn như vậy, cũng không nhịn được mà run rẩy, hơn nữa khi bị ánh mắt bén nhọn kia soi mói, liền rối rít lắc đầu!

“Không có, không có, tuyệt đối không có, lão đại nói gì, chính là như vậy!”

“Đúng, đúng! Lão đại quyết định cái gì chính là cái đó!”

“Vậy thì tốt, đừng quên trên đầu của các người, rốt cuộc là ai, còn có, yên tâm, tôi đối với nhiệm vụ bảo vệ châu báu kia cũng không có hứng thú, tôi biết các người cũng không có hứng thú, chẳng qua là lần này chưa chắc chỉ là bảo vệ châu báu mà thôi!”

Ánh mắt quét qua mỗi người ở đây, bỗng nhiên, khóe môi kia nâng lên làm cho người ta cảm thấy nụ cười như có như không, bên trong nụ cười kia.... lại bao hàm bao nhiêu tâm tình, cũng là chuyện không ai biết!

“Lão đại, có ý gì?”

“Trước mắt SHAN kêu giá 8 tỷ, trên trời như vậy, rốt cuộc sẽ hấp dẫn bao nhiêu người trong lòng có quý, các người so với tôi càng nên hiểu rõ đi? Hơn nữa nghe nói Hắc K cùng Ngũ Mang Tinh... lần này cũng sẽ nhảy vào!”

Vừa nói, nụ cười ở khóe môi càng từ từ mở rộng!

Nhìn mọi người lúc nghe đến hai tổ chức này, bên trong đôi mắt bắn ra tinh quang, hấn hiểu tâm lý của họ, khát vọng chinh phục đã theo những lời của hấn nói bị khơi lên!

A— tỷ thí giữa những kẻ mạnh, ai không mong đợi?

Dĩ nhiên, hấn càng thêm mong đợi là được!

Từ 4 năm trước, thời điểm không có năng lực chống lại Hắc K, hấn đã thề, bất kể việc cô mất tích ban đầu rốt cuộc có quan hệ với Hắc K hay không, cũng muốn dạy dỗ bọn họ biết dừng lại! Hiện tại... cơ hội tới!

Trả thù cũng tốt, phát tiết cũng tốt! Điều không quan trọng! Chỉ cần một ngày cô chưa trở lại, chỉ cần một ngày không có tin tức của cô, như vậy một cớ oán khí trong tâm lý kia của hấn, vĩnh viễn cũng sẽ không biến mất!

Buổi tối trước ngày KBS triển lãm ‘SHAN’ tư niệm, tin đồn nói, SHAN đã được giao phó đến trong tay tổ chức J đặc biệt phụ trách bảo vệ SHAN rồi!

Mà các vị Ngũ Mang Tinh, hiện tại cũng đã lục tục toàn bộ tới thành phố A!

Nếu như cảnh sát thành phố A biết giờ phút này có nhiều tổ chức ăn sạch hắc bạch như vậy, mấy ngày này chiếm giữ thành phố A mà nói, đoán chừng muốn hỏng mất!

Có thể không hỏng mất sao? Trong tay những người này, không biết trước có bao nhiêu vũ khí — ai biết có thể đánh nhau hay không? Nếu đánh nhau, như vậy thành phố A có thể xong đời!

Mà đồng thời lúc SHAN được giao cho J, người của Ngũ Mang Tinh cũng đã căn cứ vào kế hoạch phân xon của Dạ Huyền Mang, mỗi người, căn cứ yêu cầu khác nhau, cải trang thành nhân vật khác nhau, từ từ trà trộn vào nội bộ của KBS!

Cũng là một đêm trước.... Người kia nhàm chán muốn chết, đơn giản chỉ cần đem Vân Cô Buồn kéo sang một bên!

“Này, Vân thiếu—

“Làm cái gì? Về mặt này? Nhìn qua cực kỳ cái bấp!”

“Món ăn? Bộ đáng tôi hiện tại sao lại giống món ăn chứ? Vì sao Mang thiếu đưa trang phục lại biến thành bộ đáng này?”

Quá xấu.... Xấu xí đến không thể xấu hơn nữa, cô một chút cũng không hiểu, rốt cuộc Dạ Huyền Mang đang suy nghĩ cái gì!

Tại sao phải bắt cô mang theo kính áp tròng gầy vò đôi đồng tử xinh đẹp? Vì sao phải uốn mái tóc đen nhánh xinh đẹp của cô thành một đầu tóc quăn không bỏ như vậy? Vì sao.... vì sao còn chưa cảm thấy cô đủ tục khí, còn muốn cô cải trang một bộ mặt đầy tàn nhang? Sau đó da tựa hồ thô muốn chết?

“.....Ừ..... Khụ khụ..... ừ, cũng may, hoàn hảo! Mang thiếu an bài như vậy, khẳng định là có bản khoản của Mang thiếu, dù sao Hồng Hồ, em cũng biết, bây giờ em xinh đẹp như vậy rất ảnh hưởng đến tiến trình của nhiệm vụ, cho nên xấu xí một chút cũng có thể là một việc tốt!”

Vân Cô Buồm nín cười, thật ra bề mặt tâm lý của hắn cũng đang đánh trống, không làm chứ? E hèm? Nhìn dáng vẻ này của cô, kỳ thực hắn cũng cảm thấy, Mang thiếu có phải đang cố ý chinh nha đầu này hay không?

“Này, anh cười gì đó? Anh ở đây toan tính cười đến ngen có phải không?”

“.....Không có, tuyệt đối không!”

“Tốt lắm, tốt lắm, không nói nhiều với anh nữa, Mang thiếu phân nhiệm vụ bí mật cho chúng ta, anh biết chứ?”

“Biết!”

Nói đến nhiệm vụ, thần sắc Vân Cô Buồm trở nên nghiêm chỉnh, tất cả thần sắc cười giỡn, đã sớm không biết chạy đi nơi nào! Nghiêm chỉnh vô cùng!

Hồng Hồ liếc liếc hắn, bắt đầu đi lác đầu!

“Đi thôi, nếu biết còn có nhiệm vụ, còn không rời đi!”

“Ừ, đi thôi!”

Bởi vì là nhiệm vụ tư mật, bởi vì sợ SHAN xảy ra vấn đề, cho nên KBS cùng Ngũ Mang Tinh cùng J, sử dụng Man Thiên Quá Hải đại kế! (kể lừa dối @@)

Đối ngoại tuyên bố, SHAN đã giao cho tổ chức J, cho nên nếu hiện tại có hắc thủ đánh chủ ý với SHAN, đi tìm J.... thì không thể đắc thủ đi!

Bởi vì SHAN chân chính, tới hôm nay, để cho tổ chức J chuyển dời vào trong tay Ngũ Mang Tinh. SHAN chân chính để cho Ngũ Mang Tinh bắt đầu bảo quản!

.....Cũng là tới hôm nay, hai đại biểu của Ngũ Mang Tinh, một Hồng Hồ, một Vân Cô Buồm, đang tiến vào nội bộ tổ chức J, lấy đi SHAN...

(Mang thiếu — người nha quả thật đủ phúc hắc.....)(tác giả)

Thời điểm đến địa bàn của tổ chức J, sau khi hai người bọn họ để cho đối phương soát người liền trực tiếp tiến vào nội bộ tổ chức J!

“Hai vị, mời đi theo tôi!”

“Được!”

Hồng Hồ cùng Vân Cô Buồm dưới sự dẫn dắt của đối phương cẩn thận mang theo người của họ hướng vào bên trong!

Thấy sau khi người kia nhấn một cái chốt mở, trên sàn nhà biệt thự liền xuất hiện một đường đi xuống dưới đất!

Hồng Hồ cùng Vân Cô Buồm đối mắt nhìn nhau một cái, rồi sau đó gật đầu với nhau, lại trực tiếp đi theo đám người bọn họ về phía phòng dưới đất!

Không hổ là người của tổ chức J, có đủ tinh tế, người bình thường ai biết được dưới mặt đất còn có đường đi như vậy? Ngũ Mang Tinh bọn họ còn không biết!

“BOSS, người tới rồi!”

Chàng trai mang hai người bọn họ xuống hướng về một người đàn ông đưa lưng về phía bọn họ mà nói một cách tôn kính, chỉ thấy người đàn ông kia ra một đầu tay, chàng trai vội vàng đi xuống!

“Hai vị, Boss mời hai vị ngồi xuống!”

Thời điểm đi ra, chàng trai đó lại khởi động cơ quan, đóng cửa vào lại!

Ngay tại lúc đó, người đàn ông ngồi trên ghế kia xoay ghế lại, nhìn về phía Hồng Hồ cùng Vân Cô Buồm!

.....Màu đen, thời điểm hai người nhìn về phía người đàn ông trên ghế, chẳng qua là thấy trần đầy màu đen, tựa như sẽ không thấy được gì khác!

Khuôn mặt của người đàn ông này, có một nửa che dấu dưới mắt kính! Chẳng qua là không biết tại sao, mặc dù vẫn chưa thích ứng hoàn toàn với hoàn cảnh trong phòng, Hồng Hồ bên cạnh Vân Cô Buồm lại cảm giác có chút đứng ngồi không yên, cảm giác... Người đàn ông ngồi trên ghế kia, mang đến cho cô một cỗ áp lực vô hình!

“Lần đầu tiên gặp mặt, tôi đại biểu cho J hoan nghênh hai vị đến từ Ngũ Mang Tinh!”

“Ngài quá khách khí, Lãnh Thiếu!”

Thời điểm người đàn ông ở trên ghế hướng bọn họ chào hỏi, Vân Cô Buồm trực tiếp cho hắn một cái gậy đầu, khách khí đáp lễ! (đối ngoại, lão đại tổ chức J, là một người đàn ông họ Lãnh)

“A, xin lỗi, vị này nói đến chính là sát thủ giỏi nhất trong Ngũ Mang Tinh Vân thiếu? Tôi không phải là Lãnh Vân!”

“.....Ách!”

“Tiểu đệ họ Phong!”

.....Hồng Hồ ngồi ở một bên, từ từ thấy rõ chiếc cằm củ ấu kia, thời điểm nhìn người trên ghế kia, thân thể của cô không biết từ lúc nào, càng ngày càng trở nên cứng ngắt!

Là ai...Là ai?

“Như vậy....không biết ngài là?”

“Tôi là ai không quan trọng, đây là SHAN muốn giao cho các người! Mà lần này tôi ra mặt, chẳng qua tôi có chút chuyện, muốn cùng người của Ngũ Mang Tinh giao tiếp một chút mà thôi!”

Nếu như không phải bởi vì chuyện này, còn chưa đến phiên hắn ra mặt!

Chuyện cũ rõ mồn một trước mắt, đau đớn ở trong lòng càng ngày càng mãnh liệt, mà thời điểm con ngươi thâm thúy phía sau đôi mắt kính quét qua người con gái tâm thường vẫn đang ngồi yên không nhúc nhích bên cạnh Vân Cô Buồm, cũng không biết vì sao, tầm mắt của hắn, đơn giản chỉ cần dừng lại trên người của cô một chút, rồi sau đó mới khẽ quét qua!

“Không biết Phong thiếu nói những lời này là có ý gì?”

Thời điểm Vân Cô Buồm nghe được người đàn ông trên ghế nói ra những lời như vậy, cả người dĩ nhiên khẩn trương một hồi!

Dù sao nơi này là địa bàn của người ta, mà tổ chức J cùng Ngũ Mang Tinh từng có tiếp xúc trực tiếp, lần này là lần đầu tiên, rốt cuộc là chính là tà, hắn cũng chia không rõ ràng lắm! Nếu như đối phương muốn làm chuyện xấu...tỷ lệ hắn và Hồng Hồ có thể chạy trốn từ nơi này, có bao nhiêu?

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 31

Nghĩ tới đây, trong lòng của Vân Cô Buồm không nhịn được mắng, con bà nó, Mang thiếu là người khôn khéo như vậy, làm sao có thể phạm vào sai lầm cấp thấp như vậy? Thế nhưng để cho hắn cùng Hồng Hồ tới đây... Nếu là cố tình! Hắn biến thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho Mang thiếu!

Mà người đàn ông áo đen ngồi trên ghế, đồng thời nhìn Vân Cô Buồm cùng Hồng Hồ, cả người tự nhiên vẫn lộ vẻ nhàn nhã cùng thích ý!

“Vân thiếu, không cần khẩn trương như thế, tôi còn chưa đàn như vậy, lại ở chỗ này xuống tay với hai người, dù sao người của Ngũ Mang Tinh cũng đều biết hôm nay hai vị tới đây đây!”

” “

Bị người nhìn thấu tâm tư, chút lúng túng trên mặt Vân Cô Buồm lóe lên rồi biến mất!

Mà cùng lúc đó, hắn cũng chú ý Hồng Hồ từ đầu tới đuôi một câu cũng chưa nói, không nhịn được dương tay, dùng cánh tay thọc cô!

“Hả?”

Thanh âm rất nhỏ, có thể không cần để ý! Nhưng không biết từ khi nào người đàn ông mặc áo đen đã từ trên ghế đứng lên, đi tới trước mặt bọn họ!

“Vân thiếu.....Ừ, còn có vị này là Hồng Hồ không sai chứ? Mang thiếu gửi tài liệu tới cho tôi, hắn sẽ không sai, yên tâm, hai vị, tôi đối với hai người không có ác ý, chỉ là muốn hai người trở về giúp tôi nói lại với Mang thiếu, nhiệm vụ lần này, Hắc K, do J của tôi phụ trách, làm phiền người của Ngũ Mang Tinh không cần nhúng tay, các người chỉ cần bảo vệ an toàn của Nam Cung Thần là được!”

Đây mới là mục đích hắn ra mặt!

Từ lúc bắt đầu nhận Case này, mục tiêu của hắn, cho tới bây giờ đều không phải bảo vệ Nam Cung Thần! Chỉ có Hắc K, chỉ có Hắc K năm đó bị hoài nghi động tới cô mà thôi!

“.....Phong thiếu.....Tôi nghĩ có phải ngài hiểu lầm gì đó hay không? Từ lúc bắt đầu, nhiệm vụ của chúng ta, cũng rất rõ ràng, đối thủ của Ngũ Mang Tinh là Hắc K, mà việc các người phụ trách là an toàn sinh mệnh của Nam Cung Thần!

“Đúng, bất quá bây giờ chúng ta không phải ở nơi riêng tư hòa giải thương lượng sao? Vân thiếu, liền làm phiền anh!”

Con người sau đôi mắt kính rõ ràng bắn ra một tia hàn quang, khiến cho cả người Vân Cô Buồm nhìn không được mà run lên, mà thời điểm hắn còn chưa kịp nói gì, người đàn ông gọi Phong thiếu này, đã vỗ vỗ bờ vai của hắn, lại còn mở ra cơ quan vừa rồi!

“Hai vị, không giữ hai người lâu hơn nữa, ý muốn của tôi các vị cũng đã hiểu, SHAN trên bàn, phiền toái hai vị mang đi! Cứ như vậy đi, cụ thể, hi vọng chúng ta đành xem ngày mai rồi!”

.....Choáng nha, đây không phải là hòa giải thương lượng kín đáo, đây rõ ràng là ra lệnh!

Vân Cô Buồm trừng hướng Phong thiếu đã hạ lệnh đuổi khách, đang muốn nói gì, Hồng Hồ này giờ vẫn không nói gì lại đột nhiên kéo hắn lại, trực tiếp ôm lấy cái hộp trên bàn! Lôi kéo Vân Cô Buồm lập tức rời khỏi nơi này!

“Xin lỗi, Phong thiếu, ý của ngài chúng tôi đã nhận, bất quá ngài cũng rất rõ ràng, chúng tôi không phải là người quyết định ở Ngũ mang Tinh, chúng tôi chỉ là người làm việc vặt mà thôi, cụ thể có ý gì, còn phải xem lão đại của chúng tôi, nhiệm vụ của chúng tôi hôm nay, chính là tới nơi này, lấy đi SHAN mà thôi! Cho nên hiện tại chúng tôi coi như hoàn thành nhiệm vụ, ý của ngài chúng tôi sẽ giúp nhấn lại, tạm biệt!”

Hồng Hồ lôi kéo Vân Cô Buồm, khẽ run đi đến trước mặt hắn, cô cố ý giảm thấp thanh âm của mình xuống, cố ý để cho mình có vẻ vô cùng thích hợp với thân trang phục này....

Bà cô! Cô bây giờ, chính là một bà cô 25 tuổi trở lên! Hơn nữa lúc này trong lòng cô không biết đã mắng Dạ Huyền Mang bao nhiêu lần rồi!

Thời điểm nói xong những lời này, rõ ràng, cũng không kịp nhìn biểu tình của ‘Phong thiếu’, cô trực tiếp lôi kéo Vân Cô Buồm từ nơi thuộc địa bàn của tổ chức J, chạy một đường như lẩn ra ngoài!

Thời điểm ra khỏi biệt thự kia, mới phát giác áp lực kia đã biến mất, ra khỏi phạm vi của hắn.... mới phát giác mình sống lại!

Sau khi đưa hộp SHAN cho Vân Cô Buồm, Hồng Hồ trực tiếp xui lơ trên mặt đất! Từng ngum từng ngum thở hồn hển!

Vân Cô Buồm nhìn cô không thích hợp, vội vàng ngồi chồm hổm xuống, nhẹ nhàng vỗ bả vai của cô!

“Bối Bối? Thế nào? Bối Bối? Thân thể không thoải mái? Lúc ở trong đó, tôi liền cảm thấy em thật như có cái gì đó không đúng!”

”.....“

“Bối Bối?”

Thời điểm cô suy yếu, toàn bộ người của Ngũ Mang Tinh cùng chiều gọi cô là Bối Bối, bốn năm nay chưa bao giờ thay đổi!

“.....Vân thiếu! Dẫn tôi đi! Dẫn tôi trở về!”

Là hắn! Là hắn, nhất định là hắn.....Ô ô —— bốn năm rồi, rờn rã bốn năm a!

Lần này cô trở về, cô đã nghĩ qua vô số cảnh tượng cùng hắn gặp mặt, vô số điều có thể....tuy nhiên cho tới bây giờ đều chưa từng nghĩ qua, thế nhưng lại dưới tình huống loại 这样 này gặp nhau...

Mang thiếu.... Mang thiếu đáng chết!

Hắn cố ý! Hắn tuyệt đối là cố ý! Ông chú biến thái này.... Cô phải đi về cắn chết hắn!

“Bối Bối? Rốt cuộc thế nào? Nơi nào không thoải mái, nói cho tôi, tôi dẫn em đi gặp bác sĩ!”

“Không sao, Vân thiếu...Trở về, trước dẫn tôi trở về, còn có... đừng lo lắng cho tôi, tôi chỉ là... chân chẳng qua có chút mềm nhũn ra mà thôi!”

Tại sao có thể không mềm nhũn chân? Tại sao có thể không khăn trương?

Chưa bao giờ nghĩ tới hắn thế nhưng xuất hiện ở loại địa phương này, chưa bao giờ nghĩ tới, hắn lại là người của J? Chưa bao giờ nghĩ tới... hắn sẽ thay đổi lạnh như băng, không lưu tình như thế!

Hắn trong trí nhớ, vẫn là ấm áp như vậy, trong trí nhớ của cô, vẫn là ôn nhu thấu tim như vậy... Cho dù có thời điểm đối với cô mặt lạnh, nhưng là quan tâm!

Hắn như vậy, nhiều năm qua, là lần đầu tiên gặp phải! Hắn như vậy, mang cho cô rung động... quá lớn, quá lớn!

“Được, được, đừng dọa tôi, tôi dẫn em về!”

Nhìn Hàn Bối Bối rất yếu ớt, Vân Cô Buồm chấp nhận ngồi xổm xuống trước mặt cô, cõng cô lên lưng, đi về phía khách sạn có người của Ngũ Mang Tinh!

Hàn Bối Bối nằm ở trên lưng Vân Cô Buồm, cả người sớm đã là một mảnh xóc xếch, đầu óc vốn tinh táo, gặp phải ‘tạc đạn’ lớn như vậy, liền sớm đã hóa thành tương hồ — tràn đầy, tràn đầy chỉ có hân, toàn bộ đều là hân...

Sau khi trở về, Hàn Bối Bối bất chấp tất cả, càng không quản được ánh mắt kinh hãi của mọi người, sau khi nhảy xuống từ lưng Vân Cô Buồm, thấy Dạ Huyền Mang ngồi bên đó, trực tiếp kéo hân tới phòng của cô.

Mà trong cả quá trình, Dạ Huyền Mang từ đầu đến đuôi cũng chỉ là hơi cười cười, cười làm cho người ta cảm thấy quý dị!

Sau khi kéo Dạ Huyền Mang đến phòng của cô, cả người mềm mại Hàn Bối Bối lại bộc phát giống như con thú, trực tiếp đè cả người Dạ Huyền Mang lại, gát gao chống đỡ trên cửa, một chút cũng không khách khí!

“Làm cái gì? Tư thế như vậy, rất bất nhã, hơn nữa sẽ khiến tôi cảm thấy, em đang dụ dỗ tôi, Hàn Bối Bối!”

“.....Câm miệng, tôi đối với anh không có hứng thú, anh yên tâm, dù là đời sau, kiếp sau nữa, anh cũng sẽ vẫn không hấp dẫn được tôi!”

Ác độc dùng chân chặn chân của hân hung hăng giẫm hân một cái! Cô tức giận nhìn hân!

Bốn năm! Vẫn được đám người kia nâng trong lòng bàn tay chăm sóc bốn năm qua, cho tới bây giờ cũng không bị người đùa giỡn như vậy!

Dĩ nhiên, chân chính để ý, cũng không phải là mình bị người đùa bốn một trận như vậy, cô để ý chính là, vì sao... tại sao lại như vậy chặt vật, tại sao lại để cho cô gặp lại hân dưới tình huống như vậy!

“Phải không? Vậy em còn không buông tôi ra?”

“Ông chú biến thái!”

“con mèo nhỏ!”

“....Ông chú biến thái, làm phiền anh không cần khảo nghiệm tính nhẫn nại của tôi! Nói, có phải là cố ý hay không, có phải là anh cố ý hay không?”

Vừa nói, cô vừa gát gao đem cả vật của hân kéo chặt, để cho Dạ Huyền mang tùy thời đều có thể thiếu đường khí!

Nhìn Hàn Bối Bối tức giận như vậy, một tia uy hiếp từ con người Dạ Huyền Mang thoáng qua, đột nhiên một phát bắt được tay Hàn Bối Bối, sau đó dùng sức thoát ly, cả thể cục lập tức nghịch chuyển!

Hàn Bối Bối vốn chiếm thế thượng phong, trong nháy mắt dưới thế công của Dạ Huyền Mang, liền yếu thế! Hơn nữa lần này đối lại là Dạ Huyền Mang hung hăng đè cô lên cửa!

Hân nguy hiểm hơi cúi người, mặt mờ đem cằm đặt lên bả vai Hàn Bối Bối, hơi thở của hân, toàn bộ phun lên cổ của Hàn Bối Bối, ở bên tai của cô...

Thế nhưng khiến cho Hàn Bối Bối cảm thấy được không phải là mặt mờ, cũng không phải là kia khắc chế không được cử động, mà là run rẩy... dưới tình huống như thế, một loại sợ hãi khiến cô nhẹ nhàng run rẩy!

“Bối Bối, không nên ấu trĩ như vậy!”

“.....”

“Mới thử dò xét nhẹ nhàng một chút như vậy cũng đã chịu không nổi rồi sao?”

“.....Mang thiếu.....”

Cô muốn cầu buông tha! Cô xấu hổ với tư thế như vậy, càng thêm sợ hãi Dạ Huyền Mang hiện tại nguy hiểm như vậy!

“Thời điểm ở Pháp, tôi đã hỏi em, chuẩn bị xong chưa? Xác định em có dũng khí đối mặt với người đàn ông này rồi hả? Làm sao em có thể không thành thật như vậy?”

“.....Tôi không có.....Tôi không có!”

“Không có? Không có, như vậy việc thất kinh hôm nay, lại khoa trương cần Cô Buồm cõng về là ai? Không có, như vậy bởi vì chút tiết mục nhỏ nhỏ này mà tức giận, là ai? Không có, như vậy Hàn Bối Bối! Mời em nói cho tôi biết! Môn sinh đặc ý Hồng Hồ được huấn luyện ở nơi nào? Vì sao hiện tại tôi thấy được cũng chỉ là một nữ sinh Hàn Bối Bối 19 tuổi bình thường lại đơn giản mà thôi?”

Từng câu từng chữ, tuyệt không dung tình! Hung hăng đâm vào trái tim cô!

Cả người Hàn Bối Bối vì Dạ Huyền Mang nói những lời này không nhận được mà run sợ...

Dạ Huyền Mang cố ý không nhìn thẳng vào mắt cô, bức bách mình, để cho cô thấy rõ ràng cô chân chính! Thấy rõ ràng Hàn Bối Bối chân chính của hiện tại!

“Bối Bối đừng đùa, ngày mai em trở về Pháp đi!”

“.....Không cần!”

“A, không cần? Như vậy tôi hỏi em, em lấy cái gì lưu lại? Hàn Bối Bối, nói cho tôi biết, em lấy cái gì lưu lại? Rồi đi bốn năm, chuyện em vẫn muốn, là cái gì?”

“.....Tôi muốn trở nên thành thực, tôi muốn trở nên cho hân lau mắt mà nhìn, tôi không phải là trẻ con....tôi không phải là đứa bé!”

Chuyện cũ rõ ràng một trước mắt, những chuyện cùng Phong Thiên Dục, toàn bộ hiện lên trong đầu...Tất cả lý trí, cũng toàn bộ ở nơi này trong giây lát đó hồng mắt!

Đúng vậy, bốn năm.... bốn năm nay, mục đích của cô không phải chỉ có một sao? Nỗ lực để cho mình lột xác! Nỗ lực để cho mình trở nên thành thực quyền rũ! Nỗ lực muốn mình trở thành một người phụ nữ xứng với hân, có thể đứng bên cạnh hân!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 32

“Đúng, nếu đây là mục đích duy nhất em duy trì suốt bốn năm nay, như vậy xin hỏi, em cảm thấy em có tư cách kia sao? Xin hỏi tôi hôm nay, chỉ mới là tình huống hân chưa nhận ra em, Hàn Bối Bối mà tôi có thể thấy, có tư cách kia sao?”

Hân cường bách cô nhìn hân, hân cường bách không cho phép cô trốn tránh... Mặc dù điều này đối với một cô gái mới 19 tuổi thì có chút tàn nhẫn! Nhưng là không có biện pháp!

Dù sao hân là vì muốn tốt cho cô, hân không muốn cô bị tổn thương lần nữa, nếu như vẫn chưa chuẩn bị một cách hoàn hảo, hân...tuyệt đối sẽ không buông tay, tuyệt đối sẽ không để cô dính vào!

“.....Mang thiếu.....Mang thiếu tôi...”

“Hàn Bối Bối, hiện tại nơi đây không phải nơi cho em chơi đùa! Phản ứng của em hôm nay thật khiến tôi có hơi thất vọng! Bất quá không có quan hệ! Em trở về! Chuyện còn lại, chúng tôi sẽ giải quyết, về phần em, chờ đến lúc thật sự xác định đã có phần bản lĩnh kia, chân chính trở về đối mặt hân!”

“Không cần! Tôi không cần!”

Nghe Dạ Huyền Mang muốn cô trở về Pháp, cô không ngừng lắc đầu!

Nếu trở lại, nếu lại không nhìn thấy hân... làm sao trở về, làm sao cam tâm? Chịu đựng tương nhớ, cứ chịu đựng toàn bộ như vậy suốt bốn năm!

Hoàn hảo chưa gặp mặt, hoàn hảo vẫn có khoảng cách, có thể đem nỗi nhớ nhung dâng trào toàn bộ đè xuống, nhưng bây giờ...sau khi thật sự gặp mặt, sau khi thật sự gặp được thân ảnh của hân, nỗi nhớ áp chế suốt bốn năm kia, làm thế nào để khắc chế? Làm thế nào để áp chế đi?

“Chớ hoảng loạn, hai con đường!”

“.....Cái gì?”

“Hoặc là trở về Pháp, hoặc là khiến cho Hàn Bối Bối hôm nay hốt hoảng vì hân chết đi! Bắt đầu từ ngày mai, mới là tranh đấu thật sự, thậm chí em sẽ có vô số các loại tình huống đối mặt hân! Nếu như em dùng trạng thái của hôm nay đi đối mặt, như vậy em sống bên tôi bốn năm, vô nghĩa, hiểu chưa?”

“.....Mang thiếu!”

Nhìn Dạ Huyền Mang, sợ hãi trong lòng, từ từ giảm xuống, trong lòng dâng lên một dòng nước ảm! Thật ra thì người này đối với cô rất tốt... Bây giờ, cô có thể trực tiếp cảm nhận được sự quan tâm của hân!

“Đã nói với em nhiều lần rồi, đừng có dùng loại ánh mắt ghê tởm này nhìn tôi, còn có.... Quyết định đi, trở về Pháp, hay là ở lại!”

Phức tạp nhìn cô một chút, Dạ Huyền Mang buông lỏng Hàn Bối Bối bị hất dẽ trên cửa ra, đem cô nhẹ nhàng đẩy ra sau, hất đi ra khỏi gian phòng của cô!

Trong nháy mắt thay cô đóng lại cánh cửa kia, hấn không nhìn được nhẹ nhàng thờ ra một hơi!

Lần này thử dò xét cô, quả thật nằm trong dự liệu của hấn. . . nào ngờ dù đã qua bốn năm, địa vị của người đàn ông kia ở trong lòng của cô, vẫn luôn không thay đổi!

....Cũng được, đứa nhỏ này cho tới bây giờ đều không phải thuộc về hấn, thời điểm nên buông tay, tự nhiên hấn sẽ thả tay. . .

Nói không rõ một cỗ trống rỗng trong lòng mình rốt cuộc từ nơi nào đến, hấn buông lỏng tay nắm cửa, âm thầm đi về gian phòng của mình!

Lần dò xét thử này. . . kỳ thực hấn rất rõ ràng, không chỉ là cho Hàn Bối Bối một cơ hội, càng thêm là vì cho mình một cơ hội. . .

Cũng là lần thử dò xét này, hấn minh bạch mọi thứ, mình thua, thua thất bại thảm hại như vậy. . . Hấn chưa bao giờ có được Hàn Bối Bối, cho nên dù đã bồi bạn bốn năm, cũng tuyệt đối không có cách nào để có!

Thời điểm trở về phòng, nằm trên giường lớn, trong đầu, thoáng qua bốn năm này, mỗi một chuyện Hàn Bối Bối ở cạnh hấn, từng nụ cười. . .Không thể không thừa nhận, bởi vì cô có ở đây, tỷ lệ muốn gặp cô ấy giảm rất nhiều, không thể không thừa nhận. . . đứa nhỏ này trong lòng của hấn, cũng không phải không có chút địa vị gì, cũng không phải vẫn luôn là thể thân. . .

Nhưng vậy thì thế nào? Cuối cùng mục đích ban đầu tiếp xúc cô cũng không đơn thuần, cuối cùng thời điểm bắt đầu, dẫn cô ở bên người. chỉ là bởi vì cô giống như. . .

Cho nên đã sớm thua. . . Đã sớm mất đi tư cách tranh đoạt trái tim cô! Nếu như vậy thì coi như xong. . . liền cố gắng khiến cô hạnh phúc thôi. . .

Biết tới hôm nay, đối với cô có chút quá đáng. . . Nhưng vô luận là thế nào, cũng là vì tốt cho cô! Đều là vì cô. . .

Rốt cuộc trở về hay ở lại, cũng đã hiểu rõ ràng không phải sao? Ở lại. . . sẽ có hậu quả gì, cô nhất định phải suy nghĩ kĩ!

Bối Bối! Bốn năm, có phải hay không đã thật sự chấm dứt, phải đem em trả về rồi sao?

Dạ Huyền Mang nằm trên giường, cuối cùng có chút không khống chế được tâm tình của mình, hung hăng nắm chặt khăn trải giường, để cho tất cả tâm tình của mình đổ xuống. . .

Kỳ thực bốn năm. . .thật không thể nào một chút cũng không quan tâm, thật không thể nào một chút cũng không để ở trong lòng. . .

KBS tổ chức hội triển lãm, bởi vì vợ của Nam Cung Thần đang giải phẫu cấy da, cho nên vốn là do vợ Nam Cung Thần xuất hiện, đưa SHAN ra biểu diễn. . .nhưng bây giờ vắng mặt! Cũng chính bởi vì như vậy, ở buổi triển lãm ngày hôm ấy, Nam Cung Thần mới nói cho người của Ngũ Mang Tinh, từ lúc bắt đầu. . .hấn căn bản không có nghĩ qua để cho vợ mình xuất hiện!

Biểu diễn SHAN cũng chỉ bất quá là một cái cốt, chỉ là vì muốn mượn SHAN dẫn người của Hắc K ra ngoài mà thôi, cho nên hấn làm sao có thể để cho lão bà của hấn mạo hiểm? Cho nên từ lúc bắt đầu, cũng đã nghĩ xong, muốn mang SHAN, trong tất cả những người phụ nữ. . . đã chọn Hồng Yêu người của Ngũ Mang Tinh! (mồ hôi chết—lại là một ông chủ phúc hắc a—)

“Đáng chết. . .Nam Cung Thần! Chuyện này quá đột ngột!”

Ngồi trong phòng họp của KBS, sau khi Tề Thiên Ngạo nghe Nam Cung Thần tự thuật, nổi giận vỗ bàn một cái! Đây coi là cái gì? Chơi bọn họ?

“Tôi biết có điểm quá đáng, nhưng mà tôi biết, loại chuyện như vậy, thật ra đối với Ngũ Mang Tinh các người mà nói, cũng không phải là chuyện khó, không phải sao? Từng người các người đều có tuyệt kỹ! Hơn nữa nếu Hồng Yêu đáp ứng, án hợp tác 5 tỷ lần này, tôi sẽ thêm vào thành 8 tỷ!”

Nam Cung Thần đẹp trai lại lãnh khốc, đối mặt với từng ‘nhân vật nguy hiểm’, trên mặt lại không lộ ra bất kỳ tia sợ hãi nào! Có thì chỉ có tự tin, chỉ có tràn đầy tự tin!

Mà Hồng Yêu vẫn đang ngồi một bên, sau khi nghe Nam Cung Thần nói câu này, chẳng qua là nhàn nhạt cười!

“A, Nam tổng thật thích nói đùa, hơn nữa không phải đã quá mức cát nhắc Hồng Yêu tôi sao? Dạng biến đổi này nói cho Hồng Yêu, thân thể của tôi có giá cao gần 3 tỷ sao?”

“Tùy cô!”

“Xin lỗi, Nam tổng, loại chuyện như vậy, nằm ngoài kế hoạch của tất cả mọi người, hơn nữa lần này ngài thật có điểm quá đáng, như vậy là có ý gì? Giống như đang đùa bỡn chúng tôi, dù thêm vào 3 tỷ, tôi cũng sẽ không vì vậy mà làm thể thân cho lão bà của ngài, giúp một tay biểu diễn SHAN!”

Hồng Yêu hung hăng trợn mắt nhìn trở về, cử động rõ ràng như vậy, làm cho Ngũ Mang Tinh rất vẻ vang — mọi người nghe xong Hồng Yêu nói, liền rút rút cho cô thân sắc tán thưởng!

“Phải không? Nếu như vậy, lần hợp tác này, thật đúng là có chút tiếc nuối, chẳng qua nếu đã không muốn, tôi cũng không miễn cưỡng, tôi sẽ tìm người khác để thay thế, chẳng qua nếu như chỉ là loại phụ nữ bình thường, chỉ sợ công việc bảo vệ của các vị, càng gia tăng không ít, cứ như vậy đi, phiền toái các vị đến lúc đó bảo đảm an toàn cho SHAN!”

Hồ ly... Nam Cung Thần này rõ ràng cũng là một con hồ ly giáo hoạt!

Ngấn ngùn mấy chữ, đã đem tất cả lợi hại làm rõ!

Hon nữa Hồng Yêu vì lời nói nghĩa khí kia lại không thể tùy tiện cúi đầu — dù sao cũng không có đường lui!

Mà Hàn Bối Bối lần này đi theo bọn họ, nhìn mỗi người... nhất là Dạ Huyền Mang, cô lại đột nhiên cắn răng mở miệng!

“Chờ một chút, Nam Tổng, tôi muốn hỏi, nếu như đáp ứng biểu diễn SHAN, như vậy không phải là sẽ ăn mặc vô cùng xinh đẹp? Sẽ trở thành tiêu điểm của tối hôm nay?”

“E hèm, dĩ nhiên! Người nào đảm nhiệm SHOW GIRL hôm nay, như vậy người đó chính là nhân vật chính, chỉ là tôi cũng không thể không nói rõ sẽ gặp nguy hiểm!”

Cũng bởi vì sẽ gặp nguy hiểm, mới không để Hàn Nhi ra sân... hon nữa Hàn Nhi cho tới bây giờ vẫn không chịu tha thứ cho hắn, nhừc đầu...!

“....OK, không sao, nguy hiểm hay không nguy hiểm, tôi cũng không để ý! Nếu như sự phụ của tôi không muốn, tôi tới, như thế nào?”

Quyết định! Cô thật sự quyết định!

Trải qua một phen bị Dạ Huyền Mang đã kích ngày hôm qua, cô cũng nghiêm túc cẩn thận suy nghĩ rất nhiều chuyện! Xác thực... cô không thể không thừa nhận Dạ Huyền Mang nói không sai chút nào!

Trở về Pháp sao? Xin lỗi... thật không cam lòng!

Như vậy liền lưu lại! Nếu lưu lại... giống như hắn nói, không thể ngây thơ nữa, không thể hốt hoảng nữa!

Cũng chính bởi vậy, nếu như lần này... cô dùng thân phận SHOW GIRL biểu diễn SHAN, cũng không chỉ làm cho mọi người một việc tốt đẹp, hon nữa... sẽ đánh động người kia, là hắn chứ?

“.....Hồng Hồ....”

“Bối...”

“Hur!”

Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi đồng thời nhìn Hàn Bối Bối, Dạ Huyền Mang lại đột nhiên hạ giọng hướng mọi người ý bảo, mọi người không cần lên tiếng!

Hon nữa đồng tời nhìn Hàn Bối Bối tựa hồ hạ quyết tâm, trong con ngươi của hắn, cuối cùng cũng dâng lên thần sắc tán thưởng!

Người này.... Thật không thể coi thường, hon nữa rất hiểu cần phải như thế nào lợi dụng từng hoàn cảnh bên cạnh! Cũng thật không hổ là người được Hồng Yêu dạy dỗ 4 năm!

Một buổi tối.... cô lại chân chính triệt để thay đổi. So với 4 năm sống ở Pháp còn nhiều hơn!

Lần này cô chân chính ý thức được, mình là một người phụ nữ.... là muốn dùng thân phận của một người phụ nữ trở về bên cạnh hắn sao?

“Nam tổng, có thể không? Mặc dù thân thể của tôi không tốt như của sự phụ tôi, nhưng tôi biết tôi phù hợp với yêu cầu của ngài!”

Bóp bóp nắm tay, Hàn Bối Bối đứng dậy, bước đi với điệu bộ trên sân khấu tới trước mặt Nam Cung Thần! Trong đôi mắt kia, vừa ánh lên một phần như thế nào khát vọng?

Nam Cung Thần đại khái chính là bị ánh mắt như vậy làm cho rung động, cho nên...

Ừ, tạo hình rất quái lạ, thậm chí là người phụ nữ rất xấu xí, thế nhưng ma xui quỷ khiến thế nào lại gạt đầu một cái!

Một thoáng kia hắn gạt đầu, cả người Hàn Bối Bối cơ hồ nhảy lên! Hon nữa liền lập tức có người tới, dẫn cô đi tạo hình!

Cũng là trong khoảnh khắc đó, rõ ràng, Nam Cung Thần thấy trên mặt mọi người Ngũ Mang Tinh một tia ảo não — mọi người dĩ nhiên đều hiểu rõ cuộc chuyện gì xảy ra!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 33

Dạ Huyền Mang lại đi tới bên người Nam Cung Thần, nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn!

“Nam tổng, mặc dù có điểm không thoải mái ngài trông mặt mà bắt hình dong, nhưng yên tâm đi, cô ấy sẽ không để cho ngài thất vọng!”

“Đúng vậy, bên trong Ngũ Mang Tinh chúng ta, người xinh đẹp nhất chính là Hồng Hồ!”

Mọi người mỉm cười nhìn Nam Cung Thần, cười vô cùng rực rỡ...

Mà Nam Cung Thần cũng là qua loa hướng bọn hắn cười cười, nhưng trong lòng, cũng không thể không bắt đầu hoài nghi, khiếu thẩm mỹ của mấy người kia, đúng vậy, xinh đẹp nhất... người xinh đẹp nhất, chính là hình dạng như thế... Mạnh mẽ! Thật mạnh mẽ!

Tóc quần giống như đuôi gà — khuôn mặt tàn nhan a — làn da khô như thiếu nước lâu ngày a...

OMG, không biết tỷ lệ biểu diễn thành công SHAN hôm nay lớn bao nhiêu? Còn có mới vừa rồi... tại sao hắn... tại sao cứ như vậy không giải thích được mà gật đầu a...

Ảo nào... ảo nào...

Ngày này là một ngày oanh động nhất trong thành phố A, ngày này là một ngày náo nhiệt nhất KBS!

Một canh giờ trước khi hội triển lãm bắt đầu, toàn bộ cơ quan truyền thông đã đến hội trường!

Trước khi biểu diễn SHAN, KBS biểu diễn trước những thứ quý hiếm khác, ở hội trường biểu diễn, bởi vì mấy thứ đồ biểu diễn kia toàn bộ đều là hiếm có, cho nên đèn flash sớm đã nổi lên bốn phía!

Là Bạch? Là Hắc? Người tới nơi này, rốt cuộc là chính phái? Hay là tà phái? Thật ra thì không ai biết, cũng không có cách nào phân biệt, hôm nay lại có bao nhiêu người có chủ ý với SHAN? Càng không có người nào có thể biết!

Hơn nữa khiến mọi người ngoài ý muốn chính là, chuyện lớn như vậy, thế nhưng KBS không mời bất kỳ cảnh sát bảo vệ nào...

Bên trong sảnh triển lãm, đã sớm náo nhiệt thành một đoàn!

Người của tổ chức J, cũng đã sớm lặng lẽ rót vào trong hội trường, bảo vệ từng góc chết của hội trường!

Người của Ngũ Mang Tinh, dĩ nhiên cũng sẽ không chậm trễ, không chỉ cùng J bảo vệ góc chết, bọn họ càng thêm cao hơn J một bậc quản chế tất cả, toàn bộ đường đi đều ở trên chiếc đồng hồ tinh vi đeo ở cổ tay! Có thể hoàn toàn ở bất kỳ một ngõ ngách nào, không chế tất cả trường hợp...

Còn nhân vật biểu diễn chân chính... Một thoáng kéo ra cánh cửa phòng hóa trang kia, cũng hoàn toàn phủ xuống...

Hôm nay Hồng Yêu cùng Lãnh Viêm Thương bị phân phối nhiệm vụ đến bảo vệ Hàn Bối Bối, lúc nhìn thấy Hàn Bối Bối đi ra từ bên trong phòng trang điểm, cũng đã sớm kinh ngạc đến ngây người!

Mà Nam Cung Thần đứng bên này vẫn có chút hối hận khi chờ ‘bạn gái’ hôm nay của hắn, cũng chính là SHOW GIRL, càng thêm triệt để ngây ngốc... hắn rất muốn hỏi một chút, có phải hay không đã đổi người? Ủ? Là người phụ nữ xấu xí mới vừa rồi sao?

“Oa, Hồng Hồ, Hồng Hồ, anh biết ngay, em nhất định là một mỹ nữ quyền rũ, ngoan, để cho anh Thương hôn!”

Nhìn Hàn Bối một thân lụa trắng, lại mang theo vật sức có giá 8 tỷ, khiến cô như tỏa ra ánh hào quang— Lãnh Viêm Thương thiếu chút nữa lại không nhận được mà nhào qua! Sau đó đơn giản chỉ cần bị Hồng Yêu kéo một cái!

“Bối! Rất đẹp!”

“.....Hắc, cảm ơn sự phụ, như thế nào? Đủ mê người không?”

Mê người... đủ chứ? Như vậy hôm nay hắn cũng nên tới chứ? Nghe cái giọng kia... rõ ràng muốn ở nơi này đối phó Hắc K, bất kể như thế nào, sẽ phải ra sân ở chỗ này chứ? Như vậy có thể không... có thể mê hoặc hắn sao? Cô có chút tò mò!

“Mê người! Tuyệt đối mê người! Hồng Hồ! Cùng anh qua lại, cùng anh qua lại!”

Lụa trắng thật dài, rơi trên mặt đất, eo cao thiết kế, càng phô diễn thân hình hoàn mỹ như rắn nước của cô! Mà trước ngực là vòng trang sức hình chữ V,

không chỉ phô diễn ra vóc người kiều ngạo của cô, càng thêm phô diễn sự hoàn mỹ của SHAN... OMG! Thật là người đẹp vì lụa, lụa tốt vì phấn! Bây giờ Hàn Bối Bối hoàn toàn không thua kém bất kỳ một minh tinh HOLLYWOOD nào!

“.....Lãnh Viêm Thương!”

Hồng Yêu nhìn Nam Cung Thần sững sốt đứng một bên, không nhận được đưa chân hung hăng đá Lãnh Viêm Thương một cái, người này thật không biệt hiện tại là tình huống nào sao?

“Như thế nào? Nam tổng? Như chúng tôi đã nói, không khiến ngài thất vọng chứ? Đồ đệ của tôi, chính là người xinh đẹp nhất trong Ngũ Mang Tinh!”

“... Ừ! Ngoài ý muốn, ngoài ý muốn đến khiến cho tôi cảm thấy, có phải hay không các người dối người rồi...”

Nam Cung Thần biết mình nói như vậy, có chút thất thố! Nhưng thật sự là bị chấn kinh!

Mà Hàn Bối Bối tự nhiên cũng bởi vì lời nói của hắn, hơi nở nụ cười, cô từng bước như đóa sen nở đi tới bên người Nam Cung Thần, nhẹ nhàng cúi chào hắn! Sau đó chớp chớp mắt như bắn ra ánh điện quang tỏa sáng câu hồn người!

“Nam tổng? Như thế nào? Hải lòng chứ? Như vậy việc ngài nói lúc trước, thêm vào ba tỷ, không phải là lừa dối chúng tôi chứ?”

“Dĩ nhiên!”

Thanh âm giống nhau, ánh mắt giống nhau. ... Tuy nhiên cảm giác hoàn toàn khác nhau!

Đẹp.....xinh đẹp không gì sánh kịp....

Cũng là bằng ngôn ngữ đơn giản này, Ngũ Mang Tinh. ... Có doanh thu ba tỷ....

Mà cả hội triển lãm, cũng đã đang nói cười, tiến vào đếm ngược thời gian! Khẩn trương... càng ngày càng khẩn trương!

Hồng Yêu cùng Lãnh Viêm Thương canh giữ cách cô và Nam Cung Thần không xa, mà cô hôm nay, mặc dù cũng không biết cần làm gì, nhưng Nam Cung Thần cũng vừa mới nói, đi theo hắn là tốt rồi!

.....Rất đơn giản.... cái gì cũng không cần làm, đi theo hắn là tốt rồi! Đi theo hắn.... có thể nhìn thấy hắn....

Cô như vậy.....Dùng chính phương thức này để ra sân, đủ tươi đẹp, đủ phụ nữ chứ?

Mong đợi...

Một thoáng kia tuyên bố hội triển lãm bắt đầu, Nam Cung Thần kéo cô, trực tiếp đem cô từ phía sau đài đến sảnh triển lãm. ...Cũng chỉ trong chớp lát, tất cả đèn flash, cũng giống như sóng biển, hướng bọn họ lao qua!

Vô số đèn flash, đau nhói ánh mắt của cô, khiến cho cô muốn nghiêm túc nhìn thấy tất cả mọi thứ trước mắt, rất rõ ràng là không thể!

Vô số người, càng thêm trực tiếp nỗ lực chen lấn đến trước mặt cô.... Không, nói càng chính xác là, hướng về SHAN đang đeo trên người cô!

Mặc dù cô không sợ. Loại tình huống này, cũng không phải chưa từng thấy qua, nhưng nghĩ tới... chỉ cần nghĩ tới thời điểm hắn đang ở chỗ nào đó bên dưới, có thể sẽ thấy cô, nhịp đập của trái tim, vẫn nhìn không được mà gia tốc!

Không chỉ là như vậy, cả thân thể, cũng từ từ trở nên cứng ngắc! Nụ cười nghề nghiệp dối trá, cũng từ từ cứng ngắc trên mặt!

Nam Cung Thần mỉm cười ôm cô, cảm nhận được sự không tự nhiên truyền đến tay đang choàng ở hông, hắn nhẹ nhàng cúi người ở bên tai cô!

“Làm phiền cô tự nhiên một chút!”

Cười! Thời điểm nói câu này, rõ ràng vẫn đang cười như cũ! Chẳng qua dù là như vậy, nhưng cũng rõ ràng mang cho cô quá nhiều áp lực!

“.....Ừ, tôi hiểu rồi!”

Cùng hắn đi lại ở hội trường, từng bước cao quý ưu nhã kia, cơ hồ thành đối tượng được truyền thông đề ý, từng bước đi sinh hoa sen, bất quá cũng chỉ như thế!

“Rất tốt, trạng thái bây giờ, rất hoàn mỹ!”

“Cám ơn!”

Trong đầu không ngừng thoáng qua những lời Dạ Huyền Mang nói với cô, cho nên chỉ cần đơn giản trấn định bản thân không được nóng lòng, móng tay hiển nhiên cắm thật sâu vào lòng bàn tay!

Cô cười... cô cười! Lúm đồng tiền như hoa, khuynh quốc khuynh thành!

Vây quanh bọn họ là ký giả, là đèn flash, dĩ nhiên, nhiều hơn cũng là càng ngày càng nhiều ánh mắt tươi đẹp!

Hàn Bối Bối đối với người ngoại giới mà nói, nhất là đối với giới này mà nói, đương nhiên là khuôn mặt mới, thế nhưng chỉ lần đầu xuất hiện cũng đủ khiến mọi người ngoại giới triệt để điên cuồng!

Đẹp... xinh đẹp kinh tâm động phách! Xinh đẹp xa hoa! Đề tài nói chuyện bên trong sảnh triển lãm, từ vây quanh SHAN, không biết từ khi nào, từ từ chuyển dời đến trên người của Hàn Bối Bối!

“Chắc chắn, tuyệt sắc!”

“Đúng nha, phụ nữ như vậy, Phong tổng, ngài thế nhưng không có cảm giác sao? Thật đúng là lãng phí, bất kể là đi đường nào, cũng sẽ tức chết đi?”

Trong góc, một người nguyên chưa bao giờ ngẩng đầu, khi mọi người nói giỡn, rót cuộc lười biếng ngẩng đầu lên, nhìn về hướng SHOW GIRL hôm nay...

Không có biện pháp, ai bảo England là một công ty truyền hình và điện ảnh nổi tiếng bậc nhất đây? Ai bảo England có nhân khí như vậy? Ai bảo nữ minh tinh của England, ai cũng xinh đẹp khiến cho người không dời được tầm mắt?

.....Là ai? Là ai?

Con người vốn lười biếng, sau khi nhìn thấy cô gái đi bên cạnh Nam Cung Thần trong đại sảnh, không khỏi co rút lại!

Ly rượu đỏ bị gắt gao siết chặt...Khớp xương ngón tay, cũng sớm đã trắng bệch!

.....Áo giáp! Là áo giáp sao?

Có phải hay không bởi vì mục đích số 1 hần tới nơi này, nhưng thật ra là vì 4 năm trước, Hắc K có thể động tới cô, cho nên lần này xuất hiện áo giáp?

Có phải hay không bởi vì tưởng niệm quá mức khắc cốt ghi tâm, cho nên khiến hần như vậy hoang đường mà thấy cô...

Không, lại giống như không phải là cô!

Khuôn mặt cô trong đầu hần...vẫn luôn là bộ dáng của bốn năm trước!

Hần luôn không dám tưởng tượng bốn năm sau, bởi vì sợ nghĩ quá nhiều, kết quả có được lại càng tàn nhẫn! Bởi vì sợ nghĩ quá nhiều, mình sẽ càng phát điên phát khùng.....

“Phong tổng? Phong tổng?”

“Ha ha, xem ra cô gái này thật may mắn, nên được lão bản của công ty truyền thông và điện ảnh bậc nhất coi trọng nhỉ?”

Thanh âm treu đùa ở bên tai Phong Thiên Dục qua lại phiêu đảng, sớm đã không vào trong tai của hần!

Gắt gao... gắt gao dùng ánh mắt, tập trung vào cô đang không ngừng đi lại trong đám người, hần không dám động, không dám lên tiếng, sợ là áo giáp... Sợ chỉ là một giấc mộng quá mức tốt đẹp, sợ chỉ cần hần động, chỉ cần hần lên tiếng, tất cả liền tan biến....

.....Bối Bối! Bối Bối!

Là em sao? Bối... Bối Bối...

“Nam tổng! Hội triển lãm SHAN lần này, có tin đồn nói, ngài sẽ để phu nhân của ngài tham gia, cô ấy mới là trọng tâm của buổi triển lãm, như vậy xin hỏi, vị bên người ngài, là phu nhân... của ngài sao?”

Bởi vì ngày hôm nay ai cũng có quyền phỏng vấn, cho nên những người không ngừng đi theo bọn hần cũng đồng thời không ngừng hỏi!

Thời điểm Nam Cung Thần cùng Hàn Bối Bối đối mặt vấn đề này, cũng không nhìn được nhìn nhau một cái, rồi sau đó ả ý nở nụ cười!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 34

Phu nhân? Những ký giả này thật không có mắt... hai người bọn họ có tướng vợ chồng sao?

.....Chỉ là hai người bọn họ ăn ý, lại rõ ràng đâm bị thương một người đàn ông yếu đuối đang nằm mơ!

Dĩ nhiên, sự ăn ý này, cũng không phải là vấn đề đâm hấn bị thương nghiêm trọng nhất, đâm bị thương hấn nghiêm trọng nhất là câu hỏi của ký giả!

Không thể nào...Hàn Bối Bối mới 19 tuổi... Không, hay là phải nói, cô gái này là Bối Bối sao?

Vừa nghĩ, hấn vừa không khống chế được chính mình, trực tiếp đi theo đám người, hơn nữa không ngừng đi tới trước mặt cô!

Là cô sao? Là cô sao? Hay....chỉ là một người giống nhau mà thôi...

Nha — thật sự là rất khó khăn chịu đựng, thật là sợ... thật là sợ chỉ là một người quá giống mà thôi!

“Thế nào? Nam tổng? Câu hỏi này, có phải rất khó trả lời hay không? Không có khả năng chứ? Nghe đồn ngài rất yêu vợ của ngài, cho dù vấn đề này không có quan hệ lớn với SHAN, nhưng xin ngài đừng từ chối trả lời, có thể không?”

“Ha ha, cảm ơn mọi người đã quan tâm, không sai, tôi rất yêu vợ của tôi, chẳng qua là...”

“Bối Bối!”

Rốt cuộc chen đến trước mọi người, đẩy tất cả các ký giả ra sau lưng, rõ ràng chỉ là muốn xác nhận mà thôi... rõ ràng cũng đã chuẩn bị xong tâm lý, không nói lời nào... chẳng qua là nhìn!

Nhưng khi nhìn thấy bàn tay Nam Cung Thần đặt trên eo của cô, thấy nụ cười hạnh phúc trên mặt Nam Cung Thần, thời điểm nhìn đến hấn chuẩn bị đưa ra đáp án khiến cho hấn vạn phần sợ hãi, hấn rốt cuộc nín không được mà gọi ra tiếng!

...Bối Bối! Có phải Bối Bối của hấn hay không... hấn muốn xác định...chính là muốn xác định như vậy mà thôi!

“Bối Bối! Có phải là em hay không... có phải hay không?”

Trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hấn trực tiếp đi tới trước mặt của Hàn Bối Bối cùng Nam Cung Thần, một phát bắt được cánh tay của Hàn Bối Bối!

Trong nháy mắt đèn flash liên tục tập tọt tới đây! Có phải là một cuộc tình tay ba đầy bi kịch hay không? Nếu là như vậy, thật quá đẹp, liền tuyệt đối là tình tiết có thể viết, báo cũng có thể bán nhiều hơn nha— bất kể có phải hay không, không chụp hình tạo tình tiết, tuyệt đối là kẻ ngu!

Mà thời điểm Hàn Bối Bối nhìn hấn bắt được cánh tay mình... Cứ như vậy hoa lệ đứng trước mặt mình...

Ngây người?

U mê?

Ngây ngẩn cả người?

Phải...Không, cũng đều không phải!

Nhìn hấn trước mắt, nhìn thấy sự mong đợi trong mắt hấn, nhìn người đàn ông đứng trước mặt cô gần như thế, người đàn ông chiếm cứ dẫn dắt linh hồn cô nhiều năm như vậy...Nhìn người đàn ông đã từng đẩy cô ra...Nhìn người đàn ông đã từng quyết định đưa cô ra nước ngoài...Nhìn...

Tâm từ từ bình tĩnh...Thân thể cũng từ từ không hề cứng ngắc nữa! Cứ như vậy hào phóng nhìn hấn! Cô... là đồ đệ của Hồng Yêu! Cô là Hồng Hồ nán lại trong Ngũ Mang Tinh bốn năm... Cô là Hồng Hồ được Mang thiếu coi trọng a...

Khỏe mỗi một chút cũng không keo kiệt nâng lên thành một nụ cười, xấu xa quyết định, cũng đồng thời tự nhiên mà sinh... Thì ra thời điểm thật sự đối mặt với hấn, thật ra cũng không phải đáng sợ như vậy!

Tại trước tất cả mọi người kinh ngạc đối với một màn này!

Tại thời điểm tất cả nhìn một màn này qua máy theo dõi của Ngũ Mang Tinh.... Kỳ thực tất cả mọi người cho rằng, nha đầu này sẽ không nhịn được, sẽ rất cảm động mà nhào vào ngực của hấn!

Bốn năm rồi, cho dù bọn họ đều không nói, nhưng bọn họ như thế nào không biết, người đàn ông này, là người đàn ông mà nha đầu của bọn họ đã bận lòng nhiều năm đây?

Chẳng qua là... chẳng qua là đến cái lông.... đến cái lông phát sinh kế tiếp... thế nhưng toàn bộ đều ngoài ý muốn của bọn họ... Không phải ôm ấp yêu thương, không phải một nước mất nước mũi hăng hái sôi nổi nhận lại nhau sao?

“Tiên sinh? Thật không phải, ngài là...?”

.....Sụp đổ!

Không chỉ có người của Ngũ Mang Tinh, thời điểm nhìn cô cười rục rờ chậm rãi khắc ra câu nói này, cảm thấy sụp đổ!

Mà Phong Thiên Dục ngơ ngác nhìn, trong miệng của cô thốt ra những lời nói này, lòng hần, cũng tức khắc rơi vào đáy cốc, cả thân hình, cũng rõ ràng lao đảo vài cái!

“Tiên sinh? Ngài thế nào? Thân thể không thoải mái sao? Nếu như ngài không thoải mái, có thể đến khu nghỉ ngơi nghỉ ngơi một chút!”

Tự nhiên hào phóng! Vợ vả không chút giả tạo!

Cô mỉm cười, cười làm cho lòng người say... tuy nhiên nó cũng làm cho lòng người vỡ!

Rõ ràng giống như vậy, rõ ràng... làm sao sẽ không phải đây?

Mặc dù gương mặt này, so với gương mặt non nớt bốn năm trước, có chút thành thực, có chút khác nhau, nhưng bất kể là biến hóa như thế nào, luôn có một số thứ, chưa bao giờ thay đổi... luôn có...

“Không có... haha... xin lỗi, tôi không sao! Nhận lầm người mà thôi! Còn có quấy rầy đến các người, thật sự xin lỗi!”

Thời điểm tất cả mọi người còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, Phong Thiên Dục đã chán nản xoay người!

Đúng nha — Tại sao có thể là cô? Làm sao sẽ vậy chứ...

Cũng bốn năm rồi, cũng rờn rã bốn năm không có chút tin tức, như vậy làm sao có thể? Như thế nào có thể không báo trước mà xuất hiện ở nơi này?

Cũng đã bốn năm rờn rã trôi qua, hần điều tra khổ cực như vậy, tuy nhiên không chút thu hoạch, như vậy cô làm sao có thể xuất hiện ở hội triển lãm của KBS?

Chẳng qua là giống nhau thôi... Chỉ là một người có dáng vóc giống cô quá mà thôi...

Tâm cũng đã sớm khổ sở không chịu nổi! Chẳng qua là trong nháy mắt xoay người đó, rõ ràng... hần bỏ lỡ một ánh mắt đùa dai của cô gái nhỏ, ánh mắt quyến luyến kia, say đắm chân tình...

Mà chuyện này, ở hội triển lãm, liền giống như một khúc nhạc đệm không quan trọng, xảy ra như bình thường! Rất nhanh bị mọi người quên lãng, tiêu điểm tầm mắt của mọi người, lại đặt lên hội triển lãm, cũng đặt lên trên người mỹ nữ...

Cô vẫn đi theo Nam Cung Thần, hai người quán quýt như keo như sơn!

Mà hần... tất cả ánh mắt nóng rực của hần, cũng vẫn đi theo cô, chưa bao giờ dời đi!

Dù không phải... nhưng mà giống như vậy... cho nên nhìn một chút, cũng có thể đền bù một chút chỗ bị thương trong lòng chứ?

Mà thời điểm người của tổ chức J vẫn đang nghiêm cẩn cảnh giới ở đại sảnh thấy lão đại vừa lộ ra dáng vẻ thất thần, cũng rớt rít kì quái... Ánh mắt không nhìn được mà dõi theo cô gái đang di chuyển trong sảnh triển lãm kia!

Thế nào? Chẳng lẽ lão đại coi trọng? Đẹp thì rất đẹp... phụ nữ như vậy, không có khả năng không có đàn ông say mê! Bất kể như thế nào, mọi người cũng đều bắt đầu chú ý đến cô rồi!

Mà Ngũ Mang Tinh bên này, lại càng thêm nổ tung... tất cả mọi người thông qua tai nghe đang không ngừng gào thét!

“Mẹ kiếp — thế nào lại không nhào tới!”

“Đúng nha, đây chính là tâm nguyện của nha đầu, mới rồi tôi cũng cho là nó sẽ nhào tới! Nhưng phản ứng mới rồi của nó, coi là cái gì?”

“Nha đầu này quả thật không phải người bình thường! Thật đúng là làm cho người ta nhìn không thấu tâm tư của nó, nhìn không thấu được rốt cuộc nó muốn cái gì!”

“.....Các người có thể an tĩnh một chút không?”

Một mặt khác, Dạ Huyền Mang đang hết sức chăm chú nhìn vào tất cả tình huống khả nghi, kỳ thực vừa rồi hần dĩ nhiên cũng không ngoại lệ, rõ ràng hần cũng cho rằng màn nhận thức kia sẽ như vậy!

Mặc dù tâm lý của hần cũng có chút kinh ngạc, dù sao hần cũng cho là, hôm nay cô muốn làm SHOW GIRL đại diện ra sân, chính là vì hần mà thật tươi đẹp ra sân... Xem ra đã đoán sai, nha đầu này giống như có tính toán khác!

Hơn nữa lần này cô có tính là chân chính tiến bộ không? Ngay cả hần cũng không nhìn thấu, cô rốt cuộc muốn làm gì... Miễn không phải trốn tránh là

được!

Bất kể như thế nào, bây giờ cũng đã trở nên không quan trọng nữa! Mới vừa rồi máy quét tia hồng ngoại rõ ràng đã bị cái gì tránh được hai lần... Dù có thể tránh được dụng cụ, nhưng không thể tránh được ánh mắt của Dạ Huyền Mang hẳn!

“Mang thiếu—nha đầu kia rốt cuộc còn muốn cái gì—chẳng lẽ thăm mền tôi? Không cần tên người giám hộ của cô ấy rồi sao? Cuối cùng quyết định cùng tôi qua lại?”

“Câm miệng? Lãnh Viêm Thương, cô ấy vĩnh viễn cũng không coi trọng cậu!”

“...Mang thiếu! Tại sao có thể nói như vậy? Anh nha quá đã kích người!”

“Hừ! Chớ quấy rầy...Bốn...Đông Tây Nam Bắc, đã có bốn người lên vào!”

Hắc K, là Hắc K tới?

Sau lần nữa theo dõi, lập tức Dạ Huyền Mang xác định đã có bốn người đi vào, trận chiến đã khởi động, hẳn không nhận được có chút ít khản trương!

Nếu như đối phương là người của Hắc K, như vậy bất kể thế nào, phải cẩn thận ứng phó mới phải, nếu như không cẩn thận để xảy ra chuyện gì, đã không phải là vấn đề tài sản bình thường, mà là tính mạng!

“...Dạ!”

Nhiệm vụ tới, đối thủ tới, OK, tán gẫu đương nhiên phải kết thúc! Mọi người lập tức tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu!

Mà Hồng Yêu và Vân Cô Buồm vẫn canh giữ cách Hàn Bối Bối không xa, sau khi nghe thanh âm của Dạ Huyền Mang từ trong tai nghe, cũng không dấu vết mà hướng lại gần sát cô!

Nhiệm vụ lớn nhất của bọn họ hôm nay, chính là bảo vệ an toàn cho SHAN được Bối Bối mang trên người biểu diễn, đương nhiên phải toàn lực ứng phó! Tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện gì không may!

Người không rõ chân tướng, vẫn luôn không ngừng trò chuyện với nhau, không ngừng đuổi theo!

Mà thời điểm mọi người còn không rõ ràng lắm chuyện gì đang xảy ra, nguồn điện bên trong sảnh lại đột nhiên bị ngắt! Trong cả đại sảnh, bởi vì muốn bảo vệ kim cương còn có các loại đồ trang sức có hiệu quả lớn nhất, bên trong phòng khách sớm hoàn thiện kỹ thuật cách quang hoàn mỹ nhất...Bởi vì vậy nên sau khi nguồn điện bị ngắt, bên trong đại sảnh, từ từ tối đen như mực!

Trong bóng tối, có người sợ hãi kêu lên, có người khòe môi rõ ràng nâng lên một nụ cười ý vị sâu xa, hết thảy tất cả...cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt như vậy mà thôi!

Dạ Huyền Mang cùng người trong Ngũ Mang Tinh, sau khi chứng kiến nguồn điện bị ngắt, tự nhiên trong lòng, cũng không nhận được khản trương một chút... bọn họ cho rằng phòng thủ của bọn họ đủ hoàn mỹ! Nhưng không nghĩ tới, trong nội bộ lúc này hiển nhiên vẫn bị người khác trà trộn vào...

Nếu như không phải bởi vì trà trộn được vào nội bộ, không thể nào cắt đứt nguồn điện hoàn mỹ như thế! Hơn nữa...Bởi vì nguồn điện bị ngắt, tiếp tục như vậy...mất lợi thế chính là bọn họ!

“Hồng Yêu, Vân Phàm! Hồng Hồ liên lạc cho các người!”

“Ừ! Hiểu!”

Người của Ngũ Mang Tinh đồng thời cũng bắt đầu toàn bộ xuất động! J bên này dĩ nhiên cũng sẽ không yếu thế!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 35

Bên trong u tối, mọi người bên trong J, trong tai nghe, không biết khi nào, rốt cuộc cũng truyền đến lệnh của lão đại!

“Bỏ tất cả góc chết, toàn bộ tập trung đến bên trong sảnh triển lãm! Bảo vệ SHOW GIRL hôm nay an toàn!”

Lạnh như băng! Vô tình! Như một loại thiết huyết mà ra lệnh!

Thời điểm tất cả thành viên của J nghe được mệnh lệnh này, tự nhiên cũng rớt rít ngạc nhiên!

Mục đích thực sự của bọn họ hôm nay, không phải là cùng Hắc K đánh nhau một trận sao? Vì sao đột nhiên không giải thích được phải tiến hành bảo vệ SHOW GIRL kia?!

“Lão đại...”

“Nếu như xem tôi là lão đại, như vậy cứ dựa theo phân phó của tôi mà làm!”

“...Dạ!”

Đóng tai nghe! Bên trong đám người, Phong Thiên Dục vốn chán nản chán chường, không biết khi nào, từ trong đôi mắt, đã lộ ra tinh quang, không biết khi nào, hắt lại lần nữa lặng lẽ đến gần phương hướng của ‘cô’!

.....Không cách nào nhìn được rồi! Thật không cách nào nhìn được!

Bất kể đối phương đến cùng có phải là Bối Bối hay không...nhưng hai người thật sự rất giống nhau!

Bất kể đối phương không phải là cô...nhưng cô thật sự rất giống Bối Bối...như vậy hắt làm sao có thể? Làm sao có thể để cho ‘cô’ ở trước mặt hắt, lại một lần nữa xảy ra chuyện?

Bốn năm trước, thời điểm bị anh em Diệp thị bắt cóc, hắt chưa kịp bảo vệ...điều này luôn là điều hắt tiếc nuối, khiến hắt tự trách bốn năm, như vậy hắt làm sao có thể để cho loại lịch sử này, tái diễn ở trước mặt hắt?

.....Bối Bối! Bối Bối!

Vứt bỏ Hắc K, vứt bỏ trách nhiệm...hắt bây giờ, đã mất khống chế, hắt không muốn cô gặp chuyện không may! Không thể tiếp tục trải qua “cô gặp chuyện không may” rồi!

“Aaaa...”

“Cứu mạng...Cứu mạng...”

“Ô ô ô, không cần, đừng có giết tôi...”

Không biết khi nào, trong đại sảnh, thế nhưng sáng lên tia sáng màu đỏ do súng máy quét qua!

Người nhát gan, sớm đã bị sợ đến khóc...Bên trong cả sảnh triển lãm, sớm đã rồi một nù!

Nam Cung Thần vẫn đi theo bên cạnh Hàn Bối Bối! Càng thêm ôm chặt hông của cô! Lại giảm thấp thanh âm, ở bên tai cô, nhẹ giọng nói nhỏ!

“Hong Hò, mặc dù tối hôm nay cô là mối câu, nhưng bất kể thế nào, cô là phụ nữ, hơn nữa còn là một người phụ nữ xinh đẹp như vậy, tối hôm nay...cô cần thận một chút! Nhớ đi theo tôi!”

“Hắc — tạ Nam tổng quan tâm, mặc dù rất cảm tạ ngài, nhưng bất kể như thế nào, tôi dầu gì cũng là người của Ngũ Mang Tinh, sẽ không để cho Ngũ Mang Tinh mất thể diện!”

.....Nói thì nói như thế — chẳng qua là cô, cậy mạnh cũng phải nhìn tình huống chứ! Cô nha, am hiểu chính là Diệu Thủ Không Không, cô nha, am hiểu chính là Hồ mị Thuật — chân chính vật lộn cận chiến, cô nha am hiểu không?

“Ừ! Tóm lại cẩn thận!”

“Hiểu!”

“Hong Hò! Cẩn thận...có người đang đến gần chúng ta!”

Mặc dù không nghe được cô cùng Nam Cung Thần nói cái gì, nhưng là một sát thủ nhạy cảm, sau khi Vân Cô buồn cảm giác được có người đi về phía bọn họ, dĩ nhiên thận trọng sát lại gần bên người Hàn Bối Bối! Lại thấp giọng cảnh cáo!

Không biết khi nào, Hồng Yêu cũng đã đến gần sát... không khí khẩn trương đến cực điểm!

Thời điểm tất cả mọi người đang khẩn trương vạn phần, bên ngoài lại bắt đầu vang lên tiếng súng! Cùng với tiếng súng như thế, làm cho người ta hồng mắt, vốn chỉ là kêu gào, nay toàn bộ mọi người ngoan ngoãn bên trong sảnh triển lãm, đột nhiên bắt đầu tùy ý chạy trốn tán loạn, tùy ý bắt đầu chạy trốn chết đứng lên!

Xao động... xao động thật to...

Trong nội tâm của mọi người, đột nhiên hiểu, chuyện không hay...

Người của Ngũ Mang Tinh, còn chưa chạy tới bên người Hàn Bối Bối. . .Hàn Bối Bối bên này, cộng thêm chính cô, giống như cũng mới có bốn người mà thôi!

Thời điểm Hồng Hồ và Vân Cô Buồm đang khẩn trương, càng thêm không biết vì sao, đột nhiên một đoàn người hướng bốn người bọn họ đánh tới. . .

Bốn người làm sao chống lại nhiều người chạy tứ tán như vậy, cho dù nỗ lực dựa vào lẫn nhau, nhưng cuối cùng vẫn bị phân tán! Xông về bốn góc bất đồng. . .

Giống như tất cả tới đều đột nhiên. . .giống như hết thấy, dòng người này. . . căn bản đều đã được an bài tốt!

Lòng của Hồng Hồ cùng Vân Cô Buồm, hai người bảo vệ Hàn Bối Bối, không ngừng trầm xuống. . .Mà sau khi nghe được tiếng súng không ngừng vang lên ở bên ngoài, lại càng thêm hiểu, đối thủ lợi hại chân chính, hẳn đã sớm tới, cũng có thể đã sớm tiến vào, hiện tại chân chính bắt đầu khổ chiến!

.....Đáng chết! Rõ ràng kế hoạch của bọn họ cùng J nhìn như hoàn mỹ thế kia, nhưng lại khinh địch mà bị phá giải, bị người của Hắc K tập kích, đánh cho quân lính tan rã!

Mặc dù giận đến nghiến răng, nhưng bọn họ hiểu, bây giờ không phải là thời điểm bọn họ nghĩ quá nhiều, nhiệm vụ bây giờ của bọn họ là bảo vệ cô!

“Hồng Hồ! Hồng Hồ...ở chỗ nào?”

“Hồng Hồ! Hồng Hồ! Nghe được xin trả lời!”

“...Ừm!”

Hàn Bối Bối mới vừa bị đám người tách ra, đang nghe tai nghe gắn trong bông tai, truyền đến tiếng kêu gào, cô căn bản chưa kịp trả lời, đột nhiên, cô bị người bịt miệng, lại che miệng của cô, giống như dùng thứ gì, đem thân thể cô gói lại bình thường! Trực tiếp lói cô đi!

.....Là kẻ địch sao? Có phải là người của Hắc K hay không?

Sau khi bị bắt, mặc dù khẩn trương, nhưng trong đầu lại không ngừng phân tích tình huống!

Đáng chết! Như vậy liền bị bắt? Thật có chút không cam lòng! Cô vẫn chưa kịp thi triển quyền cước mà!

Không ngừng giãy giụa...Không ngừng quyền đâm cước đá...(con nhóc, cô là khoa chân múa tay!) hi vọng người bắt cô, có thể thức thời một chút mà thả cô ra!

Hon nữa thời điểm cô vẫn chưa rõ chân tướng, đột nhiên không biết vì sao, cảm giác có một hơi thở ấm áp, vẩy lên cổ của cô! Thật là nhột. . .

Hon nữa không chỉ như vậy... âm thanh ôn nhu trầm thấp kia, ở bên tai cô, nhẹ nhàng vang lên..

“Hur! Đừng động! Người của Hắc K, hiện tại vẫn chưa phát hiện ra cô! Tôi dẫn cô đi!”

Người bên trong phòng khách, sớm đã loạn thành một đoàn, mà người lôi kéo cô đi, lại giống như rất quen thuộc với nơi này, mang cô không ngừng đi tới đi lui, hon nữa tựa hồ cách tiếng súng, càng ngày càng xa. . .

Chẳng qua là.....chẳng qua là người vẫn còn đang sững sờ...thanh âm kia! Thanh âm kia rõ ràng...rõ ràng không xa lạ gì!

Không, không phải là không xa lạ...rõ ràng là thanh âm thuộc nằm lòng — thanh âm này rõ ràng trước đó không lâu, còn nghe được...còn như vậy tràn ngập tình cảm kêu “Bối Bối”!

OMG! Người kéo cô, là hắc? Người hiện tại kéo cô đi, lại là hắc?!

Bởi vì quá tối, cô nhìn không thấy, cô cái gì cũng không nhìn thấy, chẳng qua là không biết từ lúc nào, người đã quên mất giấy dựa, bắt đầu thuận theo hắc chạy đi...

Là thế nào từ trong bối rối chạy đến đây? Là thế nào rời khỏi sảnh triển lãm ? Là thế nào...

Không, không biết, cô hiện tại cái gì cũng không biết!

Mặc dù đi ra từ bên trong sảnh triển lãm! Nhưng bên ngoài trời cũng đã tối, ánh trăng u ám ảm đạm, cũng sớm đã bị mây dài mây hồng che đi!

Góc đường... cô khoác tây trang, ngồi xuống khế thờ dốc! Đem đầu mình chôn ở giữa hai cánh tay!

Còn hắc thì đứng bên cạnh cô, nhẹ nhàng coi chừng!

.....A, thật không thể tin được, loại chuyện như vậy, thế nhưng hắc cũng làm ra được! A...Cũng thật không thể tin nổi, hắc thế nhưng cũng sẽ điên cuồng như vậy! Như một tên tiểu tử chưa ráo máu đầu. . .

Đúng vậy a, tại sao có thể không điên cuồng? Tại sao có thể không điên cuồng đây?

Phong Thiên Dục vào bốn năm trước cũng đã điên rồi! Vì... vì cô mà điên rồi! Dù là hần hôm nay, cũng vì ‘cô’ mà điên khủng thôi!

“.....Anh...tại sao anh cứu tôi?”

Không biết trải qua bao lâu, thời điểm gió nhẹ nhàng quét qua thân thể của cô, cô che kín tây trang hần mới vừa dùng để bao lấy cô! Nhẹ nhàng hỏi!

Hần...chẳng lẽ hần nhận ra hay sao? Mặc dù cô rõ ràng mới vừa làm bộ như không biết, nhưng vẫn bị hần nhận ra sao?...

Thời điểm nghĩ như vậy, trái tim cô, lại bắt đầu không ngừng đánh trống...Nhận ra sao? Nếu nhận ra, hần sẽ đối với cô như thế nào?

Có thể hay không bắt được cô, sau đó hung hăng đè cô lại, đánh mông của cô?

Nhận ra cô... có thể hay không phát điên đè cô lại, nổi điên hỏi cô, bốn năm nay cô rốt cuộc ở nơi nào? Vì sao độc ác không đi ra gặp mặt?

Không — không ... dù nhận ra — cô liệu chết không nhận là được, cô....cô mất trí nhớ có được hay không?

Đúng — chính là như vậy, nếu như hần thật sự nhận ra cô là Hàn Bối Bối, như vậy cô giả chết... cô nha mất trí nhớ... cô hỏi gì cũng không biết là tốt nhất!

Mặc dù không minh bạch rõ ràng hần tại sao không giải thích được lại là lão đại của J, tóm lại tạm thời cô vẫn không thể bán đứng Ngũ Mang Tinh! Dù đối phương là hần tuyệt đối cũng không được!

“Cô nghĩ nhiều rồi, tôi không phải là cứu cô!”

“.....Ách!”

“Chẳng qua là cứu một người có dáng dấp giống cô mà thôi...”

Xem ra chưa nhận ra? Như vậy là nên cao hứng hay nên bi thương? Choáng nha...rối rắm, cô ngồi chồm hồm trên mặt đất, hiện tại vô cùng rối rắm!

“Có ý gì...Tôi không hiểu rõ!”

.....Không nhìn cô sao! Cô liền giả ngu thế nào? Cô liền ích kỷ muốn nghe một chút... muốn tự tai nghe, hần rốt cuộc là như thế nào lo lắng cho cô không được sao? Hơn nữa...tha thứ cho cô, hiện tại giả bộ không biết hần, tùy hứng cũng tốt, đáng xấu hổ cũng được... cô có mục đích của cô!

“Không cần phải hiểu! Chỉ là một phần tiếc nuối mà thôi! Tôi bốn năm trước đây, không kịp cứu cô ấy, tôi đây bốn năm sau, sẽ không cho phép bị kịch này phát sinh nữa!”

Nhìn cô ngồi chồm hồm trên mặt đất, biểu tình trên mặt hần, rõ ràng đang thống khổ âm thầm thờ dài... Sao lại có thể không thống khổ, rõ ràng giống như vậy, rõ ràng... tại sao lại không phải?

“Bốn năm trước... có người đối với anh rất quan trọng sao?”

”.....Ừ!”

Đáng chết, tại sao? Tại sao rõ ràng không phải, ngay cả thanh âm này... nhưng cũng như thế hành hạ hần? Thống khổ... đây đúng là tư vị vô cùng thống khổ!

“Rốt cuộc là người như thế nào? Đối với anh có bao nhiêu quan trọng?”

Rốt cuộc là người như thế nào... Phụ nữ? Là người có thể làm bạn bên cạnh hần...

Đúng vậy, vấn đề này....chính là vấn đề hiện tại cô cực kỳ muốn hỏi! Phụ nữ sao? Nếu như hần... nếu như hần dám trả lời là phụ nữ...cô thật liền tuyệt đối giả bộ không biết hần... Tâm...thời điểm đang đợi câu trả lời, rõ ràng cũng sớm đã thật sâu nín chặt!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 36

Dục... Phiên anh... phiên anh có thể đừng khiến em thất vọng được không? Cũng bởi vì sợ... bởi vì quá mức sợ hãi, cho nên lựa chọn cuối cùng hôm nay thật ra vẫn là trốn tránh... lựa chọn trốn đi, dĩ nhiên... lựa chọn con đường không biết hấn này... đơn giản cũng là muốn đánh cuộc một lần... đánh cuộc một lần thôi!

“.....Mặc dù tôi không cần trả lời vấn đề này... a...nhưng tướng mạo của các người... thật sự rất giống nhau... cô tên gì?”

Hắn cũng nhẹ nhàng ngồi xổm xuống trước mặt cô! Nhìn cô đã ngẩng đầu lên!

Chính là như vậy, cứ như vậy đột nhiên nhìn vào con người mê người của cô, đôi mắt này... sáng chói như sao... vì sao... vì sao ngay cả mắt cũng giống như thế!

Không phải? Thật sự không phải là Bối Bối của hấn? Ông trời a, thật đúng là hành hạ! Tất cả là hành hạ!

“Tôi là ai không quan trọng — hơn nữa rõ ràng mới vừa rồi là tôi hỏi anh trước, anh nên trả lời tôi trước mới phải! Người kia là gì của anh? Quan trọng sao? Có phải vạn phần quan trọng hay không? Còn có, có phải người kia rất giống tôi hay không? Giống tới mức độ nào?”

Do dự một chút, cô sợ hấn hoài nghi gì, cho nên không thể làm gì khác hơn là thêm vào phía sau hai câu hỏi kia... nhưng trời mới biết, cô chỉ muốn biết câu hỏi đầu tiên, cũng chỉ muốn biết câu hỏi đầu tiên mà thôi!

“A, thế nào? Cô thật giống như đột nhiên cảm thấy hứng thú với vấn đề này?”

Đột nhiên, nhìn cô như vậy, hấn không không chế được chính mình, đưa tay của mình ra, nâng cằm của cô lên!

“.....Không có!”

“Cô thì sao? Cô vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi, cô tên gì?”

Hắn nhìn cô, mắt cứ như vậy không chuyển được mà nhìn chăm chăm, là ảo giác do đèn đường quá mức u ám không rõ? Hay do hấn hiện tại thần trí có chút mơ hồ? Tại sao? Tại sao cảm thấy càng nhìn càng giống?

Mà nhìn thân thể mảnh khảnh của cô, được bao bọc bên trong bởi Tây phục của hấn, tại sao... tại sao lại cảm thấy, giống như có một loại hấp dẫn kiểu khác ở bên trong?

Cô bốn năm trước...thật ra rõ ràng chỉ mới 15 tuổi, nhưng hấn không thể không thừa nhận, cũng hấp dẫn giống vậy... cô bốn năm trước, cũng khiến hấn cảm thấy giống vậy, có phần thức tỉnh dục vọng!

Rõ ràng không muốn đem cô gái trước mắt này cùng hình ảnh của cô trùng lặp chung một chỗ, nhưng dù thế nào cũng không không chế được, vẫn là trùng lặp... Khuôn mặt non nớt của bốn năm trước, cùng khuôn mặt trước mắt này, không ngừng hài hòa...không ngừng mang cho hấn đủ loại ánh sáng đánh thẳng vào thị giác!

“.....Tôi.....Tôi tên là....Hồ Nhi!”

“Hồ Nhi?”

Hắn nhíu nhíu mày! Trong lòng không biết lại tính toán cái gì!

“Ừ, đúng rồi, đúng rồi, tôi tên là Hồ Nhi, anh thì sao? Anh tên gì? Còn nữa lần đầu tiên anh nhìn thấy tôi, đã gọi tôi là “Bối Bối” phải không? Người kia có phải đối với anh rất quan trọng hay không?”

“Ừ, a, xin lỗi, thiếu chút nữa xem cô như cô ấy, các người thật sự rất giống nhau!”

“.....”

Trong lòng cô hung hăng ấn hấn xuống, sau đó đánh không biết bao nhiêu lần — choáng nha, bốn năm không thấy, hấn như thế nào cùng một dạng khó trị như trước kia? Cho tới bây giờ, cũng không để cho cô nghe được điều cô muốn nghe!

“Hồ Nhi! Cô là người ở đâu? Tham gia hội triển lãm lần này, là người mẫu sao? Đã trễ thế này, đem SHAN trên người cô đưa tôi bảo quản đi, nếu không cô mang nó theo sẽ nguy hiểm đến tính mạng, hơn nữa hiện tại để tôi đưa cô về nhà được không?”

Nhìn cô, cuối cùng, hấn quyết định bỏ qua những câu hỏi của cô! Không phải là không muốn trả lời, chẳng qua là không biết nên mở miệng như thế nào!

Quan trọng! Quan trọng thì phải làm thế nào đây? Coi như nói cho cô, thì sao chứ? Thử hỏi sẽ có tác dụng gì sao?

“.....Ách! Tôi không có nhà!”

“.....”

Hắn nhìn về phía cô, bên trong mắt để lộ ra một tia buồn bực!

“Tôi vừa từ nước ngoài trở về mà thôi, sau đó chuẩn bị ở đây an gia, tìm việc làm...ừ, hôm nay là công việc đầu tiên của tôi đó!”

“Như vậy... vậy cô tìm được nhà ở chưa?”

“Vẫn chưa! Vốn cho rằng sau khi chấm dứt CASE hôm nay, có thể có được tiền đi mướn nhà trọ!”

“....Cô ngay cả tiền mướn phòng cũng không có?”

“Hắc! Đừng vậy a, dù sao tôi cũng chỉ có một mình — hơn nữa mới trở về nước, trong tay không có bất kỳ tài khoản gửi ngân hàng nào!”

Nói láo — liền tận tình nói láo chứ! Mặc dù tạm thời không muốn nhận thức hần, nhưng không có nghĩa là, cô không muốn nương nhờ bên cạnh hần!

Bốn năm không thấy, ngay cả khi thỉnh thoảng có tình báo không mời mà tới, ngay cả khi người của Ngũ Mang Tinh nói cho cô biết, tình trạng gần nhất của hần, nhưng tình báo vĩnh viễn cũng chỉ là tình báo, không nhất định có độ chân thật bên trong, cho nên khi còn ổn, liền xâm nhập hang hổ!

“.....Cô.....”

“Thế nào? Bởi vì hôm nay có chuyện xảy ra, có thể tôi một xu thù lao cũng không có đó, nếu như anh có lòng tốt cứu tôi ra ngoài, như vậy có phải anh nên thuận tiện làm người tốt đến cùng hay không?”

“Hả?”

“.....Làm ơn — Hôm nay phiền anh chứa chấp tôi có được không?”

Cô vươn tay, lôi kéo vạt áo sơ mi của hần! Bộ dáng kia... đơn giản đủ để Phong Thiên Dục hung hăng ngăn cả người một cái!

Giống nhau... động tác làm nũng hần giống y chang Bối Bối... Tâm, không nhịn được hung hăng run rẩy một cái!

“Phong đại nhân — Phong đại nhân, làm phiền ngài hãy thu lưu tôi một thời gian! Nhé?”

“Cô...”

Người trước mắt, nơi nào còn là Hồ Nhi, rõ ràng là Bối Bối hướng hần làm nũng! Rõ ràng là... khiến cho hần không cách nào cự tuyệt!

“Được rồi! Cô theo tôi đi thôi!”

“Hắc, dạ, tuân lệnh, Phong đại nhân!”

“.....Khoan, tại sao cô gọi tôi là Phong đại nhân? Cô biết tôi?”

Mang theo cô về Phong, hần đột nhiên cảm thấy là lạ ở chỗ nào đó, đột nhiên xoay người, làm hại Hàn Bối Bối vẫn đi theo sau lưng hần, lại còn nghịch ngợm đập bóng của hần, đụng phải cái lưng cứng rắn của hần!

“A — thật là đau!”

“Làm sao cô biết tôi họ Phong?”

Đột nhiên, kéo cô lại, hần nhìn cô chăm chăm, trong lòng lại bùng lên khí gas đốt lên từng tia lửa hi vọng!

Không biết vì cái gì, ngay cả cô cũng nói với hần cô không phải Hàn Bối Bối, nhưng lại rõ ràng, vẫn có một thanh âm, không ngừng nói cho hần biết, cô là... cô là Hàn Bối Bối!

“...À? Cái đó... hôm nay thời điểm ở sảnh triển lãm, không phải có người gọi anh là Phong tổng, Phong tổng sao—”

“Như vậy...”

Điểm này giống như cô cũng không nói sai, hần có chút nghi ngờ nhìn cô, sau đó từ từ buông cô ra, nhưng cũng không buông bàn tay đang dắt cô! Sau đó vẫn mang cô theo đi về phía trước!

— Cha! Đòi này Bối Bối có phải cả đòi đều có thể cùng cha ở chung một chỗ hay không?

Trong đầu, thoáng qua cảnh tượng hai năm sau khi thu dưỡng Hàn Bối Bối, khi đó cô 10 tuổi, khi đó chính hần, cùng cô trải qua sinh nhật 10 tuổi... Một năm kia, cũng là hai bàn tay nắm lấy nhau thật chặt... trong nháy mắt đó, hần lại lần nữa bảo đảm với cô, tuyệt đối sẽ không không cần cô, cam kết với cô đòi này đều có thể cùng hần ở chung một chỗ...

Càng nghĩ tới như vậy, nắm tay cô cũng càng ngày càng chặt...

Hàn Bối Bối vẫn đi theo hắn, cảm thụ từng tâm tình xao động của hắn, nhìn chính hắn đi phía trước lôi kéo tay cô, trong lòng... xẹt qua ngọt ngào!

Bốn năm rồi! Ròng rã bốn năm cũng không chạm đến đôi bàn tay đem cho cô vô số ấm áp này! Giờ khắc này lại hạnh phúc như vậy! Trong lòng cảm động, ngôn ngữ làm sao có thể hình dung?

.....Dục! Anh bây giờ, kỳ thực hắn là thời điểm cực kỳ mâu thuẫn trong bốn năm phải không?

Rành rành giống nhau như thế, nhưng em lại tàn nhẫn nói cho anh biết, em không phải là Hàn Bối Bối...Hắc! Em hư — Em thật sự hư — nhưng không có biện pháp! Em bây giờ... giống như vẫn còn thiếu hụt chút dũng khí để thừa nhận! Cho nên sẽ chờ anh phát hiện được không?

Hoặc là anh có phải có thể yêu em như vậy? Hoặc là...anh có phải có thể quên anh từng có một đứa con gái, yêu một người mới hoàn toàn như hiện tại?

Hai bàn tay thật chặt đan xen!

Hắn trong lúc lơ đãng, nắm tay cô thật chặt, thật chặt...Không muốn buông ra!

Cô cũng nắm tay hắn thật chặt, chẳng qua là đồng thời hắn cũng nắm lại tay cô, lòng của cô đã sớm kích động, cũng đã sớm phiêu đảng...

Chiếc bóng của hai người trên đất, cũng kéo thật dài, chiếc bóng của hắn trùng lấp lên chiếc bóng của cô!

Mà bóng của cô, có tính ý lại, nương nhờ bóng của hắn, như thế nào cũng không chịu rời đi nửa bước! Đúng vậy... kỳ thực nếu có thể, cô bây giờ, rõ ràng mong đợi như vậy, đường về nhà, không cần có cuối, nếu như có thể, cứ như vậy đi theo hắn, dặt tay của hắn, cứ như vậy không ngừng bước đi, vĩnh viễn cũng không muốn dừng lại!

“.....Tiểu...tiểu thư?”

Cách bốn năm, Vương tẩu vốn không trẻ tuổi, giờ phút này hai thái dương rõ ràng đã nhiều thêm mấy sợi tóc trắng!

Mà thời điểm thấy Phong Thiên Dục ở đại sảnh xuất hiện cùng Hàn Bối Bối... Cả người kích động đến toàn thân run rẩy, kích động đến mức nói lắp!

“Tiểu thư... Đúng không? Là tiểu thư sao? Thiếu gia? Rốt cuộc tìm được tiểu thư sao? Cuối cùng cậu đem tiểu thư về nhà rồi sao?”

“Ách, Vương tẩu, cô ấy không phải là... không phải là Bối Bối!”

.....囧! Cô đứng bên cạnh hắn, nghe hắn nói như vậy, trong lòng không nhịn được là cười một cái! Hơn nữa đối với Vương tẩu càng thêm sảm hối — hắc, xin lỗi, Vương tẩu, bây giờ vẫn chưa thể nhận thức nhau!

“Ách, thiếu gia, thế nào không phải tiểu thư? Đây rõ ràng chính là tiểu thư a!”

“.....Vương tẩu, tôi nói không phải thì là không phải! Đi chuẩn bị phòng một chút, mấy ngày này Hồ Nhi tiểu thư, sẽ ở đây!”

“Hắc hắc, cảm ơn Phong thiếu gia!”

Một bên rốt cuộc mở miệng, sau khi cảm ơn hắn, lại ngọt ngào hướng Vương tẩu gật đầu một cái! Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn!

Trong mắt của Phong Thiên Dục, cô là bởi vì thấy biệt thự xa hoa mà hưng phấn...

Mà trong lòng của cô...lại là hưng phấn vì đã lâu không thấy! Đúng vậy, tại sao có thể không hưng phấn đây? Ngôi nhà này, trải qua bốn năm, lại cơ hồ không có gì thay đổi, tất cả những thứ cô thích, vẫn có thể tùy ý thấy được, tranh dán tường cô yêu thích, vẫn được bảo quản thật tốt, bộ salon cô đã từng quán hẩn cùng nhau làm xước lớp da bên ngoài, lại vẫn đang sử dụng...

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 37

“Không cần khách khí! Tôi đi tắm trước, cô cứ tự nhiên! Có chuyện gì, tìm Vương tẩu là được!”

Thời điểm ý thức được mình vẫn còn nắm tay cô, hắn có chút xấu hổ buông ra, lại hướng cô gật đầu một cái, sau đó lập tức đi về phía phòng mình!

Mà thời điểm Vương tẩu hiểu rõ tất cả mọi chuyện vẫn là nhện không được vọt tới, lôi kéo tay cô, khiến cho cô xoay vài vòng!

“.....Không phải là tiểu thư.....Không phải sao? Làm sao có thể? Giống như vậy.....rõ ràng giống như vậy....”

“Ách, cái đó...tôi thật sự giống như tiểu thư nhà bác sao?”

Giả bộ —— hoàn toàn giả bộ —— nhưng tại sao có thể không giả bộ? Không giả bộ, không phải lộ sơ hở sao?

“Tại sao có thể giống như vậy? Quà thật chính là một khuôn mẫu khắc ra, tôi dẫn cô đi xem hình!”

Vương tẩu vừa nói vừa kéo cô đi đến một gian phòng! Hàn Bối Bối lập tức nhận ra được, là phương hướng đến phòng của cô!

Một thoáng Vương tẩu mở cửa phòng ra, kỳ thực cô nghĩ nhiều nhất là căn phòng của mình chỉ còn là một căn phòng trống! Nhưng không nghĩ tới sau khi mở cửa phòng, thế nhưng...thế nhưng phát hiện, căn phòng cùng lúc cô rời đi bốn năm trước, căn bản không có gì khác biệt, điều thật đúng là rung động lớn!

Từ chiếc giường có thể nhìn ra, hẳn là mỗi ngày đều có thu dọn lại!

Giường công chúa của cô, màn công chúa của cô, bàn làm việc của cô —— Notebook đầu tiên cô có được trong đời, gấu Bảo Bảo đáng yêu của cô, hết thảy tất cả của cô, đều tồn tại hoàn hảo không chút tổn hao gì trong căn phòng này! Hơn nữa tất cả, cứ giống như đều có người đang sử dụng, giống như chủ nhân vẫn luôn ở đây...

“Nhìn xem, đây là tập hình của tiểu thư!”

“.....Ừ!”

Nhận lấy một quyển album Vương tẩu đưa cô, cô thận trọng mở ra nhìn, thận trọng không chế tâm tình của mình, không để cho mình bị những thứ này ảnh hưởng...

“Cô xem, cô cùng tiểu thư rất giống có phải hay không? Không đúng không đúng, cô đến cùng có phải tiểu thư hay không?”

“.....Ách, tôi không phải!”

Từng tấm hình, có cô, cũng có hẳn...có rất nhiều nụ cười thuộc về hẳn ở đây, có rất nhiều...những kí ức tốt đẹp!

“Làm sao biết chứ, rõ ràng như vậy...dưới gầm trời này, thế nhưng có người giống người đến mức như vậy sao? Rất không có khả năng a... Ai – thôi, thôi, thật xin lỗi, tiểu thư Hồ Nhi, bởi vì tôi thật rất yêu thích tiểu thư, cho nên...”

“Vương tẩu, không sao, tôi hiểu, còn có hiện tại tôi muốn tắm, không biết...có thể dùng gian phòng này không?”

Hoài niệm! Đối với những gì bên trong căn phòng này, hoài niệm đến cực điểm! Không biết áo ngủ bốn năm trước còn ở đó hay không? Không biết bốn năm trước... còn có thể mặc không?

“.....Ách....cô muốn tắm trong căn phòng này sao?”

“Ừ! Có thể không?”

“.....Cái này....thiếu gia... tôi cũng không biết thiếu gia có cho phép hay không! Tôi...”

“Thế sao? Thiếu gia nhà các người, rất quý trọng tất cả mọi thứ ở nơi này?”

“Đó là đương nhiên, tiểu thư rời đi bốn năm, thiếu gia lại bốn năm như một, một mực chờ đợi tiểu thư trở về, đồ vật trong phòng, không cho phép bất cứ ai đụng loạn, đồ vật trong phòng, chỉ cần là thứ tiểu thư thích, đều còn tồn tại, cũng giữ gìn thật tốt, bởi vì thiếu gia nói, một ngày nào đó tiểu thư sẽ trở lại!”

“.....”

Đúng vậy, một ngày nào đó sẽ trở lại, hiện tại rốt cuộc cũng trở lại không phải sao?

Rõ ràng cũng đã làm chứng cứ từ vong, nhưng cô không hiểu vì sao hẳn chấp nhất như vậy, không hiểu vì sao hẳn vẫn cho rằng cô không chết... Ha ha! Dĩ nhiên, cảm động nhất, là say mê, là chìm đắm bên trong một mảnh quan tâm của hẳn đối với cô!

“Hồ Nhi tiểu thư?”

“.....Ừ?”

“Cô....Cô đi đến phòng tắm ở phòng khách được không? Dù sao...dù sao đây cũng là phòng của tiểu thư chúng tôi, thiếu gia nhất định không thích...”

Nhìn cô gái đang ngồi bên cạnh, Vương tẩu cũng nhanh cảm thấy mình mau rồi rầm đềm chết rồi, rõ ràng... rõ ràng giống như vậy, tại sao không phải? Thật đúng là buồn bực!

“Ừ, được! Tôi hiểu! Tôi sẽ xuống tắm liền, Vương tẩu, bác cứ đi làm việc của mình, được không? Tôi nhìn một chút! Những thứ đặc sắc nơi này, tôi muốn xem hết!”

“....Được rồi, chẳng qua là những thứ kia, phiền toái Hồ Nhi tiểu thư chớ đụng lung tung, được không?”

“Được!”

Mỉm cười hướng Vương tẩu gật đầu một cái, cô cười cười, rồi sau đó nghe tiếng bước chân rời đi của Vương tẩu, lại cúi đầu vào trong tập ảnh, tham lam nhìn lại!

Mặc dù cũng còn nhớ, nhưng cô cũng không ngại ôn tập lại, không ngại nhớ lại, tất cả những lúc ở cùng hắn!

Phong Thiên Dục tắm xong, mặc xong áo choàng tắm, từ phòng tắm đi ra, chân tóc rõ ràng đều còn dính nước, hần anh tuần vẩy vẩy, đi tới trước bàn trang điểm, từ trong ngăn kéo lấy máy sấy ra, rồi sau đó chuẩn bị sấy tóc cho mình!

Mà thời điểm cầm máy sấy, ánh mắt lơ đãng nhìn thấy, đặt ở trên bàn kia là kẹp tóc hình con bướm... tâm lại run rẩy trầm xuống!

Cái kẹp tóc này... là thời điểm bốn năm trước, thấy ở trong phòng cô, cái kẹp tóc này, là hắn đưa cho cô.... vẫn còn ở nơi này, kẹp tóc vẫn còn ở đây... sao người lại không còn?

Nâng lên nụ cười khổ! Bắt đầu sấy tóc của mình, những ngón tay xuyên vào giữa những sợi tóc, cùng lúc đó trong đầu, hôm nay gặp phải cô bé này, tất cả những giây phút tiếp xúc với cô, đột nhiên hiện lên trong đầu...

Nếu Bối Bối còn ở bên cạnh hắn, Bối Bối bốn năm sau, chắc cũng là bộ dáng này sao?

Nếu như Bối Bối vẫn còn ở bên cạnh, như vậy Bối Bối bây giờ, cũng sẽ xinh đẹp như vậy sao?

Nếu như.... Quá nhiều nếu như! Quá nhiều giả thiết! Thật sự làm cho người ta khó chịu!

Ném máy sấy trong tay xuống, thanh âm ong ong bên tai kia, nhất thời chết đi, chẳng qua là cảnh tượng trong đầu, cũng hiện lên càng lúc càng nhanh, hình ảnh Bối Bối cùng hình ảnh của cô gái ‘xa lạ’ hôm nay, cũng bắt đầu không ngừng trùng lặp một chỗ!

Hồ Nhi sao? Cô nói gọi Hồ Nhi sao? Làm sao như vậy chứ? Làm sao lại có dáng dấp tương tự Bối Bối như vậy? Bối Bối không có bất kì người anh chị em nào... Càng nghĩ, càng phiền não, cũng càng không cảm thấy có thể...

Cuối cùng, hần phiền não lấy điện thoại di động ra... hần còn đang suy nghĩ cho mình một khả năng...

“Này, là tôi!”

“Boss!”

“Ừ, hiện tại bên KBS kia, hỗn chiến kết thúc chưa?”

Bởi vì nguyên nhân ‘cô’, cho nên vốn là muốn chính hần đối phó đánh Hắc K, đơn giản liền không xuất hiện, chỉ thật sớm mang cô rời đi!

“.....Ừ, giống như đã kết thúc, hơn nữa xác định đúng là người của Hắc K đến đây khiêu khích, chúng ta cùng người của Ngũ Mang Tinh, bắn chết tổng cộng 5 nhân viên của Hắc K, còn lại đại khái trốn được khoảng 15 tên, hơn nữa bọn họ cũng tuyên bố, sẽ trở lại trả thù!”

“Chúng ta và Ngũ Mang Tinh có người thương vong không?”

“Bên chúng ta có ba anh em bị trọng thương, Ngũ Mang Tinh bên kia, giống như cũng có một người bị thương! Bất quá không chết được!”

“Ừ, vậy thì tốt, bất quá lần này không diệt trừ được Hắc K thật đáng tiếc, được rồi, tình huống cụ thể, ngày mai tôi sẽ ra mặt, hiện tại giúp tôi tra một chút, tư liệu của SHOW GIRL tham gia hội triển lãm hôm nay!”

Không phải là Bối Bối sao? Thật không phải? Hay hoặc là Bối Bối... gặp phải chuyện gì đó, cho nên quên mất hần? Quên mất mình là ai?

Bất kể có phải hay không, hần không muốn bỏ qua, có thể, hần không muốn làm cho mình ở đây lãng phí thời gian đi chặt vật suy đoán!

“SHOW GIRL tối hôm nay? Chính là người mang SHAN ra sân sao? Boss?”

“Đúng, trong vòng 30 phút, đem tất cả tài liệu của cô ấy, gửi đến hộp thư của tôi!”

“Được , Boss!”

Tại sao trong bốn năm tổ chức J lại phát triển nhanh như vậy? Trừ thể lực kinh tế ở ngoài, mạng lưới tình báo cực kì cường hãn, tự nhiên cũng không thể thiếu! Cho nên hần cho 30 phút, tuyệt đối cũng đủ rồi!

Ném điện thoại xuống, nghĩ đến cái gì đó, hần đi tới một bàn khác, nhẹ nhàng mở chiếc Laptop có lịch sử đã 5 năm ra! Máy tính này, là một lần kia mua cùng cô, là cô giúp một tay chọn, kỳ thực bộ máy cũng không khá lắm... nhưng cô thích, cho nên hần mua vô điều kiện, lâu như vậy, cũng không chịu vứt bỏ, bởi vì mua cùng cô... khi đó cô cũng chọn một chiếc cùng loại với chiếc này...!

A, nhìn máy tính khởi động, khoe môi nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười, hơn nữa không thể không ở trong lòng nghĩ mình, Phong Thiên Dục... Thật ra máy bắt quả chính là một thằng đàn ông ngu ngốc mà thôi phải không?

Nếu như không ngu ngốc, vì sao không phát hiện sớm một chút? Tình cảm đối với cô, rõ ràng đã sớm vào trong xương cốt?

Nếu như không ngu ngốc, như vậy vì sao năm cô 15 tuổi ấy... rõ ràng bị dục hòa triền thân, vẫn còn lý trí đầy cô ra?

Nếu như không phải là... đáng ghét, cuộc sống, hết lần này đến lần khác có lúc chính là vì quá nhiều nếu như, quá nhiều giả thuyết, làm hại tất cả mọi chuyện hết lần này đến lần khác thoát khỏi quỹ đạo!

Máy tính khởi động xong, trên màn hình, là hình của cô... là hình một năm kia cô vẫn còn, hần mang cô đi du lịch ở bờ biển của làng du lịch!

Nghĩ đến làng du lịch, nghĩ đến dây chuyền Tử Mị cô muốn... A, cô nhất định còn không biết, sau này hần trở về làng du lịch một chuyến, tìm được ông lão kia, mua lại Tử Mị!

Tử Mị... hiện đại đeo trên cổ của hần! Hần vẫn luôn suy nghĩ, vẫn luôn chờ đợi, chờ một ngày kia, có thể từ trên cổ của mình, đem Tử Mị lấy xuống, đeo lên cổ của cô!

Cũng bởi như thế, sau này mới hiểu, vì sao ông lão kia đòi giá dây chuyền thật cao, bởi vì ông lão còn đưa cho hần một đôi hoa tai, hoa tai kia mới thật sự là “Tử Mị”! Là kim cương cắt thành hình dáng giọt lệ!

Từ trên cổ, kéo Tử Mị ra, nhìn kim cương lệ châu kia, tâm tư của hần... lại phức tạp!

Hồi lâu, trong máy tính thông báo có thư điện tử mới đến, mới kéo dòng suy nghĩ của hần trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 38

Nhìn kí hiệu trên thư, xác định là do Vĩ Dạ gửi đến, hần liền không rõ ràng vì sao lại gấp gáp, lấy tốc độ thật nhanh mở thư ra!

Hồ Nhi? Boss, Hồ Nhi người này căn bản không tồn tại!

Trải qua tra cứu, xác định SHOW GIRL tham gia hội triển lãm tối hôm nay, chính là thành viên của Ngũ Mang Tinh, Hồ Nhi người này căn bản không tồn tại, dưới đây là tư liệu của Hồng Hồ!

Sau khi nhìn tin tức Vĩ Dạ gửi đến cho mình, khoe môi nâng lên một chút mỉm cười rõ ràng!

Cô nói dối! Cô căn bản đang nói dối hần, Hồ Nhi? Tên giả...Không đúng, hoặc là nói, cô nói mình là Hồ Nhi sẽ khiến hần bị nhiễu loạn?

Mặc kệ, bất kể thế nào, cô tuyệt đối nói dối là được!

Cô nói trên người không có đồng nào? A... người của Ngũ mang Tinh, sẽ không có tiền? Sẽ đáng thương đến mức cần tiền từ hội triển lãm để đi mượn nhà trọ? Lừa ai đây?

Không xác định được trong lòng của mình vì sao dâng lên một tia mộng lung, hần như bị điên rồi mở một loạt thư mục, giống như đói khát mà bắt đầu đọc tư liệu về Hồng Hồ!

Kỳ thực tài liệu gửi tới, coi như là đủ cặn kẽ, có thể biết được, Hồng Hồ là thời điểm nào gia nhập Ngũ Mang Tinh, có thể biết được rất nhiều chuyện hần vốn không biết!

Nhưng cần thận suy nghĩ lại một chút, phần tài liệu này... có thể nói không có chút tác dụng nào đối với hần, bởi vì toàn bộ đều là những thứ hần không muốn biết!

.....Hồng Hồ! Báo bối được Ngũ Mang Tinh bảo vệ bí mật không biết bao nhiêu năm, chẳng qua là từ hai năm nay, bắt đầu có lời đồn đại về cô, bắt đầu có tin tức của cô, như vậy trước đây...Hồng Hồ trước đây, rốt cuộc là ai? Thân phận gì? Vì sao một chút xiu cũng không tra được?

Theo mạng lưới tình báo của J là không thể nào không tra được, J không tra được, chỉ có một khả năng, là có người cố ý xóa sạch tư liệu về cô!

Là ai đây? Việc này có mục đích gì?

Không phải là... Đợi chút, xóa sạch tư liệu...

Đáng chết, trong đầu thoáng qua một ý tưởng táo bạo, làm hại Phong Thiên Dục mơ hồ kinh hãi!

Có làm hay không? Giống như bốn năm nay, truy xét tin tức của Bối Bối... Mỗi lần đến thời điểm truy ra chút manh mối, liền giống như có người ra tay quấy nhiễu! Mỗi lần giống như...

Tư liệu của Hồng Hồ lần này nhưng cũng giống như vậy, chẳng lẽ...

Lớn mật... Một ý tưởng lớn mật mà điên cuồng không ngừng lơ lửng trong đầu của Phong Thiên Dục!

Chẳng lẽ Bối Bối bốn năm trước, không phải là bị người của Hắc K mang đi? Chẳng lẽ...chẳng lẽ Bối Bối bốn năm trước, là bị người của Ngũ Mang Tinh mang đi?

Đáng chết, vừa nghĩ như vậy, liền giống như không có gì không thể!

Bởi vì lúc trước chưa từng hoài nghi Ngũ Mang Tinh, bởi vì lúc trước vẫn luôn chưa từng xuống tay với tổ chức này! Ánh mắt của hắn vẫn luôn gắt gao nhìn chằm chằm Hắc K!

Đáng chết...hắn làm sao lại coi thường...làm sao lại...

Trên thế giới này, tổ chức có thể đối kháng với J không nhiều lắm, ngoài Hắc K, những tổ chức khác càng thêm nước giếng không phạm nước sông, căn bản là không thể đụng đến Bối Bối, nhưng Ngũ mang Tinh này... mặc dù cũng giống như vậy, không xâm phạm lẫn nhau, nhưng nếu như họ mang Bối Bối đi, bọn họ thật sự có năng lực này, không ngừng tạo tin tức sai lệch cho hắn, không ngừng khiến hắn càng tra càng đi theo phương hướng xa xôi...

Hơn nữa cũng chỉ có tổ chức tình báo hoàn mỹ của Ngũ Mang Tinh, có năng lực quý dị kia, đem tư liệu của một người, làm cho biến mất toàn bộ hầu như không còn!

.....Bối Bối...Chẳng lẽ Bối Bối chính là Hồng Hồ?

Hồng Hồ, chẳng lẽ chính là Bối Bối?

Càng nghĩ như vậy, một loại vui mừng như điên càng muốn từ tâm toạc từ bên trong ra khỏi lồng ngực của hắn!

Nếu như... nếu như là Bối Bối, tại sao lại không nhận hắn? Là cố ý sao? Hay là Bối Bối...thật sự không nhớ?

Đáng chết, đáng chết, đáng chết!

Rõ ràng tất cả bây giờ, đều chỉ là do hắn tự mình phỏng đoán, vẫn không có một chút căn cứ nào, thế nhưng hắn lại không ngừng được hưng phấn...

Bối Bối sao? Là Bối Bối sao?

Mặc dù tạm thời không có người giúp hắn chứng minh cô chính là Bối Bối...Nhưng nếu như là Bối Bối... Như vậy hiện tại điều duy nhất hắn muốn xác định chính là, nha đầu này rốt cuộc không nhớ hắn, hay là cố ý...có ý hành hạ hắn!

Dù sao theo cá tính của cô cũng không phải là không được, dù sao nha đầu này, bốn năm trước cũng đã rất tinh quái...cho nên lần này, là trò đùa dai của cô cũng không chừng!

Càng lúc càng giống... nghĩ càng nhiều, cũng liền cảm giác được càng ngày càng tương tự... Khuôn mặt, đôi mắt, tính tình...đều giống!

Bối Bối...nếu như con vẫn...con vẫn yêu ta như trước, nếu như trong lòng của con, ta vẫn tồn tại...như vậy có một số việc, có chút thói quen, như thế nào cũng sẽ không quên...Bối Bối...bất kể có phải là Bối Bối hay không, ta vẫn là nên thử con một chút? Có phải hay không nên làm cho mình an tâm một chút?

Đẩy máy tính ra, hắn nghĩ như vậy trong lòng liền cũng cảm thấy tựa như nhẹ đi rất nhiều!

.....Đúng vậy, bất kể có phải là Bối Bối hay không, đợi đến sau khi mình xác nhận xong, mới có thể cam tâm!

Ha... Mây đen trong lòng dần dần tản đi, ánh rạng đông lại từ từ xuất hiện!

“Ách...”

Không giải thích được, thật sự là rất không giải thích được!

Rõ ràng đang an tâm xem tập ảnh, nhưng không biết vì sao, Hàn Bối Bối đột nhiên không báo trước hắt xì, hơn nữa bắt đầu từ từ cảm thấy, sống lưng của mình lạnh cả người!

Đây rõ ràng là một loại điềm báo không tốt nha, chẳng lẽ có chuyện gì sắp xảy ra?

Khép tập ảnh lại, lau chớp mũi của mình một chút! Cô nhìn chiếc giường công chúa mình đã lâu không nằm, trực tiếp ác độc nhào tới!

Tưởng niệm... Quả thật là tưởng niệm a! Rốt cuộc trở lại!

Mặc dù ở trong Ngũ Mang Tinh, hết thấy đều không kém với trong này, nhưng nơi này mới đem cho cô cảm động nhiều nhất, nơi này cho cô nhiều kỉ ức nhất hoàn mỹ nhất! Nơi này... mới có người cô vĩnh viễn không muốn buông tay, mới có chuyện vĩnh viễn cũng không buông tha!

....Dục! Kỳ thực thật sự rất muốn nhào vào trong ngực của anh! A, nhưng vẫn nhịn được, khiến mình tỉnh táo lại! Đôi khi không thể nóng lòng, phải thận trọng... lần này, nhất định phải để cho mình thành công, tuyệt đối không thể thất bại, nhất định phải nắm chắc anh trong lòng bàn tay mới được!

Hơn nữa Dục — nếu như người ta trở lại, hắc, anh có phải nên đem những thứ hoa đào bên cạnh kia dọn dẹp hay không, đã nhiều năm như vậy, anh cùng nữ minh tinh Cát Văn Huệ, vẫn là chưa cắt đứt quan hệ?

Hết thấy tất cả — nếu người ta trở lại, người ta sẽ nỗ lực chặt đứt hết thấy!

Trên mặt hiện lên tia cười khúc khích, ở trên giường lăn qua lộn lại, mà “cảnh giác” sư phụ dạy không biết đã bay tới đâu! Cô căn bản vẫn chưa chú ý tới, nơi cửa phòng của cô, đã có người đến từ bao giờ!

Hắn tham lam... Hắn tham lam nhìn cô bướng bỉnh ở trên giường cuộn mình thành cái kén!

Rất giống! Cái này rõ ràng rất giống thói quen của cô!

Trước kia hắn vì trốn tránh cô, cho nên thời điểm hắn ngủ bên phòng của hắn, là hắn đã biết, khi cô chỉ có một mình, thích ở trên giường, dùng chân đem mình khóa thành một cái kén...

“Bối Bối!”

Thâm tình... mà không xác định!

Hơn nữa hắn rất rõ ràng, con người trong tình huống này, tính phòng bị xuống thấp nhất, cho nên hắn thử dò xét kêu ra miệng...

“Ừ?”

Mang theo âm thanh cười khúc khích, từ trong cổ họng cô tràn ra...

Cùng lúc hắn ngây ngốc, người nào đó vẫn lăn lộn trên giường, tất cả nụ cười, cũng đều cứng ngắc trên mặt, hơn nữa nhanh chóng từ trên giường, nhảy xuống!

Hốt hoảng... sợ hãi... sợ! Trong nháy mắt chiếm cứ toàn bộ trái tim! A... Chuyện gì xảy ra? Cô... cô quá đặc ý rồi!

“....Ô... xin lỗi, ngưng ngưng, Phong thiếu, tôi... tôi vừa mới xem tập ảnh “Bối Bối” mà Vương tẩu đưa cho, nhất thời không nhận được, cho nên mới nhảy lên giường, không phải tôi cố ý!”

Cô hốt hoảng giải thích, hốt hoảng cố gắng khiến hắn không đem mình cùng Hàn Bối Bối liên tưởng đến cùng nhau!

Nhưng hắn lại cứ như vậy nhàn nhã dựa vào trên cạnh cửa, như vậy khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi mà nhìn cô, nhìn làm cho lòng cô hốt hoảng, nhìn làm cho cô trực tiếp sợ hãi!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 39

“Cái đó... thật sự rất xin lỗi, tôi không phải cố ý, tuyệt đối không phải là cố ý làm loạn cái giường này, tôi hiện tại liền sửa sang lại...”

Ông trời — mới vừa rồi giống như hắn có gọi Bối Bối...

Đây vẫn chưa phải là vấn đề trọng điểm khiến cô khẩn trương, trọng điểm là cô giống như nhất thời sơ xuất, lại còn vô sỉ trả lời — ông trời phù hộ đi — ông trời phù hộ hắn vừa rồi không nghe được gì cả đi!

Hốt hoảng lần nữa bò lên giường, đem chăn giường vừa mới bị cô làm loạn sửa sang lại, mà khoe môi mang ý cười của hắn, đột nhiên trở nên có chút quý dật!

“Làm sao vậy? Hồ Nhi? Rất khẩn trương?”

“.....Vâng!”

Hồ Nhi? Hắn hiện tại hình như đang gọi Hồ Nhi? Như vậy có phải không phát hiện ra gì? Không đi?

Mặc dù an ủi mình như vậy, nhưng trong lòng vẫn có mơ hồ sợ hãi, cô bây giờ, thậm chí không dám thản nhiên nhìn ánh mắt của hắn!

“A! Không cần khẩn trương, xin lỗi, mới vừa rồi thiếu chút nữa xem cô như “con gái” của tôi rồi!”

“.....Con gái!”

Cô đang sửa lại chăn, cả người liền run rẩy, điều này cô cực kì sợ, cực kì đề ý! Thế nào? Trong lòng hắn, cô vẫn như cũ chỉ là con gái?

“Ừ, đúng vậy, mới vừa rồi cửa không khóa, có ánh đèn, cho nên tôi chạy tới xem một chút, sau đó lại thấy cô đang bao lấy mình thành một cái kén, cho nên trong lúc nhất thời xem cô là nó, thật đúng là ngượng ngùng!”

A, có ánh đèn? Cho nên tôi xem một chút? Nói nhảm — rõ ràng là nói dối! Là hoàn toàn nói dối!

Hơn nữa rõ ràng, một tiếng “Ừ” vừa rồi, người khác cũng không lơ đi, cũng không cách nào đi! Hắn là cố ý!

Mặc dù càng ngày càng cảm thấy thân phận của Hồ Nhi này khả nghi, nhưng đồng dạng, hắn cũng hiểu, lúc chưa đủ trăm phần trăm xác định cô là Bối Bối, hắn không thể tự tiện hành động, không thể nào đánh rần động cỏ, như vậy hù dọa cô bỏ chạy sẽ không tốt!

Dù sao bất kể cô có phải là Bối Bối hay không, hắn biết chính là, cô bây giờ là Hồng Hồ của Ngũ Mang Tinh!

Hắc — một Hàn Bối Bối khiến hắn tìm bốn năm không thấy bóng dáng, như vậy đừng nói đến Hồng Hồ có đại thế lực sau lưng! Nếu như hù dọa cô bỏ chạy, hắn cũng không biết rốt cuộc nên xuống tay từ đâu, vốn không đến nỗi cùng Ngũ Mang Tinh là địch!

Cho nên hắn hiện tại, phải cẩn thận đem nanh sói của mình cất lại, phải nỗ lực đem tất cả phòng bị của con mồi rút xuống! Chờ đến thời cơ chín muồi, sẽ hung hăng săn bắt cô!

“...A, không sao... Tôi xem hình của cô bé, cũng cảm thấy rất giống! Cho nên nhận lầm cũng không có gì!”

Đáng chết, con gái... cô hiện tại rồi rắm, cô hiện tại liền rồi rắm hắn vừa mới nói là con gái!

“A, phải không? Thật một chút cũng không ngại sao?”

“.....Ừ! Không ngại!”

Không ngại mới có quý! Ai muốn làm con gái của anh? Ngu ngốc!

Mà Phong Thiên Dục rõ ràng khóa chặt từng vế mặt của cô, sau đó nở một nụ cười hồ ly, không chút để ý hướng đến cô đứng bên giường đi tới!

“Cám ơn cô không đề ý... chẳng qua là cô thật sự rất giống... rất giống nó, hơn nữa không biết vì sao, tôi nay giống như càng thêm thương cảm! Cô có thể giúp tôi một việc không?”

“...Cái...cái gì?”

Đáng chết, làm gì lại hướng cô làm ra loại vẻ mặt vô tội này? Rất mê người, rất vô tội... Còn rất đáng yêu! Ông trời, hắn nha rõ ràng đã 29 tuổi đó! Già bộ nai tơ thế nào vẫn còn thành công?

“Cô... cô hôm nay có thể thay thế nó được không?”

“.....A?”

Bỗng nhiên, lúc cô vẫn chưa phản ứng lại được, hắn đột nhiên kéo cô vào trong lòng ngực của mình, gắt gao ôm, chết cũng không buông ra!

Giờ khắc này, bất kể cô có là Bối Bối hay không, hẳn thật sự nghĩ, động tác này, hẳn nghĩ bốn năm, vẫn luôn muốn đem cô gút gao khóa tại trong ngực của mình... Cho nên giờ khắc này, bất kể có phải hay không, hẳn cũng làm như vậy!

“.....Cái đó Phong thiếu...tôi...tôi...”

“Suyt, đừng nói chuyện! Bối Bối của tôi, vào thời điểm này, sẽ rất an tĩnh dựa vào lòng của tôi, hơn nữa cũng sẽ ôm tôi thật chặt!”

—— Dục! Đó là khi người ta còn bé.... Khi còn bé được không? Sau khi lớn lên, rõ ràng là anh không để cho người ta ôm nữa —囧囧 ! Tình huống này là đang khảo nghiệm trái tim của cô sao?

Bị hẳn ôm trong ngực, từ từ, trái tim không nhịn được đánh trống hưng phấn! Càng ngày càng nóng, càng ngày càng...đỏ mặt!

Mà hết thấy, hẳn như thế nào lại không cảm giác được?

Nhẹ nhàng cúi đầu, nhìn về phía cô đang đỏ mặt, trên mặt hẳn nâng lên một nụ cười xấu xa!

“Hò Nhi? Mặt của cô thật là đỏ!”

“.....Đâu...nào có!”

Nha —— có phải hay không đừng để cô ngu ngốc như vậy? Tiếp tục như vậy nữa không hỏng mới là lạ!

“Hò Nhi! Làm một cô gái, chẳng lẽ không ai dạy cô, không cần dùng cái loại biểu tình này nhìn một người đàn ông sao? Sẽ rất hấp dẫn!”

“..... A.... Ngô!”

Mất to không rõ chân tướng chớp mấy cái, cô căn bản không kịp làm ra nhiều phản ứng hơn, trực tiếp sững sờ!

Hắn vẫn đang ôm cô, không biết vì cái gì, đột nhiên cứ như vậy khiến cô ứng phó không kịp mà cúi đầu xuống, hung hăng ngăn chặn môi của cô! Khiến đầu của cô trong nháy mắt thiếu dưỡng khí!

Ai có thể nói cho cô biết, đây là tình huống gì...

Hắn rất tham lam...đồng thời đang lúc cười xấu xa, rốt cuộc không nhịn được, bắt sống đôi môi đỏ mọng...

Mặc dù chỉ cùng Bối Bối hôn qua một lần, nhưng cảm giác hôn Bối Bối, tình cảm khi hôn Bối Bối, hẳn vẫn còn nhớ!

Chính là đôi môi đỏ mọng này... chính là tư vị mà đôi môi đỏ mọng này mang tới, chính là cảm giác này!

Giống nhau! Chính xác!

Một tay hẳn ôm hông cô thật chặt, khiến cho cô dán chặt vào hẳn! Mà một cái tay bên ngoài sau khi cảm nhận được cô khó chịu, kịp thời chế trụ cái gáy của cô!

Hôn, hẳn cũng không tính là kỹ xảo thành thực, từ từ sâu hơn, hẳn không thỏa mãn chỉ đơn giản môi cùng môi đụng vào như vậy!

Lúc cô còn đang gút gao trừng to mắt nhìn hẳn, hẳn đột nhiên từ trên môi cô rời đi! Rồi sau đó dùng chóp mũi của mình ma sát cô, mập mờ trong nháy mắt nổi lên bốn phía... đáng chết, động tác này, quả thật so với hôn càng thêm mất hồn!

“Bất kể cô là Hò Nhi, hay là Bối Bối của tôi, hiện tại tôi đều phải dạy cô, lúc hôn, phải nhắm mắt lại!”

“.....A!”

Nhắm mắt lại sao? Được, khi nghe thanh âm hấp dẫn của hẳn, một đũa ngọc, một chút kinh nghiệm cũng không có, liền bị hấp dẫn thành công, khéo léo nhắm mắt lại, mà bỏ quên hẳn vừa mới nói gì...

—— Bối Bối của tôi, Bối Bối của tôi...

“A, thật biết nghe lời, phải tiếp tục phân thưởng!”

Thời điểm đôi môi ấm áp của hẳn lần nữa dính sát, đại khái quan hệ với việc nhắm mắt, trong lòng rung động sâu hơn!

Ngón tay không khống chế được bò lên cổ áo choàng tắm của hẳn, gút gao níu lấy, mà hẳn lại buống bình trêu chọc cô, khiến cho cô càng thêm chìm đắm!

Lưỡi của hẳn, linh hoạt miêu tả đôi môi của cô, tê tê... cô có chút không tự biết tràn ra một tiếng rên rỉ dễ nghe!

Còn hẳn thì thuận thế nhẹ nhàng cạy hàm răng của cô ra, trực tiếp chui vào miệng cô chơi đùa, quán quýt lấy lưỡi của cô, dẫn dụ cô cùng hẳn ở cùng một

chỗ giao triển...

Tội nghiệt! Tội nghiệt a!

Bối Bối... Người hân hôn hiện tại là Bối Bối... cảm giác quen thuộc như vậy, rõ ràng là...nhiệt tình cùng bốn năm trước, một chút cũng không bắt đồng... Hơn nữa cũng chỉ có cô, mới khiến cho hân dâng lên dục hỏa như vậy!

Đáng chết, mặc dù biết như vậy có chút làm cho không người nào có thể tiếp nhận, nhưng bốn năm... nhìn bốn năm, cũng sớm đã không còn cách nào nhìn được nữa rồi, dù là Bối Bối, dù hiện tại nhận nhau, hân cũng sẽ không khiến nộ hôn này dừng lại, dù bị thiên lôi đánh, tuyệt đối cũng không muốn... bốn năm trước, hân cũng đã xuống địa ngục, không phải sao?

Lúc cô thiếu dưỡng khí, hân rút cuộc “thiện lương” buông cô ra!

Mà cô thì dựa vào trong ngực của hân, không ngừng thở dốc, không ngừng hấp thu dưỡng khí mới vào phổi!

Đây là lần thứ hai cô cùng hân kiss, đây cũng là lần thứ hai cô hôn trong đời...

Choáng nha, ở phương diện này, cô đại khái vĩnh viễn đều không phải đối thủ của hân, trong lúc hân nhiệt thiết hôn, cô lần lượt bại lui, cô không còn tự chủ! Trong hô hấp nghiêm trọng, tất cả của cô, đều thuộc về hân.

Bốn năm! Rõ ràng bốn năm, cứ như vậy dễ dàng ở trong một cái hôn, toàn bộ tiêu tán! Tất cả nhớ nhung khắc cốt ghi tâm, toàn bộ từ trong xương cốt chui ra!

Đau! Đau quá!

Thì ra vẫn chịu đựng tưởng niệm như vậy, cứ nhiên sẽ đau như vậy...

“...Xin lỗi, tôi nhìn không được!”

“...”

Xin lỗi cái đầu anh, cũng đã hôn người ta rồi còn nói gì nữa? Anh nha nếu là... đáng ghét, rồi rầm, rồi rầm!

“Quá mức tưởng niệm rồi, trước kia tôi thường cùng nó như vậy!”

“...Cùng ai? Thường hôn môi?”

Mẹ kiếp! Nghe đến đó, khắp người tràn ngập lửa giận a!

“Cùng Bối Bối!”

“Cái gì? Nói là thường thường...đó...cái đó... Hàn Bối Bối đó không phải là con gái của anh sao?”

Ông trời ơi, có phải là hân đang cố ý hay không? Cô thiếu chút nữa lại vì quá kích động mà nói lỡ miệng!

Bình tĩnh, cô phải bình tĩnh, nếu chưa đánh đã khai, chết càng thảm hại!

“Đúng vậy, là con gái, có phải rất biến thái hay không? Bất quá biến thái cũng không còn biện pháp, chính là thích hôn cô! Đời này, nộ hôn của tôi, cũng liền chỉ cấp cho một người là cô!”

Dù hân từng có những người phụ nữ khác, dù hân từng lưu lại dấu hôn trên người những người phụ nữ kia, nhưng chưa bao giờ hôn môi các cô... trong suy nghĩ của hân, môi là địa phương thánh khiết nhất!

Đàn ông có dục vọng rất bình thường, cần phát tiết rất bình thường, cho nên thời điểm không thể xen vào chỗ nửa người dưới của mình, chỉ cần quản tốt cái miệng của mình là được!

Môi... so với nửa người dưới càng thánh khiết, so với nửa người dưới càng sạch sẽ! So với nửa người dưới càng đại biểu cho tình yêu!

“À? Anh...anh...”

Lời này có ý gì? Rút cuộc là có ý gì? Cô...cô không nghe lầm đi? Phải không?

“Thế nào? Cô thật giống như rất kích động đó! Chẳng lẽ...cô chính là Bối Bối?”

Đột nhiên, hân đem cô vẫn đang dựa trong lòng không ngừng thở dốc mà trực tiếp đẩy ngã trên giường, rồi sau đó cả người hân cũng nhanh chóng nhào tới!

Chân của hân đè ép cô, mà tay của hân lại chấn hai bên thân thể cô! Không có biện pháp... Người này gầy như vậy, nếu không chống một chút, đè hư

làm sao bây giờ ? Nếu dè hù, sẽ rất đau lòng!

Mà cô thì hoảng sợ nhìn hấn, nhìn trong nhãn tình của hấn nổi lên tia cười xấu xa, nhìn khoe môi khẽ nâng lên ... tim ... tiếng trống rung trời!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 40

Cái này cũng không phải là trọng điểm. Trọng điểm là đây là tư thế quý dị gì? Ủ? Thật sao? Nhìn thế nào, cũng thấy mắc cỡ chết người chứ?

“.....Sao cơ? Tôi không biết anh đang nói gì, còn có làm phiền anh buông tôi ra!”

Gào thét – cái tư thế này mặc dù rất mất hồn, nhưng lại khiến trong lòng cô có áp lực không lồ!

“Không buông! Cô nên biết, ý nghĩa của việc một người phụ nữ ở cùng một người đàn ông xa lạ!”

“.....Ách!”

“Bốn năm trước, tiểu Bối Bối của tôi đột nhiên không giải thích được cứ như vậy không thấy, hại tôi thật khổ sở, tôi thậm chí còn chưa kịp dạy nó, ngàn vạn lần không được tùy tiện tin tưởng đàn ông xa lạ, ngàn vạn lần đừng cứ như vậy tùy tiện cùng đàn ông xa lạ rồi đi, như vậy rất nguy hiểm!”

Vừa nói, một bên hấn vừa nhẹ nhàng ở bên tai cô thổi hơi! Khiến cho cả người của cô rơi vào trạng thái trì độn!

.....Là cô? Đáng chết! Chính là cô!

Cô nhất định không biết, sau khi hấn đẩy cô, trên người cô là áo ngủ của cô bốn năm trước, căn bản không thể chống đỡ che đậy được gì!

Bộ ngực cao vút của cô, hấn có thể rõ ràng nhìn thấy từ cổ áo, thấy rõ ràng cái bốt hình con bướm kia!

Nếu như nói một người có dáng vóc giống người khác, như thế xác thực chẳng có gì lạ, không có gì đáng ngại, hoặc chỉ là đơn thuần tương tự mà thôi!

Nhưng còn cái bốt? Bốt cũng có thể ở cùng một vị trí sao?

Nhìn lồng ngực của cô, nhìn trên kia là cái bốt hình con bướm uyển chuyển như muốn vỗ cánh bay cao, con người của hấn, từ từ càng ngày càng trở nên u ám, tron lòng của hấn, nhiệt huyết cũng càng ngày càng dâng trào!

”..... Phiền anh đứng lên đi!”

Hấn đang nhìn cái gì? Vì sao loại ánh mắt này, giống như là muốn đâm xuyên qua cô khiến cho cô rất khó chịu?

“A! Thực sự muốn làm gì đó, nên làm cái gì bây giờ? Quá mức tưởng niệm Bối Bối của tôi rồi!”

Hấn nhẹ nhàng cúi người, đem sức nặng toàn thân đè lên người của cô, tâm cũng từ từ trở nên mềm mại!

Được rồi, bất kể em đến cùng có phải là Bối Bối hay không, bất kể em có phải thật sự không nhớ rõ tôi hay không, không sao, chỉ cần em muốn chơi, tôi sẽ chơi với em, tôi ngược lại muốn nhìn, là ai không chống đỡ được trước!

Dĩ nhiên, trong thời gian này, tôi cũng nhất định phải hoàn toàn biết được thân phận thật của em, biết rõ em đến cùng có phải là Bối Bối hay không! Biết rõ... vì sao suốt bốn năm, ròng rã bốn năm, lại không giải thích được cứ như vậy không gặp được nhau!

“..... Anh nghĩ đến Bối Bối của anh, chuyện liên quan gì đến tôi, hơn nữa... hơn nữa nếu như Bối Bối theo như lời nói là con gái của anh, làm một người cha, hành vi của anh bây giờ....đều không phải là không bình thường sao?”

“Đúng vậy, có chút không bình thường! Nhưng không sao, tôi cùng Bối Bối có thể tiếp nhận được là được rồi! Hơn nữa tôi nghĩ tiểu Bối Bối của tôi, nhất định sẽ tiếp nhận!”

..... Ách! Người bị dè có chút không thờ nổi, hơn nữa vì những lời này của hấn, bắt đầu cảm giác đỉnh đầu có chút bốc khói!

Cái gì gọi là nhất định sẽ tiếp nhận được? Hiện tại sao lại cảm thấy hấn rất lưu manh? Tại sao trước kia cô lại không phát hiện, người này không thuần khiết như vậy? Cũng đã ôm ấp yêu thương rồi, còn cự tuyệt được sao?

“Làm sao bây giờ? Nhìn gương mặt cùng Bối Bối y chang nhau, tôi rất muốn coi cô là nó, rất muốn cô từ đây về sau sẽ luôn ở bên cạnh tôi!”

Nhẹ nhàng mon trón trán của cô, tóc của cô, mũi của cô, cuối cùng, ngón tay của hấn ở trên môi cô nhẹ nhàng ma sát, để cho ngón tay của mình, cảm thụ đôi môi mềm mại của cô, cảm thụ cô bị hấn đè bên dưới, càng ngày càng trở nên cứng ngắt!

.... Bối, là em sao? Em xác định muốn chơi với tôi sao? Em thật là không ngoan, đầu gì tôi ăn com nhiều hơn so với em 10 năm!

Cùng lúc đang sờ tóc cô, một sợi tóc, cứ như vậy ‘trùng hợp’ quấn ở ngón tay của Phong Thiên Dục mà rời đi!

Ok.... Mục đích tối hôm nay cuối cùng cũng đạt được, tất cả mập mờ, cũng ngừng lại ở khắc này!

Thời điểm cô còn chưa hiểu, rốt cục xảy ra chuyện gì, hấn vốn đang nằm đè lên người cô, nói cho cô lời nói tâm viên ý mẫn, lại đột nhiên từ trên người cô đứng dậy!

Tốc độ rất nhanh... nhanh đến khiến cho cô còn chưa cảm nhận được một ít mát mát... Làm sao vậy? Rõ ràng hấn vừa mới còn mập mờ nói với cô...

“Xin lỗi, Hồ Nhi, tối hôm nay... thật là thất thố! Thật xin lỗi, tôi quá mức tưởng niệm cô bé, xem cô là cô bé... Tóm lại phiền cô không cần để ở trong lòng, tối hôm nay cô nghỉ ngơi thật tốt đi!”

Lẽ độ... lẽ độ đến mức khiến cho cô cảm thấy ảo giác, cảm thấy tất cả những hành vi chọc người tức giận kia, hết thảy đều chưa từng phát sinh qua!

Thượng Đế! Chuyện này là sao đây?

Cô cố gắng giũng giàng từ trên giường bò dậy, ngồi chồm hồm ở trên, nhìn hấn lịch sự nói lời xin lỗi, rất lịch sự mỉm cười, rất lịch sự dùng một tay giúp cô đóng cửa rồi phòng, cô không thể tin tưởng mắt nhìn!

....Sờ sờ môi, nếu như không phải cái Kiss vừa rồi quá mức chân thật, thật quá mức chọc giận, như vậy cô bây giờ, thật có thể cảm thấy, cô là nằm mơ, là một giấc mộng xuân rất đẹp rất đẹp!

Chẳng qua là... tại sao lại như vậy? Tại sao lại đột nhiên như vậy...

Đáng chết! Buổi tối hôm nay... rốt cuộc coi là cái gì?

Vì sao hấn đột nhiên xông tới, cứ như vậy mặc danh kì diệu, khiến cho cô cảm thấy không có dấu hiệu nào mà nói những lời đó? Những lời kia sẽ làm cô cảm thấy hồng mắt, cảm giác mình sẽ không có nguyên tắc!

Vì sao hấn hôm nay, kể một số chuyện căn bản không xảy ra lúc trước? Cô cùng hấn lúc nào thì ôm ấp yêu thương nhau? Hấn cùng cô lúc nào thì, thường thường hôn môi? Cô cùng hấn...

Hấn nói... hấn nói môi của hấn, nụ hôn của hấn chỉ cấp cho một người, chỉ cấp cho Hàn Bối Bối...

OMG, phiền não gỡ gỡ tóc của mình, lại không dám nhớ lại, cũng không biết nên làm sao mà nhớ lại, cô bây giờ, cảm giác mọi thứ xảy ra đều là ảo giác, hết thảy tất cả, đều khiến cô không thể tưởng tượng đến cực điểm!

Hôm nay hấn... không bình thường, thật không bình thường...

Bất quá, cô mới vừa rồi không lộ ra cái gì chứ? Mặc dù thiếu chút nữa không giải thích được suýt bại lộ mấy lần, nhưng cuối cùng cô cũng đáp phanh rất chuẩn, không để bất kì vấn đề gì xuất hiện!

Cho nên bất kể như thế nào, hôm nay có tính là an toàn vượt qua hay không? Ủ?

Thôi, thôi, không muốn... đáng ghét, Dục đáng ghét, sau khi khuấy đục một chiếc hồ xuân tỉnh lặng lại cứ như vậy bỏ chạy! Ghét! Thật là ghét!

Vừa xấu hổ trong miệng mắng hấn hôm nay thất thường, vừa không có nguyên tắc, ngượng ngùng trực tiếp đem chính mình lần nữa khóa trở về trong chăn!

.....Hơn nữa trong chăn kia, thỉnh thoảng truyền tới âm thanh...rõ ràng là cười trộm, rõ ràng là dương dương đắc ý!

Ngoài cửa!

Người khác hung hăng hít thở sâu vài hơi không khí mới mẻ, đem dục niệm vừa bị gọi lên toàn bộ đè xuống, cười cười, giơ tay lên, nhìn một chút sợi tóc trong tay, nụ cười kia rõ ràng càng thêm tùy ý, rõ ràng càng thêm giờ lên!

Hồng Hồ? Thành viên Ngũ Mang Tinh? Bất quá linh tinh mà thôi — rất đơn giản đã lấy được tóc của cô rồi!

Ha, dĩ nhiên, hoặc đơn giản như vậy lấy được tóc của cô, cũng bất quá là bởi vì... cô là Bối Bối, Bối Bối bốn năm sau, như cũ đối với hấn không có sức kháng cự mà thôi!

Chỉ là nghĩ đến ‘cô’ chính là cô! Hấn không nhìn được cảm thấy, huyết dịch toàn thân đều sôi trào, đều dâng lên tràn ngập!

Siết chặt sợi tóc trong tay, hấn lại thoáng chút đăm chiêu nhìn căn phòng của cô, dường như muốn xuyên thấu qua cánh cửa kia, muốn thấy rõ ràng, cô bây giờ, rốt cuộc đang làm gì... chẳng qua là suy nghĩ cẩn thận một chút, bất kể là làm cái gì, lại cũng không quan trọng!

Quan trọng là, hấn có chuyện khác muốn đi làm bây giờ...

Nhanh chóng trở về phòng mình, hấn lần nữa thay đổi quần áo, cầm chìa khóa xe, ra khỏi cửa lớn!

Mặc dù đã trẻ thế này, mặc dù Vương tẩu không hiểu, trẻ thế này hấn còn ra ngoài làm gì, nhưng dù sao — chủ nhân luôn có suy nghĩ của chủ nhân, cô dĩ nhiên sẽ không quản quá nhiều!

Hơn nữa cô gái trên kia, thật giống tiểu thư, như vậy thật không biết, cô có giống tiểu thư, thích com hoa quế chân vịt cô nấu hay không đây?

Thôi, bất kể, nhiều chuyện cũng tốt, không nhiều chuyện cũng được, tóm lại com đã làm tốt rồi, hiện tại bụng cho tiểu thư ném thử một chút đi!

Mặc dù tiểu thư không ở nhà bốn năm, nhưng đối với cách làm cùng độ lửa nấu com hoa quế chân vịt, cô căn bản không quên một chút nào!

Mà Vương tẩu từ trong phòng bếp đi ra, giống như hiến vật quý đem com hoa quế chân vịt hướng lên lầu cho Hàn Bối Bối, đồng thời, một thiếu gia phúc hắc... cũng đã từ trong gara lái xe đi ra ngoài!

Tối hôm nay... chính là tối hôm nay, hấn phải cho mình một đáp án an tâm, để cho mình an lòng! Để cho mình không bàng hoàng nữa, không lo sợ nữa!

(bệnh viện)

Bởi vì đang là nửa đêm, cho nên trong bệnh viện cũng không có bao nhiêu người khám bệnh!

Hơn nữa nói cho cùng hấn là một trong những nhà đầu tư cho bệnh viện này, cũng coi như là ông chủ của nơi này, cho nên hấn tới bệnh viện không bao lâu, dĩ nhiên đã nhận được đối đãi tốt nhất!

Mà người phụ trách sau khi hiểu được mục đích hấn tới nơi này, tự nhiên không chút do dự bắt đầu để cho người phụ trách chuyên môn đến hỗ trợ!

“Phong tổng, phiền toái ngài chờ một chút rồi!”

“Không sao! Tôi không vội, chẳng qua đừng để cho cấp dưới của ông vì nóng lòng mà đưa ra kết quả xét nghiệm lâm là được!”

Lần này... hấn không muốn có bất kỳ nguy hiểm nào, không muốn có bất kỳ khả năng nào!

Hấn chỉ muốn tuyệt đối không thể sai sót! Hấn chỉ muốn đáp án chính xác, không cần bất kỳ nghi vấn nào!

“Yên tâm đi, Phong tổng, chút vấn đề nhỏ này, chắc chắn sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề gì, tôi có việc gấp đi trước, đến lúc báo cáo xét nghiệm tới, tôi sẽ nhanh chóng đem báo cáo xét nghiệm đến cho ngài!”

“Ừ, được, liền phiền toái ông!”

Mấy năm nay vì duyên cớ Bối Bối không ở bên cạnh, cho nên thói quen bởi vì cô mà không hút thuốc lá, rất rõ ràng từ từ không thấy nữa!

Chẳng qua là đồng dạng, hấn vẫn như cũ không hút thuốc lá, mà là thỉnh thoảng hút một điếu xì gà!

Người phụ trách nơi này, dĩ nhiên hiểu rõ điểm này, cho nên trước khi đi, đem không gian tặng riêng cho Phong Thiên Dục, trước đó lại giúp hấn đốt một điếu xì gà!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 41

Hấn nhẹ nhàng hút xì gà, mùi thơm của xì gà, trong không khí, từ từ tràn ngập ra, từng trận khói mờ, lượn lờ... hấn chờ... chờ kết quả cuối cùng!

(Phong gia)

“Oa — Vương tẩu! Bác quá tuyệt vời!”

Cô gái nào đó đang thỏa mãn khi vừa ăn xong một bàn com hoa quế chân vịt, không thể không nói, người nhà thật không có một chút phòng bị, làm cho

người ta muốn gõ người!

“Ha ha, cảm ơn tiểu thư khích lệ, tiểu thư thích ăn là tốt rồi!”

“Thích a, dĩ nhiên thích, đã lâu không được ăn com hoa quế chân vịt chính tông như vậy rồi, lúc ở nước ngoài, tôi cũng muốn làm, nhưng mà tôi căn bản không biết nấu com a, hơn nữa nếu đến tiệm com, cũng không ăn được mùi vị như vậy!”

— Cực kỳ thích com chân vịt của Vương tẩu, ở nơi khác, mình tuyệt đối không được ăn com chân vịt ngon như vậy!

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tràn ngập thỏa mãn, trong đầu lại đột nhiên thoáng qua câu nói Bối Bối đã từng nói với mình cũng gần giống như vậy!

Mặc dù gương mặt này so với gương mặt non nớt của Bối Bối trong lòng, có chút thành thực, nhưng không thể không nói, đáng vẻ, thần sắc, tư thái khi nói câu nói đó lại rất giống nhau!

Wang tẩu có chút cảm động sờ sờ đầu của cô!

“Ai — thật giống, thật sự... những lời này, thật lâu trước kia, tiểu thư nhà chúng tôi, cũng đã nói với tôi, chỉ tiếc, căn bản vẫn luôn không biết tiểu thư rốt cuộc ở nơi nào!”

“.....Ách, ha ha!”

Hồi lâu, một cô gái nhỏ, lúng túng lè lưỡi một cái! Bộ dáng kia rất là đáng yêu, Vương tẩu nhìn cô như vậy, cười cười, sau đó dọn bát đĩa, đi xuống lầu!

Mà cô cũng có cảm giác tránh được một kiếp nạn, không nhận được nhẹ nhàng vỗ vỗ lồng ngực của mình...

Chẳng qua là vì sao... vì sao rõ ràng cảm thấy đã tránh được một kiếp rồi, tâm vẫn không nhận được càng ngày càng buộc chặt... không nhận được cảm thấy, giống như có chuyện gì đó muốn phát sinh?

Sợ hãi! Thật sự rất sợ hãi... có cái gì muốn phát sinh sao? Rốt cuộc có cái gì muốn phát sinh?

(bệnh viện)

“Phong tổng, Phong tổng, DNA căn cứ trên tóc lấy ra, hiện tại báo cáo kiểm tra đã có!”

Đầu óc Phong Thiên Dục vẫn không ngừng suy nghĩ bay múa ở nơi nào, người phụ trách kiểm tra, đã vui vẻ cầm báo cáo kiểm tra gõ cửa!

Bởi vì bị tiếng gõ cửa cắt ngang tất cả suy nghĩ, sau lại nhìn đến phần báo cáo trong tay người phụ trách, sâu tận trong lòng, vẫn không nhận được dâng lên bão tố!

Rõ ràng trong lòng của mình đã có 70% xác định cô chính là Bối Bối!

Nhưng cuối cùng vẫn bị 30% không xác định kia đánh bại!

Sợ! Rõ ràng xác định lớn hơn không xác định, nhưng trong lòng vẫn sợ như vậy, vẫn là không biết làm sao! Vẫn là... như vậy khẽ run run!

“Lấy ra tôi xem một chút!”

“Dạ, Phong tổng!”

Đáy lòng run rẩy, hưng hăng áp chế toàn bộ, đưa tay nhận lấy báo cáo! Từng hàng con số, hẳn không có bất kỳ hứng thú gì!

Từ đầu tới đuôi, cái hẳn muốn chỉ có một, đó chính là kết quả! Hẳn chú ý là kết quả!

Bối... Bối Bối của hắn... là tâm can bảo bối của hắn sao?

Trực tiếp đem báo cáo kiểm nghiệm lật đến tờ cuối cùng, sau khi nhìn đến nơi so DNA lấy từ tóc với DNA của Bối Bối lưu trữ ở bệnh viện, độ tương tự căn bản là 100%! Rốt cuộc... tâm buông xuống!

Có chút mất khống chế gắt gao siết chặt báo cáo trong tay, nụ cười trên mặt hắn, từ từ nở rộ!

Bốn năm rồi... rờn rã bốn năm! Một người đàn ông căn bản không biết cái gì là nụ cười thật lòng, giờ phút này lại tách ra nụ cười xinh đẹp nhất, bốn năm, nụ cười duy nhất... phát ra từ đáy lòng!

Là cô! Là cô! Là cô!

Không có nhìn lầm, 100%! Trên báo cáo là 100%!

Bớt con bướm kia, căn bản không sai, mặc dù sau khi thấy liên cơ hồ xác định là cô! Nhưng lại rốt cuộc không rõ ràng mình đang sợ cái gì! Hiện tại giờ

khắc này, rút cuộc lại không sợ nữa!

Là Bối Bối! Là Bối Bối! Là tiểu Bối Bối của hần...

Đáng chết, nha đầu thói đáng chết! Phải đem cô treo ngược lên, quát roi thật tốt mới được!

Bởi vì mặc dù rất không dám khẳng định trăm phần trăm, nha đầu này là làm bộ không biết hần, nhưng lúc đầu vẫn có 70% khẳng định...

Cũng là tối hôm nay, dò xét nha đầu kia đã đủ rồi!

Cuối cùng chẳng qua là 19 tuổi, cuối cùng ở trước mặt của hần, như cũ không thể trấn định để biểu hiện hoàn mỹ, cuối cùng là đầy sợ hãi...

Đáng ghét! Cô nhớ rõ hần... cô nhất định nhớ rõ hần!

“Phong tổng?”

“.....Ừ?”

Nghe được người bên cạnh gọi hần, hần có chút không rõ nhìn người phụ trách! Chẳng qua là lần này bên trong ánh mắt, rõ ràng đã không còn quá nhiều lệ khí, rõ ràng không còn quá nhiều lãnh khốc...

Một thoáng người phụ trách giao với ánh mắt của Phong Thiên Dục, hần thật sự có một tia ảo giác... Ảo giác vì không phải mùa xuân đến, mà băng tuyết đã tan ra rồi...

“Nha, không sao, tôi chỉ là nhìn dáng vẻ của ngài, có chút lo lắng, làm sao vậy? Báo cáo này có gì không đúng sao?”

“Không! Không! Báo cáo rất tốt, tuyệt đối rất tốt! Vất cả cho các người rồi!”

Báo cáo không tốt? Nói càn a, làm sao có thể?

Phản báo cáo này, đuổi đi tất cả không xác định trong lòng của hần, cho hần thuốc định tâm, khiến cho hần không sợ hãi nữa, khiến cho hần không lo lắng nữa, khiến cho trái tim của hần, triệt để thả lại trong lòng ngực, làm sao có thể không tốt?

Tốt! Thật tốt! Tốt cực độ rồi!

“A, không có chuyện gì, có thể vì Phong tổng làm việc, là vinh hạnh của chúng tôi!”

“Ừ! Buổi tối trực cực khổ, tôi đi về trước đây!”

“Tốt, Phong tổng, đi đường cẩn thận!”

Nhìn Phong Thiên Dục rời đi, một bộ dạng mặt mày hớn hớn, mặc dù người phụ trách không biết rốt cuộc hần cao hứng cái gì!

Nhưng không thừa nhận cũng không được, bộ dạng Phong Thiên Dục khi cười lên, thật sự rất tuần tú, thật sự rất mê người, hơn nữa nhìn bóng lưng hần rời đi, khóe môi của hần, đều không nhịn được mà hơi gợn lên!

Một trong những ông chủ vui vẻ, như vậy bọn họ cũng sẽ vui vẻ, đó là cách sinh tồn!

Bao lâu không hưởng thụ qua, làn gió mạnh mẽ, lướt qua má của mình, hung hăng sát qua người đây?

Phong Thiên Dục cũng không biết!

Từ sau khi cô rời đi, hần cũng chưa từng đưa xe, cả người cũng trầm ổn không ít, chưa bao giờ mở mui xe ra, khiêm tốn đến cực điểm!

Nhưng tối hôm nay không được...

Không có cách nào bình tĩnh, không có cách nào khiêm tốn, không có cách nào thành thực!

Khởi động xe thể thao, hần không ngừng đạp chân ga, không ngừng để cho gió, tạt vào mặt mình, không ngừng để cho sợi tóc ở trong gió nhảy múa, không ngừng để cho linh hồn mình, ở trong làn gió mãnh liệt này, từ từ bị thổi lật phật... để cho tỉnh táo lại, để cho làn gió mãnh liệt này, mang đi của hần một chút vui sướng, mang đi của hần một chút nóng nảy!

Đúng vậy, là vui vui mừng, cũng là nóng nảy, thật không thể tưởng tượng nổi, thật cũng không có cách nào tưởng tượng nổi...

Bối Bối! Tim Bối Bối bốn năm, dĩ nhiên cũng là như vậy, một điểm tâm lý chuẩn bị cũng chưa chuẩn bị lại phát hiện ra người đã ở bên cạnh!

Không chỉ có một điểm tâm lý cũng chưa chuẩn bị, tiểu nha đầu này còn thích mang cho hần hết kích thích này đến kích thích khác, hết nghi kỵ này đến nghi kỵ khác!

Đáng ghét! Đáng ghét! Thật là một chút cũng không biết điều...

Là cô! Thật sự là cô!

Tối hôm nay ở trong phòng trừng phạt cô, kỳ thực nên tăng thêm một chút mới phải, nếu không, nha đầu này, liền căn bản không ghi nhớ lâu dài!

A, vui vẻ, vui vẻ, tất cả là vui vẻ, đều ở một khắc này, cấp tốc lan tràn! Tất cả rung động, đều ở một khắc này, cấp tốc nở rộ ra!

Trở lại... nếu lần này trở lại, liền đừng mơ tưởng hấn sẽ buông tay, đừng mơ tưởng hấn sẽ để cô chạy trốn từ bên cạnh hấn!

Cô bây giờ có phải là không muốn nhận thức hấn? Có phải vẫn còn sợ chuyện bốn năm trước sẽ tái diễn? Có phải... hấn vẫn luôn không thể cho cô cảm giác an toàn?

Nếu như vậy... Không sao! Bắt đầu từ hôm nay, hấn sẽ hoàn toàn dùng hành động của mình nói cho cô biết, cô đối với hấn mà nói, đến cùng có bao nhiêu quan trọng... cô không phải là con gái hấn!

Cô là người hấn đời này, cực kỳ đặt trong lòng để quý trọng!

Bối... Bối Bối của hấn! Chỉ cần có thể, chỉ cần thời cơ chín muồi rồi, hấn sẽ nắm tay cô nói cho cô biết, cho cô cam kết, đời này, người phụ nữ bên cạnh hấn, cũng chỉ có một người là cô, hấn sẽ không bao giờ tàn nhẫn đẩy cô ra nữa!

Thời điểm xe lái qua Bách Vĩ Trai, nghĩ đến trước kia cô vẫn luôn thích ăn đồ của Bách Vĩ Trai, hấn liền dừng xe, sau khi dừng xe, cũng không để ý có bị nhận giấy phạt hay không, trực tiếp đi vào Bách Vĩ Trai, mua món kho cho cô!

Hấn chính là một người đàn ông như vậy a! Là người đàn ông như thế này ở 11 năm trước, cũng đã cho cô cam kết!

Hấn từng nói, sẽ cưng chiều cô, sẽ yêu cô, sẽ đem cô nâng niu trong lòng bàn tay cả đời... Mà cả đời, hấn muốn cùng cô không oán không hối mà vượt qua, cho dù sau khi chết, hai người đều phải tiếp nhận sự trừng phạt của ông trời cũng sẽ không tiếc!

Dù là xuống địa ngục, hấn cũng sẽ nỗ lực đem cô ôm chặt vào trong ngực, ngọn lửa thiêu đốt người dưới địa ngục, liền do hấn chịu đựng là tốt rồi!

Là mùi thơm của món ăn cùng trứng mặn!

Sáng sớm ngày hôm sau, sau khi cô rời giường, thời điểm mơ mơ màng màng đi xuống lầu, liền ngửi được mùi vị quen thuộc như vậy! Hoài niệm như vậy!

Cũng là đến lúc chứng kiến món trứng mặn trên bàn ăn, buồn ngủ trên người liền biến mất, chạy vội đến trước bàn ăn!

“Oa, thơm quá ——“

“Đúng vậy, dĩ nhiên thơm rồi, mới sáng tinh mơ, thiếu gia đã kêu tôi hâm nóng mấy món này lên, nói muốn chuẩn bị cho tiểu thư ăn đó!”

“.....A?”

Trong tay mới cầm một miếng trứng mặn, còn chưa kịp cắn một miếng, lời của Vương tẩu, khiến cho cô không nhận được hơi cau mày một chút!

Thiếu gia? Dĩ nhiên cô biết thiếu gia là Phong thiên Dục rồi, tiểu thư... thiếu gia kêu Vương tẩu chuẩn bị thức ăn cho tiểu thư?

Cũng không biết vì sao, thời điểm nghe Vương tẩu nói như vậy, trái tim nhin không được khẽ run một chút, sau đó mới thận trọng cắn một miếng trứng mặn!

Thơm... mùi thơm khiến cho cô muốn kêu lên như trước kia, mùi thơm khiến cho cô muốn như trước kia, thời điểm muốn ăn món của Bách Vĩ Trai, cũng thích nương nhờ bên cạnh hấn mà ăn, thời điểm hăng hái, hấn còn có thể dứt cho cô ăn...

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 42

Chuyện cũ a chuyện cũ... hết lần này tới lần khác vẫn cứ như vậy thích níu lấy cô không buông!

“Muốn tôi dứt cho cô ăn sao?”

“Muốn.... Ách! Không có, không có!”

Bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm, giống như đầu độc cô, trực tiếp sát nhập vào bên trong dòng kỳ ức! Khiến cho cô cảm thấy không có độ chân thật!

Nhưng đồng dạng, trên cổ truyền tới hơi nóng, lại khiến cho cô đang ở trong tình cảnh mơ hồ mà thanh tỉnh lại!

Ông trời... vừa nảy thiếu chút nữa...

Xoay người nhìn thấy hắc đang tựa đầu bên tai cô, trong lòng không nhìn được tăng lên một tia mập mờ, mặt cũng không nhìn được mà ửng đỏ!

Hắc... Gương mặt này gần trong gang tấc! Đôi môi này... dựa vào gần như vậy, chỉ cần hắc hơi nhẹ nhàng thấp xuống một chút xíu nữa, hai bờ môi đã có thể đụng vào ở chung một chỗ...

“Ha ha, khản trương sao? Hồ Nhi tiểu thư?”

“.....Không!”

Hải lòng nhìn thấy phản ứng cô dành cho hắc, thời điểm cô chưa kịp hồi thần, thế nhưng hắc lại đột nhiên từ bên cạnh cô tránh ra, trở lại vị trí của mình!

“Như vậy, Hồ Nhi tiểu thư, xin dùng cơm đi, mặc dù không biết cô thích ăn gì, nhưng mà trước kia con gái của tôi vẫn thích ăn đồ của Bách Vĩ Trai, cho nên tôi tùy tiện chuẩn bị chút món ăn của Bách Vĩ Trai!”

“.....Cảm ơn!”

Hắc còn nhớ rõ! Nhớ đồ ăn cô thích, đều là của Bách Vĩ Trai ô ô – làm gì a ... có ý nha, khiến cho cô cảm động như vậy, có ý khiến cô đắm chìm ở trong chuyện cũ!

“Không cần khách khí!”

Hắc vẫn như vậy, giống như trong trí nhớ của cô, vừa ăn cơm, vừa cảm báo đọc tin tức!

Quả thật vẫn như vậy, quả thật thói quen vẫn giống trước kia như đúc...

Chẳng qua cô đại khái không biết là, hắc hôm nay, sự chú ý đã hoàn toàn không đặt trên tờ báo, tâm thần của hắc, đã toàn bộ đặt lên trên người của cô rồi!

Chỉ cần cô cúi đầu, là hắc ngẩng đầu, chỉ cần cô ngẩng đầu, là hắc cúi đầu, như thế tuần hoàn, như thế hài hòa!

Mà hai người bọn họ không biết chính là, nhất cử nhất động của bọn họ, đều lọt vào tầm mắt của Vương tẩu một cách rõ ràng!

Wương tẩu là người từng trải, chăm sóc Hàn Bối Bối 7 năm... 7 năm a! Thậm chí rất nhiều chuyện, Phong Thiên Dục căn bản không có biện pháp giúp cô xử lý, vẫn luôn là do Vương tẩu làm...

Cho nên dựa vào cảm giác này, cô biết, tiểu thư đã trở lại!

Phong gia nha... rất nhanh có thể lại náo nhiệt như trước rồi...!

Rốt cuộc có thể không cần giống như trước đây, thiếu gia rốt cuộc không cần bốn năm đều là một khuôn mặt lạnh băng băng nữa, cầu nguyện...cầu nguyện!

“Mang thiếu, cứ như vậy trở về Pháp?”

“.....Ừ!”

Trong tiệm cơm, ngón tay Dạ Huyền Mang, nhẹ nhàng vuốt ve cửa sổ, trên cửa sổ lưu lại một dấu vết do ngón tay xẹt qua!

Khí trời thật là lạnh, nhẹ nhàng hà một hơi lên cửa sổ, cũng lập tức có sương mù!

“Cứ như vậy trở về, anh cam tâm sao?”

“Huân!”

“Mang thiếu, nói thể thân là giả?”

“.....”

An Hựu Huân đứng bên người Dạ Huyền Mang, nhìn người đàn ông cho tới bây giờ đều không cho người khác nhìn thấu tâm tư, trong lòng kỳ thực có từng trận đau lòng! Một người đàn ông như hắn, đáng giá được một cô gái thật tình đối đãi!

“Không thể nào vẫn là thể thân, nếu như chỉ bởi vì cô có dáng dấp tương tự... như vậy cậu không thể nào vẫn để cô ở lại bên người bốn năm, còn cung chiêu như vậy! Mang, buông tay như vậy, cậu thật một chút cũng không hối hận sao?”

“Không có gì hối hận cùng không hối hận, Huân, chúng ta là loại người như thế, mặc dù không tin tưởng vào số phận, nhưng có một số thứ, không thể không tin, của ta chính là của ta, không phải của ta thì sẽ là không phải! Tôi ích kỷ bốn năm, cho nên đủ rồi! Vật nên quy nguyên chủ rồi!”

Chỉ tiếc, Bối Bối không phải là vật, không phải là sau khi trả lại, trái tim cô liền có thể phai mờ tất cả dấu vết! Điểm này thật đúng là đáng chết!

“....Không thể hiểu anh!”

“Không cần phải hiểu! Cứ như vậy rất tốt, loại người như chúng ta, rõ ràng không nên có ràng buộc, được rồi, Huân, đừng nói tôi nữa, những thành viên khác đâu rồi, cũng thu thập xong rồi chứ? Chúng ta cần phải trở về!”

“Ừ, cũng không sai biệt lắm, mọi người tùy thời đều có thể lên đường, chẳng qua là lần hành động này, mặc dù để cho Hắc K thất bại, nhưng cũng không có toàn quân bị diệt, đại khái về sau chúng ta phải cẩn thận một chút, lần này coi như chân chính đem thù hận cùng Hắc K từ tội thành sang rồi!”

“Hiểu, tất cả mọi người tiến vào trạng thái đề phòng, một Hắc K, còn không phải là đối thủ của chúng ta!”

Trong lòng có thứ gì đó, rõ ràng không dứt bỏ được, nhưng cuối cùng cũng rắn dứt bỏ, Dạ Huyền Mang từ trên cửa sổ nhảy xuống, rồi sau đó trực tiếp vỗ vỗ bả vai An Hựu Huân!

“Ừ, những thứ này chúng tôi đều hiểu, chẳng qua là...”

An Hựu Huân nhìn Dạ Huyền Mang một chút, không biết lời nói sau, rốt cuộc có nên nói hay không, dù sao hôm nay hắn đã chạm đến ranh giới của Dạ Huyền Mang rất nhiều lần rồi!

“Chẳng qua cái gì?”

“Chẳng qua là... chẳng qua là Bối Bối cũng tham gia hành động lần này, chúng ta không mang cô đi, nếu như người của Hắc K biết, như vậy nếu Bối Bối gặp nguy hiểm...”

“Ha, ha, ha, Huân, thì ra cậu vẫn quan tâm nha đầu kia như vậy? Không quan trọng, bên cạnh cô, có người có thể bảo vệ cô, không cần chúng ta quan tâm!”

Trong con ngươi thâm thúy liếm liếm!

Nếu như không phải bởi vì xác định Phong Thiên Dục có năng lực bảo vệ tốt công chúa của Ngũ Mang Tinh bọn họ, như vậy hắn làm sao có thể đơn giản liền từ bỏ ý đồ, đem công chúa Ngũ Mang Tinh cho hắn?

Nếu như không phải xác định được năng lực của J, hắn làm sao sẽ tùy tiện buông tay? Nếu như hắn không phải là biết, lòng của Bối Bối, cũng sớm đã bị cái tên kia nhét tràn đầy, hắn làm sao có thể như vậy cam tâm tình nguyện?

Không, không thể nào, nếu như không phải là tất cả, đã sớm được định mệnh an bài như vậy, như vậy là không thể nào!

Bây giờ đối với hắn mà nói, đã là kết cục tốt nhất, dù sao cũng sớm đã thành thói quen, thói quen một mình! Như vậy cần gì phải làm hại người khác? Cần gì chứ? Một mình thật rất tốt... không vương không víu!

“Được rồi, tùy anh!”

Nhìn thân ảnh đã đi ra ngoài cửa Dạ Huyền Mang, trong lòng của An Hựu Huân, không biết vì sao, trong lòng rõ ràng nhiều hơn một tia mê lương, nhiều hơn một tia đau lòng!

“.....Mang!”

“Yên tâm đi, không quan trọng, dù sao Dạ Huyền Phi cũng ở đây, tôi đã liên lạc với nó rồi, nó sẽ giúp quan sát Bối Bối, nếu như Bối Bối không hạnh phúc, nếu như cô gặp phải vấn đề gì, tên Dạ Huyền Phi kia sẽ giúp giải quyết!”

“Không phải, tôi không phải nói cái này!”

“Đi, Huân!”

Hắn để lại cho An Hựu Huân, đại khái là một bóng lưng khiến cho An Hựu Huân cũng không có cách nào đoán được!

Hon nữa đồng dạng, An Hựu Huân tự nhiên cũng hiểu, hần đã nói như vậy, nói rõ đề tài này kết thúc, không có gì để nói nữa rồi!

Cũng được, cũng được, hần nói quá nhiều cũng là vô ích, nếu như chính hần cũng không muốn ra sức thực hiện, như vậy hần nói nhiều có ích lợi gì? Thôi, thôi, trở về đi, cũng trở về đi thôi...

Mặc dù về sau không còn tiểu công chúa nữa, có lẽ sẽ khiến cho bọn họ cảm thấy rất không thích ứng, nhưng là... nếu như tiểu công chúa hạnh phúc, như vậy cái gì cũng đủ rồi!

Đối với đứa trẻ Bối Bối kia, bất kể là ai trong Ngũ Mang Tinh, thật ra đều thật lòng thích, đứa bé kia nhìn qua lợi hại, trên thực tế đều do mỗi người bọn họ bảo vệ thực tốt... Haaa...! Không biết cô tự cho là mình thông minh sẽ phát sinh ra chuyện gì đây?

Trong đầu thôi qua một số hình ảnh hoàn toàn xuất phát từ tưởng tượng, An Hựu Huân không nhịn được cười cười...

Được rồi, hần thừa nhận hần có chút ý xấu, cho nên tiểu công chúa, em liền tự cầu nhiều phúc đi —

“Hò Nhi! Cô rốt cuộc tốt nghiệp chưa?”

“..... Làm gì?”

Một cô gái nào đó không biết sao cứ như vậy xui xẻo, rõ ràng không phải đã nói rồi sao? Chính là sống nhờ... sống nhờ ở chỗ này mà thôi!

Tại sao lại nhiệt tâm như vậy? Không chỉ điên cuồng mua cả đồng quần áo cho cô dưới tình huống cô tạm thời không có quần áo để mặc, hơn nữa hiện tại... còn muốn quần áo để đi học?

“Cô vẫn chưa đủ lớn không phải sao? Nếu như trình độ học vẫn còn chưa đủ, đương nhiên phải đi học!”

“.....”

Đi học? Xin lỗi, sở trường của cô không phải là đi học, mặc dù ở Pháp cũng có giáo viên đặc biệt chỉ dạy, nhưng thật sự ngưng ngưng, cũng đã tự do bốn năm, còn muốn cô đến trường học, Thượng Đế, tha cô đi!

“Hò Nhi?”

Nhìn cô đứng trước bàn đọc sách, một bộ dạng nhẹ cúi đầu, hần đưa tay kéo cô một cái!

Kỳ thực chỉ có trời mới biết, hần bây giờ, có bao nhiêu muốn gọi cô là ‘Bối Bối’! Nhưng không được! Hần sợ! Sợ hù dọa cô bỏ chạy!

“....Cái đó, Phong thiếu, tôi...tôi ở nơi này, có phải hay không đã quấy rầy anh?”

“Không có, tuyệt đối không có!”

Em ở lại cả đời, cũng sẽ không coi là quấy rầy, đứa ngốc!

“A, tôi trước đây không đi học, vậy nên... giống như không cần Phong thiếu quan tâm, hơn nữa tôi hiện tại cũng đã tham gia xong khóa học trình độ đại học, cũng đã tốt nghiệp, cho nên không cần đến trường học nữa, cảm ơn anh đã quan tâm!”

“Là thật?”

“Đương nhiên là thật, lúc ở nước ngoài...tóm lại đã xong là được rồi!”

Nhìn dáng vẻ cô nói chuyện, hần cười cười, trong đầu thoáng qua tư liệu của Hồng Hò!

Xác thực, cô cũng không nói dối, giống như xác thực là học xong rồi, Ngũ Mang Tinh sao — yêu cầu cao chút cũng là bình thường, tốt lắm, điểm này hần thiếu chút nữa không để mắt đến, cũng tốt, không đi học thì không đi học!

Nếu như đi học, như vậy ngược lại khiến cho hần cảm thấy không nắm chắc có thể hoàn toàn nắm giữ cô... đối với cô bây giờ là một Hồng Hò lợi hại, hần phải cẩn thận một chút, phải cẩn thận một chút... phải vững vàng nắm ở trong lòng bàn tay, tuyệt đối không buông tay, buông tay, nói không chừng ‘Hò Nhi’ sẽ bay mất!

“Cũng tốt, cô đã nói như vậy, tôi liền không nói nữa, ngược lại cô vừa mới về nước, có nghĩ tới muốn làm công việc gì hay không?”

“.... A?”

“Nếu như không có công việc, tôi có thể cung cấp cho cô một việc, vừa lúc thư kí bên cạnh tôi mới từ chức, cô có muốn thử một chút?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 43

Mặc dù hắn là ông chủ trong giới điện ảnh, nhưng hắn rất ít giao thiệp, cho nên đồng dạng, hắn rất bá đạo, rất xấu!

Đối với cô, mặc dù muốn dẫn cô theo bên cạnh, mặc dù muốn làm việc cùng nhau, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không để cho cô đi theo con đường của một ngôi sao, cô chỉ thuộc về một mình hắn!

“Thật hay giả?”

“Đương nhiên là thật, lừa cô làm gì?”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tràn đầy kích động, rõ ràng vẫn đáng yêu giống y chang trước kia, rõ ràng vẫn cứ làm cho người ta khó có thể kháng cự!

“VẬY... làm thư kí của anh, cần làm những gì?”

“Sẽ không quá khó, dĩ nhiên, cũng không dễ dàng, yêu cầu của tôi rất cao. Như thế nào, có muốn khiêu chiến một chút hay không?”

“.....Ừ.....”

Hắn nhú mày, cô cũng không nhịn được học nhú mày! Làm trong lòng hắn vụng trộm nở một nụ cười!

Không thay đổi, cô căn bản không thay đổi chút nào! Trước kia là vậy, hiện tại cũng chỉ là như vậy... Đáng ghét! Hiện tại thật sự rất muốn ôm cô vào lòng, thật tốt cảm nhận cô! Cảm nhận cô là chân thật, cảm nhận cô rốt cuộc đã trở lại... nhưng mà không được! Không có cách nào, thật là khó chịu!

“Thế nào? Hai ngày nay vừa lúc người khác nghỉ việc, tôi cần phải nhanh chóng tìm người, nếu như cô không có hứng thú, không sao, tối hôm nay tôi sẽ cho cấp dưới đăng quảng cáo tuyển dụng!”

“.....Không cần, không cần..... không cần vậy, tôi là nói không cần đăng quảng cáo tuyển dụng, tôi muốn, tôi muốn!”

“Làm thật?”

“Làm thật!”

Rất tốt, nhìn bộ dạng dùng sức gật đầu của cô, một người phúc hắc, trong lòng đang len lén cười!

Con cá mắc câu, nhưng phải cẩn thận, đừng làm cho con cá chạy trốn khỏi lưỡi câu mới được!

“Không hỏi tiền lương?”

“Không hỏi, dù sao Phong thiếu cũng bao ăn ở cho tôi, tiền lương bao nhiêu cũng không sao!”

“Không hỏi cụ thể cần làm gì?”

“Không hỏi, anh nói rất dễ dàng!”

“Tin tưởng tôi như vậy?”

Không nhịn được đứng dậy, nhéo chóp mũi của cô, nha đầu này thật sự đã sống trong Ngũ Mang Tinh bốn năm sao? Vì sao một chút phòng bị cũng không có? Hay là bởi vì đối phương là hắn, cho nên không có phòng bị?

“Ừ, tin tưởng!”

Nụ cười ngọt ngào, trực tiếp đánh vào tận đáy lòng người khác! Chỉ là cười như vậy, đã triệt để hòa tan trái tim của ai kia!

Ai~~ vẫn luôn như vậy, Phong Thiên Dục nha Phong Thiên Dục, mày có thể tuyệt tình, mày có thể vô tình, mày có thể tuyệt yêu! Nhưng bất kể thế nào, mày vĩnh viễn không thể sinh ra sức chống cự với nha đầu này!

Đồng thời lúc cô cười, hắn một chút cũng không keo kiệt mà cười cười với cô!

“Được, vậy ngày mai bắt đầu, đi làm cùng tôi!”

“Ừ!”

Hai người đều cười, nhưng rõ ràng đều có mục đích riêng phải đạt được!

Rốt cuộc nên nói người nào tính toán người nào? Kỳ thực không có cách nào tính toán rõ ràng!

Ý nghĩ của cô rất đơn thuần, chính là như vậy đơn giản mai phục bên cạnh hắn, hoàn toàn biết rõ các mối quan hệ của hắn trong bốn năm qua! Nếu như có mảnh đào hoa thối nào, một chút cũng sẽ không không lưu tình mà bẻ gãy...

Mà ý nghĩ của hắn, thật ra thì cũng rất đơn giản, chính là loại đơn giản đem cô để ở bên cạnh, nơi nào cũng không đi được...

Phong Thiên Dục tự mình mang theo một cô gái đi làm cơ hồ dọa sợ mọi người!

Bởi vì ở trong England, tất cả mọi người đều rõ ràng, công ty rất thiết huyết, cho tới bây giờ đều không cho phép đi cửa sau, cho tới bây giờ đều dựa vào thực lực của mình!

Cho nên cũng chính bởi như vậy, không biết có bao nhiêu người sút đầu mẻ trán vì muốn vào làm ở England...

Như vậy một màn ngày hôm nay... thử hỏi rốt cuộc coi là cái gì? Coi là cái gì? Có thể coi là lão bản tự mình không tuân theo quy định thiết huyết của công ty hay không?

“Hi, mọi người hôm nay cùng tụ tập, hoan nghênh một đồng nghiệp mới của công ty!”

Phong Thiên Dục dặt tay của cô... cô cũng chậm lụt quên mất cự tuyệt, hoặc là nói căn bản cũng không biết phải cự tuyệt thế nào!

Cô đứng bên cạnh hắn, nhận lấy ánh mắt kinh ngạc của mọi người, cô cũng tự nhiên hào phóng cười cười!

Mà trong đám người tới vây xem, rõ ràng có một cô gái lộ ra thần sắc không thể tin...

Sao lại như vậy? Làm sao có thể chứ! Rõ ràng... rõ ràng nha đầu này đã mất tích bốn năm, rõ ràng cô vẫn đang đặc ý khi nó biến mất...

“Tổng giám đốc, vị này là?”

Mặc dù có không ít người làm việc lâu năm, nhìn Hàn Bối Bối cảm thấy quen mắt, nhưng lại không nhớ rõ đây rốt cuộc là ai... hơn nữa nhìn nụ cười thân nhiên trên mặt đứa nhỏ này, đều khiến cho mọi người không dám bộc phát ra kháng nghị gì, thậm chí càng thêm khoa trương mà nói, mọi người căn bản không nói chuyện, chỉ sợ dọa cô, dọa sợ tiểu công chúa cô!

“Bắt đầu từ hôm nay, cô ấy sẽ đảm nhiệm chức vụ trợ lý đặc biệt của tôi, Hồ Nhi, tới cùng mọi người giới thiệu một chút!”

“Được!”

Cô mỉm cười nhìn hắn, sau đó gật đầu với hắn, một chút cũng không sợ sệt từ bên người hắn đi ra, thậm chí ở trước mặt hắn, thanh âm cũng như thể không kiêu ngạo không tự ti!

“Chào mọi người, tôi tên là Hồ Nhi, Vi Hồ Nhi! Về sau sẽ cùng làm việc với mọi người, rất nhiều chuyện sẽ không hiểu rõ, cho nên phiền mọi người chiếu cố Hồ Nhi!”

Thật đáng yêu, nữ sinh ngoan!

Một người đàn ông độc thân, nhìn một cô gái nhỏ đáng yêu như vậy, người có thể không động tâm? Đều ở đây rồi rít gậy đầu!

Còn phần lớn các cô gái đều mỉm cười gật đầu với cô!

Thời điểm Phong Thiên Dục nghe cô tự giới thiệu, trong lòng không nhận được mà hơi than thở! Không hổ là ở trong Ngũ Mang Tinh bốn năm, đầu óc chuyển vô cùng mau!

Lúc ở nhà, hắn chưa từng hỏi tên họ chân chính của cô, cũng cố ý không hỏi, chính là muốn nhìn một chút, hôm nay cô làm sao hoàn chỉnh bài tự giới thiệu mình!

Mà lúc hắn nghe đến, cô giới thiệu mình là ‘Vi Hồ Nhi’, nụ cười từ từ treo trên mặt hắn!

Vi sao? A, đột nhiên thoát nhìn sẽ rất khó đoán, nhưng sau khi đã biết thân phận của cô, lại không còn khó rồi... nửa bên của chữ Hàn thôi...

Cho nên làm sao người có thể nói nha đầu đáng chết này không thông minh đây? Làm sao người có thể nói, cô ngây ngô đây?

“Tốt, tốt, như vậy về sau mọi người liền đều là đồng nghiệp, để tôi dẫn cô đi thăm phòng làm việc!”

“Để tôi dẫn cô đi xem phòng ăn của nhân viên!”

“..... Để đó tôi dẫn cô đi.....”

“Tốt, tốt, cảm ơn mọi người...”

“.....”

Cô thân thiện dung nhập vào bên trong đại tập thể này! Hoàn toàn khiến mình vui vẻ!

Hắn dựa vào tường nhìn cô, trong đôi mắt tràn đầy cung chiều... mà một cô gái đã ngồi xuống một bên, lại thỉnh thoảng theo dõi hắn một chút, sau đó lại nhìn chằm chằm “Vi Hồ Nhĩ” một chút!

Tất cả trong ngực đều là tràn ngập buồn bực!

Là như thế này sao? Là như thế này? Làm sao có thể chứ... làm sao có thể... Vi Hồ Nhĩ? Không phải là Hàn Bối Bối sao? Không phải như vậy...

Rõ ràng gương mặt đó... rõ ràng gương mặt đó khiến cho cô cảm hận đã lâu rồi...

Thật là ghê tởm, cô rõ ràng là một phụ nữ 27 tuổi, nhưng bất kể như thế nào, cũng không đầu lại một đứa nhóc...thời điểm bốn năm trước, cô đã biết mình đầu không lại rồi... Đáng chết!

Nhưng bất kể như thế nào, cũng cho là nó đã chết, cho nên hắn không có phòng bị, bốn năm này, người cùng hắn duy trì quan hệ, duy nhất cũng chỉ có cô, cô cho rằng sóng yên biển lặng, cho rằng cô là người cuối cùng ở cùng hắn...

Kịch bản trong tay, vì cô khản trương mà từ từ biến dạng, trong ánh mắt kia tràn ngập sợ hãi, trong ánh mắt kia tràn ngập tức giận... thiêu đốt cô, cũng thiêu đốt Hàn Bối Bối...

Cảm nhận được tia oán hận nóng rực sau lưng, Hàn Bối Bối cảm thấy như có gánh nặng, cho nên cô quay đầu lại, liền không chút sai lệch nhìn thấy người phụ nữ đang tròn mắt nhìn mình!

Lúc cô gái đó nhìn cô, cô cũng thật sâu nhìn cô ta... đem gương mặt cô gái này, ghi tạc vào trong óc, cô không đi quản cô ta, hiện tại không có lòng đi quản chuyện gì mất lòng! Hiện tại việc tạo quan hệ tốt với mọi người mới là quan trọng!

Về phần cô gái này vì sao ghét cô như vậy, vì sao lại dùng ánh mắt tựa hồ muốn cô chết mà nhìn cô... đợi sau hãy nói! Cũng đã vào công ty rồi, về sau còn rất nhiều thời gian!

Hàn Bối Bối thân thiện tạo mối quan hệ với mọi người, cô cũng rất dụng tâm ứng phó mỗi người!

Cũng bởi vì như vậy, trong lòng cô rất rõ ràng, người thật lòng muốn cùng cô lôi kéo quan hệ, không tính là nhiều, nhiều nhất là một lũ đàn ông mang tâm bất lương... mấy cô gái thật lòng thích hắn! Những người khác đều chỉ vì cô là người hắn mang tội mà nịnh bợ!

Ánh mắt hai người, đụng vào nhau giữa không trung, cô bán cho hắn một nụ cười khổ!

Còn hắn cũng tương ứng trả về cho cô một nụ cười, sau đó hướng cô giơ ngón tay cái lên, dùng hình miệng nói cho cô biết “cố gắng lên”, rồi nhấc chân đi về phòng làm việc của mình!

Lúc hắn rời đi, cô thu hồi nụ cười khổ, toàn tâm ứng phó mỗi người... mà sau lưng, cảm giác cũ vẫn còn!

Cô gái kia... rốt cuộc là ai? Mặc dù cô hình như cảm thấy không xa lạ, còn giống như đã gặp qua, nhưng là xin lỗi, nhất thời không thể nhớ ra!

Bất quá cẩn thận suy nghĩ một chút, nụ cười lại hiện lên khóe môi cô, không quan trọng, bất kể là ai, đối với cô uy hiếp cũng không lớn, dù sao đại khái cũng chỉ là một phụ nữ có ý với hắn mà thôi!

Tình huống như thế, đối với cô mà nói, đã sớm không xa lạ gì rồi, phụ nữ thích hắn một đoàn, một đoàn đấy! Thời điểm cô còn bé, không phải đã xử lý một đoàn lại một đoàn đấy sao?

Bất kể là ai! Không ngại! Phụ nữ có thể vượt qua cửa ải của Hàn Bối Bối cô, không nhiều!

Không, nói sai rồi, không phải là không nhiều, mà là cho tới bây giờ, cô còn chưa gặp qua! Đạo cao một thước, không có biện pháp, cô là ma, là một con ma so với bất kể đạo sĩ nào muốn nhập vào hắn đều cao hơn một trượng!

Nhẹ nhàng không chút dấu vết đi đến bên cạnh cô gái kia! Cô ngẩng đầu, hơi nâng lên nụ cười!

“Chào đi!”

”.....“

Tê liệt! Biểu tình cảm hận chưa kịp thu hồi, rõ ràng trong giây phút đó đã tê liệt trên mặt cô gái! Mà thời điểm mọi người, nghe ‘Hồ Nhi’ xưng hô như vậy, cũng đều không thể tưởng tượng nổi mà đưa tay che miệng!

Trời ạ, Hồ Nhi... Hồ Nhi thế nhưng gọi nữ minh tinh nóng bỏng nhất là... di? Đây... này...

“Di, di không thích Hồ Nhi sao? Từ đầu đến cuối, mọi người đều nói chuyện cùng Hồ Nhi, chỉ có di dùng ánh mắt đáng sợ nhìn con, Hồ Nhi khiến người ta ghét như vậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 44

Người phụ nữ nhìn “cô” đột nhiên chen đến trước mặt mình, nhìn căn bản cùng bốn năm trước đây không có bao nhiêu sự khác biệt, nhiều nhất là càng thêm xinh đẹp! Trong lòng không nhịn được mà càng thêm một hồi run rẩy!

Đáng chết...Giống nhau! Xác thực ... tính tình một chút cũng không thay đổi! Di...

Từ di bật ra từ miệng cô, đã từng tổn thương bao nhiêu người phụ nữ? Từng khiến cho bao nhiêu người phụ nữ bám lấy hân, hoàn toàn chết tâm?

“Di?”

“.....Không có, không có, tôi đang đọc kịch bản! Xin lỗi...”

“Như vậy, người nói xin lỗi là cháu mới phải, di, thật xin lỗi! Là Hồ Nhi quấy rầy di!”

“.....Không sao!”

Dữ tợn! Trong lòng đã sớm vặn vẹo dữ tợn, nhưng ngoài mặt, cô lại không biểu hiện ra chút tức giận nào! Không thể biểu hiện ra cảm xúc gì!

Không biết vì sao, nhìn “Vi Hồ Nhi” đứng trước mặt này, cô cảm giác, đây là giả dối! Là giả dối!

“Không sao, tóm lại cô vừa mới tới công ty, hơn nữa còn là thư ký đặc biệt của tổng tổng giám đốc, tôi rất hoan nghênh!”

Cát Văn Huệ nhìn tất cả mọi người đang nhìn cô cùng Vi Hồ Nhi, trong lòng hiểu, lúc này, cô dĩ nhiên không thể mất đi bộ dạng của một đại minh tinh, càng thêm không thể nhỏ nhen!

Trong công ty, thật ra mọi người trên miệng không nói gì, nhưng trong lòng mọi người đều hiểu, cô là người của ông chủ, đã nhiều năm như vậy... vẫn luôn như thế!

Như vậy tại sao cô có thể? Tại sao có thể để cho thăng bằng của mấy năm qua cứ như vậy nghiêng lệch trong tay cô, cứ như vậy hủy diệt trong tay cô?

“Nha, ha ha, vậy cảm ơn di~~ di chuyên tâm xem kịch bản đi, nếu như muốn tìm người chơi đùa, di có thể tìm cháu!”

“...Được!”

Cười, Cát Văn Huệ buộc mình mỉm cười, cười tự nhiên hảo phóng, cười khuynh quốc khuynh thành! Minh tinh sao! Ngay trang đối với cô mà nói, quả thực chỉ như một đĩa đồ ăn mà thôi!

Mà Bối Bối có được hiệu quả sau khi khi dễ người, trong lòng cuối cùng cũng thăng bằng một chút, sau đó cho Cát Văn Huệ một cái nhìn mà người khác xem không hiểu, liền vui vẻ đi về phía phòng làm việc của Phong Thiên Dục!

Mà trong quá trình này, cô cũng đáp ứng một đồng lớn “lời hẹn”, đáp ứng một đồng lớn lời mời dùng cơm!

Cửa mở ra! Cô đi vào, hân không để lại dấu vết rời khỏi cửa chớp, đi về phía bàn làm việc!

“Thế nào? Không phải đang chào hỏi mọi người sao?”

“Đúng a!”

“Vào đây làm gì? Tôi nghĩ mọi người đều rất yêu thích cô mới phải!”

Bốn năm trước đã thế, bốn năm sau cũng vậy! Cô hiểu, cho tới bây giờ cô đều hiểu, nên làm như thế nào để người khác thích cô, nên làm như thế nào để người khác không cự tuyệt cô! Thậm chí bản thân cô luôn luôn là một điểm sáng!

“Bọn họ yêu thích tôi là bọn họ thích, nhưng không có nghĩa là tôi vẫn muốn phụng bồi, vẫn làm con nít cùng bọn họ!”

Nếu như muốn làm con nít, cô cũng chỉ cần làm con nít của một mình hấn!

“Ha ha, không nhìn ra, cô còn có tâm tư như thế! Hồ Nhi!”

Nhìn về phía cô... bên trong đôi mắt là một mảnh nóng rực, cảm giác nóng rực kia, cơ hồ muốn thiêu đốt da của cô! Không biết vì sao, mấy ngày gần đây... cảm giác khi hấn nhìn cô, càng ngày càng kỳ quái, càng ngày càng khiến cho cô cảm thấy... có áp lực!

“Đó là đương nhiên, được rồi, được rồi, không cần nói chuyện này nữa, tôi phải làm những công việc gì? Dù sao nếu nhận tiền lương, tự nhiên cũng phải ra sức đứng không?”

Công việc của em? Công việc của em chính là ở bên cạnh anh, không cho phép biến mất trước mắt của anh, nha đầu ngốc!

Trong lòng lăm lăm, nhưng rất rõ ràng, hấn cũng không phải là đứa ngốc, tự nhiên sẽ không nói những lời này ra miệng khi còn chưa đúng lúc! Hấn khẽ mỉm cười, nhìn thứ gì đó trên bàn, tùy tiện bắt đầu phân công vài việc đơn giản cho cô!

Tỷ như so sánh các minh tinh! (người ta sớm đã so sánh, được không?)

Tỷ như, giúp in lịch trình của các minh tinh, sau khi biên tập xong, trực tiếp đưa lên trên mạng!

Tỷ như, giúp hấn pha trà rót nước!

Tỷ như, đứng bên cạnh hấn, thời điểm hấn mệt nhọc, bóp vai đấm lưng cho hấn!

Tỷ như... quá nhiều tỷ như tỷ như rồi!

Một cô gái ngốc, làm việc vui vẻ, một người đàn ông, vẫn không chớp mắt!

Cô nhất định không biết, sau khi để cô làm trợ lý, kỳ thực một chút cũng không giúp hấn một tay, ngược lại, cơ hồ đều giúp gây trở ngại!

Vì sao? Bởi vì có sự tồn tại của cô, hấn như thế nào có thể giống thường ngày, tập trung tinh thần làm việc? Bởi vì có sự tồn tại của cô, đem sự trống rỗng bốn năm kia, toàn bộ bồi đắp lại, cho nên bất kể cô đang làm gì, hấn cũng tận tâm không để cho cô phát hiện là hấn đang nhìn cô!

Cô đẹp... thật sự rất rất đẹp, giữa lúc dơ tay nhắc chân, đều có tư thái mỹ hoặc đàn ông!

Hấn không phải là quá mức tà ác chứ? Rõ ràng cô không hề làm gì, nhưng chỉ nhìn cô, hấn cũng sẽ có một ít tư tưởng tà ác? Điều sẽ cảm giác được tự mình có cảm giác?

Thời điểm nhìn cô cầm chén trà lên uống, nhìn ngón tay thanh nhuận của cô, cầm chén trà, đưa chén trà lên môi... Hấn giống như có chút biến thái mà ghen tị với chén trà trong tay cô...

Đôi môi đỏ thắm kia, một thoáng tiếp xúc với chén sứ trắng, nước trà nhẹ nhàng lướt qua môi của cô, lưỡi của cô, cuối cùng vào cổ...

Một thoáng cổ họng của cô nhuyển động, rõ ràng, hầu kết tượng trưng cho nam tính kia, cũng cử động theo...

Oh, đáng chết, xem ra là hấn từ tìm cho mình một phiền phức lớn, rồi lại khiến hấn cảm thấy, là phiền toái ngọt ngào!

Nhìn cô, công việc không có hiệu suất!

Không nhìn cô... công việc càng thêm không có hiệu suất đi? Bởi vì sẽ rất muốn rất muốn... rất muốn rất muốn...

Thượng Đế, thật là không thể tin được, thế nhưng mình sẽ vì một cô gái nhỏ 19 tuổi mà giống như nam sinh đang đối mặt với mối tình đầu, thật không thể tin được, hấn 29 tuổi, quả thật cùng một nam sinh 19 tuổi, không hề khác biệt!

Cười khổ từ bên môi tràn ra, nhưng trong đôi con ngươi thâm thúy kia, lại như vậy rõ ràng không có bất kỳ một tia gánh nặng! Không có áp lực!

Bởi vì đối phương là cô, cho nên đáng giá! Bởi vì đối phương là cô, cho nên nguyện ý!

Dù ấu trĩ, dù không quen, dù... tóm lại đều nguyện ý! Tóm lại không hề hối hận!

“Tan việc, tổng tài, hôm nay Hồ Nhi vừa mới tới công ty, chúng ta nên tổ chức tiệc chúc mừng cho cô ấy như thế nào?”

“Đúng vậy, tổng tài, hôm nay là ngày đầu tiên Hồ Nhi đến công ty, mặc dù đã cùng mọi người giới thiệu qua, nhưng vẫn là chưa đủ ~~~ chúng ta cùng đi chơi, để cho mọi người càng thêm quen thuộc lẫn nhau đi!”

.....Một đám người lừa đảo! Thật là có đủ vô sỉ, rõ ràng đều là muốn ra ngoài chơi mà thôi! Hàn Bối Bối ở một bên cười! Đồng thời nhìn về phía hần, cô cũng phát hiện, hần đang nhìn cô!

Rất rõ ràng, hần đang sử dụng ánh mắt dò hỏi cô, có nguyện ý cùng mọi người đi chơi hay không?

Nếu như cô muốn, như vậy tuyệt đối không thành vấn đề, hần không phải loại người sẽ đau lòng vì một ít tiền lẻ!

Ngược lại, nếu như cô không muốn, như vậy hần tuyệt đối không bức bách cô, hết thấy đều lấy ý nguyện của cô làm trọng điểm!

“Tốt, nếu mọi người đã nhiệt tình như vậy, cùng đi tốt lắm, KTV hay là quán bar? Hoặc là quán ăn?”

“Thật sao? Hồ Nhi đồng ý đi cùng chúng tôi sao?”

“Dĩ nhiên, mọi người yêu thích tôi như vậy, Hồ Nhi cũng thích mọi người, dĩ nhiên cùng đi!”

Cô nghịch ngợm trừng mắt nhìn, nói với mọi người, nhưng ánh mắt lại không rời hần một chút!

Cô trở nên xấu xa, cũng học xong lừa đảo, mặc dù đều không nói, nhưng hần biết cô nghĩ như vậy, hần cưng chiều nhìn, hần mỉm cười, ánh mắt của hần, cũng ôn nhu chảy ra nước, cũng làm cho người ta chói mắt tới cực điểm!

Ít nhất ... có vài người là cảm thấy chói mắt đấy!

“Phong!”

Do dự một chút, Cát Văn Huệ hôm nay không có lịch trình, rốt cuộc vẫn phải đi tới bên cạnh hần, nhẹ nhàng lôi kéo cánh tay của hần!

“Ừ!”

“Hôm nay em vừa lúc không có lịch trình, hơn nữa hai người chúng ta, cũng rất khó có lúc cùng rảnh rỗi như vậy, hôm nay em chuẩn bị com chân vịt anh thích ăn, có muốn đi cùng hay không?”

“.....”

Phong Thiên Dục hơi chau mày, còn chưa kịp nói gì, Hàn Bối Bối đã lập tức đến bên người Phong Thiên Dục!

“Phong thiếu ~ không phải nói nha, theo tôi cùng mọi người chơi đi!”

Đáng chết, hồ ly tinh, quả thật là hồ ly tinh bên cạnh hần, cô cứ nói đi ~ như cái gai làm đau mắt cô, tuyệt đối có nội tình, hơn nữa lại là một màn trong lúc này....nên sẽ không đơn giản!

“.....Ừ, tôi biết!”

Bối Bối nói giận!

Chỉ cần một cái nhìn, những lời trách cứ cũng không cần nói, chỉ là ánh mắt của cô, hần rõ ràng cảm giác được cô tức giận!

Cổ tức giận này đối với hần mà nói, kỳ thực một chút cũng không xa lạ gì, chẳng qua loại tức giận này trước kia là chuyện hần cố kỵ, mà bây giờ... hần vì cô tức giận như cũ, ấm áp, ý nghĩ ngọt ngào tức khắc toàn bộ xông lên đầu!

Cô quan tâm! Cô thích, tình cảm của cô, vẫn luôn không đổi, vẫn luôn còn đó!

“Vậy thì tốt ~~~ hôm nay đi quán ăn trước, sau đó đến quán bar được không? KTV sao ~~ tôi cảm thấy không có ý nghĩa, không thú vị!”

Thật ra thì việc ra ngoài đi chơi, cô thật sự một chút cũng không để ý, thậm chí hăng hái tham dự vào cũng rất ít, đối với cô mà nói, vẫn như vậy, chỉ cần ở bên cạnh hần, cái gì cũng tốt!

Nhưng hết lần này đến lần khác... hết lần này đến lần khác Cát Văn Huệ kia thích phá ngang, thậm chí khiến cho cô cực kỳ khó chịu, rất có cảm giác nguy cơ, cho nên thử hỏi làm sao có thể thôi lui? Làm sao để cho cô làm một người câm?

“Ừ, tốt, đề nghị của Hồ Nhi không tệ, nghe Hồ Nhi! Hơn nữa hôm nay Hồ Nhi là người mới, cho nên hôm nay Hồ Nhi mời khách!”

“Được được, không thành vấn đề, tôi sẽ dùng tiền lương của ông chủ trả trước!”

Trừng hần! Trừng hần! Hung hăng nhìn hần chằm chằm!

Hừ, cho rằng có thể làm sạch sẽ, cho rằng hán nhiều năm như vậy bên cạnh sẽ không có phụ nữ, tâm tư suốt bốn năm đều đặt ở việc tìm kiếm cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 45

Nhưng bất kể như thế nào, hiện tại nhìn ngang nhìn dọc, giống như sự việc không đơn giản như vậy nha, người phụ nữ này... có quan hệ không tầm thường với hán phải không?

Càng nghĩ như vậy, tư vị trong lòng càng chua xót, càng khiến cô cảm thấy, trong lòng không ngăn được sợ hãi!

Mà hán thì nhận lấy tất cả oán hận của cô, nhận lấy tất cả bất mãn của cô, cười cười, cuối cùng đẩy cánh tay của Cát Văn Huệ đang kéo hán ra, cùng cô và các nhân viên khác rời đi!

Thời điểm Cát Văn Huệ đang oán hận trừng mắt, hán Bối Bối cũng đột nhiên quay đầu lại!

.....Chật vật! Lúng túng!

Một phụ nữ 27 tuổi, đơn giản bị một đứa nhóc chưa tới 20 tuổi khiến cho tức giận đậm chân... hơn nữa loại tình huống quẩn bách như vậy còn bị nó bắt gặp! OMG, thật là làm cho người ta nói không ra lời!

Cô tức, cô giận! Mà đồng thời lúc Hà bối Bối kéo hán rời đi, cô cười, cười bí ẩn...

Bất kể là bốn năm trước, hay là bốn năm sau, vẫn luôn như vậy!

Bây giờ mặc dù cô vẫn chưa tỏ rõ thân phận với hán, nhưng chỉ cần dựa vào gương mặt “Hán Bối Bối” này, cô đã có thể hoàn toàn thao túng tâm tình của hán, có thể khiến cho hán bỏ tình nhân mà đi theo cô!

Như vậy sao có thể nói, Hán Bối Bối đối với hán, cái gì cũng không phải đây? Như vậy tại sao có thể nói, trong thâm tâm của hán không có Hán Bối Bối?

.....Hán Bối Bối! Dùng thật tốt! Đối với hán, “Hán Bối Bối” chính là con át chủ bài!

Nụ cười trên mặt tùy ý nở rộ, càng lâu... khiến cho nắm đấm của Cát Văn Huệ, cũng càng nắm càng chặt, khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp, cũng từ từ trở nên dữ tợn, trở nên xấu xí!

Tại sao...thử hỏi tại sao? Cô ở cạnh hán đã 7 năm!

7 năm...những năm tháng tốt đẹp nhất của người phụ nữ đều cho hán...

Mặc dù lúc trước hán cũng sớm nói rõ, giữa hán và cô sẽ không có kết quả, giữa hán và cô, chẳng qua là quan hệ nam nữ vì nhu cầu... mặc dù cô thật sự cố gắng biết điều...

Nhưng thử hỏi, 7 năm! Thời gian 7 năm như vậy, ai sẽ không có một chút ảo tưởng?

Hơn nữa bốn năm trước biết được, hán đối với đứa bé kia...đối với đứa bé kia có tình cảm đặc biệt, lại thêm đứa bé kia mất tích...

Tại sao có thể không hi vọng? Tại sao có thể không ảo tưởng? Tại sao có thể làm như không muốn...

Bốn năm... làm một giấc mộng đẹp bốn năm, nỗ lực bốn năm, cho rằng rốt cuộc sắp tới thời điểm mình không cần kim nén nữa, lại xuất hiện người có đáng đáp tương tự đứa bé kia?

Hoàn toàn không thể tiếp nhận! Hoàn toàn không thể!

Không liên quan đến thắng thua, không liên quan đến mất mát! Có cũng chỉ có phiền lòng, có cũng chỉ có không cam lòng mà thôi!

Đúng vậy, 7 năm...ở trên thân một người đàn ông, đầu tư 7 năm, ai có thể độ lượng mà nói, không muốn bất kỳ hồi báo nào? Nếu như có người có thể nói như vậy, như vậy OK, cô sẽ đem đầu Cát Văn Huệ này chặt xuống cho người đó làm bóng đá!

7 năm! Trong 7 năm này, dĩ nhiên, nên học, không nên học, cũng đều đã học được!

Ánh mắt vừa rời của đứa bé kia có ý gì? Cô không phải người ngu, không thể nào không hiểu, là khiêu khích, là khiêu khích trắng trợn, như vậy cô làm sao có thể làm con rùa đen rút đầu? Để cho một đứa bé thắng đơn giản như vậy?

A, thật sự là xin lỗi, cô ngênh chiến! Ai chết vào tay ai, hiện tại cũng không ai biết, hiện tại ai cũng không dám nói, người nào nhất định là kẻ chiến thắng... cô chán ghét!

Cô chán ghét sự tự tin của đứa bé kia!

Thời điểm trong quán rượu, cô khéo léo bày ra dáng vẻ phản ứng bình thường, nhưng thực tế cô đang không ngừng uống rượu!

Người nào kính cô, cô liền cùng người đó uống...uồ..ng!

Hắn đứng một bên nhìn, thời điểm bắt đầu, cũng không ngăn cản, sau đó từ từ cảm thấy không đúng, mới bắt đầu nỗ lực kéo cô đang không ngừng nhận rượu, để cho cô ngoan ngoãn ngồi bên cạnh mình, có thể giúp cô ngăn rượu, liền giúp một tay ngăn cản hết toàn bộ!

Hơn nữa hắn là tổng tài, cho nên người muốn náo hắn? Cũng không nhiều!

Trên bàn cơm, tất cả mọi người vui vẻ ăn, gọi món ăn, toàn bộ đều là món ăn cao cấp trong quán! Dù sao cơ hội có thể làm thịt ông chủ cũng không nhiều, cho nên không làm thịt, là người ngu!

Chẳng qua là mọi người vui vẻ, cùng với cô không liên quan! Mọi người cười vui, cùng hắn không liên quan!

Lòng của cô, vẫn đặt ở một màn Cát Văn Huệ dán lên kia!

Mà tim của hắn, tối hôm nay, là đặt ở sự rầu rĩ không vui trên người cô!

Bối, ghen sao ... sức ghen thật là lớn! Nhưng bất kể thế nào, trong lòng hắn lại có một thanh âm không ngừng nói cho hắn biết, không sao, không sao, không đau lòng ~ ghen là chuyện tốt, ghen là nói rõ trong lòng của nha đầu này, chứa đầy hắn!

Nói rõ thời gian bốn năm, không có ai bên ngoài có thể chen vào tim của nha đầu!

“Dùng bữa!”

”Không ăn!”

Cô mới không ăn, đói đi, đói chết tốt lắm! Cô tức giận, cô rất tức giận...

Mặc dù cục diện vừa đối đầu khi nãy, là cô thắng! Nhưng có vài phương diện, so với người phụ nữ kia, cô hiểu, mình thua, thua triệt để!

Đối với hắn.cô chưa từng có trải qua thật sự!

Nhưng người phụ nữ kia? Có hắn bao lâu?

“Ngaoan, dùng bữa, thức ăn hôm nay, có rất nhiều món ăn cô thích ăn, ăn nhiều một chút!”

“...Ai nói tôi thích ăn!”

Hắn Bối Bối ~ hắn vẫn luôn đem cô thành Hàn Bối Bối mà đối đãi, dù cô nói cho hắn biết, cô không phải, cô là Hồ Nhi, nhưng chỉ cần nhìn đến thời điểm hắn cho cô ăn những món ăn cô thích, cô liền minh bạch, hắn căn bản không nghe vào tai!

Những thứ này mặc dù thật khiến cô rất cảm động, nói rõ trong lòng của hắn, thật sự cũng có vị trí dành cho cô, bất kể vị trí kia, rốt cuộc có tình yêu hay không, tóm lại vẫn là có!

Cũng chính bởi vì như vậy, thật ra hiện tại cô có điểm do dự... đối với hắn, nên thắng thán sao? Lúc nào nên thắng thán?

“Ha ha, cảm giác! Cảm giác cô thích ăn, ngaoan, bất kể thế nào cũng nên ăn một chút chứ!”

” “

Hắn cười! Hướng cô cười đẹp như thế, làm sao đây? Cho là mình bán rẻ tiếng cười sao? Hơn nữa đáng chết... làm ơn đừng cười rục rờ như vậy nữa... cô đối với nụ cười của hắn, thật luôn luôn không có sức kháng cự!

“Như thế nào? Chẳng lẽ muốn trước mặt nhiều người như vậy, muốn tôi đút cho cô ăn?”

“... Ách!”

“Tôi hiểu, tiểu Bối Bối của tôi chính là như vậy, dù ở trước mặt người khác, cũng sẽ không để ý tôi đối với nó như vậy, thậm chí còn mong đợi tôi dứt cho nó ăn trước mặt người khác! Còn cô thì sao? Cô đang đợi sao? Chờ đợi tôi dứt cho cô ăn giống như Bối Bối?”

“.....Không có, tuyệt đối không có, cái này không liên quan tới tôi!”

Làm ơn ~ đó là chuyện xảy ra lúc mấy tuổi a? Cô bây giờ, cũng đã 19 tuổi! Triệt triệt để 19 tuổi, làm sao có thể còn ngây thơ như vậy? Không có hứng thú nữa ~ hơn nữa nhìn vẻ nghiêm túc trên mặt hần, cô bị dọa sợ đến vội vàng cầm đĩa lên, sau đó ăn mà không biết mùi vị là gì!

Hần mỉm cười nhìn đáng vẻ rồi cuộc chịu ăn cơm của cô, trong lòng một hồi thỏa mãn. . .

Như vậy có lẽ có chút nóng vội, nhưng không có biện pháp, hần đang đợi, đợi ngày cô thừa nhận cô là Hàn Bối Bối!

Không phải là hần tuyên bố, dù hần biết cô là ai, mà là đợi cô, cam tâm tình nguyện nói ra, cô rốt cuộc là ai. . .

Những người khác, bởi vì đều có chút say, hoặc nói giỡn cái gì, ăn vô cùng vui vẻ, cho nên nơi nào rảnh rỗi để chú ý tới động tĩnh của ông chủ cùng trợ lý đặc biệt?

Cũng rất xin lỗi ~ so với thức ăn ngon trước mặt, bọn họ đối với động tĩnh như vậy không có hứng thú, dù sao bọn họ cũng không phải là Cát Văn Huệ, bọn họ không có không thức thời như vậy!

Hàn Bối Bối dưới sự giám sát của hần chỉ còn lại nản lòng, nản chí uống trộm mấy ly rượu!

Cho tới lúc từ trong quán ăn đi ra, cả người cô đã mềm như giấm trên bông mà đi, rất đáng thương, làm cho người ta không thể không đau lòng!

Kỷ thực mọi người còn muốn đi quán bar, nhưng khi nhìn đến bộ dáng ngã trái ngã phải, thậm chí còn muốn dựa vào ông chủ mới có thể đi bộ của ‘Vi Hồ Nhi’, trong lòng rồi rã a ~~~~~ ô ô ô! Bọn họ đều muốn làm thịt ông chủ một bữa mà!

“Được rồi, tôi biết rõ mọi người còn chưa tận hứng, các người muốn đi chơi, như vậy liền đi chơi đi, đến ‘Cửu Giới’! Tôi là VIP ở quán bar đó, sau khi mọi người đến đó, đưa tấm thẻ vàng này cho người bên kia, bọn họ sẽ hiểu, sẽ không để cho mọi người trả tiền!”

“..... Ông chủ, được không?”

Kích động a, thẻ vàng ~ thẻ vàng của Cửu Giới!

Cửu Giới rất nổi danh trong giới quán bar, nhưng là nơi người thường tuyệt đối không thể nghĩ đến!

Những người này, rõ ràng y như sói, thời điểm nghe có được thẻ vàng của Cửu Giới để tiêu phí, bên trong đôi mắt liếm phiếm ra tinh quang xanh biếc nguy hiểm, nhưng cũng đều giả vờ căng thẳng!

Phong Thiên Dục nhìn bọn họ cười cười, hướng bọn họ gật đầu một cái, ý bảo bọn họ không cần khách khí, sau đó trực tiếp dùng một tay kéo cô vác lên lưng mình, sau đó mang cô trở về!

Mọi người đưa mắt nhìn bọn họ, mặc dù trong lòng có chút buồn bực về quan hệ của bọn họ, nhưng cũng không dám nói gì, dù sao người ta cũng là ông chủ ~ việc riêng của ông chủ, ít dòm ngó một chút, nếu không, rốt cuộc chết như thế nào cũng không biết!

Bởi vì là buổi tối, gió đêm có chút mát mẻ, hơn nữa rất lớn, hiện tại mới vừa qua đông chí không lâu, lạnh. . .

Mới từ trong phòng có điều hòa đi ra ngoài, còn có chút không thích ứng!

Cảm thụ thiên sứ trên lưng, thật ra thì vừa rồi, hần chuẩn bị mang cô lên xe, sau đó đưa cô trở về, nhưng nghĩ lại. . . lại cường ngạnh ép xuống ý tưởng muốn đi lái xe, mà trực tiếp đổi thành mình công cô về nhà!

“Bại hoại! Ô ô ~ Đồ bại hoại!”

“Dục! Dục là bại hoại xấu xa nhất trên đời này!”

Hàn Bối Bối vẫn an tĩnh nằm trên lưng hần lại đột nhiên điên cuồng, ở trên lưng hần nhích tới nhích lui, làm hại thân hình hần cũng lao đảo, nhưng thời điểm nghe được lời nói thoát ra từ môi cô, nụ cười lại từ từ hiện lên!

Vui vẻ! Thật sự rất vui vẻ!

‘Dục’!

Một tiếng này, thời điểm biết cô là Bối Bối, hần đã mong đợi, đã từng không biết mình cần đợi bao lâu mới có thể nghe được chữ này từ trong miệng cô!

Nhưng không nghĩ tới, nhanh như vậy, nhanh đến mức khiến cho hần cảm thấy có chút không chân thật!

Dục ~ âm thanh mềm nhũn gọi Dục. . . toàn thế giới, cũng chỉ có Hàn Bối Bối cô sẽ gọi như vậy đi?

“Dục là tên khốn kiếp, Dục còn như vậy sẽ bị bệnh...”

”.....“

Bị bệnh? Nguyên rủa thật độc ác a! Nha đầu này rớt cuộc còn muốn cái gì đây?

“Ồ o o ~ người ta có chỗ nào không tốt sao? Tại sao muốn đưa người ta đi?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 46

Trời cao làm chứng, hần căn bản còn chưa đưa cô đi, cô liền đã mất tích trước cho hần nhìn!

“Ghét Dục! Ghét Dục! Rõ ràng bên người Dục không nên có người phụ nữ khác, nếu phải có phụ nữ, cũng chỉ nên có người ta!”

“.....”

Ừ, chỉ có cô, hần bây giờ đã đang nỗ lực thực hiện rồi, hần đã bắt đầu chia tay từng người phụ nữ có quan hệ mập mờ bên cạnh hần, tóm lại hần muốn trở thành duy nhất! Trở thành người duy nhất để cho cô có thể quý trọng, đáng giá cho cô quý trọng!

“Nắc ~ hồ ly tinh đó không xinh đẹp, lại còn không xinh đẹp bằng người ta, ánh mắt của Dục thật kém!”

“Hừ, người ta so với người phụ nữ kia xinh đẹp hơn gấp trăm lần, người ta còn trẻ tuổi hơn cô ta!”

Mới vừa muốn im miệng, nhưng nghĩ đến cái gì đó, cô lại lập tức bổ sung, cô có biết hay không, đáng về cô giải thích, thật sự rất đáng yêu, dù là công cô, dù là không thấy được biểu tình trên mặt cô, thế nhưng hần có thể tưởng tượng được... tưởng tượng thấy đáng về cô chu mỏ, cau mày!

Bất quá nói cho cùng, nha đầu này đúng là không thể uống rượu nhiều... sau khi uống rượu, cô sẽ thành thật như thế, sẽ nói ra hết tất cả bất mãn trong lòng!

Cũng bởi như thế, cuối cùng hần cũng hiểu được, vì sao tối nay cô có gì đó không đúng!

Đứa ngốc, thật sự là một bé ngốc đáng thương khiến hần đau lòng nha ~ nhưng không có biện pháp, dù là đứa ngốc, cũng đã không thay đổi được cái gì, đã mệnh trung chú định!

Cô! Hần Bối Bối! Nhất định rõ ràng là khắc tinh của Phong Thiên Dục hần!

Đường còn rất dài, bởi vì công cô, người hần đã từ từ nóng lên, hơn nữa có chút từ từ đổ mồ hôi, nhưng dù là như vậy, công cô đi bộ, đối với hần mà nói, một chút cũng không khó...

Gió, từng đợt thổi mạnh!

Hàng cây hai bên đường, cũng đã không đợi kịp trời đông giá rét mà run rẩy từng chiếc lá!

Xào xạc, xào xạc...

An tĩnh mà tốt lành... yên lặng mà tinh tế! Cô trên lưng, cũng biết thích hợp, từ từ yên tĩnh lại!

Hần cứ như vậy, an ổn công cô trên lưng đi về nhà, đoạn đường này... không phải là khổ cực, là hạnh phúc, là chuyện mà Phong Thiên Dục hần cảm thấy cực kỳ hạnh phúc, cực kỳ khiến hần không có chút đề kháng trong bốn năm qua!

Mà thời điểm hần công cô trở lại Phong gia, cũng không biết có phải là cảm giác sai lầm hay không, cảm giác... sau lưng có gì đó biến mất...

Là ảo giác? Hoặc là lá rụng do bị gió thổi mà bay xuống?

Hần là như vậy... Hần là như vậy! Nếu quả thật có người theo dõi, như vậy hần không thể nào vẫn luôn không phát hiện!

“Lão đại, trở về?”

“Ừ, về thôi!”

Chỗ tối, hai bóng người đi ra! Rõ ràng, trên mặt một người đàn ông để tóc dài có một tia khiếp sợ, có một tia không thể tin được!

Thời điểm ở quán com, hẳn thiếu chút nữa cho rằng hẳn nhìn lầm rồi! ... thiếu chút nữa liền cho rằng, đó là ảo giác của hẳn... ..

Nhưng bất kể như thế nào, dù là ảo giác, hẳn tuyệt đối cũng không buông tha, cho nên khi cô đi vào toilet, hẳn rút cuộc gặp thoáng qua cô, hẳn biết rõ phòng ăn của cô, quả quyết quyết định, bất kể như thế nào, hôm nay sẽ không buông tha cô!

Bất kể có phải là ảo giác của mình hay không, bất kể có phải là mình nhìn lầm hay không, hẳn cũng không muốn mình lưu lại tiếc nuối... .. vĩnh viễn cũng không muốn!

“Lão đại, như thế nào? Muốn bắt sao?”

“.....Hắc Long! Làm sao vẫn luôn không học được nghe lời? Bây giờ, không phải là hai mươi năm trước nữa rồi!”

Khuôn mặt người đàn ông từ từ hiện ra một tia bí hiểm!

Đúng vậy, không phải là hai mươi năm trước nữa rồi, hẳn 20 năm trước, chỉ biết đánh đánh giết giết, chỉ biết không khéo léo, chỉ biết chọc người kia thương tâm... ..

Cho nên hẳn không thể bảo vệ cô, càng không thể ngăn cản cô đi đến đường cùng!

Như vậy chính hẳn 20 năm sau, làm sao sẽ ngu xuẩn tiếp tục đánh đánh giết giết? Làm sao sẽ tùy tiện làm ra hành động bắt người?

“.....Dạ! Lão đại!”

“Hắc Long, đi về trước đi! Tạm thời chúng ta không trở về, lưu lại, yên lặng theo dõi mọi chuyện!”

Đến cùng có phải cô hay không... .. hoặc là đứa nhỏ cô cùng người kia sinh ra? Những thứ này xem ra hẳn cũng phải cẩn thận tra rõ mới được! Chờ điều tra xong, chờ xác định xong, như vậy động thủ lần nữa cũng không muộn!

“Nhưng lão đại, lần này chúng ta tổn thất rất nặng, Đường chủ ở Anh quốc rất lo lắng cho lão đại, chúng ta cũng tính toán tốt rồi, chuẩn bị ngày mai rồi đi...”

“Tôi là lão đại, vậy thì cậu là?”

Uy nghiêm mà có lực sát thương! Một chút cũng không khách khí, trực tiếp trúng đích!

Thời điểm Hắc Long nghe người đàn ông nói ra câu này, trong lòng không nhịn được trầm xuống, thông minh lựa chọn, không hề nói tiếp câu nào nữa, sau đó yên lặng ở bên cạnh người đàn ông rồi đi!

Ai ~ lần này rút cuộc là vì cái gì? Vì sao lão đại làm cho người ta cảm thấy xa lạ không ít?

Đứa bé kia... .. là ai đây? Thế nhưng có thể như vậy tùy tiện dẫn dắt tim của hẳn? Thậm chí khiến cho hẳn phá vỡ kế hoạch? Quyết định lưu lại?

Ghé tòm! Hắc K thật vất vả đòi một lão đại sáng suốt, như vậy tuyệt đối sẽ không để lão đại lần này thua ở bất kỳ chuyện nào, nếu đứa bé kia... .. đối với lão đại có lực uy hiếp, như vậy... ..cần phải trừ đi, giết!

Giết... .. giết...

Hàn Bối Bối uống say, sau khi trở về mới vừa được Phong Thiên Dục đặt lên giường lớn, liền không nhịn được khó chịu toàn thân mà co quắp!

Nhìn Bối Bối trên giường đột nhiên như vậy, Phong Thiên Dục còn chưa kịp cởi giày cho cô, liền hiểu được, tiểu tử này muốn ới, cho nên vội vàng ôm lấy cô nhanh chóng đi về phía phòng tắm!

Dù sao gian phòng hiện tại của cô đang tràn ngập hương thơm, nếu đến lúc đó có mùi nôn ới... .. cũng không chỉ mình cô không có cách nào chịu được, ngay cả hẳn cũng như vậy, hẳn cùng cô đều thích sạch sẽ!

Chẳng qua là mặc cho hẳn nỗ lực, tiểu nha đầu vẫn là rất không nể tình, căn bản còn chưa tới phòng tắm, không đợi hẳn đỡ cô đến cạnh bồn cầu, cô đã từ trong ngực hẳn nhảy ra, sau đó nằm trên mặt đất ới lên ới xuống!

Hắn bình thường không uống rượu nhiều, cho dù nhiều nhất cũng chỉ là rượu đỏ mà thôi, cho nên đối với mùi thối của loại rượu này, thật vô cùng... .. ghét !

Nhưng không có biện pháp, nếu như là người phụ nữ khác, có thể mặc kệ, có thể để cho họ tự sinh tự diệt, phụ nữ thông minh, tuyệt đối sẽ không uống say trước mặt hẳn, nhưng lần này là cô...

Ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng cô, ở lúc cô khó chịu muốn nôn cả mật ra, hẳn đồng thời giúp một tay vỗ lưng, rồi sau đó săn sóc dùng một tay lấy nước, để cho cô súc miệng, nhuận hầu!

“Khốn kiếp!”

“.....”

Lại mắng? Lần này cô rút cuộc thanh tỉnh một chút nào chưa?

“Phong Thiên Dục!”

“.....Ừ!”

Rất tốt, lần này tới cả tên họ, như vậy đã tỉnh đi? Ít nhất nên có chút thanh tỉnh!

“Anh nói đi! Bốn năm này anh có bao nhiêu phụ nữ?”

Cô khẽ nguy hiểm nheo mắt lại, rồi sau đó nhìn chằm chằm hắn, ý đồ để cho hắn bị cô lừa có chút chột dạ!

Chẳng qua là cô nhất định không biết, cô làm cho chính mình một mắt lớn một mắt nhỏ, giả dạng bộ dáng lưu manh, cũng chính bởi vì như vậy, có vẻ có chút khôi hài, có vẻ có chút tức cười!

Ít nhất người khác nhìn cô như vậy, ở bên kia bắt đầu nín thở... đừng cười, đừng cười!

“Bao nhiêu phụ nữ a.... tôi suy nghĩ đã...”

Vừa nghĩ, hắn vừa đếm đếm ngón tay! Bộ dạng nghiêm túc tính toán, khiến cho hàn Bối Bối ở một bên có chút thanh tỉnh, nhưng lại không thể khống chế tư tưởng của mình, nhìn đến trong lòng bốc hỏa!

“Đến, cuối cùng, nhiều, ít!”

“Giống như...”

“Nói!”

“Ừ.... giống như thân thể không thuộc về một người phụ nữ, nhưng tâm vẫn luôn thuộc về một người phụ nữ!”

Đưa tay nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, cô nhất định không biết, đáng điệu cô ghen, có bao nhiêu đáng yêu, có bao nhiêu mê người, làm hại hắn hiện tại muốn há mồm, hung hăng cắn cô một cái!

“.....Có ý gì?”

“Đàn ông mà, những chuyện như vậy, có lúc tình lực quá dư, không có chỗ phát tiết, cho nên cần một chỗ phát tiết, cho nên đàn ông cùng phụ nữ không giống nhau, đàn ông có thể cùng người phụ nữ hắn không yêu làm loại chuyện đó, chỉ có vậy!”

Ách ~ cô hình như uống say, hắn giải thích như vậy, cũng không biết cô có thể nghe hiểu hay không? Điểm này hắn có chút hoài nghi!

Nhìn cô nhũ mày một bộ dáng nghiêm túc suy tính, tất cả nghi ngờ trong lòng, trong nháy mắt tiêu tán! A! Bất kể cô nghe hiểu được hay không, hắn có thể hiểu là tốt rồi, hơn nữa hắn không ngại sau đó giải thích lại một lần... dĩ nhiên, là phải cần điều kiện tiên quyết, nếu không cần, tuyệt đối không đề cập tới!

“.....Cái đó....”

“Cái gì?”

“Người phụ nữ trong lòng là ai?”

“.....”

Vấn đề thật là sắc bén! Nha đầu ngọc này thật sự uống say sao? Hiện tại Phong Thiên Dục sâu sắc tỏ vẻ hoài nghi!

Hắn cũng giống cô khẽ nheo mắt lại nhìn cô chằm chằm, trong đôi mắt, tàn mát ra khí tức nguy hiểm..

“Không thể nói sao?”

“Không phải là không thể nói, chỉ là tôi cho rằng, thời điểm nói ra những lời này, phải nói với người phụ nữ trong lòng của tôi!”

“.....A!”

“Bối Bối! Hàn Bối Bối!”

Nhìn bộ dáng cô khề ngu ngơ, đột nhiên, không có bất kỳ báo trước, hấn phun ra cái tên này, toàn thân tan mát ra một loại nghiêm túc, một loại vô cùng nghiêm túc!

“Ủ?”

Tính phản xạ! Mà cô lúc này, cho ra phản xạ thích hợp mà thôi!

Hấn nói ra cái tên này, cô đáp lời ... đột nhiên, hấn rất muốn cười! Nha đầu này dù thông minh, bắt quá cũng chỉ là một đứa trẻ mà thôi, một đứa trẻ đối với hấn không có quá nhiều tâm cơ phòng bị mà thôi!

“Tôi là nói, người phụ nữ ở trong lòng tôi những năm qua, người phụ nữ không thể để người tùy ý xúc phạm, chỉ có một, gọi Bối Bối, gọi Hấn Bối Bối!”

“.....”

Ngu ngơ?

Kinh ngạc?

Kinh sợ?

Có! Đều có! Bởi vì hấn đột nhiên nói ra những lời này, cô liền bị dọa sợ đến tỉnh rượu!

Cô tròn to hai mắt không thể tưởng tượng nhìn hấn, nhìn người đàn ông trước mắt mình!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 47

Hấn biết sao? Biết mình đang nói cái gì sao? Hấn vừa mới nói những lời đó.... Những lời đó...

Vì nghĩ rằng cô là một người phụ nữ mà nói ra, coi cô như một người phụ nữ? Hay là...

Hay chỉ là một đứa con gái? Một đứa con gái để cho hấn nhớ thương bốn năm mà thôi?

“Bối! Thật là xấu!”

“.....”

Hấn nhìn cô, kỳ thực không cần cô nói, hấn rất cuộc cũng biết cô đang nghĩ gì! Mà nhìn cô như vậy... hấn biết mình không còn nhiều nhẫn nại nữa, biết mình không có cách nào cùng cô diễn tiếp rồi...

Không thừa nhận? Không thừa nhận, không sao, hấn không ngại giúp cô thừa nhận!

Thời điểm cô ngồi ngốc lẳng không có phản ứng, đột nhiên hấn ôm lấy cô, mang cô đi về phía bồn tắm!

Đến gần bồn tắm, hấn mở vòi sen cho nước chảy vào!

Rồi sau đó xoay người, bắt đầu giúp cô một tay bỏ đi áo khoác dính đầy mùi rượu, sau đó lại cời đám quần áo lộn xộn của mình!

“...Anh...anh làm cái gì?”

Mặc dù không có bị cời sạch, mặc dù cô hiện tại có chút chút men say, nhưng không có nghĩa là, cô không có ý thức!

“Giúp em tìm về một chút trí nhớ!”

“.....A!”

“Tôi muốn xem một chút, rốt cuộc là em thật sự không nhớ rõ, hay chẳng qua đang trên cơn say mà thôi!”

Nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, mang theo cô cùng nằm vào bồn tắm, thời điểm cô cùng hấn đi vào, nước chậm rãi tràn ra dọc theo bồn tắm, từ từ chảy xuôi xuống!

Mà cô... đối với thời khắc mập mờ này, toàn thân đã đỏ lên, có chút không biết phải ứng đối như thế nào!

Mập mờ! Thật quá mập mờ, mập mờ đến mức khiến cô không biết phải phản ứng như thế nào!

Bồn tắm sao ~ diện tích của nó, dù là lớn hơn nữa, cũng vĩnh viễn không thể cho hai người nằm ngang bên trong!

Hắn ở dưới, cô ở trên, cô cứ như vậy nằm trên người của hắn, còn có thể cảm nhận được.... cảm nhận được đặc thù phái nam của hắn!

OH, muốn chết, muốn đập đầu vào tường chứ? Cũng muốn! Cũng muốn!

Hành hạ! Đây quả thật là hành hạ khiến cho người cảm thấy sôi máu, cô không hiểu... hắn bây giờ, rốt cuộc muốn làm gì!

“Bối! Chính là buổi tối bốn năm trước, còn có ấn tượng sao?”

“.....”

Bối? Là gọi cô sao? Hắn...hắn biết rồi sao? Biết cô rốt cuộc là ai?

Không đúng nha, cô nhớ mình ngày trang rất thành công!

“Bối, em bốn năm trước, còn nhỏ như vậy, chỉ có 15 tuổi, nhưng mà tôi không hề không thừa nhận, em biết rốt cuộc nên như thế nào hấp dẫn một người đàn ông, em biết như thế nào có thể khiến cho một người đàn ông phun huyết!”

” “

Ách Hắn là chỉ chuyện cô dùng xuân dược hấp dẫn hắn bốn năm trước?

Đừng nhắc tôi, đừng nhắc tôi...

Thứ nhất sẽ cảm thấy ngượng ngùng, thứ hai... cô sẽ cảm thấy mình thật sự rất thảm bại, dưới tình huống có xuân dược, hắn cũng có thể đẩy cô ra...

“Bối, em còn nhớ rõ hay không, em lúc đó, có bao nhiêu nhiệt tình?”

” “

Hả? Nhiệt tình sao? Cô có bao nhiêu nhiệt tình sao? Cô làm sao không nhớ rõ? Mặc dù lúc bắt đầu là do cô câu dẫn không sai, nhưng sau đó rõ ràng đều do hắn chủ đạo, là hắn hôn cô thiếu đường khí chứ?

“Bối, em còn nhớ rõ không, em làm như thế nào chủ động hôn tôi?”

Vừa nói, bàn tay to của hắn, vừa nhẹ nhàng dao động trên phần cánh tay lộ ra ngoài của cô, làm hại toàn thân cô đều run nhè nhẹ, hắn đột nhiên xấu xa ngẩng đầu, ở trên ngực cô, nhẹ nhàng ấn xuống một cái hôn!

Chuyện này hắn đã sớm muốn làm rồi! Chỉ là luôn luôn không làm, chỉ là... hắn bốn năm trước, có quá nhiều cảm giác tội ác, khiến cho hắn áp chế xuống mà thôi!

” Cái gì, cái gì nữa ~ tôi không biết, tôi cái gì cũng không biết!”

“Phải không? Bối, thật sự cái gì cũng không biết? Thật sự cái gì cũng không nhớ? Em độc ác như vậy sao? Độc ác như vậy trên cột tội? Độc ác như vậy khiến cho tôi một mực trải qua cuộc sống một ngày không có em, sống không bằng chết?”

Đột nhiên hắn xoay người! Đem cô vốn đang căng thẳng nằm trên người của hắn, lật tới dưới thân thể của hắn!

Cô lúc đầu không phản ứng kịp, cho nên cả người trực tiếp bị ngập xuống nước, làm hại cô bị sặc mấy ngụm nước...

Thời điểm vọt cô lên, nhìn cô hung hăng nhìn hắn chằm chằm, hắn buồn cười...

Người có thể ở trong bồn tắm uống hơn mấy ngụm nước, Bối nhà hắn, nhất định là người duy nhất!

Ừ? Bối nhà hắn sao? Không tệ, hắn thích! Thích cách gọi này! Về sau cứ dùng như vậy! Người con gái này là của nhà hắn, cũng thuộc về hắn!

“Anh là cố ý!”

“Tuyệt đối không có, anh có thể giờ tay lên thề!” (Phong: đổi cách xưng hô nhé)

Hắn cố ý làm bộ muốn buông cánh tay đang ôm cô ra, làm hại cô sợ mình lại trượt vào bồn tắm, vội vàng vươn tay ôm chặt cổ của hắn!

Đáng chết, không có việc gì làm một bồn tắm lớn như vậy làm chi? Dầu gì cô cũng cao 160 ~ lại vẫn bị trượt vào ~ như vậy có thể nghỉ, bồn tắm này đến cùng lớn bao nhiêu!

“Thôi, quên đi ~ anh. ... Anh hôm nay có cái gì không đúng!”

“Anh có cái gì không đúng? Là anh dùng sức không đúng? Vậy thì em có cái gì không đúng? Bối, còn không muốn thừa nhận sao?”

” “

“Có phải còn muốn anh đem sự kiện phòng tắm bốn năm trước trình diễn lại một lần, em mới chịu thừa nhận hay không?”

Hắn cười xấu xa! Sau khi nói những lời này, mục đích hắn mang cô tới bồn tắm, cô ý tạo ra những thứ mập mờ này cũng liền hoàn toàn được phơi ra ánh sáng!

Hóa ra là như vậy... Thì ra là người này buộc cô thừa nhận mình mà thôi...

Kỳ thực không muốn thừa nhận, không muốn làm cho hắn được như ý a!

Nhưng đột nhiên nghĩ lại, cảm thấy không đúng...

Nếu như không phải bởi vì khẳng định thân phận của cô, nếu như hắn không chắc chắn 100%, như vậy theo những gì cô hiểu về hắn, theo tính cách của hắn, Phong Thiên Dục tuyệt đối sẽ không làm loại chuyện như hiện tại!

Như vậy.... như vậy hắn đã sớm biết? Là như vậy sao? Cô có chút hoảng sợ nhìn hắn!

Nếu như đã sớm biết, vậy người này đến cùng có bao nhiêu phúc hắc? Người này có bao nhiêu khiến cho cô không nhìn thấu?

“Bối....”

Nụ hôn êm ái, từ từ ở trên môi của cô ấn xuống!

Hắn không thâm nhập, chẳng qua là nhẹ nhàng giống như gà con mổ thóc, từng phát từng phát mổ xuống ~ từng phát từng phát khiến cho cô không có cách nào tập trung suy nghĩ!

..... Người này là hạ quyết tâm? Hạ quyết tâm khiến cô hôm nay thừa nhận thân phận của mình?

Hắc! Một người hoàn toàn phúc hắc! Đáng xấu hổ!

“Bối Bối? Còn không muốn thừa nhận sao? Hay còn cần cho anh uống một chút xuân dược mới được?”

” “

Mẹ nó.... Người này nha..... người này nếu như biết rõ cô là Hàn Bối Bối, làm sao.... Làm sao hôm nay lại nói ra những lời hạ lưu, vô sỉ như vậy? Coi là cái gì? Đây rốt cuộc coi là cái gì?

“Bối, nếu như cần, anh không ngại hiện tại để cho Tuấn Kiệt chuẩn bị mua cho chúng ta một chút tới đây, chẳng qua là lần này, anh sẽ không giống như bốn năm trước, nỗ lực đấu tranh cùng xuân dược, sẽ không ở thời điểm không nhìn được, đã thương mình mới có thể dừng lại!”

Lần này, môi của hắn, đi tới xương quai xanh của cô, nhẹ nhàng liếm mát! Khiến cho cô nhịn không được nhẹ nhàng tràn ra tiếng rên rĩ!

“Bối Bối, em...”

“Đủ rồi!”

Chán ghét! Chán ghét cứ như vậy bị hắn ảnh hưởng đến mình, chán ghét cứ như vậy không có nguyên tắc của mình!

Nhưng có thể làm sao? Nhưng cô có thể làm gì bây giờ? Đối với hắn, Hàn Bối Bối cô cho tới bây giờ liền chưa từng có nguyên tắc gì, cho tới bây giờ không có bất kỳ tư tưởng gì, ở trước mặt hắn, không phải đều là không có bất kỳ năng lực kháng cự nào sao?

Đẩy hắn ra, đẩy người không ngừng đốt lửa trên người cô ra! Cô dùng cánh tay tách ra một khoảng cách giữa cô và hắn! Mắt chăm chú nhìn hắn, nhưng cũng rõ ràng, trong ánh mắt mang theo tức giận kia, bên trong còn có ngọn lửa nhỏ đang nhảy nhót!

“Anh có phải đã sớm biết hay không?”

Rốt cuộc thừa nhận? Rốt cuộc quyết định thẳng thắn sao? Bối!

Hắn hơi nâng lên nụ cười, không tệ nha ~ xem ra lần này bỏ thuốc đủ mãnh liệt, đủ đến nơi đến chốn! Không uống phí hắn cũng bị khơi lên dục hỏa!

“Khụ khụ!”

“.....Lúc nào thì biết?”

Đáng chết, quả thật... thì ra đã sớm biết!

Mà cô vẫn giống như một kẻ ngu, bị hấn trêu chọc lâu như vậy? Nha ~~~ thua thiệt cô mỗi lần đều giả ngu như vậy...

“Đại khái là cái ngày em cùng anh về nhà đó!”

”.....Làm sao có thể?”

Ngày đó... ngày đó căn bản cũng chưa có vấn đề gì xuất hiện, rất hoàn mỹ! Hấn làm sao có thể phát hiện nha?

“Bối, em mất tích bốn năm, nhưng trước đó em ở cạnh anh bảy năm!”

“Vậy thì sao?”

“Đối với em, anh so với bản thân mình còn quen thuộc hơn!”

Nhìn cô ở dưới hấn có chút chật vật, hấn lại đổi lại vị trí, để cho cô nằm trên người của mình!

Mà cô nhất định cũng không biết, hấn sống 29 năm, đã sớm không tinh khiết, nhưng lại chưa bao giờ để cho phụ nữ ‘cưỡi’ trên người của mình, còn là cam tâm tình nguyện bị ‘cưỡi’ như thế!

”....Vậy thì như thế nào?”

“Cho nên dù thời điểm em xuất hiện là bốn năm sau, anh đối với em cũng sẽ có một loại cảm giác, một loại vô cùng quen thuộc, cảm giác quen thuộc mà như thế nào cũng không xóa đi được!”

”.....“

Cô trừng hấn, không nói lời nào, chính là hung hăng nhìn chằm chằm...

Người này nha thật quá đáng, nếu nhận ra, còn để cho cô làm kẻ ngu lâu như vậy? Rống... Ác liệt! Quá ác liệt đến choáng nha!

“Bối! Chớ oán trách anh, em đã không muốn thừa nhận, em rút cuộc là ai, như vậy anh cũng liền tự biết, anh cũng sẽ không vạch trần em!”

”.....Ngu ngốc! Em là đang đợi!”

Là thế này phải không? Là bởi vì nguyên nhân cô không thừa nhận, cho nên dù hấn hấn biết cô là ai, nhưng lại nguyện ý giả bộ không biết?

“Hả?”

“Khốn kiếp, ô ô ~~~ em là đang đợi, đang đợi anh nhận ra em!”

“.....Như vậy...”

Hấn khẽ sững sốt, nhìn cô đã khóc nức nở, hấn cung chiều vờn tay, vuốt ve gương mặt của cô, cả người ôn nhu đến cực điểm! Xem ra hai người bọn họ đều là đứa ngốc, đều hiểu sai ý tứ của nhau, rõ ràng đều đang chờ đợi lẫn nhau, đợi người nào bước ra trước một bước!

Hoàn hảo... hoàn hảo rốt cuộc hấn không nhận được, hoàn hảo hấn rút cuộc mở miệng trước... nếu không hấn không biết hấn và Bối Bối của hấn, rốt cuộc còn phải giằng co tới khi nào!

“Khốn kiếp! Dục khốn kiếp!”

“Ừ, anh khốn kiếp, anh là tên khốn kiếp nhất trên đời này!”

Khốn kiếp! Hấn cũng cảm thấy mình khốn kiếp! Bởi vì hấn đè nén, cho nên làm hại hấn cùng cô bỏ lỡ nhiều năm!

Hấn khốn kiếp, hấn còn hèn nhất, hấn không dừng cảm như Bối Bối của hấn, Bối Bối của hấn dù là lúc còn nhỏ cũng không bao giờ để mình bỏ lỡ, cũng không bao giờ để cho mình không dừng cảm!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 48

Cô một mực cố gắng, nỗ lực hướng hấn biểu đạt tình cảm chân thật nhất! Một mực nỗ lực đi tới bên cạnh hấn!

“Ồ ồ ~~~ anh cho rằng... anh cho rằng anh nói một câu khôn kiếp, là có thể triệt tiêu tất cả lỗi lầm của anh sao?”

“..... Anh không nghĩ như vậy!”

“Khôn kiếp! Anh là một con rùa đen!!!”

“.....Được rồi, anh là con rùa đen!”

Trở lại! Bối Bối của hấn rốt cuộc trở lại, thật tốt, thật tốt!

Nhìn Bối Bối ngồi ở trên người của hấn, trong lòng chính là thỏa mãn a, trong lòng chính là đắc ý nha ~~~~

“Dục khôn kiếp ~~~ tại sao? Tại sao anh bốn năm sau lại thay đổi thật nhiều như vậy?”

Chính hấn bốn năm trước, cho tới bây giờ cũng đều là đẩy cô ra, cho tới bây giờ cũng chỉ là tình táo nói cho cô biết, quan hệ giữa cô và hấn, tuyệt đối không thể nào!

Nhưng chính hấn bốn năm sau, làm sao sẽ... làm sao sẽ đột nhiên mỗi lần cùng cô lại làm ra những thứ này, nói những lời khiến cho cô cảm thấy mặt đỏ tới mang tai? Tại sao phải như vậy khiến cô đoán không ra, vẫn luôn nói những thứ kia để cho cô cảm thấy... cảm thấy là lời nói yêu thương giữa tình nhân mới có?

“Ừ? Thay đổi thật nhiều? Thay đổi chỗ nào? Nếu như Bối không thích, như vậy anh lại biến trở về!”

“Không cần! Không cần!”

Cái gì? Biến trở về? Tại sao có thể biến trở về? Biến trở về, như vậy hấn không phải lại muốn bắt đầu hờ hững với cô sao? Có phải hay không lại muốn bắt đầu đẩy cô ra?

Mẹ nó ~~~ chỉ là suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy vô cùng sợ hãi, tại sao có thể biến trở về?

“Ừ? Vậy rốt cuộc Bối trách cứ cái gì? Anh thay đổi chỗ nào?”

Xấu xa, hấn cười xấu xa, xấu xa nhìn cô!

Nha ~ Bối, người thật đáng thương, người nhất định đều không biết, tất cả tâm sự của người cơ hồ đều viết ở trên mặt, làm cho người ta nhìn không sót một cái gì!

Nhưng không có biện pháp, hấn chính là khôn kiếp, hấn chính là bại hoại, hấn chính là làm bộ không biết, hấn chính là muốn xem cô nóng lòng...

Nhìn cô chân thực như thế, cô ở bên cạnh hấn... để cho hấn cảm nhận được cảm giác rất chân thực! Bối Bối ở đây, Bối Bối rốt cuộc trở lại, rốt cuộc về bên người hấn rồi!

“..... Anh... anh bốn năm trước rõ ràng kháng cự em như vậy, vì sao... vì sao bốn năm sau, vì sao anh biết rõ ràng... Biết rất rõ ràng em làm bộ không phải là Bối Bối, không ~ ý của em là, biết rõ ràng em chính là Bối Bối, anh vẫn không không giải thích được nói những lời đó với em... Anh biết hay không, những lời đó...”

“Như thế nào?”

Nước ấm có chút lạnh rồi! Săn sóc thay nước lần nữa!

Vòi sen bắt đầu phun nước xuống, phun ở trên người của cô và hấn! Tạo thành một cỗ hơi nước, tạo thành một cỗ mập mờ, nước trên người cô, từ từ nhỏ giọt trên người của hấn...

“Anh...anh đáng ghét...anh rốt cuộc...”

“Ừ? Như thế nào?”

Nha ~ Bối Bối đáng thương, Bối Bối bị kịch, Bối Bối ngộ! Xem ra có nhiều điều, em vẫn luôn học không được thông minh nha!

“Anh... Đáng ghét! Đáng ghét! Anh làm gì vẫn khiến cho người ta nghĩ không ra anh đang nghĩ cái gì? Anh làm như thế... Anh làm như thế khiến cho đầu người ta trở thành tương hồ!”

Như vậy? Tương hồ rồi hả? Nha ~ Bối Bối! Đứa bé ngốc này! Xem ra thật sự không thể tiếp tục như vậy, nếu không, đứa bé ngốc này, không biết đến cuối cùng không đoán được, có hay không đến thời điểm không đoán ra được đột nhiên trốn mất!

Hắn dùng tay nâng mặt cô, không để cho cô đóng đưa qua lại nữa, không để cho cô lại tạo thành gánh nặng của mình!

“Bối! Anh bốn năm trước đây, sẽ hôn em sao?”

“.....Không biết....không, có nha! Mỗi ngày đều hôn ngủ ngon!”

Mặc dù những thứ kia đều là do cô yêu cầu!

Mà hắn nghe cô nói như vậy, cũng thật không biết nên khóc hay nên cười! Người này... người này thế nào ở thời điểm nên thông minh, lại không thể thông minh một chút xú đây?

Tay ôm mặt cô, ngón tay cái nhẹ nhàng đi tới trên môi của cô, nhẹ nhàng ở trên môi của cô qua lại di động, chắc chắn, mê người... nhiều cảm xúc, có bao nhiêu người có đôi môi đỏ mọng, nhìn đôi môi đỏ mọng này, màu mắt hắn, bắt đầu không ngừng sâu hơn, không ngừng... Lăn lộn một cổ xa lạ!

“Bối, anh bốn năm trước đây, sẽ hôn chỗ này của em sao?”

“...”

Tê dại! Cảm giác thật tê dại ~ tê dại khiến cho cô không biết phải nói sao mới tốt!

Tần số nhịp tim, cũng càng ngày càng nhanh, càng ngày càng xóc xếch! Làm sao bây giờ... Làm sao bây giờ, tim còn đập rộn như vậy, cô có thể hay không bởi vì bạo huyết mà chết?

“Bối, anh bốn năm trước đây, sẽ nói những lời này với em sao? Nói những lời khiến em không giải thích được, không thể chống đỡ được?”

“.....Sẽ không, đều sẽ không a!”

Cũng là bởi vì sẽ không, cho nên hắn mới cảm thấy buồn bực, cho nên hắn cảm thấy... cảm thấy đau đầu!

“Bối Bối, một người đàn ông đối với một người phụ nữ làm ra điều này mà nói, đối với người phụ nữ nói ra những lời khiến cho tim người ta đập nhanh, rốt cuộc đại biểu cho cái gì đây?”

Nhìn xem, hắn thật ra thì vẫn tương đối thích hợp đóng nhân vật người giám hộ, xem, hắn giống một người giám hộ hoàn mỹ, đang từng bước hướng dẫn, đang từng bước dạy dỗ!

“.....Giống như....Giống như.... Anh yêu thích em?”

Cô không nói quá nhiều, chẳng qua là thời điểm đau đầu tự hỏi, sau đó đột nhiên sắc bén nói ra những lời này!

Nụ cười ở khóe môi của hắn, bởi vì bốn chữ này của cô, mà từ từ mở rộng! Tầng đá đè ép trong lòng, giống như được cô mở ra, không ảnh hưởng rồi, cũng không nặng... có thể hô hấp rồi!

Dùng thân phận của một người đàn ông, cùng cô người con gái này, cùng nhau hô hấp lần nữa, cùng nhau có một cuộc sống lần nữa!

Mà không phải cha, không phải là người giám hộ, không phải là sự quái dị giữa một người cha và con gái, không phải là sự quái dị giữa một người giám hộ cùng đứa trẻ...

Đúng, chính là đàn ông và phụ nữ! Chính là một người đàn ông thích một cô gái, một cô gái thích một người đàn ông, đơn thuần như vậy, không có áp lực như vậy! Hôn nữa thì ra thật sự thừa nhận, giống như cũng không có quá khó khăn như vậy!

Nhẹ nhàng kéo cô xuống! Khiến cho thân thể cô, toàn bộ nằm trên người của hắn!

Lần này đổi lại là một cái hôn nóng bỏng, một nụ hôn xâm nhập nóng bỏng!

Hắn không trả lời cô, lại dùng hành động trả lời cô!

Bởi vì hắn cảm thấy, Bối Bối đã hiểu, một người cha, sẽ không biến thái hôn con gái như vậy! Một người cha, sẽ không cùng con gái hôn lười...

Hắn là đàn ông, hắn là đường đường chính chính dùng thân phận của một người đàn ông đi hôn người phụ nữ nhỏ này... đúng vậy, người phụ nữ nhỏ Bối Bối, nghe cho kỹ, hắn lấy nụ hôn làm hành động, làm lời tuyên thệ, là sự yêu thích của một người đàn ông đối với phụ nữ, đúng vậy, hắn thích cô!

Không phải là một chút xú thích cô cho là kia, không phải là thật đơn giản thích cô cho là kia...

Là thích đến tận trong xương cốt, là thích đến tận cùng của thích! Là thích đã xông vào trong máu...

Cô.... Quan trọng giống như cốt tủy của hân, huyết dịch của hân, trái tim của hân!

Cô... Là dấu hiệu sinh mạng quan trọng nhất của hân, không có cô... hân sẽ chết, hân nhất định sẽ chết! Dù còn sống, vậy chẳng qua cũng chỉ là cái xác không hồn!

Bối Bối! Tiểu Bối Bối của hân đó ~ người hân yêu nhất, bảo bối trân quý nhất...

Lại cùng lần trước một dạng, hay nói đúng ra, cùng bốn năm trước một dạng, ở thời điểm cô mau thiếu đường khí, hân nhân từ buông cô ra!

Hân Bối Bối bốn năm sau, cùng Hân Bối Bối bốn năm trước, có chút phương diện vẫn là đồng dạng, ngọc giống nhau, giống nhau không có bất kỳ kỹ thuật gì... tựa như kỹ thuật hôn!

“.....Ai~”

Sau khi nỗ lực hít thở vài ngụm không khí, cô thật ra hơi buồn bực, đồng dạng, cũng có chút ghét hân không trả lời, liền muốn tùy tiện dùng một cái hôn, bày tỏ thái độ với cô! Thật đáng ghét có đúng hay không?

“Bối, vì sao than thở? Cảm thấy kỹ thuật hôn của anh không tốt, còn muốn một lần nữa?”

Vuốt ve làn da trơn mịn của cô, nụ cười xấu xa, trực tiếp hiện lên khóe môi của hân!

Hân không hôn môi phụ nữ, nhưng cô là ngoại lệ, mỗi một lần hôn cô, cảm thấy thật hạnh phúc, cảm thấy có cảm giác thật thoải mái! Đó là một loại khát vọng, là một loại khát vọng đối với người mình yêu, cũng chỉ có thật yêu, mới có khát vọng, mới có ảo tưởng!

“.....Mới không phải, đã đủ rồi, còn có...anh làm gì hôn em?”

Hôn không giải thích được như vậy, khiến cho cô rất có áp lực tâm lý OK?

“Vẫn không rõ?”

“.....Không hiểu!”

Giả bộ?

Nhìn ánh mắt u mê của cô gái nhỏ, Phong Thiên Dục nhíu mày, trong đôi mắt kia, rõ ràng tràn ngập xem xét, nha đầu này là một người thông minh như vậy, có khả năng không hiểu sao?

Hoài nghi! Tiếp tục hoài nghi! Rất hoài nghi hơn nữa!

“Hân Bối Bối!”

“Ừ?”

“Là thật không hiểu?”

“... Là thật!”

Choáng nha! Dĩ nhiên không hiểu! Mặc dù nói đàn ông đối với phụ nữ, bình thường bày tỏ sự yêu thích, bình thường bày tỏ có dục vọng, bình thường...

Nhưng hân cái gì cũng không nói, cô làm sao biết đây? Đoán sai làm sao bây giờ? Cô mới không cần ㄟ như vậy đấy, hơn nữa bất kể như thế nào, cô vẫn thích hân, thích rõ ràng như vậy, thế nhưng hân cho tới bây giờ đều đẩy cô ra, cho tới bây giờ đều không nói thích!

Cho nên bất kể như thế nào, mượn cơ hội này, khiến cho người này nói ra, tuyệt đối là một ý tưởng thật tốt, cho nên vốn là rất u mê, đương nhiên càng muốn giả bộ non mềm hơn, càng thanh thuần hơn ~

“Được rồi, nếu không hiểu, xem ra anh phải làm rõ ràng hơn một chút!”

Cười, hân mặc dù do dự một chút, nhưng bàn tay đã xấu xa phủ lên ngực của cô ~ rồi sau đó bắt đầu không nghiêm chỉnh vuốt ve!

“Bối, chuyện như vậy, chính là chuyện một người đàn ông chỉ có thể làm với phụ nữ!”

“.....Ừ!”

Cho nên nói, cô không phải con gái? Trong mắt hân, cô rốt cuộc là phụ nữ rồi hả?

“Bối, nếu như suy nghĩ của anh vẫn còn giống với bốn năm trước, như vậy anh bây giờ, sẽ không đối với em làm những thứ này!”

“...Ừ!”

Cho nên nói, hấn hiện tại rốt cuộc nhận ra cô rõ ràng là phụ nữ? Cho nên nói rõ hiện tại hấn đã nghĩ thông suốt? Đối với cô không hề bài xích nữa rồi hả?

“Đưa ngực Bối Bối, em ở trong mắt anh, là một người phụ nữ, là một phụ nữ hoàn chỉnh, là một người phụ nữ khiến anh sinh ra dục niệm, sẽ làm anh có dục hòa!”

“Cho nên...”

“Không sai, cho nên giống với những lời em nói khi nãy!”

“Anh yêu thích em?”

Cô tròn to hai mắt, mặc dù thật giận bản thân không nhận được, nhưng mà ở một thoáng hấn mỉm cười gật đầu kia, rõ ràng, cái loại tự hào cùng kiêu ngạo, trực tiếp dâng lên trong lòng cô!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 49

Hấn gật đầu! Hấn mỉm cười thừa nhận, hấn... hấn mặc dù không chính miệng nói, nhưng hấn lại thừa nhận, hấn thích cô!

Như vậy thử hỏi, thiên hạ còn có chuyện gì, so với cái này quan trọng hơn?

Cười, nụ cười hiện lên trên mặt cô, nụ cười kia rõ ràng túm ra những gì xinh đẹp nhất, cảm rễ thật sâu vào lòng hấn, in dấu ấn thật sâu!

Bối Bối của hấn, tiểu Bối Bối của hấn, rốt cuộc trở lại, rốt cuộc trở lại bên cạnh hấn rồi, nhìn cô ngồi trên người của hấn, một ít chỗ trống trong lòng, rốt cuộc cảm thấy, đã được lấp đầy!

“Dục? Anh nói! Anh nói!”

“Nói gì?”

“Anh nói... Em muốn anh chính miệng nói, anh yêu thích em, anh thích Hàn Bối Bối!”

“.....”

Bất đắc dĩ, đè xuống dục hỏa bốc lên toàn thân, nhìn thân thể mặc quần áo nhưng đã sớm ướt đầm kia, lại càng thêm mê người, thật ra trong lòng hấn rất thống khổ ~~

“Dục! Nói a, nói a, nếu quả thật yêu thích em, thì phải nói cho em biết!”

Gật đầu? Không có hiệu quả! Muốn phải nói ra miệng mới là có ý nghĩa, trong đầu Hàn Bối Bối chính là có định luật như vậy!

“Được ~~~ anh nói! Anh nói!”

“Nhìn vào mắt em mà nói!”

“...Hàn Bối Bối! Anh... Em nhất định muốn anh nói sao?”

“Nhất định!”

Vô cùng khẩn trương, khẩn trương bên trong đôi mắt kia, cũng bắt đầu phát ra ánh sáng kỳ dị!

“Được, anh nói không có vấn đề, nhưng Bối Bối, nhớ, những lời này, anh chỉ nói một lần, sau khi nói qua, anh tuyệt đối không nói lại lần nữa được không?”

Đàn ông không có kiểu cách như phụ nữ, hơn nữa hấn là loại đàn ông như vậy, càng thêm rất không có khả năng đem cái gì yêu a, hận a, thường xuyên treo bên miệng!

Nói thích một lần... đàn ông như hấn dùng bao nhiêu nghị lực mới nói ra được? Không thể nào suy tính!

“.....Liên chỉ có một lần à?”

“Ừ, anh không dễ dàng nói thích một phụ nữ, nếu quả thật phải nói, vậy cũng chỉ có một lần, như vậy em còn muốn không?”

“.....Muốn!”

Có thể nghe được hần nói thích cô, nào sợ chỉ có một lần như vậy, cô cũng đã cảm thấy đủ rồi! Cảm thấy cuộc sống đã đủ viên mãn!

“Được.... Bối Bối, nhìn vào mắt của anh!”

Mặc dù không nói yêu, nhưng không thể không nói, người này là một cao thủ tán tỉnh, cô bây giờ, đã đắm chìm vào ánh mắt kia, cái loại sâu hút mê người đó, thậm chí cả người đều không chịu không chế trực tiếp nhìn sâu vào bên trong đôi mắt phượng kia!

Đó là phần thâm tình như thế nào? Đó là phần quyến luyến như thế nào? Đó là phần thâm trầm như thế nào?

Căn bản hần còn chưa nói ra miệng, nhưng trái tim cô, đã trầm luân trong ánh mắt kia, chỉ là nhìn ánh mắt mê người ấy, cô cũng đã hiểu, hần thích cô, hần đặt cô ở trong tim!

“Bối bối, anh...”

“Xuyt!”

Thời điểm hần còn chưa biểu đạt ra, cô lại đột nhiên chặn miệng hần, đối với hần lắc đầu một cái!

Không cần, không cần nghe, đã đủ rồi, sau khi nhìn ánh mắt thâm thúy kia, tất cả cũng đã đủ rồi! A, còn phải nói ra làm cái gì?

Hần nói, hần chỉ nói duy nhất một lần, như vậy cô không cần đem lần duy nhất quý báu phát sinh ở tình huống này, cô muốn lần duy nhất trân quý, được nói ra ở dưới tình huống trân quý!

“Thế nào? Không phải là rất muốn nghe sao?”

“Không, không phải là rất muốn nghe, cứ như vậy đi ~~~ Dục!”

“Ừ?”

“Anh oán trách em sao?”

Nhẹ nhàng, đem đầu dựa vào ngực hần, nghe tiếng tim đập nơi lồng ngực hần, đồng thời, ở trong lòng cô từ từ phân tích, trái tim này, có mấy phần vì Hần Bối Bối cô mà đập?

“Vì sao hỏi như thế?”

“Bốn năm! Bốn năm này em rõ ràng còn sống, bốn năm này em vẫn luôn nhớ anh, không hề quên, nhưng lại không một lần xuất hiện trước mặt anh!”

Mặc dù rất sợ nghe được hần nói oán, nhưng không có cách nào, nếu quả thật hần oán hận, đó cũng là đương nhiên, không phải sao?

“Đưa ngực! Oán hận, dĩ nhiên oán hận!”

Bàn tay to của hần, vuốt ve đầu cô đang dính vào ngực hần! Động tác chậm chạp mà êm ái, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ thoải mái!

“.....Thật xin lỗi, thật xin lỗi.....”

“Đưa ngực, đối với anh không cần nói xin lỗi, muốn nói lời xin lỗi, cũng là anh nói với em mới phải, nếu như không phải là anh không bảo vệ em tốt, như vậy chúng ta cũng không tách ra bốn năm! Bất quá Bối, rất nhiều chuyện, thật ra thì anh bắt đầu tin tưởng, đều là định mệnh, bốn năm này nếu em không rời khỏi anh, quan hệ giữa chúng ta, sẽ giống như bốn năm trước, không có bất kỳ tiến triển nào!”

“Nói như vậy cũng phải, anh bốn năm trước, thật là tổn thương em, người ta cũng quyết định, không cần thích anh nữa rồi! Anh muốn đưa người ta đi, bại hoại!”

Làm như tức giận, cô đưa ra một cái tay, một chút cũng không khách khí nắm lấy hạt đậu đỏ trước ngực hần, sau đó càng thêm không khách khí nhéo một cái!

Hần cười, cười cô ngây thơ, cười cô tức cười!

“Cái này không thể trách anh, dù sao ban đầu... anh vẫn nỗ lực xem em là con gái của anh, Bối Bối, kỳ thực so ra anh càng khổ cực hơn em!”

Tại sao có thể không khổ cực? Tại sao có thể không đè nén! Tại sao có thể không khó chịu?

Đủ rồi! Thật là đủ rồi! Thật ra giữa hấn và Bối Bối, nên rõ ràng là hấn thích đứa bé kia trước, thời điểm 18 tuổi, cũng đã thích cô 8 tuổi...

Rất rõ ràng, bắt đầu từ lúc 18 tuổi, vì cô, hấn cái gì cũng bắt đầu nếm thử, đối với Bối Bối, hấn không để cho bất kì kẻ nào bảo vệ, hết thầy tất cả của cô, toàn bộ đều do hấn thu xếp, hấn không tốn một phân tiền trong nhà, hấn độc lập cho cô hết thầy!

Hấn 18 tuổi! Đã đem cô 8 tuổi, làm của riêng! Thử hỏi, đó là phần quyền luyện như thế nào? Còn là tình cảm như thế nào?

“....Được rồi, được rồi, không nói nữa ~ dù sao nếu anh yêu thích em, vì sao bên cạnh còn có phụ nữ khác?”

Không quen nhìn hấn như vậy, không quen, cô không cần tôn trọng tâm hấn, không cần hấn lâm vào thống khổ thật sâu! Mặc dù... cô căn bản không hiểu hấn rốt cuộc thống khổ cái gì!

“Ha ha, thế nào? Là dùng thân phận phụ nữ của anh trách cứ anh?”

“....Sao...như thế nào? Không được sao?”

Phụ nữ của anh? Phụ nữ của hấn? Nghe... cũng rất tốt, bất quá không thừa nhận cũng không được, cô hiện tại mặt rất đỏ, đỏ giống như sắp nhỏ máu ~ ha ha! Bối Bối đáng thương!

“Được, được! Khụ khụ, về điểm này, anh cũng có thể giải thích!”

“Lấy cái gì giải thích?”

Choáng nha, người này chính là lừa dối, chính là một kẻ lừa đảo! Loại chuyện như vậy còn giải thích? Chẳng lẽ nói những phụ nữ kia, cũng cho hấn thuốc mê? Vậy... cũng giống như cô lúc đầu? Muốn bá vương ngành thượng cung hả?

“Bối, đàn ông và phụ nữ không giống nhau... anh cũng từng nói qua, phụ nữ vì yêu một người đàn ông nên nguyện ý lên giường, dĩ nhiên, đây cũng không phải là toàn bộ, cũng có phụ nữ là vì tiền, vì địa vị các loại, mà đàn ông thì đều là một loại, đàn ông đơn thuần là vì tính... Hiểu chưa? Đàn ông đối với người mình chân chính thích, là biết thận trọng, sẽ không nấn tâm tùy tiện thương tổn cô!”

Khụ ~ thật là lúng túng, thật ra muốn giải thích, nhưng ở trước mặt cô, giống như căn bản không có hiệu quả, vẫn cảm thấy mình càng nói càng có chút thái quá! Thậm chí làm cho hấn cảm thấy có chút... có chút không biết nên nói tiếp như thế nào!

“Hừ, miệng của anh nói như vậy, vậy em hỏi anh... hiện tại... hiện tại để cho anh muốn em, anh có muốn không?”

“.....”

☹ !Đề nghị cực điểm ☹ , nha đầu này cần ăn đòn! Quá không ngoan, 19 tuổi suy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì!

Hấn có thể hôn cô, có thể xem cô như một phụ nữ mà hôn sâu, nhưng thật... thật muốn cô... chỉ là suy nghĩ một chút, kỳ thực hấn cũng muốn giết mình, cái loại trường hợp đó... Thử hỏi, cùng tàn phá mầm giống quốc gia, có cái gì khác biệt sao?

“Nói chuyện a!”

Hấn trầm mặc, khiến đầu đỏ trên ngực hấn, càng thêm sưng! Tiểu nha đầu này...Ngao độc!

“Bối Bối...tắm!”

Hấn đứng dậy, ôm lấy cô, đặt ở một bên, bồn tắm khá lớn, hai người cùng ngồi ở bên trong cũng không thành vấn đề!

“.....”

Nha ~ hấn căn bản muốn mở rộng ra đề tài, mà cô thật ra cũng không có lá gan hiện tại cùng hấn làm chuyện này, cho nên chứng kiến hấn đem cô từ trên người hấn ôm ra sau, lơ đãng, thấy được giữa đùi hấn kia cương cứng dâng trào. Trong nháy mắt, cô cũng đã cảm thấy đủ rồi.

Rất tốt! Dù sao cô nha cũng đã 19 tuổi, đối với phương diện chuyện tình nam nữ, cũng sớm đã không phải là một đứa ngốc, hiểu, cô cũng hiểu những thứ tình huống nam nữ rồi, hấn đối với cô không phải không có cảm giác, không phải là không có dục vọng.

Kỳ thực hấn hiện tại rất thống khổ, so với cô thống khổ hơn nhiều. Đủ rồi! Đủ rồi!

“Muốn anh giúp một tay tắm sao?”

Nồng đậm, nồng đậm dục vọng. Cô có biết hay không, sau khi ngồi dậy, áo sơ mi ướt đầm của cô, chặt chẽ dính vào trên da thịt, để cho tất cả đường cong mê người của cô đều hiện lộ!

Đáng chết, cần bao nhiêu nghị lực, mới có thể đem dục niệm lần nữa trở lại trong cơ thể đề xuống?

Hấn Bối Bối tựa hồ nhìn thấu một ít gì, cô buồn cười một tiếng, từ trong bồn tắm bò ra ngoài, rồi sau đó nghịch ngợm bóp mũi hấn một cái!

“Không cần ~ cha, con gái trưởng thành, con gái bây giờ có thể tự mình rửa tắm đó ~ cha ngoan, tự mình rửa!”

“..... Nha đầu chết tiệt kia!”

Cha. Nha, đáng chết, chính là tiếng cha lúc trước rất muốn cô gọi, nhưng nha đầu chết tiệt, vẫn luôn không muốn gọi!

Hiện tại hai người rõ ràng đều mở lòng với nhau rồi, cô lại đột nhiên gọi tới một tiếng cha!

Đáng ghét! Đáng ghét! Cô tuyệt đối là cô ý, là cô ý để xả ra hòa khí của cô!

“Cha, ngoan nha, cha so với con đã già đi nhiều như vậy, không thể lại tức giận rồi, tức giận mà nói, nếp nhăn sẽ nhiều hơn, nói như vậy, con gái sẽ ghét bỏ người!”

Cười lại cười, thời điểm hần sùng sốt, thời điểm hần không để ý, cúi đầu, trên môi hần, nhẹ nhàng cắn một cái, sau đó trực tiếp mặc quần áo sớm đã ướt đầm, nhanh chóng chạy về phòng mình!

Mà người nào đó trong bồn tắm?

A, cứng ngắc, hóa đá. Không, là hóa gió rồi!

Già rồi! Hần già hơn rất nhiều? Về sau cô nói không chừng sẽ ghét bỏ hần?

Đáng chết, hần chỗ nào già rồi? Hần vẫn luôn rất chú trọng tập thể hình, hơn nữa hần hiện tại mới 29 tuổi, bắp thịt toàn thân của hần, đều như vậy săn chắc mà không thô kệch, hần.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 50

Nha, đáng ghét, hần là ngu ngốc sao? Đại khái cũng chỉ có ngu ngốc, mới có thể so đo với lời nói của một đứa trẻ như vậy?

Cười cười, hần lại từ từ để cho mình nằm trong bồn tắm, khởi động chế độ mát xa, rồi sau đó chậm rãi nhắm mắt lại!

Một người đàn ông, ở thời điểm dục hòa thiêu thân, lại liều mạng nhịn được, là một việc rất thống khổ ~ cho nên hần nha, hiện tại cần chậm rãi từng cái!

Chẳng qua là. Chẳng qua là ông trời, ông có phải đang trêu đùa hần không? Người ta rõ ràng muốn bài trừ tất cả tạp niệm, nhưng giờ phút này người trong đầu Phong đại thiếu thoáng qua toàn bộ đều là vóc người trêu ghẹo người của Bối Bối? Giờ phút này. Giờ phút này rõ ràng ngấm mình trong nước, nhưng dục niệm kia lại càng ngày càng nặng? Ông muốn cho Phong đại thiếu chết trong ham muốn đang trào dâng hay sao?

Dạ Sa

Dạ Sa là một nơi ăn chơi bốn năm trước đột nhiên nổi lên trong thành phố A! Bên trong có một sông bạc Las Vegas nhỏ, có vài giao dịch không muốn người biết ở đây!

Nhưng Dạ Sa, chưa, cũng sẽ không làm chuyện phạm pháp, Dạ Da rõ ràng là một nơi ăn chơi lớn như vậy, nhưng bên trong tuyệt đối sẽ không có chuyện buôn bán ma túy, thuốc lắc, hay các loại chất kích thích tương tự!

Hơn nữa những giao dịch chợ đen cũng tuyệt đối sẽ không thực hiện ở chỗ này, bởi vì chủ nhân của Dạ Sa. Nghe nói rất sạch sẽ, nghe nói rất trong sáng, nghe nói. Chủ nhân của Dạ Sa, là một sinh viên vừa mới tốt nghiệp đại học không lâu

Nhưng thực lực của Dạ Sa vẫn là không thể coi thường, tựa hồ có chỗ dựa rất cứng rắn, tựa hồ chỗ nào cũng nhúng tay vào được!

Trong bốn năm, không biết bao nhiêu thế lực xã hội đen muốn nuốt chửng Dạ Sa, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa có người thành công. Dạ Sa khiến cho mọi người đều cảm thấy thần thần bí bí, đều cảm thấy Dạ Sa sâu không lường được!

Mà chủ nhân Dạ Sa, là ai? Mọi người đoán một chút ~~~

“Dạ!”

“Ừ? Chuyện gì?”

Bên trong phòng nghỉ ngơi, trên ghế sa lon da thật, một người đàn ông thoát nhìn tựa hồ có chút mỗi một đang nằm, mà một người phụ nữ, mềm mại không xương ngã xuống trên người của hắn!

Mà hắn, lười! Rất lười! Căn bản không mở mắt!

Bởi vì cho dù không mở ra, cũng sẽ biết rõ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cho dù không mở ra, cũng sẽ hiểu, rốt cuộc là người phụ nữ nào, hắn đối với mùi thơm rất nhạy cảm, nhất là đối với những người phụ nữ bên cạnh mình, chỉ là dựa vào mùi vị đó, hắn có thể phân biệt!

“Nghe nói Mang trở về?”

“Ừ!”

“Thật là độc ác ~~~ quả thật trở về, cư nhiên chưa tới nhìn em!”

“Hết hy vọng sao, Susan, tâm của anh ta không ở trên người của em!”

Người đàn ông đẩy người phụ nữ trên người hắn ra, đôi mắt từ từ mở ra, rõ ràng mang theo một tia không nhẫn nại!

Hắn không thích, từ trước tới nay hắn đều không thích phụ nữ không thông minh!

Mà Susan sau khi thấy được sự chán ghét trong mắt hắn, cô cũng rất rõ ràng, mình cười giỡn hơi quá, cho nên che dấu tất cả nụ cười, lại lần nữa ngồi trở lại bên cạnh hắn, đốt một điếu thuốc lá!

“Anh trai anh trở về, vậy anh biết người của hắc K còn chưa trở về Anh sao?”

“..... Đúng!”

Khó trách ~ khó trách lão ca rùa thối chết tiệt của hắn, trước khi đi, nói sẽ giao Hàn Bối Bối cho hắn, nói nếu cô xảy ra chuyện gì, hắn phải chịu toàn bộ trách nhiệm!

Xin lấy a! Choáng nha, Hàn Bối Bối cũng không phải người phụ nữ của hắn, tại sao hắn phải bảo vệ cô? Choáng nha ~ choáng nha, phiền não! Nghĩ đến Hàn Bối Bối chết tiệt, hắn cũng rất phiền não, rất phiền não!

Bốn năm! Cùng người không muốn quen thuộc này, cũng từ từ quen thuộc!

Người phụ nữ chết bầm này. Rõ ràng mới 19 tuổi, choáng nha, đáng đáp đẹp như thế làm cái gì? Choáng nha, mê người như vậy làm cái gì?

Nếu không phải là lão ca đã cảnh cáo, không cho phép hắn động đến Hàn Bối Bối, hắn nghĩ hắn nên ở một năm Hàn Bối Bối 18 tuổi trưởng thành, liền nhất định sẽ rất không khách khí của cô! Dù sao phụ nữ có thể làm cho Dạ Huyền Phi hắn coi trọng tuyệt đối không nhiều!

“Cảnh cáo anh, không phải là hắn là, mà là nhất định là, người của hắc K còn chưa đi, hơn nữa căn cứ vào tin tình báo, người của hắc K, tối hôm nay, theo dõi đứa nhỏ kia!”

“..... Có ý tứ gì?”

“Lão đại của Hắc K đã chết! Anh biết chứ?”

“..... Triển lãm lần này, J có ra tay?”

Ôi mẹ nó, hắn thế nào không biết? Lão đại Hắc K đã chết? Tin này quá sức bất ngờ rồi!

“Ừ, hình như là vậy, nếu không, không thể nào ở trong thành phố A, liền vội vàng có lão đại mới! Lão đại mới lần này, hình như là một người đàn ông gọi là Hắc Ảnh trong Hắc K! Thân phận cụ thể còn chưa sáng tỏ! Nhưng lần này lại xác thực hiện thân, nghe nói có theo dõi đó ~~~ Nhiệm vụ Mang giao cho anh! Anh cũng đừng có quên!”

“..... Em rốt cuộc làm cái gì? Anh ấy giao nhiệm vụ cho anh, em lại biết?”

“Ha ha, cái này không đến lượt em tra được, là anh trai anh tự liên lạc với em, nói nhiệm vụ bảo vệ đứa bé kia, giao cho một mình anh, anh ấy không yên lòng, để cho em hiệp trợ!”

Susan nhìn lửa giận trong mắt Dạ Huyền Phi, rất rõ ràng, cô lần nữa đã dẫm vào ranh giới cuối cùng của hắn, chẳng qua là đồng dạng, lần này, cô không sợ hãi là được, dù sao lần này, cô nói thật! Haaa...!

“Shit, tên khốn Dạ Huyền Mang kia!”

“Đừng nói anh trai anh như vậy ~ cần thận em sẽ tố cáo!”

“Đồ phũ phàng! Em đi tố cáo đi, anh không sợ, hơn nữa em không hề cảm thấy, anh trai anh để cho người đã từng thu tập tin tình báo chính trị của Mĩ như

em cùng anh bảo vệ một đứa nhỏ, có chút lãng phí sao?”

Rất rõ ràng, Dạ Huyền Phi người này, căn bản cũng là cố ý, cố ý kích thích Susan, để cho cô cảm giác mình bị lão ca nghiền ép rồi, nào biết, người phụ nữ chết bầm này chẳng qua là cười đậm nhiên!

“Dạ, lời này anh đã nói sai rồi, chính trị nội bộ ở Mĩ, bởi vì em biết rất nhiều tình báo, thời điểm quyết định diệt trừ em, khi em gần chết, là anh ấy cứu em, mạng của em chính là của anh ấy rồi, chỉ cần là nhiệm vụ anh ấy giao, em liền nhất định sẽ hoàn thành, em liền nhất định sẽ không cảm thấy dùng dao mổ trâu để mổ gà!”

“ Kê điên!”

“Không phải là kẻ điên, là một phần ân tình, càng thêm một phần tình cảm!”

Đối với Dạ Huyền Mang, chỉ là dùng thời gian một ngày, trong một ngày này, đủ để cho Susan quyết một lòng với hắn! Đàn ông như vậy, ai không yêu, người đó chính là kẻ ngu!

“Không sao, em đã nói như vậy, em coi như anh cũng chưa nói gì là được, bắt quá Susan, em đã nhận nhiệm vụ, như vậy chuyện này, em để ý nhiều hơn đi, chuyện kế tiếp, em tiếp tục truy tung, nếu như. Nếu như người của hắc K, dám động đến cô ấy, người của Dạ Sa, cũng quyết định đấu với hắc K một trận!”

Thời điểm nói câu này, rõ ràng, trong mắt Dạ Huyền Phi, cũng thoáng qua một tia hung ác!

Không chỉ là muốn cùng hắc K đấu một trận, đồng dạng, hắn cũng muốn cùng ông anh trai ưu tú khác hắn với người thường của mình tỷ thí một chút. . . .
. . . Choáng nha, từ sau khi hắn được sinh ra, vẫn sống sau bóng lưng của người anh trai ưu tú, có đề nén, có một chút khó chịu.

Susan nhìn hắn, cười cười, cuối cùng không nói quá nhiều, rồi đi!

Hai anh em này. Thật ra có lúc, có nhiều chỗ thật rất giống nhau! Làm cho người ta cảm thấy đáng yêu! Làm cho người ta cảm thấy động tâm. . . .
. . .

Bắt quá những thứ này, những thứ này đều không phải là chuyện hiện tại cô có thể suy nghĩ, hiện tại cô phải tiếp tục truy tung người của hắc K!

Cô bé kia nếu là người Mang thiếu muốn bảo vệ. Như vậy bắt kẻ có phải bởi vì Mang thiếu có tình cảm với cô bé ấy hay không, hay bởi vì nguyên nhân khác biệt, như vậy coi như vì Mang thiếu, bỏ mạng ra, cô cũng tuyệt đối không oán, cũng tuyệt đối không hối!

Yêu. Không phải đều là thế này sao? A! Chỉ cần yêu, liền sẽ không có đường hối hận, cũng không có đường quay lại. Một chút thôi, cũng có thể gọi chủ định trong chỗ tối tăm. Trong tối tăm người nào chủ định sẽ yêu thương người nào, người nào chủ định sẽ không yêu người nào. . . .
. . .

Phong trạch

Phong gia ồn ào đến điên rồi, trong nhà, là bốn năm này, lần đầu tiên, tràn đầy hoan thanh tiếu ngữ đi?

Náo nhiệt! Thật náo nhiệt khiến cho tất cả mọi người ghen tỵ!

Rõ ràng là thứ tư, rõ ràng tất cả mọi người nên đi làm, nhất là ông chủ Phong Thiên Dục này.

Ha ha, nhưng không có biện pháp, có chuyện gì quan trọng hơn chuyện Hàn Bối Bối trở lại?

Có chuyện gì có thể chống đỡ được địa vị của Hàn Bối Bối trong lòng hắn?

Có chuyện gì có thể quan trọng hơn Bối Bối của hắn?

Hơn nữa không biết có phải nguyên nhân là Phong Thiên Dục thiếu hụt cảm giác an toàn hay không, ở thời điểm Bối Bối thừa nhận với hắn, ngay hôm sau, Phong Thiên Dục liền lập tức triệu tập mọi người trong Phong gia, nhất là những người giúp việc trước khi Bối Bối rời đi!

Cả nhà bọn họ cùng nhau mở một bữa tiệc gia đình nhỏ, mà cũng chính là bữa tiệc nhỏ như vậy thôi, mọi người, toàn bộ đều náo đến điên rồi!

Bọn họ cười, bọn họ gọi, bọn họ không có bất kỳ phân biệt chủ nhân cùng người làm nào, mà náo loạn cùng nhau!

Mà trung tâm bọn họ vây quanh là công chúa của bọn họ, là người bọn họ tin tưởng bốn năm nay vẫn chưa chết, Hàn Bối Bối!

Từ đầu tới cuối, tất cả mọi người đều giống như điên, mà Vương tẩu vẫn lẳng lặng ngồi, nhìn Bối Bối, nụ cười hiền lành kia, cũng càng nở rộ trên mặt!

Là tiểu thư. Quả thật là tiểu thư. Cảm giác của bà không sai, từ ngày tiểu thư cùng thiếu gia về nhà kia, tất cả cảm giác của bà, cũng đã nói cho bà biết, cô chính là tiểu thư!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 51

Kỳ thực bà cũng từng thử dò xét cô, căn cứ vào những thói quen trong cuộc sống của cô, kỳ thực bà cũng cơ hồ có thể khẳng định!

Nhưng hiện tại sau khi thiếu gia giúp mọi người xác nhận, một phần cảm động còn giữ lại đã dâng tràn, lệ nóng doanh tròng, có lẽ cũng chỉ như vậy mà thôi!

Hàn Bối Bối chú ý tới Vương tẩu ở một bên, một tay giữ cái mũ kì quái mọi người giúp cô mang, chen đến bên người Vương tẩu, làm nũng chen vào trong ngực bà!

“Vương tẩu ~ Vương tẩu, rất nhớ bác đó ~”

Vương tẩu đối với cô mà nói, mặc dù là người giúp việc, nhưng kỳ thực cô cũng sớm đã không đặt bà ở vị trí của một người giúp việc, Vương tẩu từ lúc cô bắt đầu tới Phong gia, bà luôn đảm đương nhân vật có vai trò cơ hồ như một người mẹ!

Vương tẩu cưng chiều cô, yêu thương cô, lúc bắt đầu cô cho rằng, chỉ bởi vì có quan hệ với Phong Thiên Dục, nhưng sau đó cũng từ từ hiểu, dù không có phần tiền Phong Thiên Dục cho kia, dù bà không phải là người giúp việc của Phong gia, Vương tẩu cũng sẽ yêu thương cô như vậy, bà thật sự vô cùng thích cô! Giống như. Giống như cảm giác cô được một người mẹ!

Đồng dạng, Vương tẩu nhìn Hàn Bối Bối chen tới, nhìn mặt cô dựa vào trong ngực mình làm nũng, bà không nhịn được vươn tay, sờ sờ đầu của cô, nước trong hai mắt, cũng rốt cuộc không nhịn được rơi xuống! Hơn nữa thời điểm nói chuyện, rõ ràng đã có chút ngen ngào!

“Tiểu thư, trở lại là tốt rồi. Tiểu thư có thể trở về là tốt rồi.”

“Vương tẩu, thật xin lỗi ~ ngày mới trở về kia, bởi vì có một số việc không thể cùng bác nhận thức, hi vọng bác không có trách cháu!”

“Tiểu thư ngốc, làm sao có thể trách cô? Cô là tâm can bảo bối trong lòng mọi người, cô có thể trở lại, là chuyện so với bất kì việc gì cũng quan trọng hơn!”

Trách cứ? A, thực sự nhớ rất nhiều, làm sao có thể trách cứ? Lại đem cái gì trách cứ đây?

Trong bốn năm này, một mực nhớ cô, không chỉ có riêng thiếu gia, bà cũng nhớ, nhớ đến tâm cũng đau ~

“Ừ ~”

Không biết nên nói gì, vì vậy có đôi lúc, cảm giác nói nhiều hơn nữa, căn bản đều là dư thừa, cho nên cô không nói, cô chỉ dựa vào trong ngực Vương tẩu, dụi qua dụi lại!

Ánh mắt của mọi người trong nhà, cơ hồ đều càng thêm đặt lên người của Hàn Bối Bối, không có biện pháp, người ta ở trong nhà này đã nhiều năm như vậy, hơn nữa nói rõ Hàn Bối Bối người ta, rất được lòng người. . . .!

Trong ánh mắt nhiều người như vậy, ánh mắt của Phong Thiên Dục càng sâu, vẫn luôn đuổi theo cô, bất kể cô chỉ chạy đến góc phòng khách, thế nhưng hần lại chưa từng để cho mình không thấy bóng dáng của cô! Tường niệm, tường niệm. Rõ ràng cô đã thừa nhận mình, rõ ràng cô đã ở bên cạnh, chung quy vẫn cảm thấy không đủ, chưa đủ!

Khắc tinh a, cô tuyệt đối là khắc tinh của hắn, là khắc tinh mà hắn đời này vĩnh viễn cũng không biết nên làm gì bây giờ!

“Hi, cha, hôm nay con mắt của người vẫn luôn ngó chừng con đó, thế nào? Làm sao con cứ có cảm giác bộ dạng người nhìn con, giống như muốn ăn sạch con vậy?”

Ha, không biết nha đầu này đến cùng có bao nhiêu hư đồn ~ Phong Thiên Dục thật không cách nào cân nhắc, rõ ràng hai người đã bày tỏ tình yêu với nhau rồi, nhưng nha đầu này lại có thái độ khác thường, mỗi lần đều gọi hắn là cha!

A a a a! Ngươi nói cần ăn đòn không? Ngươi nói cô hư không?

“. Hàn Bối Bối!”

“Hà? Ách? Về mặt này khiến con cảm thấy ngại. Chưa thỏa mãn dục vọng đó!”

Mấy chữ phía sau, là cô chôn ở bên tai hắn nói, bên trong phòng khách dù sao còn có nhiều người như vậy, cô vẫn muốn giữ chút hình tượng thực nữ, chắc là sẽ không khiến người khác nghi ngờ!

Nhưng cũng chính là sau khi mấy chữ kia thoát ra từ trong miệng đỏ của cô, cái mông của cô lại bị xui xẻo!

Phong Thiên Dục một tay đẩy ngã cô, để cho cô nằm trên đầu gối mình, rồi sau đó bàn tay rất không khách khí trực tiếp rơi xuống cái mông của cô, người này. Gần đây thật là quá đáng!

Hơn nữa mỗi lần đều tiêu chuẩn như vậy, vô trách nhiệm khơi lên dục hỏa của hắn, sau đó cô vỗ vỗ cái mông của mình rồi đi! Đù hư chứ! Đù ác liệt chứ!

“Hàn Bối Bối, cảnh cáo em một lần cuối cùng, nếu sau này còn nói loại lời nói vô trách nhiệm này, như vậy tự gánh lấy hậu quả!”

“Nha? Hậu quả? Hậu quả gì?”

Được rồi, cho phép các người nói cô sắc, thật ra thì cô vẫn còn vô cùng mong đợi. Mong đợi lần đầu tiên của cô và hắn!

Nói đúng ra, là lần đầu tiên của Hàn Bối Bối cô.

Lần đầu tiên nha, đều là cho người đàn ông mình yêu mới đúng, hơn nữa cô đều đã cho hắn, cho nên dù không có kết hôn, cô cũng nguyện ý!

“Xem vẻ mặt bí ối này của em, anh biết ngay em rốt cuộc đang suy nghĩ gì, Hàn Bối Bối, nói cho em biết, chuyện ở trong đầu em, thời cơ vẫn chưa tới, cũng không thể, làm phiền em đem đầu óc tỉnh lọc lại, hơn nữa anh đang suy nghĩ, có phải hay không nên suy tính, đưa em đến học viện nữ tư nhân học tập một chút!”

“. Cái gì?”

“Anh không phủ nhận đầu óc em thông minh, nhưng Bối Bối, không biết có phải nguyên nhân em ở nước ngoài quá lâu hay không, em quá coi mở, coi mở khiến người khác tặc lưỡi! Cho nên em về sau nếu như còn như vậy khiến anh một chút tâm lý cũng chưa chuẩn bị mà lại nói ra những lời này, như vậy em chuẩn bị đi học viện nữ tư nhân đi!”

Con hổ cười là cái dạng gì? Người không nhìn lầm, không cần hoài nghi con mắt của người, chính là đáng vẻ của Phong Thiên Dục bây giờ, rõ ràng nói ra những lời, một chút cũng không ôn hòa, thế nhưng hắn lại chính là có bản lĩnh như vậy, khiến người không cảm giác được một chút gánh nặng trong lòng, nhưng tóc gáy lại có thể dựng ngược trong giây lát!

“. Dục!”

“Ừ?”

Nghe thật tốt! Xem một chút đi, kỳ thực gọi Dục tốt, có đúng hay không?

Sau khi cô lười biếng kêu Dục, biểu tình vô sỉ trên mặt người khác, rất rõ ràng mềm đi không ít!

“Không phải đã nói không đi học nữa sao!”

“Xem biểu hiện của em!”

Tỷ như không cần luôn gọi hắn là cha nữa?

Tỷ như không cần luôn cố ý nói những lời khiến cho hắn dục hỏa công thân nữa?

Tỷ như. Có quá nhiều tỷ như rồi, còn không quá rõ ràng!

“. Thật sao, thật sao! Hiểu, em sẽ ngoan!”

“Ừ, biết là tốt rồi, còn có. Ở trong nhà, về sau không cần mặc quá hở hang, dù sao người làm nam trong nhà rất nhiều!”

Rõ ràng đã đồng chí, nhưng bởi vì trong nhà mở ra máy điều hòa không khí, hơn nữa tất cả mọi người nào đến điên rồi, chảy mồ hôi rồi, Bối Bối lại một mực nán lại Pháp bốn năm, có chút thói quen ăn mặc thoải mái, nhưng mà ở trong mắt Phong Thiên Dục. sẽ bốc lửa đấy!

Nhìn một chút, chiếc áo thun đáng yêu, dính thật chặt trên da thịt của cô, buộc vòng quanh bộ ngực thon thả trêu ghẹo người khác của cô! Cái rốn khêu gọi kia. Thử hỏi những thứ này tại sao có thể cứ để người đàn ông khác thấy? Há?

“Ha ha, vậy. Ở trước mặt của Dục có thể hay không?”

Lại là dạng này, ăn vạ ngã vào trong ngực của hắn, cánh tay của cô ôm cổ hắn, những lời nói mập mờ kia, lại tự nhiên mà đến bên tai của hắn nhẹ nhàng thổ lộ ra!

Hắn. Hắn nha không phải là thánh nhân! Mặt rất tự nhiên trong nháy mắt đỏ lên!

Choáng nha, mắt thể diện, hấn không thể không thừa nhận, hấn thật mắt thể diện, thường thường cứ như vậy bị một cô bé con, tấn công khiến quân lính tan rã!

“..... Hàn Bối Bối.....”

Còn chưa nói hết, Hàn Bối Bối cũng mỉm cười chờ đợi hấn bộc phát, nhưng căn bản cũng chưa kịp, điện thoại của Phong Thiên Dục, đột nhiên vang lên!

Hấn nhú nhú mày, dưới ánh mắt buồn bực nhìn dòng chữ của Hàn Bối Bối, hấn vẫn nhận cuộc điện thoại này!

“Chào, tôi là Phong Thiên Dục!”

“..... Phong!”

Thanh âm bên đầu điện thoại kia, có vẻ thật yếu đuối, có vẻ làm người đau lòng!

“..... Ai?”

Gọi hấn Phong..... Kỳ thực hấn không xa lạ gì, ‘những người phụ nữ kia’ đều gọi hấn là Phong.....

“Phong..... Em là Văn Huệ!”

“Là em? Thế nào? Tìm tôi có việc?”

Hôm nay hấn không đi làm, đã thông báo trong công ty, mọi người đều biết, như vậy tại sao lại gọi cho hấn lúc này?

“Khụ khụ, Phong..... hôm nay trong nhà mọi người đều có chuyện, không có cách nào đưa em đi bệnh viện, nhưng hiện tại em..... Khụ khụ, hiện tại em rất khó chịu, anh có thể đưa em đi bệnh viện hay không?”

Nghe từ điện thoại di động, là tiếng hít thở chạt vật cùng với tiếng ho khan suy nhược của cô, chân mày Phong Thiên Dục vừa nhú lên, càng thêm cau chặt!

Bởi vì nếu như hấn không nhớ lầm, Cát Văn Huệ mấy năm qua, bởi vì quá mức cố gắng, mà khiến bệnh suyễn trên người nặng thêm! Cho nên cô hiện tại..... bệnh suyễn tái phát?

“Văn Huệ, em có phải bệnh suyễn tái phát hay không?”

“Khụ khụ khụ..... Khụ, Phong..... Phải!”

“Như vậy..... Tôi gọi điện thoại cho công ty, để cho Tiểu La đi đón em, sau đó đưa em đến bệnh viện được chứ?”

Tiểu La là một trợ lý nhỏ trong công ty, coi như là một sinh viên giúp một tay làm việc vặt, đơn giản làm một ít chuyện, hơn nữa bây giờ ở trong công ty, người có thể gọi ra, cũng chỉ có cô!

“Không..... Không cần, Phong, em không cần Tiểu La, cầu xin anh, cùng em..... Mang em đi, có được hay không?”

Có vài người phụ nữ, trước mặt tình yêu, không có tự ái, trước mặt đàn ông, không có mình! Cũng giống với Cát Văn Huệ, cô đem cuộc đời của mình, toàn bộ đánh cược trên người của Phong Thiên Dục, mặc dù hấn từ lúc bắt đầu đã nói, hai người không có khả năng, mặc dù hấn từ lúc bắt đầu đã nói, tùy thời sẽ chia tay!

Nhưng vậy thì thế nào? Cô không phải là té xuống rồi sao? Không phải là để cho mình tùy tiện bị hấn nắm mũi dẫn đi rồi sao? Bởi vì cô tin tưởng, dựa vào ôn nhu của cô, dựa vào việc cô biết rõ đạo lý, sẽ không ai không cần cô, không có ai có thể kháng cự cô.....

“Văn Huệ.....”

“Phong, không cần, không cần cự tuyệt em, em theo anh đã nhiều năm như vậy, chưa từng làm nũng qua, chưa từng không biết thân phận qua, nhưng lần này, anh có thể hay không để cho em làm nũng một lần? Có thể hay không để cho em tùy hứng một lần?”

Thanh âm gần như cầu khẩn, làm cho người ta không biết nên cự tuyệt như thế nào! Hơn nữa cô nói lại xác thực không sai, bảy năm rồi..... Quan hệ của hai người, đứt quãng bảy năm rồi.....

“Văn Huệ, tôi.....”

Phong Thiên Dục còn chưa nói hết, Hàn Bối Bối vẫn tựa vào bên cạnh, vẫn nghe điện thoại, lại đột nhiên đứng dậy, khiến cho Phong Thiên Dục vẫn luôn ôm lấy cô, đột nhiên bên người, lập tức nhẹ xuống, đồng dạng, khiến cho lòng của hấn tựa hồ cũng mất mát một chút!

Không có cách nào, đối với Hàn Bối Bối..... Hấn liền không có cảm giác an toàn!

“Phong..... Mang em đi bệnh viện thôi..... Em chờ anh.....”

Cát Văn Huệ cười khỏ một phen, mới vừa rồi hấn chán chờ, cô tự nhiên cũng hiểu, bên hấn hấn là có chuyện gì đó xảy ra, hiển nhiên hấn cũng không quan tâm cô như cô tưởng tượng!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 52

Cho dù cô bị bệnh, hấn cũng không có ham muốn như cô, lập tức vọt tới bên cạnh cô, ân cần hỏi thăm cô bệnh có nặng lắm không, sau đó khăn trương đưa cô tới bệnh viện!

Không có, toàn bộ đều không có! Những tình tiết như thế này trong tiểu thuyết ngôn tình, cũng mau bị viết đến hư thối rồi, toàn bộ đều không xảy ra trên người Cát Văn Huệ cô, cho nên tiểu thuyết ngôn tình, cuối cùng là tiểu thuyết ngôn tình máu chó, phim thần tượng, chung quy là phim thần tượng chó máu đi?

Cũng được, cũng được, bất kể có phải máu chó hay không, bất kể. Những thứ này cô đều không muốn quản, cô liền muốn bốc đồng đánh cuộc một lần, dùng tính mạng của mình đánh cuộc một lần thử xem, hấn rốt cuộc có tới hay không!

Điện thoại cúp không có lỗi, nhưng chân mày người kia, cũng không bởi vì điện thoại cúp, mà dẫn ra, ngược lại, chân mày đã chau chặt hơn!

Hấn cho tới bây giờ đều không phải là một người lòng dạ ác độc, chỉ cần người kia còn chưa chạm tới ranh giới cuối cùng của hấn, như vậy hấn cũng sẽ không hạ quyết tâm.

Văn Tuệ cùng hấn bấy năm như vậy, mặc dù bốn năm Bối Bối rời đi, thời gian hai người ở cùng nhau, có thể không còn nhiều như ba năm trước, nhưng cuối cùng. Cuối cùng khi ở cùng nhau, Văn Tuệ đều một lòng với hấn, sau khi cùng hấn ở chung một chỗ, hấn hiểu được, cô cơ hồ chưa qua lại cùng người đàn ông khác!

Tất cả mọi người đang vui vẻ, căn bản không chú ý tới Phong Thiên Dục đã chìm xuống, rồi không qua bao lâu, Hấn Bối Bối lại từ trên lầu chạy xuống, Phong Thiên Dục không hiểu nhìn cô chạy xuống, rồi sau đó chỉ chỉ vào tây trang đang cầm trong tay!

“Đừng nhìn em như vậy, em sợ em sẽ hối hận về quyết định lúc này của mình!”

“Hà?”

“Đi đi, đi xem cô ấy một chút!”

“ Sao?”

Phong Thiên Dục khẽ ngu cho nhìn Bối Bối, hấn biết rõ, thật ra Bối Bối biết quan hệ giữa hấn và Cát Văn Huệ, hơn nữa hấn cũng hiểu, Bối Bối căn bản không phải một người rộng lượng như vậy. đồng dạng, tham muốn giữ lấy của Bối Bối đối với hấn kỳ thực cũng không ít hơn hấn đối với cô!

“Còn không đi? Chẳng lẽ chờ em hối hận? Cảnh cáo anh, chờ sau khi em hối hận, anh còn muốn rời đi, đều không thể nào! Phong Thiên Dục, đồ khốn kiếp!”

Không phải là khốn kiếp thì là cái gì? Không phải là khốn kiếp thì là cái gì? Nửa người dưới kia. Lại thật sự không quản được sao? Nửa người dưới kia lại thật sự không cách nào khắc chế sao?

“Bối Bối.”

“Không cần, em cái gì cũng không muốn nghe, đây là khoản nợ anh thiếu, anh phải tự đi trả, em không thể nào giúp anh trả, không phải sao?”

Cô trừng hấn, hung hăng nhìn chăm chăm hấn!

Thật ra theo tính tình của Hấn Bối Bối, sẽ có tình gây sự, không cho phép hấn đi!

Nhưng không có cách nào, đứng trên lập trường của một người phụ nữ, đứng trên lập trường của hấn suy nghĩ, cô không thể ấu trĩ như vậy, không thể làm chuyện không có trách nhiệm như vậy!

“ Anh sẽ mau chóng trở lại!”

Chật vật! Hấn lúc này, dường như rất chật vật, rõ ràng giờ phút này không hề vụng trộm, nhưng lại cảm giác, mình đang vụng trộm, rồi sau đó bị vợ mình bắt gặp đáng về chật vật này.

Nhận lấy tây trang cô đưa, sau khi mặc xong, hần chuẩn bị rời đi, mà hần rời đi chưa được mấy bước.

“Phong Thiên Dục!”

“..... Ừ?”

“Bất kể như thế nào, em sẽ không phải lần nào cũng hào phóng như vậy. Nên ngừng lại, anh nhất định phải cắt đứt! Hiểu chưa?”

“.....”

Ừ, trong lòng nói ‘ừ’! Nhưng ngoài miệng, làm thế nào cũng không thể mở miệng, loại cảm giác này, thật sự rất khó chịu!

“Phong Thiên Dục. Nhớ, đừng gạt em. Nhớ. Chấm dứt sạch sẽ. Nếu không. Nếu không em không biết, em còn có thể chịu thêm một lần nữa mà không chạy trốn nữa không!”

Cô nói giọng rất nhỏ, vẻ mặt cô giống như hốt hoảng.

Phong Thiên Dục nhìn cô như vậy, trong lòng từng trận đau đớn!

Lần đầu tiên bắt đầu hối hận, vì sao mình không thể không chế một chút, lần đầu tiên bắt đầu hối hận, vì sao mình liền. Liền.

Đáng chết! Hần hiểu được sự đấu tranh của cô, hiểu được sự khó chịu trong lòng cô, hiểu, đều hiểu, Bối Bối dứt khoát yêu hần 11 năm. Một đứa trẻ 8 tuổi, liền không oán không hối bỏ ra tình yêu. Phấn thâm tình như vậy, ngôn ngữ nào có thể tùy tiện tiện ước lượng được?

“Bối, anh hiểu, anh đều hiểu, yên tâm đi, anh sẽ không khiến cho em khổ sở!”

“..... Ừ!”

Chạy đến trong ngực của hần, chôn đầu trong ngực hần, sau khi ổn định tâm tình, giấu đi tất cả bi thương, giấu đi tất cả khó chịu, một thoáng lần nữa ngẩng đầu lên kia, cô rõ ràng tách ra nụ cười mê người!

“Nhớ. Xử lý tốt, liền trở về sớm chút!”

“Được!”

Nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài của cô, hần cũng cô mỉm cười một cái, rồi sau đó rời khỏi nhà.

Đại khái hần không biết rằng, khi hần rời nhà, một thoáng cửa lớn kia đóng lại, tất cả nụ cười trên mặt Hàn Bối Bối, ở thời khắc đó, toàn bộ hồng mất!

Cô cuối cùng là một người phụ nữ, cuối cùng là một cô gái nhỏ muốn có một tình yêu 1×1! Cô không rộng lượng như vậy, không có.

Bây giờ suy nghĩ một chút, cũng đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, mình cư nhiên lợi hại như vậy, tự tay đưa hần đến chỗ người phụ nữ khác!

. A, nhưng cũng không có cách khác không phải sao? Phụ nữ thông minh, đều sẽ làm như vậy!

Bất kể là tình yêu, hay là đàn ông, đối với phụ nữ mà nói, đều là càng nắm chặt, càng tuyệt nhanh. Cho nên cô không cần, tuyệt đối không phải làm một người phụ nữ thâm thương như vậy, tình yêu của cô và hần. Giờ mới bắt đầu mà thôi.

Cát Văn Huệ lúc này thở hổn hển, chuyện phát sinh tương đối làm cho người ta cảm thấy tặc lưỡi, chờ khi Phong Thiên Dục chạy tới nhà cô, do dự một chút, cầm chìa khóa cô đặt trong hòm thư cho hần mở cửa. Cô đã té xỉu trên mặt đất!

Hơn nữa nhìn tư thế cô té xỉu, hần biết, trước khi hôn mê, cô khẳng định trải qua một phen thống khổ giãy giụa!

Sau khi nhanh chóng gọi điện thoại cho cấp cứu, hần cấp tốc tìm được một ít thuốc cho cô uống, sau đó lại dùng bình xịt suyễn cung cấp đường khí cho cô.

Mặc dù người vẫn không tỉnh lại, thế nhưng chút cấp cứu này, nhất định hữu dụng!

Cô đã được hần ôm lên ghế sa lon, nhịp tim vốn đập vô cùng chậm, từ từ dần dần tăng nhanh lên một chút. Cho nên kỳ thực cũng coi là thoát khỏi nguy hiểm!

Khi xe cấp cứu tới, Phong Thiên Dục thật ra có chút do dự, phần lớn lý trí nói cho hần biết, giờ phút này hần không thể lên xe, chỉ cần lên, nhất định sẽ bị phóng viên viết lộn.

Nhưng lại có một chút lý trí nói cho hần biết, giờ phút này hần nhất định lên xe, dù sao bên cạnh cô cũng không có ai, ngay cả quản lý cũng không có,

như vậy nếu hấn không đi, sau đó người nào chăm sóc cô? Sau đó nếu có tình huống gì phát sinh, người nào giúp một tay xử lý?

Do dự a do dự, thiên nhân giao chiến, đại khái là như thế này!

Cho nên cuối cùng, hấn vẫn lựa chọn lên xe. Xe cấp cứu phá vỡ giờ phút yên tĩnh này, một thoáng xe rời đi, đèn nháy của bọn săn ảnh cũng đã nhanh chóng nhấp nháy, hơn nữa xe của bọn chúng cũng lập tức bám theo!

Cát Văn Huệ hôn mê hai ngày, trong vòng hai ngày này, giới giải trí hiển nhiên nổi lên một phen gió xoáy!

Một ngôi sao nữ, cho tới bây giờ đều sẽ không có đạo lý cự tuyệt lời mời của những hấn thương và phú nhị đại! Mà Cát Văn Huệ nổi tiếng nhiều năm như vậy, trước mặt bên ngoài, vẫn giữ mình trong sạch, gièm pha về cô, chỉ có khi cô mới vừa xuất đạo, vì nhanh chóng thành danh, nên có tin đồn với đạo diễn, chỉ sau một bộ phim liền nổi tiếng, xì căng đan về cô sau đó, cơ hồ đều không có!

Hơn nữa cô từ đó về sau, trực tiếp đem người đạo diễn trở thành cầu nối, ký hợp đồng cùng công ty England đứng đầu giới điện ảnh và truyền hình. 7 năm! 7 năm sau khi nổi tiếng, không có bất kỳ xì căng đan nào, không có bị bất cứ phú nhị đại nào bao nuôi! Nhưng vẫn nổi tiếng.

Cho nên các loại suy đoán tự nhiên cũng có! Tin đồn cô quyến rũ được ông chủ của England! Tin đồn cô là tình nhân của ông chủ lớn England chỉ định.

Hơn nữa Phong Thiên Dục, xì căng đan cơ hồ cũng đều không có, giữa hấn và Cát Văn Huệ, cũng khiêm tốn tới cực điểm. Hai người khiêm tốn giống nhau, thật ra càng làm cho người ngoài giới tưởng tượng xa vời.

Loạn! Liền hai ngày mà thôi. Tất cả tin đồn, tất cả chuyện làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi, toàn bộ ra lò.

Có tin đồn hai người là vì quá buông thả dục vọng! Dẫn đến thể lực của Cát Văn Huệ không ngừng.

Có tin đồn hai người lui tới nhiều năm như vậy, Cát Văn Huệ rốt cuộc mang thai, thân thể quá yếu, cần nằm viện tĩnh dưỡng.

Đặc sắc a! Thật đặc sắc! Thật không thể không khiến người thừa nhận, năng lực biên kịch của đám phóng viên này thực sự rất mạnh, thật sự làm cho người ta cảm thấy không có một chút logic.

Hàn Bối Bối ngồi trên ghế làm việc của tổng giám đốc England, biểu tình trên mặt, cười như không cười, tựa như khóc mà không phải là khóc.

Cái gì gọi là tự ném trái hậu quả xấu, cô hiện tại rốt cuộc hiểu rõ. Nếu như ban đầu cô không mềm lòng, nếu như lúc ấy cô làm loạn, có lẽ hấn cũng sẽ không đi. Đại khái là sẽ không có nhiều tin đồn làm cho người ta cảm thấy ghê tởm như vậy!

Hơn nữa mặc dù hiện tại trong lòng cô khó chịu, bức bối, mặc dù biết những thứ này đều không phải là thật, chẳng qua là những người đó thù diệt mà thôi, nhưng trong lòng có thể không buồn bức sao? Cô khó chịu. Thật sự rất khó chịu!

Hai ngày. Hai ngày rồi !

Mặc dù hấn có về nhà, mặc dù hấn có dành thời gian ở bên cô. Nhưng mà mới vừa rồi, mới vừa trước đây không lâu, bệnh viện gọi điện thoại tới, nói Cát Văn Huệ đã tỉnh, nhưng không thấy hấn, cô cái gì cũng không chịu ăn, sau khi bên kia phát cú, hấn lại đi đến bệnh viện.

Choáng nha! Người phụ nữ đáng chết, người phụ nữ kia thật sự 27 tuổi sao? Vì sao còn ấu trĩ hơn so với cô? Vì sao. Vì sao cô cảm thấy lần này tựa hồ đi nhầm một nước cờ? Cô hào phóng hơi quá.

Đáng chết, đáng chết! Không có đường quay về! Không có thuốc hồi hận.

Người nào bán? Người nào bán, một cô gái nào đó, hiện tại trả giá cao để thu mua ~~~~

“Bộp!”

Tờ báo bị hung hăng đập lên bàn, người đàn ông ngồi trên ghế sa lon, nhìn qua trang đầu của tờ báo giải trí! Trong đôi mắt hấn, bắn ra tán loạn hàn quang vô tận!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 53

Có làm hay không? Há? Rốt cuộc có làm hay không?

Mấy ngày nay, hần thật vất vả rốt cuộc biết rõ tất cả mọi chuyện, mới vừa muốn sinh lòng cảm kích đối với hần, mới vừa muốn không so đo với hần lần này làm ra chút chuyện với hắc K, cho dù so đo, cũng phải tính lên đầu Ngũ Mang Tinh! Nhưng Nhưng hiện tại, hần lại đột nhiên làm ra chuyện như vậy?

Ai cho phép hay sao? Ai cho phép hần có thể vừa muốn Bối Bối? Vừa mập mờ với người phụ nữ khác?

SHIT! SHIT! SHIT!

Chuyện năm đó hần không có năng lực ngăn cản, chẳng lẽ còn muốn tái diễn một lần nữa trước mặt hần sao?

Hoặc là nói con gái Hàn gia, mệnh đều khổ như vậy?

Năm đó Hàn Mặc Mặc gặp phải loại chuyện rác rưởi này, hiện tại lại muốn đổi thành Hàn Bối Bối?

. Mặc Mặc! Mặc Mặc ngu ngốc!

Đáng chết! Đáng chết!

Tâm thật đau! Nghĩ đến người con gái 18 tuổi chưa kết hôn mà đã có con đó, cuối cùng vào những năm tháng tuổi đôi mươi, liền chặt vật bỏ mạng, hần đau đớn! Tim của hần thật rất đau rất đau. Hần nghe được tin tức, Hàn Mặc mặc năm đó. Chết ở xứ người. Chết trên mảnh đất nước Anh xa lạ.

OH! Đáng chết, chuyện cũ không thể nghĩ đến, nghĩ đến một chút chính là đau đớn như vậy, đau đến khiến cho hần khó chịu, khiến cho hần không cách nào hô hấp.

Không hề tìm hiểu nữa rồi. Đã sớm quyết định không tìm hiểu nữa.

Hơn nữa bất kể như thế nào, chuyện trước mắt hần cần gấp giải quyết, không phải là nghĩ đến Hàn Mặc Mặc, mà là nghĩ đến trái tim của Hàn Bối Bối!

Con đường năm đó Mặc Mặc đi qua, hần tuyệt đối sẽ không để cho Bối Bối bước lên!

Sợ. Hần là thật sợ! Thật sợ Bối Bối sẽ giống như Mặc Mặc.

Mặc Mặc là một cô gái tốt, căn cứ theo điều tra của hần, Bối Bối cũng thế, cô cũng là một cô gái tốt. Chuyện này, không nên phát sinh trên người bọn họ!

Quả đâm gắt gao siết chặt, hần nện tay vào khay trà thủy tinh, khay trà ửng tiếng mà vỡ tan, dòng máu lập tức từ trên nắm tay chảy xuống, thế nhưng hần lại một chút cũng không để ý! Ngược lại, đau đớn càng thêm nhắc nhở hần, hần rốt cuộc nên làm những gì!

. Phong Thiên Dục sao? Lão đại phía sau J sao?

Rất tốt, nếu có thể trong bốn năm, tạo dựng ra J thực lực ngang với hắc K trăm năm lịch sử, như vậy hần cũng muốn xem một chút, Phong Thiên Dục rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh, hần cũng rất muốn nhìn một chút, người đàn ông như vậy, có đáng để con gái của Mặc Mặc phó thác cả đời hay không. . . .

Hần không ngu ngốc, hần hiểu được, chuyện trên báo, nhất là báo giải trí, cơ hồ đều là vô căn cứ. Cho nên hiện tại hần còn chưa xử tử hình Phong Thiên Dục!

Chẳng qua, hần cũng không phải là kẻ ngu, hần không thể nào ngồi chờ chết, nếu hần là người Bối Bối quyết định yêu cả đời, như vậy trước khi Bối Bối bị tổn thương. Hần phải xác định nhân phẩm của người này, trước tiên xác định xem. Hần rốt cuộc có tư cách, đứng bên cạnh Bối Bối của hần hay không!

Bối Bối của hần sao? A, thật ra nếu quả thực là Bối Bối của hần cũng tốt, nếu quả thực là Bối Bối của hần, vậy hần đời này, cũng sớm đã không có tiếc nuối! Chẳng qua đáng tiếc. Đáng tiếc Mặc Mặc năm đó, không chịu yêu mình, Mặc Mặc năm đó thật hẹp hòi. Nói hần chỉ là em trai. Là em trai của cô.

Thật là tổn thương, không phải sao? Em trai. Ma chú! Thật là ma chú cả đời cũng không thể thoát khỏi!

Cũng chính vì thân phận em trai chết tiệt đó khiến cho hần cùng Mặc Mặc bỏ qua nhau, không nắm được tay nhau. Hoặc là nói, Mặc Mặc chưa từng dự định vươn tay về phía hần!

Cả đời Mặc Mặc, đều dành để yêu người đàn ông độc ác không nên yêu kia.

Bỏ qua, cuối cùng là bỏ qua!

Bỏ lỡ, cuối cùng là bỏ lỡ!

Vẫn nhìn về quá khứ, vẫn sống trong quá khứ vô dụng, cho nên năm ấy hắn không có năng lực bảo vệ Mặc Mặc, hắn như đã chết, như vậy hiện tại liền coi như chuộc tội cũng tốt, mua lấy sự an lòng cũng được, bây giờ Hàn Bối Bối, do hắn tới lần nữa bảo vệ!

“Này, Hắc Long!”

“..... Lão Đại!”

“Giúp tôi điều tra một người phụ nữ tên là Cát Văn Huệ, tất cả lai lịch của cô ta!”

“..... Lão Đại!”

Hắc Long bên đầu kia điện thoại, hiển nhiên cả người không nhịn được khẽ kinh hãi một chút, Lão Đại muốn làm cái gì?

Hắn không ngu ngốc, hắn biết Lão Đại vẫn ở lại thành phố A là vì cô bé kia, mà người giám hộ của cô bé kia, lại có chút quan hệ với Cát Văn Huệ. Như vậy có thể nghĩ, Lão Đại muốn tư liệu về Cát Văn Huệ, liền tuyệt đối không đơn thuần!

Lần trước vì sự kiện hội triển lãm, cảnh sát đã để mắt tới hắc K, tình thế này vẫn là tốt nhất không cần xảy ra chuyện gì nữa!

“Hắc Long, một giờ sau, tôi muốn thấy tất cả tư liệu cần kě, đặt ở trên bàn của tôi!”

Bóng đen nhéo sống mũi của mình, không cho Hắc Long bất kỳ cơ hội trình bày chi tiết nào, hắn đã trực tiếp cúp điện thoại!

Bởi vì ở bên Hắc Long đã rất nhiều năm, hắn rút cuộc sẽ nói cái gì, hắn cũng đã sớm biết, mà những thứ kia, là những thứ hắn tuyệt đối không muốn biết đấy! Hơn nữa hắn cũng tuyệt đối không nghe lọt!

Cần gì phải như thế? Lãng phí!

(Bên trong bệnh viện)

“Phong! Cảm ơn anh, cảm ơn anh lần này không bỏ em, thật sự rất cảm động!”

Cát Văn Huệ nằm trên giường bệnh, bởi vì Phong Thiên Dục ở một bên, cho nên hắn rút cuộc an tâm, hơn nữa mới vừa cũng thuận theo nuốt cho cô một bát cháo dinh dưỡng!

“Văn Huệ! Chỉ một lần này, lần sau không thể như vậy nữa! Em không phải là trẻ con!”

So với sự vui vẻ của Cát Văn Huệ, Phong Thiên Dục lại cau mày, thật ra hắn thật sự có điểm không nghĩ ra, một người phụ nữ 27 tuổi, làm sao còn ấu trĩ hơn một nữ sinh 19 tuổi!

Nếu là Bối Bối. Mặc dù cũng sẽ làm nũng, nhưng tuyệt đối sẽ không làm như vậy!

“..... Phong.”

“Văn Huệ. Về sau gọi tôi BOSS hoặc là Phong tổng đi!”

“..... Sao!”

Phong tổng? BOSS? Ha, quá buồn cười, cô cũng không phải là người khác, cô làm sao có thể gọi lạnh nhạt như vậy! Hơn nữa ý tứ sau câu nói này của hắn, cô không muốn đi suy nghĩ nhiều, cũng không biết rút cuộc nên suy nghĩ như thế nào, sẽ mệt mỏi! Thật sẽ mệt lắm, mệt lắm!

“Văn Huệ, về sau em vẫn là nhân viên của England, công ty tuyệt đối sẽ không bạc đãi em! Chẳng qua là. Chẳng qua là sau này tôi sẽ không đến chỗ em nữa!”

Kỳ thực hắn biết hắn như vậy sẽ rất tàn nhẫn!

Nhưng không có cách nào khác, bởi vì đáp ứng Bối Bối, bởi vì hắn từng nói với cô, sẽ không nếu khiến cho cô thất vọng, sẽ không khiến cho cô khổ sở!

Hơn nữa nếu như hắn không đó tàn nhẫn, như vậy chính là tàn nhẫn đối với cả hai, cho nên bất kể như thế nào, bước này, hắn nhất định làm được!

“Có ý tứ gì? Phong?”

Cát Văn Huệ trên giường bệnh, có chút hoảng sợ nhìn Phong Thiên Dục! Mặc dù hiểu ý của hắn trong những lời này, nhưng thử hỏi, điều này làm cho cô thế nào chịu đựng? Thử hỏi tình cảm cô bỏ ra bấy năm, làm như thế nào thu hồi lại?

“Văn Huệ, chúng ta đều là người trưởng thành! Khi nên rời khỏi nhau thì nên rời khỏi, tôi biết rõ như vậy có chút tàn nhẫn, nhưng bất kể như thế nào, tôi cũng không thể vẫn giữ em lại, hơn nữa trước khi chúng ta bắt đầu, cũng đã nói rõ với nhau, chỉ cần em có người đàn ông khiến em động lòng, chúng ta

lập tức liền cắt đứt! Đồng dạng, tôi có người phụ nữ muốn quý trọng, giữa chúng ta liền dừng lại, em sẽ không quên chứ?”

“..... Không cần, không cần! Phong..... Người đàn ông khiến em động lòng là ai, người đàn ông đời này em vô cùng không muốn rời khỏi là ai, anh không có khả năng không biết, em không muốn chia tay với anh, em không quan tâm giữa chúng ta không bao giờ liên lạc nữa, Phong..... Có phải cảm thấy em không đủ khéo léo? Có phải cảm thấy em còn chưa khiến anh hài lòng hay không? Không sao, nếu như anh cảm thấy điểm nào khiến anh chưa hài lòng, em có thể thay đổi! Em cái gì cũng có thể thay đổi! Chỉ cần không để cho em rời khỏi anh là được rồi!”

“Văn Huệ, không phải, không phải là em làm chưa đủ tốt, không phải là em có điểm nào khiến tôi chưa hài lòng, là bởi vì em thật sự quá tốt, là bởi vì em quá biết điều, cho nên đối với em, tôi mới có cảm giác tội ác, cho nên một số lời, tôi mới không có biện pháp nói ra khỏi miệng, em có thể hiểu ý của tôi không?”

“Phong, không muốn, em không muốn, giữa chúng ta bảy năm rồi, anh bỏ được sao? Anh tuyệt tình như vậy sao?”

“.....”

Tuyệt tình? Hẳn cho tới bây giờ đều là người tuyệt tình đi? Bởi vì bao nhiêu năm nay, trừ cô gái tên Hàn Bối Bối lấy được tình yêu của hắn, những người khác, cũng không chiếm được tình yêu của hắn, không chiếm được trái tim của hắn!

“Phong! Cầu xin anh, cầu xin anh lúc này đừng bỏ rơi em, em sẽ suy sụp mất, em thật sự sẽ suy sụp mất, hơn nữa đời này, em không biết em rốt cuộc còn có thể sống nữa không!”

“..... Văn Huệ, trên thế giới này, không có ai mà khi rời khỏi một người nào đó sẽ không thể sống được nữa! Sau khi em rời khỏi tôi, còn có những người khác xuất hiện! Thậm chí có lẽ rời khỏi tôi, cuộc sống của em có thể càng thêm mỹ mãn!”

“Không phải, không phải, Phong anh chính là tất cả của em, rời khỏi anh, em làm sao có thể vui vẻ? Em làm sao có thể vui vẻ? Làm sao có thể mỹ mãn? Em không muốn, em kiên quyết không muốn tách ra!”

“.....”

Nhìn cô đã cả người đều có chút mất khống chế, hơn nữa cũng tràn ngập nguy cơ mau rơi từ trên giường bệnh xuống, hắn có chút không đành lòng lắc đầu một cái! Rồi sau đó trực tiếp ôm cô trở lại giường bệnh, đè cô xuống!

“Nghe kỹ! Văn Huệ! Tôi nói nên kết thúc thì nên kết thúc, hơn nữa trong bốn năm này, có lẽ giữa tôi và em..... Số lần tôi đến chỗ của em, cộng lại cũng không quá một tháng! Những lúc khác, chúng ta đều là tách ra, em cũng vẫn trôi qua thật tốt, nói rõ rời khỏi tôi, em cũng không phải là không thể sống!”

Bốn năm kia..... Mỗi ngày đều nghĩ tới Bối Bối, bốn năm kia đau đớn muốn chết! Bốn năm kia..... Ở thời điểm tịch mịch khó nhin, thỉnh thoảng sẽ đến chỗ của cô..... Sẽ hung hăng phát tiết một chút, giống như muốn thả ra toàn bộ tưởng niệm của bản thân!

Thống khổ! Thống khổ! Quá mức đau khổ!

“..... Là bởi vì đứa bé kia?”

Trong mắt của cô, toàn bộ đều là nước mắt, ánh mắt của cô, cũng không phải là đơn thuần chỉ có khổ đau!

Có oán hận, có bi thương, có chua xót! Có khổ sở!

“Cái gì?”

“Anh đột nhiên muốn chia tay với em, là bởi vì đứa bé kia sao?”

“.....”

Đứa bé? Bối Bối không tính là một đứa bé chứ? Cô năm ngoái cũng đã đầy 18 tuổi, mặc dù 18 tuổi kia, không trải qua cùng với hắn, mặc dù đó là một tiếc nuối của hắn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 54

“Không nói lời nào đại biểu cho ngầm thừa nhận? Phong..... Tính cách của anh vẫn như thế! A..... Đứa bé kia, nhưng thật ra là con gái của anh cơ mà?”

Một màn sau này cũng không bao giờ có bốn năm trước vì một đứa bé tổ chức một bữa tiệc long trọng, bốn năm trước đứa bé kia mới 15 tuổi, cũng đã xinh đẹp không gì sánh được, đến hiện tại, vẫn lưu lại cho cô kỷ ức hãy còn mới mẻ, vẫn luôn không quên được!

“..... Cô không phải là con gái!”

“Có gì khác nhau? Không cảm thấy biến thái sao? Đứa bé kia là anh nhận nuôi, mới đầu anh nhất định cố gắng coi cô như một đứa con gái mà nuôi lớn, không phải sao? Ha, Phong, em nên nói chuyện này của anh có biết bao nhiêu xấu xa không? Một đứa bé..... Anh yêu một đứa bé? Hơn nữa cách làm như thế, có phải lại đang gián tiếp nói cho em biết, em còn không bằng đứa bé chưa dứt sữa kia?”

Là oán hận? Đại khái là vậy!

Là không cam tâm? Nhất định là vậy!

Là tức giận? Tuyệt đối là vậy!

Chỉ bất quá Cát Văn Huệ quên mất, mặc dù cô biết hán 7 năm, nhưng Hàn Bối Bối biết hán 11 năm! Bất kể như thế nào, Hàn Bối Bối thắng, cô không thể nào thắng!

“Đủ rồi! Có thể châm chọc tôi, có thể vũ nhục tôi, nhưng nói về một đứa bé như vậy, đừng đem em so sánh với cô ấy!”

Trong con ngươi của hán, rõ ràng có một tia tức giận!

Nhăn nại của hán, rõ ràng cũng đã đến cực hạn.....

“So sánh cũng không xứng sao?”

“Không phải là không xứng! Mà là hai người căn bản không cùng một loại người, không có phạm vi nào có thể so sánh!”

Cuối cùng sau khi giúp cô đắp chăn xong, Phong Thiên Dục để lại tất cả không nhăn nại!

“Văn Huệ, bất kể như thế nào, hi vọng em đừng tùy hứng nữa, loại tùy hứng này nếu như lần sau còn phát sinh, tôi bảo đảm tôi tuyệt đối sẽ không xuất hiện, em hiểu chưa?”

“..... A!”

“Tự chăm sóc mình thật tốt!”

Dứt lời, Phong Thiên Dục chuẩn bị rời khỏi phòng bệnh, mà lời Cát Văn Huệ nói ra, lại cứng rắn kéo lấy bước chân của hán!

“Phong, sau này vẫn còn đến xem em chứ? Hơn nữa coi như anh không đến chỗ em nữa, như vậy có thể không bắt em gọi anh là Phong tổng không? Cũng không cần gọi là BOSS? Tiếp tục để cho em gọi anh là Phong? Em không muốn bị đồng nghiệp trong công ty chê cười sau lưng, em còn muốn giữ lại một chút tự ái, có thể không?”

Ăn vạ hán là vô ích, hơi thanh tỉnh một chút, cô nên biết, hơn nữa nên hiểu mình rốt cuộc nên làm như thế nào, mới là tốt nhất!

Cũng chính bởi vì như vậy, một người phụ nữ thông minh, sẽ không sẽ tiếp tục ăn vạ! Mà là nên nghĩ tới, bước kế tiếp, mình rốt cuộc nên lập kế hoạch như thế nào, rốt cuộc nên..... tính toán bước tiếp theo hoàn mỹ nhất như thế nào!

“..... Ù! Được!”

Phong Thiên Dục đưa lưng về phía cô, thời điểm nghe được yêu cầu này của cô, thật ra cũng rất rõ ràng, cả người hơi do dự một chút!

Mặc dù lý trí nói cho hán biết, kỳ thực không nên đáp ứng, nhưng vừa có chút lý trí nói cho hán biết, xác thực, phân tích của Cát Văn Huệ tuyệt đối không phải là không có đạo lý!

Cho nên do dự liên tục, hán cuối cùng gật đầu một cái!

Một thoáng bước ra khỏi phòng bệnh, rồi lại tựa hồ nghĩ tới điều gì! Hán quay người sang!

“Văn Huệ, chỉ vì mặt mũi của em, tôi đáp ứng em, trong công ty, em có thể gọi tôi là Phong như bình thường, nhưng ở chỗ khác, liền miễn!”

“..... Ù!”

Cô suy yếu cười cười, làm cho người ta không nhìn ra thần sắc của cô giờ phút này!

Sau khi Phong Thiên Dục nhìn cô đáp ứng, suy nghĩ một chút cũng giống như không còn chuyện gì rồi, hơn nữa..... Hôm nay lạnh nhạt Tiểu Bối Bối của hán một ngày rồi, cũng nên trở về cùng cô, cho nên sau khi nghĩ đến Bối Bối, hán hạ quyết rời khỏi phòng bệnh!

Nụ cười thân nhiên lộ ra trên mặt kia, rõ ràng ở trong mắt Cát Văn Huệ, lại có vẻ cực kỳ chói mắt, có vẻ cực kỳ làm cho người ta cảm thấy khó chịu!

Không sao. Thợ săn thông minh! Không thể nào buông tha không muốn tất cả con mồi trong núi rừng, mà đơn thuần muốn một con chim sẻ.

Trước cuộc săn đuổi, cô sẽ cố gắng, sẽ cố gắng lập ra kế hoạch, một kế hoạch trọn vẹn. Để cho hấn lại lần nữa trở về bên cạnh cô. Nhất định!

Bây năm rồi! Tuổi xuân đẹp nhất của một người phụ nữ, toàn bộ đều đặt ở trên người của hấn rồi, như vậy cô làm sao có thể để cho mình thua cuộc?

Không, không thể, cũng tuyệt đối không thua nổi.

“Mặt cũng nhăn vào mặt chỗ! Thực xấu!”

Cung chiều nheo nheo chớp mũi đỏ bừng vì lạnh của cô! Từ trong bệnh viện, thời điểm chạy tới công ty, mọi người cơ hồ cũng tan làm!

Mà hấn hẹn với Bối Bối, sau khi tan làm cùng nhau về nhà, cũng quả nhiên, bé ngốc này sau khi tan làm, trực tiếp chờ hấn dưới cao ốc!

Nhìn cổ run lẩy bẩy trong gió rét, hấn trực tiếp cởi áo khoác ngoài của mình ra, ôm cô thật chặt vào trong ngực của mình!

“ Còn nói em xấu xí? Em là vì người nào?”

Bối vì đứng trong gió lạnh một lúc rồi, cho nên cả tay cả chân cô, cũng sớm đã đông lạnh như băng, cũng chính bởi vì như vậy, cho nên khi hấn ôm cô vào trong ngực, cô càng thêm một chút cũng không khách khí trực tiếp đem bàn tay đã sớm không còn cảm giác của mình, hung hăng cắm vào trong ngực hấn!

“Được, được, đều là của lỗi của anh, đi thôi, lên xe, chúng ta về nhà!”

“Ôm em!”

“Hả?”

“Ngủ ngốc, ôm em lên xe, chân em cũng đông lạnh đến tê dại rồi, anh nói em còn có thể làm sao?”

Hung hăng kéo chặt khăn quàng cổ trước ngực hấn, cô hung hăng nhìn chăm chăm hấn, trên miệng mặc dù không nói lời oán giận, nhưng kỳ thực rất rõ ràng, mỗi một động tác của cô đều đang oán giận, từng ánh mắt của cô đều đang nói rõ bất mãn của mình!

Đây cũng chính là điểm thông minh của Hấn Bối Bối, cô rất rõ ràng, đàn ông không thích phụ nữ cố tình gây sự, cô càng hiểu, kích thích bằng ngữ ngôn, sẽ đâm dằn ông cả người không thoải mái, nhưng một chút hành động ngây thơ nhỏ sẽ làm đàn ông vừa cảm thấy đau lòng, lại vừa cảm thấy đáng yêu ~

“Ha ha ha, hảo, tiểu công chúa, ôm em lên xe!”

Một tay ôm cô công chúa vào trong ngực của mình, tay của cô thuận thế ôm ôm hấn! Rồi sau đó càng thêm bướng bỉnh đem bàn tay lạnh giống như khối băng, cắm vào bên trong khăn quàng cổ của hấn, dán tay đến sát cổ của hấn!

“Hấn Bối Bối! Em có ý!”

“Đúng, em chính là có ý!”

Hấn hướng cô nhướng mày đồng thời, cô cũng học hấn, nhướng lên một bên lông mày, cả người thoát nhìn, thật không thể không nói, tức cười tới cực điểm!

“Được rồi, được rồi, anh đầu hàng, vậy được rồi chứ? Không cho phép náo loạn nữa, còn gây nữa, anh liền ném em xuống!”

“Anh nỡ sao?”

“ ”

Hồ ly! Tiểu nha đầu này quả thật là một hồ ly, một tiểu hồ ly sắc bén khiến cho người ta không biết nên phản ứng thế nào!

Đang nói chuyện, Phong Thiên Dục phát hiện, thời điểm ở cùng Bối Bối, nhất là khi hai người càn rỡ, hấn tuyệt đối không phải là đối thủ của tiểu nha đầu này!

Cô luôn có vài biện pháp gắt gao khắc chế hấn, cho nên bắt đắc dĩ. Bắt đắc dĩ đến mức hấn chỉ có thể nhẹ nhàng cúi người, ở khuôn mặt nhỏ nhắn hình quả trứng của cô, ấn xuống một cái hôn!

Mà cô cũng cười khanh khách rồi, khi hắn đặt cô tại trên ghế lái phụ, hơn nữa một thoáng khi hắn giúp cô thắt đai an toàn, cô cũng bướng bỉnh hôn lên mặt hắn một cái!

Không khí. Cuối cùng trở nên hòa hoãn, có vài chuyện không cần nói ra, giữ hai người, cũng cuối cùng là tan thành mây khói!

Khi Phong Thiên Dục lên xe, hắn không mở miệng nhắc tới chuyện của Cát Văn Huệ, Hàn Bối Bối cũng thông minh lựa chọn không nói tới!

Đối với hắn. Cô nguyện ý tin tưởng một lần, hắn nói sẽ cắt đứt thì sẽ cắt đứt, hắn nói sẽ không để cho cô khổ sở, như vậy cũng sẽ không để cho cô khổ sở! Như thế cô còn cứ truy hỏi cái gì? Như vậy không phải đủ rồi sao?

Thời điểm xe tiến vào khúc quanh, Phong Thiên Dục nhanh nhạy phát hiện, có xe đang bám theo bọn họ, mặc dù cách vô cùng xa, nhưng hắn cố ý đem xe rời phương hướng về nhà lệch một chút, chiếc xe kia cũng đi theo lệch tới đây!

Mà trên đường hắn lái xe trở về, chiếc xe đó vẫn đi theo. Không phải bị theo dõi thì là cái gì?

Nguy hiểm trong con người, chợt lóe rồi biến mất, nhanh tới mức khiến cho Hàn Bối Bối căn bản chưa từng có cơ hội phát hiện, chẳng qua là cảm thấy có điểm không đúng!

Bất quá Hàn Bối Bối cũng không phải đồ đàn, khi chứng kiến bàn tay cầm tay lái của hắn, khăn trương đến khớp xương cũng trắng bệch, tim của cô liền lập tức nhảy lên!

“ Dục! Làm sao vậy?”

“Không sao!”

“Không thể nào không sao, anh đang khăn trương!”

“Bối. Nằm xuống!”

Một vài điểm đồ mới vừa rồi nhanh chóng xuất hiện rồi biến mất, Phong Thiên Dục dĩ nhiên không thể không biết, đó rốt cuộc là thứ gì!

Cũng chính vì biết, toàn bộ trái tim hắn, mới hoàn toàn rút chặt!

Đối phương rốt cuộc là ai? Là nhắm vào hắn? Hay là nhắm vào Bối Bối?

Bất kể là ai, điểm đồ kia cũng đã nhắm tới, điều duy nhất hắn có thể xác định trăm phần trăm xác định là, đối phương là một nhân vật hung ác, thứ đối phương muốn, là mạng của bọn họ.

“ Cái gì?”

“Anh nói mau nằm xuống!”

Đáng chết, cố ý đột nhiên đạp phanh xe, hắn ép chiếc xe phía sau không khống chế kịp, thời điểm thiếu chút nữa đụng vào, Phong Thiên Dục nhanh chóng liếc biến số xe.

Rất tốt! Đối phương thật là chính là cao thủ. Chiếc xe kia căn bản cũng chưa có biến số xe! Hơn nữa còn là xe có rèm che kiểu Thượng Hải bình thường. Phương diện thân phận cũng không cách nào phân biệt.

Trong lòng đã càng ngày càng khăn trương, khi đối phương hướng về xe của bọn họ hắn phát súng đầu tiên, tài lái xe của Phong Thiên Dục rất tốt nhanh chóng lăm cho xe lượn vòng, viên đạn đầu tiên bị bắn chệch.

Cũng bởi vì viên đạn đầu tiên này, Phong Thiên Dục phân tích rõ ràng, người trên chiếc xe phía sau, căn chính là mạng của Bối Bối!

. Bối Bối đã làm gì? Đắc tội người nào? Hay bởi thời điểm ở Ngũ Mang Tinh, là nhiệm vụ gì? Cho nên rước họa vào thân rồi sao? Những thứ này hắn cũng không biết, cũng không muốn suy tính!

Hơn nữa hiện tại cũng không phải là chuyện hắn nên nghĩ, hắn hiện tại nên nghĩ chính là, rốt cuộc nên như thế nào, để cho mình cùng Bối Bối đều có thể an toàn, đều có thể thoát khỏi hoàn cảnh khó khăn này! Giờ phút này. Trên tay hắn không có súng, còn đối với phương chính là súng cách âm Như thế nào đều là hắn và Bối Bối bị vấy vào tình thế không thuận lợi!

Bất quá nếu đối tượng đối phương muốn hạ thủ là Bối Bối, như vậy cũng không phải không có biện pháp gì, trong đầu nhanh chóng chuyển động, sau khi suy nghĩ cái gì, đột nhiên, Phong Thiên Dục một tay kéo Bối Bối từ ghế lái phụ ôm vào trong ngực của mình!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 55

Mặc dù động tác có chút khó khăn, nhưng hai người vẫn hoàn thành một cách hoàn mỹ! Bối Bối cũng biết tình huống hiện tại khác thường, cho nên bắt kẻ Phong Thiên Dục muốn làm gì, cô đều toàn lực phối hợp!

Đồng dạng, thời điểm bọn họ thực hiện động tác này, đối phương bắn ra phát súng thứ hai!

Đạn từ phía sau bắn vỡ cửa kính xe, rồi sau đó sát qua chân Bối Bối, cuối cùng bắn vỡ cửa kính phía trước. Nguy hiểm thật!

“Như thế nào? Có bị thương không?”

Phong Thiên Dục vừa rất ổn định không chế tay lái, vừa nỗ lực chú ý xem Hàn Bối Bối rốt cuộc có bị thương không!

“Không sao, hoàn hảo đang là mùa đông, hôm nay em lại cố ý mặc quần bông, lớp bông phía ngoài bị rách mà thôi!”

Cô cười cười, toàn tâm dựa vào trọng ngực của hắn, hơn nữa lúc này, cô biết, cô cái gì cũng không cần phải làm, chuyện duy nhất cô cần làm, chính là phải tin tưởng hắn, chính là đi theo hắn, nghe lời hắn.

“Chết tiết, em dọa chết anh, cô gái!”

“. Hả? Cô gái? Không tệ, dễ nghe! Sau này anh phải gọi em là cô gái!”

Hắn đang khản trương, cô rất rõ ràng, không phải khản trương vì bản thân hắn mà khản trương vì cô, cho nên hắn nỗ lực khiến cho mình thanh tĩnh lại!

“Đưa ngốc! Được rồi, không cho phép náo loạn vào lúc này, không cẩn thận, hai chúng ta đều có thể mất mạng!”

“Thật sao, thật sao!”

“Nhớ, tiếp theo anh sẽ tăng tốc độ, sau đó lập tức quành vào khúc quanh bên kia, sau khúc quanh chính là khu biệt thự của chúng ta, mà vừa vặn ở bên kia khúc quanh, anh nhớ đó là một bãi cỏ dốc. Phía dưới chính là một hồ nước!”

“. Làm gì? Nhảy xe?”

“Thông minh!”

Trong lòng hắn len lén cho cô thêm phân! Cái gì gọi là ăn ý? YES, cái này gọi là ăn ý!”

“. Không phải chứ? Nhảy xe. Khiến cho người ta cảm thấy rất thử thách hoạt động của trái tim nhé!”

“Sợ sao?”

“Không phải sợ, là đang suy nghĩ, nếu chúng ta lăn đến trong hồ nước thì nên làm gì bây giờ? Dù sao hiện tại đang là mùa đông, không phải mùa hè!”

“Lăn đến trong hồ nước mới tốt, như vậy bọn họ sẽ khó khăn nhắm trúng, hơn nữa phương diện địa hình, chúng ta khẳng định quen thuộc hơn bọn họ, khi vào khúc quanh, bọn họ chỉ cần xe mở xe, cần bàn sẽ không phanh lại được, sẽ trực tiếp lao xuống! Hoặc là xe đụng vào đuôi xe, hoặc là lật xe!”

“. Nha ~~ anh quả thật xấu xa hơn em!”

“Ha ha, đương nhiên phải xấu xa hơn em một chút, nếu không, làm sao khiến em yêu thích? Chuẩn bị. Sắp đến!”

Mặc dù vẫn đang nói đùa cùng cô, nhưng thời điểm sắp đạt tới mục đích, hắn một chút cũng không hàm hồ!

Hàn Bối Bối khi hắn được nhắc nhở, cả người cũng chuẩn bị trạng thái hoàn mỹ nhất!

Một thoáng xe tiến vào chỗ rẽ kia, cửa xe Porsche, trong nháy mắt mở ra, Phong Thiên Dục một tay che chắn Hàn Bối Bối ở trong ngực mình, sau đó một chút cũng không do dự nhanh chóng từ chỗ ngồi của lái xe, nhảy xuống!

“. Rầm!”

Khi bọn họ còn chưa lăn xuống hồ nước, tiếng xe đụng, nhất thời vang lên, đinh tai nhức óc!

Mà thời điểm bọn họ đều sắp rơi xuống hồ nước, Phong Thiên Dục nỗ lực đưa một cái tay ra, ngăn trở động tác tiếp tục lăn xuống của hắn và Hàn Bối Bối, một thoáng khi một chân của hắn rơi vào hồ nước, hai người liền dừng lại!

Hắn vẫn như cũ làm đệm lưng, cô vẫn như cũ đè trên người hắn!

Hơn nữa Hàn Bối Bối không thể không thừa nhận, hấn đối với cô thật quá tốt, hấn thật sự là một kẻ ngốc!

Dưới tình huống như vậy, gấp gáp che chở cho cô coi như xong, nhưng đại khái hấn sợ cô không cẩn thận có thể bị thương ở mặt hay gì đó, trong khi đang lẫn nhanh xuống, động tác của hấn vẫn rất nhanh như cũ, lấy chiếc áo ngoài của mình bọc đầu cô lại ~~~

Heo! Hấn thật là heo!

Cô bị thương, hấn sẽ đau lòng!

Nhưng nếu hấn bị thương, cô cũng sẽ đau lòng!

Dù sao cũng đang là buổi tối, cô không nhìn được xem hấn có bị thương ở đâu không, cho nên chỉ có thể khăn trương nhanh chóng leo xuống từ trên người hấn, sau đó khăn trương đỡ hấn dậy!

“Dục, Dục, có bị thương không? Có bị thương không?”

“..... Khụ! Có! Rất nặng.”

Hấn nhẹ nhàng tựa đầu vào vai của cô! Nỗ lực hít thở không khí mới mẻ!

Đáng chết, trong bốn năm, thật ra hấn cũng tham gia không ít nhiệm vụ ở J, hơn nữa mỗi lần đều là không muốn sống mà thực hiện, nhưng chưa từng sợ hãi. Thế nhưng không thể không thừa nhận. Loại chuyện nhỏ hôm nay hấn lại sợ. Thật là sợ, thật là sợ!

“Anh thật sự bị thương? Ở đâu? Rốt cuộc ở đâu? Có nặng lắm không? Nhanh lên một chút, nơi này cách nhà không xa, em đưa anh về nhà, chúng ta để Vương tẩu gọi bác sĩ, xem một chút nơi nào bị thương, chúng ta sớm chữa trị một chút, như vậy cũng không đau, như vậy cũng không nguy hiểm đến tính mạng.”

Bởi vì nghe nói hấn bị thương, cho nên hiện tại Hàn Bối Bối, tỏ ra có chút hỗn loạn, cho nên hiện tại, lời nói của cô không được mạch lạc! Cả người rồi một đoàn!

Mà nhìn cô như vậy, Phong Thiên Dục đang tựa vào trên vai cô, trong lòng cũng an tâm một chút, cô không bị thương là được! Cho nên cả người không nhìn được buồn cười!

“Ha ha, ha ha.”

“..... Ách?”

“Yên tâm, anh không sao!”

“..... Anh. Đồ tồi, chuyện như vậy, tại sao có thể dọa người ta?”

Kỳ thực cô rất muốn một tay đẩy hấn ra, nhưng nhìn thấy ánh sáng phản xạ trong hồ nước do đèn đường chiếu xuống, lại đành phải nhẫn nhịn, dù sao trời lạnh như thế này, để hấn tắm nước lạnh, cô tuyệt đối không nhẫn tâm đâu!

Nhưng không đành lòng là không đành lòng, cô vẫn rất bức bối đám một cái lên chân hấn!

Vừa lúc cái đám kia rơi vào miệng vết thương trên người, hấn rên lên một tiếng, rồi sau đó lại muốn cười, muốn cho cô yên tâm!

Sau khi Hàn Bối Bối ý thức được, một chút cũng không khách khí nhéo nhéo tai hấn. Nhưng trên tay lại truyền đến cảm giác ẩm ướt. nóng ẩm.

“..... Đáng chết, anh bị thương, còn là ở đâu? Anh cứ nhiên. Anh đáng ghét!”

Lại lo lắng, Phong Thiên Dục đáng chết, anh giả bộ anh hùng cái gì, ai muốn anh giả bộ anh hùng, quá đáng. Quá đáng!

“Không sao, không phải là rất đau, đi thôi! Chúng ta về nhà!”

“..... Ừ, em dìu anh về nhà!”

Bị thương ở đâu, trong lòng cô thật ra rất sợ hãi, nhưng hấn lúc này, lại có ý thức, cho nên cô bớt lo lắng hơn một chút!

Lập tức đỡ hấn dậy, cô mang theo hấn đi về hướng ngôi nhà!

Từ thời điểm bò lên trên dốc, rõ ràng, bọn họ thấy được Porsche nhà bọn họ cùng chiếc xe Thượng Hải thông dụng kia đụng vào nhau. Chính xác mà nói, rõ ràng là chiếc xe kia đuổi theo đuôi.

Phúc hắc! Quả thật là một người phúc hắc! Như vậy. Như vậy bất kể như thế nào, cho dù không có chứng cứ phạm tội của đối phương, cho dù

không biết đối phương là ai!

Một là tông vào đuôi xe, hai là xe không có biển số xe trái pháp luật. Liên đủ cho đối phương ăn đủ ~~~

Bắt quá đáng tiếc chiếc Porsche nhà bọn họ ~~~

“Không cần tiếc chiếc xe, Porsche nhà chúng ta cũng không phải chỉ có một chiếc, chủ yếu là hai người chúng ta đều không có chuyện là được rồi!”

Hắn đi khắp khiêng một chân, nhìn ra, chân trái của hắn bị thương cũng rất nghiêm trọng, nhưng hắn nỗ lực không để cho cô thấy, nỗ lực khiến cho mình giả bộ không có việc gì!

Hơn nữa lúc này, chuyện hắn gấp gáp nhất không phải là vết thương trên người mình mà là nhanh chóng muốn đưa cô rời khỏi chỗ này!

Vừa rồi. Khi bọn họ lặn xuống bãi cỏ, xe nổ tung. Ai biết hiện tại trong xe, có phải có thi thể đang bị cháy hay không? Hơn nữa bất kể có hay không, hắn mới không cần cô nhìn thấy hình ảnh tàn nhẫn như vậy!

“Ừ ~~~ không có việc gì là tốt! Anh bị thương thật là nghiêm trọng ~~~ đi thôi! Chúng ta về nhà!”

Bởi vì bò đến lối đi bộ, có đèn đường, cho nên cô càng có thể nhìn rõ ràng, thấy rõ ràng tất cả vết thương lớn nhỏ trên người hắn! Cùng với trên đầu hắn không ngừng chảy máu. Tâm thật đau! Hắn thật khò!

Nếu như không phải là hắn đem hết toàn lực ôm lấy cô che chắn ở trong ngực, như vậy bất kể như thế nào, tình huống nhất định sẽ khá hơn hiện tại phải không? Ô ô ~~~ Dục ngốc nghếch!

“Ừ, đi thôi! Bắt quá đối với một cô gái nhỏ cao 160cm như em, người đàn ông 182 cm như anh không phải là có chút cao? Hơn nữa cũng có chút nặng chứ?”

Không khí có chút nghiêm túc, cho nên hắn lại cố gắng nói chuyện một cách hài hước, điều tiết lại bầu không!

Hắn Bối Bối dĩ nhiên hiểu tâm tư của hắn, cho nên một chút cũng không khách khí néo hắn một cái!

“Kẻ ngốc, được rồi, không cần có ý đồ nói chuyện để trêu chọc em cười! Không cần thiết, đau cũng không cần chịu đựng, ở trước mặt của em, em cho phép anh khóc!”

“. Không, anh còn không kém cỏi như vậy!”

“.”

Khập khểnh, hắn đang được cô dìu, nỗ lực đi về phía nhà của mình! Những nơi hai người đi qua, đều ít nhiều để lại vết máu!

Sau lưng khi nào truyền đến tiếng còi cảnh sát? Bọn họ thật ra cũng không biết, cũng không muốn hỏi, bởi vì căn cứ vào biển số xe Porsche, cảnh sát sớm muộn gì cũng tìm được bọn họ!

Hơn nữa thời điểm còn chưa tới nhà, Phong Thiên Dục đã cảm thấy, tất cả mọi thứ trước mắt, đều không ngừng đung đưa! Hắn cười ~~~ nỗ lực cười, hắn không muốn lộ ra vẻ mặt yếu ớt.

Bởi vì hắn hiểu, nếu hiện tại hắn nói cho Bối Bối, hắn có thể muốn té xỉu rồi, như vậy cô nhất định sẽ bị dọa.

Hắn chịu đựng, hắn kiên trì, hắn dựa vào tất cả nghị lực, được cô dìu đỡ. Nỗ lực đi về nhà. Không thể té xỉu, không thể ngã xuống.

Hắn không phải làm bằng sắt, ý chí của hắn thật sự đã coi như rất cao rồi! Cho nên khi Hắn Bối Bối chặt vật đỡ hắn đi tới trước cửa nhà, thời điểm nhìn thấy đã tới nhà của mình, hắn rốt cuộc an tâm, rồi sau đó cả người hoàn toàn ngã xuống mặt đất!

Bối Bối bên cạnh, rõ ràng đang kêu la cái gì, rõ ràng chứng kiến miệng cô mấp máy không ngừng, nhưng lại cái gì cũng không nghe được. Rõ ràng muốn nỗ lực để cho cô đừng lo lắng, hắn không có chuyện gì, nhưng cũng không thể nói thành lời.

Chẳng qua cảm thấy một thoáng nhắm mắt lại kia, cả đầu, thật là đau, thật là đau. Toàn thân từ trên xuống dưới đều là vết thương do đá sỏi hoặc mảnh thủy tinh vỡ cắt vào, đau đến khiến cho hắn cảm thấy hít thở không thông!

Rồi sau đó hắn là như thế nào về đến nhà? Hắn không biết!

Tiếp đó hắn được cứu trị như thế nào? Vẫn là một chút đáp án cũng không biết!

Bóng tối. Cả người hắn đã sớm rơi vào trong một mảnh bóng tối vô tận, cảm giác mình vẫn luôn muốn leo lên nhưng không thể!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 56

(Khách sạn)

Đợi thật lâu, vẫn không thấy Hắc Long đưa tư liệu về Cát Văn Huệ tới, Hắc Ảnh tựa hồ cảm giác mơ hồ bất an, cho nên cuối cùng cũng nhịn không được lần nữa gọi điện cho Hắc Long! Chẳng qua lần này cũng không có ai nghe máy!

Biểu tình của Hắc Ảnh rõ ràng không biết phải làm sao! Suy nghĩ một chút, hần lập tức nhấc chân chạy về phía phòng của Hắc Long!

Cá tính của hần vẫn luôn rất cực đoan, hơn nữa mọi việc đều suy nghĩ cho hắc K, cho nên ngàn vạn lần đừng xảy ra vấn đề gì mới được! Bất kể là Bối Bối, hay là Hắc Long, đối với hần mà nói, hần đều coi trọng, hần không hy vọng giữa hai người này, có bất cứ người nào gặp chuyện không may!

Mà nếu như Hắc Long bởi vì hần mà có hành động ngu ngốc gì, hần tuyệt đối cũng không khoan dung!

Dù sao hần không phải là con rối, hần là lão đại tân nhiệm của hắc K, hần tự có suy nghĩ của mình!

Chẳng qua sau khi Hắc Ảnh đi tới phòng của Hắc Long, phát hiện bên trong không có một bóng người, bất an trong lòng càng nhiều hơn.

Chẳng lẽ thật sự có chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Hắc Long thật sự

Đáng chết, nếu như người này không làm việc theo mệnh lệnh của hần, nếu như người này có chuyện gì xảy ra, rồi cuộc làm như thế nào mới được đây?

Mà đồng dạng, không bao lâu, bên trong khách sạn, xuất hiện hai người khách tới tìm Hắc Ảnh!

Mặc dù Hắc Ảnh không quen bọn họ, có thể nói ngay cả một chút ấn tượng cũng không có, nhưng thời điểm đối phương lấy ra tài liệu mới nhất có liên quan đến Hắc Long, cả người hần liền ngây ngốc sững sờ, rồi sau đó ngơ ngác nhìn bọn họ!

“Hai vị rốt cuộc là ai? Đối với tôi cùng người trong hình, hiểu rõ bao nhiêu?”

“A, không quan trọng, quan trọng là, Hắc Ảnh tiên sinh, thật ra anh cũng không đoán ra có chuyện gì, đúng không?”

“. Có ý tứ gì?”

“Tôi hôm nay xảy ra đầu súng cùng đâm xe, tôi nghĩ cho dù cảnh sát ngu muội, xử lý thành một tai nạn giao thông đơn giản, như vậy anh cảm thấy người như Phong Thiên Dục, biết điều gì đều không trông nom, sẽ cứ như vậy để yên chuyện này?”

Mấy câu nói đơn giản, rất rõ ràng, Hắc Ảnh hiểu, đối phương thực ra không chỉ hiểu rõ lai lịch của hần, hơn nữa cũng hiểu rất rõ lai lịch của Phong Thiên Dục!

Kỳ thực hần không sợ Phong Thiên Dục gây hần, cùng lắm thì hai bên cùng tổn hại, nhưng nhìn hai người trẻ tuổi trước mắt này, tim hần cũng đang không nhịn được run rẩy, không nhịn được sợ hãi!

Nói không rõ ràng rốt cuộc là lạ ở chỗ nào, nói không rõ ràng rốt cuộc hai người kia mang đến cho hần áp lực gì!

“Không cần phải nói nhiều như vậy, các người đã dám đến tìm tôi, hơn nữa các người đã nói với tôi những chuyện như vậy, hần là các người cũng rất rõ ràng lai lịch của tôi, đồng dạng, tại sao các người cảm thấy tôi sẽ bị các người uy hiếp?”

“Hắc Ảnh tiên sinh nói đùa, chúng tôi lấy cái gì để uy hiếp anh? Chúng tôi tới, chỉ bất quá đưa ra một lời khuyên thiện ý mà thôi, không tồn tại bất cứ hành động uy hiếp gì, không phải sao?”

“. A, lời khuyên!”

Xin người, ai tin? Loại chuyện như vậy, rõ ràng chính là trộn mắt nói mò!

“Yên tâm, Hắc Ảnh tiên sinh, chúng tôi không có ác ý, hơn nữa ít nhất chúng tôi cũng không muốn đối địch với anh! Đối tượng Hắc Long muốn hạ thủ, rốt cuộc là ai, mặc dù chúng tôi có chút không dám khẳng định, nhưng theo phỏng đoán của chúng tôi, hần là Hàn Bối Bối! Dù sao anh thân là lão đại hắc K, sau khi hắc K xảy ra chuyện, anh vẫn chưa trở về Anh quốc, vậy đại khái khiến cho Hắc Long cảm thấy có nguy cơ, hơn nữa cho rằng Hàn Bối Bối là chương ngại vật, cho nên muốn giết cô ấy! Chúng tôi biết đây không phải là ý của anh, đúng không?”

Thật ra thì vừa phỏng đoán, vừa thử dò xét!

Susan xuất thân từ cục tình báo không sai, nhưng có một số chuyện đã gần hai mươi năm, sớm đã không có căn cứ, cho nên rất nhiều chuyện cũng sớm đã không có sức thuyết phục! Điều duy nhất bọn họ có thể đoán được chính là Hắc Ảnh ở lại thành phố A vì Hàn Bối Bối, tuyệt đối không có ác ý. . . .

“ Các người rốt cuộc biết được bao nhiêu?”

“Chúng tôi biết được bao nhiêu không quan trọng, chúng ta rốt cuộc phân tích được bao nhiêu, cũng không quan trọng, quan trọng chính là mục đích hiện tại của Hắc Ảnh tiên sinh! Nếu như là vì bảo vệ Hàn Bối Bối, như vậy anh yên tâm, chuyện bảo vệ cô chúng tôi sẽ tiếp nhận! Lúc này Hắc Ảnh tiên sinh đại khái không hy vọng giây phút này hắc K xảy ra vấn đề gì chứ?”

Dạ Huyền Phi chớp chớp đôi mắt đang phóng điện của mình, bên trong tràn đầy mị lực vô hạn làm cho không người nào có thể kháng cự!

Đồng dạng! Hắc quyết định, hiện tại hắc thay đổi chủ ý ~ ha ha! Ông anh mình không phải muốn cho hắc K một gây hay sao?

OK, không sao, ông anh muốn cho hắc K một gây, còn hắc thì sao? Hắc muốn làm việc buôn bán của hắc, biến lão đại hắc K thành kim chủ của mình, như thế nào?

Mặc dù thật ra việc bảo vệ Hàn Bối Bối, là công việc ông anh ném cho hắc, nhưng loại chuyện như vậy, chỉ có trời mới biết, SUSAN biết, cùng hắc biết, Hắc Ảnh này không biết là được ~~~

“Lời này có ý tứ gì?”

“Nếu như không ngại, Hắc Ảnh lão đại hãy ra giá, chúng tôi giúp anh bảo vệ Hàn Bối Bối! Lúc này, anh không chỉ có thể đem thi thể Hắc Long về an táng, hơn nữa còn có thể lập tức trở về Anh quốc xử lý một đồng căn bã giờ trở sau lưng anh, hắc K cũng bởi vì những kẻ căn bã đó mà danh tiếng ở bên ngoài vẫn không dễ nghe phải không?”

Lần nữa chớp mắt, tự tin trong đó ai có thể so sánh được? A, không có ai, cho tới bây giờ cũng không có người nào có thể chống cự được công phu ánh mắt phóng điện của Dạ Huyền Phi!

Sau khi nhìn đôi mắt kia, trong lòng Hắc Ảnh tính toán, cũng rất hiểu, người này nói một chút cũng không sai, lão đại trước của hắc K vốn dung túng huynh đệ, hiện tại hắc chết rồi, rất nhiều chuyện, hắc căn bản chưa kịp xử lý.

Làm một lão đại tân nhiệm, xác thực không nên tư tâm quá nhiều, hắc thật sự có chuyện quan trọng hơn cần xử lý. Cho nên.

“Giá bao nhiêu?”

“Hắc Ảnh tiên sinh hỏi như vậy, là biểu thị chúng ta có hi vọng hợp tác?”

“Đúng, nhưng tôi có điều kiện!”

“OK, nếu như Hắc Ảnh tiên sinh là cổ chủ, như vậy đương nhiên có tư cách ra điều kiện với chúng tôi, hơn nữa chúng tôi dĩ nhiên cũng nhất định tuân theo!”

Ha ha ~ ông anh mình biết được có thể bị tức chết hay không?

Yên tâm, Yên tâm ~~~ cho dù tức chết, cũng là bản lĩnh của Dạ Huyền Phi hắc, huống chi ai bảo hắc đưa nhân tài như Susan đến cho mình chứ? Nếu đã đưa đến chỗ hắc, hắc làm sao có thể không lợi dụng thật tốt?

“Cách mỗi một tuần, đem tất cả tình hình của cô hồi báo cho tôi, đồng dạng, nếu như Phong Thiên Dục, dám phụ bạc cô, cho tôi biết trước tiên!”

“Không thành vấn đề!”

. Lại một người quan tâm đến hạnh phúc của Hàn Bối Bối sao?

Lão đại tân nhiệm của hắc K này, quả thật là thiện ý hướng về phía Hàn Bối Bối hay sao?

Ồ, tiểu tử này rốt cuộc là may mắn? Hay là không may mắn? Đồng thời được hai lão đại của hai hắc đạo lớn chiếu cố? (Thực ra có thể tính thêm hắc hay không đây?? Mặc dù hắc không phải là tự nguyện, là bị ép)

A, hơn nữa Phong Thiên Dục, có tính là xui xẻo hay không? Thích một người phụ nữ. Thế nhưng có thể sẽ gặp phải uy hiếp của hai ông trùm lớn?

Ông anh hắc. Ông anh hắc có thể có một chút tình cảm như vậy đối với Hàn Bối Bối, như vậy người đàn ông trước mắt này thì sao? Hắc Ảnh đối với Hàn Bối Bối là.

Chắc chắn, loạn nha, phiền nha, thật đúng là không thể nào suy tính, hơn nữa thực ra hắc đúng là người không thích những chuyện phức tạp, cho nên. . . .
. . . Được rồi, mặc kệ! Cảm hai phần tiền, làm một phần tội thật đẹp ~ làm dịu!

“OK, các người đã thẳng thắn, vậy tôi cũng thẳng thắn, ra giá đi!”

“Chúng tôi không ra giá, Hàn Bối Bối ở trong lòng của anh đáng bao nhiêu tiền, anh cho bấy nhiêu là được!”

Đen! Quà thật đủ đen! Choáng nha, việc ra giá này khiến người ta cảm thấy thực khó thực hiện ~~~ hơn nữa đây tuyệt đối là Dạ Huyền Phi thử dò xét mà thôi! Tuyệt đối có phong độ của anh trai! (Là cái biến từ phong độ của người cha)

“500 vạn, tôi trở về Anh nhiều nhất hai tháng, sẽ nhanh chóng sắp xếp tất cả mọi chuyện, 500 vạn, các người giúp tôi bảo vệ cô hai tháng là được rồi!”

Hắc Ảnh trầm tư một chút, kỳ thực muốn nói 1000 vạn, nhưng hắn cũng hiểu tâm lý của người đối diện, hơn nữa hắn cũng suy tính đối phương có thể sẽ tăng giá, cho nên 500 vạn chỉ là giá bắt đầu mà thôi! 1000 vạn mới là giá của hắn! Muốn tăng giá, có thể, 1000 vạn không thành vấn đề!

“Ha, được ~ nếu Hắc Ảnh tiên sinh thoải mái như vậy, liền 500 vạn, trong hai tháng này, nếu như bên cạnh Hàn Bối Bối có bất kỳ nguy hiểm nào, chúng tôi nhất định nhanh chóng loại bỏ, đồng dạng như anh đã nói, nếu Phong Thiên Dục phụ Hàn Bối Bối, chúng ta báo cho anh trước tiên!”

“Rất tốt, không thành vấn đề!”

Hắc Ảnh cười cười, gật đầu một cái, rồi sau đó nhanh chóng từ trên thân lấy ra tờ chi phiếu, điền 500 vạn rồi đưa tới!

Đối phương không có ác ý, hắn cảm giác được, hơn nữa đã nói như vậy rồi, vì sao không hào phóng tin tưởng một lần? 500 vạn hắn cảm thấy đáng giá, dù sao Anh quốc bên kia, xác thực cần hắn trở về xử lý. Hắc Long nha, Hắc Long, cậu cũng không thông minh ~ người không có đầu óc, xác thực chết rất oan uổng!

“OK, chi phiếu tôi thu trước 250 vạn! Còn dư lại 250 vạn, chờ Hắc Ảnh tiên sinh hai tháng sau, đưa cho chúng tôi cũng được, như vậy tương đối công bằng!”

Sau khi nói xong, Dạ Huyền Phi ra hiệu cho Susan vẫn an tĩnh ngồi bên cạnh, nhận được ánh mắt của Dạ Huyền Phi, cô dĩ nhiên một chút cũng không hăm hồ, ở trên người móc ra tờ chi 250 vạn đưa tới!

Làm như vậy khiến cho sự thương thức của Hắc Ảnh đối với bọn họ, tự nhiên lại tăng lên một bậc! Thậm chí có thể nói là thay đổi cách nhìn!

“Tôi nghĩ chúng ta hợp tác sẽ rất vui vẻ, chẳng qua hai vị. Bây giờ có thể tiết lộ một chút, các người rốt cuộc là ai?”

“A, chúng tôi là nhân vật nhỏ, không đáng giá được nhắc tới, bất quá Hắc Ảnh tiên sinh đã hỏi, tôi đành tự giới thiệu! Tôi là Dạ Huyền Phi thiếu chủ của Dạ Sa!”

“Tôi là Susan, chào ngài, Hắc Ảnh tiên sinh, lần đầu gặp mặt, xin chi giáo!”

Susan so với Dạ Huyền Phi khách khí hơn, hướng Hắc Ảnh gật đầu một cái!

Hắc Ảnh theo lễ phép, dĩ nhiên cũng phải đáp lại! Cái tên Dạ Huyền Phi này hắn giống như không có ấn tượng gì, nhưng mà đối với SUSAN, chung quy lại cảm thấy đã từng nghe ở đâu đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.3 - Chương 57

“Tôi không cần tự giới thiệu nữa, các người đã tìm tôi, tin tưởng các người biết rõ lai lịch của tôi!”

“Ha ha, Hắc Ảnh tiên sinh thật thích nói đùa! Được rồi, đã trở thế này, không quấy rầy anh nghỉ ngơi, tin tưởng sau một thời gian nữa anh nhất định sẽ đưa hắc K lên một tầm mới!”

“Ừ! Cảm ơn!”

“Không cần phải khách khí, đêm khuya tôi chơi, quấy rầy!”

“Sẽ không!”

Cười một cái, Hắc Ảnh đứng dậy, tiễn hai người bọn họ rời đi!

Mà sau khi bọn họ rời đi, hắn cũng mới từ từ nhớ ra. Susan. Susan rốt cuộc là ai!

. Thượng Đế, nếu như không nhớ lầm, Susan không phải là người đã bị cục tình báo Mĩ bí mật xử tử sao? Làm sao lại xuất hiện ở nơi này?

Người biết quá nhiều, cho tới bây giờ dường như đều không có kết quả tốt, còn là chuyện cơ mật quốc gia.

Không hiểu ~~~ thật sự không hiểu, rốt cuộc hấn làm, hay là.

A, xem ra thành phố A này không đơn giản, giang sơn rộng lớn có người tài xuất hiện, một thế hệ người mới đánh bại người cũ. Dạ Sa. Dạ Huyền Phi? Đây là một thế lực như thế nào? Quả thật như măng mọc sau mưa, làm cho người ta cảm giác không thể tưởng tượng nổi!

Bất quá bất kể như thế nào, giao Bối Bối cho người như vậy, hấn thực sự cũng an tâm.

“Dạ! Anh thật đen!”

“Hả? Nơi nào đen?”

“. Em phát hiện anh có tiềm chất vô cùng vô sỉ!”

Sau khi rời khỏi khách sạn, hai người mới vừa lên xe, Susan lập tức dùng ánh mắt khi dễ nhìn hấn, người này loại tiền nào cũng kiếm, phương diện này đen hơn Dạ Huyền Mang nhiều!

“A, phải không? Vô sỉ ở đâu? Hơn nữa SUSAN, thân là một người phụ nữ, chẳng lẽ em lại không rõ ràng, phụ nữ mấy em chỉ yêu đàn ông vô sỉ sao?”

. Lời này không sai! Càng biểu hiện vô sỉ, lại càng chọc người phụ nữ hoan tâm! Bên cạnh Dạ Huyền Phi, cho tới bây giờ cũng không thiếu phụ nữ!

“Luôn có ngoại lệ, em liên đới với anh hoàn toàn miễn dịch!”

Hướng về phía khuôn mặt đang sát lại gần, SUSAN một chút cũng không khách khí đẩy ra! Hơn nữa cả người cô đều tỏ vẻ một chút cũng không khách khí!

“Dạ, nếu Mang thiếu biết anh kiếm tiền của Hắc Ảnh, anh sẽ làm da mặt anh ấy căng cứng!”

“Chuyện này trời mới biết, em biết anh biết, ông anh của anh không biết, em sẽ không nói ra chuyện này đúng không!”

Dạ Huyền Phi lái xe như cũ cả lơ phất phơ, cả người có vẻ lười nhác vô cùng, nhưng không có bao nhiêu người biết, dưới biểu tình kia, có bao nhiêu tinh quang!

Người này. Sau này cũng tuyệt đối sẽ thăng cấp phúc hắc!

Susan cũng rất hiểu, mặc dù hiện tại năng lực của hấn kém hơn anh trai hấn, nhưng sau này nhất định sẽ vượt qua!

Loại người nhìn qua không có nguy hiểm, nhưng luôn vào thời điểm mấu chốt, lại có thể cho người một kích trí mạng nhất, gắt gao cắn chặt không thả, thật ra mới thật sự là quân địch, mới thật sự là người cần phòng bị!

“. Như vậy được sao?”

“Có gì không tốt? Dù sao bảo vệ đứa nhỏ đó, vốn chính là nhiệm vụ của hai người chúng ta, anh làm như vậy, chỉ bất quá thuận tiện giúp chúng ta kiếm một khoản, chỉ vì đứa nhỏ của em sau này, kiếm chút tiền sữa bột mà thôi!”

“. Anh nằm mơ đi, ta lấy đâu ra đứa nhỏ?”

“Ha ha, chắc chắn sẽ có!”

Thời điểm nói tới chỗ này, rõ ràng, trong đôi mắt của Dạ Huyền Phi, thoáng qua một tia thâm thúy!

Đúng nha, chắc chắn sẽ có, chẳng qua là. Người phụ nữ này không biết lúc nào, mới bằng lòng để cho hấn làm cha của con cô? Mới bằng lòng để cho hấn gieo giống trong người cô?

Nha ~~~ trong mắt người phụ nữ này, đại khái ngoại trừ chỉ có anh trai, sẽ không thấy được những người khác, cho nên bên cạnh hấn, cho dù có nhiều phụ nữ hơn nữa, người phụ nữ này cũng sẽ không có cảm giác, cho dù hấn lượn quanh những người phụ nữ khác. Người phụ nữ chết tiết này, đại khái cũng vĩnh viễn không để ý sao?

Ai, tình a, yêu a, rốt cuộc là điều thần kỳ như thế nào, rốt cuộc vì sao làm cho người ta đau đầu như vậy!

Trong xe rơi vào trầm mặc, cũng không ai nói chuyện nữa, Dạ Huyền Phi vì không để cho không khí trở nên nghiêm túc, cho nên rất quả quyết mở đĩa CD cô thích nghe.

Một phần tâm này. Người phụ nữ chết bầm này đại khái vĩnh viễn đều không nhìn thấy sao?

(Phong gia)

Phong Thiên Dục xem như là người của công chúng! Cho nên chuyện hấn bị thương, người của Phong gia, tự nhiên hiểu phải toàn lực phong tỏa!

Cho nên tối hôm nay, Phong gia cơ hồ đèn đuốc sáng rõ, nguyên cả một đêm! Bác sĩ cùng y tá tốt nhất tới tới lui lui trong phòng ngủ của hấn! Ra ra vào vào!

Bông cảm máu nhiều đến nổi, gần như làm Hàn Bối Bối sợ choáng váng!

Y phục trên người cô vẫn là bộ quần áo khi đỡ hấn về nhà, vẫn không dám rời đi, luôn luôn yên lặng ở bên cạnh hấn! Cho dù Vương tẩu nói thế nào, cô đều không nghe!

Mặc dù rõ ràng bác sĩ đã nói, không có nguy hiểm đến tính mạng, chẳng qua là mất máu nhiều, nên bị sốc! Noài đầu bị thương tương đối nghiêm trọng, trên người cơ hồ đều là bị thương ngoài da!

Nhưng cô không muốn. Cô không muốn cứ như vậy rời khỏi bên cạnh hấn, nhìn hấn, mới cảm thấy được an lòng, mới không sợ hãi!

Kẻ ngốc này, nếu như ban đầu đem áo khoác ngoài bao lấy đầu của cả hai người, không phải sẽ không có chuyện gì sao?

Kẻ ngốc này, nếu như ban đầu không cần suy nghĩ cho cô, luôn luôn ôm cô vào trong ngực, như vậy hấn sẽ không bị thương nghiêm trọng như vậy?

Đáng ghét ~~~ đáng ghét, cô cũng không phải là đứa bé ba tuổi, mới không cần bảo vệ như vậy!

“Tiểu thư, cũng sắp 2 giờ rồi, đi tắm một cái rồi nghỉ ngơi đi? Tôi giúp cô tắm được không?”

Mấy phút trước bác sĩ và y tá cũng đã rời đi, chỉ để lại bác sĩ cùng một y tá xử lý tình huống khẩn cấp ở bên ngoài!

Hàn Bối Bối vẫn ngồi ở bên giường, vẫn nắm tay của hấn, cảm thụ nhiệt độ trên bàn tay hấn, mới cảm giác được hấn không có chuyện gì, thật sự không sao!

Trời mới biết cô sợ người bên cạnh chết đến cỡ nào. Trời mới biết cô có bao nhiêu sợ hãi hấn sẽ bỏ cô lại.

7 tuổi năm ấy, bị cha mang đi khỏi bên cạnh mẹ. Bởi vì mẹ nói không muốn cho cô nhìn thấy dáng vẻ sắp chết của mình.

8 tuổi năm ấy, cha bởi vì bị mẹ kế áp bức lâu ngày, đưa đến lúc lái xe tâm thần hoảng hốt, mất mạng!

Cô đều không biết, là số mệnh cô không tốt, là cô xung khắc với bọn họ, hay là. Tóm lại cô sợ, những thứ này cô đều sợ! Cô không cần bất cứ ai bên cạnh cô lại xảy ra chuyện gì!

“Tiểu thư!”

“Không cần, Vương tẩu, tôi không cần, tôi không sao, tôi ở đây cùng anh ấy!”

“. Thiếu gia không sao rồi, hơn nữa cô xem, bác sĩ cùng y tá đều ở bên cạnh coi chừng, có tình huống gì, bọn họ sẽ nhanh chóng xử lý!”

“.”

Dứt khoát, lần này cô không nói, cô chỉ là nhìn chăm chăm hấn đang hôn mê ở trên giường, nhìn người đàn ông đã khiến cô động lòng 11 năm!

Kỳ thực ông trời đối với hấn thật rất tốt, hấn 29 tuổi, nhưng trên mặt hấn, lại nhìn không ra bất cứ một tia dấu vết của năm tháng, hấn nhìn qua tựa như một sinh viên mới vừa tốt nghiệp đại học!

Dáng dấp Dục của cô thật là đẹp mắt, lông mi kia so với cô tựa hồ còn dài hơn!

Sống mũi cao thẳng có điểm giống với người ngoại quốc ~~ hơn nữa sống mũi kia làm cho ngũ quan cả người có vẻ vô cùng no đủ!

Đôi môi mỏng khêu gợi của hấn. Nha, không tốt! Mặc dù đẹp, nhưng người ta nói, người môi mỏng bạc tình!

Hàn Bối Bối lại lâm vào suy nghĩ sâu xa ~~~ Vương tẩu nhìn cô như vậy, bắt đắc dĩ lắc đầu, lại lần nữa tránh ra!

Không có biện pháp, thật ra cũng có thể do thói quen, từ nhỏ đến lớn, từ lúc tiểu thư đến gia đình này, tất cả của cô đều vây quanh thiếu gia!

Lúc mới đầu, nếu thiếu gia không ở cô, cô thậm chí ngay cả cơm cũng không ăn không phải sao? Chỉ có thiếu gia xuất hiện, chỉ có thiếu gia cùng cô ở trên bàn cơm, cô mới có thể động đũa.

Còn có trước kia lúc ngủ, cô cũng thích dính vào thiếu gia, bà từng thấy bọn họ cùng giường vô số lần.

Lúc đi học, cô không thích Tuấn Kiệt đưa cô đi, cô vẫn luôn muốn thiếu gia đưa.

Nha ~~~ thôi, cô muốn coi chừng cứ để cho cô coi chừng đi, nếu thực sự không để cho cô coi chừng, cô có thể sẽ thấy khó chịu mất!

Chẳng qua đã muộn thế này, bà phải nghĩ biện pháp làm chút gì đó, để cho cô ăn mới được, chờ đến lúc thiếu gia còn chưa tỉnh lại, cô đã ngã xuống ~~~ cái được không bù được cái mất!

Hai ngày! Hẳn hôn mê hai ngày, mới thanh tỉnh lại đấy!

Thời điểm mới vừa mở mắt, đôi mắt ứ máu của hắn, có chút dọa người!

Nhưng thấy người canh giữ ở bên cạnh hắn là Hàn Bối Bối, hẳn rốt cuộc không hẹp hòi nữa, sau khi mở mắt, cả người đều cười vui vẻ!

“Anh đã tỉnh? Anh khát không? Em giúp anh rót nước!”

Cô nhìn hắn, cả mắt đều là bởi vì hắn tỉnh lại mà hưng phấn! Vui vẻ, thật sự rất vui vẻ!

“ Ừ! Được!”

Nhìn cô vui vẻ, hắn cũng không nhịn được vui vẻ, nhẹ nhàng hướng cô gật đầu một cái, hắn ngủ bao lâu, thật ra hắn không biết, nhưng nhìn đáy mắt mệt mỏi của cô, hắn hiểu được, để cho cô lo lắng thật lâu. Hơn nữa không phải chỉ một ngày?

“Được, vậy anh chờ, em đi rót nước cho anh!”

Cô vui vẻ đứng dậy, chẳng qua còn chưa bước đi, cả người lại đột nhiên ngã xuống, hơn nữa người bên kia còn thông khổ rên rỉ, nha, đau!

Đại khái là bởi vì vẫn luôn ngồi ở đó, hơn nữa tư thế ngồi không tốt, cho nên chân bị tê sao? Hiện tại chân của cô, giống như có ngàn vạn con tiểu trùng đang cắn xé!

Mà mặc dù cô ngã xuống người hắn, mặc dù có điểm làm động tới vết thương của hắn, nhưng hắn lại nặng nề nở nụ cười!

Nha đầu này. Làm cho người ta đau lòng, làm cho người ta vẫn nhớ thương!

Lần này rốt cuộc là ai? Là ai muốn mạng của cô? Muốn chết hay sao?

Thời điểm nghĩ tới đây, trong con người, rõ ràng dính vào một chút lo lắng, Nhưng mà lại cẩn thận giấu kỹ, không để cho cô phát hiện ra! Chuyện này, hẳn nhất định truy cứu tới cùng!

“ Anh cười. Anh còn dám cười!”

“Khụ khụ, được rồi, nữ vương bệ hạ của anh, anh không cười! Anh làm sao dám cười em?”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 58

“Hừ! Đồ tồi, ngủ suốt hai ngày hai đêm ~~~”

“Cho nên em cũng trông giữ hai ngày hai đêm sao? Thảo nào!”

Rõ ràng, âm cuối của người nào đó kéo thật dài ~~~ trong âm cuối này, rốt cuộc bao hàm ý tứ gì? Hắc ~~~ một người phụ nữ nào đó nhất định sẽ truy cứu tới cùng!

“Này, này, này, ánh mắt của anh là như thế nào?”

“Không có, chẳng qua là thấy quần áo trên người em còn dính máu, hơn nữa không biết mấy ngày rồi chưa tắm, cũng có chút mùi vị khiến cho người ta không thoải mái. Ề hèm. Em biết đấy!”

Nhiu này! Cười tà! Mặc dù trên đầu quần băng gạc, nhưng giờ phút này một chút cũng không ảnh hưởng tới khí suất của hắn!

Mà những lời này, mặc dù nghe như đang kể khổ, nhưng thật ra hai người đều hiểu, chỉ là một cách nói trá hình để cho cô đừng lo lắng mà thôi.

“Được lắm, anh còn dám giễu cợt em? Cũng không nhìn một chút em vì người nào, canh giữ ở chỗ này hai ngày hai đêm!”

Rất đúng lúc, bụng người nào đó, lúc này lại kêu ề ề, cô xấu hổ chạy đi, thật mất thể diện!

Đĩ nhiên, lần này chạy đi không có bất kỳ gánh nặng nào trong lòng, là hoàn toàn không có áp lực, trong lòng thoáng cái thoải mái rất nhiều!

Giống như hần đã nói, nếu toàn thân cũng bần như vậy rồi, không tắm sao được?

Chẳng qua khi cô chạy đi, Phong Thiên Dục nằm ở trên giường lớn, cơ hồ lại tỏa ra hơi mù nơi đáy mắt!

Giùng giằng đứng dậy từ trên giường lớn, hần trực tiếp cầm điện thoại lên, đợi cho Lãnh Thiếu ~~~(Lão đại trước của J)

“Giúp tôi tra một chút, thân phận cùng toàn bộ tư liệu của người mấy ngày trước tập kích tôi, phải nhanh!”

“ Lão Đại, có người tập kích anh?”

Trong thanh âm của Lãnh Thiếu thoáng qua một tia nguy hiểm, đôi mắt trong giây lát đó, cũng đã hơi nheo lại, choáng nha, ai không muốn sống nữa rồi?

“Hừ, chuyện hai ngày trước rồi!”

Bối Bối nói hần đã hôn mê hai ngày hai đêm!

“SHIT, tôi lập tức đi điều tra, sau khi điều tra được, tôi sẽ xử lý cả nhà hần!”

“Trước hết đừng nóng lòng như vậy, tôi cũng không cho phép cậu có bất kỳ hành động gì, sau khi tra ra được, trước tiên đem tất cả tài liệu, tập hợp cho tôi!”

“Vâng, Lão Đại, tôi hiểu!”

Sau khi cúp điện thoại, xem chừng đợi lát nữa Bối Bối khẳng định lại muốn xông tới, cho nên hần vẫn là ngoan ngoãn nằm xuống!

Người trên toàn thế giới đối với hần mà nói, cũng hoàn toàn không có ý nghĩa gì, hiện tại người duy nhất hần quan tâm, người duy nhất hần muốn dùng tính mạng để bảo vệ, chính là Bối Bối của hần Người nào muốn động đến một sợi tóc của cô, trước hết phải hạ được hần rồi hãy nói!

Mà sự cố lần này, không biết đến cùng là tốt hay là xấu, lấy tâm tình của Hàn Bối Bối mà nói, thật ra có chút mâu thuẫn, có chút vui vẻ, lại có chút áo nảo!

Vui vẻ vì sau sự cố lần này, hần tạm thời không cần đến công ty, dĩ nhiên cô cũng không cần đi, có thể luôn luôn ở nhà cùng hần, chỉ có hai người bọn họ.

Áo nảo là, hần bị thương, cô lại còn vui vẻ. Nha, con người ấy mà, đều là sinh vật mâu thuẫn như vậy, không phải sao?

Trong vườn hoa lớn của Phong gia, kỳ thực Phong Thiên Dục không suy yếu đến cần phải ngồi xe lăn, nhưng không có biện pháp, căn cứ vào yêu cầu của cô, hần chỉ có thể có điểm kinh sợ ngồi trên xe lăn, mặc cho cô đẩy đi!

“Dục, anh thích hoa gì?”

“Anh thích gì không quan trọng, quan trọng là Bối Bối thích! Bối Bối thích lan hồ điệp, anh sẽ thích, Bối Bối thích bách hợp, anh cũng sẽ thích, Bối Bối thích cây cát cánh, vậy anh cũng thích!”

Yêu ai yêu cả đường đi là như thế nào? Khắc, nhìn một chút, đây không phải ví dụ tốt nhất sao? (Thật ra thì Phong thiếu, thỉnh thoảng rất muốn nói, cậu thực chân chó)

“ Dục ~~, để cho em hôn một cái!”

Nghe được lời nói xuất phát từ đáy lòng hần, cô nở nụ cười, lúm đồng tiền như hoa!

Hơn nữa bởi vì hần ngồi xe lăn, cho nên cô bá đạo cúi người, nhẹ nhàng hôn một cái lên môi hần!

Mà hần rõ ràng có thể né tránh, chẳng qua né để làm gì? Tại sao phải né tránh? Đây là hưởng thụ, là thời điểm tốt nhất hưởng thụ ân huệ của người đẹp! Mặc dù cũng có chút kinh sợ, nhưng không sao, ai bảo đối tượng là cô?

“Dục, còn nhớ rõ không, cây trúc đào bên kia là hai chúng ta cùng trồng?”

“Chớ đồ thừa lên đầu anh, là em không dám trồng một mình, nhất định lôi kéo anh giúp đấy!”

Xin đó, một người đàn ông như hần, thật ra đối với mấy loại hoa cỏ này không có hứng thú nhiều lắm, nhưng cũng chỉ bởi vì cô, cho nên hần mỗi thời mỗi khắc đều nhượng bộ!

Hơn nữa có một số việc, bây giờ nhớ tới, cũng mới kinh ngạc phát hiện! Thì ra lúc cô còn rất rất nhỏ, hần cũng đã bắt tri bắt giác như vậy.

Trời ạ! Mặc dù chuyện này hẳn cũng sớm đã hiểu được, nhưng hiện tại nghĩ đến vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng qua thật sự muốn tự hỏi một chút, tiểu nha đầu này rốt cuộc tại sao bắt được tim của hắn? Vẫn là bắt được nhiều năm như vậy? Tại sao? Bằng sự kiên trì lúc đó của cô? Bằng dáng vẻ khiến cho hắn cảm thấy vô cùng đau lòng lúc đó của cô?

. Không quan trọng, hết thảy đều không quan trọng, quan trọng là cô bây giờ đang ở bên cạnh hắn, quan trọng là, từ nay về sau, người này chính là người hắn bảo vệ, sẽ ở dưới đôi cánh của hắn, ngậy ngốc cả đời!

“Nào có ~ em mới không giờ trò như vậy. A!”

Cô còn chưa nói hết, đột nhiên bàn tay đẩy xe lăn, bị hắn kéo lại, hắn nhẹ nhàng dùng một chút lực, cô liền bị hắn ôm lên trên đùi, cả người cũng ngồi ở trong lòng hắn!

Động tác này mặc dù mập mờ, nhưng cái hiện tại cô chú ý tới không phải là mập mờ, cô sợ, sợ mình đè ép hắn, cô nhanh chóng muốn lập tức bỏ dậy!

“Đừng động đây, cô bé, cứ động nữa, tự gánh lấy hậu quả!”

Cô giãy giụa mang đến mè nheo, biết rất rõ ràng cô không phải cố ý, biết rất rõ ràng đây không phải là hấp dẫn, nhưng hắn nha, chính là có tà niệm đối với cô. Chính là nhìn không được, những cảm giác lập tức cũng đi lên rồi.

“Ách.”

“Bối Bối, cứ như vậy ngồi, không sao, anh không bị thương ở chân!”

Hắn nhẹ nhàng tựa đầu vào trong ngực của cô, trong hơi thở toàn bộ đều là mùi thơm cơ thể thiếu nữ tinh khiết của cô, sau khi dùng tất cả nghị lực đè xuống những cơn sóng mãnh liệt trong lòng kia, rốt cuộc cũng trở nên yên lặng!

“Dục.”

“Ừ? Làm sao vậy? Muốn nói lại thôi, có chuyện gì?”

“Em phát hiện. Bất kể như thế nào, em đều thật sự rất yêu anh.”

Mặc dù giữa cô và hắn, bình thường đều là cô luôn luôn nói yêu hắn, mặc dù hắn cơ hồ chưa từng nói với cô, nhưng không có biện pháp, thật không không chế được nha, rõ ràng mỗi lần cô muốn đợi hắn mở miệng, lại vẫn luôn không nhẫn nại được!

Sau khi hắn nghe cô nói những lời này, cũng chỉ là hơi cười cười, rồi sau đó đưa hai tay ôm lấy đầu cô, nhẹ nhàng kéo đến trước mặt của mình!

Ánh mắt của hắn nhìn cô, chớp mũi của hắn ma sát lên chớp mũi của cô. Hắn hiểu, hiểu được sự chờ đợi của cô!

“Bối Bối ngốc. Mặc dù anh vẫn luôn không muốn nói yêu, cảm giác yêu đối với một đứa nhỏ 19 tuổi như em, là một việc rất khó nói. Nhưng mà anh sẽ không để cho em có quá nhiều gánh nặng trong lòng, anh sẽ không để cho em không có cảm giác an toàn như vậy!”

“Ách.”

“Bối. Anh cũng vậy. Anh cũng yêu em!”

Nói yêu thật ra không khó, khó khăn là một phần tâm tình!

Cô nhìn ra được, cô hiểu, phần tình yêu hắn thổ lộ này, rốt cuộc dùng bao nhiêu tâm tình, rốt cuộc dùng bao nhiêu tình cảm. Mà lúc cô đang hắn nói, mặc dù cả người có chút chậm chạp, nhưng không thể không thừa nhận, cô vẫn là nghe hiểu đấy!

Hơn nữa từ từ khoa trương che miệng, rồi sau đó khi hắn mỉm cười nhìn cô, môi của cô lần nữa chủ động dán lên môi hắn!

Tương cứu trong lúc hoạn nạn! Hoa nở bên đường!

Lần này mặc dù lại là cô chủ động, nhưng hắn lại bá đạo đoạt lại tất cả quyền chủ động!

Hắn thi triển kỹ thuật hôn cao siêu của mình, đầu tiên là lướt qua rồi dừng, sau đó từ từ sâu hơn, từ từ xâm nhập. Cách thức nụ hôn nóng bỏng tiêu chuẩn. Đủ các kiểu.

Sự lưu luyến của hắn và, thời gian của hắn và cô.

A, nha, bọn họ là đến xem hoa. Là tới giải sầu! Mà hiện tại. Hiện tại rõ ràng khiến cho những đóa hoa kiều diễm có thể nở rộ trong mùa đông phải thẹn thùng nhìn bọn họ sao!

Như vậy những đóa hoa này, có nên ghen tỵ hay không? Nha, nơi này là vườn hoa ~ rõ ràng chúng mới là nhân vật chính, hiện tại lại biến thành một đôi đang nóng bỏng hôn nhau sao?

Hôn nữa. Hôn nữa bọn họ là quái vật sao? Làm sao hôn lâu như vậy còn không buông ra? Làm sao. Làm sao còn vẫn dính vào nhau? Về mặt xấu hổ ~~~~~ Về mặt hoàn toàn xấu hổ ~~~~~ không nhìn nữa ~ không nhìn!

Mà rõ ràng, Vương tẩu thấy bọn họ vẫn chưa trở vào nhà, quan tâm cầm một cái chăn tới, thời điểm đi đến cổng vườn hoa, thấy trong biển hoa một màn khiến cho người ta mặt đỏ tai hồng, trên mặt của bà cũng không có quá nhiều kinh ngạc!

Không có biện pháp, thấy nhiều cũng không kỳ quái, hôn nữa thiếu gia cùng tiểu thư, mọi người trong nhà cũng đã sớm công nhận họ là một đôi rồi, hôn cái miệng nhỏ nhắn cũng không có gì, không có gì. Các người tiếp tục, tiếp tục! Ngưng cười rồi, Vương tẩu lại đem cái chăn rời đi!

Thử hỏi bọn họ muốn hôn bao lâu? Trời mới biết. Bản thân bọn họ biết mà thôi. Mà bọn họ muốn kỳ hạn? Tuyệt đối là lâu như trời đất. . . .

Thời điểm 7 năm trước, khi cô cứ như vậy đứng trước mặt hắn, cô hiểu được một lần, mà hôm nay 7 năm sau, cô lại lần nữa hiểu được!

Bởi vì đây rõ ràng là một cơ hội văn hồi tuyệt mỹ. Mặc dù cực đoan, nhưng cô nghĩ phải lợi dụng cơ hội lần này, cô nghĩ phải nắm chặt!

Bệnh của cô vừa khỏi, hắn lại đột nhiên xảy ra chuyện, gần đây vẫn luôn xin nghỉ ở nhà. Rất tốt. Ai không thích phụ nữ dịu dàng? Ai có thể có lực kháng cự với người phụ nữ hiền huệ?

Phong. Lần này, em tuyệt đối không thể thất bại! Lần này, em phải thắng, không chỉ phải thắng anh, còn phải thắng đứa bé kia, thắng được tình yêu thuộc về chúng ta!

Bên ngoài Phong trạch, một người phụ nữ xinh đẹp không gì sánh được đang đứng, trong tay cô cầm một lẵng hoa tươi lớn, cũng đều không cách nào so với sự diễm lệ của cô!

Giày cao gót năm phân, hoàn mỹ làm nổi bật vóc dáng của cô, y phục ôm sát, càng cho thấy bóng lưng của cô, tăng thêm vài phần hoàn mỹ! Mà mái tóc giống như tảo biển hấp dẫn lòng người, càng thêm sáng bóng!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 59

Sau khi ấn chuông cửa chờ đợi, mỗi động tác gợn tay nhắc chân, càng thêm tồn tại một lần ưu nhã! Mặc dù nơi này là khu biệt thự hạng thượng đẳng, mặc dù nơi này không có nhiều người lắm, nhưng chỉ cần đi qua, hai mắt vẫn là muốn cẩn thận nhìn lâu, vật báu như vậy, không nhiều khi thấy ở đây, thậm chí hiếm thấy.

Khi Vương tẩu nhìn máy theo dõi thấy mặt Cát Văn Huệ, rõ ràng do dự một chút, không biết có nên để người phụ nữ này vào cửa hay không!

Dù sao bà là người từng trải, bà rất rõ ràng lòng của người phụ nữ này!

Mặc dù cô không sai, mặc dù cô chỉ đấu tranh vì tình yêu của mình mà thôi, mặc dù là một người phụ nữ, nên ra sức thực hiện chuyện của mình, nhưng không có cách nào! Bà. Không thể đứng về phía cô, lá phiếu của bà, đã sớm dành cho Bối Bối rồi.

“Vương tẩu? Có người đến sao? Ai vậy? Chưa mở cửa sao ạ?”

Hàn Bối Bối xuống tầng rót nước cho Phong Thiên Dục, thời điểm mới vừa ở trên lầu, cũng nghe được tiếng chuông cửa phía dưới!

Hôn nữa nhìn thấy Vương tẩu sững sờ ở bên kia, cô vui vẻ sôi nổi nhảy tới bên cạnh Vương tẩu ~ không thể không hưng phấn nha, ngày hôm qua ở trong vườn hoa, một câu ‘Bối Bối, anh cũng yêu em’ của hắn kia, khiến cho tâm tình cô tốt đến tận bây giờ!

“A. Tiểu thư, không sao, không có chuyện gì! Cô đi lấy nước đưa cho thiếu gia là tốt rồi!”

Thấy Bối Bối nhảy tới đây, Vương tẩu rõ ràng muốn chặn tầm nhìn của máy theo dõi! Nhưng đã không còn kịp nữa, khi Hàn Bối Bối thấy khuôn mặt trên máy theo dõi kia, nụ cười rõ ràng cứng ngắc một cái!

Không muốn để cho Vương tẩu nhìn ra cái gì, rất nhanh, cô lại buộc mình nở nụ cười!

“Không có chuyện gì, Vương tẩu, bác mở cửa cho cô ấy đi, trong tay cô ấy có hoa tươi, hẳn là đến thăm Dục đấy!”

“Tiểu thư.”

“Vương tử, tôi của là khách, chúng ta nên chiều đãi thật tốt không phải sao?”

Mặc dù có điểm để ý, mặc dù thấy người phụ nữ này không thoải mái, nhưng không có biện pháp, dù sao cô ta cũng là siêu sao dưới trướng England, là cây hái tiền của England!

Hơn nữa bất kể như thế nào, Dục cũng đều đã đáp ứng, sẽ không khiến cho cô khổ sở, như vậy cô nên tin tưởng hắn, giữa hắn và cô ta, sẽ không còn quan hệ gì nữa, cho dù người phụ nữ kia không đơn thuần, nhưng Dục có thể đơn thuần là được! Người Dục yêu là cô, là được!

“Tôi hiểu.”

“Được, vậy cháu lên trên trước!”

“Ừ, đi đi, tiểu thư!”

Ai nha ~ thời điểm nhìn Hàn Bối Bối lên lầu, trong lòng Vương tử, vẫn có chút rối rắm, tính cách của tiểu thư, nhược điểm lớn nhất, chính là mềm lòng, có một số việc, nếu mềm lòng, có thể sẽ bị người khác tổn thương!

Người phụ nữ đứng ở phía ngoài chính là rui ro, trong nhà lại là tiểu thư vẫn hồn nhiên thiện lương như cũ.

Giữa hai người này, nếu như khai chiến, thật ra bà sẽ rất lo lắng. Sợ hãi không biết rốt cuộc người nào sẽ thắng, người nào sẽ bại đây!

Cũng được, không quản được, cũng không có biện pháp quản, cuối cùng nhân nút mở cửa, để cho người phụ nữ đứng ở phía ngoài, đi vào!

Mà Hàn Bối Bối lên lầu, sau khi tiến vào phòng của hắn, đưa nước cho hắn, khiến cho hắn đột nhiên rất không hiểu, đột nhiên bò lên giường của hắn, chui vào chăn của hắn! Bộ dạng tình nghịch này, rõ ràng không khác gì khi cô còn bé!

Hắn cười cười, nhẹ nhàng vỗ vỗ cô, mà cô dứt khoát một tay bắt được bàn tay vỗ vỗ người mình của hắn, rồi sau đó ép vào dưới cổ của mình, vòng một vòng, cả người lẫn ngay vào bên cạnh hắn, tựa vào trong ngực của hắn!

“Làm sao vậy? Nha đầu ngốc? Giống như đột nhiên không được bình thường? Muốn làm nũng?”

“Không phải!”

“Vậy là gì?”

Hắn nhìn một chút cô đang dựa vào ngực mình, trên mặt tràn đầy nụ cười cưng chiều!

Mặc dù đối với cô đột nhiên chui vào có chút ngoài ý muốn, nhưng trên mặt rõ ràng không có tức giận, hơn nữa là hưởng thụ.

Bối Bối nhất định không biết, hắn cũng sớm đã bị sự tùy hứng trước kia của cô dưỡng thành thói quen rất xấu! Hắn cũng cũng sớm quen, bộ dạng cô ở bên cạnh hắn, chui vào chăn của hắn.

Nếu như cô thật sự không ở đây bên cạnh hắn, hắn nhất định sẽ có một khoảng thời gian không cách nào ngủ, không cách nào tiến vào mộng đẹp.
. Sẽ nhớ cô, nhớ cô đến mệt mỏi, mới có thể ngủ.

“Đừng động, chính là đột nhiên muốn chui vào, ôm em!”

“Được!”

Tiếp tục cười, yêu cầu này không quá phận, mặc dù. Rất hấp dẫn!

Sau khi hắn rốt cuộc ôm cô đang dựa vào trong ngực của hắn, thần sắc cứng ngắc trên mặt cô kia cuối cùng ít đi một chút, hơn nữa bắt đầu cẩn thận dùng tai nghe ngóng âm thanh ngoài cửa. Người phụ nữ kia cũng sắp tới rồi chứ!

Mà Phong Thiên Dục mặc dù không hiểu tại sao Hàn Bối Bối lại như vậy, nhưng tùy cô, cô thích làm nũng, sẽ để cho cô làm nũng, dù sao đối với cô, hắn hoàn toàn không có sức đề kháng!

Một!

Hai!

Ba!

.

Mười!

Rất tốt, gần, tới.

Nắm lấy cơ hội, đột nhiên, dưới tình huống Phong Thiên Dục căn bản còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, đột nhiên, Hàn Bối Bối trực tiếp cởi quần áo trên người mình xuống, trên người chỉ còn sót lại một bộ đồ lót màu trắng tinh!

“Bối Bối, em”

“Cốc cốc cốc!”

Phong Thiên Dục căn bản còn chưa nói hết, đột nhiên liền truyền đến tiếng gõ cửa, hơn nữa bởi vì không hiểu Bối Bối muốn làm gì, tay của hắn vừa lúc đặt ở trên vai của cô, rõ ràng là muốn giúp cô kéo quần áo lên. Rõ ràng không phải cố ý tạo nên một loại hơi thở mập mờ!

“Vào đi!”

. Giọng của phụ nữ? Hiển nhiên, người đứng ở bên ngoài, không nhận được hơi ngây ngẩn cả người một cái! Nhưng vẫn mở cửa phòng, đi vào, càng bởi vì là phụ nữ, cho nên mới càng không thể lùi bước, không phải sao?

Mục đích cô tới đây, cô một chút đều không quên! Cũng có thể nói là chưa bao giờ dám quên, một thoáng vào cửa kia, mỉm cười.

“Phong!”

“ Hả? Sao em lại đến đây?”

Không thể không nói, loại cảnh tượng này thật sự có điểm lúng túng, hơn nữa cũng trong mấy giây này, hắn rốt cục cũng hiểu được, vì sao Bối Bối đột nhiên kỳ quái như vậy, không phải là làm nũng, mà là.

Nghĩ tới đây, mặc dù vẫn đang kinh ngạc, nhưng lại cũng vẫn nhìn không được nhẹ nhàng nâng lên nụ cười, Bối Bối. Tiểu Bối Bối trở nên xấu xa, sẽ có tâm cơ chơi đùa một chút như vậy rồi, nhưng hắn không ghét, ngược lại, có chút. Thích!

Rõ ràng, thời điểm Cát Văn Huệ nhìn thấy Hàn Bối Bối nằm trên giường, thậm chí là nằm ở trong ngực Phong Thiên Dục, vẻ mặt liền cứng ngắc, nhưng lại cũng vẫn rất nhanh bị cô ép xuống!

Dù sao cô là một diễn viên, dù sao kỹ thuật diễn của cô cao như vậy.

Nhưng không sao, cho dù chỉ là một hồi cứng ngắc như vậy, đối với Hàn Bối Bối mà nói, cũng đã đủ rồi! Cát Văn Huệ. Cô cũng sẽ như vậy sao? A, chặt vật. Được rồi, được rồi!

Cô xấu xa, cô nhỏ mọn, nhưng không có biện pháp, trước tình yêu, cô học không được hào phóng, lần trước hào phóng, cô đã hối hận, rất hối hận rất hối hận!

“Ha ha, không sao, chính là nghe nói anh bị thương, cho nên tới xem một chút, dù sao lần trước em ngã bệnh, anh cũng vẫn luôn ở bên cạnh chăm sóc em, lần này anh bị thương, như vậy đương nhiên em phải tới chăm sóc anh!”

Vừa nói, cô vừa đem hoa cô mua tới, đưa cho Phong Thiên Dục, hắn ra hiệu bảo cô để ở một bên! Tức thời, Bối Bối trong ngực hắn, cái gì cũng không nói, chỉ là một động tác, khiến cho Cát Văn Huệ hít thở không thông! Khiến cho Phong Thiên Dục len lén ở bên kia buồn cười!

“Hắc ~~ một quá ~~ Dục, thật ồn ào? Làm gì vậy? Chúng ta phải tiếp tục ngủ một chút nữa!”

Giả bộ bộ dạng còn buồn ngủ, cô rất không thực nữ ngáp một cái, rồi sau đó lại bò đến trước mặt của hắn, hôn một cái lên môi hắn!

Hắn cứng chiều cười, mà nụ cười kia rõ ràng Cát Văn Huệ đi theo bên cạnh hắn bảy năm cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua, hơn nữa. Cô hít thở không thông là bởi vì, bảy năm rồi, Phong Thiên Dục cho tới bây giờ đều không cho cô đụng tới môi của hắn, chớ nói chi là hôn!

Còn nhớ rõ mùa đông mấy năm trước, cô chỉ bắt quá nhìn thấy môi của hắn có chút khô nẻ, cô chỉ là tốt tâm lấy son dưỡng môi của mình bôi lên môi cho hắn, nhưng. Lần đó hắn giận dữ, cô cho tới bây giờ cũng sẽ không quên, cũng vĩnh viễn không thể quên!

Cũng bắt đầu từ ngày đó, cô biết rõ, vì sao hắn chưa bao giờ cùng cô hôn môi, vì sao cho tới bây giờ đều từ chối sự nhiệt tình của cô. Môi là cấm khu của Phong Thiên Dục! Môi. Cô cho rằng là sự kiêu kỳ của hắn!

Cho nên cho tới bây giờ cô cũng không hỏi. Cho tới bây giờ đều không đụng tới, ha, nhưng bây giờ xem ra, giống như không phải là như vậy đi?

Chẳng qua đôi môi kia, là bởi vì dành riêng cho người khác sao?

“Được, ngoan, nếu muốn ngủ, em ngủ tiếp chút nữa đi!”

Sờ sờ đầu của cô, nhìn bà vai cô lộ ra ngoài, hắn tỉ mỉ giúp cô kéo chăn lên, đó cũng là một phần ôn nhu cho tới bây giờ cũng không dành cho Cát Văn Huệ!

Nếu như không phải xác định động tác kia xuất phát từ chân tâm, nếu như không phải xác định hắn chân chính quan tâm đến Hàn Bối Bối, cô có thật sự

chật vật như vậy không, có không chịu nổi như vậy không!

“ Phong, không sao chứ? Rốt cuộc anh bị thương ở đâu? Anh vẫn luôn không tuyên bố với bên ngoài, người trong công ty, cũng không một ai biết, em vẫn rất lo lắng, cho nên lần này không nói trước với anh đã trực tiếp chạy đến nhà anh, hi vọng anh không để ý!”

“Sẽ không, trước tiên em xuống lầu ngồi một lúc đi, tôi bảo Vương tẩu tiếp đãi em!”

“Không cần, không sao, em ở đây cùng anh một lúc đã!”

“Nha? Có người đến? Ngượng ngùng. Tôi không chú ý tới, quá mệt mỏi. Nha. Hình như là dì Văn Huệ?”

Lần nữa tức thời, người nào đó giùng giăng, từ trên giường bò dậy!

Hơn nữa trên người lộ ra vết xanh tím kia. Lần nữa khiến cho hai người khác ở hiện trường hoàn toàn hồng mắt.

Nha ~ Phong Thiên Dục hiện tại cuối cùng hiểu được, mới vừa cô ở dưới chân, cọ cọ chà chà, rốt cuộc là làm gì, thật quá khiến cho hấn. Hộc máu! Cô xấu xa, xấu xa hết mức!

“ Ách, Bối Bối, nếu như em gọi tôi là chị, tôi nghĩ sẽ tốt hơn một chút!”

Cứng ngắt! Thời điểm nói ra những lời này, rõ ràng, thần sắc của Cát Văn Huệ, cứng ngắt đến mấy giờ, lần này cô không có biện pháp khắc chế rồi, lần này cô không cách nào trấn định rồi!

“Như vậy. Chị Văn Huệ? Chị tới lúc nào vậy? Em đều không biết, thật sự ngượng ngùng, Dục. khiến cho em quá mệt mỏi, nha. Không phải, em đang nói gì vậy? Chị Văn Huệ, chị đừng để ý, không để ý là tốt rồi. Em trước tiên, giúp chị lấy một tách trà!”

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 60

Thời điểm đứng dậy, cô lại làm bộ rất suy yếu thiếu chút nữa ngã xuống, Phong Thiên Dục nhìn lại tất cả nụ cười, đơn giản chỉ cần lấy tay đỡ lấy cô, cô liền thuận thế ngã vào trong ngực hấn, mà hấn phụng bồi cô diễn, hai người rõ ràng xấu xa như nhau.

“Bối, không sao chứ?”

“Không sao. Chi là chân có chút mềm, đều là do anh đấy. Xấu lắm!”

Vừa nói, người nào đó rất rõ ràng không biến sắc nhìn Cát Văn Huệ sắc mặt đã trở nên có chút vàng như nền!

Bà cô già, nhìn thấy không? Đây chính là sự khác nhau giữa chúng ta, nhìn thấy không? Đây chính là thế giới của tôi và anh ấy, ai cũng không thể bước vào!

Mặc dù có lẽ cô đã từng có anh ấy, mặc dù. Mặc dù tôi không thể không thừa nhận, tôi từng ghen tỵ với cô, nhưng bắt đầu từ hôm nay, tôi tuyệt đối sẽ không còn ghen tỵ nữa!

Bắt đầu từ hôm nay. Chiến tranh giữa hai người phụ nữ, cũng mới chân chính bắt đầu, đối với hấn, cô tuyệt đối không thối lui! Còn là sau khi hấn thổ lộ!

Hấn từng nói, yêu cô, cũng yêu cô.

“A, đây còn không phải là do em không ngoan, anh nhớ được là em chủ động trước đấy!”

Hấn cúi người dùng chóp mũi cọ xát cô, đồng dạng, hấn hiển nhiên cũng hoàn toàn không tính toán đặt Cát Văn Huệ trong mắt, hấn đáp ứng rồi, cam kết với Bối, sẽ không để cho cô bị tổn thương, sẽ không để cho cô khó chịu, cho nên lúc này, dĩ nhiên là thời điểm tốt nhất cho hấn tỏ rõ lập trường của mình!

“ Cái đó. Hai người. Ở cùng một chỗ?”

Run rẩy trong thanh âm, ngay cả Cát Văn Huệ cũng không cách nào coi thường! Cảm giác đau! Đây chính là cảm giác đau. Một màn trước mắt này, thật sâu đậm vào trong trái tim cô!

Hấn tuyệt tình như vậy thật sao? Xấu xa như vậy thật sao? Nhanh như vậy. Nhanh như vậy đã ở cùng một chỗ với đứa bé này thật sao?

Để cho khi cô cần bản còn chưa kịp ra tay, hai người họ liền khiến cho cô ứng phó không kịp sao?

A, ác độc! Thật ác độc! Bất quá cũng không sao cả, nếu Hàn Bối Bối quả thật giỏi như vậy sao? Cô cũng muốn xem một chút, ai mới là người lợi hại? Ai lợi hại hơn ai! Cô lăn lộn trong giới giải trí đã nhiều năm như vậy, đã sớm không phải kẻ ngốc, có một số việc, cô đã sớm có thể nhìn hiểu!

Nha đầu này là cố ý, tuyệt đối là cố ý, hạ chiến thư cho cô, cho nên tại sao cô có thể không nhận?

“Há? Chị Văn Huệ nói em và Dục sao?”

“..... Ừ!”

Hàn Bối Bối nhìn thân thể Cát Văn Huệ đều có chút đang khẽ run, lộ ra một nụ cười thiên sứ!

Mà Phong Thiên Dục càng thêm hiểu, sau khi tỏ rõ lập trường của hắn, hắn chỉ cần đứng ở bên cạnh Bối Bối là được, hắn không cần nói chuyện, tiếp theo là tiết mục của hai người phụ nữ này!

Nếu như hắn thật sự lên tiếng, ngược lại sẽ thương tổn tới tự ái của Bối Bối, sẽ khiến cho cô cảm thấy, bản thân vô dụng.

“Đúng vậy, chị Văn Huệ, em và Dục ở bên nhau, chúc phúc chúng em chứ?”

“Vây em biết, anh ấy và tôi.”

“Sao? Chị Văn Huệ muốn nói gì? Nói Dục và chị từng có một thời gian ở bên nhau? Nói đến chuyện trước kia của anh ấy sao?”

Trên mặt Bối Bối hiện ra một nụ cười châm chọc, cần bản không để cho Cát Văn Huệ mở miệng trước, mình trước tiên đã nói hết ra, loại chuyện như vậy nếu từ trong miệng cô nói ra trước, cô rất rõ ràng, hoàn toàn khác với từ trong miệng Cát Văn Huệ nói ra!

“Chị Văn Huệ, không sao, chuyện của chị và anh ấy, em đều biết, anh ấy cũng đều nói với em, hơn nữa anh ấy cam kết với em, sau khi ở bên cạnh em, anh ấy liền tuyệt đối sẽ qua lại với bất kỳ một người phụ nữ nào khác, từ nay về sau, anh ấy sẽ chỉ có một người phụ nữ là em! Cho nên cũng chính bởi vì như vậy, em không ngại, trước kia em, quá nhỏ, không thể đứng ở bên cạnh anh ấy, khi anh ấy tịch mịch, khi anh ấy cần phát tiết, đều là chị Văn Huệ giúp em phụng bồi, điểm này, em còn phải cảm ơn chị!”

Cô cười. Giấu đao trong nụ cười!

Thì ra cô ở trong thế giới của Hàn Bối Bối cùng Phong Thiên Dục, chỉ là khi hắn tịch mịch, cần phát tiết?

Mà nguyên nhân cũng chỉ vì Hàn Bối Bối quá nhỏ? Tạm thời không làm được người giúp hắn phát tiết? Cho nên mới là cô? Cho nên cô cứ như vậy làm thế thân của một đứa bé bảy năm?

Chật vật không đất dung thân. Cát Văn Huệ ở trong lời nói sắc bén của Hàn Bối Bối, bị cắt đến thương tích khắp người.

“Cô. Các người.”

“Chị Văn Huệ, những năm này, thật cảm ơn chị, cảm ơn chị vẫn như vậy không oán không hờ ở bên cạnh Dục, nhưng hiện tại chúng em đã ở bên nhau, cho nên đối với chị, em và Dục đều cảm thấy có lỗi, nếu như trong lòng chị không thoải mái, hiện tại chị có thể mắng ra!”

Không để lại dấu vết bỏ dẫy từ trong ngực Phong Thiên Dục, cô nhẹ nhàng đi xuống giường, rồi sau đó đi tới trước mặt Cát Văn Huệ, lộ ra nụ cười khiến cho người khác như thế nào đều không thể kháng cự, là thiên sứ sao. Không, là một ma quỷ xem ra giống Thiên Sứ mà thôi!

“..... Các người.”

Cát Văn Huệ phát hiện, cô bây giờ, thế nhưng không biết rốt cuộc nên nói gì!

Nha! Là cô đánh giá quá thấp đứa bé này sao? Vì sao cô bây giờ, lại đang chật vật liên tiếp tháo chạy? Vì sao cô ngay cả chút năng lực phản kích cũng không có?

Thống hận! Cô rất thống hận loại cảm giác này!

“..... Quên đi, các người nghỉ ngơi thật tốt đi, hôm nay là tôi quấy rầy đến các người! Còn có Phong. Đồng nghiệp trong công ty, đã giúp anh chuẩn bị một PARTY, nói chờ sau khi thân thể anh tốt lên rồi, mọi người cùng nhau đi ăn mừng một trận, bất kể như thế nào, lần này hi vọng anh đừng cự tuyệt, hơn nữa. Các người đã ở cùng nhau, như vậy tuyên bố với mọi người đi, dù sao trong công ty, mấy chàng trang thích Bối Bối cũng không ít!”

Suy nghĩ một chút, cô rốt cuộc mỉm cười!

Đúng vậy, cô bây giờ, có lẽ chật vật, có lẽ tạm thời đã thua bởi Hàn Bối Bối, nhưng thắng thua nhất thời này, không quan trọng! Cô cần chính là kết quả! Cô muốn làm người có thể cười đến cuối cùng.

PARTY! PARTY có lẽ là cơ hội cô còn có thể chuyển bại thành thắng! Truyền hình diễn quá nhiều, có một số việc, tự nhiên mà đến, tiện tay nắm giữ! Cô phải lên kế hoạch thật tốt mới được!

“..... A!”

“Được, vậy thì gửi lời cảm ơn của em và Dục tới mọi người, đến lúc đó PARTY chúng em sẽ tới!”

Mặc dù Hàn Bối Bối lúc này, cũng duy nghĩ không ra, vì sao Cát Văn Huệ đột nhiên rộng lượng như vậy, nhưng bất kể như thế nào, nếu chiến tranh giữ phụ nữ đã khai hòa. Liên quyết không lùi bước! A, đầu đi, cô cũng vừa đúng lúc muốn đầu một trận chân chính với cô ta!

Dục ở phía bên cô, cô liền nhất định sẽ thắng.

“Ừ, được rồi, Phong nghỉ ngơi thật tốt, em không quá rầy các người!”

Sau khi mặc lại áo ngoài đã cởi ra, Cát Văn Huệ đứng dậy rồi đi, một thoáng đóng cửa lại kia, rõ ràng, ngón tay cô hung hăng bóp chặt tay nắm cửa, vẫn bóp chặt đến khi khớp xương cũng trắng bệch, vẫn không buông ra!

Vương tử chuẩn bị xong nước chanh mật ong mang tới thấy Cát Văn Huệ đứng trước cửa, sắc mặt có vẻ có chút dữ tợn, cả người cũng không nhịn được khẽ run sợ một chút!

“..... Cát tiểu thư?”

“A?”

Bị kinh hách một chút, Cát Văn Huệ hốt hoảng buông lỏng bàn tay nắm nắm cửa ra, hơn nữa lễ phép hướng Vương tử gật đầu chào một cái, lập tức vội vàng rời khỏi Phong gia!

Trong lòng của cô thật hốt hoảng! Trong lòng của cô thật khó chịu, thật khó chịu.

Không khí của Phong gia khiến cho cả người cô đều cảm thấy hít thở không thông, đứa bé bên cạnh Phong Thiên Dục kia, càng làm cho cô cảm thấy khó chịu!

Cô hôm nay. Giống như bị si nhục lớn nhất, mà tất cả hôm nay. Cô thề, cô dùng tính mạng của mình thề, cô nhất định sẽ trả lại, nhất định!

Nhìn Hàn Bối Bối lần nữa mặc xong áo khoác, Phong Thiên Dục khẽ nheo mắt lại, nhìn cô làm bộ bận rộn!

Hắn rất rõ ràng, về chuyện ngày hôm nay, hiển nhiên, Bối Bối căn bản không muốn giải thích quá nhiều! Thậm chí có thể nói là không có ý định giải thích!

Nhưng thật ra không sao, thật sự một chút quan hệ cũng không có, hắn không cần sự giải thích của cô, mọi thứ cô làm, hắn đều hiểu! Hiểu nguyên nhân cô làm những điều này!

“Bối Bối!”

“..... Làm cái gì? Nếu như bây giờ chuẩn bị muốn chất vấn em, như vậy em cho anh biết, miễn! Em không nghe!”

Xoay người lại, cô một chút cũng không khách khí nhìn chăm chăm hắn!

Thật ra mới rồi cô nói rất hay nghe, nói một chút cũng không ngại chuyện trước đây của hắn. Thật ra cái rắm ấy! Cô cũng không phải là Không Từ, làm sao sẽ không ngại? Hà?

“A, em nghĩ quá nhiều, tại sao anh muốn chất vấn em?”

Hắn hỏi ngược lại, trong giọng nói mang theo thoải mái khó có được, mang theo giao hoạt thuộc về hắn!

“Thế nào? Chẳng lẽ việc hôm nay em làm không khiến anh tức giận? Không cho phép anh chuẩn bị tra hỏi em một phen?”

“Vì sao?”

“..... Người phụ nữ kia, dù sao làm bạn trên giường của anh đã nhiều năm như vậy, bất kể như thế nào, ít nhiều cũng sẽ có tình cảm chứ? Em đối xử với cô ta như vậy, anh không tức giận sao?”

“Đưa ngốc, vì sao phải tức giận? Bối Bối, chớ hiểu lầm. Bốn năm khi em rời đi, anh cơ hồ không chạm qua cô ấy!”

Hắn rất nhiều rất nhiều thời gian ở không, không phải là lấy ra phát tiết tịch mịch, cơ hồ toàn bộ đều dùng để tưởng niệm cô, chỉ là tưởng niệm cô, cũng đã hao tổn quá nhiều thời gian cùng tinh lực của hắn rồi, cho nên xin lỗi, hắn thật sự không có thời gian để lâu lòng cùng người phụ nữ khác!

“Ha, anh cho em là đứa trẻ ba tuổi sao? Anh ở đây dụ dỗ quý?”

Đi tới trước mặt của hắn, cô một chút cũng không khách khí, hung hăng ấn ấn đầu của hắn! Mờ mắt nói mò sao?

Nếu thật sự bốn năm, vẫn luôn không có liên lạc, vẫn luôn không có gì mập mờ, người phụ nữ kia còn có thể chưa từ bỏ ý định như vậy sao? Thậm chí còn đuổi tới nhà?

“Anh không lừa em, hơn nữa em cũng phải nghe rõ ràng từ anh dùng, được không? Mèo nóng nảy?”

“.....”

Mèo..... Giống như biết cô, cùng cô quan hệ tốt, cũng rất thích coi cô như một con mèo, thế nào? Chẳng lẽ tính cách của cô, lại thật sự giống như một con mèo? Cô vẫn ở chỗ cũ bên kia nhìn chăm chăm hắn, không nói bất kỳ một câu nào!

“Bối Bối, là cơ hồ! Không phải là vẫn..... Anh thừa nhận, có là có, nhưng bốn năm tăng lên, thời gian anh ở chung một chỗ với cô ấy, sẽ không hơn một tháng!”

“Em còn có thể tin tưởng anh sao?”

Sau khi bị hắn bắt trở về trong lòng lần nữa, cô lấy tay vòng chắc lên cổ của hắn, rồi sau đó hàm răng của cô, một chút cũng không khách khí cắn lên môi của hắn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 61

Sau khi nhìn môi của hắn bị mình cắn phá, nhìn phía trên, rỉ ra một chút máu, mặc dù có chút đau lòng, nhưng không thể không thừa nhận, trong lòng xác thực, dễ chịu hơn một chút!

“Bối, không phải còn có thể tin tưởng anh mà là nhất định tin tưởng anh! Sau này..... Chúng ta phải trải qua cả đời, không phải sao?”

Mập mờ, hắn không bởi vì môi bị cắn rách mà tức giận, ngược lại dùng chóp mũi của mình, cọ sát cô!

“..... Hừ, lời ngon tiếng ngọt!”

“Bối không thích?”

“..... Hừ! Nếu anh còn dám nói câu này với người phụ nữ thứ hai, Phong Thiên Dục, vậy em nói cho anh biết, anh nhất định sẽ chết!”

“Ừ, nữ vương đại nhân của anh!”

Nhẹ nhàng làm ra cảm kết cả đời này, chẳng qua là ngôn ngữ nhỏ nhẹ, nhưng không có nghĩa là, trọng lượng của những câu chữ này cũng nhẹ trong lòng hắn, ngược lại..... Những cam kết này, hắn thấy rất nặng, rất nặng.....

“Dục!”

“Ừ?”

Cô dựa vào trong ngực hắn, hắn ôm cô, cho dù một câu nói đều không nói, hắn cũng không thể không thừa nhận, thật ra hắn yêu chết loại cảm giác này!

“Sau này trong mắt anh, chỉ có thể có một người phụ nữ là em!”

“Được!”

“Dục ~ nếu như anh thực sự không nhẫn nhịn được, cũng không được tìm Cát Văn Huệ nữa, em luôn bên cạnh anh.....”

Thời điểm nói ra những lời này, mặc dù có chút đỏ mặt, nhưng cô lại một chút cũng không hối hận, bởi vì có một số việc, là tất nhiên!

“Bối ngốc nghếch, em biết những lời này đối với một người đàn ông mà nói, rất cuộc đại biểu cho cái gì không?”

Hắn cười khẽ, đem cô trong ngực, ôm càng chặt!

Chính là một đứa ngốc nhỏ nhỏ như vậy, lại làm cho hắn hoàn toàn đánh rơi trái tim của mình.

“Đĩ nhiên hiểu ~~~ tóm lại. Tóm lại anh không thể là được rồi, này này này, anh có phải đang có ý đồ nói sang chuyện khác hay không? Em nói cho anh biết, không cho phép! Mau trả lời em!”

“Được, được, đáp ứng em, tuyệt đối không tìm những người phụ nữ khác, thật sự chịu đựng không nổi, anh nhất định sẽ tìm em!”

Tiếp tục cười. Bối Bối ngây thơ, thế nhưng hắn lại giống như cũng lấy niềm sự ngây thơ của cô, một người đàn ông 29 tuổi, thế nhưng cùng một nữ sinh 19 tuổi thảo luận loại vấn đề này. Nha, bắt kè như thế nào, tựa hồ cũng sẽ cảm thấy quái dị đi?

“Ừ, như vậy chuyện này, cũng coi như xong, sau này. Sau này, đời này anh cũng chỉ có thể có một mình em!”

Điểm một cái lên tim của hắn, cô bá đạo hôn một cái lên trên, tuyên thệ quyền sở hữu của mình đối với hắn!

Hắn vẫn cười, hơn nữa trịnh trọng hướng cô gật đầu một cái! Đại khái nha đầu này vẫn không rõ, trái tim này căn bản cũng sớm đã bị cô chất đầy, căn bản cũng không chứa nổi bất kỳ người nào khác nữa! Vị trí của cô trong lòng hắn, vẫn luôn là số một.

“Dục. Thật là yêu anh! Thật là không dám tưởng tượng, nếu như anh không yêu em, em nên làm gì bây giờ.”

Cô nhẹ giọng thờ dài, mà hắn dứt khoát vuốt vuốt ngón tay của cô, Bối Bối quá gầy, chờ sau khi thân thể hắn tốt lên, hắn phải nỗ lực nuôi cô mập một chút mới được!

“Dục, anh đó ~~~ ngàn vạn lần không được để cho em thương tâm, hơn nữa ngàn vạn lần không được phản bội em, dù sao em trẻ hơn anh 10 tuổi, nếu như anh phản bội em, em liền lập tức biến mất, hơn nữa tuyệt đối để cho anh không tìm được, quan trọng nhất là, nếu có thể như vậy, em tuyệt địa sẽ không vờ ngớ ngẩn xuất hiện trước mặt anh nữa!”

“. Đứa ngốc!”

Tìm đau khi cô nói những lời này, hắn hôn lên trán của cô! Hắn hiểu được. Bối Bối nói ra những lời này, đại khái là bởi vì cảm giác an toàn hắn cho cô căn bản còn chưa đủ sao? Bối. Bối đáng thương!

“Tóm lại những lời này anh nhất định phải nhớ rõ, em không phải nói giỡn!”

“Ừ, hiểu, yên tâm, anh tuyệt đối sẽ không phản bội em, bé ngốc, em rất rõ ràng tư cách của em nha, trẻ hơn anh? Trẻ hơn 10 tuổi? Ừ? Có phải còn luôn tưởng tượng, mình làm sao có thể thích một người đàn ông hơn mình 10 tuổi hay không? Nếu người này không đáng hoàng, mình nhất định sẽ đập hắn đi! Không cần hắn nữa!”

“Đúng rồi. Đúng rồi, chính là nghĩ như vậy, cho nên anh nhất định phải ngoan ngoãn, hiểu không? Người ta chịu muốn anh, là vinh hạnh anh tám đời tu luyện được!”

“.”

“Thực ra anh không nhắc nhở em, em căn bản còn không nghĩ đến điểm này, bất quá bây giờ anh nói rồi, thật may anh đã nhắc nhở em, Dục! Về sau phải ngoan, nếu không người ta liền đá bay anh.”

“.”

Trò chơi cãi vã trong phòng vẫn đang tiếp tục, rõ ràng Phong Thiên Dục đã đến lúc uống thuốc, nhưng khi Vương tẩu lần nữa mang thuốc tới, nghe được hài hòa trong phòng, đơn giản chỉ cần nhìn nhận, lại lần nữa đi xuống dưới lầu!

Một bữa thuốc không uống không cần gấp gáp, dù sao thiếu gia, đã sắp khỏe rồi, nhưng loại tình thú cãi vã này. Tuyệt đối không thể quấy rầy! Đây là phương thức tốt nhất cho hai người họ bồi dưỡng tình cảm!

“Nhất định phải làm như vậy sao?”

“. Không thể còn có thể làm sao?”

“Ha, tôi không nghĩ tới, em cũng là người như vậy, thật ra vẫn cho rằng em rất đơn thuần, thậm chí rất kinh ngạc, lẫn lộn nhiều năm trong giới giải trí như vậy, em vẫn trong sạch! Không nghĩ tới, căn bản là bên ngoài tô vàng nạm ngọc!”

Trong góc quầy bar, khuôn mặt người đàn ông lộ ra vẻ khinh bỉ! Mà người phụ nữ chịu đựng các loại khinh bỉ, toàn bộ không nói gì!

Đúng vậy, cô cũng không thể không thừa nhận, cách làm lần này của mình, thật sự khiến cho người ta cảm thấy rất khinh bỉ, nhưng không có cách nào khác, cô không phải là thánh nhân. Cô cũng sợ thua!

“Tùy anh nói thế nào, tôi không quan tâm, nếu như những lời này có thể làm cho anh cảm thấy vui vẻ, như vậy anh có thể nói khó nghe thêm một chút nữa!”

“Tại sao chọn tôi?”

Người đàn ông không hề rời mắt, nhìn người phụ nữ đang ngồi trước mắt này, thật ra cô rất đẹp. Thật sự! Chẳng qua là đáng vẻ hiện tại, kế hoạch như vậy, làm cho người ta cảm thấy xấu xí mà thôi!

“Không vì sao, ánh mắt của anh có chút giống hần! Hơn nữa quan trọng chính là, anh cần tiền!”

“ ”

Người đàn ông rót xuống một ly bia, khinh bỉ trong mắt lần nữa dâng lên! Người phụ nữ này. Nha, thật là tàn nhẫn!

Hần là vì ai? Mới rơi vào tình trạng hôm nay? Hần là vì ai? Cam tâm tình nguyện trở nên chật vật như vậy? Hần bỏ ra tất cả. Nhưng quay đầu lại. . . . Quay đầu lại, chẳng qua là đôi mắt sự chế nhạo của cô? Ha, buồn cười, thật sự là một chuyện vô cùng buồn cười, không phải sao?

“Chính là mấy ngày này, làm phiền anh không cần hút thuốc lá, không cần uống nữa rượu nữa, tôi muốn chất lượng hàng tốt nhất, hiểu chưa?”

Đúng vậy, hần trong mắt cô, không phải chỉ là một loại hoang vắng ra giao dịch thôi sao? Hần cho cô thứ cô muốn, cô cung cấp tiền cho hần, như vậy hai bên không thiếu nợ nhau, không hơn!

“ Văn Huệ, em thay đổi!”

“Thay đổi? Là người ai cũng sẽ thay đổi!”

Khóe môi người phụ nữ, thời điểm nghe người đàn ông nói những lời này, cũng rõ ràng nâng lên một nụ cười, chẳng qua khổ sở, chằm chọc trong nụ cười kia, có ai có thể hiểu?

“Em Quên đi, tôi không nói, em vẫn luôn hiểu, chỉ cần là chuyện của em, tôi đều sẽ không cự tuyệt. Chẳng qua là lần này, em thật dễ cho tôi quá thất vọng rồi! Tôi vẫn như cũ có thể giúp em một lần. Nhưng nhớ, đây là lần cuối cùng tôi giúp em! Sau lần này, tôi sẽ rời đi, sẽ biến mất, hãy nhớ, Cát Văn Huệ thuần khiết trong lòng tôi. Cho dù không yêu tôi, chỉ là đơn thuần yêu Phong Thiên Dục chết rồi, hiểu chưa?”

Quyết liệt! Lời nói có bao nhiêu quyết liệt? Cô lại muốn mất đi sao? Lại muốn mất đi một thanh mai trúc mã ở bên cạnh mình, gần 15 năm?

A, cũng được, dứt khoát, cô một chút cũng không hối hận, cô trước đây, có lẽ sẽ, nhưng bây giờ cô đã không có bất kỳ cảm giác gì, tâm đều đã chết, còn từ đâu tới cảm giác đây? Đúng không?

Cô hiện tại chẳng qua là đang tranh thủ, đang giúp mình tranh thủ một chút cơ hội cùng hy vọng cuối cùng mà thôi, mà cùng lúc đó, có vài thứ, nhất định phải hy sinh! Cũng tỷ như tình cảm đơn thuần cuối cùng này! Một tình cảm thuần túy sạch sẽ!

“Không sao cả! Tùy anh, chẳng qua hi vọng đến lúc đó, anh đừng hối hận! A Khải, đã nhiều năm như vậy, là anh vẫn không thể rời bỏ tôi, mà tôi, cũng không phải không thể rời bỏ anh!”

Sau khi kiên quyết nói xong những lời tổn thương người, cô từ trong túi xách, lấy ra một chi phiếu 10 vạn đưa cho người đàn ông gọi A Khải, rồi sau đó lại giảm thấp thanh âm xuống, nhẹ nhàng nói với hần!

“A Khải, đây là ứng trước, sau khi chuyện thành công, sẽ có 90 vạn cho anh!”

Đứng dậy, xoay người, rời đi.

Động tác làm liền một mạch! Chẳng qua là cô kiên quyết rời đi, cũng căn bản cũng không nhìn thấy, trong khoảnh khắc cô xoay người, đau lòng trên mặt A Khải!

Ai ~ một cô gái đã từng ngây thơ sáng lạng như vậy, bây giờ đã thay đổi, hoàn toàn thay đổi.

Cách làm của cô bây giờ, thực sự là vì tình yêu sao? Là cố gắng vì tình yêu của mình? Hay chỉ là một loại suy nghĩ không có được, cho nên nhất định phải cố gắng lấy được?

Văn Huệ. Nhất định phải làm như vậy sao? Xác định như vậy, đối với em là tốt nhất? Được. Có thể giúp em, có thể giúp em lần cuối cùng này! Hơn nữa em cũng phải nhớ, đây là lần cuối cùng! Về sau vĩnh viễn không có nữa!

Bây giờ là người nào đang thờ dài? Hiện tại là ai đang gào thét! Là ai. Ở trong gió nước nở nhen ngào.

Đáng giá không? Ai cũng muốn biết, đây rốt cuộc đáng giá không? Không có ai biết đáp án.

Người cũng đều là như vậy, sau khi biết được kết quả, mới biết cái gì gọi là hối hận, cái gì gọi là khổ sở, lại mới biết, cái gì đáng giá, cái gì không đáng giá!

“Thật là ghê tởm! Đầu óc người phụ nữ này, không biết làm bằng gì!”

“..... Dạ!”

“Susan, chuyện này, chúng ta chớ nhúng tay, cứ như vậy đi, chúng ta là phụ trách bảo vệ an toàn của Hàn Bối Bối! Chuyện này không nằm trong phạm vi của chúng ta, hì hì, chuyện tình của người ta, chúng ta nhúng tay cái gì?”

Hắn không làm chuyện lỗ vốn, hơn nữa tuyệt đối cũng chỉ là chuyện trong phạm vi của mình, vấn đề tình cảm của Hàn Bối Bối, không nằm trong phạm vi quản lý của hắn, huống chi người khác tính kế như thế nào. Nếu như tình cảm của Hàn Bối Bối cùng Phong Thiên Dục đủ chắc vững chắc, như vậy bất kể như thế nào, cũng sẽ vượt qua!

Ngược lại, nếu như tình cảm của hai người không đủ, như vậy bất kể như thế nào, cho dù người khác đi giúp một tay, cũng cuối cùng sẽ không có tương lai!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 62

“Nhưng mà.”

“Nhưng mà cái gì? Nhưng mà anh của anh sẽ khổ sở sao? Nhưng mà, nhưng mà, nhưng mà! SUSAN, đời này của em, thật xong đời, thật sự tính toán hao tổn cuộc đời trên thân anh của anh sao?”

Sắc mặt của Dạ Huyền Phi, đột nhiên biến đổi một cái, mặc dù như cũ làm cho người ta nhìn không hiểu, bộ dạng lưu manh này của hắn, rốt cuộc coi là cái gì. nhưng thật là người nhìn không hiểu sao? Hay là căn bản không muốn hiểu?

“Được rồi, tạm ngừng, chúng ta không nói đề tài này nữa OK? Mỗi lần nói đến đề tài này, giữa hai chúng ta, nhất định sẽ có một người không thoải mái, chuyện như vậy, thật không cần thiết!”

“Em cũng không muốn! Nhưng mỗi lần em. Kiểm chế không được!”

Tình cảm bị đè nén quá lâu, chắc chắn sẽ có thời điểm biến dạng, hơn nữa có lúc cũng chắc chắn sẽ không muốn đè nén thêm, cũng được, cũng được, coi như hết! Hắn ngậm thở dài một cái, cố gắng để cho trạng thái của mình trở lại lúc ban đầu!

“Không sao! Em hiểu rõ anh vì tốt cho em, em cũng biết rõ em hao tổn tâm tư trên người anh ấy là vô ích! Nhưng giống như anh nói, Dạ ~ em cũng không khống chế được!”

Cười khỏ với Dạ Huyền Phi một phen, Dạ Huyền Phi bất đắc dĩ lộ ra vẻ mặt khổ sở, cũng như thường ngày, kéo cô vào trong ngực của mình, nhẹ nhàng vỗ bả vai của cô!

“Kê ngốc, không có ai để cho em chịu đựng, khi em ở trước mặt anh, không cần ngại trang!”

“..... Dạ!”

“Cũng không cần thiết nói cho anh cảm động, Susan, đã nói với em từ lâu rồi, ở trước mặt anh, là chính mình là tốt rồi! Không có ai để cho em mệt mỏi như vậy, hiểu chưa?”

“Ừ! Em hiểu rõ!”

“..... Đứa ngốc!”

“Em không ngốc! Nếu em ngốc, Mang thiếu cũng sẽ không để cho em sống ở Dạ Sa giúp anh!”

“Còn nhắc?”

Đối với cô mà nói, quên anh trai, có thật sự khó khăn như vậy hay không? Trong lòng rất buồn bực!

Hơn nữa phụ nữ đều ngốc như vậy sao? Biết rất rõ ràng không thể nào, hắn cũng nghĩ mãi mà không rõ, cô rốt cuộc còn cố chấp như thế làm gì!

“A, được rồi, được rồi, không nói nữa, đi thôi, em đã nói rồi, không để cho anh của anh biết chuyện này, vậy em cũng không hỏi báo, nhưng mà bắt kẻ như thế nào, vẫn phải thu thập thông tin, sau này nếu thật sự có chuyện gì xảy ra, cũng xử lý tốt một chút!”

“Được! Nếu lần này em nghe anh, như vậy anh dĩ nhiên cũng nghe em!”

Cười cười, hắn đem rượu đỏ bên trong ly cao cổ uống sạch, sau đó kéo cô, rời khỏi quầy rượu!

Thời điểm đi ngang qua bên cạnh A Khải, trong đôi mắt Dạ Huyền Phi, vẫn thoáng qua một tia khinh bỉ, một người đàn ông, nếu như yêu như vậy, yêu không có tôn nghiêm, vậy cũng không bằng không yêu, hoặc là nói, không bằng không nên sống trên thế giới này!

Hắn sẽ không xin xỏ tình yêu. Tuyệt đối không! Cho dù thích người đang ở bên cạnh mình.

“Dạ, biết không? Hắn đã hành động rồi!”

“ Ai?”

“Giả bộ ngu cái gì? Anh còn không biết là ai sao? Đương nhiên là lão Đại chân chính của J! Hắc Long lần này không thông minh, xem ra hắn thật sự nổi giận!”

Đồng hồ đeo tay công nghệ tiên tiến nhất, mỗi ngày đều không ngừng phản hồi cho cô tin tức mới nhất, mà lúc này đây, lại có một tin tình báo mới!

“Ha, đó không phải là vừa đúng sao? Vừa lúc có kịch vui để xem, không phải là một việc chuyện tốt hay sao?”

“ Xin anh, nếu như bị hắn tra được, là người của hắc K, như vậy không thể nói một hai câu đơn giản như vậy nữa! Có thể sẽ sống mái với nhau!”

Sau khi lên xe, Susan nhức đầu xoa đầu của mình, trong lòng một hồi cảm tức, những chuyện bạo lực này, tựa hồ cũng chỉ biết dùng bạo lực để giải quyết! Nếu như hai đại bang phái này sống mái với nhau, như vậy đoán chừng xong đời. Đánh chính diện, tuyệt đối sẽ từ thương vô số!

“Mặc kệ đi, càng thêm một chuyện tốt, trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, hai hổ đánh nhau, tất có một bị thương! Tùy bọn họ đấu thế nào, chỉ cần chúng ta không tham dự vào thì OK rồi! Được rồi, cười một cái cho anh xem, anh thật sự không thích đáng về em cau mày!”

“Tình huống này, rất khó bật cười!”

Sau khi xe chạy, Susan tiếp tục chuyên tâm phân tích tin tình báo, nhìn cô như vậy, Dạ Huyền Phi cũng không nhịn được lắc đầu!

Người phụ nữ này dường như vẫn luôn như vậy, trước kia chưa biết anh trai, trong thế giới của cô, cũng chỉ có những số liệu kia, không ngừng phân tích tình báo, đầu não quả thật không có tình cảm giống như máy tính!

Mà sau khi biết anh trai, trong thế giới của cô, có thêm anh trai, cũng không quản những thứ khác, cũng không có thêm một ví trí còn trống nào khác sao?

Ai ~ thở dài a, ngửa mặt lên trời thở dài!

Thân thể Phong Thiên Dục, sau một tuần, bác sĩ xác định không có vấn đề gì, cũng có sự đảm bảo của bác sĩ, cho nên Hàn Bối Bối mới có thể đồng ý để cho hắn bắt đầu xuống giường đi lại!

Hơn nửa bữa tiệc lần trước Cát Văn Huệ nhắc tới, cũng đang được từ từ chuẩn bị!

Dĩ nhiên, mở party không chỉ bởi vì hắn khỏe lại, chủ yếu là giới thiệu lại thân phận của Bối Bối, hơn nữa để cho mọi người hiểu được quan hệ của hai người!

Cát Văn Huệ nói không sai, trong công ty, thật ra vẫn có rất nhiều người thích Bối Bối! Những điều này hắn đều nhìn ra!

Hơn nữa xin lỗi, hắn là một người đàn ông có tham muốn giữ lấy tương đối mạnh, nếu là người phụ nữ của hắn, như vậy dĩ nhiên không cần thiết chia sẻ cho người khác, hơn nữa bắt kẻ như thế nào, Bối Bối. Không được, hắn không nhịn được, ánh mắt của người đàn ông khác nhìn cô!

Cô. Là của hắn!

“Này này, Phong Thiên Dục! Cái người này sao không nghe lời? Không phải nói để cho anh nghỉ ngơi sao? Chuyện trang trí, giao cho em và Vương tử làm là tốt rồi!”

“Anh lại không có vấn đề gì, hiện tại bác sĩ không phải đã nói qua sao? Thân thể của anh không sao. Em không để cho anh nhức nhích, thân thể của anh cũng sắp gì rồi!”

“Vậy cũng không cho phép, anh ngoan ngoãn ngồi ở một bên cho em, còn tới nữa, em sẽ không khách khí với anh!”

Party hôm nay chia làm hai tầng, tầng đầu diễn ra ở Phong gia, mọi người tận tình chơi đùa, rồi sau đó sau khi com nước no nê, mọi người sẽ tới KTV hoặc quán bar, tóm lại đã an bài tốt!

“Đừng như vậy, Bối Bối, em nói như vậy sẽ khiến anh cảm thấy bản thân anh rất rảnh rỗi, cảm thấy không biết phải làm sao, để cho anh giúp một tay đi!”

“Cũng không có gì cần giúp đỡ, chỉ là trang trí một chút thôi, anh đừng nhúng tay vào, anh đi nghỉ ngơi đi!”

“ Bối Bối!”

“Ngoan, nghe em, nếu đi nghỉ sẽ có phần thưởng!”

“Phần thưởng gì?”

Mặc dù nhân viên trong công ty, đã lục đục chạy tới, hơn nữa trực tiếp tiến vào trong nhà, chào hỏi Phong Thiên Dục và Bối Bối, nhưng mà sau khi bọn họ gật đầu một cái, cũng không quá quan tâm!

Không có biện pháp, hai người kia gần đây ngọt ngào có chút ngấy, trong mắt họ, cũng chỉ có nhau mà thôi! Cho nên. Hắc hắc, có một số việc có thể hiểu!

“Ừ. nụ hôn của Hàn Bối Bối, có được hay không?”

“Woa ~ nghe không tệ, nếu anh nói muốn, như vậy bây giờ anh phải ngoan ngoãn ngồi trở lại trên ghế sa lon chứ?”

“Ừ hử!”

“Tốt lắm, đến đây đi, cho em hôn!”

Hắn ôm hông của cô, trực tiếp ôm cô vào trong ngực mình, rồi sau đó để cho môi cô ấn lên mặt hắn một nụ hôn, hắn mới cam tâm tình nguyện rời đi!

Sau khi hắn xoay người, Hàn Bối Bối cố ý làm động tác muốn đập cho hắn một cước, khiến cho cả đám người cười rồi rít!

Nhưng mà cô không quan tâm. Mà hắn không cần quay đầu lại, cũng hiểu chuyện gì xảy ra. Vừa vặn, hắn cũng không quan tâm, cô cùng thế giới của hắn, cho tới bây giờ đều không để ý ánh mắt của người khác!

Hắn cũng sớm chuẩn bị xuống Địa ngục xong rồi, không phải sao? Huống chi. Chỉ cần có cô ở nơi đó, như vậy liền tuyệt đối không phải là địa ngục!

Nghĩ như vậy, nụ cười trên mặt, cũng càng thêm rực rỡ, càng thêm đẹp mắt.

Trong góc, một người phụ nữ nào đó, bởi vì một màn ẩm áp này, sắc mặt trở nên có chút dữ tợn! Quả đám gấu gao nắm chặt, cơ hội. Tới, chính là tới hôm nay rồi. Tuyệt không bỏ qua!

Cùng hắn nỗ lực lâu như vậy, cuối cùng cũng có chút hiệu quả rồi, mặc dù là lợi dụng một người đàn ông khác, nhưng mà chỉ cần có thể giữ chân Phong Thiên Dục, vậy thì bất kể như thế nào, chính là đáng giá! Là để cho cô cảm thấy thỏa mãn!

Phong, Phong, thật sự rất yêu cảm giác ở bên cạnh anh, cho nên tại sao có thể buông tay? Tại sao có thể để cho anh rời khỏi em? Tại sao có thể để cho chúng ta kết thúc?

Không, không phải vậy, giữa chúng ta, vĩnh viễn cũng sẽ không kết thúc, bắt đầu từ buổi tối hôm nay. Giữa chúng ta sẽ có thêm một khởi đầu mới!

Ánh mắt của cô, gấu gao tập trung vào hắn đang an tĩnh ngồi trên ghế sa lon, cả ánh mắt cùng khuôn mặt đều tràn đầy không thể rời bỏ.

Rõ ràng, Hàn Bối Bối cũng rõ ràng cảm giác được cái gì, theo phản xạ xoay đầu lại nhìn một chút, ai cũng không thấy, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, tiếp tục suy nghĩ.

Thật rất kỳ quái, mặc dù không cần quay đầu lại, cũng biết ánh mắt Dục, vẫn luôn bám theo cô!

Nhưng mà vì sao. Vì sao cảm giác, ngoại trừ ánh mắt của Dục còn có một người, đang ngó chừng cô, cũng tựa hồ đang ngó chừng Dục.

Mặc dù rất buồn bực, mặc dù rất khó hiểu, nhưng cũng không quan trọng, quan trọng là buổi tiệc hôm nay!

Đèn màu trong nhà cũng trong giây lát sáng lên, khi tất cả chuẩn bị xong xong, Hàn Bối Bối rút cuộc hưng phấn nhảy tới bên người Phong Thiên Dục!

Mà hai người bọn họ lại là chủ nhân của bữa tiệc này, cho nên lúc mở màn, dĩ nhiên cũng phải là cô và hắn ra sân trước, hắn tức thời giới thiệu thân phận của Bối Bối, sau đó là quan hệ của hai người, mặc dù cũng rất nhiều người tiếc hận, nhưng có nhiều người tới chúc phúc hơn!

Dù sao Bối Bối đối với bọn họ mà nói, mặc dù đẹp, nhưng mà bọn họ cũng đều hiểu, người phụ nữ như cô bọn họ không với nổi, trên người cô có một

cỗ khí chất cao quý, không phải ai muốn có, liền có thể có!

Đồng dạng, nếu là người phụ nữ của ông chủ, như vậy còn muốn tranh giành cái gì? Người sáng suốt, đương nhiên là vỗ tay chúc phúc rồi, tuyệt đối không có con đường thứ hai có thể lựa chọn!

Bạn đang đọc truyện *Người Giám Hộ Vô Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.